

**พิธีสารฉบับที่สอง
เพื่อแก้ไขความตกลงเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์**

เสนอโดย

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

พิธีสารฉบับที่สอง

เพื่อแก้ไขความตกลงเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์

สารบัญ

อารัมภบท

ข้อ 1. การแก้ไขความตกลง

ข้อ 2. การมีผลใช้บังคับ

ข้อ 3. ผู้เก็บรักษาสันติสัญญา

เอกสารแนบท้าย

- บทที่ 1 การจัดตั้งเขตการค้าเสรี วัตถุประสงค์ และค่านิยมทั่วไป
- บทที่ 2 การค้าสินค้า
หัวข้อ เอ: บทบัญญัติทั่วไปและการเปิดตลาดสินค้า
หัวข้อ บี: มาตรการที่มีใช้ภาษี
หัวข้อ ซี: การจัดการด้านสถาบัน
- บทที่ 3 กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า
ภาคผนวก 3 (เอ) ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
 - เอกสารแนบท้าย 3(เอ) 1 บัญชีข้อมูลที่เป็น
 - เอกสารแนบท้าย 3(เอ) 2 ข้อกำหนดเรื่องข้อมูลขั้นต่ำ - คำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
ภาคผนวก 3 (บี) กฎเฉพาะรายสินค้า
 - เอกสารแนบท้าย 3 (บี) 1 รายการเฉพาะสำหรับกระบวนการของสิ่งทอ
- บทที่ 4 พิธีการศุลกากรและการอำนวยความสะดวกทางการค้า
- บทที่ 5 มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช
- บทที่ 6 มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง
- บทที่ 7 มาตรการปกป้อง
- บทที่ 8 การค้าบริการ
ภาคผนวก 8 เอ บริการการเงิน
ภาคผนวก 8 บี โทรคมนาคม
ภาคผนวก 8 ซี บริการด้านวิชาชีพ
ภาคผนวก 8 ดี ความร่วมมือด้านบริการการศึกษา
- บทที่ 9 การเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา
- บทที่ 10 พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

- บทที่ 11 การลงทุน
ภาคผนวก 11 เอ กฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศ
ภาคผนวก 11 บี การเวนคืนและการชดเชย
- บทที่ 12 ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ
- บทที่ 13 การค้าและการพัฒนาที่ยั่งยืน
- บทที่ 14 ทรัพย์สินทางปัญญา
- บทที่ 15 การแข่งขันทางการค้า
ภาคผนวก 15 เอ การใช้บังคับข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรม
ที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) แก่ บรูไนดารุสซาลาม
ภาคผนวก 15 บี การใช้บังคับข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรม
ที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) แก่ กัมพูชา
ภาคผนวก 15 ซี การใช้บังคับข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรม
ที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) แก่ สปป.ลาว
ภาคผนวก 15 ดี การใช้บังคับข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรม
ที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) แก่ เมียนมา
- บทที่ 16 วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย
- บทที่ 17 การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ
ภาคผนวก 17 เอ เอกสารหรือระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้งานโดยประเทศสมาชิก
สำหรับการเผยแพร่ข้อมูลความโปร่งใส
- บทที่ 18 บทบัญญัติทั่วไปและข้อยกเว้น
- บทที่ 19 บทบัญญัติเกี่ยวกับสถาบัน

- บทที่ 20 การบริหารหรือและการระงับข้อพิพาท
 ภาคผนวก 20 เอ กฎแห่งวิธีพิจารณาสำหรับกระบวนการอนุญาโตตุลาการ
 ภาคผนวก 20 บี กระบวนการทางเลือกสำหรับการจัดองค์ประกอบของคณะ
 อนุญาโตตุลาการ
- บทที่ 21 บทบัญญัติสุดท้าย

ภาคผนวก

- คงไว้ซึ่งภาคผนวก 1 (ตารางข้อผูกพันภาษีศุลกากร) ของความตกลงที่ไม่ถูกแก้ไข
- ภาคผนวก 2 ตารางข้อผูกพันเฉพาะสำหรับบริการ - ประเทศไทย
- ภาคผนวก 3 ตารางข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีสำหรับการลงทุน - ประเทศไทย (รายการ เอ และ รายการ บี)
- ภาคผนวก 4 ตารางข้อผูกพันเฉพาะว่าด้วยการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา
 - ประเทศไทย
 - เอกสารแนบท้าย เอ ข้อผูกพันเฉพาะรายสาขา

อารัมภบท

รัฐบาลแห่งกรุงในดาร์ซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา (กัมพูชา) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (อินโดนีเซีย) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป. ลาว) มาเลเซีย สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (เมียนมา) สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (ฟิลิปปินส์) สาธารณรัฐสิงคโปร์ (สิงคโปร์) ราชอาณาจักรไทย (ไทย) และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (เวียดนาม) เรียกรวมกันว่า กลุ่มประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์

ระลึกถึง ความตกลงเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรี อาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ ซึ่งลงนาม ณ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ประเทศไทย เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2009 ซึ่งได้รับการแก้ไขโดยพิธีสารฉบับที่หนึ่งเพื่อแก้ไขความตกลงเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ ทำที่ กรุงเนปิดอว์ เมียนมา เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม ค.ศ. 2014 (เรียกว่า “ความตกลง”)

ตระหนักถึง ความจำเป็นในการยกระดับความตกลงซึ่งรวมถึงในด้านการค้าสินค้า ภาวว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า พิธีการศุลกากรและการอำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน การเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์ การแข่งขันทางการค้าและการคุ้มครองผู้บริโภค วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย การค้าและการพัฒนาที่ยั่งยืน และการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ เพื่อให้มั่นใจว่า ความตกลงยังคงสัมพันธ์กับภาคธุรกิจและเพิ่มมูลค่าให้กับพัฒนาการของเวทีอื่น ๆ รวมทั้งความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (อาร์เซ็ป) ที่ลงนามเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน ค.ศ. 2020

ปรารถนา ที่จะทำให้ความตกลงมีความทันสมัยโดยคำนึงถึงทางปฏิบัติทางด้านธุรกิจและการค้าโลกที่เปลี่ยนแปลงไปและวิวัฒนาการของสถาปัตยกรรมทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค รวมถึงการผนวกรวมและการใช้บังคับซึ่งบทบัญญัติต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน และการขจัดอุปสรรคที่ไม่จำเป็น เพื่อเร่งการฟื้นตัวภายหลังสถานการณ์โรคระบาดที่เกิดขึ้นทั่วโลก และ

รับทราบ ถึงข้อ 6 (การแก้ไข) ของบทที่ 18 (บทบัญญัติสุดท้าย) ของความตกลงที่กำหนดให้ การแก้ไขจะต้องกระทำโดยตกลงกันเป็นลายลักษณ์อักษรโดยกลุ่มประเทศภาคี

ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1

การแก้ไขความตกลง

1. อาศัยตามข้อ 6 (การแก้ไข) ของบทที่ 18 (บทบัญญัติสุดท้าย) กลุ่มประเทศภาคี ได้ตกลงกันที่จะแก้ไขความตกลงตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในเอกสารแนบท้ายของพิธีสารฉบับนี้
2. พิธีสารฉบับนี้จะประกอบเป็นส่วนหนึ่งของความตกลง

ข้อ 2

การมีผลใช้บังคับ

1. ให้พิธีสารฉบับนี้อยู่ภายใต้การให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการรับรองโดยแต่ละประเทศภาคีตามกระบวนการทางกฎหมายที่สามารถใช้บังคับได้ของตน ทั้งนี้ ให้นำส่งสัตยาบันสาร ตราสารแสดงการยอมรับหรือการรับรองของประเทศภาคีแก่ผู้เก็บรักษาสนธิสัญญาซึ่งจะทำหน้าที่แจ้งประเทศภาคีอื่น ๆ ทั้งหมด โดยพลันให้รับทราบถึงการนำส่งแต่ละครั้ง
2. ให้พิธีสารฉบับนี้มีผลใช้บังคับ 60 วัน หลังจากวันที่ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างน้อยสี่ประเทศ ได้นำส่งสัตยาบันสาร ตราสารแสดงการยอมรับหรือการรับรองแล้ว
3. สำหรับแต่ละประเทศภาคีที่ให้สัตยาบัน ให้การยอมรับหรือให้การรับรองภายหลังวันที่ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างน้อยสี่ประเทศได้นำส่งสัตยาบันสาร ตราสารแสดงการยอมรับหรือการรับรองตามวรรค 2 แล้ว ให้พิธีสารฉบับนี้มีผลใช้บังคับกับประเทศภาคีนั้น 60 วัน หลังจากประเทศภาคีนั้นได้นำส่งสัตยาบันสาร ตราสารแสดงการยอมรับหรือการรับรอง

ข้อ 3

ผู้เก็บรักษาสันติสัญญา

ให้ผู้เก็บรักษาพิธีสารฉบับนี้ไว้กับเลขาธิการอาเซียนซึ่งได้รับการกำหนดให้เป็นผู้เก็บรักษาสันติสัญญาสำหรับพิธีสารฉบับนี้ โดยให้ผู้เก็บรักษาสันติสัญญาดำเนินการมอบสำเนาพิธีสารฉบับนี้ให้แก่ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต่อไปโดยพลัน

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้าย ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลของตน ได้ลงนามในพิธีสารฉบับที่สองนี้เพื่อแก้ไขความตกลงเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์

ทำที่ เซอมาริง สาธารณรัฐอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 14 เดือนกุมภาพันธ์ ในปี ค.ศ. 2024
เป็นต้นฉบับเดียวด้วยภาษาอังกฤษ

สำหรับรัฐบาลบรูไน ดาสุซาลาม

(ดาโต๊ะ ดร. อามิน เลียว อับดุลลาห์)

(รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและเศรษฐกิจคนที่สอง)

สำหรับรัฐบาลราชอาณาจักรกัมพูชา

(จอม นิมล)

(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์)

สำหรับรัฐบาลสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

(ชุลกิฟลี ฮาซัน)

(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้า)

สำหรับรัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
(มะไลทอง กมมะสิต)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์

สำหรับรัฐบาลมาเลเซีย

(เต็งกู ดาโต๊ะ เซอรี อูตามา ซาฟรุล เต็งกู अबดุล อาซิส)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการลงทุน การค้าและอุตสาหกรรม

สำหรับรัฐบาลสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

(คาน ซอว์)

(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการลงทุนและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ)

สำหรับรัฐบาลสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

(อัลเฟรโด อี ปาสกัว)

(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม)

สำหรับรัฐบาลสาธารณรัฐสิงคโปร์

(กาน คิม ยอง)

(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม)

สำหรับรัฐบาลราชอาณาจักรไทย

(ภูมิธรรม เวชยชัย)

(รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์)

สำหรับรัฐบาลสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

(เหวียน ห่ง เซียน)

(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า)

สำหรับรัฐบาลออสเตรเลีย

(ทิม วัตตส์)

(ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ)

สำหรับรัฐบาลนิวซีแลนด์

(รีโน ทรีคาทีนี)

(รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการค้าและการขยายการส่งออก)

เอกสารแนบท้าย

1. แผนที่บทที่ 1 (การจัดตั้งเขตการค้าเสรี วัตถุประสงค์ และค่านิยมทั่วไป) ด้วย

บทที่ 1
การจัดตั้งเขตการค้าเสรี วัตถุประสงค์
และคำนิยามทั่วไป

ข้อ 1
วัตถุประสงค์

ความตกลงฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- (เอ) เปิดเสรีและอำนวยความสะดวกต่อการค้าสินค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคีอย่างก้าวหน้าเป็นลำดับ อาทิ ผ่านการยกเลิกอุปสรรคทางภาษีศุลกากรและอุปสรรคที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากรในการค้าสินค้าส่วนใหญ่ระหว่างกลุ่มประเทศภาคี
- (บี) เปิดเสรีการค้าบริการระหว่างกลุ่มประเทศภาคีอย่างก้าวหน้าเป็นลำดับโดยครอบคลุมสาขาส่วนใหญ่
- (ซี) อำนวยความสะดวก ส่งเสริม และเสริมสร้างโอกาสการลงทุนระหว่างประเทศภาคี ผ่านการพัฒนาขั้นขึ้นไปของสภาพแวดล้อมทางการลงทุนที่อำนวยความสะดวก
- (ดี) จัดตั้งกรอบความร่วมมือสำหรับการเสริมสร้างความแข็งแกร่ง สร้างความหลากหลาย และเสริมสร้างการค้า การลงทุน และเครือข่ายทางเศรษฐกิจระหว่างกลุ่มประเทศภาคี และ
- (อี) จัดให้มีการประคับคองที่เป็นพิเศษและแตกต่างต่อกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกให้เกิดการรวมตัวทางเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อ 2

การจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์

โดยการนี้ กลุ่มประเทศภาคีจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ โดยสอดคล้องกับข้อ 24 ของภาคี 1994 และข้อ 5 ของภาคี

ข้อ 3

คำนิยามทั่วไป

เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงฉบับนี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น:

- (เอ) **เอ เอ เอ็น แชด เอฟ ที เอ** หมายถึง เขตการค้าเสรีอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์
- (บี) **ความตกลง** หมายถึง ความตกลงเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์
- (ซี) **ความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร** หมายถึง ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. 1994 ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงฉบับนี้
- (ดี) **อาเซียน** หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งประกอบด้วยบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และสมาชิกดังกล่าวเรียกรวมกันในความตกลงฉบับนี้ว่า กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนและเรียกแต่ละประเทศว่า ประเทศสมาชิกอาเซียน

- (อี) **อากรศุลกากร** หมายถึง อากรศุลกากรหรืออากรขาเข้าใด ๆ และค่าภาระชนิดใด ๆ ซึ่งรวมถึงภาษีหรือการเก็บเงินเพิ่ม ที่เรียกเก็บโดยเกี่ยวเนื่องกับการนำเข้าสินค้า แต่ไม่รวมถึง
- (หนึ่ง) ค่าภาระที่เทียบเท่ากับภาษีภายในประเทศ ซึ่งเรียกเก็บโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของวรรค 2 ของข้อ 3 ของแกตต์ 1994 ที่เกี่ยวกับสินค้าภายในประเทศที่เหมือนกัน หรือที่เกี่ยวกับสิ่งของที่ผลิตหรือทำสินค้านำเข้าไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
- (สอง) อากรตอบโต้การทุ่มตลาดหรืออากรตอบโต้การอุดหนุน ที่ใช้โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อ 6 ของแกตต์ 1994 ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. 1994 และความตกลงว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้ ในภาคผนวก 1เอ ของความตกลงดับบลิว ที โอ ตามที่อาจมีการแก้ไข หรือ
- (สาม) ค่าธรรมเนียมหรือค่าภาระใด ซึ่งได้สัดส่วนกับต้นทุนของการให้บริการ
- (เอฟ) **วัน** หมายถึง วันตามปฏิทิน ซึ่งรวมถึงวันหยุดสุดสัปดาห์และวันหยุดนักขัตฤกษ์
- (จี) **สินค้าจำเป็น** หมายถึง สินค้าที่ประเทศภาคีหนึ่งพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความจำเป็นสำหรับการบรรเทาภัยพิบัติ และที่มีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อใช้ในการทางการแพทย์ในภาวะวิกฤตด้านมนุษยธรรม สถานการณ์โรคระบาด หรือ โรคระบาดใหญ่ทั่วโลก¹

¹ ประเทศภาคีหนึ่งอาจอ้างอิงแนวทางที่กำหนดไว้โดยองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องซึ่งประเทศภาคีทั้งหมดเป็นสมาชิกอยู่ ในการพิจารณาว่าสินค้าใดสินค้านึงเข้าข่ายมีความจำเป็น

- (เอช) **คณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ** หมายถึง คณะกรรมการร่วมอาเซียน ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ เอฟ ที เอ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อ 1 (คณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ) ของบทที่ 19 (บทบัญญัติว่าด้วยสถาบัน)
- (ไอ) **แกตส์** หมายถึง ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการในภาคผนวก 1 บี ของความตกลง ดับบลิว ที โอ
- (เจ) **แกตต์ 1994** หมายถึง ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. 1994 ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลง ดับบลิว ที โอ
- (เค) **เอช เอส โค้ด** หมายถึง ระบบฮาร์โมนีของคำอธิบายและการจำแนกพิกัด อัตราศุลกากรของสินค้า ที่จัดทำขึ้นโดยอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วย ระบบฮาร์โมนีของคำอธิบายและการจำแนกพิกัดอัตราศุลกากรของสินค้า ซึ่งทำขึ้นที่กรุงบรัสเซลส์ เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน ค.ศ. 1983 ตามที่ได้มีการแก้ไข
- (แอล) **วิกฤตด้านมนุษยธรรม** หมายถึง เหตุการณ์หรือชุดเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดภัย อันใกล้จะถึงต่อหรือที่กระทบต่อสุขภาพ ความปลอดภัย หรือความเป็นอยู่ ของชุมชนหรือภูมิภาค และอาจรวมถึงภัยพิบัติทางธรรมชาติหรือที่เกิดจาก การกระทำของมนุษย์ และอาจเกิดขึ้นตลอดทั้งพื้นที่ในบริเวณกว้าง
- (เอ็ม) **ไอ เอ็ม เอฟ** หมายถึง กองทุนการเงินระหว่างประเทศ
- (เอ็น) **ข้อบทของความตกลงไอ เอ็ม เอฟ** หมายถึง ข้อบทของความตกลงของ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ รับรอง ณ เบรตตัน วูดส์ เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม ค.ศ. 1944
- (โอ) **ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด** หมายถึง ประเทศใด ๆ ที่สหประชาชาติกำหนด ว่าเป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และยังไม่ได้พ้นจากหมวดหมู่ของประเทศ พัฒนาน้อยที่สุด

- (ที) **ภาคีประเทศพัฒนาน้อยที่สุด** หมายถึง ภาคีที่เป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
- (คิว) **เอ็มเอสเอ็มอี** หมายถึง วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย และอาจมีการกำหนดความหมายเพิ่มเติมในกรณีที่ใช้บังคับได้ตามกฎหมายระเบียบและข้อบังคับ หรือนโยบายระดับชาติของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย
- (อาร์) **กลุ่มประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน** หมายถึง ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
- (เอส) **สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด** หมายถึง สินค้าที่มีคุณสมบัติในการได้ถิ่นกำเนิด ภายใต้บทที่ 3 (กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า)
- (ที) **กลุ่มประเทศภาคี** หมายถึง กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์รวมกัน
- (ยู) **ประเทศภาคี** หมายถึง ประเทศสมาชิกอาเซียน หรือออสเตรเลีย หรือนิวซีแลนด์
- (วี) **พิธีสารฉบับที่สอง** หมายถึง พิธีสารฉบับที่สองเพื่อแก้ไขความตกลงการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์
- (ดับบลิว) **ความตกลงทริปส์** หมายถึง ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า ในภาคผนวก 1 ซี ของความตกลงดับบลิว ที โอ
- (เอ็กซ์) **ดับบลิว ที โอ** หมายถึง องค์การการค้าโลก และ
- (วาย) **ความตกลงดับบลิว ที โอ** หมายถึง ความตกลงมาร์ราเกชจัดตั้งองค์การการค้าโลก ทำขึ้นเมื่อวันที่ 15 เมษายน ค.ศ. 1994

2. แทนที่บทที่ 2 (การค้าสินค้า) ด้วย

บทที่ 2 การค้าสินค้า

ส่วน เอ บทบัญญัติทั่วไปและการเข้าสู่ตลาดสำหรับสินค้า

ข้อ 1

การประติบัติเยี่ยงคนชาติในการจัดเก็บภาษีอากรและกำหนดระเบียบข้อบังคับภายใน

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การประติบัติเยี่ยงคนชาติแก่สินค้าของประเทศภาคีอื่น ๆ ตามข้อ 3 ของแกตต์ 1994 เพื่อการนี้ ข้อ 3 ของแกตต์ 1994 จะต้องรวมอยู่ในและถือเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้โดยอนุโลม

ข้อ 2

การลดหรือยกเลิกอากรศุลกากร

เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงฉบับนี้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องลดหรือยกเลิกอากรศุลกากรอย่างก้าวหน้าเป็นลำดับ ให้แก่สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีอื่น ๆ ตามตารางข้อผูกพันภาษีศุลกากรของตนในภาคผนวก 1 (ตารางข้อผูกพันภาษีศุลกากร)

ข้อ 3

การเร่งข้อผูกพันภาษีศุลกากร

1. ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้ที่จะขัดขวางประเทศภาคีทั้งหมดจากการเจรจาและการเข้าสู่ข้อตกลงเพื่อเร่ง หรือปรับปรุงข้อผูกพันภาษีศุลกากรภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศภาคีทั้งหมดในการเร่ง หรือปรับปรุงข้อผูกพันภาษีศุลกากรจะต้องรวมเข้าไว้ในความตกลงฉบับนี้ ตามข้อ 6 (การแก้ไขเพิ่มเติม) ของบทที่ 21 (บทบัญญัติสุดท้าย) กลุ่มประเทศภาคีจะต้องปฏิบัติตามการเร่งหรือการปรับปรุงข้อผูกพันภาษีศุลกากรดังกล่าว

2. กลุ่มประเทศภาคีสองฝ่ายหรือมากกว่านั้น อาจเข้าสู่การปรึกษาหารือเพื่อพิจารณาการเร่ง หรือการปรับปรุงข้อผูกพันภาษีศุลกากรที่กำหนดไว้ในตารางข้อผูกพันภาษีศุลกากรของตนในภาคผนวก 1 (ตารางข้อผูกพันภาษีศุลกากร) ข้อตกลงระหว่างกลุ่มประเทศภาคีเหล่านี้ในการเร่ง หรือปรับปรุงข้อผูกพันภาษีศุลกากรของตนภายใต้ความตกลงฉบับนี้จะต้องรวมเข้าไว้ในความตกลงฉบับนี้ ตามข้อ 6 (การแก้ไขเพิ่มเติม) ของบทที่ 21 (บทบัญญัติสุดท้าย) ข้อลดหย่อนทางภาษีศุลกากรที่เกิดขึ้นจากการเร่ง หรือการปรับปรุงข้อผูกพันภาษีศุลกากรจะต้องให้แก่ประเทศภาคีทั้งหมดด้วย

3. ประเทศภาคีอาจเร่งการลด หรือการยกเลิกอากรศุลกากรฝ่ายเดียวเมื่อใดก็ได้ ให้แก่สินค้าที่ได้ล้นกำเนิดของประเทศภาคีอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในตารางข้อผูกพันภาษีศุลกากรของตนในภาคผนวก 1 (ตารางข้อผูกพันภาษีศุลกากร) ประเทศภาคีที่เจตนาจะกระทำเช่นนี้จะต้องแจ้งให้ประเทศภาคีอื่น ๆ ทราบก่อนที่อัตราอากรศุลกากรใหม่จะมีผลบังคับใช้ หรือในกรณีใดก็ตามจะต้องแจ้งโดยเร็วเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้

ข้อ 4

การอนุญาตให้นำสินค้าเข้ามาชั่วคราว

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องอนุญาต ตามที่ระบุไว้ในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตนให้นำสินค้าเข้ามาในเขตศุลกากรของตนโดยยกเว้นการชำระอากรและภาษีนำเข้าทั้งหมดหรือบางส่วน หากสินค้านี้ดังกล่าว่า

(เอ) ถูกนำเข้าในเขตศุลกากรเพื่อความมุ่งประสงค์ที่เฉพาะเจาะจง

(บี) มีเจตนาที่จะส่งกลับออกไปภายในระยะเวลาที่เฉพาะเจาะจง และ

(ซี) ไม่ได้ผ่านการดำเนินการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ยกเว้นการเสื่อมราคาและการสูญเสียที่เกิดจากการใช้งานตามปกติ

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องขยายการจำกัดระยะเวลา เมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอและตามเหตุผลที่หน่วยงานศุลกากรของตนเห็นว่าสมควร สำหรับการอนุญาตให้นำสินค้าเข้ามาชั่วคราว โดยยกเว้นอากรตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 ให้เกินกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในตอนแรก

3. ไม่มีประเทศภาคีใดจะตั้งเงื่อนไขการนำสินค้าเข้ามาชั่วคราวโดยยกเว้นอากรตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 นอกเหนือจากการกำหนดให้สินค้า

- (เอ) ถูกนำมาใช้โดยหรือภายใต้การกำกับดูแลของคนชาติหรือผู้พำนักราชของ ประเทศภาคีอีกฝ่าย ในการดำเนินกิจกรรมธุรกิจ การค้า การประกอบ อาชีพ หรือการกีฬาของบุคคลนั้นเท่านั้น
- (บี) ไม่ถูกนำมาขายหรือปล่อยเช่าระหว่างที่อยู่ในดินแดนของประเทศภาคีนั้น
- (ซี) มีการวางหลักประกันหรือค้ำประกันที่จะปล่อยคืนเมื่อสินค้านั้นถูกส่งออก ในจำนวนไม่เกินกว่าอากรศุลกากร ภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และค่าภาระ ที่อาจค้างชำระในการเข้ามาหรือการนำเข้าขั้นสุดท้าย
- (ดี) สามารถระบุตัวตนได้เมื่อถูกนำเข้าและส่งออก
- (อี) ถูกส่งออกเมื่อบุคคลที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) เดินทางออกไป หรือภายใน ระยะเวลาอื่นตามความมุ่งประสงค์ของการนำสินค้าเข้ามาชั่วคราวที่ ประเทศภาคีอาจกำหนด โดยสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ภายในของตน
- (เอฟ) ยอมรับให้นำเข้ามาในปริมาณที่ไม่เกินกว่าความเหมาะสมตามเจตนาที่จะใช้ และ
- (จี) สามารถยอมรับให้นำเข้ามาในดินแดนของประเทศภาคีภายใต้กฎหมายและ ระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีนั้น

4. หากมีเงื่อนไขใดเงื่อนไขหนึ่งที่ประเทศภาคีหนึ่งได้กำหนดไว้ในวรรค 3 ไม่สามารถ ปฏิบัติตามจนสำเร็จ ประเทศภาคีนั้นอาจจัดเก็บอากรศุลกากรและค่าภาระอื่นใดที่ตามปกติ จะจัดเก็บกับสินค้านั้น นอกเหนือจากค่าภาระอื่นใดหรือค่าปรับที่ได้ระบุไว้ในกฎหมายและ ระเบียบข้อบังคับของตน

5. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องอนุญาตให้สินค้าที่ถูกนำเข้ามาชั่วคราวภายใต้ข้อนี้ ถูกส่งกลับออกไปผ่านท่าศุลกากรอื่นที่ไม่ใช่ท่าศุลกากรที่สินค้านั้นได้ถูกนำเข้ามา

6. ในกรณีที่สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของตน¹ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดให้ผู้นำเข้าหรือบุคคลอื่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อสินค้าที่ได้รับการยอมรับในข้อนี้ ไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อความล้มเหลวในการส่งออกสินค้าดังกล่าว จากการแสดงหลักฐานที่เพียงพอต่อประเทศภาคีผู้นำเข้า ที่ว่าสินค้านี้ดังกล่าวได้ถูกทำลายในระยะเวลาที่กำหนดสำหรับการนำเข้าชั่วคราว หรือการขยายเวลาใด ๆ อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ข้อ 5

การอนุญาตให้นำคอนเทนเนอร์และพาเลทเข้ามาชั่วคราว

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องอนุมัติ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายใน ของตน หรือบทบัญญัติของความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องที่ประเทศภาคีนั้นเป็นสมาชิก ให้ยกเว้นอากรสำหรับการนำคอนเทนเนอร์และพาเลท ซึ่งนำมาใช้หรือถูกนำมาใช้ในการขนส่งสินค้าที่ค้าขายระหว่างประเทศ เข้ามาชั่วคราว ไม่ว่าแหล่งที่มาของคอนเทนเนอร์และพาเลทนั้นจะเป็นที่ใด

2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ “คอนเทนเนอร์” หมายถึง ชิ้นส่วนอุปกรณ์ขนส่ง (ลังไม้ แท็งก์ที่เคลื่อนย้ายได้ หรือโครงสร้างอื่นที่คล้ายคลึง)

(เอ) ประกอบปิดรอบด้านทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อสร้างเป็นช่องสำหรับการบรรทุกสินค้า

(บี) มีความถาวร แข็งแรง เหมาะที่จะใช้ได้หลายครั้ง

¹ ความในย่อหน้านี้นี้จะต้องใช้กับประเทศภาคีที่มีกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของตนที่เกี่ยวข้อง

- (ซี) ออกแบบเป็นพิเศษเพื่อความสะดวกในการขนส่งสินค้าโดยยานพาหนะแบบหนึ่งแบบใดหรือหลายแบบ โดยไม่ต้องมีการรื้อบรรจุใหม่ระหว่างการขนส่ง
- (ดี) ออกแบบสำหรับการพร้อมเคลื่อนย้าย โดยเฉพาะเมื่อขนถ่ายจากวิธีขนส่งหนึ่งไปยังอีกวิธีหนึ่ง
- (อี) ออกแบบเพื่อให้ง่ายต่อการบรรจุของเข้าและนำของออก และ
- (เอฟ) มีพื้นที่ภายในตั้งแต่หนึ่งลูกบาศก์เมตรขึ้นไป

“คอนเทนเนอร์” จะต้องรวมถึง ส่วนประกอบและอุปกรณ์ของคอนเทนเนอร์ที่เหมาะสมกับประเภทที่เกี่ยวข้องหากส่วนประกอบและอุปกรณ์ดังกล่าวติดมากับคอนเทนเนอร์ด้วย “คอนเทนเนอร์” จะต้องไม่รวมถึงยานยนต์ ส่วนประกอบหรืออะไหล่สำรองของยานยนต์ หรือบรรจุภัณฑ์หรือพาเลท “ชิ้นส่วนที่ถอดออกได้” จะถือว่าเป็นคอนเทนเนอร์

3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ “พาเลท” หมายถึง เครื่องมือแผ่นรองรับที่สามารถนำสินค้าจำนวนหนึ่งมารวบรวมและจัดเรียงไว้บนแผ่นรองรับนั้นให้เป็นหน่วยบรรทุกเดี่ยว เพื่อความมุ่งประสงค์ในการขนส่งสินค้าดังกล่าว หรือในการเคลื่อนย้ายหรือการจัดวางสินค้าเป็นชั้นโดยมีเครื่องมือจักรกลช่วยเหลือ เครื่องมือนี้นำขึ้นจากแผ่นรองรับสองแผ่นที่ถูกแยกออกจากกันด้วยขาขึ้น หรือแผ่นรองรับแผ่นเดียวที่ค้ำยันด้วยขาตั้ง ความสูงโดยรวมจะทำให้ต่ำลงที่สุดเพื่อให้เหมาะกับการเคลื่อนย้ายโดยรถยกหรือรถลากพาเลท โดยพาเลทนั้นอาจมีหรือไม่มีโครงสร้างส่วนบนก็ได้

4. ภายใต้บังคับของบทที่ 8 (การค้าบริการ) และบทที่ 11 (การลงทุน) ในส่วนของคอนเทนเนอร์ที่ได้นำเข้ามาชั่วคราวตามวรรค 1²

² เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ไม่มีความใดในวรรคนี้อันจะกระทบต่อสิทธิของประเทศภาคหนึ่งในการนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการตามข้อ 1 (ข้อยกเว้นทั่วไป) หรือข้อ 2 (ข้อยกเว้นด้านความมั่นคง) ของบทที่ 18 (บทบัญญัติทั่วไปและข้อยกเว้น)

- (เอ) ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องอนุญาตให้คอนเทนเนอร์ที่ใช้ในการขนส่งระหว่างประเทศ เข้ามาในดินแดนของตนจากดินแดนของประเทศภาคีอีกฝ่าย เพื่อออกจากดินแดนของตนในเส้นทางใด ๆ ที่เหมาะสมในการนำคอนเทนเนอร์ดังกล่าวออกไปอย่างคุ้มค่าทางเศรษฐกิจและโดยพลัน³
- (บี) ไม่มีประเทศภาคีใดจะกำหนดให้วางประกันหรือบังคับใช้บทลงโทษใดหรือค่าภาระใด ๆ เพียงเพราะท่าเรือที่คอนเทนเนอร์เข้ามาแตกต่างจากท่าเรือที่คอนเทนเนอร์ออกไป
- (ซี) ไม่มีประเทศภาคีใดจะกำหนดให้ปล่อยคืนของประกันที่ประเทศภาคีได้กำหนดไว้ในการนำคอนเทนเนอร์เข้ามาในดินแดนของตน ภายใต้เงื่อนไขว่าคอนเทนเนอร์จะต้องออกไปผ่านท่าเรือใดเป็นการเฉพาะเจาะจง และ
- (ดี) ไม่มีประเทศภาคีใดจะกำหนดให้ผู้ขนส่งที่นำคอนเทนเนอร์จากดินแดนประเทศภาคีอีกฝ่ายเข้ามาในดินแดนของตน จะต้องเป็นผู้ขนส่งคนเดียวกันที่นำคอนเทนเนอร์ออกไปสู่ดินแดนของประเทศภาคีอีกฝ่าย

ข้อ 6

การยกเว้นอากรนำเข้าตัวอย่างสินค้าที่ไม่มีมูลค่าทางการค้า

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะยกเว้นอากรนำเข้า ภายใต้บังคับของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีนั้น สำหรับตัวอย่างสินค้าที่ไม่มีมูลค่าทางการค้าที่นำเข้ามาจากดินแดนของประเทศภาคีอีกฝ่าย ไม่ว่าแหล่งที่มาของตัวอย่างสินค้านั้นจะเป็นที่ใด

³ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ไม่มีความใดในอนุสัญญานี้ห้ามมิให้ประเทศภาคีนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการว่าด้วยความปลอดภัยทางถนนและทางรถไฟหรือมาตรการด้านความปลอดภัยที่ใช้โดยทั่วไป หรือห้ามมิให้คอนเทนเนอร์เข้ามาหรือออกจากดินแดนของประเทศภาคีนั้นในพื้นที่ที่ประเทศภาคีไม่ได้มีท่าเรือศุลกากร ประเทศภาคีหนึ่งอาจจัดส่งรายการท่าเรือสำหรับการนำคอนเทนเนอร์ออกไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของตน ให้แก่ประเทศภาคีอื่น

ข้อ 7

การยกเลิกการอุดหนุนการส่งออกสินค้าเกษตร

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายตกลงที่จะยกเลิกและไม่นำการอุดหนุนการส่งออกสินค้าเกษตรที่จะส่งไปยังประเทศภาคีอื่น ๆ ในทุกรูปแบบกลับมาใช้ โดยสอดคล้องกับสิทธิและพันธกรณีภายใต้ความตกลงดับบลิว ที โอ

ข้อ 8

การแปลงพิกัดศุลกากรในตารางข้อมูลพันทางภาษีศุลกากร

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่า การแปลงพิกัดศุลกากรในตารางข้อมูลพันทางภาษีศุลกากรของตนตามภาคผนวก 1 (ตารางข้อมูลพันทางภาษีศุลกากร) เพื่อที่จะบังคับใช้ภาคผนวก 1 (ตารางข้อมูลพันทางภาษีศุลกากร) ตามการจำแนกพิกัดของระบบเอช เอส โค้ด ที่ได้ทบทวนในแต่ละรอบของการแก้ไขระบบเอช เอส โค้ดเป็นระยะ ๆ จะเป็นการดำเนินการโดยไม่ลดทอนสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรที่ระบุไว้ในภาคผนวก 1 (ตารางข้อมูลพันทางภาษีศุลกากร)
2. การแปลงพิกัดศุลกากรในตารางข้อมูลพันทางภาษีศุลกากรตามที่อ้างถึงในวรรค 1 จะต้องดำเนินการตามวิธีการและขั้นตอนที่รับรองโดยคณะกรรมการด้านการค้าสินค้าขั้นต้นดังกล่าว อย่างน้อยควรกำหนดให้

(เอ) ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายเขียนร่างตารางข้อมูลพันทางภาษีศุลกากรตามพิกัดศุลกากรของ เอช เอส โค้ด ที่ปรับปรุงแล้ว พร้อมกับตารางเทียบพิกัดศุลกากรสองทิศทางในระดับพิกัดศุลกากรประจำชาตินั้นภายในเวลาอันเหมาะสม

(หนึ่ง) ตารางเทียบพิกัดศุลกากรที่สอดคล้องกันระหว่างร่างตารางข้อมูลพันทางภาษีศุลกากรตามพิกัดศุลกากรของ เอช เอส โค้ด ที่ปรับปรุงแล้ว กับตารางข้อมูลพันทางภาษีศุลกากรตามพิกัดศุลกากรของ เอช เอส โค้ด ปัจจุบัน และ

- (สอง) ตารางเทียบพิกัดศุลกากรที่สอดคล้องกันระหว่างตารางข้อผูกพันภาษีสศุลกากรตามพิกัดศุลกากรของ เอช เอส โค้ด ปัจจุบัน กับร่างตารางข้อผูกพันภาษีสศุลกากรตามพิกัดศุลกากรของ เอช เอส โค้ด ที่ปรับปรุงแล้ว
- (ปี) ประเทศภาคีอื่นจัดเตรียมและเวียนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับร่างตารางข้อผูกพันภาษีสศุลกากรตามอนุวรรค (เอ) และมีการหารือระหว่างประเทศภาคีตามที่เป็น จำเป็น เพื่อแก้ไขข้อกังวลที่เกิดขึ้น
- (ซี) ตารางข้อผูกพันภาษีสศุลกากรตามพิกัดศุลกากรของ เอช เอส โค้ด ที่ปรับปรุงแล้ว จะได้รับการเผยแพร่ต่อสาธารณะอย่างทันทั่วทั้งที หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการตามอนุวรรค (เอ) และ (ปี) และ
- (ดี) เพื่อความมุ่งประสงค์ของการบังคับใช้อนุวรรค (เอ) ข้อเสนอสำหรับการช่วยเหลือทางเทคนิคจะได้รับการพิจารณาในเชิงบวก

ข้อ 9

การแก้ไขสิทธิประโยชน์

ในสถานการณ์พิเศษ เมื่อประเทศภาคีเผชิญกับความยากลำบากที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้าในการปฏิบัติตามข้อผูกพันภาษีสศุลกากรของตน ประเทศภาคีนั้นอาจแก้ไขหรือถอนสิทธิประโยชน์ที่ระบุไว้ในตารางของตนในภาคผนวก 1 (ตารางข้อผูกพันภาษีสศุลกากร) ด้วยการตกลงกับประเทศภาคีอื่นทั้งหมดที่มีส่วนได้เสีย ในการที่จะพยายามบรรลุข้อตกลงดังกล่าว ประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าร่วมในการเจรจาของกลุ่มประเทศภาคีที่มีส่วนได้เสีย ในการเจรจาดังกล่าว ประเทศภาคีที่เสนอให้มีการแก้ไขหรือถอนสิทธิประโยชน์ของตนจะต้องคงไว้ซึ่งระดับของสิทธิประโยชน์ที่มีลักษณะต่างตอบแทนและเป็นประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งจะเอื้อประโยชน์ต่อการค้าของประเทศภาคีอื่นทั้งหมดที่มีส่วนได้เสียไม่น้อยไปกว่าที่ให้อยู่ในความตกลงฉบับนี้ก่อนที่จะมีการเจรจาดังกล่าว ซึ่งอาจรวมถึงการปรับแก้ไขเพื่อชดเชยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าอื่น ผลการเจรจาให้เห็นชอบร่วมกัน ซึ่งรวมถึงการปรับแก้ไขเพื่อชดเชยใด ๆ จะต้องใช้บังคับกับประเทศภาคีทั้งหมด และจะต้องรวมเข้าไว้ในความตกลงฉบับนี้ ตามข้อ 6 (การแก้ไขเพิ่มเติม) ของบทที่ 21 (บทบัญญัติสุดท้าย)

ส่วน บี มาตรการที่มีใช้ภาษี

ข้อ 10 การใช้มาตรการที่มีใช้ภาษี

1. ประเทศภาคีหนึ่งจะไม่นำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการที่มีใช้ภาษีเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าจากประเทศภาคีอีกฝ่าย หรือการส่งออกสินค้าไปยังดินแดนของประเทศภาคีอีกฝ่าย ยกเว้นที่เป็นไปตามสิทธิและพันธกรณีของประเทศภาคีนั้นภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ที่ โอ หรือความตกลงฉบับนี้
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจถึงความโปร่งใสของมาตรการที่มีใช้ภาษีของตนที่ได้รับอนุญาตตามวรรค 1 และจะต้องทำให้มั่นใจว่ามาตรการดังกล่าวไม่ได้มีการเตรียมการ นำมาใช้ หรือบังคับใช้ เพื่อวัตถุประสงค์หรือมีผลกระทบที่จะก่อให้เกิดอุปสรรคที่ไม่จำเป็นต่อการค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคี

ข้อ 11 มาตรการจำกัดปริมาณและมาตรการที่มีใช้ภาษี

1. ยกเว้นจะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงฉบับนี้ ไม่มีประเทศภาคีใดจะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งข้อห้ามหรือข้อจำกัด นอกเหนือจากอากร ภาษี หรือค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ไม่ว่าจะมิผลใช้บังคับผ่านระบบโควตา ใบอนุญาตนำเข้าหรือส่งออก หรือมาตรการอื่น ในการนำเข้าสินค้าของประเทศภาคีอีกฝ่าย หรือการส่งออกสินค้าไปยังดินแดนของประเทศภาคีอีกฝ่าย ยกเว้นที่เป็นไปตามสิทธิและพันธกรณีของประเทศภาคีนั้นภายใต้บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงฉบับนี้ ที่ โอ เพื่อการนี้ ให้ข้อ 11 ของแกตต์ 1994 รวมอยู่ในและเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้โดยอนุโลม

2. กรณีที่ประเทศภาคีหนึ่งนำข้อห้ามหรือข้อจำกัดในการส่งออกตามอนุวรรค 2(เอ) ของข้อ 11 ของแกดต์ 1994 เมื่อมีคำร้องขอ ประเทศภาคีนั้นจะต้อง

- (เอ) แจ้งประเทศภาคีอีกฝ่ายหรือกลุ่มประเทศภาคีเกี่ยวกับข้อห้ามหรือข้อจำกัดดังกล่าว และเหตุผล พร้อมทั้งลักษณะและระยะเวลาที่คาดการณ์ไว้ หรือเผยแพร่ข้อห้ามหรือข้อจำกัดดังกล่าว และ
- (บี) ให้ประเทศภาคีอีกฝ่ายหรือกลุ่มประเทศภาคีที่อาจได้รับผลกระทบอย่างร้ายแรงมีโอกาสที่สมเหตุสมผลในการปรึกษาหารือเกี่ยวกับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับข้อห้ามหรือข้อจำกัดดังกล่าว

ข้อ 12

การเผยแพร่และการบริหารจัดการระเบียบข้อบังคับทางการค้า

1. ให้รวมข้อ 10 ของแกดต์ 1994 เข้าไว้และถือเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้ โดยอนุโลม
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดให้มีกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ คำตัดสิน และคำวินิจฉัย ที่กล่าวถึงในวรรค 1 ทางอินเทอร์เน็ต เท่าที่จะสามารถกระทำได้ โดยสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายใน

ข้อ 13

การปรึกษาหารือทางเทคนิคเกี่ยวกับมาตรการที่มีใช้ภายใน

1. ประเทศภาคีหนึ่งอาจร้องขอให้มีการปรึกษาหารือทางเทคนิคกับประเทศภาคีอีกฝ่ายเกี่ยวกับมาตรการที่ประเทศภาคีนั้นเห็นว่ามีความกระทบเชิงลบต่อการค้าของตน คำร้องขอจะเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรและต้องระบุมาตรการและข้อกังวลอย่างชัดเจนว่า มาตรการมีผลกระทบเชิงลบอย่างไรต่อการค้าระหว่างประเทศภาคีที่ร้องขอให้มีการปรึกษาหารือเชิงเทคนิค (“ประเทศภาคีผู้ร้องขอ”) และประเทศภาคีที่ถูกร้องขอ (“ประเทศภาคีที่ได้รับการร้องขอ”) เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้)

2. ในกรณีที่มาตราการอยู่ในขอบเขตครอบคลุมของบทอื่น กลไกการปรึกษาหารือใด ๆ ที่ระบุไว้ในบทนั้นจะเป็นกลไกที่นำมาใช้ ยกเว้นจะตกลงไว้เป็นอย่างอื่นระหว่างประเทศภาคีผู้ร้องขอและประเทศภาคีที่ได้รับการร้องขอ (จะเรียกรวมกันว่า “ประเทศภาคีผู้ปรึกษาหารือ”)
3. ยกเว้นที่ได้รับระบุไว้ในวรรค 2 ประเทศภาคีที่ได้รับการร้องขอจะต้องตอบกลับประเทศภาคีผู้ร้องขอและเข้าสู่การปรึกษาหารือทางเทคนิคภายใน 60 วันของวันที่ได้รับคำร้องขอ เป็นลายลักษณ์อักษรตามที่อ้างถึงในวรรค 1 ยกเว้นประเทศภาคีผู้ปรึกษาหารือจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น เพื่อหาทางออกอันเป็นที่พึงพอใจร่วมกันภายใน 180 วันของคำร้องขอ การปรึกษาหารือเชิงเทคนิคอาจดำเนินการผ่านวิธีใด ๆ ที่ประเทศภาคีผู้ปรึกษาหารือตกลงร่วมกัน
4. ยกเว้นที่ได้รับระบุไว้ในวรรค 2 คำร้องขอให้มีการปรึกษาหารือทางเทคนิคจะต้องถูกเวียนแจ้งแก่ประเทศภาคีอื่นทุกประเทศภาคี ประเทศภาคีอื่นอาจร้องขอเข้าร่วมการปรึกษาหารือทางเทคนิคบนพื้นฐานของผลประโยชน์ที่ระบุไว้ในคำร้องขอของตน การเข้าร่วมของประเทศภาคีอื่นขึ้นอยู่กับการยินยอมของประเทศภาคีผู้ปรึกษาหารือ ประเทศภาคีผู้ปรึกษาหารือจะต้องพิจารณาคำร้องขอดังกล่าวอย่างครบถ้วน
5. หากประเทศภาคีผู้ร้องขอเห็นว่าเป็นประเด็นเร่งด่วนหรือเกี่ยวข้องกับสินค้าที่เน่าเสียง่าย ประเทศภาคีนั้นอาจร้องขอให้มีการปรึกษาหารือทางเทคนิคภายในรอบเวลาที่สั้นกว่าที่ระบุไว้ในวรรค 3
6. ยกเว้นที่ได้รับระบุไว้ในวรรค 2 ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องดำเนินการแจ้งรายปีต่อคณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้าเกี่ยวกับการใช้การปรึกษาหารือทางเทคนิคภายใต้ข้อนี้ ไม่ว่าจะเป็นประเทศภาคีผู้ร้องขอหรือประเทศภาคีที่ได้รับการร้องขอ การดำเนินการแจ้งนี้จะประกอบด้วยบทสรุปของความคืบหน้าและผลลัพธ์ของการปรึกษาหารือ
7. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น การปรึกษาหารือทางเทคนิคภายใต้ข้อนี้จะไม่ส่งผลเสียหยาต่อสิทธิและพันธกรณีของประเทศภาคีหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการระงับข้อพิพาทภายใต้บทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท) และความตกลงดับบลิว ที โอ

ข้อ 14

มาตรการที่มีใช้ภาษีสำหรับสินค้าจำเป็นในช่วงวิกฤตด้านมนุษยธรรม โรคระบาด หรือสถานการณ์การแพร่กระจายของโรคระบาด

1. ในช่วงวิกฤตด้านมนุษยธรรม โรคระบาด หรือสถานการณ์การแพร่กระจายของโรคระบาด ไม่มีสิ่งใดในข้อนี้จะขัดขวางประเทศภาคีในการใช้สิทธิหรือข้อบังคับตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงดับบลิว ที โอ หรือข้อตกลงระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่ประเทศภาคีเป็นสมาชิก
2. ในช่วงวิกฤตด้านมนุษยธรรม โรคระบาด หรือสถานการณ์การแพร่กระจายของโรคระบาดซึ่งส่งผลกระทบต่อเชิงลบแก่กลุ่มประเทศภาคีเป็นปริมาณมาก ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องดำเนินการเท่าที่เป็นไปได้
 - (เอ) อำนวยความสะดวกอย่างทันเวลาในการแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการที่มีใช้ภาษีของสินค้าจำเป็น
 - (บี) ระวังการริเริ่มข้อจำกัดทางการค้าที่เกี่ยวกับการนำมาตรการที่มีใช้ภาษีมาใช้กับสินค้าจำเป็น เว้นแต่จะมีความจำเป็น และในกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้มาตรการที่มีใช้ภาษี มาตรการนั้นจะต้องเป็นไปตามเป้าหมาย เหมาะสมกับสถานการณ์ โปร่งใส ใช้เป็นการชั่วคราว และสอดคล้องกับสิทธิและพันธกรณีภายใต้ความตกลงดับบลิว ที โอ และข้อตกลงระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และ
 - (ซี) พยายามที่จะทำให้มั่นใจถึงการแจ้งและเผยแพร่อย่างทันเวลา และสอดคล้องกับความตกลงดับบลิว ที โอ สำหรับข้อมูลด้านกฎระเบียบในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมาตรการที่มีใช้ภาษีสำหรับสินค้าจำเป็น
3. เมื่อจำเป็นและเป็นไปได้ คณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้าจะต้องประชุมเพื่อระบุและเร่งแก้ไขมาตรการที่มีใช้ภาษีที่ไม่จำเป็นต่อการค้าสินค้าจำเป็นในช่วงเวลาวิกฤต

ด้านมนุษยธรรม โรคระบาด หรือสถานการณ์การแพร่กระจายของโรคระบาด ประเทศภาคีอาจร้องขอสินค้าจำเป็นจากประเทศภาคีอื่น ๆ ได้ และประเทศภาคีผู้ถูกร้องขอจะต้องพิจารณาคำขอนั้นในเชิงบวกเท่าที่จะเป็นไปได้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ภายในและการพิจารณาของประเทศภาคีผู้ถูกร้องขอ

4. บทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท) จะต้องไม่ใช่บังคับกับเรื่องใด ๆ ที่เกิดขึ้นภายใต้ข้อนี้

ข้อ 15

กระบวนการออกใบอนุญาตนำเข้า

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่า กระบวนการออกใบอนุญาตนำเข้าทั้งแบบอัตโนมัติและไม่อัตโนมัติ จะมีการดำเนินการที่เป็นไปอย่างโปร่งใสและคาดการณ์ได้ และปฏิบัติตามความตกลงการออกใบอนุญาตนำเข้า⁴ ไม่มีประเทศภาคีใดที่จะนำมาใช้หรือยังคงไว้ซึ่งมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับความตกลงการออกใบอนุญาตนำเข้า

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแจ้งประเทศภาคีอื่นทันทีภายหลังที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับกับประเทศภาคีนั้นเกี่ยวกับกระบวนการออกใบอนุญาตนำเข้าของตนที่ยังคงอยู่ การดำเนินการแจ้งจะต้องครอบคลุมข้อมูลที่ระบุไว้ในวรรค 2 ของข้อ 5 ของความตกลงการออกใบอนุญาตนำเข้าประเทศภาคีหนึ่งจะถือว่าได้ปฏิบัติตามข้อนี้แล้วหาก

(เอ) ประเทศภาคีนั้นได้แจ้งกระบวนการต่อคณะกรรมการว่าด้วยการออกใบอนุญาตนำเข้าภายใต้ฉบับลิว ทิ โอ ตามที่ระบุไว้ในข้อ 4 ของความตกลงการออกใบอนุญาตนำเข้า (“คณะกรรมการว่าด้วยการออกใบอนุญาตนำเข้าภายใต้ฉบับลิว ทิ โอ”) พร้อมทั้งข้อมูลที่ระบุไว้ในวรรค 2 ของข้อ 5 ของความตกลงการออกใบอนุญาตนำเข้า และ

⁴ เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ “ความตกลงการออกใบอนุญาตนำเข้า” หมายถึง ความตกลงว่าด้วยวิธีดำเนินการออกใบอนุญาตนำเข้า ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงฉบับลิว ทิ โอ

(ปี) ในรอบการดำเนินการแจ้งรายปีต่อคณะกรรมการว่าด้วยการออกใบอนุญาตนำเข้าล่าสุดก่อนที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลบังคับใช้ เพื่อตอบแบบสอบถามประจำปีในเรื่องวิธีการดำเนินการออกใบอนุญาตนำเข้าตามที่อธิบายไว้ในวรรค 3 ของข้อ 7 ของความตกลง การออกใบอนุญาตนำเข้า ประเทศภาคีนั้นได้แจ้งข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในแบบสอบถามนั้นสำหรับกระบวนการออกใบอนุญาตที่ยังคงอยู่

3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแจ้งประเทศภาคีอื่นถึงกระบวนการออกใบอนุญาตนำเข้าใหม่ และการแก้ไขใด ๆ ต่อกระบวนการออกใบอนุญาตนำเข้าที่ยังคงอยู่ เท่าที่จะเป็นไปได้ภายใน 30 วัน ก่อนที่กระบวนการใหม่หรือการแก้ไขจะมีผลใช้บังคับ ไม่มีกรณีใดที่ประเทศภาคีจะดำเนินการแจ้งช้าไปกว่า 60 วัน ภายหลังวันที่เผยแพร่กระบวนการใหม่หรือการแก้ไข การดำเนินการแจ้งในวรรคนี้จะต้องรวมถึงข้อมูลที่ระบุไว้ในวรรค 2 ของข้อ 5 ของความตกลงการออกใบอนุญาตนำเข้า ประเทศภาคีหนึ่งจะถือว่าปฏิบัติตามวรรคนี้ หากประเทศภาคีนั้นได้แจ้งกระบวนการออกใบอนุญาตนำเข้าใหม่ หรือการแก้ไขต่อกระบวนการออกใบอนุญาตนำเข้าที่ยังคงอยู่ต่อคณะกรรมการว่าด้วยการออกใบอนุญาตนำเข้าภายใต้ฉบับลิวี ที่ โอ ตามวรรค 1 2 หรือ 3 ของข้อ 5 ของความตกลงการออกใบอนุญาตนำเข้า

4. ก่อนที่จะใช้บังคับกระบวนการออกใบอนุญาตนำเข้าใหม่ หรือกระบวนการออกใบอนุญาตนำเข้าที่แก้ไข ประเทศภาคีหนึ่งจะต้องเผยแพร่กระบวนการใหม่หรือการแก้ไขบนเว็บไซต์ทางการของรัฐบาล ประเทศภาคีนั้นจะต้องดำเนินการดังกล่าวเท่าที่จะเป็นไปได้อย่างน้อย 21 วัน ก่อนกระบวนการใหม่ หรือการแก้ไขจะมีผลใช้บังคับ

5. การดำเนินการแจ้งที่กำหนดในวรรค 2 และ 3 จะเป็นไปโดยปราศจากอคติว่ากระบวนการออกใบอนุญาตนำเข้าสอดคล้องกับความตกลงฉบับนี้หรือไม่

6. การดำเนินการแจ้งในวรรค 3 จะต้องระบุว่า มีการดำเนินการดังต่อไปนี้หรือไม่ ภายใต้กระบวนการที่จะแจ้ง

- (เอ) ใบอนุญาตนำเข้าสำหรับสินค้าใด ๆ มีข้อกำหนดในการจำกัดผู้ใช้สินค้าขั้นสุดท้ายที่ได้รับอนุญาต หรือ
- (บี) ประเทศภาคีกำหนดเงื่อนไขด้านคุณสมบัติที่จะได้รับเลือกให้ได้ใบอนุญาตนำเข้าสินค้าใด ๆ ดังต่อไปนี้
 - (หนึ่ง) สมาชิกในสมาคมอุตสาหกรรม
 - (สอง) การอนุมัติคำขอใบอนุญาตนำเข้าโดยสมาคมอุตสาหกรรม
 - (สาม) ประวัติการนำเข้าสินค้า หรือสินค้าที่คล้ายคลึงกัน
 - (สี่) ศักยภาพการผลิตขั้นต่ำของผู้นำเข้า หรือผู้ใช้สินค้าขั้นสุดท้าย
 - (ห้า) ทุนจดทะเบียนขั้นต่ำของผู้นำเข้า หรือผู้ใช้สินค้าขั้นสุดท้าย
 - (หก) ความสัมพันธ์ทางสัญญา หรืออื่น ๆ ระหว่างผู้นำเข้า และผู้จำหน่ายในดินแดนของประเทศภาคี

7. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องตอบข้อซักถามอันสมเหตุสมผลจากประเทศภาคีอีกฝ่ายเท่าที่จะเป็นไปได้⁵ ภายใน 60 วัน เกี่ยวกับเงื่อนไขที่หน่วยงานออกใบอนุญาตนำเข้าของตนมาพิจารณา ในการอนุมัติ หรือปฏิเสธการออกใบอนุญาตนำเข้า ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องเผยแพร่ข้อมูลอย่างเพียงพอสำหรับประเทศภาคีอื่นและผู้ค้าเพื่อให้ทราบถึงข้อมูลพื้นฐานในการพิจารณาอนุมัติหรือจัดสรรใบอนุญาตนำเข้า

⁵ วรรค 7 และวรรค 9 ของข้อนี้ อาจได้รับการทบทวนในระหว่างกระบวนการทบทวนที่กำหนดไว้ในข้อ 9 (การทบทวน) ของบทที่ 21 (บทบัญญัติสุดท้าย)

8. ไม่มีคำขอใบอนุญาตนำเข้าใดจะถูกปฏิเสธเนื่องจากความผิดพลาดเล็กน้อยทางเอกสาร ซึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงข้อมูลพื้นฐานที่ระบุไว้ในคำขอนั้น ความผิดพลาดเล็กน้อยทางเอกสารอาจรวมถึงความผิดพลาดเกี่ยวกับรูปแบบ อาทิ ความกว้างของขอบเอกสาร หรือตัวอักษรที่ใช้ และความผิดพลาดในการสะกดคำ ซึ่งชัดเจนว่า ไม่ได้มีเจตนาฉ้อโกงหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

9. หากประเทศภาคีหนึ่งปฏิเสธคำขอใบอนุญาตนำเข้าสำหรับสินค้าหนึ่งของประเทศภาคีอีกฝ่าย เมื่อผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตนำเข้าร้องขอ ประเทศภาคีนั้นจะต้องอธิบายแก่ผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตนำเข้าให้ทราบถึงเหตุผลของการปฏิเสธนั้นเป็นลายลักษณ์อักษร ภายในระยะเวลาอันเหมาะสม ภายหลังจากได้รับคำร้องขอนั้นเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ 16

ค่าธรรมเนียมและค่าภาระที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าและการส่งออก

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจตามวรรค 1 ของข้อ 8 ของภาคตัด 1994 และบันทึกว่าด้วยการตีความของตนว่า ค่าธรรมเนียมและค่าภาระทั้งหมดไม่ว่าจะมีลักษณะใด (นอกเหนือจากการนำเข้าหรือส่งออก ค่าภาระที่เทียบเท่ากับภาษีภายใน หรือค่าภาระภายในอื่นใดที่นำมาโดยสอดคล้องกับวรรค 2 ของข้อ 3 ของภาคตัด 1994 และอากรตอบโต้การทุ่มตลาดและอากรตอบโต้การอุดหนุน) ที่จัดเก็บหรือเกี่ยวเนื่องกับการนำเข้าหรือการส่งออก จะถูกจำกัดในสัดส่วนของค่าใช้จ่ายโดยประมาณของการให้บริการ และไม่เป็นไปเพื่อการปกป้องสินค้าภายในประเทศทางอ้อม หรือการเก็บภาษีการนำเข้าหรือส่งออกเพื่อความมุ่งประสงค์ทางการคลัง

2. ไม่มีประเทศภาคีใดจะจัดเก็บค่าธรรมเนียมและค่าภาระที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าหรือการส่งออกจนกว่าข้อมูลของการจัดเก็บค่าธรรมเนียมและค่าภาระเหล่านั้น และการปรับปรุงให้ทันสมัยหรือการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับค่าธรรมเนียมและค่าภาระเหล่านั้นจะได้รับการเผยแพร่โดยสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของตน ข้อมูลเช่นว่านั้นจะต้องรวมถึงเหตุผลของการเก็บค่าธรรมเนียมและค่าภาระ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ เวลาและวิธีการชำระ ข้อมูลเหล่านั้นจะต้องได้รับการเผยแพร่อย่างทันทั่วถึงบนอินเทอร์เน็ตเท่าที่จะเป็นไปได้

3. ไม่มีประเทศภาคีใดจะกำหนดให้มีการทำธุรกรรมด้านกงสุล รวมถึงค่าธรรมเนียมและค่าภาระที่เกี่ยวข้องโดยเกี่ยวเนื่องกับการนำเข้าสินค้าของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง
4. ไม่มีประเทศภาคีใดจะกำหนดให้เอกสารศุลกากรที่จัดเตรียมโดยเกี่ยวเนื่องกับการนำเข้าสินค้าของประเทศภาคีอื่นต้องได้รับการอนุมัติ รับรอง หรือผ่านการตรวจสอบหรือเห็นชอบโดยผู้แทนประเทศภาคีผู้นำเข้า ณ ต่างประเทศ หรือหน่วยงานที่มีอำนาจในนามของประเทศภาคีผู้นำเข้า รวมทั้งจะไม่จัดเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าภาระที่เกี่ยวข้อง
5. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทบทวนค่าธรรมเนียมและค่าภาระที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าหรือการส่งออกเป็นระยะ ด้วยความมุ่งประสงค์ที่จะลดจำนวนและความหลากหลายเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้ โดยสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของตน

ส่วน ซี การจัดการด้านสถาบัน

ข้อ 17 ข้อริเริ่มรายสาขา

1. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องใช้ความพยายามตามความเหมาะสมที่จะริเริ่มแผนการทำงานในประเด็นรายสาขา ซึ่งแผนการทำงานนั้นจะจัดทำและกำกับดูแลโดยคณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้า กลุ่มประเทศภาคีจะต้องพยายามจัดทำแผนการทำงานให้เสร็จสิ้นไม่ช้าไปกว่าสอง (2) ปีภายหลังที่ได้ริเริ่มแผนการทำงาน
2. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องตกลงสาขาที่จะรวมไว้ในแผนการทำงาน โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศภาคีทั้งหมด ซึ่งรวมถึงสาขาที่ได้เสนอในระหว่างการเจรจาจัดทำพิธีสารฉบับที่ 2 หรือสาขาอื่นที่ประเทศภาคีอาจจะระบุ
3. แผนการทำงานใด ๆ ที่ริเริ่มภายใต้ข้อนี้ควรจะดำเนินการเพื่อ

- (เอ) ยกระดับความเข้าใจของกลุ่มประเทศภาคีในประเด็นเหล่านั้น
- (บี) อำนวยความสะดวกข้อมูลจากภาครัฐกิจและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องอื่น และ
- (ซี) สำรวจการดำเนินการที่เป็นไปได้ของกลุ่มประเทศภาคีที่จะอำนวยความสะดวกทางการค้า

4. บนพื้นฐานของผลลัพธ์ของแผนการทำงานใด ๆ ที่ได้รับภายใต้ข้อนี้ คณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้าอาจจัดทำข้อเสนอแนะเสนอต่อคณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ

ข้อ 18

จุดติดต่อและการปรึกษาหารือ

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดจุดติดต่อเพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่มประเทศภาคีในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบทนี้
2. เมื่อประเทศภาคีพิจารณาแล้วเห็นว่ามาตรการใดที่ประเทศภาคีอีกฝ่ายเสนอหรือมีอยู่ อาจมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อการค้าสินค้านระหว่างกลุ่มประเทศภาคี ประเทศภาคีนั้นอาจร้องขอข้อมูลในรายละเอียดที่เกี่ยวกับมาตรการนั้นผ่านจุดติดต่อ และหากจำเป็นอาจร้องขอการปรึกษาหารือเพื่อที่จะแก้ไขข้อห่วงกังวลใด ๆ ที่เกี่ยวกับมาตรการดังกล่าว ประเทศภาคีอื่นจะต้องแจ้งตอบคำร้องขอข้อมูลและการปรึกษาหารือดังกล่าวโดยทันที

ข้อ 19

คณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้า

1. โดยการนี้ กลุ่มประเทศภาคีจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้าประกอบด้วยผู้แทนจากกลุ่มประเทศภาคี
2. คณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้าอาจพบกันตามที่ ประเทศภาคีใดหรือคณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ ร้องขอ เพื่อพิจารณาเรื่องใด ๆ ที่เกิดขึ้นภายใต้บทนี้ หรือภายใต้

- (เอ) บทที่ 3 (กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า)
- (บี) บทที่ 4 (พิธีการศุลกากรและการอำนวยความสะดวกทางการค้า)
- (ซี) บทที่ 5 (มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช)
- (ดี) บทที่ 6 (มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง) และ
- (อี) บทที่ 7 (มาตรการปกป้อง)

3. หน้าที่ของคณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้าจะต้องรวมถึง

- (เอ) การติดตามและการทบทวนการปฏิบัติตามและการดำเนินการของบทที่ 2 (การค้าสินค้า)
- (บี) การระบุและการเสนอแนะมาตรการที่จะส่งเสริมและอำนวยความสะดวก การเข้าสู่ตลาดที่ดียิ่งขึ้น รวมถึงผ่านการปรึกษาหารือเรื่องการเร่งหรือ ปรับปรุงข้อมูลพันทันด้านภาษีศุลกากรภายใต้ความตกลงฉบับนี้
- (ซี) การจัดการและการลดอุปสรรคที่ไม่จำเป็นต่อการค้าสินค้าระหว่าง กลุ่มประเทศภาคี รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับมาตรการทางภาษี ศุลกากรและมาตรการที่มีไขภาษี นอกเหนือจากประเด็นทางเทคนิคที่อยู่ ภายใต้อำนาจหน้าที่ขององค์กรย่อยอื่นเท่านั้น
- (ดี) การพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจำแนกสินค้าภายใต้ระบบ เอช เอส โค้ด เพื่อการใช้บังคับภาคผนวก 1 (ตารางข้อมูลพันทันทางภาษีศุลกากร) และการแปลงพิกัดศุลกากรตามกำหนดเวลาของตารางข้อมูลพันทันทางภาษี ศุลกากรของประเทศภาคีแต่ละฝ่ายในภาคผนวก 1 (ตารางข้อมูลพันทัน

ทางภาษีสกุลการ) โดยสอดคล้องกับข้อ 8 (การแปลงพิกัตกุลการ ในตารางข้อผูกพันทางภาษีสกุลการ)

- (อี) การทบทวนมาตรการที่มีใช้ภาษีที่ครอบคลุมโดยทันที เพื่อที่จะพิจารณาขอบเขตสำหรับวิธีการเพิ่มเติมในการเสริมสร้างการอำนวยความสะดวกต่อการค้าสินค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคี คณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้าจะต้องเสนอรายงานเบื้องต้นเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของตน ซึ่งรวมถึงข้อเสนอแนะใด ๆ ต่อคณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ ภายในสองปีนับตั้งแต่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับ ประเทศภาคีใด ๆ อาจเสนอมาตรการที่มีใช้ภาษีเพื่อให้คณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้าพิจารณา
- (เอฟ) การหารือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับบทที่ 2 (การค้าสินค้า) รวมถึงการดำเนินการและการส่งเสริมแนวปฏิบัติที่ดีด้านระเบียบข้อบังคับสำหรับมาตรการที่ส่งผลต่อการค้าสินค้าและสำรวจสู่ทางในการเสริมสร้างความร่วมมือในเรื่องการใช้แนวปฏิบัติที่ดีด้านระเบียบข้อบังคับและการเชื่อมโยงของห่วงโซ่อุปทานตามความเหมาะสม
- (จี) การเชิญภาคธุรกิจ รวมถึงผู้ประกอบการในธุรกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ตามที่ประเทศภาคีทุกประเทศเห็นชอบร่วมกัน เข้าร่วมให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้าในประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อการค้าสินค้า
- (เอช) การจัดทำข้อมูลที่สามารถเผยแพร่ต่อสาธารณะเกี่ยวกับแผนงาน (รวมถึงงานด้านมาตรการที่มีใช้ภาษี) ตามที่ประเทศภาคีทุกประเทศตกลงร่วมกัน
- (ไอ) การรับรายงานและการทบทวนการปฏิบัติงานของ

(หนึ่ง) คณะอนุกรรมการอาร์ โอ โอ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อ 18 (คณะอนุกรรมการว่าด้วยกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า) ของบทที่ 3 (กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า)

(สอง) คณะอนุกรรมการเอส พี เอส ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อ 10 (การประชุมระหว่างกลุ่มประเทศภาคีเกี่ยวกับเรื่องสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช) ของบทที่ 5 (มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช) และ

(สาม) คณะอนุกรรมการสตราแคป ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อ 13 (คณะอนุกรรมการว่าด้วยมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง) ของบทที่ 6 (มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง) และ

(เจ) การรายงานต่อคณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ ตามที่กำหนด

4. คณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้าอาจตกลงให้จัดตั้งคณะทำงานย่อย หรือส่งเรื่องเพื่อการพิจารณาไปยังคณะอนุกรรมการอาร์ โอ โอ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อ 18 (คณะอนุกรรมการว่าด้วยกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า) ของบทที่ 3 (กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า)

5. คณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้าอาจจัดให้มีการประชุมแบบพบปะระหว่างบุคคล หรือโดยวิธีการอื่นใดตามที่กลุ่มประเทศภาคีกำหนดร่วมกัน และเมื่อมีความจำเป็นให้เชิญเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการประชุมด้วยก็ได้

ข้อ 20

การใช้บังคับ

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องดำเนินการอันสมควรตามที่อาจมีอยู่ เพื่อทำให้มั่นใจว่ารัฐบาลส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจภายในอาณาเขตของตนจะปฏิบัติตามบทบัญญัติของบทนี้

3. แทนที่บทที่ 3 (กล่าวว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า) ด้วย

บทที่ 3

กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า

ข้อ 1

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

- (เอ) **การเพาะเลี้ยงสิ่งมีชีวิตทางน้ำ** หมายถึง การทำฟาร์มของสิ่งมีชีวิตทางน้ำ ซึ่งรวมถึง ปลา สัตว์น้ำจำพวกโมลุกส์ สัตว์น้ำจำพวกครัสตาเซีย สัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังอื่น ๆ และพืชน้ำ ที่มาจากลูกพันธุ์สัตว์น้ำ เช่น ไข่ ลูกสัตว์ ลูกปลา และตัวอ่อน โดยการเข้าไปเกี่ยวข้องในขั้นตอนการเลี้ยงดู หรือขั้นตอนการเจริญเติบโต เพื่อเพิ่มผลผลิต เช่น การเพาะเลี้ยง การให้อาหาร หรือการปกป้องจากการถูกล่า
- (บี) **หลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ภายใต้เงื่อนไข แบค ทู แบค** หมายถึง หลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ออกโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าของประเทศภาคีผู้ส่งของออกซึ่งมิใช่เป็นประเทศภาคีผู้ส่งของออกประเทศแรก ผู้ส่งของออกรับอนุญาต หรือผู้ส่งของออก บนพื้นฐานของหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าหนึ่ง (1) ฉบับหรือมากกว่า ที่ออกโดยประเทศภาคีผู้ส่งของออกประเทศแรก
- (ซี) **ซี ไอ เอฟ** หมายถึง มูลค่าสินค้านำเข้า ซึ่งรวมถึงค่าระวางบรรทุกและค่าประกันภัยจนถึงท่าหรือสถานที่นำเข้าในประเทศผู้นำของเข้า การประเมินราคาจะต้องกระทำโดยสอดคล้องกับข้อ 7 ของแกตต์ 1994 และความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร
- (ดี) **เอฟ โอ บี** หมายถึง มูลค่าสินค้า ณ ท่าต้นทาง ซึ่งรวมถึงค่าขนส่งไปยังท่าหรือสถานที่สุดท้ายสำหรับส่งออกสินค้าไปต่างประเทศ การประเมินราคาจะต้องกระทำโดยสอดคล้องกับข้อ 7 ของแกตต์ 1994 และความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร

- (อี) **หลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไป** หมายถึง หลักการที่ได้รับการยอมรับโดยฉันทามติหรือได้รับการสนับสนุนในสาระสำคัญจากผู้ที่เกี่ยวข้องในประเทศภาคี เกี่ยวกับการบันทึก รายรับ รายจ่าย ต้นทุน สินทรัพย์ และหนี้สิน การเปิดเผยข้อมูล และการเตรียมงบการเงิน มาตรฐานเหล่านี้อาจรวมถึงแนวทางกว้าง ๆ ซึ่งใช้บังคับเป็นการทั่วไปและมาตรฐาน การปฏิบัติและขั้นตอนที่มีรายละเอียด
- (เอฟ) **สินค้า** หมายถึง สิ่งที่ซื้อขายกัน ผลិតภัณฑ์ สิ่งของหรือวัสดุ
- (จี) **วัสดุที่เหมือนกันและใช้ทดแทนกันได้** หมายถึง วัสดุที่ทดแทนกันได้ มีผลมาจากการเป็นวัสดุชนิดเดียวกันและมีคุณภาพในเชิงพาณิชย์เหมือนกัน มีลักษณะทางเทคนิคและทางกายภาพเหมือนกัน และเมื่อวัสดุเหล่านั้นรวมอยู่ในตัวสินค้าแล้ว จะไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างกันได้จากเครื่องหมายใด ๆ หรือจากการตรวจสอบด้วยสายตา เพื่อวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับถิ่นกำเนิดสินค้า
- (เอช) **วัสดุทางอ้อม** หมายถึง สินค้าที่ใช้ในการผลิต การทดสอบ หรือการตรวจสอบสินค้าอื่น แต่ไม่รวมอยู่ในตัวสินค้านั้น หรือสินค้าที่ใช้ในการบำรุงรักษาอาคารหรือการใช้อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าอื่น ซึ่งรวมถึง
- (หนึ่ง) เชื้อเพลิงและพลังงาน
- (สอง) เครื่องมือ แม่พิมพ์ และแบบหล่อ
- (สาม) ชิ้นส่วนสำรองและวัสดุที่ใช้ในการบำรุงรักษาอุปกรณ์และอาคาร
- (สี่) สารหล่อลื่น ไข สารประกอบ และวัสดุอื่นที่ใช้ในการผลิตหรือในการใช้อุปกรณ์และอาคาร

- (ห้า) ถูมือ แวนตา รองเท้า เสื้อผ้า อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย และ พัสตุ
- (หก) อุปกรณ์ กลอุปกรณ์ และพัสตุที่ใช้สำหรับทดสอบหรือตรวจสอบ สินค้า
- (เจ็ด) ตัวเร่งปฏิกิริยาและตัวทำละลาย และ
- (แปด) สินค้าอื่นใดที่ไม่รวมอยู่ในตัวสินค้า แต่ใช้ในการผลิตสินค้า โดยสามารถแสดงให้เห็นอย่างสมเหตุสมผลได้ว่าการใช้ดังกล่าว เป็นส่วนหนึ่งของการผลิตนั้นด้วย
- (ไอ) **ประเทศภาคีผู้ส่งของออกซึ่งมิใช่เป็นประเทศภาคีผู้ส่งของออกประเทศแรก** หมายถึง ประเทศภาคีที่ไม่ใช่ประเทศภาคีผู้ส่งของออกและประเทศภาคีผู้นำของเข้า ซึ่งสินค้าถูกส่งผ่าน
- (เจ) **วัสดุ** หมายถึง วัตถุหรือสารใด ๆ ที่ใช้หรือใช้เปลี่ยนแปลงในการผลิตสินค้า หรือรวมอยู่ในตัวสินค้า หรือใช้ในขั้นตอนการผลิตสินค้าอื่น
- (เค) **สินค้าที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด หรือ วัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด** หมายถึง สินค้าหรือ วัสดุที่ไม่มีคุณสมบัติได้ถิ่นกำเนิดภายใต้บทนี้
- (แอล) **สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด หรือ วัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิด** หมายถึง สินค้าหรือวัสดุที่มี คุณสมบัติได้ถิ่นกำเนิดภายใต้บทนี้
- (เอ็ม) **วัสดุสำหรับการบรรจุหีบห่อและภาชนะบรรจุสินค้าเพื่อการขนส่ง** หมายถึง สินค้าที่ใช้ในการปกป้องสินค้าระหว่างการขนส่งสินค้านั้น ซึ่งแตกต่างจากภาชนะบรรจุสินค้าหรือวัสดุที่ใช้สำหรับการขายปลีก

- (เอ็น) **ผู้ผลิต** หมายถึง บุคคลซึ่งปลูก ทำเหมือง เก็บเกี่ยว ทำฟาร์ม เลี้ยง เพาะพันธุ์ สกัด รวบรวม เก็บ จับ ประมง ดัก ล่า ผลิตในโรงงาน ผลิต แปรสภาพ หรือประกอบสินค้า
- (โอ) **การผลิต** หมายถึง วิธีการให้ได้มาซึ่งสินค้า ซึ่งรวมถึงการปลูก การทำเหมือง การเก็บเกี่ยว การทำฟาร์ม การเลี้ยง การเพาะพันธุ์ การสกัด การรวบรวม การเก็บ การจับ การประมง การดัก การล่า การผลิตในโรงงาน การผลิต การแปรสภาพ หรือการประกอบสินค้า
- (พี) **กฎเฉพาะรายสินค้า** คือ กฎในภาคผนวก 3 บี (กฎเฉพาะรายสินค้า) ซึ่งกำหนดว่าวัสดุที่ใช้ผลิตสินค้าได้ผ่านการเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรหรือผ่านการผลิตในโรงงานหรือการแปรสภาพที่เฉพาะเจาะจง หรือผ่านเกณฑ์ สัดส่วนมูลค่าต้นทุนการผลิตในภูมิภาค หรือการรวมกันของเกณฑ์เหล่านี้ และ
- (คิว) **หลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า** หมายถึง หลักฐานการรับรอง ถิ่นกำเนิดสินค้าที่กำหนดไว้ในกฎข้อ 1 ของภาคผนวก 3 เอ (ระเบียบปฏิบัติ เกี่ยวกับการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า)

ข้อ 2

สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ ให้ถือว่าสินค้าเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด หากสินค้านั้น
 - (เอ) มีการผลิตทั้งหมดหรือได้มาทั้งหมดในประเทศภาคี ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 3 (สินค้าที่มีการผลิตทั้งหมดหรือได้มาทั้งหมดในประเทศภาคี)
 - (บี) ไม่มีการผลิตทั้งหมดหรือไม่ได้มาทั้งหมดในประเทศภาคี หากสินค้านั้นผ่านข้อกำหนดในข้อ 4 (สินค้าที่ไม่มีการผลิตทั้งหมดหรือไม่ได้มาทั้งหมดในประเทศภาคี) หรือ

- (ซี) มีการผลิตในประเทศภาคี จากวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีประเทศใดประเทศหนึ่งหรือมากกว่านั้น

และเป็นไปตามข้อกำหนดอื่น ๆ ทั้งหมดที่ใช้บังคับในบทนี้

2. สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดในประเทศภาคีตามข้อกำหนดในวรรค 1 จะยังคงสามารถได้รับสิทธิพิเศษทางการศุลกากรจากประเทศภาคีผู้นำของเข้า หากเป็นสินค้าที่ส่งออกไปยังประเทศภาคีและต่อมาถูกส่งออกอีกครั้งไปยังประเทศภาคีอีกฝ่าย

ข้อ 3

สินค้าที่มีการผลิตทั้งหมดหรือได้มาทั้งหมดในประเทศภาคี

เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 2.1 (เอ) (สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด) ให้ถือว่าสินค้าต่อไปนี้เป็นสินค้าที่มีการผลิตทั้งหมดหรือได้มาทั้งหมดในประเทศภาคี

- (เอ) พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช รวมถึงผลไม้ ดอกไม้ ฝัก ต้นไม้ พืชจำพวกสาหร่าย เห็ดรา และพืชมีชีวิตรูปที่ปลูก เก็บเกี่ยว เก็บ หรือรวบรวมในประเทศภาคี¹
- (บี) สัตว์มีชีวิตรูปที่เกิดและเลี้ยงในประเทศภาคี
- (ซี) สินค้าที่ได้มาจากสัตว์มีชีวิตรูปในประเทศภาคี

¹ เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ หมายถึง “ในประเทศภาคี” ดินแดน ทะเลอาณาเขต เขตเศรษฐกิจจำเพาะ เขตไหล่ทวีป ที่ซึ่งประเทศภาคีใช้อำนาจอธิปไตย สิทธิอธิปไตย หรือเขตอาณา แล้วแต่กรณี โดยสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ

เพื่อหลีกเลี่ยงข้อสงสัย ไม่มีความใดในคำนิยามข้างต้นที่จะตีความว่าเป็นการให้การรับรองหรือยอมรับโดยประเทศภาคีประเทศใดประเทศหนึ่ง ในข้ออ้างที่ยังไม่ยุติเกี่ยวกับน่านน้ำและดินแดนโดยประเทศภาคีอื่นใด และจะไม่ถือว่าเป็นผลกระทบต่อการตัดสินดังกล่าวที่จะมีขึ้นในอนาคต

- (ด) สินค้าที่ได้มาจากการล่า การตัด การประมง การทำฟาร์ม การเพาะเลี้ยง สิ่งมีชีวิตทางน้ำ การรวบรวม หรือการจับที่กระทำในประเทศภาคี
- (อี) แร่ธาตุและสารอื่นที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ที่สกัดจากหรือได้มาจากผืนดิน น้ำ พื้นดิน ท้องทะเล หรือใต้พื้นดินท้องทะเลในประเทศภาคี
- (เอฟ) สินค้าอันได้จากการประมงทะเล หรือสินค้าทางทะเลอื่น ๆ ที่ได้มาจาก ทะเลหลวง โดยเรือที่จดทะเบียนหรือมีประวัติกับประเทศภาคีและมีสิทธิ ชักธงของประเทศภาคีนั้น โดยสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ²
- (จี) สินค้าที่มีการผลิตบนเรือโรงงานที่จดทะเบียน หรือมีประวัติกับประเทศภาคี และมีสิทธิชักธงของประเทศภาคีนั้น จากสินค้าที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอฟ)
- (เอช) สินค้าที่ได้มาโดยประเทศภาคีหรือบุคคลของประเทศภาคี จากพื้นดิน ท้องทะเลหรือใต้พื้นดิน ท้องทะเลนอกเขตเศรษฐกิจจำเพาะ และติดกับ เขตไหล่ทวีปของประเทศภาคีนั้น และนอกเหนือพื้นที่ซึ่งประเทศที่สาม ใช้เขตอาณาภายใต้สิทธิในการใช้หาประโยชน์ที่ได้รับอนุญาตโดยสอดคล้อง กับกฎหมายระหว่างประเทศ³
- (ไอ) สินค้าที่เป็น
- (หนึ่ง) ของที่ใช้ไม่ได้และเศษที่ได้จากการผลิตและการบริโภคในประเทศ ภาคี โดยที่สินค้าดังกล่าวเหมาะสำหรับการนำกลับคืนมาใช้เป็น วัตถุดิบเท่านั้น หรือ

² “กฎหมายระหว่างประเทศ” หมายถึง กฎหมายระหว่างประเทศที่เป็นที่ยอมรับเป็นการทั่วไป เช่น อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล

³ “กฎหมายระหว่างประเทศ” หมายถึง กฎหมายระหว่างประเทศที่เป็นที่ยอมรับเป็นการทั่วไป เช่น อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล

(สอง) สินค้าที่ใช้แล้วซึ่งเก็บรวบรวมได้ภายในประเทศภาคี โดยที่สินค้าดังกล่าวเหมาะสำหรับการนำกลับคืนมาใช้เป็นวัตถุดิบเท่านั้น และ

(เจ) สินค้าที่ผลิตหรือได้มาในประเทศภาคี จากสินค้าที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ถึง (ไอ) หรือจากผลิตภัณฑ์ของสินค้านี้ดังกล่าว

ข้อ 4

สินค้าที่ไม่มีการผลิตทั้งหมดหรือไม่ได้มาทั้งหมดในประเทศภาคี

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 2.1 (บี) (สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด) ให้ถือว่าสินค้าเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคี หากสินค้านั้นผ่านข้อกำหนดทั้งหมดที่กำหนดไว้ในภาคผนวก 3 ปี (กฎเฉพาะรายสินค้า)
2. ในกรณีที่ภาคผนวก 3 ปี (กฎเฉพาะรายสินค้า) ให้ทางเลือกระหว่างกฎสัดส่วนมูลค่าต้นทุนการผลิตในภูมิภาค กฎการเปลี่ยนพิกัดศุลกากร บนพื้นฐานของกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า การผ่านกระบวนการผลิตที่เฉพาะเจาะจง หรือการใช้ร่วมกันของกฎเหล่านี้ ประเทศภาคีจะต้องอนุญาตให้ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกนั้นตัดสินใจว่าจะใช้กฎใดในการวินิจฉัยว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด

ข้อ 5

การคำนวณสัดส่วนมูลค่าต้นทุนการผลิตในภูมิภาค

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 4 (สินค้าที่ไม่มีการผลิตทั้งหมดหรือไม่ได้มาทั้งหมดในประเทศภาคี) สูตรสำหรับการคำนวณสัดส่วนมูลค่าต้นทุนการผลิตในภูมิภาค จะเป็นสูตรใดสูตรหนึ่งดังต่อไปนี้

(เอ) วิธีทางตรง

$$\frac{\text{ต้นทุนวัสดุจากประเทศภาคีความตกลง} + \text{ค่าแรง} + \text{ต้นทุนดำเนินการ} + \text{กำไร} + \text{ต้นทุนอื่น ๆ}}{\text{เอฟ โอ บี}} \times 100\%$$

หรือ

(บี) วิธีทางอ้อม/วิธีย้อนกลับ

$$\frac{\text{เอฟ โอ บี} - \text{มูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด}}{\text{เอฟ โอ บี}} \times 100\%$$

โดย

(หนึ่ง) **ต้นทุนวัสดุจากประเทศภาคีความตกลง** คือ มูลค่าวัสดุ ชิ้นส่วน หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้ถิ่นกำเนิด ที่จัดทำมา หรือผลิตขึ้นโดยผู้ผลิตในการผลิตสินค้า

(สอง) **ค่าแรง** รวมถึง ค่าจ้างแรงงาน ค่าตอบแทน และสวัสดิการแรงงานอื่น ๆ

(สาม) **ต้นทุนดำเนินการ** คือ ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทั้งหมด

(สี่) **ต้นทุนอื่น ๆ** คือ ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการจัดวางสินค้าลงเรือหรือพาหนะอื่น ๆ เพื่อการส่งออก ซึ่งรวมถึงแต่ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงต้นทุนค่าขนส่งภายในประเทศ ค่าเก็บรักษาและค่าโกดัง ค่าท่าเรือ ค่านายหน้า และค่าบริการเท่านั้น

(ห้า) **เอฟ โอ บี** คือ มูลค่าสินค้า ณ ท่าเรือต้นทาง ตามที่นิยามไว้ในข้อ 1 (คำนิยาม) และ

(หก) **มูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถักนํ้าเน็ด** คือ มูลค่าซี ไอ เอฟ ณ ขณะที่น่าเข้าหรือราคาที่สืบทราบและสอบถามได้ล่าสุด สำหรับวัสดุ ชิ้นส่วน หรือผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้ถักนํ้าเน็ดที่ผู้ผลิตจัดหาในการผลิตสินค้า วัสดุที่ไม่ได้ถักนํ้าเน็ดยังรวมถึงวัสดุที่ไม่สามารถบอกถักนํ้าเน็ดได้ แต่ไม่รวมถึงวัสดุที่ผลิตขึ้นเอง

2. การพิจารณามูลค่าสินค้าภายใต้บทนี้จะต้องกระทำโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของข้อ 7 ของแอกต์ 1994 และความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร

ข้อ 6

กฎการสะสมของถักนํ้าเน็ด

1. นอกจากจะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงฉบับนี้ สินค้าและวัสดุที่ได้ถักนํ้าเน็ดตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในข้อ 2 (สินค้าที่ได้ถักนํ้าเน็ด) และใช้ในประเทศภาคีอื่นเพื่อเป็นวัสดุในการผลิตสินค้าหรือวัสดุอื่น จะได้รับการพิจารณาให้ได้ถักนํ้าเน็ดในภาคีที่มีการจัดทำหรือการผ่านกระบวนการผลิตให้เป็นสินค้าสำเร็จรูปหรือวัสดุได้เกิดขึ้น
2. นอกเหนือจากวรรค 1 กลุ่มประเทศภาคีที่เข้าร่วมต้องขยายขอบเขตของการใช้การสะสมที่ระบุในวรรค 1 ให้รวมถึงการผลิตทั้งหมดและมูลค่าเพิ่มของวัสดุที่ไม่ได้ถักนํ้าเน็ดในประเทศภาคีที่เข้าร่วมใด ๆ ซึ่งถูกใช้ในประเทศภาคีอื่นที่เข้าร่วม เพื่อเป็นวัสดุในการผลิตสินค้าหรือวัสดุอื่น การผลิตหรือมูลค่าเพิ่มของวัสดุที่ไม่ได้ถักนํ้าเน็ดในอาณาเขตของประเทศภาคีที่เข้าร่วมหนึ่งประเทศหรือมากกว่าดังกล่าวต้องเป็นไปตามสัดส่วนการได้ถักนํ้าเน็ดของสินค้าหรือวัสดุ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการพิจารณาการได้ถักนํ้าเน็ดของสินค้าหรือวัสดุที่เกิดขึ้นในอาณาเขตของประเทศภาคีที่เข้าร่วม โดยไม่คำนึงว่าการผลิตหรือมูลค่าเพิ่มนั้นเพียงพอที่จะทำให้อัตราส่วนนั้นได้ถักนํ้าเน็ดด้วยตัวเอง
3. กลุ่มประเทศภาคีที่เข้าร่วมจะต้องดำเนินการตามวรรค 2 ภายใน 180 วัน หลังจากวันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับ

4. เพื่อวัตถุประสงค์ของข้อนี้ ประเทศภาคีที่เข้าร่วม หมายถึง

(เอ) ประเทศภาคีที่ไม่ได้มีการแจ้งตามวรรค 5 หรือ

(บี) ประเทศภาคีที่ได้เพิกถอนการแจ้ง ซึ่งเป็นไปตามวรรค 6

5. ความในวรรค 2 จะต้องไม่ใช้บังคับกับประเทศภาคีหนึ่ง⁴ หากประเทศภาคนั้นแจ้งต่อประเทศภาคีอื่นเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านคณะกรรมการร่วม เอฟ ที เอ ถึงความตั้งใจของตนที่จะไม่ดำเนินการตามวรรค 2 (และถือเป็น “ประเทศภาคีที่ไม่เข้าร่วม” ตามวัตถุประสงค์ของข้อนี้) ภายใน 120 วัน ภายหลังจากวันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับ

6. ประเทศภาคีหนึ่งที่มีการแจ้งภายใต้วรรค 5 อาจแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อประเทศภาคีอื่น ๆ ผ่านคณะกรรมการร่วม เอฟ ที เอ เมื่อใดก็ได้ เพื่อเพิกถอนการแจ้งดังกล่าวของตน โดยจะต้องนำวรรค 2 มาบังคับใช้ตามคำร้องขอของประเทศภาคนั้น ภายใน 180 วัน หลังจากวันที่ประเทศภาคนั้นแจ้งการเพิกถอน

7. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น วัตถุประสงค์ของวรรค 2 คือ

(เอ) การผลิตหรือมูลค่าเพิ่มที่กระทำต่อวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดซึ่งไม่เพียงพต่อการได้ถิ่นกำเนิดในอาณาเขตของประเทศภาคีที่ไม่ได้เข้าร่วม จะไม่นับรวมเป็นส่วนที่ได้ถิ่นกำเนิดของสินค้าหรือวัสดุเพื่อวัตถุประสงค์ของการพิจารณาการได้ถิ่นกำเนิดของสินค้าหรือวัสดุสำเร็จรูปที่ผลิตขึ้นในอาณาเขตของประเทศภาคีที่เข้าร่วม

(บี) การผลิตหรือมูลค่าเพิ่มที่กระทำต่อวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดซึ่งไม่เพียงพต่อการได้ถิ่นกำเนิดในอาณาเขตของประเทศภาคีที่เข้าร่วม จะไม่นับรวมเป็นส่วนที่ได้ถิ่นกำเนิดของสินค้าหรือวัสดุเพื่อวัตถุประสงค์ของการพิจารณาการได้ถิ่นกำเนิดของสินค้าหรือวัสดุสำเร็จรูปที่ผลิตขึ้นในอาณาเขตของประเทศภาคีที่ไม่ได้เข้าร่วม และ

⁴ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ประเทศภาคีหนึ่งซึ่งยังไม่ได้ใช้บังคับพิธีสารฉบับที่ 2 อาจมีการแจ้งภายใต้วรรคนี้ได้

- (ซี) การผลิตหรือมูลค่าเพิ่มที่กระทำต่อวัสดุที่ไม่ได้ถักนิตซึ่งไม่เพียงพอดต่อการได้ถักนิตในอาณาเขตของประเทศภาคีที่ไม่ได้เข้าร่วม จะไม่นับรวมเป็นสัดส่วนที่ได้ถักนิตของสินค้าหรือวัสดุเพื่อวัตถุประสงค์ของการพิจารณาการได้ถักนิตของสินค้าหรือวัสดุสำเร็จรูปที่ผลิตขึ้นในอาณาเขตของประเทศภาคีที่ไม่ได้เข้าร่วม

ข้อ 7

การดำเนินการและการแปรสภาพเพียงเล็กน้อย

ในกรณีที่ได้ถักนิตสินค้าอยู่บนพื้นฐานของหลักเกณฑ์สัดส่วนมูลค่าต้นทุนการผลิตในภูมิภาคเท่านั้น ให้ถือว่า การดำเนินการหรือการแปรสภาพดังต่อไปนี้ อย่างหนึ่งอย่างใด หรือรวมกัน เป็นการดำเนินการหรือการแปรสภาพเพียงเล็กน้อย และมีให้นามาคิดรวมในการวินิจฉัยว่าสินค้านั้นได้ถักนิตหรือไม่

- (เอ) การถนอมรักษาสินค้าให้อยู่ในสภาพที่ดีเพื่อวัตถุประสงค์ของการขนส่งหรือการเก็บรักษา
- (บี) การอำนวยความสะดวกในการส่งสินค้าหรือการขนส่ง
- (ซี) การบรรจุหีบห่อ⁵ หรือการนำเสนอสินค้าเพื่อการขนส่งหรือการขาย
- (ดี) กระบวนการอย่างง่าย ซึ่งประกอบด้วยการกรอง การแยกประเภท การล้าง การตัด การฉีก การงอ การม้วน และการคลี่ และการดำเนินการอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน
- (อี) การติดเครื่องหมาย ฉลาก หรือ สัญลักษณ์แบ่งแยกประเภทอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกันบนผลิตภัณฑ์หรือบรรจุภัณฑ์ของผลิตภัณฑ์ และ

⁵ การบรรจุหีบห่อ ไม่รวมถึงการห่อหุ้มอย่างมิดชิดในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

- (เอฟ) การเจือจางอย่างง่ายด้วยน้ำหรือสารอื่น ๆ ซึ่งไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะเฉพาะของสินค้า

ข้อ 8

เกณฑ์ขั้นต่ำ

1. สินค้าที่ไม่ผ่านเกณฑ์การเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรตามภาคผนวก 3 ปี (กฎเฉพาะรายสินค้า) จะยังคงเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดต่ำกว่า

- (เอ) (หนึ่ง) สำหรับสินค้าที่นอกเหนือไปจากสินค้าในตอนที่ 50 ถึง 63 ของพิกัดศุลกากระบบฮาร์โมนีซ์ มูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้า ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์การเปลี่ยนพิกัดศุลกากรที่กำหนด มีไม่เกินร้อยละ 10 ของมูลค่า เอฟ โอ บี ของสินค้า

- (สอง) สำหรับสินค้าในตอนที่ 50 ถึง 63 ของพิกัดศุลกากระบบฮาร์โมนีซ์ น้ำหนักของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้า ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์การเปลี่ยนพิกัดศุลกากรที่กำหนด มีไม่เกินร้อยละ 10 ของน้ำหนักรวมของสินค้า หรือมูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้า ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์การเปลี่ยนพิกัดศุลกากรที่กำหนด มีไม่เกินร้อยละ 10 ของมูลค่า เอฟ โอ บี ของสินค้า และ

- (บี) สินค้าเป็นไปตามหลักเกณฑ์อื่น ๆ ทั้งหมดที่ใช้บังคับในบทนี้

2. อย่างไรก็ตาม ให้รวมมูลค่าของวัสดุดังกล่าวไว้ในมูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดสำหรับเกณฑ์สัดส่วนมูลค่าต้นทุนการผลิตในภูมิภาคใดที่ใช้บังคับ

ข้อ 9

ของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง เครื่องมือ และคู่มือหรือวัสดุที่เป็นข้อมูลอื่น ๆ

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการวินิจฉัยถิ่นกำเนิดของสินค้า ให้ถือว่าของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง เครื่องมือ และคู่มือหรือวัสดุที่เป็นข้อมูลอื่น ๆ ที่มากับตัวสินค้า เป็นส่วนหนึ่งของสินค้านั้น และไม่ต้องนำมาคิดรวมในการวินิจฉัยว่าวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด ได้ผ่านเกณฑ์การเปลี่ยนพิกัดศุลกากรที่ใช้บังคับหรือไม่ หาก

(เอ) ของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง เครื่องมือ และคู่มือหรือวัสดุที่เป็นข้อมูลอื่น ๆ ที่มากับตัวสินค้า ไม่ได้มีการแยกบัญชีราคาสินค้าต่างหากจากตัวสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด และ

(บี) ปริมาณและมูลค่าของของที่ใช้ประกอบชิ้นส่วนสำรอง เครื่องมือ และคู่มือหรือวัสดุที่เป็นข้อมูลอื่น ๆ ที่มากับตัวสินค้า เป็นไปตามปกติทางการค้าของสินค้านั้น

2. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 ถ้าสินค้าอยู่ภายใต้บังคับของเกณฑ์สัดส่วนมูลค่าต้นทุนการผลิตในภูมิภาคให้นำมูลค่าของของที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง เครื่องมือ และคู่มือหรือวัสดุที่เป็นข้อมูลอื่น ๆ ที่มากับตัวสินค้า มาพิจารณาแยกเป็นวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดหรือวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดตามแต่กรณี ในการคำนวณสัดส่วนมูลค่าต้นทุนการผลิตในภูมิภาคของสินค้า

3. วรรค 1 และวรรค 2 จะไม่ใช้บังคับ ในกรณีที่ของที่ใช้ประกอบชิ้นส่วนสำรอง เครื่องมือและคู่มือหรือวัสดุที่เป็นข้อมูลอื่น ๆ ที่มากับตัวสินค้า ถูกเพิ่มขึ้นมาเพื่อวัตถุประสงค์ในการเพิ่มสัดส่วนมูลค่าต้นทุนการผลิตในภูมิภาคเท่านั้น หากต่อมาประเทศภาคีผู้นำของเข้าพิสูจน์ได้ว่าของดังกล่าวไม่ได้ขายไปด้วยกัน

ข้อ 10

วัสดุที่เหมือนกันและใช้ทดแทนกันได้

ให้กระทำการวินิจฉัยว่าวัสดุที่เหมือนกันและใช้ทดแทนกันได้เป็นวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดหรือไม่ โดยใช้การแบ่งแยกทางกายภาพ หรือหลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไปของการควบคุมสต็อก หรือแนวปฏิบัติในการจัดการสินค้าคงคลัง ในประเทศภาคีผู้ส่งของออก

ข้อ 11

การปฏิบัติต่อวัสดุสำหรับการบรรจุหีบห่อและภาชนะบรรจุสินค้า

1. มิให้นำวัสดุสำหรับการบรรจุหีบห่อและภาชนะบรรจุสินค้าเพื่อการขนส่งมาคิดรวมในการวินิจฉัยถิ่นกำเนิดของสินค้าใด ๆ
2. วัสดุสำหรับการบรรจุหีบห่อและภาชนะบรรจุสินค้าเพื่อการขายปลีก เมื่อจำแนกประเภทพิถีพิถันเดียวกับสินค้านั้น มิให้นำมาคิดรวมในการวินิจฉัยว่าวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้าได้เป็นไปตามเกณฑ์การเปลี่ยนพิถีพิถันการที่ใช้บังคับสำหรับสินค้านั้นหรือไม่
3. ถ้าสินค้าอยู่ภายใต้บังคับของเกณฑ์สัดส่วนมูลค่าต้นทุนการผลิตในภูมิภาคให้นำมูลค่าของวัสดุสำหรับการบรรจุหีบห่อและภาชนะบรรจุสินค้าเพื่อขายปลีก มาพิจารณาแยกเป็นวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดหรือวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด แล้วแต่กรณี ในการคำนวณสัดส่วนมูลค่าต้นทุนการผลิตในภูมิภาคของสินค้า

ข้อ 12

วัสดุทางอ้อม

ให้ถือว่าวัสดุทางอ้อมเป็นวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดโดยไม่คำนึงถึงสถานที่ผลิต และมูลค่าของวัสดุทางอ้อมนั้นจะต้องคิดจากต้นทุนตามระบบบัญชีของผู้ผลิตสินค้า

ข้อ 13

การจดทะเบียนที่ดินทุน

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ ต้นทุนทั้งหมดจะต้องได้รับการบันทึกและเก็บรักษา โดยสอดคล้องกับหลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไป ที่ใช้บังคับในประเทศภาคีที่มีการผลิตสินค้านั้น

ข้อ 14

การขนส่งโดยตรง การผ่านแดน และการถ่ายลำ

สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดจะยังคงมีสถานะได้ถิ่นกำเนิด ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 2 (สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด) หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (เอ) เป็นสินค้าที่ขนส่งไปยังประเทศภาคีผู้นำของเข้าโดยไม่ผ่านประเทศนอกภาคี หรือ
- (บี) เป็นสินค้าที่ขนส่งผ่านประเทศนอกภาคีหนึ่งประเทศหรือมากกว่า โดยมีเงื่อนไขว่า
 - (หนึ่ง) สินค้านั้นไม่ได้ผ่านการผลิตหรือการดำเนินการอื่นใด นอกอาณาเขตของกลุ่มประเทศภาคี นอกเหนือจากการขนถ่ายสินค้าลง การขนถ่ายสินค้าขึ้น การเก็บรักษา หรือการดำเนินการอื่นใด เพื่อถนอมรักษาสินค้านั้นให้อยู่ในสภาพที่ดี หรือเพื่อขนส่งสินค้านั้นไปยังประเทศภาคีผู้นำของเข้า
 - (สอง) สินค้านั้นไม่ได้เข้าไปสู่การซื้อขายหรือการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีในประเทศนอกภาคี

ข้อ 15

หลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

การกล่าวอ้างว่าสินค้ามีสิทธิได้รับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากรจะต้องได้รับการรับรองโดยหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 3 (เอ) ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

ข้อ 16

การปฏิเสธการได้รับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากร

หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้าอาจปฏิเสธการขอรับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากรในกรณีนี้

- (เอ) สินค้าไม่มีคุณสมบัติได้ถิ่นกำเนิด หรือ
- (บี) ผู้นำของเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ผลิตสินค้า ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องใด ๆ ในบทนี้

ข้อ 17

การทบทวนและการอุทธรณ์

ประเทศภาคีผู้นำของเข้าจะต้องให้สิทธิในการอุทธรณ์ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการมีสิทธิได้รับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากรแก่ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำของเข้าของสินค้าที่ได้มีการค้า หรือที่จะมีการค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคี โดยสอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และแนวทางปฏิบัติทางปกครองของตน

ข้อ 18

คณะกรรมการว่าด้วยกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการปฏิบัติตามบทนี้มีประสิทธิภาพและเป็นไปในรูปแบบเดียวกัน กลุ่มประเทศภาคีจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (“คณะกรรมการอาร์ โอ โอ”) หน้าที่ของคณะกรรมการอาร์ โอ โอ จะต้องรวมถึง

- (เอ) การควบคุมดูแลการปฏิบัติตามและการบริหารจัดการบทนี้
- (บี) การหารือเกี่ยวกับประเด็นใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติตามบทนี้ ซึ่งรวมถึงเรื่องใด ๆ ที่อาจมีการส่งมายังคณะกรรมการ อาร์ โอ โอ โดยคณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้า ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อ 19 (คณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้า) ของบทที่ 2 (การค้าสินค้า) หรือคณะกรรมการร่วม เอฟ ที เอ
- (ซี) การหารือเกี่ยวกับการแก้ไขใด ๆ ที่มีการเสนอเกี่ยวกับกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้บทนี้ และ
- (ดี) การปรึกษาหารือประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าและความร่วมมือด้านการบริหารจัดการ

2. คณะกรรมการอาร์ โอ โอ จะต้องประกอบด้วยผู้แทนจากกลุ่มประเทศภาคีและจะต้องประชุมเป็นระยะ ๆ ตามที่กลุ่มประเทศภาคีกำหนดร่วมกัน

ข้อ 19

การปรึกษาหารือ การทบทวน และการแก้ไข

1. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องปรึกษาหารือกันเป็นประจำเพื่อให้มั่นใจว่าได้บริหารจัดการบทนี้มีประสิทธิภาพ เป็นไปในรูปแบบเดียวกัน และสอดคล้องกัน เพื่อบรรลุเจตนารมณ์ และวัตถุประสงค์ของความตกลงฉบับนี้

2. คณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ เมื่อได้รับคำแนะนำของคณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้าและคณะกรรมการอาร์ โอ โอ อาจรับรองให้มีการทบทวนในเรื่องดังต่อไปนี้

- (เอ) บัญชีข้อมูลที่เป็น เพื่อประกอบการยื่นขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และการระบุในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ตามที่ระบุในภาคผนวก 3 (เอ).1 (บัญชีข้อมูลที่เป็น) และ
- (บี) ข้อกำหนดเรื่องข้อมูลขั้นต่ำสำหรับคำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ตามที่ระบุในภาคผนวก 3 (เอ).2 (ข้อกำหนดเรื่องข้อมูลขั้นต่ำ-คำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า)

3. บัญชีข้อมูลที่เป็นและข้อกำหนดเรื่องข้อมูลขั้นต่ำสำหรับคำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และการปรับปรุงใด ๆ ในภายหลัง ที่ได้รับรองตามวรรค 2 จะต้องนำไปเผยแพร่ในทันที และจะต้องมีผลใช้บังคับในวันที่กลุ่มประเทศภาคีได้พิจารณาร่วมกันผ่านคณะกรรมการร่วม เอฟ ที เอ และอยู่บนพื้นฐานของรายงานจากคณะกรรมการอาร์ โอ โอ ผ่านคณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้า

4. เมื่อคณะกรรมการร่วม เอฟ ที เอ ได้รับคำแนะนำของคณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้าและคณะกรรมการอาร์ โอ โอ จะต้องรับรองการปรับกฎเฉพาะรายสินค้า ในภาคผนวก 3 บี (กฎเฉพาะรายสินค้า) ตามการปรับพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนีซ์ ซึ่งเป็นไปตามกำหนดระยะเวลาการแก้ไขของระบบฮาร์โมนีซ์ โดยปรับกฎเฉพาะรายสินค้าดังกล่าวจะต้องไม่ทำให้กฎเฉพาะรายสินค้าที่มีอยู่เปลี่ยนไป และต้องทำให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสม กลุ่มประเทศภาคีต้องเผยแพร่การปรับกฎเฉพาะรายสินค้าตามภาคผนวก 3 บี (กฎเฉพาะรายสินค้า) ตามการปรับพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนีซ์

5. อาจมีการทบทวนและแก้ไขบทนี้ตามข้อ 6 (การแก้ไขเพิ่มเติม) ของบทที่ 21 (บทบัญญัติสุดท้าย) ตามที่จำเป็น เมื่อมีการร้องขอจากประเทศภาคี และกลุ่มประเทศภาคี

ข้อ 20

ระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลถิ่นกำเนิด

กลุ่มประเทศภาคีอาจพัฒนาระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลถิ่นกำเนิดเพื่อให้แน่ใจว่าการดำเนินการตามบทนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในลักษณะที่ได้กำหนดร่วมกันโดยประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง

ภาคผนวก 3 (เอ)

ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

เพื่อความมุ่งประสงค์ในการปฏิบัติตามบทที่ 3 (กล่าวด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า) ให้ถือปฏิบัติระเบียบปฏิบัติในการออกและตรวจพิสูจน์หลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และระเบียบบริหารจัดการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

หลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

กฎข้อ 1

1. ข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
 - (เอ) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ออกโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าตามที่ระบุไว้ในภาคผนวกนี้
 - (บี) คำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าโดยผู้ส่งของออกหรือผู้ผลิตตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 (เอ) ของกฎข้อ 14 หรือ
 - (ซี) คำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าโดยผู้ส่งของออกหรือผู้ผลิตตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 (บี) ของกฎข้อ 14

ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับข้อมูลที่มีอยู่ซึ่งทำให้สินค้านั้นได้ถิ่นกำเนิด
2. ออสเตรเลีย บรูไนดารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย นิวซีแลนด์ ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม จะต้องนำวรรค 1 (ซี) ไปปฏิบัติไม่เกิน 10 ปี หลังจากวันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับสำหรับแต่ละประเทศภาคี สำหรับกัมพูชา สปป. ลาว และเมียนมา จะต้องนำวรรค 1 (ซี) ไปปฏิบัติไม่เกิน 20 ปี หลังจากวันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับ

3. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 2 ภาคีอาจขยายระยะเวลาได้สูงสุดจนถึง 10 ปี เพื่อนำวรรค 1 (ซี) ไปปฏิบัติ โดยแจ้งคณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้าถึงการขยายระยะเวลานี้
4. กลุ่มประเทศภาคีต้องเริ่มทบทวนกฎข้อนี้ นับตั้งแต่วันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับกับประเทศภาคีทั้งหมด โดยการทบทวนนี้จะพิจารณาให้คำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าโดยผู้นำของเข้าเป็นหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
5. หลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้อง
 - (เอ) อยู่ในรูปเอกสารกระดาษ หรือสื่อกลางอื่นใด ซึ่งรวมถึงรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ตามที่ได้รับแจ้งจากประเทศภาคีผู้นำของเข้า
 - (บี) ระบุว่าสินค้าได้ถิ่นกำเนิด และเป็นไปตามข้อกำหนดของภาคผนวกนี้ และ
 - (ซี) มีข้อมูลขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก 3 (เอ).1 (บัญชีข้อมูลที่จะเป็น หรือภาคผนวก 3 (เอ).2 (ข้อกำหนดเรื่องข้อมูลขั้นต่ำคำรับรองถิ่นกำเนิด สินค้า) (แล้วแต่กรณี)
6. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดเตรียมหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า มีผลใช้บังคับสอง (2) เดือน นับตั้งแต่วันที่ออกหรือวันที่หลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ครบถ้วนสมบูรณ์

หน่วยงานผู้มีอำนาจ

กฎข้อ 2

หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้องออกโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งของออก ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแจ้งรายละเอียดของหน่วยงานดังกล่าวผ่านทางสำนักเลขาธิการอาเซียนก่อนที่ความตกลงฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับ และจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในภายหลังผ่านทางสำนักเลขาธิการอาเซียนโดยทันที

กฎข้อ 3

1. หน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้องให้ชื่อ ที่อยู่ ตัวอย่างลายมือชื่อ และตัวอย่างตราประทับอย่างเป็นทางการของตน แก่ประเทศภาคีอื่น ๆ ผ่านทางสำนักเลขาธิการอาเซียน โดยส่งข้อมูลและตัวอย่างข้างต้นสำหรับการเผยแพร่แก่ประเทศภาคีอื่น ๆ ให้แก่สำนักเลขาธิการอาเซียนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และให้แจ้งการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในภายหลังผ่านทางสำนักเลขาธิการอาเซียนโดยทันที
2. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าใด ๆ ที่ออกโดยบุคคลซึ่งไม่ได้อยู่ในรายการข้างต้น จะไม่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้า

กฎข้อ 4

เพื่อความมุ่งประสงค์ในการวินิจฉัยสถานะการได้ถิ่นกำเนิด หน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า มีสิทธิเรียกเอกสารหลักฐานสนับสนุน หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อดำเนินการตรวจสอบใด ๆ ที่เห็นว่าเหมาะสม โดยสอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และแนวปฏิบัติทางปกครองที่เกี่ยวข้อง

การขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

กฎข้อ 5

1. ผู้ผลิต ผู้ส่งออกสินค้า หรือตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจ จะต้องยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรหรือในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ต่อหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า โดยสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีผู้ส่งออก และระเบียบปฏิบัติของหน่วยงานดังกล่าว เพื่อขอรับการตรวจสอบถิ่นกำเนิดของสินค้าส่งออกก่อนการส่งออกสินค้านั้น

2. ผลการตรวจสอบนี้ ให้ถือเป็นหลักฐานสนับสนุนในการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าสำหรับสินค้าที่จะส่งออกหลังจากนั้น โดยสามารถทบทวนผลการตรวจสอบดังกล่าวเป็นระยะ ๆ หรือเมื่อใดก็ได้ที่เหมาะสม
3. การตรวจสอบก่อนการส่งออก อาจไม่ใช้บังคับกับสินค้า ซึ่งโดยธรรมชาติของสินค้านั้น สามารถวินิจฉัยถิ่นกำเนิดได้โดยง่าย

กฎข้อ 6

ผู้ผลิต ผู้ส่งออกสินค้า หรือตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจจะต้องยื่นคำขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า โดยให้เอกสารสนับสนุนที่เหมาะสมและข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิสูจน์ว่าสินค้าที่จะส่งออกมีคุณสมบัติได้ถิ่นกำเนิด

การตรวจสอบถิ่นกำเนิดก่อนการส่งออก

กฎข้อ 7

หน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า จะต้องดำเนินการตรวจสอบคำขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าอย่างเต็มความสามารถ โดยสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีผู้ส่งออก หรือระเบียบปฏิบัติของหน่วยงานดังกล่าว เพื่อทำให้มั่นใจว่า

- (เอ) คำขอและหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านี้มีความถูกต้องครบถ้วน และได้ลงนามโดยผู้มีอำนาจลงนาม
- (บี) สินค้าเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด โดยสอดคล้องกับกฎข้อ 2 (สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด) ของบทที่ 3 (กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า)
- (ซี) ถ้อยแถลงอื่น ๆ ในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ซึ่งสอดคล้องกับเอกสารสนับสนุนที่เหมาะสมและข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และ

- (ติ) มีข้อมูลสำหรับสินค้าที่จะส่งออกครบถ้วนตามภาคผนวก 3 (เอ).1 (บัญชีข้อมูลที่จำเป็น)

การออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

กฎข้อ 8

1. รูปแบบของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าให้เป็นไปตามที่กลุ่มประเทศภาคีกำหนด และแสดงข้อมูลตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 3 (เอ).1 (บัญชีข้อมูลที่จำเป็น)
2. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้องประกอบด้วยต้นฉบับจำนวนหนึ่ง (1) ฉบับ และสำเนาจำนวนสอง (2) ฉบับ
3. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้อง
 - (เอ) อยู่ในรูปเอกสารกระดาษ หรือสื่อกลางอื่นใด ซึ่งรวมถึงรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ตามที่ได้รับแจ้งจากประเทศภาคีผู้นำของเข้า
 - (บี) มีเลขที่อ้างอิงซึ่งไม่ซ้ำกันกำกับอยู่ ออกโดยสถานที่หรือสำนักงานที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้น ๆ
 - (ซี) เป็นภาษาอังกฤษ และ
 - (ดี) มีลายมือชื่อของผู้มีอำนาจ และตราประทับอย่างเป็นทางการของหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้ากำกับอยู่ โดยลายมือชื่อและตราประทับอย่างเป็นทางการดังกล่าวอยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

4. ผู้ส่งของออกจะต้องส่งหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต้นฉบับ ไปให้ผู้นำเข้าของเข้า เพื่อยื่นต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้า ส่วนสำเนาจะถูกเก็บรักษา โดยหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และผู้ส่งของออก
5. การระบุสินค้าหลายรายการในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับเดียวกันนั้น สามารถกระทำได้ หากสินค้าแต่ละรายการล้วนมีคุณสมบัติได้ถิ่นกำเนิด

กฎข้อ 9

เพื่อการปฏิบัติตามข้อ 2 (สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด) ของบทที่ 3 (กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า) หลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้องระบุกฎและเงื่อนไขการได้ถิ่นกำเนิดที่เกี่ยวข้อง

กฎข้อ 10

ในกรณีที่หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้ามีข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง หน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าของประเทศภาคีผู้ส่งของออกอาจจะ

- (เอ) ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับใหม่ภายในสิบสอง (12) เดือนนับจากวันที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต้นฉบับ และยกเลิกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต้นฉบับนั้น โดยหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับที่ออกให้ใหม่จะมีอายุไม่เกินสิบสอง (12) เดือนนับจากวันที่ออก หรือ
- (บี) แก้ไขหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า โดยขีดฆ่าข้อความที่ไม่ถูกต้องแล้วเพิ่มเติมหรือแก้ไขให้ถูกต้อง ทั้งนี้ การแก้ไขใด ๆ ก็ตามจะต้องได้รับการเห็นชอบจากบุคคลผู้มีอำนาจลงนามในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และได้รับการรับรองโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่จัดตั้งไว้ โดยหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ได้รับการแก้ไขจะยังคงมีผลใช้บังคับตามอายุเดิม

กฎข้อ 11

1. ในกรณีที่หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้ามีได้ออกให้ก่อนหรือในวันที่รับบรรจุสินค้า อันเนื่องมาจากความผิดพลาด การหลงลืมโดยมิได้ตั้งใจ หรือเพราะสาเหตุอื่นอันรับฟังได้ หรือออกแทนหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่มีข้อมูลไม่ถูกต้อง ในกรณีเช่นนี้ อาจออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าย้อนหลังได้ แต่ต้องไม่เกินสิบสอง (12) เดือน นับจากวันที่รับบรรจุสินค้า ในกรณีดังกล่าว หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต้องระบุคำว่า “ISSUED RETROACTIVELY”

2. ตามที่ระบุในกฎข้อ 1 หน่วยงานผู้มิอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มิอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าของประเทศภาคี ผู้ส่งออกออก ผู้ส่งของออกรับอนุญาต หรือผู้ส่งของออก ของภาคีซึ่งมิใช่เป็นประเทศภาคี ผู้ส่งของออกประเทศแรก อาจออกหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ภายใต้เงื่อนไขแบบ ทู แบท โดยมีเงื่อนไขว่า

- (เอ) มีการแสดงหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต้นฉบับหรือสำเนาที่ได้รับรองความถูกต้องของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ยังมีผลใช้ได้หนึ่ง (1) ฉบับหรือมากกว่า
- (บี) การมีผลใช้ได้ของหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ภายใต้เงื่อนไขแบบ ทู แบท จะต้องไม่เกินการมีผลใช้ได้ของต้นฉบับหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
- (ซี) สำหรับการส่งออกสินค้าบางส่วน ให้แสดงจำนวนของสินค้าในส่วนที่ส่งออกบางส่วนแทนจำนวนของสินค้าเต็มจำนวนตามที่ระบุไว้ในต้นฉบับหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
- (ดี) สำหรับการรวมการส่งออก โดยไม่คำนึงถึงอนุวรรค (บี) หลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ภายใต้เงื่อนไขแบบ ทู แบท ต้องออกโดยประเทศภาคีผู้ส่งของออกซึ่งมิใช่เป็นประเทศภาคีผู้ส่งของออกประเทศแรก และนำมาแสดงต่อประเทศภาคีผู้นำของเข้าประเทศสุดท้าย ภายในอายุของหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับแรกที่สิ้นอายุเร็วที่สุด

- (อี) ในการตรวจสอบเพื่อรับรองหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ภายใต้เงื่อนไข แบบ ทู แบบ ประเทศภาคีส่งของออกซึ่งมิใช่เป็นประเทศภาคีส่งของออกประเทศแรกจะต้องแน่ใจได้ว่า จำนวนสินค้าทั้งหมดที่ส่งกลับออกไปเพียงบางส่วนหรือรวมการส่งออก จะไม่เกินกว่าจำนวนสินค้าทั้งหมดที่ระบุไว้ในหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับแรกจากประเทศภาคีส่งของออกประเทศแรก
- (เอฟ) ของที่จะถูกส่งกลับออกไปโดยใช้หลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ภายใต้เงื่อนไข แบบ ทู แบบ จะต้องไม่ผ่านกระบวนการเพิ่มเติมใด ๆ ในประเทศภาคีส่งของออกซึ่งมิใช่เป็นประเทศภาคีส่งของออกประเทศแรก เว้นแต่เพื่อการบรรจุหีบห่อใหม่หรือกิจกรรมด้านโลจิสติกส์ เช่น การขนส่ง การขนขึ้น การเก็บรักษา การรวมหรือการแบ่งแยกสินค้า หรือการติดฉลากตามที่กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ กระบวนการ คำวินิจฉัยทางการบริหาร และนโยบายของประเทศภาคีสู่ผู้นำของเข้า ได้กำหนดไว้เท่านั้น หรือการกระทำอื่นใดที่จำเป็นเพื่อเก็บรักษาสินค้าให้อยู่ในสภาพดี หรือเพื่อขนส่งสินค้าไปยังประเทศภาคีสู่ผู้นำของเข้า
- (จี) หลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ภายใต้เงื่อนไข แบบ ทู แบบ จะระบุข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากต้นฉบับหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าตามข้อกำหนดในภาคผนวก 3 (เอ).1 (บัญชีข้อมูลที่จำเป็น) หรือภาคผนวก 3 (เอ).2 (ข้อกำหนดเรื่องข้อมูลขั้นต่ำ-คำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า) และ
- (เอช) กระบวนการตรวจสอบในกฎข้อ 19 และ 20 จะใช้บังคับกับหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ภายใต้เงื่อนไข แบบ ทู แบบ ด้วย

กฎข้อ 12

ในกรณีที่หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าถูกลักขโมย สูญหาย หรือถูกทำลาย ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจ อาจยื่นคำขอต่อหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าของประเทศภาคีผู้ส่งออก ให้ออกสำเนาที่ได้รับรองความถูกต้องของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต้นฉบับ ซึ่งสำเนาบับดังกล่าวจะต้อง

- (เอ) อยู่บนพื้นฐานของเอกสารการส่งออกที่อยู่ในครอบครองของหน่วยงานที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้น
- (บี) ระบุว่า “CERTIFIED TRUE COPY”
- (ซี) ระบุเลขที่อ้างอิงและวันที่ออกเหมือนกับต้นฉบับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และ
- (ดี) ออกภายในระยะเวลาไม่เกินสิบสอง (12) เดือน นับจากวันที่ออกต้นฉบับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

บัญชีราคาสินค้าที่ออกโดยประเทศที่สาม

กฎข้อ 13

1. ประเทศภาคีผู้นำของเข้าจะไม่ปฏิเสธการขอรับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากรด้วยเหตุผลว่าบัญชีราคาสินค้าได้ออกโดยบริษัทที่ตั้งอยู่ในประเทศที่สามที่นอกเหนือจากประเทศผู้ส่งออกหรือประเทศผู้นำของเข้าในความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ โดยมีเงื่อนไขว่าสินค้าเป็นไปตามบทที่ 3 (กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า)

2. คำว่า “SUBJECT TO THIRD-PARTY INVOICE (ซื้อบริษัทแรกที่เป็นผู้ออกบัญชีสินค้าในประเทศที่สาม)” จะต้องปรากฏอยู่บนหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

คำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

กฎข้อ 14

1. คำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าตามที่อ้างถึงในกฎข้อ 1 จะกระทำโดย
 - (เอ) ผู้ส่งของออกหรือใบอนุญาตตามความหมายของกฎข้อ 15 หรือ
 - (บี) ผู้ส่งของออกหรือผู้ผลิตสินค้า ตามที่ระบุไว้ในวรรค 2 และ 3 ของกฎข้อ 1
2. คำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต้อง
 - (เอ) ครบถ้วนสมบูรณ์ตามภาคผนวก 3 (เอ).2 (ข้อกำหนดเรื่องข้อมูลขั้นต่ำ-คำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า)
 - (บี) เป็นภาษาอังกฤษ
 - (ซี) ระบุชื่อและลายมือชื่อของบุคคลรับอนุญาต และ
 - (ดี) ระบุวันที่คำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าครบถ้วนสมบูรณ์

ผู้ส่งของออกหรือใบอนุญาต

กฎข้อ 15

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องให้สิทธิแก่ผู้ส่งของออกซึ่งส่งออกสินค้าภายใต้ความตกลงนี้เป็นผู้ส่งของออกหรือใบอนุญาตตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ โดยผู้ส่งของออกที่ต้องการขอรับสิทธิดังกล่าวจะต้องยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรหรือทางอิเล็กทรอนิกส์ และต้องให้การรับประกันที่จำเป็นในการตรวจสอบถิ่นกำเนิดของคำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแก่หน่วยงานผู้มีอำนาจสนใจ หน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งของออกอาจจะให้สถานะผู้ส่งของออกหรืออนุญาตภายใต้เงื่อนไขใด ๆ ที่หน่วยงานพิจารณาแล้วเห็นสมควร รวมถึง

- (เอ) ผู้ส่งของออกได้จดทะเบียนอย่างถูกต้องครบถ้วนตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีผู้ส่งของออก
- (บี) ผู้ส่งของออกรู้และเข้าใจกว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวกนี้
- (ซี) ผู้ส่งของออกมีประสบการณ์ด้านการส่งออกในระดับที่น่าพอใจตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีผู้ส่งของออก
- (ดี) ผู้ส่งของออกมีประวัติ โดยใช้หลักการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งของออก
- (อี) ผู้ส่งของออกกรณีที่เป็นผู้ประกอบการค้า ต้องมีคำรับรองยืนยันสถานะการได้ถิ่นกำเนิดของสินค้าจากผู้ผลิต เพื่อใช้ในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าโดยผู้ส่งของออกรับอนุญาต และผู้ผลิตต้องมีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการตรวจสอบตามกฎหมายข้อ 19 และ 20 และปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งหมดในภาคผนวกนี้ และ
- (เอฟ) ผู้ส่งของออกมีระบบการทำบัญชีและการเก็บบันทึกที่ได้รับการเก็บรักษาอย่างดี โดยเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีผู้ส่งของออก

2. หน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งของออกต้อง

- (เอ) ทำให้ขั้นตอนและเงื่อนไขการขอเป็นผู้ส่งของออกรับอนุญาตเป็นสาธารณะและเข้าถึงได้ง่าย
- (บี) อนุมัติให้สิทธิผู้ส่งของออกรับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรหรือทางอิเล็กทรอนิกส์

- (ซี) ให้หมายเลขผู้ส่งของออกรับอนุญาตแก่ผู้ส่งของออกรับอนุญาต ซึ่งหมายเลขดังกล่าวต้องระบุอยู่ในคำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และ
- (ดี) บรรจุข้อมูลผู้ส่งของออกรับอนุญาตที่ได้รับการอนุมัติให้สิทธิในฐานะข้อมูลผู้ส่งของออกรับอนุญาตที่อ้างถึงในวรรค 3 ในทันที
3. สำนักเลขาธิการอาเซียนจะต้องเป็นผู้ดูแลฐานข้อมูลผู้ส่งของออกรับอนุญาตซึ่งสามารถเชื่อมต่อผ่านระบบเครือข่ายทางคอมพิวเตอร์ได้โดยกลุ่มประเทศภาคี
4. ผู้ส่งของออกรับอนุญาตจะมีหน้าที่ดังต่อไปนี้
- (เอ) อนุญาตให้หน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งของออกเข้าถึงบันทึกตามที่อ้างถึงในกฎข้อ 25 และสถานที่ตั้ง เพื่อวัตถุประสงค์ในการติดตามการใช้สิทธิ
- (บี) แสดงคำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าให้ครบถ้วนเฉพาะกับสินค้าที่ผู้ส่งของออกรับอนุญาตได้รับสิทธิจากหน่วยงานที่มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งของออกเท่านั้น และมีเอกสารเกี่ยวข้องทั้งหมดที่จะพิสูจน์สถานะการได้ถิ่นกำเนิดของสินค้านั้น ณ ขณะเวลาที่จัดทำคำรับรองนั้น
- (ซี) แสดงความรับผิดชอบอย่างเต็มที่สำหรับคำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ได้จัดทำขึ้น รวมถึงการนำไปใช้ในทางที่ผิด และ
- (ดี) แจ้งให้หน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งของออกทราบในทันทีถึงการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่อ้างถึงในอนุวรรค (บี)

5. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องบรรจุข้อมูลดังต่อไปนี้ของผู้ส่งของออกมารับอนุญาตไว้ในฐานข้อมูลผู้ส่งของออกมารับอนุญาตในทันที

- (เอ) ชื่อและที่อยู่ตามกฎหมายของบริษัทผู้ส่งของออก
- (บี) หมายเลขผู้ส่งของออกมารับอนุญาต
- (ซี) วันที่อนุมัติและวันที่สิ้นสุดการให้สิทธิแก่ผู้ส่งของออกมารับอนุญาต (ถ้ามี)
และ
- (ดี) รายการของสินค้าที่ได้รับสิทธิ โดยเป็นพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนี
อย่างน้อยในระดับตอน

การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในรายการที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) ถึง (ดี) หรือการเพิกถอนหรือระงับสิทธิที่อนุมัติ จะต้องบรรจุข้อมูลในฐานข้อมูลผู้ส่งของออกมารับอนุญาตในทันที

6. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 5 ภาคีไม่ต้องใส่ข้อมูลของผู้ส่งของออกมารับอนุญาตที่อ้างถึงไว้ในวรรคนั้นในฐานข้อมูลผู้ส่งของออกมารับอนุญาต หากประเทศภาคีได้มีการจัดตั้งเว็บไซต์ของตนเองที่มีความปลอดภัย และประกอบด้วยข้อมูลข้างต้น โดยที่กลุ่มประเทศภาคีสามารถเข้าถึงได้

7. หน่วยงานที่มีอำนาจของประเทศภาคีผู้ส่งของออกต้องติดตามการใช้สิทธิ รวมถึงการตรวจสอบคำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ได้จัดทำขึ้นโดยผู้ส่งของออกมารับอนุญาต และเพิกถอนสิทธิ หากไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในวรรค 1

8. ผู้ส่งของออกมารับอนุญาตต้องเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดหากมีการร้องขอจากหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้า เพื่อพิสูจน์สถานะในการได้ถิ่นกำเนิดของสินค้า รวมถึงค่าให้การของผู้นำหรือผู้ผลิต โดยให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีผู้นำของเข้า รวมทั้งข้อกำหนดอื่น ๆ ของภาคีนั้น

การขอรับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากร

กฎข้อ 16

1. ประเทศภาคีผู้นำของเข้าจะให้สิทธิพิเศษตามความตกลงฉบับนี้ กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดบนพื้นฐานของหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า
2. เว้นแต่มีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในบทที่ 3 (กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า) เพื่อวัตถุประสงค์ของการขอรับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากร ประเทศภาคีผู้นำของเข้าต้องกำหนดว่าผู้นำของเข้าจะต้อง
 - (เอ) จัดทำคำรับรองในใบขนสินค้าขาเข้าของศุลกากรว่าสินค้าเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด
 - (บี) มีหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ยังมีผลใช้ได้ ณ ขณะที่จัดทำคำรับรองที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) และ
 - (ซี) แสดงต้นฉบับหรือสำเนาที่ได้รับรองความถูกต้องของหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแก่ภาคีผู้นำของเข้า หากมีการร้องขอโดยประเทศภาคีผู้นำของเข้า ณ เวลาที่จัดทำใบขนสินค้าขาเข้า
3. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 และ 2 ประเทศภาคีผู้นำของเข้าอาจไม่ต้องขอหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าเพื่อวัตถุประสงค์ของการขอรับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากร หาก
 - (เอ) ราคาศุลกากรของการนำเข้ามีมูลค่าไม่เกิน 200 ดอลลาร์สหรัฐ หรือมูลค่าเทียบเท่าตามสกุลเงินของประเทศภาคีผู้นำของเข้า หรือมูลค่าที่สูงกว่าตามที่ประเทศภาคีผู้นำของเข้าได้กำหนดไว้ ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือแนวปฏิบัติทางปกครองของประเทศภาคีผู้นำของเข้า หรือ
 - (บี) เป็นสินค้าที่ประเทศภาคีผู้นำของเข้า ยกเว้นการแสดงหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

โดยมีเงื่อนไขว่าการนำเข้าไม่ได้มีลักษณะของการดำเนินการหรือวางแผนเพื่อแบ่งแยกการนำเข้าเป็นหลายครั้ง เพื่อวัตถุประสงค์ในการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีผู้นำของเข้า เพื่อขอรับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากรภายใต้ความตกลงนี้

4. หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำของเข้าอาจให้ผู้นำเข้าแสดงหลักฐานประกอบการพิจารณาว่า สินค้ามีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด ตามข้อกำหนดของบทที่ 3 (กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า)

5. ผู้นำของเข้าต้องแสดงให้เห็นว่าได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่อ้างถึงในข้อ 14 (การขนส่งโดยตรง การผ่านแดน และการถ่ายลำ) ของบทที่ 3 (กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า) และแสดงหลักฐานเมื่อมีการร้องขอจากหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้า

กฎข้อ 17

ให้ถือปฏิบัติตามกำหนดเวลาสำหรับการแสดงหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ดังต่อไปนี้

(เอ) หลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า จะต้องมียุ่ 12 เดือน นับจากวันที่ออก และจะต้องยื่นต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้าภายในระยะเวลาดังกล่าว

(บี) ในกรณีที่ยื่นหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้าภายหลังจากการสิ้นสุดกำหนดเวลายื่น หลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านี้ดังกล่าวอาจยังสามารถนำมาใช้ได้ หากไม่สามารถดำเนินการตามช่วงเวลาดังกล่าวได้ อันเนื่องมาจากเหตุสุดวิสัยหรือเหตุอื่นใดเกินวิสัยการควบคุมของผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออกอันรับฟังได้ โดยให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือ และแนวปฏิบัติทางปกครองของประเทศภาคีผู้นำของเข้า

- (ซี) หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้าอาจยอมรับหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ยื่นหลังจากสิ้นสุดกำหนดเวลาดังกล่าวข้างต้น หากได้มีการนำเข้าสินค้านั้นก่อนการสิ้นสุดกำหนดเวลาดังกล่าว

การขอรับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากรภายหลังการนำเข้า

กฎข้อ 18

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่าย ต้องให้ผู้นำเข้าขอคืนเงินอากร เงินวางประกัน หรือ การันตีที่ชำระไว้เกินเนื่องจากสินค้าไม่ได้รับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากรภายในช่วงเวลาที่กำหนดหรือภายหลังจากวันที่นำเข้าสินค้า หากสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดและนำเข้าไปยังประเทศภาคีนั้นตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีนั้น โดยแสดงเอกสารต่อไปนี้แก่หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้า

- (เอ) หลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและหลักฐานอื่น ๆ ที่แสดงว่าสินค้านี้มีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด และ

- (บี) เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้านั้น ซึ่งหน่วยงานศุลกากรอาจขอเป็นหลักฐานในการขอรับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากร

2. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายอาจขอให้ผู้นำของเข้าแจ้งความประสงค์ขอรับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากรต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคี ณ ขณะเวลาที่นำเข้า ตามที่กฎหมายและระเบียบของประเทศภาคีนั้นกำหนด

การตรวจพิสูจน์ถิ่นกำเนิดสินค้า

กฎข้อ 19

1. หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้าอาจตรวจพิสูจน์การมีสิทธิได้รับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากรของสินค้า โดยสอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือแนวปฏิบัติทางปกครองของประเทศภาคีผู้นำของเข้า
2. หากหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้า มีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับความแท้จริงหรือความถูกต้องของข้อมูลในหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หรือเอกสารหลักฐานอื่น ๆ หน่วยงานศุลกากรดังกล่าวอาจ
 - (เอ) ทำการตรวจสอบย้อนหลังเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องสมบูรณ์ของหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าหรือเอกสารหลักฐานอื่น ๆ
 - (บี) ขอข้อมูลจากผู้นำเข้าสินค้าที่ขอรับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากร และ
 - (ซี) จัดทำคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าของประเทศภาคีผู้ส่งของออก เพื่อขอข้อมูลจากผู้ส่งของออก หรือผู้ผลิตสินค้า¹
3. การขอข้อมูลโดยสอดคล้องกับวรรค 2 (เอ) จะต้องไม่เป็นการขัดขวางการใช้การเยี่ยมชมเพื่อตรวจพิสูจน์ถิ่นกำเนิดสินค้า ตามที่ระบุไว้ในกฎข้อ 20
4. ผู้ที่ได้รับการร้องขอข้อมูลภายในวรรค 2 จะต้องให้ข้อมูลดังกล่าวภายในระยะเวลา 90 วันนับจากวันที่มีการร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษร

¹ หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้าอาจจัดทำคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรโดยตรงไปยังผู้ส่งของออกหรือนายหน้า ผู้ส่งของออกหรือผู้ผลิต ในประเทศออสเตรเลียหรือนิวซีแลนด์

5. หน่วยงานตุลาการของประเทศภาคีผู้นำของเข้าจะต้องจัดทำคำแนะนำเป็นลายลักษณ์อักษรว่าสินค้านั้นมีสิทธิได้รับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากรหรือไม่ ให้กับทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบภายใน 60 วันจากวันที่ได้รับข้อมูลที่จำเป็นในการทำการตัดสินใจ

การเยี่ยมชมเพื่อตรวจพิสูจน์ถิ่นกำเนิดสินค้า

กฎข้อ 20

1. หากหน่วยงานตุลาการของประเทศภาคีผู้นำของเข้าประสงค์ที่จะทำการเยี่ยมชมเพื่อตรวจพิสูจน์ถิ่นกำเนิดสินค้าในประเทศภาคีผู้ส่งออก จะต้องจัดทำคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรต่อหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าในประเทศภาคีผู้ส่งออก อย่างน้อย 30 วัน ก่อนการเยี่ยมชมเพื่อตรวจพิสูจน์²
2. หากหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าของประเทศภาคีผู้ส่งออกมิใช่หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานตุลาการของประเทศภาคีผู้นำของเข้าจะต้องแจ้งให้หน่วยงานตุลาการของประเทศภาคีผู้ส่งออกทราบถึงคำร้องขอทำการเยี่ยมชมเพื่อตรวจพิสูจน์ถิ่นกำเนิดสินค้า
3. คำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรที่กล่าวถึงในวรรค 1 และ 2 จะต้องประกอบด้วยข้อมูลขั้นต่ำดังต่อไปนี้

(เอ) ชื่อหน่วยงานตุลาการที่จัดทำคำร้องดังกล่าว

(บี) ชื่อผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตสินค้าของประเทศภาคีผู้ส่งออก ที่จะทำการเยี่ยมชมเพื่อตรวจพิสูจน์ถิ่นกำเนิดสินค้า

² หน่วยงานตุลาการของประเทศภาคีผู้นำของเข้าอาจจัดทำคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรโดยตรงไปยังผู้ส่งออกหรืออนุญาต ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิต ในประเทศออสเตรเลียหรือนิวซีแลนด์

- (ซี) วันที่มีการร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษร
- (ดี) วันที่และสถานที่ที่ขอเยี่ยมชม
- (อี) วัตถุประสงค์และขอบเขตของการเยี่ยมชม ซึ่งรวมถึงการอ้างถึงสินค้าที่จะทำการตรวจพิสูจน์อย่างเฉพาะเจาะจง
- (เอฟ) ชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานศุลกากรหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีผู้นำของเข้าที่จะมีส่วนร่วมในการเยี่ยมชมดังกล่าว

4. หน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าของประเทศภาคีผู้ส่งออก จะต้องแจ้งให้ผู้ส่งของออกหรือผู้ผลิตทราบถึงการขอเยี่ยมชมเพื่อตรวจพิสูจน์ถิ่นกำเนิดสินค้าของหน่วยงานศุลกากรหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีผู้นำของเข้าและขอให้ผู้ส่งของออกหรือผู้ผลิตดังกล่าวดำเนินการดังต่อไปนี้

- (เอ) อนุญาตให้หน่วยงานศุลกากรหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีผู้นำของเข้าเยี่ยมชมสถานที่หรือโรงงาน และ
- (สอง) จัดเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดของสินค้า

5. หน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้องแจ้งผู้ส่งของออกหรือผู้ผลิตว่าหากผู้ส่งของออกหรือผู้ผลิตไม่แจ้งตอบภายในวันที่ระบุไว้ ประเทศภาคีผู้นำของเข้าอาจปฏิเสธการให้สิทธิพิเศษทางอากรศุลกากร

6. หน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าของประเทศภาคีผู้ส่งออกจะต้องแจ้งให้หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้าทราบภายใน 30 วัน นับจากวันที่มีการร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรจากหน่วยงานศุลกากรดังกล่าวว่า ผู้ส่งของออกหรือผู้ผลิตยินยอมให้เข้าเยี่ยมชมเพื่อตรวจพิสูจน์ถิ่นกำเนิดสินค้าหรือไม่

7. หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้าจะต้องไม่ทำการเยี่ยมชมสถานที่หรือโรงงานของผู้ส่งของออกหรือผู้ผลิตใด ๆ ในอาณาเขตของประเทศภาคีผู้ส่งของออก หากไม่มีหนังสือยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าจากผู้ส่งของออกหรือผู้ผลิต

8. หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้าจะต้องดำเนินการใด ๆ เพื่อตรวจพิสูจน์การมีสิทธิได้รับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากร และทำการตัดสินใจให้เสร็จสิ้นภายใน 150 วัน นับจากวันที่มีการร้องขอต่อหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าของประเทศภาคีผู้ส่งของออกภายใต้วรรค 1 ทั้งนี้ หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้าจะต้องแจ้งให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบเป็นลายลักษณ์อักษรว่าสินค้าดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากรหรือไม่ ภายใน 10 วันจากวันที่ได้ทำการตัดสินใจ

9. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องรักษาความลับของข้อมูลที่จัดว่าเป็นความลับ ซึ่งได้เก็บรวบรวมในขั้นตอนการตรวจพิสูจน์ และจะต้องคุ้มครองข้อมูลนั้นจากการถูกเปิดเผยซึ่งอาจกระทบถึงฐานะทางการแข่งขันของบุคคลผู้ให้ข้อมูลดังกล่าว ข้อมูลที่จัดว่าเป็นความลับนั้นจะสามารถเปิดเผยต่อผู้มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการและดำเนินการวินิจฉัยถิ่นกำเนิดสินค้าเท่านั้น³

การระงับการให้สิทธิพิเศษทางอากรศุลกากร

กฎข้อ 21

1. หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้าอาจระงับการให้สิทธิพิเศษทางอากรศุลกากรแก่สินค้าที่อยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจพิสูจน์ถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้ภาคผนวกนี้ตลอดระยะเวลาการดำเนินการหรือในระยะหนึ่งระยะใดของการดำเนินการนั้น

³ให้อ่านวรรคนี้โดยอ้างอิงถึงบทบัญญัติว่าด้วยความลับในข้อ 5 (ความลับ) ของบทที่ 21 (บทบัญญัติสุดท้าย)

2. ประเทศภาคีผู้นำของเข้าอาจตรวจปล่อยสินค้าให้ผู้นำเข้าก่อน ภายใต้บังคับของมาตรการด้านการบริหารจัดการใด ๆ ที่เห็นว่าจำเป็น หากสินค้านั้นมิได้ต้องห้ามหรือต้องจำกัดในการนำเข้า และไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการฉ้อฉล
3. ในกรณีที่หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้าได้วินิจฉัยว่า สินค้านั้นมีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีส่งของออก การระงับการให้สิทธิพิเศษทางอากรศุลกากรใด ๆ จะต้องถูกยกเลิกไป

กฎข้อ 22

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจุดหมายปลายทางของสินค้าใด ๆ ที่ส่งออกไปยังประเทศภาคีหลังจากที่ได้ส่งออกสินค้าจากประเทศภาคีส่งของออกไปแล้ว แต่ก่อนที่จะมีการตรวจปล่อยสินค้าโดยประเทศภาคีผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ผู้ผลิต หรือตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจจะต้องยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรต่อหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า เพื่อขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับใหม่สำหรับสินค้าที่เปลี่ยนแปลงจุดหมายปลายทางนั้น โดยจะต้องยื่นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต้นฉบับสำหรับสินค้านี้ว่าได้ออกไปก่อนหน้านี้ร่วมไปกับคำร้องด้วย

กฎข้อ 23

เพื่อความมุ่งประสงค์ในการปฏิบัติตามข้อ 14 (การขนส่งโดยตรง การผ่านแดน และการถ่ายลำ) ของบทที่ 3 (กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า) เมื่อมีการขนส่งผ่านอาณาเขตของประเทศนอกภาคีใด ๆ ให้ยื่นเอกสารและหลักฐานเมื่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้ามีการร้องขอ ซึ่งอาจรวมถึง

(เอ) หลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

(บี) บัญชีราคาสินค้า

- (ซี) เอกสารการขนส่ง
- (ดี) บัญชีการบรรจุหีบห่อ
- (อี) เอกสารการเก็บรักษาหรือเอกสารทางศุลกากร ในกรณีมีการเก็บสินค้าในประเทศที่ส่งผ่าน

ความแตกต่างและความผิดพลาดเล็กน้อย

กฎข้อ 24

หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีผู้นำของเข้าจะเพิกเฉยความแตกต่างหรือความผิดพลาดเล็กน้อย เช่น ความแตกต่างเล็กน้อยระหว่างเอกสาร การละเลยข้อมูล ความผิดพลาดในการพิมพ์ หรือการพิมพ์ข้อมูลเกินจากช่องที่กำหนด โดยมีเงื่อนไขว่าความแตกต่างหรือความผิดพลาดเล็กน้อยเหล่านี้ไม่ก่อให้เกิดความสงสัยในสถานะการได้ถิ่นกำเนิดของสินค้า

การเก็บรักษาข้อมูล

กฎข้อ 25

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดให้หน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำของเข้า และตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจ เก็บรักษาเอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกหรือการนำเข้าสินค้า ซึ่งจำเป็นในการแสดงให้เห็นว่าสินค้าที่ขอรับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากรมีคุณสมบัติได้รับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากรนั้น เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสาม (3) ปีนับจากวันที่ส่งออกหรือนำเข้า แล้วแต่กรณี โดยการเก็บรักษาเอกสารดังกล่าวอาจอยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

2. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความถูกต้องสมบูรณ์ของหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า จะต้องถูกจัดส่งให้แก่ประเทศภาคีผู้นำของเข้าเมื่อมีการร้องขอโดยเจ้าหน้าที่หรือบุคคลผู้มีอำนาจลงนามในหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และได้รับการรับรองโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ผู้ส่งออก หรือผู้ผลิต ที่จัดตั้งไว้

3. ให้ถือว่าข้อมูลใด ๆ ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง เป็นความลับและให้ใช้เพื่อความมุ่งประสงค์ในการพิสูจน์ความถูกต้องสมบูรณ์ของหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าเท่านั้น⁴

การดำเนินการต่อต้านการกระทำอันฉ้อฉล

กฎข้อ 26

เมื่อมีข้อสงสัยว่ามีการกระทำอันฉ้อฉลที่เกี่ยวข้องกับหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือกันในการดำเนินการในแต่ละประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง ต่อบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำนั้น โดยสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของแต่ละประเทศภาคี

⁴ให้อ่านวรรคนี้โดยอ้างอิงถึงบทบัญญัติว่าด้วยความลับในข้อ 5 (ความลับ) ของบทที่ 21 (บทบัญญัติสุดท้าย)

สินค้าในระหว่างการขนส่งหรือการเก็บรักษา

กฎข้อ 27

สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดซึ่งอยู่ระหว่างการขนส่งจากประเทศภาคีสู่ส่งของออกไปยังประเทศภาคีสผู้นำของเข้า หรือซึ่งอยู่ระหว่างการเก็บรักษาชั่วคราวในบริเวณทัณฑ์บนในประเทศภาคีสผู้นำของเข้า ควรได้รับสิทธิพิเศษทางอากรศุลกากร หากสินค้านี้สามารถได้นำเข้าไปยังประเทศภาคีสผู้นำของเข้าในวันหรือหลังจากวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ โดยการยื่นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ออกย้อนหลังต่อหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีสผู้นำของเข้า และโดยอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือแนวปฏิบัติทางปกครองของประเทศภาคีสผู้นำของเข้า

การระงับข้อพิพาท

กฎข้อ 28⁵

1. ในกรณีที่เกิดการพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการวินิจฉัยถิ่นกำเนิดสินค้า การจำแนกประเภทของสินค้าหรือเรื่องอื่น ๆ หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในประเทศภาคีสผู้นำของเข้า และประเทศภาคีสู่ส่งของออก จะต้องปรึกษาหารือซึ่งกันและกันเพื่อที่จะแก้ปัญหาข้อพิพาทและให้รายงานผลให้ประเทศภาคีสอื่น ๆ ทราบเพื่อเป็นข้อมูล
2. ในกรณีที่ไม่สามารถตกลงกันในระดับทวิภาคีได้ อาจเสนอประเด็นข้อพิพาทดังกล่าวต่อคณะกรรมการอาร์ โอ โอ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อ 18 (คณะกรรมการว่าด้วยกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าของบทที่ 3 (กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า))

⁵ กฎนี้จะไม่กระทบถึงสิทธิของประเทศภาคีสภายใต้บทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท)

เอกสารแนบท้าย 3(เอ).1

บัญชีข้อมูลที่เป็น

1. รายละเอียดของผู้ส่งของออก	ชื่อ ที่อยู่ และรายละเอียดสำหรับการติดต่อของผู้ส่งของออก
2. รายละเอียดของการส่งสินค้า (หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าหนึ่งฉบับ สามารถใช้ได้กับการส่งสินค้าหนึ่งครั้ง)	(หนึ่ง) ชื่อและที่อยู่ของผู้รับของ (สอง) รายละเอียดเกี่ยวกับการส่งสินค้าที่เพียงพอ เช่น เลขที่ใบสั่งซื้อสินค้าของผู้นำเข้า เลขที่บัญชีราคาสินค้า และวันที่ และใบตราส่งทางอากาศ/ใบตราส่งทางเรือ (สาม) ท่าเรือที่ขนส่งสินค้าเข้า หากทราบ
3. รายละเอียดของสินค้า	(หนึ่ง) รายละเอียดของสินค้า ซึ่งรวมถึง พิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนไนซ์ (พิกัดศุลกากร 6 หลัก) และเลขที่ผลิตภัณฑ์และตราสินค้า ถ้ามี (สอง) เกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิดสินค้าที่เกี่ยวข้อง (สาม) มูลค่า เอฟ โอ บี เมื่อระบุเกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิดสินค้าเป็นเกณฑ์การคำนวณสัดส่วนมูลค่าการผลิตในภูมิภาค ¹
4. การรับรองโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า	การรับรองโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า บนพื้นฐานของหลักฐานที่ได้รับ ว่าสินค้าที่ระบุในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าเป็นไปตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในบทที่ 3 (กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า)
5. เลขที่หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า	เลขที่หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ไม่ซ้ำกัน ที่กำหนดขึ้นโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือหน่วยงานที่ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานผู้มีอำนาจที่ทำหน้าที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

¹ ในกรณีที่ต้องระบุมูลค่าเอฟ โอ บี ไว้ในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ภายใต้เงื่อนไข แบค หู แบค ต้องระบุมูลค่า เอฟ โอ บี ของสินค้าที่ส่งออกจากประเทศภาคีผู้ส่งของออกซึ่งมิใช่เป็นประเทศภาคีผู้ส่งของออกประเทศแรก

ในกรณีของออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าหรือหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้เงื่อนไข แบค หู แบค ที่ไม่แสดงมูลค่า เอฟ โอ บี ในกรณีที่เป็น จะต้องมีหนังสือรับรองจากผู้ส่งของออกซึ่งระบุมูลค่าเอฟ โอ บี ของสินค้าแต่ละรายการตามที่ปรากฏในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแนบมาด้วย

เอกสารแนบท้าย 3(เอ).2

ข้อกำหนดเรื่องข้อมูลขั้นต่ำ - คำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

ข้อมูลขั้นต่ำที่จะระบุในคำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ได้แก่

1. ชื่อและที่อยู่ของผู้ส่งออก
2. ชื่อและที่อยู่ของผู้ผลิต หากทราบ
3. ชื่อและที่อยู่ของผู้นำเข้าหรือผู้รับสินค้า
4. รายละเอียดของสินค้าและพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนิซของสินค้า (พิกัดศุลกากร 6 หลัก)
5. กรณีผู้ส่งออกได้รับอนุญาตให้ใส่รหัสรับอนุญาตหรือรหัสประจำตัวของผู้ส่งของออกหรือผู้ผลิต
6. เลขที่อ้างอิงเฉพาะ
7. เกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิดสินค้า
8. การรับรองโดยผู้มีอำนาจลงนามว่าสินค้าที่ระบุในคำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านี้คุณสมบัติตามข้อกำหนดทั้งหมดที่กำหนดไว้ในบทที่ 3 (กฎถิ่นกำเนิดสินค้า)
9. ประเทศที่ได้ถิ่นกำเนิด
10. มูลค่า เอฟ โอ บี หากใช้เกณฑ์การคำนวณสัดส่วนมูลค่าการผลิตในภูมิภาคเป็นเกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิด

11. ปริมาณสินค้า

12. กรณีคำรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ภายใต้เงื่อนไข แบบ ทู แบบ ให้ระบุเลขที่อ้างอิงของ
 ต้นฉบับหลักฐานการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า วันที่ออกเอกสาร ประเทศที่ได้ถิ่นกำเนิดของ
 ภาควิผู้ส่งของออกประเทศแรก และหากสามารถระบุได้ ให้ระบุรหัสผู้ส่งของออกกับอนุญาต
 ของภาควิผู้ส่งของออกประเทศแรก

ภาคผนวก 3 (ปี)
กฎเฉพาะรายสินค้า
หมายเหตุของภาคผนวกนี้

1. เพื่อวัตถุประสงค์ในการตีความกฎเฉพาะรายสินค้าภายใต้ภาคผนวก 3 (ปี) นี้
 - (เอ) **ตอน** หมายถึง สองหลักแรกของพิกัดศุลกากรภายใต้รหัสพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนไนซ์
 - (บี) **ประเภท** หมายถึง สี่หลักแรกของพิกัดศุลกากรภายใต้รหัสพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนไนซ์ และ
 - (ซี) **ประเภทย่อย** หมายถึง หกหลักแรกของพิกัดศุลกากรภายใต้รหัสพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนไนซ์
2. ภาคผนวกนี้ได้กำหนดไว้ดังนี้
 - (เอ) **คอลัมน์ที่ 1** ประเภท (4 หลัก)
 - (บี) **คอลัมน์ที่ 2** ประเภทย่อย (6 หลัก)
 - (ซี) **คอลัมน์ที่ 3** รายการสินค้า
 - (ดี) **คอลัมน์ที่ 4** เกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิดสินค้า
3. ในกรณีที่การเปลี่ยนประเภท (4 หลัก) หรือ การเปลี่ยนประเภทย่อย (6 หลัก) เป็นเกณฑ์ทางเลือกในกฎเฉพาะรายสินค้า ให้เลือกใช้เพียงเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งเท่านั้น
4. กระบวนการผลิตขั้นสุดท้ายต้องเกิดขึ้นในประเทศภาคีในกรณีที่กำหนดกฎเฉพาะรายสินค้าเป็นส่วนมูลค่าต้นทุนการผลิตในภูมิภาค (RVC)

5. การกำหนดเกณฑ์การเปลี่ยนพิกัดศุลกากรให้ใช้เฉพาะกับวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด
6. กรณีการเปลี่ยนพิกัดศุลกากรไม่รวมถึงการเปลี่ยนมาจากพิกัดศุลกากรอื่น ซึ่งการไม่รวมถึงนั้นให้ใช้เฉพาะกับวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด
7. เพื่อวัตถุประสงค์ของคอลัมน์ 4 ในภาคผนวกนี้
 - (เอ) WO หมายถึง สินค้าต้องมีการผลิตทั้งหมดหรือได้มาทั้งหมดในประเทศภาคีซึ่งเป็นไปตามข้อ 2.1 (เอ) (สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด) ของบทที่ 3 (กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า)
 - (บี) RVC (XX) หมายถึง สินค้าต้องมีมูลค่าต้นทุนการผลิตในภูมิภาคไม่น้อยกว่าร้อยละ xx ซึ่งได้จากการคำนวณในข้อ 5 (การคำนวณสัดส่วนมูลค่าต้นทุนการผลิตในภูมิภาค) ของบทที่ 3 (กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า)
 - (ซี) CC หมายถึง วัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้าซึ่งได้ผ่านเกณฑ์การเปลี่ยนพิกัดศุลกากรในระดับ 2 หลัก
 - (ดี) CTH หมายถึง วัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้าซึ่งได้ผ่านเกณฑ์การเปลี่ยนพิกัดศุลกากรในระดับ 4 หลัก
 - (อี) CTSH หมายถึง วัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้าซึ่งได้ผ่านเกณฑ์การเปลี่ยนพิกัดศุลกากรในระดับ 6 หลัก
8. หมายเหตุของตอนในภาคผนวกนี้ใช้กับประเภทหรือประเภทย่อยทั้งหมดภายในตอนที่ได้ระบุหมายเหตุนั้นไว้ เว้นแต่จะมีข้อยกเว้นอื่นระบุไว้
9. ภาคผนวกนี้ถูกกำหนดบนพื้นฐานของพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนิฉบับปี 2022 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่ 1 มกราคม 2565

บัญชีกฎเฉพาะรายสินค้าในพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนี ฉบับปี 2022

ปรากฏใน

พิธีสารฉบับที่สอง

เพื่อแก้ไขความตกลงเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรี อาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์

(AANZFTA)

บัญชีกฎเฉพาะรายสินค้าในพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนี ฉบับปี 2022

(Product Specific Rules in HS 2022)

เอกสารแนบท้าย 3 (ปี).1

รายการเฉพาะสำหรับกระบวนการของสิ่งทอ

- การตกแต่งกันแบคทีเรีย
- การตกแต่งกันเปื้อน
- การตกแต่งกันไฟฟ้าสถิต
- การตกแต่งเพิ่มความคงทนของสีขณะเปียก
- การอบแห้งผ้า
- การตกแต่งผ้าขนสัตว์ให้นุ่ม
- การตีผิวผ้าเพื่อปรับปรุงการสะท้อนแสงและความเงามัน
- การตกแต่งผ้าฝ้าย ลินิน ใหนุ่น เนื้อเต็ม แน่นและเงามัน
- การตกแต่งผ้าฝ้ายให้ซีดจางและนุ่ม
- การฟอกขาว (บลีชชิง)
- การตกแต่งด้วยลมเป่า
- การลอกกา
- การจัดสิ่งสกปรกให้หมดจดเพื่อเตรียมการฟอกย้อม
- การแปรงขน
- การตกแต่งผ้าฝ้ายเพื่อปรับปรุงการพิมพ์และการย้อมสีด้วยสีย้อมแอคทีฟ
- การล้างสี
- การตกแต่งสำเร็จกันผ้าหดด้วยการอัดผ้าด้วยไอน้ำ (คอมเพรสซิฟิริงเกจ)
- กรปรับสภาพสมดุลของสิ่งทอ
- การทำให้ผ้าเรียบ
- การตกแต่งผ้าขนสัตว์โดยการรีดสุดท้ายโดยไม่ใช้ความร้อน
- การตกแต่งกันยับ
- การทำให้ผ้าเย็นและหยาบ
- การผืนักด้วยความร้อน
- ระบบการพับผ้าตกแต่งในแนวขวาง

- การตกแต่งผ้านุ่ม
- การลดความเงามัน
- การลอกแป้ง
- การร้อยด้ายเส้นยืน
- การตีผิวผ้าแบบแห้ง
- การอัดลายผ้าด้วยลูกกลิ้งร้อน (เอบรอสซิง)
- ผ่านการทำให้เส้นใยเปราะ
- การทำให้ผ้าเกิดขนสั้นด้วยกระดาษทราย
- สิ่งเกาะติด
- การพ่นสี
- การตกแต่งทนเปลวไฟ
- การตกแต่งสารเคมีฟลูออโร
- การตกแต่งด้วยโฟม
- ลูกกลิ้งอัดมันโดยใช้ความฝืด
- การตกแต่งผ้าจากเส้นใยขนสัตว์ หรือเส้นใยขนสัตว์ผสมเส้นใยอื่น เพื่อให้ผ้ามีโครงสร้างแน่นและเรียบขึ้น
- การตกแต่งผ้าทำให้เส้นใยขนสัตว์บนผิวผ้าขึ้นขน
- การขัดเงา
- การฟอกขาวผ้าหรือลินิน
- การเพิ่มน้ำหนักผ้าโดยเพิ่มสารหลายชนิดระหว่างการตกแต่ง
- การทำให้ผ้าขนสัตว์หดตัวก่อนนำไปตัดเสื้อผ้า
- การชุบมัน (เมอซีไรเซชัน)
- การกดอัด
- การชุบผ้าด้วยสารมอร์แดนท์ เช่นเกลือหรือกรด เพื่อช่วยผนึกสีย้อมในเส้นใยได้ดีขึ้น
- การตะกุนผ้าด้วยลูกกลิ้งเข็ม
- การจุ่ม-อัด
- การตกแต่งโดยให้สัมผัสกับกรดกำมะถันเข้มข้นในเวลาสั้น

- การถักลายบนผ้า
- การตกแต่งผ้าขึ้นขนเพิ่มความเงามัน
- การตกแต่งผ้าขนสัตว์ให้ผิวเงาใสและนุ่ม
- การอัดผ้าที่ทำด้วยด้ายย่นด้วยลายที่มีผลให้มีความสม่ำเสมอและเรียบในกระบวนการถักไป
- การตกแต่งโดยแช่ผ้าฝ้ายในสารตกแต่งก่อนแล้วตามด้วยการผึ่งด้วยความร้อน
- การทำให้ผ้าหดตัวต่ำสุดหลังจากนำผลิตภัณฑ์มาซัก
- การตกแต่งผ้านุ่มด้วยความดัน
- การทันทานต่อสารที่บ่งชี้
- การคลายตัว (รีแลกเซชัน)
- การพับผ้าตรงกลางผืนเพื่อให้ผ้าที่พับเป็นครึ่งหนึ่งของความกว้างเดิม
- การตกแต่งความเงามัน
- การทำให้เส้นใย เส้นด้าย ผ้า หรือเสื้อผ้า มีความคงรูปโดยใช้ความร้อนชื้นหรือความร้อนแห้ง
- การตกแต่งกันหดตัว
- การตกแต่งด้วยซิลิโคน
- การเพิ่มความเงามันด้วยกระบวนการรีดด้วยลูกกลิ้งขัด
- การเผาขน
- การล้างผ้าด้วยน้ำสบู่
- การตกแต่งให้นุ่ม
- การตกแต่งสำเร็จเพื่อให้สิ่งสกปรกออกได้ง่าย
- การขจัดสิ่งสกปรกด้วยตัวทำลาย
- การขุบกรดในการฟอกขาวและการซักล้าง
- การตกแต่งให้คงรูป
- การป้องกันสิ่งปนเปื้อน
- การตกแต่งผ้าแข็ง
- การตกแต่งด้วยการเย็บ
- การลอกสี

- การทำให้เกิดขนสั้นและละเอียดด้วยกระดาษทราย
- สะทอนน้ำ
- การฉีกสารตกแต่งกันยับให้เชื่อมติดกับเส้นใยเซลลูโลส และ
- การตกแต่งผ้าฝ้ายให้เรียบแน่นด้วยแปรงและผ่านลูกกลิ้งขัดเงา

4. แทนทีบที่ 4 (การอำนวยความสะดวกทางการค้าและพิธีการศุลกากร) ด้วย

บทที่ 4

การอำนวยความสะดวกทางการค้าและพิธีการศุลกากร

ข้อ 1

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของบทนี้ มีดังนี้

- (เอ) สร้างความมั่นใจว่าการใช้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับศุลกากรของกลุ่มประเทศภาคีมีความโปร่งใส สอดคล้องกัน และคาดการณ์ได้
- (บี) สนับสนุนให้มีการผ่านพิธีการอย่างรวดเร็วและการดำเนินพิธีการศุลกากรอย่างมีประสิทธิภาพ
- (ซี) ทำให้พิธีการศุลกากรของกลุ่มประเทศภาคีมีความเรียบง่ายและสอดคล้องกับมาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้องเท่าที่จะเป็นไปได้
- (ดี) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานศุลกากรของกลุ่มประเทศภาคี และ
- (อี) อำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคี โดยส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เข้มแข็งสำหรับห่วงโซ่อุปทานระดับภูมิภาคและระดับโลก

ข้อ 2

ขอบเขต

บทนี้จะใช้บังคับกับพิธีการศุลกากรสำหรับ

- (เอ) สินค้าที่ซื้อขายระหว่างประเทศภาคี และ
- (บี) รูปแบบการขนส่งสินค้าที่เข้าหรือออกจากอาณาเขตศุลกากรของประเทศภาคี

ข้อ 3 คำนิยาม

สำหรับวัตถุประสงค์ของบทนี้

- (เอ) **หน่วยงานศุลกากร** หมายถึง หน่วยงานใด ๆ ที่รับผิดชอบการบริหารและบังคับใช้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับศุลกากรภายใต้กฎหมายของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย
- (บี) **พิธีการศุลกากร** หมายถึง มาตรการที่หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีนำไปใช้กับสินค้าและรูปแบบการขนส่งที่อยู่ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับศุลกากร
- (ซี) **กฎหมายและระเบียบข้อบังคับศุลกากร** หมายถึง บทบัญญัติและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า การส่งออก การเคลื่อนย้าย หรือการจัดเก็บสินค้า ที่ใช้ในการบริหารและใช้บังคับโดยหน่วยงานศุลกากร และข้อบังคับใด ๆ ที่จัดทำโดยหน่วยงานศุลกากร ภายใต้อำนาจที่บัญญัติไว้
- (ดี) **ความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร** หมายถึง ความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อบทที่ 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. 1994 ที่ปรากฏอยู่ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิว ที โอ
- (อี) **ของเร่งด่วน** หมายถึง สินค้าทั้งหมดที่นำเข้าโดย หรือผ่านผู้ประกอบการที่ได้รับอนุมัติจากหน่วยงานศุลกากรให้เป็นผู้รับผิดชอบบริการส่งของสำหรับการเคลื่อนย้ายสินค้าข้ามพรมแดนที่รวดเร็ว และ
- (เอฟ) **รูปแบบการขนส่ง** หมายถึง เรือ ยานพาหนะ และอากาศยานประเภทต่าง ๆ ที่บรรทุกบุคคล สินค้า หรือสิ่งของทั่วไป เข้าหรือออกจากอาณาเขตศุลกากรของประเทศภาคี

ข้อ 4

พิธีการศุลกากร

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจได้ว่า พิธีการศุลกากรและการปฏิบัติอำนวยความสะดวกทางการค้า โปร่งใส สอดคล้องกัน และสามารถคาดการณ์ได้ โดยการผ่านพิธีการศุลกากรอย่างรวดเร็ว
2. พิธีการศุลกากรของประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องสอดคล้องกับมาตรฐานและแนวปฏิบัติขององค์การศุลกากรโลก และองค์การการค้าโลกเท่าที่เป็นไปได้และเท่าที่กฎหมายและระเบียบข้อบังคับศุลกากรของตนอนุญาต
3. หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีแต่ละประเทศจะต้องทบทวนพิธีการศุลกากรของตน โดยทำพิธีการศุลกากรให้เรียบง่ายเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้า

ข้อ 5

ความร่วมมือทางศุลกากร

1. หน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีแต่ละฝ่ายอาจให้ความช่วยเหลือหน่วยงานศุลกากรของประเทศภาคีอีกฝ่ายตามสมควร ตามขอบเขตที่อนุญาตโดยกฎหมายและระเบียบข้อบังคับศุลกากร ที่เกี่ยวข้อง กับ
 - (เอ) การดำเนินการและการปฏิบัติตามบทนี้
 - (บี) การพัฒนาและการนำแนวปฏิบัติที่ดีและเทคนิคการบริหารความเสี่ยงทางศุลกากรไปใช้
 - (ซี) การทำให้พิธีการศุลกากรเรียบง่ายและสอดคล้องกัน
 - (ดี) การพัฒนาทักษะทางเทคนิคและการใช้เทคโนโลยี

(อี) การใช้ความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาบุคลากร และ

(เอฟ) ปัญหาบุคลากรอื่น ๆ ตามที่กลุ่มประเทศภาคีอาจกำหนดร่วมกัน

2. หน่วยงานบุคลากรของกลุ่มประเทศภาคีอาจสำรวจและดำเนินโครงการความร่วมมือต่าง ๆ ตามทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหมาะสม รวมถึง

(เอ) โครงการเสริมสร้างศักยภาพเพื่อยกระดับความสามารถของเจ้าหน้าที่บุคลากรของกลุ่มประเทศภาคี และ

(บี) โครงการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการพัฒนาของกลุ่มประเทศภาคี ในการปฏิรูปและปรับปรุงบุคลากรให้ทันสมัย รวมถึงการนำระบบการบริการเชื่อมโยงข้อมูลไปใช้ตามที่ระบุไว้ในข้อ 13 (ระบบการบริการเชื่อมโยงข้อมูล)

ข้อ 6

ความสอดคล้อง

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจได้ว่าการดำเนินการและการบังคับใช้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับบุคลากรสอดคล้องกันทั่วทั้งอาณาเขตบุคลากร เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ความในวรรคนี้มีได้ห้ามการใช้ดุลยพินิจของหน่วยงานบุคลากรของประเทศภาคีตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับบุคลากรของประเทศภาคีนั้น โดยการใช้ดุลยพินิจดังกล่าว ต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับบุคลากรให้สอดคล้องกันทั่วทั้งอาณาเขตบุคลากรของประเทศภาคีนั้น

2. การปฏิบัติตามข้อผูกพันตามวรรค 1 ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการในการบริหาร เพื่อทำให้มั่นใจได้ว่าการดำเนินการและการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับบุคลากรสอดคล้องกันทั่วทั้งอาณาเขตบุคลากร โดยกำหนดกลไกการบริหารซึ่งทำให้มั่นใจได้ว่าการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับบุคลากรของประเทศภาคีสอดคล้องกันระหว่างสำนักงานบุคลากรส่วนภูมิภาคของตน

3. หากประเทศภาคีฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตามวรรค 1 และวรรค 2 ประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งอาจปรึกษาหารือกับประเทศภาคนั้นในเรื่องที่เกี่ยวข้องตามข้อ 24 (การปรึกษาหารือ)
4. สนับสนุนให้ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายแบ่งปันประสบการณ์และการปฏิบัติของตนเกี่ยวกับกลไกการบริหารตามที่อ้างถึงในวรรค 2 กับประเทศภาคีอื่น ๆ เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานดังกล่าว

ข้อ 7

ความโปร่งใส

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องเผยแพร่ข้อมูลต่อไปนี้บนอินเทอร์เน็ตทันทีที่เป็นไปได้ โดยเข้าถึงง่ายและไม่เลือกปฏิบัติ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการ และบุคคลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ สามารถรับรู้และทำความเข้าใจข้อมูล
 - (เอ) พิธีการสำหรับการนำเข้า การส่งออก และการผ่านแดน (รวมถึงพิธีการที่ทำเรือ สนามบิน และจุดนำเข้าอื่น ๆ) รวมถึงแบบฟอร์มและเอกสารต่าง ๆ ที่หน่วยงานกำหนด
 - (บี) อัตราภาษีและอากรไม่ว่าประเภทใด ๆ ที่จัดเก็บกับหรือที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าหรือการส่งออก
 - (ซี) ค่าธรรมเนียมและค่าภาระที่จัดเก็บโดย หรือเพื่อหน่วยงานของรัฐ หรือที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า การส่งออก หรือการผ่านแดน
 - (ดี) กฎสำหรับการจำแนกหรือการประเมินราคาของสินค้าเพื่อประโยชน์แก่การศุลกากร
 - (อี) กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และคำสั่งทางปกครองเกี่ยวกับกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า

(เอฟ) ข้อยกเว้น หรือข้อจำกัดในการนำเข้า ส่งออก หรือผ่านแดน

(จี) บทลงโทษสำหรับการกระทำความผิดพิธีการนำเข้า ส่งออก หรือผ่านแดน

(เอช) กระบวนการการทบทวนหรือการอุทธรณ์

(ไอ) ความตกลงหรือบางส่วนของความตกลงกับประเทศใด ๆ หรือประเทศที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า การส่งออก หรือการผ่านแดน และ

(เจ) ข้อมูลการติดต่อสำหรับจุดตอบข้อซักถาม ตลอดจนข้อมูลวิธีการสอบถามเกี่ยวกับการศุลกากร ตามที่ระบุไว้ในข้อ 8 (จุดตอบข้อซักถาม)

2. การเผยแพร่หรือการจัดทำข้อมูลที่อ้างอิงวรรค 1 จะต้องเป็นภาษาอังกฤษเท่าที่เป็นไปได้

3. เมื่อมีการปรับปรุงหรือแก้ไขกฎหมายและระเบียบข้อบังคับศุลกากรที่มีอยู่เดิม ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องเผยแพร่ หรือจัดทำขึ้นโดยเร็ว หรือพร้อมที่จะเสนอกฎหมายและระเบียบข้อบังคับศุลกากรใหม่ที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับดังกล่าว เว้นแต่ได้แจ้งล่วงหน้าไว้แล้วเท่าที่เป็นไปได้

4. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องทำให้มั่นใจได้ว่า กฎหมายและระเบียบข้อบังคับใหม่หรือที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ใช้บังคับทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้าย การตรวจปล่อยสินค้า รวมถึงสินค้าผ่านแดน ได้รับการเผยแพร่หรือเปิดเผยเป็นสาธารณะโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ก่อนที่จะมีผลบังคับใช้ ในขอบเขตที่ปฏิบัติได้และสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน เพื่อให้ผู้ประกอบการและผู้สนใจอื่น ๆ สามารถรับรู้และทำความเข้าใจข้อมูลดังกล่าว

ข้อ 8

จุดตอบข้อซักถาม

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดจุดตอบข้อซักถามหนึ่งจุดหรือมากกว่า เพื่อตอบข้อซักถามที่สมเหตุสมผลของผู้ที่สนใจเกี่ยวกับการศุลกากร และเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแบบฟอร์มและเอกสารที่หน่วยงานกำหนดสำหรับการนำเข้า การส่งออก และการผ่านแดน

ข้อ 9

การรักษาความลับ

1. บทนี้จะต้องไม่ถูกตีความเพื่อกำหนดให้ประเทศภาคีใดจัดหาหรืออนุญาตให้เข้าถึงข้อมูลชั้นความลับ ซึ่งการเปิดเผยดังกล่าว

- (เอ) ขัดต่อประโยชน์สาธารณะตามที่กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีกำหนด
- (บี) ขัดต่อกฎหมายและระเบียบข้อบังคับใด ๆ ของประเทศภาคี รวมถึงกฎหมายและระเบียบข้อบังคับใด ๆ ว่าด้วยการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวหรือกิจกรรมการเงินและบัญชีของลูกค้ารายบุคคลของสถาบันการเงิน
- (ซี) ขัดขวางการบังคับใช้กฎหมาย หรือ
- (ดี) กระทบต่อผลประโยชน์ทางการค้าโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งอาจรวมถึงตำแหน่งทางการแข่งขันของวิสาหกิจบางประเภท ไม่ว่าจะเป็นภาคเอกชนหรือภาครัฐ

2. กรณีประเทศภาคีฝ่ายหนึ่งให้ข้อมูลแก่ประเทศภาคีอีกฝ่ายตามบทนี้ และกำหนดให้ข้อมูลเป็นความลับ ประเทศภาคีที่ได้รับข้อมูลจะต้องรักษาความลับของข้อมูล ใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุโดยประเทศภาคีที่ให้ข้อมูลเท่านั้น และไม่เปิดเผยโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากประเทศภาคีที่ให้ข้อมูล

ข้อ 10

การวินิจฉัยล่วงหน้า

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องออกคำวินิจฉัยล่วงหน้าแก่บุคคลใด ๆ โดยมีเหตุอันสมควร สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และระเบียบการบริหารของตน ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

(เอ) การจำแนกประเภทพิกัตอัตราศุลกากรของสินค้า

(บี) ถิ่นกำเนิดสินค้า และ

(ซี) วิธีการหรือหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการกำหนดราคาศุลกากรของสินค้าตามข้อเท็จจริงภายใต้ความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องออกคำวินิจฉัยล่วงหน้าเกี่ยวกับการจำแนกประเภทพิกัตอัตราศุลกากร ถิ่นกำเนิดสินค้า และการประเมินราคาศุลกากรอย่างสมเหตุสมผลเฉพาะเจาะจง และมีระยะเวลาที่มีผลบังคับใช้ที่เหมาะสม เมื่อได้รับข้อมูลที่จำเป็นทั้งหมดโดยออกคำวินิจฉัยล่วงหน้าภายในเก้าสิบ (90) วัน หรือในเวลาที่สั้นกว่านั้นเท่าที่เป็นไปได้ตามที่กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และระเบียบการบริหารของประเทศภาคีนั้น ๆ กำหนดให้ประเทศภาคี:

(เอ) อาจร้องขอข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งอาจรวมถึงตัวอย่างสินค้าที่จำเป็น ระหว่างการพิจารณาเพื่อออกคำวินิจฉัยล่วงหน้า

(บี) อาจปฏิเสธคำร้องขอคำวินิจฉัยล่วงหน้า หากไม่ได้รับข้อมูลเพิ่มเติมที่ร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรตามวรรค 2 (เอ) ภายในระยะเวลาที่เหมาะสมและกำหนดไว้ในขณะที่มีการร้องขอข้อมูลเพิ่มเติม และประเทศภาคีได้ขอข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ยื่นคำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษร

- (ซี) อาจปฏิเสธการออกคำวินิจฉัยล่วงหน้า หากข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่เป็นพื้นฐานของคำวินิจฉัยล่วงหน้าขึ้นอยู่กับอยู่ภายใต้การพิจารณาของฝ่ายบริหารหรือฝ่ายตุลาการ ประเทศชาติที่ปฏิเสธการออกคำวินิจฉัยล่วงหน้าจะต้องแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบเป็นลายลักษณ์อักษรทันที โดยระบุข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ และพื้นฐานสำหรับผลของประเทศชาติในการปฏิเสธการออกคำวินิจฉัยล่วงหน้า และ
- (ดี) จะต้องกำหนดให้คำวินิจฉัยล่วงหน้ามีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ออกคำวินิจฉัยหรือวันอื่นที่ระบุไว้ในคำวินิจฉัยล่วงหน้า บนพื้นฐานที่กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และระเบียบการบริหาร ตลอดจนข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่คำวินิจฉัยล่วงหน้าไม่เปลี่ยนแปลง
3. หน่วยงานตุลาการของประเทศชาติแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดระยะเวลาที่คำวินิจฉัยล่วงหน้ามีผลบังคับใช้อย่างน้อยสาม (3) ปีนับจากวันที่ออกคำวินิจฉัยนั้น
4. ประเทศชาติที่ออกคำวินิจฉัยล่วงหน้าอาจแก้ไขหรือเพิกถอนคำวินิจฉัยล่วงหน้าได้กรณี
- (เอ) คำวินิจฉัยล่วงหน้ามีฐานข้อมูลคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง
- (บี) ข้อมูลที่ให้เป็นที่จริงหรือไม่ถูกต้อง
- (ซี) มีการเปลี่ยนแปลงในข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญหรือบริบทที่เป็นพื้นฐานของคำวินิจฉัยล่วงหน้า
- (ดี) เงื่อนไขใด ๆ ที่ทำให้คำวินิจฉัยล่วงหน้าขึ้นอยู่กับอยู่ระหว่างการตัดสิน ระเบียบ หรือปฏิบัติตาม หรือ
- (อี) จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับคำตัดสินของศาลหรือการเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือระเบียบการบริหารของตน

5. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดว่า การแก้ไขหรือเพิกถอนคำวินิจฉัยล่วงหน้าจะต้องมีผลในวันที่ออกการแก้ไขหรือเพิกถอน หรืออาจจะในวันที่มีผลบังคับใช้ได้ด้วย
6. ประเทศภาคีสามารถเพิกถอน แก้ไข หรือชี้ว่าคำวินิจฉัยล่วงหน้าเป็นโมฆะ โดยมีผลย้อนหลัง กรณีคำวินิจฉัยล่วงหน้ามีพื้นฐานมาจากข้อมูลที่ผิดพลาด ข้อมูลอันเป็นเท็จ ข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง หรือข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์
7. ประเทศภาคีที่เพิกถอน แก้ไข หรือชี้ว่าคำวินิจฉัยล่วงหน้าเป็นโมฆะ จะต้องแจ้งผู้ยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษร โดยระบุข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องและเหตุผลประกอบ
8. คำวินิจฉัยล่วงหน้าที่ออกโดยประเทศภาคีฝ่ายหนึ่งจะมีผลผูกพันกับประเทศภาคีผู้ยื่นคำร้องขอ
9. อย่างน้อยประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องเผยแพร่
 - (เอ) ข้อกำหนดในการยื่นคำร้องขอคำวินิจฉัยล่วงหน้า รวมทั้งรูปแบบข้อมูล
 - (บี) ระยะเวลาที่ใช้ในการพิจารณาออกคำวินิจฉัยล่วงหน้า และ
 - (ซี) ระยะเวลาที่คำวินิจฉัยล่วงหน้ามีผลบังคับใช้
10. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายอาจเผยแพร่ข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับคำวินิจฉัยล่วงหน้าซึ่งตนเห็นว่าประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ โดยคำนึงถึงการปกป้องข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้าเป็นสำคัญ

ข้อ 11

การตรวจสอบก่อนส่งออก

1. ประเทศภาคีจะต้องไม่กำหนดให้มีการตรวจสอบก่อนส่งออก ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจำแนกพืชศัตรูพืชและการกำหนดราคาศุลกากร
2. โดยไม่ส่งผลกระทบต่อสิทธิของประเทศภาคีในการใช้การตรวจสอบก่อนส่งออกรูปแบบอื่น ซึ่งไม่ครอบคลุมโดยวรรค 1 ส่งเสริมให้ภาคีแต่ละฝ่ายไม่ริเริ่มหรือใช้มาตรการใหม่อื่นใด ที่เกี่ยวกับการตรวจสอบก่อนส่งออก
3. ความในวรรค 2 อ้างถึงการตรวจสอบก่อนส่งออกที่ครอบคลุมโดยความตกลงว่าด้วยการตรวจสอบก่อนส่งออก และไม่กีดกันการตรวจสอบก่อนส่งออกเพื่อวัตถุประสงค์ด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

ข้อ 12

กระบวนการก่อนสินค้ามาถึง

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องใช้หรือคงไว้ซึ่งพิธีการที่อนุญาตให้ส่งเอกสารและข้อมูลอื่น ๆ ที่หน่วยงานกำหนดสำหรับการนำเข้าสินค้า เพื่อเริ่มกระบวนการก่อนสินค้ามาถึง และให้มีการตรวจปล่อยสินค้าอย่างรวดเร็วเมื่อสินค้ามาถึง
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดให้มีการยื่นเอกสารและข้อมูลอื่น ๆ ล่วงหน้าตามที่อ้างถึงในวรรค 1 ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับกระบวนการก่อนสินค้ามาถึงปลายทางตามความเหมาะสม

ข้อ 13

ระบบการบริการเชื่อมโยงข้อมูล

1. เท่าที่เป็นไปได้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องสร้างหรือคงไว้ซึ่งระบบการบริการเชื่อมโยงข้อมูล เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถส่งสำเนาเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่อ่านได้และ

ชัดเจน และ/หรือข้อมูลที่หน่วยงานกำหนดสำหรับการนำเข้า การส่งออก หรือการผ่านแดน ของสินค้า ณ จุดเดียว ไปยังหน่วยงานหรือตัวแทนที่เข้าร่วมระบบดังกล่าว หลังจาก หน่วยงานหรือตัวแทนตรวจสอบเอกสารหรือข้อมูล จะต้องแจ้งผลให้ผู้ใช้งานทราบผ่านระบบ การบริการเชื่อมโยงข้อมูลภายในเวลาที่เหมาะสม

2. กรณีได้รับเอกสารหรือข้อมูลที่หน่วยงานกำหนดผ่านระบบการบริการเชื่อมโยง ข้อมูลแล้ว หน่วยงานหรือตัวแทนที่เข้าร่วมระบบดังกล่าวจะต้องไม่ร้องขอเอกสารหรือข้อมูล เดียวกันอีก ยกเว้นกรณีเร่งด่วนหรือตามข้อยกเว้นที่มีข้อจำกัดอื่น ๆ ที่เปิดเผยต่อสาธารณะ

3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องใช้หรือคงไว้ซึ่งพิธีการในการคำนวณภาษีและอากร เมื่อมีการส่งข้อมูลใบขนสินค้าและอนุญาตให้รับชำระทางอิเล็กทรอนิกส์เมื่อใบขนสินค้าได้รับการอนุมัติ

4. ในการริเริ่มดำเนินการตามข้อบ่งชี้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องคำนึงถึงมาตรฐาน ที่เกี่ยวข้องและแนวปฏิบัติที่ดีที่แนะนำโดยองค์การศุลกากรโลกและองค์การระหว่างประเทศ อื่น ๆ โดยคำนึงถึงขีดความสามารถและโครงสร้างพื้นฐานของภาคีแต่ละประเทศ

5. ส่งเสริมให้ประเทศภาคีร่วมมือกันในการแลกเปลี่ยนเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องผ่านระบบการบริการ เชื่อมโยงข้อมูล

ข้อ 14

การประเมินราคา

ประเทศภาคีจะต้องกำหนดราคาศุลกากรของของที่ซื้อขายระหว่างกันตามบทบัญญัติของความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร

ข้อ 15

มาตรการอำนวยความสะดวกทางการค้าสำหรับผู้ประกอบการรับอนุญาต

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องมีมาตรการอำนวยความสะดวกทางการค้าเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับพิธีการและขั้นตอนการนำเข้า การส่งออก หรือการผ่านแดน ตามความในวรรค 3 ให้แก่ผู้ประกอบการที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด (“ผู้ประกอบการรับอนุญาต”) อีกทางหนึ่ง ประเทศภาคีอาจเสนอมาตรการอำนวยความสะดวกทางการค้าผ่านพิธีการศุลกากรที่ใช้โดยทั่วไปกับผู้ประกอบการทุกราย และไม่จำเป็นต้องจัดทำเป็นโครงการแยกต่างหาก

2. หลักเกณฑ์ที่กำหนดคุณสมบัติผู้ประกอบการรับอนุญาตจะต้องเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามหรือความเสี่ยงของการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือพิธีการของประเทศภาคี

(เอ) หลักเกณฑ์ดังกล่าวที่จะต้องเผยแพร่ อาจรวมถึง

(หนึ่ง) ประวัติที่ดีในการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับศุลกากร และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(สอง) ระบบการบริหารจัดการเพื่อการควบคุมภายในที่จำเป็น

(สาม) ความมั่นคงทางการเงิน รวมถึงการมีหลักประกันหรือการค้ำประกันที่เพียงพอตามความเหมาะสม และ

(สี่) ความปลอดภัยของห่วงโซ่อุปทาน

(ปี) เกณฑ์ดังกล่าว จะต้องไม่

(หนึ่ง) ถูกออกแบบหรือนำไปใช้ในลักษณะที่ไม่มีกฎเกณฑ์ หรือเลือกปฏิบัติ
อย่างไม่เป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการที่มีเงื่อนไขเดียวกัน และ

(สอง) จำกัดการมีส่วนร่วมของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย
เท่าที่เป็นไปได้

3. มาตรการอำนวยความสะดวกทางการค้าตามวรรค 1 จะต้องประกอบด้วยอย่างน้อย
สาม (3) มาตรการจากมาตรการดังต่อไปนี้¹

(เอ) การให้ใช้เอกสารหรือข้อมูลน้อยลงตามความเหมาะสม

(บี) การตรวจสอบทางกายภาพในระดับต่ำตามความเหมาะสม

(ซี) การตรวจปล่อยสินค้าอย่างรวดเร็วตามความเหมาะสม

(ดี) การชะลอการชำระภาษี อากร ค่าธรรมเนียม และค่าภาระต่าง ๆ

(อี) การให้วางประกันที่ครอบคลุมหลากหลายรูปแบบ หรือการลดวงเงินค้ำประกัน

(เอฟ) การใช้ใบขนสินค้าฉบับเดียวสำหรับการนำเข้าหรือการส่งออกทั้งหมด
ในระยะเวลาที่กำหนด และ

(จี) การผ่านพิธีการศุลกากร ณ สถานที่ทำการของผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาต
หรือสถานที่อื่นซึ่งหน่วยงานศุลกากรอนุญาต

¹ มาตรการที่ระบุไว้ในอนุวรรค (เอ) ถึง (จี) ของวรรค 3 ที่ใช้เป็นการทั่วไปสำหรับผู้ประกอบการทุกรายให้
ใช้กับผู้ประกอบการรับอนุญาต

4. ส่งเสริมให้ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายพัฒนาโครงการผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตบนพื้นฐานตามมาตรฐานสากลที่มีอยู่ เว้นแต่มาตรฐานดังกล่าวไม่เหมาะสมหรือไม่มีประสิทธิภาพที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ตามกฎหมาย

5. เพื่อยกระดับมาตรการอำนวยความสะดวกทางการค้าให้แก่ผู้ประกอบการรับอนุญาต ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องพิจารณาความเป็นไปได้ในการเจรจาทำความตกลงการยอมรับร่วมกันกับประเทศภาคีอื่น ๆ ในเรื่องโครงการผู้ประกอบการรับอนุญาต

6. ส่งเสริมให้ประเทศภาคีร่วมมือกันในการพัฒนาโครงการผู้ประกอบการรับอนุญาตของตนตามความเหมาะสมโดยใช้ผู้ประสานงานที่กำหนดตามข้อ 24 (การปรึกษาหารือ) และเนื้อหาความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ (เอเอเอนแซด เอฟทีเอ) ที่เกี่ยวข้องผ่าน

(เอ) การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับโครงการดังกล่าวและการเริ่มเสนอโครงการใหม่

(บี) การแบ่งปันมุมมองและประสบการณ์ทางธุรกิจและแนวปฏิบัติที่ดีในการเข้าถึงธุรกิจ

(ซี) การแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการยอมรับร่วมกันของโครงการดังกล่าวและ

(ดี) การพิจารณาแนวทางการเพิ่มประโยชน์ของโครงการดังกล่าวเพื่อส่งเสริมการค้า และกำหนดให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรเป็นผู้ประสานงานกับผู้ประกอบการรับอนุญาตในการแก้ไขปัญหาด้านศุลกากรเป็นอย่างแรก

ข้อ 16

การตรวจปล่อยสินค้า

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องใช้หรือคงไว้ซึ่งพิธีการดังต่อไปนี้
 - (เอ) จัดให้มีการตรวจปล่อยสินค้าภายในระยะเวลาไม่เกินที่กำหนดเพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน
 - (บี) จัดให้มีการตรวจปล่อยสินค้าภายในสี่สิบแปด (48) ชั่วโมงหลังจากสินค้ามาถึง และยื่นข้อมูลทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับผ่านพิธีการศุลกากร เท่าที่เป็นไปได้ และ
 - (ซี) อนุญาตให้ตรวจปล่อยสินค้านำเข้าออกจากอารักขาศุลกากรก่อนหน่วยงานศุลกากรของตนจะพิจารณาถึงที่สุดในเรื่องเกี่ยวกับอากรศุลกากร ภาษีและอากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นไปตามข้อกำหนดตามระเบียบข้อบังคับทั้งหมด
2. แม้ว่าจะมีความในวรรค 1(ซี) ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายอาจกำหนดให้ผู้นำเข้าจัดเตรียมให้มีสิ่งดังต่อไปนี้ ตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน
 - (เอ) การวางประกัน หรือ
 - (บี) การชำระภาษี อากร ค่าธรรมเนียม และค่าภาระทางศุลกากร ที่กำหนดไว้ก่อนหรือเมื่อสินค้ามาถึง และการวางประกันสำหรับจำนวนใด ๆ ที่ยังไม่ได้กำหนดในรูปแบบของหลักประกัน เงินมัดจำ หรือตราสารอื่นใดที่เหมาะสม
3. หากประเทศภาคีอนุญาตให้ตรวจปล่อยสินค้าภายใต้การวางประกันตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน ประเทศภาคีจะต้องใช้หรือคงไว้ซึ่งพิธีการดังต่อไปนี้
 - (เอ) ทำให้มั่นใจว่า จำนวนการวางประกันใด ๆ ไม่เกินที่กำหนด เพื่อให้มั่นใจว่าจะครอบคลุมภาระผูกพันที่เกิดจากการนำเข้าสินค้า และ

(บี) ทำให้มั่นใจว่า การวางประกันใด ๆ จะถูกคืนโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ หลังจากที่หน่วยงานตุลาการของตนพิจารณาว่าครอบคลุมภาระผูกพันที่เกิดจากการนำเข้าสู่สินค้า

4. ความในข้อบ่งชี้จะไม่กระทบต่อสิทธิของภาคีในการจัดการ आयัด ยึด กัก หรือ ตรวจสอบสินค้าในลักษณะใด ๆ ที่สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน

ข้อ 17 ของเร่งด่วน

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องใช้หรือคงไว้ซึ่งพิธีการศุลกากรสำหรับการผ่านพิธีการของเร่งด่วนอย่างรวดเร็ว อย่างน้อยที่สุดสำหรับสินค้าที่นำเข้ามาทางอากาศยาน ในขณะที่คงไว้ซึ่งการควบคุมทางศุลกากรและการคัดเลือกที่เหมาะสม² โดย

(เอ) จัดให้มีกระบวนการก่อนสินค้ามาถึงของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับของเร่งด่วน

(บี) อนุญาตให้ส่งข้อมูลเพียงครั้งเดียวซึ่งครอบคลุมสินค้าทั้งหมดที่เป็นของเร่งด่วนเท่าที่เป็นไปได้ผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์

(ซี) ลดเอกสารสำหรับการตรวจปล่อยของเร่งด่วน

(ดี) ตรวจปล่อยของเร่งด่วนภายใต้สถานการณ์ปกติอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และภายในหก (6) ชั่วโมงหากเป็นไปได้ หลังจากสินค้ามาถึง และมีการส่งข้อมูลที่หน่วยงานกำหนดสำหรับการตรวจปล่อย

² ในกรณีที่ประเทศภาคีมีพิธีการที่ดำเนินการตามข้อบ่งชี้อยู่แล้ว ไม่จำเป็นที่จะต้องให้ประเทศภาคีนั้นมีกระบวนการแยกต่างหากตามบทบัญญัตินี้

(อี) พยายามที่จะนำพิธีการตามอนุวรรค (เอ) ถึง (ดี) มาใช้กับสินค้าที่ไม่ว่าจะมีน้ำหนักหรือราคาเท่าใดก็ตาม ทั้งนี้ อนุญาตให้ภาคีกำหนดพิธีการนำเข้าเพิ่มเติมได้ ซึ่งรวมถึงใบขนสินค้าและเอกสารประกอบ และการชำระภาษีและอากร และจำกัดพิธีการนำเข้าเพิ่มเติมตามประเภทของสินค้า หากว่าพิธีการนั้นไม่ได้จำกัดเฉพาะสินค้าที่มีมูลค่าต่ำ เช่น เอกสาร และ

(เอฟ) เท่าที่เป็นไปได้ ให้มีการกำหนดมูลค่าสินค้าหรือมูลค่าที่นำมาคำนวณภาษีขั้นต่ำที่ไม่มีการเรียกเก็บภาษีและอากร นอกเหนือจากสินค้าที่ระบุเกณฑ์เป็นการเฉพาะอยู่แล้ว ส่วนภาษีในประเทศ เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิต ที่จัดเก็บกับการนำเข้าจะต้องเป็นไปโดยสอดคล้องกับข้อ 3 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. 1994 ไม่อยู่ในบังคับของบทบัญญัตินี้

2. ความในวรรค 1 จะไม่กระทบต่อสิทธิของภาคีในการปฏิเสธ อายัด ยึด กัก หรือตรวจสอบการนำเข้าสินค้า หรือดำเนินการตรวจสอบหลังการตรวจปล่อย รวมถึงที่เกี่ยวข้องกับการใช้ระบบการบริหารความเสี่ยง นอกจากนี้ ความในวรรค 1 จะไม่ขัดขวางประเทศภาคีในการกำหนดเงื่อนไขการตรวจปล่อยสินค้า การส่งข้อมูลเพิ่มเติม และการปฏิบัติตามข้อกำหนดการออกใบอนุญาตที่ไม่เป็นไปโดยอัตโนมัติ

ข้อ 18 สินค้าที่เน่าเสียง่าย

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ เพื่อป้องกันการสูญเสียที่หลีกเลี่ยงได้หรือการเสื่อมสภาพของสินค้าที่เน่าเสียง่าย และให้เป็นไปตามข้อกำหนดตามระเบียบข้อบังคับทั้งหมด

(เอ) ตรวจปล่อยสินค้าที่เน่าเสียง่ายภายในหก (6) ชั่วโมงเท่าที่เป็นไปได้หลังจากสินค้ามาถึง และส่งข้อมูลศุลกากรที่จำเป็น และ

(บี) ตรวจปล่อยสินค้าที่เน่าเสียง่ายในสถานการณ์พิเศษ นอกเวลาทำการของหน่วยงานศุลกากรตามความเหมาะสม

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องลำดับความสำคัญในการตรวจสอบสินค้าที่เน่าเสียอย่างเหมาะสม
3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดเตรียมหรืออนุญาตให้ผู้นำเข้าจัดเตรียมการจัดเก็บสินค้าที่เหมาะสม ระหว่างรอการตรวจสอบสินค้าที่เน่าเสีย³ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายอาจกำหนดให้สถานที่จัดเก็บใด ๆ ที่จัดเตรียมโดยผู้นำเข้าได้รับการอนุมัติหรือกำหนดโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของตน การเคลื่อนย้ายสินค้าไปยังสถานที่จัดเก็บเหล่านั้น รวมถึงการอนุญาตสำหรับผู้ประกอบการในการเคลื่อนย้ายสินค้า อาจอยู่ภายใต้การอนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หากจำเป็น
4. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดให้มีการตรวจสอบสินค้า ณ สถานที่จัดเก็บ ตามการร้องขอของผู้นำเข้า หากสามารถปฏิบัติได้และสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน

ข้อ 19

การอำนวยความสะดวกสินค้าจำเป็นในช่วงวิกฤตการณ์ด้านมนุษยธรรม โรคระบาด หรือโรคระบาดใหญ่

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องอำนวยความสะดวกในการผ่านพิธีการ การตรวจสอบ และการเคลื่อนย้าย รวมถึงการผ่านแดนผ่านจุดนำเข้าหรือส่งออก ของสินค้าจำเป็นอย่างรวดเร็ว ตามขอบเขตที่อนุญาตโดยกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดให้มีการตรวจสอบสินค้าจำเป็นอย่างรวดเร็วเมื่อสินค้ามาถึง ตามขอบเขตที่อนุญาตโดยกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน รวมถึงการใช้หรือคงไว้ซึ่งพิธีการที่ช่วยให้สามารถยื่นเอกสารการนำเข้าและข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่กำหนดอื่น ๆ รวมถึงบัญชีสินค้าก่อนที่สินค้าจำเป็นมาถึง เพื่ออนุญาตให้เริ่มกระบวนการด้านข้อมูลและเอกสารก่อนที่สินค้าจำเป็นมาถึง

³ ข้อกำหนดนี้สามารถผ่อนปรนได้จนกว่าประเทศภาคีจะปฏิบัติตามภาระผูกพันภายใต้ความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกทางการค้า

3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องดำเนินการตรวจสอบปล่อยสินค้าจำเป็นโดยใช้เอกสารที่ได้รับผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ภายในขอบเขตที่กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตนอนุญาต ในช่วงวิกฤตการณ์ด้านมนุษยธรรม โรคระบาด หรือโรคระบาดใหญ่

ข้อ 20

การบริหารความเสี่ยง

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องใช้หรือคงไว้ซึ่งระบบการบริหารความเสี่ยงสำหรับการกำหนดเป้าหมายและการประเมินที่ช่วยให้หน่วยงานศุลกากรของตนมุ่งเน้นการตรวจสอบสินค้าที่มีความเสี่ยงสูง และจัดให้มีการตรวจสอบปล่อยสินค้าที่มีความเสี่ยงต่ำอย่างรวดเร็ว ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายอาจคัดเลือกโดยการสุ่มตรวจซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารความเสี่ยงของตน

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องออกแบบและใช้ระบบบริหารความเสี่ยงในลักษณะที่หลีกเลี่ยงการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมหรือไม่มีกฎเกณฑ์หรือมีการแอบแฝงข้อจำกัดต่อการค้าระหว่างประเทศ

3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องใช้การบริหารความเสี่ยงในการประเมินความเสี่ยงผ่านเกณฑ์การคัดเลือกที่เหมาะสม เกณฑ์การคัดเลือกดังกล่าวอาจรวมถึงพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนิซ์ ธรรมชาติและรายละเอียดของสินค้า ประเทศต้นทาง ประเทศปลายทาง มูลค่าของสินค้า ประวัติผู้ประกอบการ และรูปแบบการขนส่ง

ข้อ 21

การตรวจสอบหลังการตรวจสอบปล่อย

1. เพื่อให้การตรวจสอบปล่อยสินค้าเป็นไปอย่างรวดเร็ว ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องใช้หรือคงไว้ซึ่งการตรวจสอบหลังการตรวจสอบปล่อยเพื่อทำให้มั่นใจได้ว่าเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับศุลกากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องคัดเลือกสินค้าหรือบุคคลที่มีความเสี่ยงเพื่อทำการตรวจสอบหลังการตรวจปล่อย ซึ่งอาจรวมถึงเกณฑ์การคัดเลือกที่เหมาะสม ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องดำเนินการตรวจสอบหลังการตรวจปล่อยอย่างโปร่งใส หากบุคคลมีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการตรวจสอบและมีผลการตรวจสอบแล้ว ภาคีจะต้องแจ้งบุคคลที่ถูกตรวจสอบให้ทราบถึงผลการตรวจสอบ สิทธิและหน้าที่ และเหตุผลประกอบผลการตรวจสอบโดยไม่ล่าช้า
3. ประเทศภาคีรับทราบว่าข้อมูลที่ได้รับการตรวจสอบหลังการตรวจปล่อยอาจถูกนำไปใช้ในการดำเนินการทางปกครองหรือกระบวนการยุติธรรมต่อไป
4. ในส่วนที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องนำผลการตรวจสอบหลังการตรวจปล่อยมาใช้ในการบริหารความเสี่ยง

ข้อ 22

การศึกษาระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจปล่อยสินค้า

1. ส่งเสริมให้ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายวัดระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจปล่อยสินค้าโดยหน่วยงานศุลกากรของตนเป็นระยะและสม่ำเสมอ และเผยแพร่ผลการศึกษาดังกล่าวโดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น คู่มือการวัดระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจปล่อยสินค้าที่ออกโดยองค์การศุลกากรโลก เพื่อประเมินมาตรการอำนวยความสะดวกทางการค้าและพิจารณาปรับปรุงระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจปล่อยสินค้าต่อไป
2. ส่งเสริมให้ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายแบ่งปันประสบการณ์ของตนกับภาคีอื่น ๆ เกี่ยวกับการศึกษาระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจปล่อยสินค้าตามที่อ้างถึงในวรรค 1 รวมถึงปัญหาคอขวดที่พบและวิธีการที่ใช้

ข้อ 23

การทบทวนและการอุทธรณ์

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดให้บุคคลใด ๆ ที่หน่วยงานตุลาการออกคำวินิจฉัยทางปกครอง⁴ มีสิทธิในอาณาเขตของตนในการดำเนินการต่อไปนี้

(เอ) การทบทวนหรือการอุทธรณ์ทางปกครองโดยหน่วยงานทางปกครองที่สูงกว่าหรือเป็นอิสระจากเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่ออกคำวินิจฉัย และ

(บี) การทบทวนคำวินิจฉัยหรือการอุทธรณ์การพิจารณาคดี⁵

2. กฎหมายของประเทศภาคีอาจกำหนดให้มีการทบทวนหรือการอุทธรณ์ทางปกครองก่อนที่จะมีการทบทวนหรืออุทธรณ์โดยศาล

3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจได้ว่า ขั้นตอนการทบทวนหรือการอุทธรณ์ดำเนินไปในลักษณะที่ไม่เลือกปฏิบัติ

4. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องมั่นใจว่า กรณีที่คำวินิจฉัยการอุทธรณ์หรือทบทวนภายใต้อนุวรรค 1 (เอ) ไม่ได้รับการตัดสิน

⁴ สำหรับวัตถุประสงค์ของข้อบทนี้ “คำวินิจฉัยทางปกครอง” หมายถึง คำพิพากษาที่มีผลทางกฎหมายที่กระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งในแต่ละกรณี ซึ่งคำวินิจฉัยทางปกครองตามวัตถุประสงค์ของข้อบทนี้ครอบคลุมถึงการดำเนินการทางปกครองตามความหมายของข้อบทที่ 10 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. 1994 หรือการไม่ดำเนินการทางปกครองหรือคำวินิจฉัยตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคี เพื่อจัดการกับความล้มเหลวดังกล่าว ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายอาจคงไว้ซึ่งกลไกทางเลือกในการบริหารหรือการขอความช่วยเหลือทางศาลเพื่อส่งให้หน่วยงานตุลาการออกคำวินิจฉัยทางปกครองโดยทันทีแทนสิทธิในการอุทธรณ์หรือทบทวนภายใต้อนุวรรค 1 (เอ)

⁵ ประเทศบรูไนดารุสซาลามอาจปฏิบัติตามวรรคนี้ โดยจัดตั้งหรือคงไว้ซึ่งองค์กรอิสระเพื่อให้มีการทบทวนการพิจารณาอย่างเป็นกลาง

(เอ) ภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ หรือ

(บี) โดยล่าช้าเกินควร

ผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิที่จะทบทวนหรืออุทธรณ์เพิ่มเติมโดยหน่วยงานทางปกครองหรือหน่วยงานตุลาการหรือวิธีการอื่นใดต่อหน่วยงานตุลาการ⁶

5. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจได้ว่า บุคคลที่อ้างถึงในวรรค 1 ได้รับแจ้งเหตุผลประกอบคำวินิจฉัยทางปกครอง เพื่อให้บุคคลนั้นสามารถนำไปใช้ในขั้นตอนการทบทวนหรือการอุทธรณ์กรณีจำเป็น

6. ส่งเสริมให้ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายกำหนดบทบัญญัติของข้อบทนี้ให้มีผลบังคับใช้กับคำวินิจฉัยทางปกครองที่ออกโดยหน่วยงานพรมแดนที่เกี่ยวข้อง นอกเหนือจากหน่วยงานตุลาการของตน

ข้อ 24

การปรึกษาหารือ

1. ประเทศภาคีอาจขอหารือกับประเทศภาคีอื่น ๆ เกี่ยวกับการตุลาการที่สำคัญที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหรือการดำเนินการตามบทนี้ โดยให้รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว การปรึกษาหารือจะต้องดำเนินการผ่านจุดติดต่อที่กำหนดของภาคี และจะเริ่มภายในสามสิบ (30) วันหลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอ เว้นแต่ภาคีจะร่วมกันกำหนดเป็นอย่างอื่น

2. กรณีที่การปรึกษาหารือดังกล่าวไม่สามารถแก้ปัญหา นั้น ๆ ได้ ประเทศภาคีที่ร้องขออาจส่งเรื่องต่อไปยังคณะกรรมการด้านการค้าสินค้า

⁶ ไม่มีความใดในวรรคนี้ที่กีดกันประเทศภาคีในการยอมรับถึงการที่หน่วยงานไม่รับทบทวนหรืออุทธรณ์การตัดสินใจเพื่อประโยชน์ของผู้ร้องเรียน โดยเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีนั้น

3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะกำหนดจุดติดต่อหนึ่งจุดหรือมากกว่าสำหรับวัตถุประสงค์ของบทนี้ โดยต้องจัดเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับจุดติดต่อให้แก่ประเทศภาคีอื่น ๆ ทราบ และหากมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลดังกล่าวจะต้องรีบแจ้งประเทศภาคีอื่น ๆ ทันที

5. แทนที่บทที่ 5 (มาตรการสุขนามัยและสุขนามัยพีช) ด้วย

บทที่ 5

มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

ข้อ 1

วัตถุประสงค์

บทนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- (เอ) อำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคีในขณะที่คุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์สัตว์หรือพืชในอาณาเขตของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย
- (บี) สร้างความโปร่งใสและความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้นในการใช้บังคับระเบียบข้อบังคับและกระบวนการเกี่ยวกับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย
- (ซี) เสริมสร้างความแข็งแกร่งของความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักของกลุ่มประเทศภาคีที่รับผิดชอบเรื่องที่ครอบคลุมโดยบทนี้ และ
- (ดี) เสริมสร้างการนำเอาหลักการและระเบียบที่ระบุไว้ในความตกลงเอส พี เอส ไปใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

ข้อ 2

ขอบเขต

บทนี้จะต้องใช้บังคับกับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชทั้งหมดของประเทศภาคีที่อาจส่งผลกระทบโดยตรงหรือทางอ้อมต่อการค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคี

ข้อ 3

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

- (เอ) **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก** หมายถึง หน่วยงานผู้มีอำนาจในประเทศภาคีแต่ละฝ่ายซึ่งรัฐบาลแห่งชาติได้ให้การยอมรับในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการจัดทำและการบริหารจัดการมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชที่หลากหลายในประเทศภาคนั้น
- (บี) **มาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทางและข้อเสนอแนะ** ให้มีความหมายเดียวกันกับที่กำหนดไว้ในวรรค 3 ของภาคผนวกเอ ของความตกลงเอส พี เอส
- (ซี) **มาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืช** ให้มีความหมายเดียวกันกับที่กำหนดไว้ในวรรค 1 ของภาคผนวกเอ ของความตกลงเอส พี เอส และ
- (ดี) **ความตกลงเอส พี เอส** หมายถึงความตกลงว่าด้วยการใช้บังคับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงฉบับบิลิ ที่ โอ

ข้อ 4

บทบัญญัติทั่วไป

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายยืนยันสิทธิและพันธกรณีของตนที่มีต่อประเทศภาคีอื่นแต่ละฝ่ายภายใต้ความตกลงเอส พี เอส
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายผูกพันว่าจะใช้บังคับหลักการของความตกลงเอส พี เอส ในการพัฒนาการใช้บังคับ หรือการยอมรับมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชใด ๆ โดยมีเจตนาเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคีในขณะเดียวกันเพื่อคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช ในอาณาเขตของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย

ข้อ 5

ความเท่าเทียมกัน

1. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องเสริมสร้างความแข็งแกร่งของความร่วมมือเกี่ยวกับความเท่าเทียมกัน โดยสอดคล้องกับความตกลงเอส พี เอส และมาตรฐานระหว่างประเทศแนวทางและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคี
2. เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้า หน่วยงานรับผิดชอบหลักของกลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องอาจจัดทำข้อตกลงด้านความเท่าเทียมกันและพิจารณาเกี่ยวกับความเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะในทางที่สอดคล้องกับข้อ 4 ของความตกลงเอส พี เอส และแนวทางที่ให้ไว้ โดยองค์การที่กำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องและโดยคณะกรรมการว่าด้วยมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชของดับบลิว ที โอ ที่จัดตั้งขึ้นตามข้อ 12 ของความตกลงเอส พี เอส
3. เมื่อมีการร้องขอ ประเทศภาคีจะต้องเข้าสู่การเจรจาโดยมีเป้าหมายเพื่อบรรลุการจัดทำข้อตกลงการยอมรับสองฝ่ายเกี่ยวกับความเท่าเทียมกันของมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชที่ได้กำหนดไว้

ข้อ 6

หน่วยงานรับผิดชอบหลักและจุดติดต่อ

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้รายละเอียดเกี่ยวกับหน่วยงานรับผิดชอบหลักของตนและการจัดสรรหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานเหล่านั้นแก่ประเทศภาคีอื่นแต่ละฝ่าย
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดให้มีจุดติดต่อแก่ประเทศภาคีอื่นแต่ละฝ่าย เพื่ออำนวยความสะดวกในการประสานงานเกี่ยวกับคำร้องขอหรือการแจ้งข้อมูลที่กระทำโดยสอดคล้องกับบทนี้
3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่าข้อมูลที่ได้แจ้งภายใต้วรรค 1 และ 2 นั้นเป็นปัจจุบันที่สุด

ข้อ 7

การแจ้ง

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายรับทราบถึงความสำคัญของการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชของตน
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายตกลงที่จะให้ข้อมูลที่ทันกาลและเหมาะสมโดยตรงแก่จุดติดต่อของกลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง เมื่อ
 - (เอ) ความเปลี่ยนแปลงด้านสุขภาพสัตว์หรือพืชอาจส่งผลกระทบต่อการค้าที่มีอยู่
 - (บี) ประเทศภาคีผู้นำเข้าชี้ให้เห็นว่าสินค้าส่งออกไม่เป็นไปตามมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชอย่างมีนัยสำคัญ และ
 - (ซี) มาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชที่ใช้บังคับเป็นการชั่วคราว ซึ่งส่งผลกระทบต่อส่งออกของประเทศภาคีอีกฝ่ายได้รับการพิจารณาว่ามีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืชในประเทศภาคีผู้นำเข้า
3. ประเทศภาคีผู้ส่งออกควรพยายามที่จะให้ข้อมูลแก่ประเทศภาคีผู้นำเข้าเท่าที่จะสามารถกระทำได้หากประเทศภาคีผู้ส่งออกระบุว่า ได้ส่งออกสินค้าที่อาจมีความเสี่ยงด้านเอส พี เอส อย่างมีนัยสำคัญ

ข้อ 8

ความร่วมมือ

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแสวงหาโอกาสให้มีความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพิ่มเติมกับประเทศภาคีอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่องสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทนี้
2. โดยเกี่ยวข้องกับบรรด 1 ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามที่จะประสานกับแผนงานระดับภูมิภาคหรือระดับพหุภาคีโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนที่ไม่จำเป็น และเพื่อใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด
3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายตกลงที่จะแสวงหาวิธีที่จะเสริมสร้างความแข็งแกร่งของความร่วมมือเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกทางการค้า
4. กลุ่มประเทศภาคีสองฝ่ายใด ๆ อาจร่วมมือโดยเห็นชอบร่วมกันเกี่ยวกับการปรับให้เข้ากับสภาพของภูมิภาค โดยสอดคล้องกับความตกลงเอส พี เอส และมาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทางและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคี

ข้อ 9

การปรึกษาหารือ

หากประเทศภาคีพิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชที่ส่งผลกระทบต่อการค้าระหว่างตนกับประเทศภาคีอีกฝ่าย มีเหตุอันสมควรให้มีการหารือเพิ่มเติม ประเทศภาคีนั้น อาจร้องขอคำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชนั้นผ่านจุดติดต่อ และหากจำเป็น อาจร้องขอให้มีการปรึกษาหารือเพื่อพยายามที่จะแก้ปัญหาข้อกังวลใด ๆ เกี่ยวกับประเด็นเฉพาะที่เกิดจากการใช้บังคับมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชนั้น ประเทศภาคีอื่นจะต้องแจ้งตอบคำร้องขอคำอธิบายดังกล่าวโดยทันที และหากได้รับการร้องขอจะต้องเข้าสู่การปรึกษาหารือภายใน 30 วันนับจากวันที่มีการร้องขอ กลุ่มประเทศภาคีในการปรึกษาหารือจะต้องพยายามทุกวิถีทางเพื่อบรรลุถึง

ข้อยุติที่เป็นที่พอใจร่วมกันผ่านการปรึกษาหารือภายใน 60 วันนับจากวันที่มีการร้องขอหรือตามระยะเวลาที่กลุ่มประเทศภาคีในการปรึกษาหารือเห็นชอบร่วมกัน หากการปรึกษาหารือไม่สามารถบรรลุถึงข้อยุติให้ส่งเรื่องดังกล่าวไปยังคณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ

ข้อ 10

การประชุมระหว่างกลุ่มประเทศภาคีเกี่ยวกับเรื่องสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

1. โดยการนี้ กลุ่มประเทศภาคีจัดตั้งคณะอนุกรรมการว่าด้วยเรื่องสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (คณะอนุกรรมการเอส พี เอส) ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย คณะอนุกรรมการเอส พี เอส จะต้องประชุมใน 1 ปี ที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และหลังจากนั้น ตามที่กลุ่มประเทศภาคีเห็นชอบร่วมกัน
2. คณะอนุกรรมการเอส พี เอส จะต้องทบทวนความก้าวหน้าในการปฏิบัติตามข้อผูกพันของกลุ่มประเทศภาคีภายใต้บทนี้ และอาจจัดตั้งคณะทำงานย่อยตามที่ได้ตกลงกันระหว่างกลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะพิจารณาประเด็นเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับบทนี้
3. หน่วยงานที่รับผิดชอบหลักของกลุ่มประเทศภาคีสองฝ่ายใด ๆ อาจประชุมร่วมกันเพื่อพิจารณาการปฏิบัติตามข้อผูกพันภายใต้บทนี้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแจ้งความคืบหน้าในการปฏิบัติงานของตนแก่คณะอนุกรรมการเอส พี เอส
4. ภายในบังคับของวรรค 1 การประชุมภายใต้ข้อนี้จะต้องมีขึ้นตามที่และเมื่อกลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องกำหนดร่วมกัน และคำตัดสินใจและ/หรือการบันทึกที่ทำขึ้นทั้งหมดจะต้องเป็นไปตามความเห็นชอบร่วมกันของกลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง การประชุมอาจกระทำโดยการพบปะระหว่างบุคคลโดยการประชุมทางไกล โดยการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ หรือโดยวิธีการอื่นใดตามที่กลุ่มประเทศภาคีเห็นชอบร่วมกัน

ข้อ 11

การไม่ใช้บังคับบทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท)

บทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท) จะต้องไม่ใช้บังคับกับเรื่องใด ๆ ที่เกิดขึ้นภายใต้บทนี้

6. แทนที่บทที่ 6 (มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง) ด้วย

บทที่ 6

มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง

ข้อ 1

วัตถุประสงค์

บทนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้าสินค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคี โดย

- (เอ) ทำให้มั่นใจว่ามาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการค้าที่ไม่จำเป็น
- (บี) ส่งเสริมความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย
- (ซี) เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความร่วมมือระหว่างกลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำ การนำมาใช้ และการใช้มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง
- (ดี) เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างกลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวกับงานขององค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการมาตรฐานและการตรวจสอบและรับรอง และ
- (อี) สร้างกรอบการดำเนินงานในการนำกลไกสนับสนุนมาใช้เพื่อทำให้วัตถุประสงค์เหล่านี้เกิดขึ้นจริง

ข้อ 2

ขอบเขต

1. เพื่อผลประโยชน์ร่วมกันของกลุ่มประเทศภาคี ให้ใช้บทนี้กับมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองทั้งหมดของกลุ่มประเทศภาคี ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการค้าสินค้าระหว่างประเทศภาคี ยกเว้น

- (เอ) ข้อกำหนดในการจัดซื้อที่จัดทำโดยหน่วยงานภาครัฐสำหรับความต้องการด้านการผลิตหรือการบริโภคของหน่วยงานภาครัฐ และ
- (บี) มาตรการสุขอนามัย หรือมาตรการสุขอนามัยพืชตามที่นิยามไว้ในบทที่ 5 (มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช)

2. ไม่มีความใดในบทนี้ที่จำกัดสิทธิของประเทศภาคีที่จะจัดทำ นำมาใช้ หรือใช้มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อันชอบธรรมด้วยกฎหมาย เช่น ข้อกำหนดด้านความมั่นคงของประเทศ การป้องกันการปฏิบัติที่หลอกลวง และการคุ้มครองสุขภาพหรือความปลอดภัยของมนุษย์ ชีวิตหรือสุขภาพของสัตว์หรือพืช หรือสิ่งแวดล้อม

ข้อ 3

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ ให้ใช้คำนิยามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก 1 ของความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (ความตกลงที บี ที) ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิว ที โอ

ข้อ 4

การยืนยันในความตกลงที บี ที

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายยืนยันสิทธิและพันธกรณีของตนที่มีต่อประเทศภาคีแต่ละฝ่ายภายใต้ความตกลงที บี ที

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องดำเนินการที่สมเหตุสมผลตามที่ตนอาจมี เพื่อให้มั่นใจถึงความสอดคล้องในการปฏิบัติตามบทนี้ โดยหน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่ไม่ใช่รัฐบาลในอาณาเขตของตน ซึ่งรับผิดชอบในการจัดทำ การนำมาใช้ และการใช้มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง

ข้อ 5

มาตรฐาน

1. ในการจัดทำ การนำมาใช้ และการใช้มาตรฐาน ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่าหน่วยงานด้านมาตรฐานของตนยอมรับและปฏิบัติตามภาคผนวก 3 ของความตกลงที่ ปี ที่

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องส่งเสริมหน่วยงานด้านมาตรฐานในอาณาเขตของตนในการร่วมมือกับหน่วยงานด้านมาตรฐานของประเทศภาคีอื่น โดยความร่วมมือดังกล่าวจะต้องรวมถึง แต่ไม่จำกัดเพียง:

- (เอ) การแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านมาตรฐาน
- (บี) การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการกำหนดมาตรฐาน และ
- (ซี) ความร่วมมือในการทำงานของหน่วยงานด้านมาตรฐานระหว่างประเทศในสาขาที่มีความสนใจร่วมกัน

ข้อ 6

กฎระเบียบทางเทคนิค

1. ในกรณีที่มีมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอยู่หรือมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องนั้นใกล้จะเสร็จสิ้นประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องใช้มาตรฐานเหล่านั้น หรือส่วนที่เกี่ยวข้องของมาตรฐานเหล่านั้น เป็นพื้นฐานสำหรับกฎระเบียบทางเทคนิคของตน ยกเว้นในกรณีที่มาตรฐานระหว่างประเทศหรือส่วนที่เกี่ยวข้องดังกล่าว จะเป็นวิธีการที่ไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่เหมาะสมในการบรรลุวัตถุประสงค์อันชอบธรรม ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยพื้นฐานทางภูมิอากาศหรือภูมิศาสตร์ หรือปัญหาทางเทคโนโลยีขั้นพื้นฐาน

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องให้การพิจารณาเพื่อเป็นผลในการยอมรับความเทียบเท่าของกฎระเบียบทางเทคนิคของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง แม้ว่ากฎระเบียบเหล่านั้นจะแตกต่างจากกฎระเบียบของตน หากประเทศภาคีนั้นเห็นว่ากฎระเบียบเหล่านั้นบรรลุวัตถุประสงค์ของกฎระเบียบของตนอย่างเพียงพอ
3. ในกรณีที่ประเทศภาคีไม่ยอมรับว่ากฎระเบียบทางเทคนิคของภาคีอื่นมีความเทียบเท่ากับกฎระเบียบทางเทคนิคของตน เมื่อมีการร้องขอจากประเทศภาคีอื่น ประเทศภาคีนั้นต้องอธิบายเหตุผลของการตัดสินใจของตน

ข้อ 7

กระบวนการตรวจสอบและรับรอง

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องให้การพิจารณาเพื่อเป็นผลในการยอมรับผลของกระบวนการตรวจสอบและรับรองของประเทศภาคีอื่น แม้ว่ากระบวนการเหล่านั้นแตกต่างจากกระบวนการของตน หากประเทศภาคีนั้นเห็นว่ากระบวนการเหล่านั้นได้ให้หลักประกันความสอดคล้องตามกฎระเบียบทางเทคนิค หรือมาตรฐานที่เกี่ยวข้องเทียบเท่ากันกับกระบวนการของตน
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องพยายามยกระดับการยอมรับผลของกระบวนการตรวจสอบและรับรองที่ดำเนินการในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่น โดยมุ่งที่จะเพิ่มประสิทธิภาพ ลดความเสี่ยงความซ้ำซ้อน และทำให้มั่นใจถึงความมีประสิทธิภาพด้านต้นทุนของการตรวจสอบและรับรอง ในการนี้ภาคีแต่ละฝ่ายอาจเลือกวิธีที่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของประเทศภาคีนั้น และสาขาเฉพาะที่เกี่ยวข้อง วิธีการเหล่านั้นอาจรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง:
 - (เอ) การยอมรับโดยประเทศภาคีในผลการตรวจสอบและรับรองที่ได้กระทำในอาณาเขตของประเทศภาคีอีกฝ่าย
 - (บี) การยอมรับข้อตกลงด้านความร่วมมือระหว่างหน่วยรับรองระบบงานภายในอาณาเขตของกลุ่มประเทศภาคี

- (ซี) การยอมรับร่วมด้านกระบวนการตรวจสอบและรับรองที่ดำเนินการโดยหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย
- (ดี) การรับรองระบบงานของหน่วยงานตรวจสอบและรับรองในอาณาเขตของประเทศภาคีอีกฝ่าย
- (อี) การใช้ความตกลงยอมรับร่วมพหุภาคีระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศที่มีอยู่
- (เอฟ) การแต่งตั้งหน่วยงานตรวจสอบและรับรองที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศภาคีอีกฝ่าย เพื่อดำเนินการตรวจสอบและรับรอง และ
- (จี) การรับรองตนเองโดยผู้จัดหา

3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกับประเทศภาคีอื่น เกี่ยวกับประสบการณ์ของตนในการพัฒนาและการใช้วิธีตามวรรค และวิธีอื่น (จี) ถึง (เอ) ข้อ 2 ที่เหมาะสม โดยมุ่งที่จะอำนวยความสะดวกในการยอมรับผลของกระบวนการตรวจสอบและรับรอง

4. เมื่อมีการร้องขอจากประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ประเทศภาคีหนึ่งต้องอธิบายเหตุผลของตนที่ไม่ยอมรับผลของกระบวนการตรวจสอบและรับรองที่ได้กระทำในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่น

ข้อ 8

ความร่วมมือ

1. กลุ่มประเทศภาคีต้องกระชับความพยายามร่วมกันในด้านมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง เพื่อมุ่งที่จะอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาดของกันและกัน

2. เมื่อมีการร้องขอจากประเทศภาคีอื่น ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องให้การพิจารณาเพื่อเป็นผลต่อข้อเสนอเพื่อเสริมความร่วมมือที่มีอยู่ในด้านมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง ความร่วมมือดังกล่าว ต้องอยู่บนข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดร่วมกัน อาจรวมถึง แต่ไม่จำกัดเพียง:

(เอ) คำแนะนำหรือความช่วยเหลือทางเทคนิค ซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาและการใช้มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง

(บี) ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานตรวจสอบและรับรอง ทั้งหน่วยงานรัฐบาล และหน่วยงานที่ไม่ใช่รัฐบาล ในอาเขตของแต่ละประเทศภาคี เช่น:

(หนึ่ง) การใช้การรับรองระบบงาน เพื่อประเมินหน่วยตรวจสอบและรับรอง และ

(สอง) การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานในการสอบเทียบ การทดสอบ การตรวจสอบ การรับรองและการรับรองระบบงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน ข้อแนะนำ และแนวทางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

(ซี) ความร่วมมือในสาขาที่มีความสนใจร่วมกันเกี่ยวกับการทำงานของหน่วยงานระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและการใช้มาตรฐาน และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง เช่น การยกระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานสำหรับการยอมรับร่วม ซึ่งพัฒนาโดยหน่วยงานระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

(ดี) การยกระดับความร่วมมือในการพัฒนาและการปรับปรุง กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง เช่น:

- (หนึ่ง) ความร่วมมือในการพัฒนาและส่งเสริมหลักปฏิบัติที่ดีสำหรับการออกกฎระเบียบ;
- (สอง) ความโปร่งใส รวมถึงวิธีการส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลด้านมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง และ
- (สาม) การจัดการความเสี่ยงเกี่ยวกับสุขภาพ ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม และการปฏิบัติที่หลอกลวง

3. เมื่อมีการร้องขอจากประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ประเทศาคีหนึ่งต้องให้การพิจารณาเพื่อเป็นผลต่อข้อเสนอเฉพาะสาขาที่ประเทศาคีที่ร้องขอทำขึ้นสำหรับความร่วมมือเพิ่มเติมภายใต้บันทึก

ข้อ 9

การปรึกษาหารือทางเทคนิค

1. ประเทศาคี (ประเทศาคีที่ร้องขอ) อาจร้องขอการปรึกษาหารือทางเทคนิคกับประเทศาคีอีกฝ่ายหนึ่ง (ประเทศาคีผู้ถูกร้องขอ) ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามภายใต้บันทึก การร้องขอเพื่อการปรึกษาหารือทางเทคนิคต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร
2. เพื่อมุ่งที่จะบรรลุแนวทางแก้ไขที่พึงพอใจร่วมกันประเทศาคีผู้ถูกร้องขอต้องเข้าร่วมการปรึกษาหารือทางเทคนิคกับประเทศาคีที่ร้องขอภายใน 60 วัน หลังจากได้รับการร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรจากประเทศาคีที่ร้องขอ เว้นแต่กลุ่มประเทศาคีกำหนดร่วมกันเป็นอย่างอื่น การปรึกษาหารือทางเทคนิคอาจดำเนินการโดยวิธีการใด ๆ ที่ตกลงกันโดยกลุ่มประเทศาคีที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 10

ความตกลงหรือข้อตกลง

1. ประเทศภาคีต้องพยายามระบุแนวคิตรีเริ่มเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองที่เหมาะสมสำหรับประเด็นหรือสาขาเฉพาะ
2. แนวคิตรีเริ่มเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้าดังกล่าว อาจรวมถึงความตกลงหรือข้อตกลงเกี่ยวกับกฎระเบียบ เช่น การเทียบเคียงมาตรฐาน การบรรจุบหรือความเทียบเท่ากันของกฎระเบียบทางเทคนิค กระบวนการตรวจสอบและรับรอง และประเด็นความสอดคล้อง
3. กลุ่มประเทศภาคีในความตกลงหรือข้อตกลงที่มีอยู่ต้องให้การพิจารณาเพื่อที่จะขยายความตกลงหรือข้อตกลงดังกล่าวให้แก่ประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเมื่อได้รับการร้องขอ การพิจารณาดังกล่าวอาจขึ้นอยู่กับกระบวนการเสริมสร้างความเชื่อมั่นที่เหมาะสม เพื่อให้มั่นใจถึงความเทียบเท่าของมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และหรือ กระบวนการ/ตรวจสอบและรับรองที่เกี่ยวข้อง
4. ในกรณีที่ประเทศภาคีปฏิเสธคำร้องขอจากประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง สำหรับการพิจารณาขยายการใช้ความตกลงหรือข้อตกลงที่มีอยู่ ประเทศภาคีนั้นต้องอธิบายเหตุผลของการตัดสินใจของตน เมื่อมีการร้องขอจากประเทศภาคีผู้ร้องขอ

ข้อ 11

ความโปร่งใส

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายยืนยันข้อมูลพื้นฐานของตนที่จะทำให้มั่นใจว่า ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง ที่ได้เสนอขึ้นใหม่หรือได้แก้ไข ได้ถูกจัดให้มีไว้โดยสอดคล้องกับข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องในความตกลงที่ บี ที

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องทำให้มั่นใจว่า ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองได้เผยแพร่ ข้อมูลดังกล่าวควรจัดให้มีไว้ในรูปแบบสิ่งพิมพ์ และในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ หากกระทำได้

ข้อ 12

จุดติดต่อ

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องกำหนดจุดติดต่อหนึ่งแห่งหรือหลายแห่ง ซึ่งจะมีความรับผิดชอบในการประสานการปฏิบัติตามบทนี้สำหรับ
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องให้ชื่อของจุดติดต่อแต่ละแห่งที่ได้กำหนดขึ้นและรายละเอียดสำหรับการติดต่อของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในองค์กรนั้น รวมถึงหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และรายละเอียดอื่นที่เกี่ยวข้องแก่ประเทศภาคีอื่น
3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องแจ้งประเทศภาคีอื่นโดยทันทีที่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ของจุดติดต่อของตนหรือการแก้ไขใด ๆ ของรายละเอียดของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
4. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องทำให้มั่นใจว่า จุดติดต่อหรือจุดติดต่อเหล่านั้นของตนอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกลุ่มประเทศภาคี ด้านมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง ในการตอบสนองต่อคำร้องที่สมเหตุสมผลสำหรับข้อมูลดังกล่าวจากประเทศภาคีหนึ่ง

ข้อ 13

**คณะกรรมการว่าด้วยมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค
และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง**

1. กลุ่มประเทศภาคีจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง (คณะกรรมการสตราแคป) ประกอบด้วย ผู้แทนของประเทศภาคี เพื่อส่งเสริมและติดตามการปฏิบัติตามและการบริหารจัดการฉบับนี้
2. คณะกรรมการสตราแคป ต้องมีการประชุมตามที่กลุ่มประเทศภาคีได้กำหนดร่วมกัน การประชุมอาจกระทำโดยการพบปะระหว่างบุคคล หรือโดยวิธีการอื่นใดตามที่กลุ่มประเทศภาคีกำหนดร่วมกัน
3. คณะกรรมการสตราแคปต้องกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตนโดยสอดคล้องกับฉบับนี้
4. คณะกรรมการสตราแคปต้องกำหนดแผนการทำงานของตนโดยตอบสนองต่อลำดับความสำคัญที่กลุ่มประเทศภาคีกำหนด

7. แทนที่บทที่ 7 (มาตรฐานปกป้อง) ด้วย

บทที่ 7 มาตรการปกป้อง

ข้อ 1 ขอบเขต

บทนี้ใช้กับมาตรการปกป้องที่ประเทศสาคีนนำมาใช้หรือคงไว้ที่มีผลกระทบต่อการค้าสินค้าระหว่างกลุ่มประเทศสาคีในช่วงระยะเวลาปรับเปลี่ยน ซึ่งสามารถใช้มาตรการปกป้อง

ข้อ 2 นิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

- (เอ) **อุตสาหกรรมภายใน** หมายถึง ผู้ผลิตโดยรวมที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน หรือสินค้าที่แข่งขันกันโดยตรงกับสินค้านำเข้าในประเทศสาคีหนึ่ง หรือผู้ผลิตที่มีผลผลิตรวมของสินค้าชนิดเดียวกัน หรือสินค้าที่แข่งขันกันโดยตรง เป็นสัดส่วนที่สำคัญของผลผลิตภายในประเทศทั้งหมดของสินค้านั้น
- (บี) **มาตรการปกป้องทั่วไป** หมายถึง มาตรการที่ใช้บังคับภายใต้ข้อ 19 ของแอกต์ต์ 1994 และความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิว ที โอ (ความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง) หรือข้อ 5 ของความตกลงว่าด้วยการเกษตรในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิว ที โอ (ความตกลงว่าด้วยการเกษตร)
- (ซี) **มาตรการชั่วคราว** หมายถึง มาตรการปกป้องชั่วคราวตามข้อ 7 (มาตรการปกป้องชั่วคราว)
- (ดี) **มาตรการปกป้อง** หมายถึง มาตรการปกป้องในช่วงระยะเวลาปรับเปลี่ยนตามข้อ 6 (ขอบเขตและระยะเวลาของมาตรการปกป้องในช่วงระยะเวลาปรับเปลี่ยน)

- (อี) **ความเสียหายอย่างร้ายแรง** หมายถึง ความเสียหายโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญเกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน
- (เอฟ) **การคุกคามให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง** หมายถึง ความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ใกล้จะเกิดขึ้นอย่างชัดเจน บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงและไม่ใช่เพียงการกล่าวอ้าง การคาดการณ์ หรือความเป็นไปได้ที่ยากจะเกิด และ
- (จี) **ช่วงระยะเวลาปรับเปลี่ยนซึ่งสามารถใช้มาตรการปกป้อง** หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับจนครบปีที่สาม หลังจากที่มีการศุลกากรของสินค้านั้นได้ถูกยกเลิกหรือลดลงตามข้อผูกพันสุดท้ายของตนในสินค้าชนิดนั้น โดยสอดคล้องกับตารางข้อผูกพันภาษีศุลกากรของตนในภาคผนวก 1 (ตารางข้อผูกพันภาษีศุลกากร)

ข้อ 3

การใช้มาตรการปกป้อง

หากการลดหรือการยกเลิกอากรศุลกากรภายใต้ความตกลงฉบับนี้มีผลให้สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคี หรือกลุ่มประเทศภาคีอีกฝ่าย ถูกนำเข้ามายังอาณาเขตของประเทศภาคีในช่วงระยะเวลาปรับเปลี่ยนซึ่งสามารถใช้มาตรการปกป้องสำหรับสินค้านั้นในปริมาณที่เพิ่มขึ้น ทั้งโดยชัดเจนหรือโดยเปรียบเทียบกับการผลิตภายในประเทศ และภายใต้เงื่อนไขดังกล่าวได้ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงหรือคุกคามให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันหรือสินค้าที่แข่งขันกันโดยตรง ประเทศภาคีนั้นอาจ

- (เอ) ระงับการลดอัตราศุลกากรใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ภายใต้ความตกลงฉบับนี้สำหรับสินค้าดังกล่าว หรือ
- (บี) เพิ่มอัตราอากรศุลกากรสำหรับสินค้านี้ดังกล่าวถึงระดับที่ไม่เกินอัตราที่ต่ำกว่าระหว่าง

(หนึ่ง) อัตราอากรศุลกากรสำหรับสินค้านี้ที่เรียกเก็บจริงจากประเทศ
ที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง ที่มีผลบังคับใช้อยู่ ณ เวลาที่ใช้มาตรการ
หรือ

(สอง) อัตราอากรศุลกากรสำหรับสินค้านี้ที่เรียกเก็บจริงจากประเทศ
ที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง ที่มีผลบังคับใช้อยู่หนึ่งวันก่อนวันที่
ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ 4

การไต่สวน

1. ประเทศภาคีจะใช้มาตรการปกป้องได้ภายหลังจากที่มีการไต่สวนโดยหน่วยงาน
ผู้มีอำนาจของประเทศภาคีนั้นเท่านั้น โดยสอดคล้องกับกระบวนการตามที่กำหนดไว้ในข้อ 3
และข้อ 4.2 ของความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง และเพื่อการนี้ให้รวมข้อ 3 และข้อ 4.2
ของความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้องที่จะต้องผนวกเข้าไว้ และจะถือเป็นส่วนหนึ่งของ
ความตกลงฉบับนี้โดยอนุโลม

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่า หน่วยงานผู้มีอำนาจของตนจะทำการ
ไต่สวนดังกล่าวใด ๆ ให้เสร็จสิ้นอย่างรวดเร็วและในทุกกรณีภายในหนึ่งปีนับจากวันที่
เริ่มต้นกระบวนการไต่สวน

ข้อ 5

การแจ้ง

1. ประเทศภาคีจะต้องแจ้งให้ประเทศภาคีอื่น ๆ ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรโดยทันทีเกี่ยวกับ

- (เอ) การเริ่มต้นกระบวนการไต่สวนภายใต้ข้อ 4 (การไต่สวน)
- (บี) การมีผลการพิจารณาว่ามีความเสียหายอย่างร้ายแรงหรือการคุกคามให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง โดยมีสาเหตุมาจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคี หรือกลุ่มประเทศภาคีอีกฝ่ายอันเป็นผลจากการลดหรือการยกเลิกการศุลกากรของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดนั้น
- (ซี) การมีคำตัดสินให้ใช้บังคับหรือขยายระยะเวลาการใช้บังคับมาตรการปกป้อง
- (ดี) การมีคำตัดสินให้ผ่อนคลายมาตรการปกป้องที่มีอยู่ลงตามลำดับ หรือ
- (อี) การใช้บังคับมาตรการชั่วคราว

2. ประเทศภาคีจะต้องให้สำเนาผลการไต่สวนฉบับที่เปิดเผยต่อสาธารณะของหน่วยงานผู้มีอำนาจของตนแก่ประเทศภาคีอื่น ๆ โดยทันทีตามที่กำหนดไว้ภายใต้ข้อ 4 (การไต่สวน)

3. ในการแจ้งตามวรรค 1 (ซี) ประเทศภาคีที่ใช้บังคับหรือขยายระยะเวลาการใช้บังคับมาตรการปกป้องจะต้องให้ประเทศภาคีอื่น ๆ ทราบถึงหลักฐานของความเสียหายอย่างร้ายแรงหรือการคุกคามให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง โดยมีสาเหตุมาจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคี หรือกลุ่มประเทศภาคีอีกฝ่ายอันเป็นผลจากการลดหรือการยกเลิกการศุลกากรตามความตกลงฉบับนี้ การแจ้งดังกล่าวจะต้องรวมถึง

- (เอ) รายละเอียดที่แน่นอนของสินค้าที่ได้ยื่นกำเนิดซึ่งอยู่ภายใต้มาตรการปกป้องที่เสนอจะใช้ รวมถึงประเภทหรือประเภทย่อยของสินค้านี้ดังกล่าวภายใต้เอช เอส โค้ด ที่เป็นพื้นฐานของตารางข้อมูลพินาศการในภาคผนวก 1 (ตารางข้อมูลพินาศการ)
- (บี) รายละเอียดที่ชัดเจนของมาตรการปกป้องที่เสนอจะใช้ และ
- (ซี) วันที่เสนอจะเริ่มใช้มาตรการปกป้อง ระยะเวลาที่คาดว่าจะใช้ และตารางเวลาสำหรับการผ่อนคลามาตรการปกป้องลงตามลำดับ หากมีกรณีที่มีการขยายระยะเวลาการใช้บังคับมาตรการปกป้องจะต้องให้หลักฐานว่าอุตสาหกรรมภายในที่เกี่ยวข้องกำลังปรับตัว

เมื่อมีการร้องขอ ประเทศภาคีที่ใช้บังคับหรือขยายระยะเวลาการใช้บังคับมาตรการปกป้องจะต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติม ตามที่ประเทศภาคีหรือกลุ่มประเทศภาคีอีกฝ่ายเห็นว่าจำเป็น

4. ประเทศภาคีที่เสนอจะใช้บังคับ หรือขยายระยะเวลาการใช้บังคับมาตรการปกป้องจะต้องให้โอกาสที่เพียงพอสำหรับการปรึกษาหารือกันก่อนกับกลุ่มประเทศภาคีที่อาจได้รับผลกระทบจากมาตรการปกป้องดังกล่าว โดยมุ่งที่จะทบทวนข้อมูลที่ได้ให้ไว้ภายใต้วรรค 2 และ 3 อันเกิดขึ้นจากการไต่สวนที่กล่าวถึงในข้อ 4 (การไต่สวน) แลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับมาตรการปกป้องและบรรลุข้อตกลงเกี่ยวกับการชดเชยดังที่กำหนดไว้ในข้อ 8 (การชดเชย)

5. ในกรณีที่ประเทศภาคีใช้บังคับมาตรการชั่วคราวที่กล่าวถึงในข้อ 7 (มาตรการปกป้องชั่วคราว) เมื่อมีการร้องขอจากประเทศภาคีหรือกลุ่มประเทศภาคีอีกฝ่ายให้เริ่มการปรึกษาหารือโดยทันทีหลังจากที่มีการใช้บังคับมาตรการชั่วคราวดังกล่าว

6. บทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งในบทนี้มีได้กำหนดให้ประเทศภาคีต้องเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นอุปสรรคต่อการบังคับใช้กฎหมายหรือมีฉันทันจะขัดต่อผลประโยชน์สาธารณะ หรือจะกระทบถึงผลประโยชน์เชิงพาณิชย์อันชอบธรรมของวิสาหกิจของรัฐ หรือของเอกชนแห่งใดแห่งหนึ่ง

ข้อ 6

ขอบเขตและระยะเวลาของมาตรการปกป้องในช่วงระยะเวลาปรับเปลี่ยน

1. ประเทศภาคีไม่อาจคงไว้ซึ่งมาตรการปกป้อง
 - (เอ) ยกเว้นในขอบเขตและช่วงเวลาเท่าที่จำเป็น เพื่อป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายอย่างร้ายแรงและเพื่ออำนวยความสะดวกในการปรับตัว
 - (บี) เป็นระยะเวลาเกินสองปี เว้นแต่ว่า อาจมีการขยายระยะเวลาออกไปได้อีกไม่เกินหนึ่งปี หากหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศภาคีตัดสินโดยสอดคล้องกับกระบวนการที่กล่าวถึงในข้อ 4 (การไต่สวน) ว่ามาตรการปกป้องยังคงจำเป็นในการป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายและอำนวยความสะดวกในการปรับตัว และมีหลักฐานว่าอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกำลังปรับตัว หรือ
 - (ซี) เป็นระยะเวลาเกินสามปี ซึ่งรวมถึงการขยายระยะเวลาใด ๆ
2. มิให้ใช้บังคับมาตรการปกป้องกับสินค้าที่ได้ขึ้นกําเนิดของประเทศภาคีที่เป็นรัฐสมาชิกอาเซียน ครอบคลุมการค้าที่สัดส่วนการนำเข้าของสินค้านั้นเกินกว่าร้อยละสามของสินค้านำเข้าทั้งหมดจากประเทศภาคีอื่น ๆ โดยมีเงื่อนไขว่า กลุ่มประเทศภาคีที่มีสัดส่วนการนำเข้าน้อยกว่าร้อยละสามนั้น จะต้องมีส่วนการนำเข้ารวมกันแล้วไม่เกินร้อยละเก้าของการนำเข้าสินค้านั้นทั้งหมดจากประเทศภาคีอื่น ๆ
3. ในกรณีที่ระยะเวลาที่คาดว่าจะใช้มาตรการปกป้องเกินกว่าหนึ่งปี ประเทศภาคีผู้นำเข้าจะต้องทำให้มั่นใจว่าจะผ่อนคลยมาตรการปกป้องดังกล่าวลงตามลำดับเป็นระยะ ๆ ในช่วงระยะเวลาการใช้บังคับมาตรการ
4. เมื่อประเทศภาคียุติการใช้มาตรการปกป้องกับสินค้าใดอัตราอากรศุลกากรสำหรับสินค้านั้นจะต้องไม่สูงกว่าอัตราที่จะบังคับใช้ หากไม่เคยมีการใช้มาตรการปกป้องนั้นมาก่อนตามที่ระบุไว้ในตารางข้อมูลพินาศศุลกากรในภาคผนวก 1 (ตารางข้อมูลพินาศศุลกากร) ของตน

5. มาตรการปกป้องสำหรับสินค้าใดจะต้องสิ้นสุดลงหลังจากวันสิ้นสุดช่วงระยะเวลาปรับเปลี่ยน ซึ่งสามารถใช้มาตรการปกป้องสำหรับสินค้านั้น โดยไม่คำนึงถึงระยะเวลาการใช้มาตรการหรือการขยายระยะเวลาการใช้มาตรการ

6. มิให้ใช้บังคับมาตรการปกป้องกับการนำเข้าสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่เคยอยู่ภายใต้มาตรการปกป้องอีก เป็นระยะเวลาเท่ากับระยะเวลาที่ยาวนานกว่าระหว่างระยะเวลามีการใช้มาตรการปกป้องก่อนหน้านี้หรือระยะเวลาสองปี

7. ประเทศภาคีจะต้องไม่ใช้บังคับมาตรการปกป้องกับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดที่นำเข้าไม่เกินปริมาณโควตาที่ระบุไว้ ภายใต้โควตาอัตราภาษีตามตารางข้อผูกพันภาษีศุลกากรในภาคผนวก 1 (ตารางข้อผูกพันภาษีศุลกากร) ของตน

ข้อ 7

มาตรการปกป้องชั่วคราว

1. ในสภาวะการณ์ที่วิกฤต หากความล่าช้าจะก่อให้เกิดความเสียหายซึ่งยากที่จะเยียวยาได้ ประเทศภาคีอาจใช้มาตรการปกป้องชั่วคราวเมื่อได้ทำการตัดสินใจเบื้องต้นแล้วว่ามีหลักฐานที่ชัดเจนว่า การนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดจากประเทศภาคีหรือกลุ่มประเทศภาคีอีกฝ่ายได้ก่อให้เกิด หรือกำลังคุกคามให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมภายใน

2. ระยะเวลาการใช้มาตรการชั่วคราวดังกล่าวจะต้องไม่เกิน 200 วัน ระหว่างการใช้มาตรการดังกล่าว ประเทศภาคีจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในข้อ 2 (คำนิยาม) ข้อ 3 (การใช้มาตรการปกป้อง) ข้อ 4 (การไต่สวน) ข้อ 5 (การแจ้ง) และข้อ 6 (ขอบเขตและระยะเวลาของมาตรการปกป้องในช่วงระยะเวลาปรับเปลี่ยน) ระยะเวลาการใช้มาตรการชั่วคราวให้นับเป็นส่วนหนึ่งของระยะเวลาแรกและของการขยายเวลาตามที่กล่าวถึงในข้อ 6 (ขอบเขตและระยะเวลาของมาตรการปกป้องในช่วงระยะเวลาปรับเปลี่ยน)

3. ให้จ่ายคืนอากรศุลกากรที่เรียกเก็บอันเป็นผลจากการใช้มาตรการชั่วคราว หากการไต่สวนที่กล่าวถึงในข้อ 4 (การไต่สวน) ในภายหลังไม่ได้มีคำตัดสินว่าการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดได้ก่อให้เกิดหรือได้คุกคามให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมภายใน

ข้อ 8

การชดเชย

1. ประเทศภาคีที่เสนอให้ใช้บังคับมาตรการปกป้องจะต้องให้มีวิธีการชดเชยความเสียหายทางการค้าที่เพียงพอในรูปแบบข้อตกลงหรือพันธกรณีอื่น ๆ ที่เท่าเทียมในสาระสำคัญกับที่มีอยู่ภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ระหว่างประเทศภาคีผู้ใช้มาตรการปกป้องและประเทศภาคีหรือกลุ่มประเทศภาคีส่งออกซึ่งจะได้รับผลกระทบจากมาตรการดังกล่าว โดยการปรึกษาหารือกับประเทศภาคีหรือกลุ่มประเทศภาคีส่งออกนั้น
2. ในการขอการชดเชยภายใต้วรรค 1 สำหรับมาตรการปกป้อง หากกลุ่มประเทศภาคีตกลงร่วมกัน อาจมีการปรึกษาหารือในคณะกรรมการสินค้าที่จัดตั้งขึ้นตามข้อ 11 (คณะกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้า) ของบทที่ 2 (การค้าสินค้า) เพื่อที่จะกำหนดระดับข้อตกลงอื่นที่เท่าเทียมในสาระสำคัญกับข้อตกลงที่มีอยู่ภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ระหว่างประเทศภาคีผู้ใช้มาตรการปกป้องและประเทศภาคีหรือกลุ่มประเทศภาคีส่งออก ซึ่งจะได้รับผลกระทบจากมาตรการดังกล่าว ก่อนที่จะมีการระงับการให้การลดหย่อนที่เท่าเทียมนั้น ทั้งนี้ กระบวนการพิจารณาใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการปรึกษาหารือดังกล่าวจะต้องเสร็จสิ้นภายใน 30 วัน นับจากวันที่ใช้บังคับมาตรการปกป้อง
3. หากไม่สามารถบรรลุข้อตกลงเกี่ยวกับการชดเชยได้ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนดในวรรค 2 ประเทศภาคีหรือกลุ่มประเทศภาคีที่สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของตนถูกใช้มาตรการปกป้องอาจจะรับการลดหย่อนอากรศุลกากรที่เท่าเทียมในสาระสำคัญต่อการค้าของประเทศภาคีผู้ใช้บังคับมาตรการปกป้อง ประเทศภาคีหรือกลุ่มประเทศภาคีดังกล่าวอาจจะรับการให้การลดหย่อนได้ในช่วงระยะเวลาที่น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นในการได้มาซึ่งผลที่เท่าเทียมในสาระสำคัญ และในขณะที่มีการใช้มาตรการปกป้องเท่านั้น ทั้งนี้ ไม่ให้ใช้สิทธิในการระงับตามกำหนดไว้ในวรรคนี้ในสองปีแรกที่มาตรการปกป้องมีผลใช้บังคับ โดยมีเงื่อนไขว่าการใช้บังคับมาตรการปกป้องนั้น เป็นผลมาจากการนำเข้าในปริมาณที่เพิ่มขึ้นโดยชัดเจน และมาตรการปกป้องดังกล่าวสอดคล้องกับบทบัญญัติของบทนี้

4. ประเทศภาคีจะต้องแจ้งให้ประเทศภาคีอื่น ๆ ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างน้อย 30 วัน ก่อนที่จะระงับการให้การลดหย่อนภายใต้วรรค 3
5. พันธกรณีในการชดเชยภายใต้วรรค 1 และสิทธิในการระงับการให้การลดหย่อนที่มีสาระสำคัญเท่าเทียมกันภายใต้วรรค 3 จะสิ้นสุดลงเมื่อมีการยกเลิกการใช้มาตรการปกป้อง

ข้อ 9

ความเกี่ยวข้องกับความตกลงดับบลิว ที โอ

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายคงไว้ซึ่งสิทธิและพันธกรณีของตนภายใต้ข้อ 19 ของแอกต์ 1994 และความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง และข้อ 5 ของความตกลงว่าด้วยการเกษตร ความตกลงฉบับนี้ไม่ก่อให้เกิดสิทธิหรือพันธกรณีเพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรการปกป้องทั่วไปต่อกลุ่มประเทศภาคี
2. ประเทศภาคีจะต้องไม่ใช้บังคับมาตรการปกป้องหรือมาตรการชั่วคราวตามที่กำหนดไว้ในข้อ 6 (ขอบเขตและระยะเวลาของมาตรการปกป้องในช่วงระยะเวลาปรับเปลี่ยน) หรือข้อ 7 (มาตรการปกป้องชั่วคราว) ข้างต้น กับสินค้าที่อยู่ภายใต้มาตรการที่ประเทศภาคีใช้บังคับตามข้อ 19 ของแอกต์ 1994 และความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง ความตกลงว่าด้วยการเกษตร หรือบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องอื่นใดในความตกลงดับบลิว ที โอ ประเทศภาคีจะต้องไม่คงไว้ซึ่งมาตรการปกป้องหรือมาตรการชั่วคราวกับสินค้าที่อยู่ภายใต้มาตรการที่ประเทศภาคีใช้บังคับตามข้อ 19 ของแอกต์ 1994 และความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง ความตกลงว่าด้วยการเกษตร หรือบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องอื่นใดในความตกลงดับบลิว ที โอ
3. ประเทศภาคีที่พิจารณาจะใช้มาตรการปกป้องทั่วไปกับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของประเทศภาคีหรือกลุ่มประเทศภาคีอีกฝ่ายจะต้องเริ่มการปรึกษาร่วมกับประเทศภาคี หรือกลุ่มประเทศภาคีนั้นล่วงหน้าก่อนที่จะใช้มาตรการดังกล่าวโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

8. แทนที่บทที่ 8 (การค้าบริการ) ด้วย

บทที่ 8 การค้าบริการ

ข้อ 1 คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

- (เอ) **การบริการซ่อมและบำรุงรักษาอากาศยาน** หมายถึง กิจกรรมที่กระทำต่ออากาศยานหรือส่วนของอากาศยาน ในขณะที่อากาศยานนั้นถูกถอดจากการบริการและไม่รวมถึงการซ่อมบำรุงในลานจอด
- (บี) **การจัดตั้งทางพาณิชย์** หมายถึง รูปแบบใดๆ ของธุรกิจหรือการจัดตั้งทางวิชาชีพ รวมถึงโดยผ่าน
 - (หนึ่ง) การก่อตั้ง การได้มา หรือการคงไว้ซึ่งนิติบุคคล หรือ
 - (สอง) การจัดตั้งหรือการคงไว้ซึ่งสาขาหรือสำนักงานตัวแทน

ภายในอาณาเขตของประเทศภาคีเพื่อความมุ่งประสงค์ของการให้บริการ

- (ซี) **การบริการสำรองที่นั่งด้วยระบบคอมพิวเตอร์** หมายถึง การบริการที่ดำเนินการโดยระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีข้อมูลเกี่ยวกับตารางการบินของสายการบิน ที่นั่งที่ว่างค่าโดยสารและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับค่าโดยสาร ซึ่งใช้สำหรับการสำรองที่นั่งหรือการออกบัตรโดยสาร
- (ดี) **นิติบุคคล** หมายถึง องค์กรใดซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยชอบ หรือมิฉะนั้นก็จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับได้ ไม่ว่าเพื่อกำไรหรือมิฉะนั้นเพื่อวัตถุประสงค์อื่น และไม่ว่าเป็นของเอกชนหรือรัฐบาล รวมถึงบริษัท การจัดการสินทรัพย์เพื่อบุคคลอื่น ห้างหุ้นส่วน การร่วมทุน การเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว หรือสมาคมใด

(อี) **นิติบุคคลของภาคี** หมายถึง นิติบุคคลซึ่งไม่ว่าจะ

(หนึ่ง) ก่อตั้งขึ้นหรือมีฉะนั้นจัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายของประเทศภาคนั้น และประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญในอาณาเขตของประเทศภาคนั้น หรือประเทศภาคีอื่นใด หรือ

(สอง) ในกรณีของการให้บริการผ่านการจัดตั้งทางพาณิชย์ ซึ่งเป็นเจ้าของ หรือถูกควบคุมโดย

(เอ) บุคคลธรรมดาของประเทศภาคนั้น หรือ

(บี) นิติบุคคลของประเทศภาคนั้นตามที่ระบุไว้ในอนุวรรค (อี) (หนึ่ง)

(เอฟ) สำหรับไทย และเวียดนาม **นิติบุคคล** คือ

(หนึ่ง) **เป็นเจ้าของ** โดยบุคคลของประเทศภาคี หากบุคคลของประเทศภาคนั้นเป็นเจ้าของเงินทุนมากกว่าร้อยละ 50

(สอง) **ถูกควบคุม** โดยบุคคลของประเทศภาคี หากบุคคลนั้นมีอำนาจในการเสนอชื่อกรรมการส่วนใหญ่ หรือมีฉะนั้นก็เป็นผู้มีอำนาจโดยถูกต้องตามกฎหมายในการกำกับกำกับการดำเนินการของนิติบุคคล

(สาม) **อยู่ในเครือ** กับบุคคลอื่น เมื่อนิติบุคคลนั้นควบคุมหรือถูกควบคุมโดยบุคคลอื่นนั้น หรือเมื่อทั้งสองฝ่ายถูกควบคุมโดยบุคคลคนเดียว

- (จ) **มาตรการ** หมายถึง มาตรการใดของประเทศภาคี ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ กฎ วิธีการ คำตัดสิน การกระทำทางปกครอง หรือรูปแบบอื่นใด
- (เอช) **มาตรการโดยภาคีที่มีผลต่อการค้าบริการ** รวมถึงมาตรการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
- (หนึ่ง) การซื้อหรือการใช้ หรือการชำระเงินสำหรับการบริการ
 - (สอง) การเข้าถึงและการใช้บริการที่เกี่ยวกับการให้บริการ ซึ่งบริการถูกกำหนดโดยประเทศภาคีให้นำเสนอต่อสาธารณะโดยทั่วไป และ
 - (สาม) การปรากฏตัวของบุคคล รวมถึงการจัดตั้งทางพาณิชย์ของบุคคลของประเทศภาคี เพื่อการให้บริการในอาณาเขตของประเทศภาคีอีกฝ่าย
- (ไอ) **ผู้ผูกขาดการให้บริการ** หมายถึง บุคคลใด ไม่ว่าเป็นภาครัฐหรือเอกชน ซึ่งได้รับอนุญาตหรือมีการจัดตั้ง อย่างเป็นทางการหรือในทางปฏิบัติ โดยประเทศภาคีนั้น ให้เป็นผู้ให้บริการนั้นแต่เพียงผู้เดียวในตลาดที่เกี่ยวข้องในอาณาเขตของประเทศภาคี
- (เจ) **บุคคลธรรมดาของประเทศภาคี** หมายถึง บุคคลธรรมดาซึ่งพำนักอาศัยในอาณาเขตของประเทศภาคีนั้นหรือที่อื่นใด และผู้ซึ่งภายใต้กฎหมายของประเทศภาคีนั้น
- (หนึ่ง) เป็นคนชาติของประเทศภาคีนั้น หรือ
 - (สอง) มีสิทธิที่จะมีถิ่นที่อยู่ถาวร¹ ในประเทศภาคีนั้น ในกรณีของประเทศภาคีซึ่งให้การปฏิบัติแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของตนเช่นเดียวกับที่ให้แก่คนชาติของตนอย่างชัดเจนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการที่มีผลต่อการค้าบริการ โดยมีเงื่อนไขว่าไม่มีประเทศภาคีใดมีพันธกรณีที่จะต้องให้การปฏิบัติต่อผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรนั้นซึ่งเป็นการอนุเคราะห์ยิ่งกว่าที่ภาคีนั้นจะให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรดังกล่าว

¹ ในกรณีที่ประเทศภาคีจัดทำข้อสงวนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในตารางของตนภายใต้ความตกลงนี้ ข้อสงวนนั้นจะต้องไม่กระทบต่อสิทธิและพันธกรณีของกลุ่มประเทศภาคีในแกตส์

- (เค) **บุคคล** หมายถึง บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล
- (แอล) **สาขาของบริการ** หมายถึง
- (หนึ่ง) ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อผูกพัน สาขาย่อยของบริการนั้น หนึ่งสาขา หรือมากกว่า หรือทั้งหมด ตามที่ระบุในตารางของประเทศภาคีใน ภาคผนวก 2 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะสำหรับบริการ) หรือตารางใน ภาคผนวก 3 (ตารางข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับ พันธกรณีสำหรับการลงทุนและบริการ) และ
- (สอง) มิฉะนั้น สาขาบริการนั้นทั้งหมด รวมถึงสาขาย่อยทั้งหมดของสาขา บริการนั้น
- (เอ็ม) **การขายและการตลาดของการบริการขนส่งทางอากาศ** หมายถึง โอกาสสำหรับ สายการบินที่เกี่ยวข้องที่จะขายและทำการตลาดการบริการขนส่งทางอากาศของตนอย่างเสรี รวมถึงรูปแบบทั้งหมดของการตลาด เช่น การวิจัยตลาด การโฆษณา และการจัดจำหน่าย กิจกรรมเหล่านี้ไม่รวมการกำหนดราคาของการบริการขนส่งทางอากาศและเงื่อนไขที่ใช้บังคับได้
- (เอ็น) **บริการ** รวมถึง บริการใดในสาขาใด ยกเว้นบริการที่ให้อำนาจหน้าที่ของรัฐบาล
- (โอ) **ผู้ใช้บริการ** หมายถึง บุคคลใดซึ่งรับหรือใช้บริการ
- (พี) **บริการของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง** หมายถึง บริการซึ่งให้
- (หนึ่ง) จากหรือในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่นนั้น หรือในกรณีของการขนส่งทางทะเล โดยเรือที่จดทะเบียนภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีอื่นนั้น หรือโดยบุคคลของประเทศภาคีอื่นนั้น ซึ่งให้บริการผ่านการดำเนินกิจการของเรือ หรือ การใช้เรือ นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือ

(สอง) ในกรณีของการให้บริการผ่านการจัดตั้งทางพาณิชย์ หรือผ่านการ
การปรากฏตัวของบุคคลธรรมดา โดยผู้ให้บริการของประเทศภาคี
อื่นนั้น

(คิวิ) **ผู้ให้บริการ** หมายถึง บุคคลที่ให้บริการ^{2,3}

(อาร์) **การให้บริการ** รวมถึง การผลิต การแจกจ่าย การตลาด การขาย และการส่งมอบ
บริการ

(เอส) **บริการที่ให้ตามอำนาจหน้าที่ของรัฐบาล** หมายถึง บริการใดๆ ซึ่งไม่ได้ให้บน
พื้นฐานทางการพาณิชย์ หรือในการแข่งขันกับผู้ให้บริการรายหนึ่งหรือมากกว่านั้น

(ที) **การค้าบริการ** หมายถึง การให้บริการ

(หนึ่ง) จากอาณาเขตของประเทศภาคีหนึ่งไปยังอาณาเขตของประเทศ
ภาคีอื่นใด

(สอง) ในอาณาเขตของประเทศภาคีให้แก่ผู้ให้บริการของประเทศภาคีอื่นใด

(สาม) โดยผู้ให้บริการของประเทศภาคีหนึ่งผ่านการจัดตั้งทางพาณิชย์ใน
อาณาเขตของประเทศภาคีอื่นใด

² ในกรณีที่บริการมิได้ให้โดยตรงโดยนิติบุคคล แต่ผ่านรูปแบบอื่นของการจัดตั้งทางพาณิชย์ เช่น สาขา หรือ
สำนักงานตัวแทน อย่างไรก็ตาม ผู้ให้บริการ ก็จะต้องได้รับการปฏิบัติเช่นที่ให้แก่ (เช่น นิติบุคคล)
ผู้ให้บริการภายใต้ความตกลงฉบับนี้ผ่านการจัดตั้งดังกล่าว การปฏิบัติดังกล่าวจะต้องขยายไปถึงการจัดตั้งซึ่ง
ได้ให้บริการผ่านและไม่จำเป็นต้องขยายไปยังส่วนอื่นใดของผู้ให้บริการที่ตั้งอยู่นอกอาณาเขตซึ่งมี
การให้บริการ

³ กลุ่มประเทศภาคียืนยันความเข้าใจร่วมกันว่า “ผู้ให้บริการ” ในบทนี้มีความหมายเช่นเดียวกับที่มีภายใต้
อนุวรรค ของแกตส์ 28 ของข้อ (จี)

(สี่) โดยผู้ให้บริการของประเทศภาคีหนึ่งผ่านการปรากฏตัวของบุคคล
ธรรมดาของประเทศภาคีในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่นใด และ

(ยู) **สิทธิรับบริการจรรยา** หมายถึง สิทธิของการบริการแบบประจำและไม่ประจำ
ที่จะดำเนินการ หรือ ขนส่งผู้โดยสาร สินค้า และไปรษณีย์ภัณฑ์ เพื่อคำตอบแทน
หรือค่าจ้างจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง ภายในหรือเหนืออาณาเขตของประเทศ
ภาคี รวมถึงจุดที่ให้บริการ เส้นทางที่ให้บริการ ประเภทของการจรรยา
ที่รับชม ความจุที่ให้บริการ ราคาที่เรียกเก็บและเงื่อนไขการเรียกเก็บ และ
หลักเกณฑ์ในการกำหนดสายการบิน รวมทั้งหลักเกณฑ์ด้านจำนวน กรรมสิทธิ์
และการควบคุม

ข้อ 2

ขอบเขต

1. บทนี้ให้ใช้กับมาตรการของประเทศภาคีที่มีผลต่อการค้าบริการ
2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ มาตรการของประเทศภาคี หมายถึง มาตรการที่ใช้โดย
 - (เอ) รัฐบาล และหน่วยงานผู้มีอำนาจของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น
ของประเทศภาคีนั้น และ
 - (บี) องค์กรที่มีเชื้อของรัฐบาลซึ่งใช้อำนาจที่ได้รับมอบจากรัฐบาล หรือหน่วยงานผู้มี
อำนาจของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่นของประเทศภาคีนั้น

ในการปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อผูกพันของตนภายใต้บทนี้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่าย
จะดำเนินการมาตรการที่สมเหตุสมผลเท่าที่ตนอาจจะมิอยู่ เพื่อให้มั่นใจว่า รัฐบาลและหน่วยงาน
ผู้มีอำนาจส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น และองค์กรที่มีเชื้อของรัฐบาลจะดำเนินการตาม
พันธกรณีและข้อผูกพันภายในอาณาเขตของตน

3. บทนี้จะไม่ใช้กับ

- (เอ) การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ
- (บี) การอุดหนุนหรือการให้ รวมถึงสินเชื่อที่รัฐบาลให้การอุดหนุน การค้าประกัน และการประกัน ซึ่งให้โดยประเทศภาคี หรือเงื่อนไขใดที่ผูกกับการรับหรือการรับต่อเนื่องซึ่งการอุดหนุนหรือการให้ดังกล่าว ไม่ว่าการอุดหนุนหรือการให้ดังกล่าวถูกเสนอให้เป็นการเฉพาะต่อการบริการ ผู้ใช้บริการ หรือผู้ให้บริการภายในประเทศหรือไม่
- (ซี) บริการที่ให้บริการใช้อำนาจหน้าที่ของรัฐบาล
- (ดี) การขนส่งในน่านน้ำภายในประเทศ ในบริการสาขาการขนส่งทางน้ำ และ
- (อี) บริการขนส่งทางอากาศ มาตรการที่มีผลต่อสิทธิรับขนการจราจร ไม่ว่าจะได้รับการอย่างไรก็ตาม หรือมาตรการที่มีผลต่อการบริการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้สิทธิรับขนการจราจร นอกเหนือจากมาตรการที่มีผลต่อ⁴
 - (หนึ่ง) การบริการซ่อมและบำรุงรักษาอากาศยาน
 - (สอง) การขายและการตลาดของบริการขนส่งทางอากาศ
 - (สาม) การบริการสำรองที่นั่งด้วยระบบคอมพิวเตอร์
 - (สี่) การบริการทางอากาศพิเศษ

⁴ โดยไม่คำนึงถึงอนุวรรค (4) ถึง (6) บทนี้จะใช้กับมาตรการที่มีผลต่อบริการทางอากาศพิเศษ งานบริการภาคพื้น และบริการปฏิบัติการสนามบิน เฉพาะสำหรับประเทศภาคีที่เลือกจะจัดทำข้อผูกพันที่เกี่ยวข้องกับบริการดังกล่าวตามข้อ 3 (การจัดทำตารางข้อผูกพัน)

(ห้า) งานบริการภาคพื้น และ

(หก) การบริการปฏิบัติการสนามบิน

4. บทนี้จะไม่ใช้กับมาตรการที่มีผลต่อบุคคลธรรมดาที่หาทางเข้าตลาดการจ้างงานของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง และไม่ใช้กับมาตรการที่เกี่ยวกับสัญชาติ พลเมือง ถิ่นที่อยู่ หรือ การจ้างงานบนพื้นฐานที่ถาวร

5. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ภาคผนวก 8 เอ (บริการด้านการเงิน) ภาคผนวก 8 บี (บริการด้านโทรคมนาคม) และ ภาคผนวก 8 ซี (บริการวิชาชีพ) และภาคผนวก 8 ดี (ความร่วมมือด้านบริการการศึกษา) เป็นส่วนหนึ่งของบทนี้

ข้อ 3

การจัดทำตารางข้อผูกพัน

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะผูกพันภายใต้ข้อ 4 (การ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ) และข้อ 5 (การเข้าสู่ตลาด) ตามข้อ 11 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะ) หรือข้อ 12 (ตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี)

2. ประเทศภาคีที่ผูกพันตามข้อ 11 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะ) จะต้องผูกพันภายใต้วรรคที่บังคับใช้ได้ในข้อ 4 (การ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 5 (การเข้าสู่ตลาด) และข้อ 9 (การ प्रतिบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) ประเทศภาคีที่ผูกพันตามข้อ 11 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะ) อาจผูกพันภายใต้ข้อ 6 (ข้อผูกพันเพิ่มเติม) ด้วยก็ได้

3. ประเทศภาคีที่ผูกพันตามข้อ 12 (ตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี) จะต้องผูกพันวรรคที่บังคับใช้ได้ในข้อ 4 (การ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 5 (การเข้าสู่ตลาด) ข้อ 9 (การ प्रतिบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) และข้อ 10 (การจัดตั้งในประเทศ) ประเทศภาคีที่ผูกพันตามข้อ 12 (ตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี) อาจผูกพันภายใต้ข้อ 6 (ข้อผูกพันเพิ่มเติม) ด้วยก็ได้

ข้อ 4 การประติบัติเยี่ยงคนชาติ

1. ประเทศภาคีที่ผูกพันตามข้อ 11 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะ) จะต้องให้การปฏิบัติต่อการบริการและผู้ให้บริการของประเทศภาคีอื่นใด ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการทั้งปวงที่มีผลต่อการให้การบริการที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติที่ประเทศภาคีนั้นให้การปฏิบัติในสภาวะการณ์เดียวกัน⁵ แก่การบริการและผู้ให้บริการของตน⁶ ในสาขาที่ระบุไว้ในตารางข้อผูกพันเฉพาะของตนในภาคผนวก 2 (ข้อผูกพันเฉพาะสำหรับบริการ)

2. ประเทศภาคีที่ผูกพันตามข้อ 12 (ตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี) จะต้องให้การปฏิบัติต่อการบริการและผู้ให้บริการของประเทศภาคีอื่นใด ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการทั้งปวงที่มีผลต่อการให้การบริการที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติที่ประเทศภาคีนั้นให้แก่การบริการและผู้ให้บริการที่คล้ายคลึงกันของตน โดยขึ้นอยู่กับมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีของตนตามที่ระบุไว้ในข้อ 12 (ตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี)⁷

3. ประเทศภาคีอาจปฏิบัติตามข้อกำหนดภายใต้วรรค 1 หรือ 2 โดยการให้การปฏิบัติแก่การบริการและผู้ให้บริการของประเทศภาคีอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติเช่นเดียวกันในรูปแบบหรือการปฏิบัติแตกต่างกันในรูปแบบกับที่ประเทศภาคีนั้นให้แก่การบริการและผู้ให้บริการที่คล้ายคลึงกันของตน

⁵ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น การพิจารณาว่ามีการให้การปฏิบัติใน “สภาวะการณ์ที่คล้ายคลึงกัน” ภายใต้ข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) หรือข้อ 9 (การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) ขึ้นอยู่กับองค์รวมของสภาวะการณ์ทั้งหมด ซึ่งรวมถึงการพิจารณาว่าการบริการและผู้ให้บริการมีความคล้ายคลึงกันหรือไม่ และการประติบัติที่เกี่ยวข้องมีความแตกต่างระหว่างบริการหรือผู้ให้บริการบนพื้นฐานของวัตถุประสงค์สวัสดิการสาธารณะที่ชอบธรรมหรือไม่

⁶ ข้อผูกพันเฉพาะที่กำหนดไว้ภายใต้ข้อนี้ จะไม่ถูกตีความเพื่อกำหนดให้ประเทศภาคีใดต้องให้การชดเชยสำหรับความเสียหายเปรียบเทียบในการแข่งขันตามธรรมชาติใดซึ่งเป็นผลมาจากลักษณะความเป็นต่างชาติของการบริการหรือผู้ให้บริการที่เกี่ยวข้อง

⁷ ไม่มีความใดในข้อนี้ที่จะถูกตีความเพื่อกำหนดให้ประเทศภาคีใดต้องให้การชดเชยสำหรับความเสียหายเปรียบเทียบในการแข่งขันตามธรรมชาติใดซึ่งเป็นผลมาจากลักษณะความเป็นต่างชาติของการบริการหรือผู้ให้บริการที่เกี่ยวข้อง

4. การปฏิบัติเช่นเดียวกันในรูปแบบหรือแตกต่างกันในทางรูปแบบจะถือว่าเป็นการปฏิบัติที่ดีกว่าหากการปฏิบัตินั้นเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขของการแข่งขันในทางที่เป็นคุณต่อการบริการหรือผู้ให้บริการของประเทศภาคีนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับบริการหรือผู้ให้บริการที่คล้ายคลึงกันของประเทศภาคีอื่นใด

ข้อ 5

การเข้าสู่ตลาด

1. ในส่วนที่เกี่ยวกับการเข้าสู่ตลาดโดยผ่านรูปแบบการให้บริการดังที่ระบุไว้ในอนุวรรค (ที) ของข้อ 1 (คำนิยาม) ประเทศภาคีที่ผูกพันตามข้อ 11 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะ) จะต้องให้การปฏิบัติแก่การบริการและผู้ให้บริการของประเทศภาคีอื่นใด ซึ่งเป็นการอนุเคราะห์ที่ไม่ด้อยไปกว่าที่ได้เสนอไว้ภายใต้ข้อกำหนด ข้อจำกัด และเงื่อนไข ที่ตกลงและระบุไว้ในตารางข้อผูกพันเฉพาะของตนในภาคผนวก 2 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะสำหรับบริการ)⁸

2. มาตรการซึ่งประเทศภาคีจะไม่นำมาใช้หรือคงไว้ ไม่ว่าจะเป็นไปตามการแบ่งเขตภูมิภาค หรือตามอาณาเขตทั้งหมดของประเทศภาคีนั้น ไม่ว่าในสาขาซึ่งได้มีการยอมรับข้อผูกพันการเข้าสู่ตลาด และที่สอดคล้องกับข้อผูกพันเฉพาะของตนตามที่ได้เสนอไว้ในข้อ 11 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะ) หรืออยู่ภายใต้มาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีของตนตามที่ได้เสนอไว้ในข้อ 12 (ตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี) จะหมายถึง

(เอ) ข้อจำกัดในจำนวนผู้ให้บริการ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของจำนวนตัวเลขโควตา การผูกขาด ผู้ให้บริการที่ได้รับสิทธิแต่ผู้เดียว หรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการทดสอบความเป็นทางเศรษฐกิจ

⁸ หากประเทศภาคียอมรับข้อผูกพันการเปิดตลาดที่เกี่ยวกับการให้บริการโดยผ่านรูปแบบการให้บริการตามที่อ้างถึงในอนุวรรค (ที) (หนึ่ง) ของข้อ 1 (คำนิยาม) และหากการเคลื่อนย้ายเงินทุนข้ามพรมแดนเป็นส่วนจำเป็นของการบริการเองแล้ว ประเทศภาคีนั้นจึงจะต้องผูกพันที่จะอนุญาตการเคลื่อนย้ายเงินทุน เช่นว่านั้น หากประเทศภาคียอมรับข้อผูกพันการเปิดตลาดที่เกี่ยวกับการให้บริการโดยผ่านรูปแบบการให้บริการตามที่อ้างถึงในอนุวรรค (ที) (สาม) ของข้อ 1 (คำนิยาม) ประเทศภาคีนั้นจึงจะต้องผูกพันที่จะอนุญาตการโอนเงินทุนที่เกี่ยวข้องเข้ามาในอาณาเขตของตน

- (บี) ข้อจำกัดในมูลค่ารวมทั้งหมดของธุรกรรมทางการบริการหรือสินทรัพย์ในรูปแบบของจำนวนตัวเลขโควตา หรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการทดสอบความจำเป็นทางเศรษฐกิจ
- (ซี) ข้อจำกัดในจำนวนทั้งหมดของการประกอบการบริการ หรือในปริมาณทั้งหมดของผลได้จากการบริการที่แสดงออกเป็นหน่วยตัวเลขที่ได้รับการกำหนดในรูปแบบของโควตา หรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการทดสอบความจำเป็นทางเศรษฐกิจ⁹
- (ดี) ข้อจำกัดในจำนวนทั้งหมดของบุคคลธรรมดาที่อาจถูกว่าจ้างในสาขาบริการใดโดยเฉพาะ หรือที่ผู้ให้บริการอาจจ้างและเป็นผู้ที่จำเป็นและเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการให้บริการสาขาใดโดยเฉพาะในรูปแบบของจำนวนตัวเลขโควตา หรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการทดสอบความจำเป็นทางเศรษฐกิจ
- (อี) มาตรการซึ่งจำกัดหรือกำหนดประเภทเฉพาะขององค์กรทางกฎหมายหรือการร่วมทุนซึ่งผู้ให้บริการอาจให้บริการโดยผ่านองค์กรทางกฎหมายหรือการร่วมทุนนั้น และ
- (เอฟ) ข้อจำกัดในการเข้าร่วมทุนต่างประเทศ ในรูปแบบของการจำกัดสัดส่วนสูงสุดของการถือหุ้นต่างชาติ หรือมูลค่ารวมของการลงทุนจากต่างประเทศของแต่ละบุคคล หรือทั้งหมด

⁹ อนุวรรค (ซี) ไม่ครอบคลุมถึงมาตรการของประเทศภาคีซึ่งจำกัดปัจจัยสำหรับการให้บริการ

ข้อ 6

ข้อผูกพันเพิ่มเติม

1. กลุ่มประเทศภาคีอาจเจรจาข้อผูกพันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการที่มีผลต่อการค้าบริการ รวมถึงมาตรการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องคุณสมบัติ มาตรฐาน หรือการออกใบอนุญาตซึ่งไม่อยู่ภายใต้การจัดทำตารางภายใต้

(เอ) ข้อ 4 (การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 5 (การเข้าสู่ตลาด) หรือข้อ 9 (การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) สำหรับเหล่าประเทศภาคีที่ผูกพันตามข้อ 11 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะ) หรือ

(บี) ข้อ 4 (การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 5 (การเข้าสู่ตลาด) ข้อ 9 (การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) หรือ ข้อ 10 (การจัดตั้งในประเทศ) สำหรับเหล่าประเทศภาคีที่ผูกพันตามข้อ 12 (ตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี)

2. ประเทศภาคีที่ผูกพันเพิ่มเติมภายใต้อนุวรรค 1 (เอ) จะต้องระบุข้อผูกพันเช่นนั้นในตารางของตนในภาคผนวก 2 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะสำหรับบริการ)

3. ประเทศภาคีที่ผูกพันเพิ่มเติมภายใต้อนุวรรค 1 (บี) จะต้องระบุข้อผูกพันเช่นนั้นในรายการ ซี ของตารางของตนในภาคผนวก 3 (ตารางข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีสำหรับการลงทุนและบริการ)

ข้อ 7

การทบทวนข้อผูกพัน

กลุ่มประเทศภาคีจะทบทวนข้อผูกพันการค้าบริการเท่าที่จำเป็น แต่ไม่ล่าช้ากว่าการทบทวนทั่วไปของความตกลงนี้ภายใต้ข้อ 10 (การทบทวนทั่วไป) ของบทที่ 21 (บทบัญญัติสุดท้าย) โดยมีมุ่งประสงค์ที่จะปรับปรุงข้อผูกพันเพิ่มเติมภายใต้บทต่อไป เพื่อเปิดเสรีการค้าบริการแบบก้าวหน้าเป็นลำดับระหว่างกลุ่มประเทศภาคี

ข้อ 8

แผนงาน

1. ภายใน 1 ปี หลังจากวันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับ กลุ่มประเทศภาคีจะเริ่มการเจรจาข้อบทที่กำหนดให้

(เอ) ประเทศภาคีทั้งหลายที่ผูกพันตามข้อ 11 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะ) (“ประเทศภาคีผู้เปลี่ยนผ่าน” เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้) จะต้องยื่นข้อเสนอตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีตามข้อ 12 (ตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี) (“ตารางที่เสนอ” เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้) และ

(บี) ข้อผูกพันที่บรรจุอยู่ในตารางที่เสนอของประเทศภาคีผู้เปลี่ยนผ่านจะต้องมีระดับการเปิดเสรีที่เทียบเท่าหรือสูงกว่า และจะต้องไม่ทำให้เกิดการลดลงในระดับการผูกพันเมื่อเปรียบเทียบกับข้อผูกพันของประเทศภาคีผู้เปลี่ยนผ่านที่จัดทำตามข้อ 11 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะ)

2. ข้อที่อ้างถึงในวรรค 1 จะต้องกำหนดกรอบระยะเวลาที่ตกลงร่วมกันโดยกลุ่มประเทศภาคีสำหรับ

(เอ) การยื่นตารางที่เสนอของประเทศภาคีผู้เปลี่ยนผ่าน และ

(บี) การสรุปผลการเจรจา และการนำตารางที่เสนอของประเทศภาคีผู้เปลี่ยนผ่านมาบังคับใช้

และจะต้องมีการคำนึงถึงการเปลี่ยนผ่านใด ๆ ไปเป็นตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีที่เกิดขึ้นตามความตกลงระหว่างประเทศอื่นที่ประเทศภาคีทุกฝ่ายของความตกลงฉบับนี้ได้เข้าเป็นภาคี

3. กลุ่มประเทศภาคีจะพยายามสรุปผลการเจรจาตามที่อ้างถึงในวรรค 1 ภายในสองปี นับจากวันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลบังคับใช้
4. เมื่อมีการสรุปผลการเจรจาตามที่อ้างถึงในวรรค 1 กลุ่มประเทศภาคีจะแก้ไขบทนี้ ตามข้อ 6 (การแก้ไข) ของบทที่ 21 (บทบัญญัติสุดท้าย) เพื่อที่จะผนวกข้อตามที่อ้างถึงในวรรค 1

ข้อ 9

การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง

1. ประเทศภาคีที่ผูกพันตามข้อ 11 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะ) ที่ผูกพันการประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับสาขาและสาขาย่อยที่ระบุไว้ในตารางข้อผูกพันเฉพาะของตนในภาคผนวก 2 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะสำหรับบริการ) ที่ระบุว่า “เอเอ็มเอฟเอ็น” และอยู่ภายใต้เงื่อนไขและคุณสมบัติที่กำหนดไว้ในนั้น ให้การปฏิบัติแก่การบริการและผู้ให้บริการของประเทศภาคีอีกฝ่าย ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการทั้งปวงที่มีผลต่อการให้บริการ ที่เป็นการอนุเคราะห์ที่ไม่ด้อยไปกว่าที่ตนให้ในสภาวะการณ์ที่คล้ายคลึงกันแก่การบริการและผู้ให้บริการที่คล้ายคลึงกันของประเทศภาคีอื่นใด หรือประเทศอื่นใดที่ไม่ใช่ภาคี
2. ประเทศภาคีที่ผูกพันตามข้อ 12 (ตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี) จะต้องให้การปฏิบัติแก่การบริการและผู้ให้บริการของประเทศภาคีอีกฝ่าย ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการทั้งปวงที่มีผลต่อการให้บริการ โดยขึ้นอยู่กับมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีของตนตามที่ได้ระบุในตารางของตนในภาคผนวก 3 (ตารางข้อสงวนและตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีสำหรับการลงทุนและบริการ) ที่เป็นการอนุเคราะห์ที่ไม่ด้อยไปกว่าที่ตนให้ในสภาวะการณ์ที่คล้ายคลึงกันแก่การบริการและผู้ให้บริการที่คล้ายคลึงกันของประเทศภาคีอื่นใด หรือของประเทศอื่นใดที่ไม่ใช่ภาคี
3. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 และ 2 ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใดที่ให้การปฏิบัติที่แตกต่างแก่การบริการและผู้ให้บริการของประเทศภาคีอื่นใด หรือประเทศอื่นใดที่ไม่ใช่ภาคี ภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศระดับทวิภาคีหรือพหุภาคีใด ที่มีผลใช้บังคับ หรือลงนามก่อนวันที่พิธีสารฉบับที่ 2 ผลใช้บังคับ

4. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 และ 2 ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายที่เป็นสมาชิกอาเซียน สงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใดที่ให้การปฏิบัติที่แตกต่างแก่การบริการและผู้ให้บริการของประเทศภาคีอื่นใดที่เป็นสมาชิกอาเซียน ซึ่งยอมรับให้ภายใต้ความตกลงว่าด้วยการเปิดเสรีการค้าสินค้า หรือบริการ หรือการลงทุน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการที่กว้างขวางขึ้นของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจระหว่างกลุ่มสมาชิกอาเซียน
5. บทบัญญัติของบทนี้จะไม่ถูกตีความเพื่อขัดขวางภาคีใดจากการขยายหรือการให้สิทธิประโยชน์แก่ประเทศที่อยู่ติดกัน เพื่ออำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนบริการซึ่งจำกัดอยู่ภายในพื้นที่เขตแดนที่ติดกันสำหรับบริการซึ่งทั้งผลิตและใช้ในท้องถิ่น
6. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 และ 2 ภาคีที่พัฒนาน้อยที่สุดไม่ผูกพันพันธกรณีภายใต้ข้อนี้ อย่างไรก็ตาม ประเทศภาคีเหล่านี้อาจผูกพันพันธกรณีเช่นนั้นได้บนพื้นฐานของความสมัครใจ

ข้อ 10

การจัดตั้งในประเทศ

ประเทศภาคีที่ผูกพันตามข้อ 12 (ตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี) จะไม่กำหนดให้ผู้ให้บริการของประเทศภาคีอีกฝ่าย จัดตั้งหรือคงไว้ซึ่งสำนักงานตัวแทน สาขา หรือรูปแบบใดของนิติบุคคล หรือต้องมีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตของตน เพื่อเป็นเงื่อนไขสำหรับการให้บริการตามที่อธิบายในอนุวรรค (ที) (หนึ่ง) (สาม) หรือ (สี่) ของข้อ 1 (คำนิยาม) โดยขึ้นอยู่กับมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีของตนตามที่ระบุไว้ในข้อ 12 (ตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี)

ข้อ 11

ตารางข้อมูลผูกพันเฉพาะ

1. ประเทศภาคีที่ผูกพันตามข้อนี้ จะระบุข้อมูลผูกพันเฉพาะในตารางของตนในภาคผนวก 2 (ตารางข้อมูลผูกพันเฉพาะสำหรับบริการ) ที่ตนได้ผูกพันภายใต้ข้อ 4 (การประคับคองเชิงคนชาติ) ข้อ 5 (การเข้าสู่ตลาด) ข้อ 6 (ข้อมูลผูกพันเพิ่มเติม) และ ข้อ 9 (การประคับคองเชิงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์) ในส่วนที่เกี่ยวกับสาขาซึ่งได้มีการยอมรับข้อมูลผูกพันเช่นนั้น ตารางแต่ละฉบับในภาคผนวก 2 (ตารางข้อมูลผูกพันเฉพาะสำหรับบริการ) จะระบุถึง

- (เอ) ข้อกำหนด ข้อจำกัด และเงื่อนไขในการเข้าสู่ตลาด
- (บี) เงื่อนไข และคุณลักษณะของการประติบัติเยี่ยงคนชาติ
- (ซี) การยอมรับเกี่ยวกับข้อผูกพันเพิ่มเติม
- (ดี) สาขาที่ผูกพันการประติบัติเยี่ยงคนชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่งตามข้อ 9.1 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง)
- (อี) กรอบเวลาในการปฏิบัติตามข้อผูกพันดังกล่าวตามที่เหมาะสม และ
- (เอฟ) วันที่ที่ข้อผูกพันเช่นว่านั้นจะมีผลใช้บังคับ

2. มาตรการซึ่งไม่สอดคล้องกับทั้งข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) และข้อ 5 (การเข้าสู่ตลาด) จะถูกระบุไว้ในช่องที่เกี่ยวกับข้อ 5 (การเข้าสู่ตลาด) ในกรณีนี้การระบุดังกล่าวจะถือว่าเป็นเงื่อนไขหรือคุณลักษณะของข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ด้วย

3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายที่ผูกพันตามข้อนี้ จะต้องระบุสาขาหรือสาขาย่อย สำหรับการเปิดเสรีในอนาคต ด้วย “เอฟแอล” ในตารางของตนในภาคผนวก 2 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะสำหรับบริการ) ในสาขาและสาขาย่อยเหล่านี้ ข้อกำหนด ข้อจำกัด เงื่อนไข และคุณลักษณะที่สามารถใช้ได้ใดๆ ตามที่อ้างถึงในวรรค 1 (เอ) ถึง (ซี) จะถูกจำกัดเฉพาะมาตรการที่มีอยู่ของประเทศภาคีนั้น

4. หากประเทศภาคีแก้ไขมาตรการตามที่อ้างถึงในวรรค 3 ในลักษณะเป็นการลดหรือขจัดความไม่สอดคล้องของมาตรการนั้นกับข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 5 (การเข้าสู่ตลาด) หรือ ข้อ 9 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง) จากที่มาตรการนั้นมีอยู่ทันทีก่อนการแก้ไข ประเทศภาคีนั้นจะต้องไม่แก้ไขมาตรการดังกล่าวในภายหลังในลักษณะที่เพิ่มความไม่สอดคล้องของมาตรการนั้นกับข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 5 (การเข้าสู่ตลาด) หรือ ข้อ 9 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง)

5. ประเทศภาคีที่พัฒนาน้อยที่สุดไม่ถูกกำหนดให้ต้องระงับสาขาหรือสาขาย่อยสำหรับการเปิดเสรีในภาคภายใต้วรรค 4 อย่างไรก็ตาม ประเทศภาคีเหล่านี้อาจกระทำการเช่นนั้นได้บนพื้นฐานของความสมัครใจ

ข้อ 12

ตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี

1. สำหรับประเทศภาคีที่ผูกพันตามข้อนี้ ข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 5 (การเข้าสู่ตลาด) ข้อ 9 (การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) และข้อ 10 (การจัดตั้งในประเทศ) จะไม่นำมาใช้กับ

(เอ) มาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีที่มีอยู่ใดที่คงไว้โดยประเทศภาคีนั้น โดย

(หนึ่ง) รัฐบาลระดับส่วนกลาง ตามที่ได้รับโดยประเทศภาคีนั้น ในรายการของตารางของตนในภาคผนวก 3 (ตารางข้อสงวนและตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีสำหรับการลงทุนและบริการ)

(สอง) รัฐบาลระดับภูมิภาคตามที่ได้รับโดยประเทศภาคีนั้น ในรายการของตารางของตนในภาคผนวก 3 (ตารางข้อสงวนและตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีสำหรับการลงทุนและบริการ) หรือ

(สาม) รัฐบาลระดับท้องถิ่น

(บี) การดำเนินการต่อเนื่องหรือการออกใหม่โดยทันทีของมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีใดก็ตามที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) และ

(ซี) การแก้ไขมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีใดก็ตามที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ) ในขอบเขตที่การแก้ไขดังกล่าวไม่เป็นการลดความสอดคล้องของมาตรการจากที่มาตรการณ์นั้นมีอยู่ทันทีก่อนการแก้ไข กับข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 5 (การเข้าสู่ตลาด) ข้อ 9 (การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) หรือข้อ 10 (การจัดตั้งในประเทศ)

2. ข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 5 (การเข้าสู่ตลาด) ข้อ 9 (การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) และข้อ 10 (การจัดตั้งในประเทศ) จะไม่นำมาใช้กับมาตรการใดที่ประเทศภาคีนำมาใช้หรือคงไว้ในส่วนที่เกี่ยวกับสาขา สาขาย่อย หรือกิจกรรมที่ระบุไว้ในรายการบีของตารางของตนในภาคผนวก 3 (ตารางข้อสงวนและตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีสำหรับการลงทุนและบริการ)

ข้อ 13

การแก้ไขตาราง

1. ประเทศภาคีอาจแก้ไขหรือถอนข้อผูกพันใดในตารางข้อผูกพันเฉพาะของตนในภาคผนวก 2 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะว่าด้วยการบริการ) และภาคผนวก 4 (ตารางข้อผูกพันว่าด้วยการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา) ณ เวลาใดก็ตามหลังจากระยะเวลาสามปีได้ล่วงเลยนับจากวันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ โดยเป็นไปตามกระบวนการที่กำหนดในข้อ 21 ของแกตส์ โดยอนุโลม และกระบวนการสำหรับ การปฏิบัติตามข้อ 21 ของแกตส์ ซึ่งกำหนดในเอกสารฉบับลิวทิงโอ เอส/แอล/80 เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 1999 (กระบวนการข้อ 21 ของแกตส์) โดยอนุโลม ตามที่แก้ไขเป็นระยะ ๆ

2. เพื่อหลีกเลี่ยงข้อสงสัย การอ้างอิงถึง “เลขาธิการ” และ “คณะมนตรีว่าด้วยการค้าบริการ” ในข้อ 21 ของแกตส์ และกระบวนการข้อ 21 ของแกตส์ ให้ถือว่าแต่ละการอ้างอิงเป็นการอ้างอิงถึงคณะกรรมการร่วมเอฟทีเอ

ข้อ 14

ข้อบังคับภายในประเทศ

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องประกันว่ามาตรการทั้งปวงที่มีการใช้บังคับเป็นการทั่วไปที่มีผลต่อการค้าบริการจะต้องถูกบริหารจัดการอย่างสมเหตุสมผล มีหลักเกณฑ์ และไม่ลำเอียง
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องคงไว้ซึ่งหรือจัดตั้งคณะผู้พิจารณาหรือกระบวนการทางยุติธรรม ทางการอนุญาโตตุลาการหรือทางฝ่ายบริหาร โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้ เพื่อให้มีการทบทวนคำสั่งของฝ่ายบริหารที่มีผลกระทบต่อการค้าบริการโดยทันทีเมื่อมีการร้องขอของผู้ให้บริการที่ได้รับผลกระทบ และในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร เพื่อให้มีการเยียวยาที่เหมาะสม ในกรณีที่กระบวนการดังกล่าวนี้ไม่มีความอิสระของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ออกคำสั่งทางฝ่ายบริหารที่เกี่ยวข้อง ประเทศภาคีนั้นจะต้องประกันว่าโดยข้อเท็จจริงแล้วกระบวนการดังกล่าวเป็นการทบทวนอย่างมีหลักเกณฑ์และไม่ลำเอียง
3. ไม่มีความใดในวรรค 2 จะถูกตีความเพื่อกำหนดให้ประเทศภาคีจัดตั้งคณะผู้พิจารณาหรือกระบวนการเช่นนั้น หากการกระทำนั้นไม่สอดคล้องกับโครงสร้างรัฐธรรมนูญหรือลักษณะของระบบกฎหมายของตน
4. หากผลของการเจรจาที่เกี่ยวข้องกับวรรค 4 ของข้อ 6 ของแกตส์มีผลบังคับใช้ กลุ่มประเทศภาคีจะทบทวนผลของการเจรจาดังกล่าว และจะแก้ไขข้อนี้ตามความเหมาะสม ภายหลังการปรึกษาหารือระหว่างกลุ่มประเทศภาคีเพื่อนำผลของการเจรจาดังกล่าวมาบังคับใช้ภายใต้บทนี้
5. โดยมุ่งที่จะทำให้มั่นใจว่ามาตรการที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดและวิธีดำเนินการด้านคุณสมบัติ มาตรฐานทางเทคนิค และข้อกำหนดและกระบวนการด้านการออกใบอนุญาต ไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการค้าบริการโดยไม่จำเป็น ขณะที่ยอมรับซึ่งสิทธิในการกำกับดูแลและออกระเบียบข้อบังคับใหม่ต่อการให้บริการเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ด้านนโยบายของตน ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะพยายามทำให้มั่นใจว่ามาตรการเช่นนั้นใด ๆ ที่ตนนำมาใช้หรือคงไว้จะต้อง

- (เอ) ตั้งอยู่บนพื้นฐานของกฎเกณฑ์ที่มีหลักเกณฑ์และโปร่งใส เช่น ความรู้ความสามารถและความสามารถในการให้บริการ
- (บี) ไม่เป็นภาระมากกว่าที่จำเป็นเพื่อประกันคุณภาพของการบริการ และ
- (ซี) ในกรณีของวิธีดำเนินการด้านการออกใบอนุญาต ไม่เป็นข้อจำกัดต่อการให้บริการในตัวเอง

6. ในการพิจารณากำหนดว่า ประเทศภาคีได้ดำเนินการโดยสอดคล้องกับพันธกรณีของตนภายใต้อนุวรรค 5 (เอ) หรือไม่ จะต้องคำนึงถึงมาตรฐานระหว่างประเทศขององค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง¹⁰ ซึ่งใช้โดยประเทศภาคีนั้น

7. ในกรณีที่ประเทศภาคีกำหนดให้ต้องมีการขออนุญาตสำหรับการให้บริการ ประเทศภาคีนั้นจะต้องประกันว่าหน่วยงานผู้มีอำนาจของตน

- (เอ) ทำให้มั่นใจว่าค่าธรรมเนียมการขออนุญาตใดที่เรียกเก็บกับการดำเนินการกระบวนการขออนุญาตที่เกี่ยวข้องให้เสร็จสิ้น สมเหตุสมผล โปร่งใส และไม่เป็นข้อจำกัดต่อการให้บริการในตัวเอง เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรคนี้นี้ ค่าธรรมเนียมการขออนุญาตไม่รวมถึงค่าธรรมเนียมสำหรับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ การชำระค่าประมวล การประกวดราคา หรือวิธีการที่ไม่เลือกปฏิบัติอื่นในการได้รับสัมปทาน หรือการชำระเงินเพื่อใช้บริการอย่างทั่วถึง
- (บี) แจ้งผลคำตัดสินเกี่ยวกับการขออนุญาตแก่ผู้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่เหมาะสม หลังจากที่ยื่นคำขอถูกพิจารณาว่าสมบูรณ์ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน

¹⁰ “องค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ”องค์กรระหว่างประเทศที่เปิดให้องค์กรที่เกี่ยวข้องของกลุ่มประเทศภาคีทั้งปวงเข้าเป็นสมาชิกได้

- (ซี) กำหนดกรอบเวลาสำหรับการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอ ภายในขอบเขตที่สามารถปฏิบัติได้
- (ดี) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะของการยื่นคำขอโดยไม่ล่าช้าเกินควร เมื่อได้รับคำร้องจากผู้ยื่นคำขอ
- (อี) ในกรณีของการยื่นคำขอที่ไม่สมบูรณ์ และเมื่อได้รับคำร้องจากผู้ยื่นคำขอ เมื่อสามารถปฏิบัติได้ ระบุข้อมูลเพิ่มเติมทั้งหมดที่ต้องการเพื่อให้การยื่นคำขอสมบูรณ์ และให้โอกาสในการแก้ไขข้อบกพร่องภายในกรอบเวลาที่เหมาะสม
- (เอฟ) หากการยื่นคำขอถูกยกเลิกหรือปฏิเสธ แจ้งต่อผู้ยื่นคำขอถึงเหตุผลของการกระทำดังกล่าวอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ภายในขอบเขตที่เป็นไปได้และโดยไม่ล่าช้าเกินควร ผู้ยื่นคำขอจะมีความเป็นไปได้ในการยื่นคำขอใหม่อีกตามดุลยพินิจของตน
- (จี) ไม่กำหนดให้ต้องปรากฏตัวในอาณาเขตของประเทศภาคีในการยื่นคำขอสำหรับใบอนุญาตหรือการรับรองคุณสมบัติ ในขอบเขตที่อนุญาตให้ทำได้ ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน
- (เฮช) พยายามที่จะยอมรับการยื่นคำขอในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ภายใต้เงื่อนไขที่เทียบเท่าของความถูกต้องกับการยื่นเอกสาร โดยสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน และ
- (ไอ) ยอมรับสำเนาของเอกสารที่ได้รับการรับรองความถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตนแทนเอกสารต้นฉบับ เมื่อมีความเหมาะสม

8. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดให้มีวิธีดำเนินการที่เพียงพอในการตรวจสอบความรู้ความสามารถของวิชาชีพของประเทศภาคีอีกฝ่าย หากข้อกำหนดการออกใบอนุญาตหรือข้อกำหนดด้านคุณสมบัติรวมถึงการผ่านการสอบ ในขอบเขตที่สามารถปฏิบัติได้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องประกันว่า

(เอ) การสอบถูกจัดขึ้นด้วยความสม่ำเสมออย่างสมเหตุสมผล และ

(บี) มีการให้ระยะเวลาที่สมเหตุสมผลเพื่อให้ผู้สนใจสามารถยื่นใบสมัครได้

9. โดยขึ้นอยู่กับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องอนุญาตผู้ให้บริการของประเทศภาคีอีกฝ่ายใช้ชื่อทางธุรกิจ โดยไม่มีข้อจำกัดเกินควร ซึ่งผู้ให้บริการเหล่านั้นได้ทำการค้าในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่นนั้นภายใต้ชื่อดังกล่าว

กรอบระยะเวลาในการขอใบอนุญาต

10. หากประเทศภาคีกำหนดให้ต้องมีการขออนุญาตเพื่อให้บริการ ประเทศภาคีจะพยายามทำให้มั่นใจว่าหน่วยงานผู้มีอำนาจของตนอนุญาตให้ยื่นขอใบอนุญาตได้ตลอดทั้งปี¹¹ ในขอบเขตเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้และเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน หากมีการกำหนดช่วงเวลาการยื่นขอใบอนุญาตไว้ ประเทศภาคีจะต้องมั่นใจว่าหน่วยงานผู้มีอำนาจกำหนดระยะเวลาที่สมเหตุสมผลสำหรับการยื่นขอใบอนุญาต¹²

11. วรรค 1 ถึง 10 จะไม่ใช้กับสาขาหรือมาตรการในขอบเขตที่สาขาหรือมาตรการนั้นไม่อยู่ภายใต้ข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) หรือข้อ 5 (การเข้าสู่ตลาด) โดยเหตุผลที่ข้อผูกพันของประเทศภาคีได้ถูกจัดทำตามข้อ 11 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะ) หรือข้อ 12 (ตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี)

¹¹ หน่วยงานผู้มีอำนาจไม่ถูกกำหนดให้ต้องเริ่มการพิจารณาใบอนุญาตนอกเหนือจากวันและเวลาทำการของตน

¹² โดยไม่คำนึงถึงวรรคนี้ ประเทศภาคีที่พัฒนาน้อยที่สุดที่ไม่มีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามวรรคนี้เป็นระยะเวลา มีผลใช้บังคับ 2 ปี หลังจากวันที่พิธีสารฉบับที่ 2

ข้อ 15

ความโปร่งใส

1. กลุ่มประเทศภาคียอมรับว่ามาตรการกำกับดูแลการค้าบริการที่โปร่งใสมีความสำคัญในการอำนวยความสะดวกความสามารถของผู้ให้บริการในการเข้าถึง และดำเนินการในตลาดของประเทศภาคีแต่ละฝ่ายซึ่งกันและกัน ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะส่งเสริมความโปร่งใสด้านระเบียบข้อบังคับในการค้าบริการ

การเผยแพร่

2. เว้นแต่ในสถานการณ์ฉุกเฉิน ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องเผยแพร่โดยทันทีและอย่างช้าที่สุดก่อนเวลาของการบังคับใช้ของตนต่อ

(เอ) มาตรการที่เกี่ยวข้องทั้งปวงซึ่งใช้บังคับเป็นการทั่วไปที่มีผลต่อการค้าบริการและ

(บี) ความตกลงระหว่างประเทศทั้งปวงที่เกี่ยวกับหรือมีผลต่อการค้าบริการซึ่งประเทศภาคีเป็นผู้ลงนาม

3. ภายในขอบเขตเท่าที่จะเป็นไปได้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดให้มีการเผยแพร่มาตรการและความตกลงระหว่างประเทศในประเภทตามที่อ้างถึงในวรรค 2 ทางอินเทอร์เน็ต

4. กรณีที่การเผยแพร่ตามที่อ้างถึงในวรรค 2 และ 3 ไม่สามารถทำได้ ข้อมูลดังกล่าว¹³ จะต้องจัดให้มีไว้แก่สาธารณะ

5. ภายในขอบเขตที่ครอบคลุมหมายของประเทศตนให้ไว้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามให้โอกาสอันสมเหตุสมผลแก่บุคคลผู้มีส่วนได้เสียของกลุ่มประเทศภาคีในการให้ความเห็นเกี่ยวกับมาตรการตามที่อ้างถึงในวรรค 2 (เอ) ก่อนที่จะนำมาใช้

¹³ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ข้อมูลดังกล่าวอาจถูกเผยแพร่ในภาษาที่ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายเลือก

6. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดจุดติดต่อเพื่ออำนวยความสะดวกการติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่มประเทศภาคีเกี่ยวกับเรื่องใดที่ครอบคลุมภายใต้บทนี้ เมื่อประเทศภาคีอีกฝ่ายร้องขอ จุดติดต่อก็จะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

- (เอ) ระบุสำนักงานหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในเรื่องที่เกี่ยวข้อง และ
- (บี) ให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็นในการอำนวยความสะดวกการติดต่อสื่อสารกับประเทศภาคีผู้ร้องขอในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น

7. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องตอบคำร้องขอทั้งปวงของประเทศภาคีอื่นใดโดยทันทีสำหรับข้อมูลเฉพาะดังต่อไปนี้

- (เอ) มาตราการใดที่อ้างถึงในอนุวรรค 2 (เอ) หรือความตกลงระหว่างประเทศที่อ้างถึงในอนุวรรค 2 (บี) และ
- (บี) กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือแนวปฏิบัติทางปกครองที่ออกใหม่ใด หรือการเปลี่ยนแปลงใดต่อกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือแนวปฏิบัติทางปกครองที่มีอยู่ ที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการค้าบริการที่ครอบคลุมโดยข้อผูกพันเฉพาะของประเทศภาคีนั้นภายใต้บทนี้ ไม่ว่าประเทศภาคีอื่นจะได้รับแจ้งถึงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือแนวปฏิบัติทางปกครองที่ออกใหม่หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงไปก่อนหน้านี้แล้วหรือไม่ก็ตาม

ข้อ 16

การพัฒนาและการใช้บังคับระเบียบข้อบังคับ

กระบวนการทางปกครอง

1. โดยมีมุ่งที่จะบริหารจัดการกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ วิธีดำเนินการ และคำวินิจฉัยทางปกครองที่บังคับใช้เป็นการทั่วไปซึ่งมีผลต่อการค้าบริการ อย่างมีความเสมอต้นเสมอปลาย ไม่ลำเอียง และสมเหตุสมผล ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่าในการนำกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับวิธีดำเนินการ และคำวินิจฉัยทางปกครองดังกล่าวมาใช้อ้างอิงกับบริการหรือผู้ให้บริการเป็นการเฉพาะของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งในกรณีเฉพาะโดยผ่านกระบวนการทางปกครอง ซึ่งรวมถึงกระบวนการวินิจฉัยชี้ขาด การจัดทำกฎเกณฑ์ การออกใบอนุญาต การตัดสินใจ และการอนุมัติ หน่วยงานทางปกครองของภาคีจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

- (เอ) ส่งหนังสือแจ้งเจตจำนงค์ที่สมเหตุสมผลให้ผู้ให้บริการของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรงจากกระบวนการทางปกครองว่ากระบวนการนั้นได้เริ่มขึ้น ในขอบเขตเท่าที่กรอบกฎหมายของตนกำหนดและเมื่อเป็นไปได้
- (บี) พยายามเปิดโอกาสที่สมเหตุสมผลให้ผู้ให้บริการดังกล่าวในการเสนอข้อเท็จจริงและข้อโต้แย้ง เพื่อสนับสนุนท่าทีของเขาเหล่านั้น ก่อนหน้าการกระทำทางปกครองอันเป็นที่สุดใด ๆ ในเวลาที่ลักษณะของกระบวนการนั้นและผลประโยชน์สาธารณะเอื้อให้ได้ ในขอบเขตเท่าที่กรอบกฎหมายของตนกำหนด และ
- (ซี) ปฏิบัติตามกระบวนการที่สอดคล้องกับกฎหมายของตน

การทบทวนและการอุทธรณ์

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องคงไว้ซึ่งคณะผู้พิจารณาหรือกระบวนการทางตุลาการทางอนุญาโตตุลาการ หรือทางปกครอง เพื่อความมุ่งประสงค์ของการทบทวน¹⁴ โดยทันที และการแก้ไขการกระทำทางปกครองอันเป็นที่สุดซึ่งเป็นผลมาจากกระบวนการภายในได้วรรค 1 ในกรณีที่เหมาะสม ในกรณีที่กระบวนการหรือคณะผู้พิจารณาดังกล่าวไม่เป็นอิสระจากหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำการปกครองดังกล่าว ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่าคณะผู้พิจารณาหรือกระบวนการนั้นมีการทบทวนอย่างมีหลักเกณฑ์และไม่ลำเอียง

3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่า ในคณะผู้พิจารณาดังกล่าวใด หรือภายใต้กระบวนการดังกล่าวใด คู่กรณีของกระบวนการใดจะได้รับสิทธิใน

(เอ) โอกาสที่สมเหตุสมผลในการสนับสนุนหรือปกป้องท่าทีของตน และ

(บี) คำตัดสินที่สอดคล้องกับกฎหมายของประเทศภาคีนั้น

4. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่า คำตัดสินใดที่อ้างถึงในวรรค 3 (บี) จะต้องได้รับการปฏิบัติที่สอดคล้องกับกฎหมายของตน โดยอยู่ภายใต้การอุทธรณ์หรือการทบทวนเพิ่มเติมดังที่กำหนดไว้ในกฎหมายของตน

ข้อ 17

การเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับ

ไม่มีความใดในบทนี้จะตีความเพื่อที่จะกำหนดให้ประเทศภาคีต้องให้ข้อมูลที่เป็นความลับแก่ประเทศภาคีอื่น ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะขัดขวางการบังคับใช้กฎหมาย หรือมีฉันทันจะขัดต่อประโยชน์สาธารณะ หรือจะทำให้เสื่อมเสียประโยชน์ในทางพาณิชย์ที่สอดคล้องกฎหมายของนิติบุคคลใดโดยเฉพาะ ไม่ว่าจะเป็นมหาชนหรือเอกชน

¹⁴ เพื่อให้เกิดความชัดเจน “การทบทวน” รวมถึง การทบทวนด้านความเหมาะสมเฉพาะเมื่อกฎหมายของประเทศภาคีกำหนดไว้เท่านั้น

ข้อ 18

การผูกขาดและผู้ให้บริการที่ได้รับสิทธิแต่ผู้เดียว

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่าในการให้บริการที่ผูกขาดในตลาดที่เกี่ยวข้องผู้ให้บริการที่ผูกขาดการให้บริการใดในอาณาเขตของตนจะไม่กระทำการในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีของประเทศภาคีนั้นภายใต้ข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) และข้อ 5 (การเข้าสู่ตลาด)
2. เมื่อผู้ให้บริการที่ผูกขาดของประเทศภาคีแข่งขัน ไม่ว่าโดยทางตรงหรือผ่านบริษัทในเครือ ในการให้บริการที่นอกเหนือขอบเขตของสิทธิการผูกขาดของตนและอยู่ภายใต้ข้อผูกพันของประเทศภาคีนั้น ประเทศภาคีนั้นจะทำให้มั่นใจว่าผู้ให้บริการนั้นจะไม่ใช้สถานะการผูกขาดของตนโดยมิชอบเพื่อกระทำการในอาณาเขตของตนในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับข้อผูกพันนั้น
3. หากประเทศภาคีหนึ่งมีเหตุผลอันพึงเชื่อได้ว่าผู้ให้บริการที่ผูกขาดการให้บริการของภาคีอื่นใดกำลังกระทำการในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับวรรค 1 หรือ 2 ประเทศภาคีนั้นอาจร้องขอให้ประเทศภาคีอื่นนั้น กำหนดให้จัดตั้ง คณะไต่สวน หรือให้การอนุมัติแก่ผู้ให้บริการนั้น ให้ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
4. ข้อนี้ให้ใช้กับกรณีของผู้ให้บริการที่ได้รับสิทธิแต่ผู้เดียวด้วย เมื่อประเทศภาคีได้กระทำการดังต่อไปนี้ ทั้งอย่างเป็นทางการหรือโดยผลทางปฏิบัติ
 - (เอ) อนุมัติหรือกำหนดให้มีผู้ให้บริการเพียงน้อยราย และ
 - (บี) ห้ามการแข่งขันระหว่างผู้ให้บริการเหล่านั้นในอาณาเขตของตนอย่างชัดเจน

ข้อ 19

การปฏิบัติทางธุรกิจ

1. กลุ่มประเทศภาคียอมรับว่าการปฏิบัติทางธุรกิจบางรูปแบบของผู้ให้บริการ นอกเหนือจากที่อยู่ภายใต้ข้อ 18 (การผูกขาดและผู้ให้บริการที่ได้รับสิทธิแต่ผู้เดียว) อาจจำกัด การแข่งขันและด้วยเหตุนี้จึงมีผลจำกัดการค้าบริการ
2. เมื่อมีการร้องขอของประเทศภาคีอื่นใด ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องเข้าสู่ การปรึกษาหารือโดยมุ่งที่จะยกเลิกการปฏิบัติที่อ้างถึงในวรรค 1 ประเทศภาคีผู้ถูกร้องขอ จะต้องให้การพิจารณาอย่างเต็มที่และด้วยความเห็นใจต่อคำร้องขอของฝ่ายนั้น และจะต้อง ร่วมมือโดยการให้ข้อมูลที่ไม่เป็นความลับต่อสาธารณะแก่ประเทศภาคีผู้ร้องขอ ประเทศภาคี ผู้ถูกร้องขออาจให้ข้อมูลอื่นแก่ประเทศภาคีผู้ร้องขอด้วยโดยขึ้นอยู่กับกฎหมายและระเบียบ ข้อบังคับของตน และโดยขึ้นอยู่กับข้อยุติของความตกลงซึ่งเป็นที่พอใจเกี่ยวกับการปกป้อง ความลับของข้อมูลนั้นโดยประเทศภาคีผู้ร้องขอ

ข้อ 20

การยอมรับ

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการปฏิบัติตามทั้งหมดหรือบางส่วนเกี่ยวกับมาตรฐานหรือ หลักเกณฑ์ของประเทศภาคีในการอนุมัติ การออกใบอนุญาต หรือการรับรองผู้ให้บริการ และโดย ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของวรรค 4 ประเทศภาคีอาจยอมรับการศึกษาหรือประสบการณ์ ที่ได้รับ การปฏิบัติตามข้อกำหนด หรือใบอนุญาต หรือใบรับรองที่ออกให้ในประเทศหนึ่ง การยอมรับดังกล่าวซึ่งอาจบรรลุได้โดยวิธีการทำให้สอดคล้องกันหรือมีฉันทันด้วยวิธีการอื่น อาจอยู่บนพื้นฐานของความตกลงหรือข้อตกลงกับประเทศที่เกี่ยวข้องนั้น หรืออาจให้โดย ฝ่ายเดียว
2. ประเทศภาคีซึ่งเป็นภาคีในความตกลงหรือข้อตกลงตามประเภทที่อ้างถึงในวรรค 1 ไม่ว่าที่มีอยู่ในปัจจุบันหรือในอนาคต จะต้องให้โอกาสที่เพียงพอแก่ประเทศภาคีอื่นทั้งหลาย เมื่อมีการร้องขอ ในการเจรจาขอภาคยานุวัติของประเทศภาคีเหล่านั้นในความตกลงหรือ

ข้อตกลงเช่นนั้น หรือเจรจาความตกลงหรือข้อตกลงที่เทียบเท่ากัน ในกรณีที่ประเทศภาคีให้การยอมรับโดยฝ่ายเดียว ประเทศภาคนั้นจะต้องให้โอกาสที่เพียงพอแก่ประเทศภาคีอื่นใดในการแสดงว่าการศึกษา ประสบการณ์ ใบอนุญาต หรือใบรับรองที่ได้รับ หรือการปฏิบัติตามข้อกำหนดในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่นนั้น ควรได้รับการยอมรับ

3. ไม่มีความใดในข้อ 9 (การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) ที่จะตีความเพื่อกำหนดให้ประเทศภาคีใดต้องให้การยอมรับเช่นนั้นแก่การศึกษา หรือประสบการณ์ที่ได้รับ การปฏิบัติตามข้อกำหนด หรือใบอนุญาตหรือใบรับรองที่ได้รับในประเทศภาคีอีกฝ่าย

4. ประเทศภาคีจะไม่ให้การยอมรับในลักษณะซึ่งก่อให้เกิดช่องทางของการเลือกปฏิบัติระหว่างประเทศภาคีอื่นในการใช้มาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ของตนเพื่อการอนุมัติ การออกใบอนุญาต หรือการรับรองผู้ให้บริการ หรือก่อให้เกิดข้อจำกัดที่แอบแฝงต่อการค้าบริการ

5. เมื่อเหมาะสม การยอมรับควรอยู่บนพื้นฐานของหลักเกณฑ์ที่เห็นชอบร่วมกันในรูปแบบ พหุภาคี ในกรณีที่เหมาะสม กลุ่มประเทศภาคีจะทำงานโดยร่วมมือกับองค์การระหว่างรัฐบาลและองค์การที่ไม่ใช่ของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดและการรับรองมาตรฐานสากลร่วม และหลักเกณฑ์ในการยอมรับ และมาตรฐานสากลร่วมสำหรับการประกอบการค้าบริการและวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

6. ตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 8 ซี (บริการวิชาชีพ) ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามอำนวยความสะดวกการค้าบริการวิชาชีพ รวมถึงโดยการส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในอาณาเขตของตนเข้าร่วมการเจรจาความตกลงหรือข้อตกลงเกี่ยวกับการยอมรับ

ข้อ 21

การชำระเงินและการโอน

1. เว้นแต่ภายใต้สภาวะการณ์ที่ปรากฏในข้อ 4 (มาตรการเพื่อการรักษาดุลการชำระเงิน) ของบทที่ 18 (บทบัญญัติทั่วไปและข้อยกเว้น) ประเทศภาคีจะต้องไม่ใช่ข้อจำกัดการโอนหรือการชำระเงินระหว่างประเทศสำหรับธุรกรรมเดินสะพัดที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทุนของตน
2. ไม่มีความใดในบทนี้จะกระทบต่อสิทธิและพันธกรณีของประเทศภาคีในฐานะเป็นสมาชิกของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (ไอ เอ็ม เอฟ) ภายใต้ข้อบทของความตกลงของไอ เอ็ม เอฟ ที่อาจมีการแก้ไข รวมถึงการใช้กิจกรรมการปริวรรตซึ่งสอดคล้องกับข้อบทของความตกลงของไอ เอ็ม เอฟ ที่อาจมีการแก้ไข โดยมีเงื่อนไขว่าประเทศภาคีจะต้องไม่กำหนดข้อจำกัดต่อธุรกรรมเกี่ยวกับเงินทุนใดโดยไม่สอดคล้องกับข้อมูลทุนของตนภายใต้บทนี้เกี่ยวกับธุรกรรมดังกล่าว เว้นแต่ที่อยู่ภายใต้ข้อ 4 (มาตรการเพื่อการรักษาดุลการชำระเงิน) ของบทที่ 18 (บทบัญญัติทั่วไปและข้อยกเว้น) หรือตามคำร้องขอของไอ เอ็ม เอฟ

ข้อ 22

การอุดหนุน

1. โดยไม่คำนึงถึง ข้อ 2.3 (บี) (ขอบเขต) กลุ่มประเทศภาคีจะต้องทบทวนประเด็นหลักเกณฑ์เรื่องการอุดหนุนที่เกี่ยวข้องกับการค้าบริการโดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ใดที่ได้ตกลงกันภายใต้ข้อ 15 ของแอกต์ เพื่อที่จะนำมารวมเข้ากับบทนี้
2. ประเทศภาคีที่พิจารณาว่าตนได้รับผลกระทบจากการอุดหนุนที่เกี่ยวข้องกับการค้าบริการของประเทศภาคีอีกฝ่าย อาจร้องขอให้มีการปรึกษาหารือกับภาคีอื่นนั้นในเรื่องดังกล่าว ประเทศภาคีผู้ถูกร้องขอจะต้องให้การพิจารณาอย่างเห็นอกเห็นใจต่อข้อเรียกร้องเช่นนั้น
3. ไม่มีประเทศภาคีใดสามารถร้องขอให้มีการระงับข้อพิพาทภายใต้บท 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท) สำหรับข้อเรียกร้องใดที่จัดทำขึ้นหรือการปรึกษาหารือใดที่จัดขึ้นภายใต้ข้อนี้ หรือกับข้อพิพาทอื่นใดที่เกิดขึ้นภายใต้ข้อนี้

ข้อ 23

มาตรการปกป้อง

1. กลุ่มประเทศภาคีรับทราบการเจรจาพหุภาคีตามข้อ 10 ของแอกต์ส ในเรื่องมาตรการปกป้องผูกฉืนบนพื้นฐานของหลักการการไม่เลือกปฏิบัติ หากมีการสรุปผลการเจรจาพหุภาคีดังกล่าว กลุ่มประเทศภาคีจะต้องจัดให้มีการทบทวนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการอภิปรายหารือการแก้ไขความตกลงนี้อย่างเหมาะสม เพื่อที่จะนำผลของการเจรจาพหุภาคีนั้นรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้
2. ในกรณีที่การปฏิบัติตามข้อผูกพันซึ่งทำขึ้นภายใต้ความตกลงนี้ก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบอย่างรุนแรงกับสาขาบริการของประเทศภาคีหนึ่ง ก่อนที่การเจรจาพหุภาคีตามข้อ 10 จะมีการสรุปผล ประเทศภาคีที่ได้รับผลกระทบอาจร้องขอการปรึกษาหารือกับประเทศภาคีอื่นซึ่งอาจมีเพียงหนึ่งหรือหลายประเทศ ประเทศภาคีผู้ถูกร้องขอจะต้องเข้าสู่การปรึกษาหารือกับประเทศผู้ร้องขอเกี่ยวกับข้อผูกพันที่ประเทศภาคีผู้ถูกร้องขอเห็นว่าอาจเป็นสาเหตุของผลกระทบในทางลบอย่างรุนแรง และเกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่ประเทศภาคีผู้ร้องขอจะใช้มาตรการใดเพื่อบรรเทาผลกระทบดังกล่าว ประเทศภาคีผู้ร้องขอจะต้องแจ้งประเทศภาคีอื่น ๆ ทั้งหมดถึงการร้องขอให้มีการปรึกษาหารือของตนภายใต้วรรคนี้
3. มาตรการใด ๆ ที่ดำเนินการตามวรรค 2 จะต้องตกลงร่วมกันโดยประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง
4. ประเทศภาคีที่ปรึกษาหารือกันจะต้องแจ้งผลการปรึกษาหารือแก่ประเทศภาคีอื่น ๆ ทั้งหมดโดยเร็วที่สุดที่สามารถปฏิบัติได้ และไม่ช้ากว่าการประชุมครั้งถัดไปของคณะกรรมการว่าด้วยการบริการที่จัดตั้งขึ้นตามข้อ 28 (คณะกรรมการว่าด้วยการค้าบริการ) หลังจากที่มีการสรุปผลการปรึกษาหารือแล้ว

ข้อ 24

การเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน

เพื่อที่จะเพิ่มผลประโยชน์ของบทนี้ให้แก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน และให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และอารัมภบทของความตกลงฉบับนี้ และวัตถุประสงค์ของบทที่ 12 (ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ) กลุ่มประเทศภาคียอมรับถึงความสำคัญของการให้การปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน และการอำนวยความสะดวกการมีส่วนร่วมของประเทศเหล่านั้นในบทนี้โดยใช้ข้อผูกพันเฉพาะที่ได้เจรจากันไว้ ซึ่งเกี่ยวกับ

- (เอ) การเสริมสร้างความแข็งแกร่งของความสามารถในการบริการภายในประเทศ และประสิทธิภาพ และความสามารถในการแข่งขัน อาทิเช่น โดยการเข้าถึงเทคโนโลยีบนพื้นฐานของการพาณิชย์
- (บี) การปรับปรุงการเข้าถึงช่องทางการเผยแพร่ และเครือข่ายข้อมูลข่าวสาร
- (ซี) การผูกพันในสาขาที่มีผลประโยชน์ในการส่งออกของประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน และ
- (ดี) การยอมรับว่า ข้อผูกพันของประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียนแต่ละฝ่ายอาจทำโดยเป็นไปตามระดับการพัฒนาของแต่ละประเทศ

ข้อ 25

การปฏิเสธการให้สิทธิประโยชน์

1. ประเทศภาคีอาจปฏิเสธการให้สิทธิประโยชน์ของบทนี้
 - (เอ) แก่การให้บริการใด หากประเทศภาคนั้นพิสูจน์ได้ว่า การบริการได้ให้จากหรือในอาณาเขตของประเทศที่ไม่ใช่ประเทศภาคี
 - (บี) แก่ผู้ให้บริการซึ่งเป็นนิติบุคคล หากประเทศภาคนั้นพิสูจน์ได้ว่านิติบุคคลดังกล่าวไม่ใช่ผู้ให้บริการของประเทศภาคีอีกฝ่าย
 - (ซี) ในกรณีของการให้บริการขนส่งทางทะเล หากประเทศภาคนั้นพิสูจน์ได้ว่า การบริการได้ให้
 - (หนึ่ง) โดยเรือซึ่งจดทะเบียนภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศที่ไม่ใช่ประเทศภาคี และ
 - (สอง) โดยบุคคลของประเทศที่ไม่ใช่ประเทศภาคีซึ่งดำเนินการ หรือใช้เรือทั้งหมด หรือบางส่วน
2. ประเทศภาคีอาจปฏิเสธการให้สิทธิประโยชน์ของบทนี้ต่อผู้ให้บริการของประเทศภาคีอีกฝ่าย หากผู้ให้บริการนั้นเป็นนิติบุคคลที่เป็นเจ้าของหรือถูกควบคุมโดยบุคคลของประเทศที่ไม่ใช่ภาคี และประเทศภาคีผู้ปฏิเสธนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการที่เกี่ยวข้องกับประเทศที่ไม่ใช่ภาคีหรือบุคคลของประเทศที่ไม่ใช่ภาคี ซึ่งห้ามการทำธุรกรรมกับนิติบุคคลนั้นหรือที่จะเป็นภาระเม็ดเงินหรือหลีกเลี่ยงการดำเนินมาตรการดังกล่าวหากมีการให้สิทธิประโยชน์ของบทนี้ต่อนิติบุคคลนั้น

ข้อ 26

การปฏิบัติและความคุ้มครองการจัดตั้งทางพาณิชย์

1. มิให้นำบทที่ 11 (การลงทุน) มาใช้กับมาตรการที่ประเทศภาคีนำมาใช้หรือคงไว้ในขอบเขตที่มาตรการเหล่านั้นอยู่ภายใต้บังคับของบทนี้
2. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 ข้อ 5 (ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร)¹⁵ ข้อ 7 (การปฏิบัติต่อการลงทุน) ข้อ 8 (การชดเชยความเสียหาย) ข้อ 9 (การโอน) ข้อ 10 (การเวนคืนและการชดเชย) ข้อ 11 (การรับช่วงสิทธิ) และ ส่วน บี (ข้อพิพาทด้านการลงทุนระหว่างภาคีกับผู้ลงทุน) ของบทที่ 11 (การลงทุน) จะบังคับใช้โดยอนุโลมใช้กับมาตรการใดที่มีผลต่อการให้บริการโดยผู้ให้บริการของประเทศภาคีหนึ่งผ่านการจัดตั้งทางพาณิชย์ในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่นใด แต่เฉพาะในขอบเขตที่มาตรการเหล่านั้นใดเกี่ยวข้องกับการลงทุนที่ครอบคลุมตามความหมายของบทที่ 11 (การลงทุน) และข้อผูกพันภายใต้บทที่ 11 (การลงทุน)

ข้อ 27

ความร่วมมือ

1. กลุ่มประเทศภาคีจะเสริมสร้างความเข้มแข็งของความร่วมมือในสาขาบริการต่าง ๆ รวมถึงสาขาบริการที่ไม่ครอบคลุมภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือในปัจจุบัน กลุ่มประเทศภาคีจะหารือและเห็นชอบร่วมกันในสาขาบริการสำหรับความร่วมมือ และพัฒนาโครงการความร่วมมือในสาขาเหล่านี้ เพื่อยกระดับศักยภาพของการบริการภายในประเทศของตน และควมมีประสิทธิภาพ และความสามารถในการแข่งขันของตน
2. กลุ่มประเทศภาคีจะเสริมสร้างความร่วมมือด้านการปฏิบัติและการคุ้มครองการจัดตั้งทางพาณิชย์ รวมถึงการริเริ่มการหารือเพื่อให้มีความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้นต่อการบังคับใช้ข้ามบทของพันธกรณีการห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ ในบทที่ 11 (การลงทุน) ต่อบทนี้ กลุ่มประเทศภาคีจะสำรวจความเป็นไปได้ในการริเริ่มการสร้างขีดความสามารถในด้านนี้ ในกรณีที่เกี่ยวข้อง

¹⁵ ข้อ 5 (ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร) ของบทที่ 11 (การลงทุน) จะใช้บังคับกับมาตรการที่กระทบต่อการให้บริการเฉพาะสำหรับประเทศภาคีที่จัดทำข้อผูกพันที่สอดคล้องกับข้อ 12 (ตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี)

3. กลุ่มประเทศภาคีจะเสริมสร้างความร่วมมือด้านระเบียบข้อบังคับภายในประเทศ ที่เกี่ยวกับการค้าบริการ โดยการริเริ่มการหารือเพื่อมุ่งที่จะเสริมสร้างความง่ายในการประกอบ ธุรกิจในภูมิภาค กลุ่มประเทศภาคีจะพิจารณาถึงพัฒนาการที่เกี่ยวข้องในเวทีระดับเวทีพหุภาคี อื่น ๆ เช่น ข้อริเริ่มร่วมว่าด้วยวินัยเพื่อกำกับดูแลการใช้กฎระเบียบภายในประเทศขององค์การ การค้าโลก รวมถึงบทบัญญัติต่างๆ ในเรื่องการยืนยันใบอนุญาตและความเป็นอิสระ
4. กลุ่มประเทศภาคีจะเสริมสร้างความร่วมมือในบริการด้านการศึกษาตามที่ระบุ ในภาคผนวก 8 ดี (ความร่วมมือด้านบริการการศึกษา)

ข้อ 28

คณะกรรมการว่าด้วยการค้าบริการ

1. โดยการนี้ กลุ่มประเทศภาคีจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการค้าบริการ (คณะกรรมการ การบริการ) ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนของกลุ่มประเทศภาคี
2. หน้าที่ของคณะกรรมการการบริการ คือ
 - (เอ) ทำการทบทวนข้อผูกพันตามข้อ 7 (การทบทวนข้อผูกพัน)
 - (บี) เข้าสู่การอภิปรายหารือเรื่องมาตรการปกป้องผูกเงินบนพื้นฐานของ หลักการการไม่เลือกปฏิบัติ เพื่อความมุ่งประสงค์ของการพิจารณาแก้ไข บทนี้เหมาะสม หากการเจรจาพหุภาคีตามที่อ้างถึงในข้อ 23 (มาตรการปกป้อง) ไม่มีข้อสรุปภายในสามปีนับแต่การมีผลใช้บังคับของ ความตกลงฉบับนี้
 - (ซี) เข้าสู่การอภิปรายหารือเรื่องการให้การประคับคองนิติบัญญัติที่ได้รับ อนุเคราะห์ยิ่งในการค้าบริการ เพื่อความมุ่งประสงค์ของการพิจารณา แก้ไขบทนี้ที่เหมาะสมควบคู่ไปกับการทบทวนข้อผูกพันภายใต้ข้อ 7 (การทบทวนข้อผูกพัน) ครั้งแรก

(ดี) ทบทวนการปฏิบัติตามบทนี้

(อี) พิจารณาเรื่องอื่นใดตามที่กลุ่มประเทศภาคีระบุ และ

(เอฟ) รายงานต่อคณะกรรมการร่วมเอฟทีเอ ตามที่กำหนดไว้

3. คณะกรรมการการบริการจะต้องสรุปการอภิปรายหาข้อสรุปตามที่อ้างถึงในวรรค 2 (เอ) ถึง (ซี) ภายในห้าปีนับแต่การมีผลใช้บังคับของความตกลงฉบับนี้ เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีจะตกลงเป็นอย่างอื่น

4. คณะกรรมการการบริการจะต้องประชุมตามที่กลุ่มประเทศภาคีกำหนดร่วมกัน ตามที่กำหนดไว้ภายใต้ข้อนี้และข้อ 7 (การทบทวนข้อผูกพัน) การประชุมอาจจัดขึ้นโดยตัวบุคคลเข้าประชุมกันหรือโดยวิธีอื่นใดที่กลุ่มภาคีกำหนดร่วมกัน

ภาคผนวก 8 เอ
บริการการเงิน

ข้อ 1

ขอบเขต

1. ภาคผนวกนี้ต้องใช้กับมาตรการที่ออกโดยประเทศภาคีซึ่งมีผลต่อการให้บริการการเงิน การอ้างถึงการให้บริการการเงินในภาคผนวกนี้ จะหมายถึงการให้บริการตามที่นิยามไว้ในข้อ 1 (ที) (คำนิยาม) ของบทที่ 8 (การค้าบริการ)

2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 1 (เอส) (คำนิยาม) ของบทที่ 8 (การค้าบริการ) และ ข้อ 2.2 (ซี) (ขอบเขต) ของบทที่ 11 (การลงทุน) “บริการที่ให้อำนาจการใช้อำนาจรัฐบาล” มีความหมายดังต่อไปนี้

- (เอ) กิจกรรมซึ่งดำเนินการโดยธนาคารกลาง หรือองค์กรการเงิน หรือหน่วยงาน ภาครัฐที่ดำเนินการตามนโยบายการเงินหรืออัตราแลกเปลี่ยน¹
- (บี) กิจกรรมซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันสังคมหรือแผนการ เกษียณอายุของภาครัฐ หรือ
- (ซี) กิจกรรมอื่น ซึ่งดำเนินการโดยหน่วยงานภาครัฐในความรับผิดชอบ หรือด้วย การค้าประกัน หรือการใช้แหล่งเงินของภาครัฐ

หากประเทศภาคีอนุญาตให้กิจกรรมใด ๆ ที่กล่าวถึงในอนุวรรค (บี) หรือ (ซี) ให้ดำเนินการได้ โดยผู้ให้บริการการเงินซึ่งแข่งขันกับหน่วยงานภาครัฐหรือผู้ให้บริการการเงิน “การบริการ” ต้องรวมถึงกิจกรรมเช่นว่านั้น

¹ กิจกรรม ที่อ้างถึงตามอนุวรรค (เอ) ให้รวมถึงกิจกรรมด้านการกำกับดูแลหรือการบังคับใช้ที่ดำเนินการ ตามนโยบายการเงินหรืออัตราแลกเปลี่ยน

3. ข้อ 1 (เอส) (คำนิยาม) ของบทที่ 8 (การค้าบริการ) และคำนิยามที่กำหนดไว้ในข้อ 2.2 (ซี) (ขอบเขต) ของบทที่ 11 (การลงทุน) ต้องไม่ใช้กับการบริการที่ภาคผนวกนี้ครอบคลุมถึง
4. ข้อ 10 (การจัดตั้งในประเทศ) ของบทที่ 8 (การค้าบริการ) ต้องไม่ใช้กับการบริการที่ภาคผนวกนี้ครอบคลุมถึง
5. ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้องใด ๆ ระหว่างภาคผนวกนี้กับทบทบัญญัติอื่นใดในความตกลงฉบับนี้ ให้ยึดตามภาคผนวกนี้เป็นหลัก ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความไม่สอดคล้องนั้น

ข้อ 2

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของภาคผนวกนี้

- (เอ) **สถาบันการเงิน** หมายถึง ตัวกลางทางการเงินใด ๆ หรือนิติบุคคลประเภทอื่นที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ และได้รับการกำกับหรือดูแลในฐานะสถาบันการเงิน ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีที่สถาบันการเงินนั้นตั้งอยู่
- (บี) **บริการการเงิน** หมายถึง บริการใด ๆ ที่มีลักษณะทางการเงิน ซึ่งเสนอโดยผู้ให้บริการการเงินของประเทศภาคี โดยบริการการเงินรวมถึงการประกันภัยทุกประเภทและบริการที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย ตลอดจนการธนาคารและบริการการเงินอื่น ๆ (ไม่รวมประกันภัย) ทั้งนี้ บริการการเงินรวมถึงกิจกรรม ดังนี้

ประกันภัยและบริการที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย

(หนึ่ง) การประกันภัยโดยตรง (รวมถึงประกันภัยร่วม)

(เอ) การประกันชีวิต และ

- (ปี) การประกันวินาศภัย
- (สอง) การประกันภัยต่อ และการประกันภัยต่อช่วง
- (สาม) ตัวกลางประกันภัย เช่น การเป็นนายหน้าและการเป็นตัวแทน และ
- (สี่) บริการเสริมที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย อาทิ การให้คำปรึกษาคณิตศาสตร์ประกันภัย การประเมินความเสี่ยง และบริการการจัดการค่าสินไหมทดแทน

การธนาคารและบริการการเงินอื่น ๆ (ไม่รวมการประกันภัย)

- (ห้า) การรับฝากเงินและการกู้ยืมเงินจากสาธารณชน
- (หก) การให้สินเชื่อทุกประเภท รวมถึง สินเชื่อเพื่อการบริโภค สินเชื่ออสังหาริมทรัพย์ แพลตฟอร์ม และสินเชื่อเพื่อการพาณิชย์
- (เจ็ด) การให้เช่าทรัพย์สินแบบสลิซซึ่งทางการเงิน
- (แปด) การบริการชำระเงินและโอนเงิน รวมถึงบัตรเครดิต บัตรชำระจบบัตรเดบิต เช็คเดินทาง และตัวแลกเงินธนาคาร
- (เก้า) การค้าประกันและภาวะผูกพัน
- (สิบ) การค้าในบัญชีของตนหรือบัญชีของลูกค้า ไม่ว่าจะเป็นการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ หรือการซื้อขายกันเองโดยตรงนอกตลาดหลักทรัพย์ หรือด้วยวิธีอื่นใด ดังต่อไปนี้

- (เอ) ตราสารทางการเงิน (รวมถึงเช็ค ธนบัตร และหนังสือรับรองการฝากเงิน)
- (บี) เงินตราต่างประเทศ
- (ซี) ผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้า รวมถึงผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าประเภทฟิวเจอร์ส และออปชั่น
- (ดี) ตราสารเกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยนและอัตราดอกเบี้ย รวมถึงผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง อาทิ การสวอป และสัญญาซื้อขายอัตราล่วงหน้า
- (อี) หลักทรัพย์ที่สามารถโอนเปลี่ยนมือได้ และ
- (เอฟ) ตราสารที่เปลี่ยนมือได้อื่น ๆ และสินทรัพย์ทางการเงิน รวมถึงทองคำแท่ง
- (สิบเอ็ด) การดำเนินการออกหลักทรัพย์ทุกประเภท รวมถึง การจัดจำหน่ายและการเป็นตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์ และการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ (ไม่ว่าจะจำหน่ายเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะกลุ่ม) และการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการออกหลักทรัพย์ดังกล่าว
- (สิบสอง) นายหน้าค้าเงิน
- (สิบสาม) การจัดการสินทรัพย์ อาทิ การจัดการเงินสดหรือพอร์ตการลงทุนการบริหารโครงการจัดการลงทุนทุกรูปแบบ การจัดการกองทุนบำเหน็จบำนาญ การเก็บรักษาสินทรัพย์ การรับฝากสินทรัพย์ และการให้บริการเกี่ยวกับทรัสต์

- (สปี) บริการชำระราคาและส่งมอบสินทรัพย์ทางการเงิน รวมถึง หลักทรัพย์ สัญญาซื้อขายล่วงหน้าและตราสารที่เปลี่ยนมือได้อื่น ๆ
- (สปีห่า) การจัดหาและการถ่ายโอนข้อมูลทางการเงิน และการประมวล ข้อมูลทางการเงิน และซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งดำเนินการโดย ผู้ให้บริการการเงินอื่น ๆ และ
- (สปีบก) การให้คำปรึกษา การเป็นตัวกลาง และบริการเสริมของบริการ การเงินอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกิจกรรมที่ระบุในอนุวรรค (ห่า) ถึง (สปีห่า) รวมถึงการอ้างอิงและการวิเคราะห์ข้อมูลเครดิต การวิเคราะห์และการให้คำปรึกษาด้านการลงทุนและพอร์ต การลงทุน การให้คำปรึกษาด้านการเข้าครอบงำกิจการ และการปรับโครงสร้างและกลยุทธ์ทางธุรกิจ
- (ซี) **ผู้ให้บริการการเงิน** หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลใด ๆ ของ ประเทศภาคีที่ต้องการบริการหรือให้บริการการเงิน แต่คำว่า “ผู้ให้บริการ การเงิน” ไม่ได้มีความหมายรวมถึงหน่วยงานภาครัฐ
- (ดี) **บริการการเงินรูปแบบใหม่** หมายถึง บริการการเงินใด ๆ ที่ไม่ได้มี การให้บริการในอาณาเขตของประเทศภาคีหนึ่ง แต่มีการให้บริการและ ได้รับการกำกับดูแลในอาณาเขตของอีกประเทศภาคีอื่นใด ซึ่งอาจรวมถึง บริการที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ปัจจุบันและผลิตภัณฑ์ที่มีขึ้นมาใหม่ หรือเกี่ยวข้องกับวิธีการใหม่ในการให้บริการก็ได้
- (อี) **หน่วยงานภาครัฐ** หมายถึง
- (หนึ่ง) รัฐบาล ธนาคารกลาง หรือหน่วยงานกำกับดูแลนโยบายการเงิน ของประเทศภาคีหรือหน่วยงานที่เป็นเจ้าของหรือควบคุมโดย ประเทศภาคี ซึ่งมีหน้าที่หลักในการปฏิบัติงานของรัฐบาล หรือ ดำเนินกิจกรรมเพื่อวัตถุประสงค์ของรัฐบาล ทั้งนี้ ไม่รวมรวมถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่หลักในการให้บริการการเงินเชิงพาณิชย์ หรือ

(สอง) หน่วยงานเอกชนที่ปฏิบัติหน้าที่ที่ปกติดำเนินการโดยธนาคารกลางหรือหน่วยงานกำกับดูแลนโยบายการเงิน และ

(เอฟ) องค์กรกำกับดูแลตนเอง

(หนึ่ง) ในกรณีของออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ หมายถึง หน่วยงานใด ๆ ที่มีใช้หน่วยงานของรัฐบาล และให้หมายความรวมถึงตลาดหลักทรัพย์ ศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ หรือศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าประเภทฟิวเจอร์ส หน่วยงานที่ทำหน้าที่ชำระราคาหรือส่งมอบสินทรัพย์ หรือองค์กร หรือสมาคมอื่นที่ใช้อำนาจของตนเองหรือตามที่ได้รับมอบหมายในการกำกับหรือดูแลผู้ให้บริการด้านการเงินหรือสถาบันการเงิน และ

(สอง) ในกรณีของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน หมายถึง หน่วยงานใด ๆ ที่มีใช้หน่วยงานของรัฐบาล และให้หมายความรวมถึงตลาดหลักทรัพย์ ศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ หรือศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าประเภทฟิวเจอร์ส หน่วยงานที่ทำหน้าที่ชำระราคาหรือส่งมอบสินทรัพย์ หรือองค์กร หรือสมาคมอื่นที่ได้รับการยอมรับในฐานะองค์กรกำกับดูแลตนเองตามกฎหมาย และใช้อำนาจในการกำกับหรือดูแลผู้ให้บริการด้านการเงินหรือสถาบันการเงินตามกฎหมายหรือตามที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล หรือส่วนราชการในระดับส่วนกลาง ภูมิภาค หรือท้องถิ่น

ข้อ 3

มาตรการกำกับดูแลด้านเสถียรภาพ

โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของความตกลงฉบับนี้ ประเทศภาคีต้องไม่ถูกห้ามให้ออกหรือคงมาตรการเพื่อเหตุผลด้านเสถียรภาพ² รวมทั้งเพื่อคุ้มครองผู้ลงทุน ผู้ฝากเงิน ผู้ถือกรรมสิทธิ์ หรือบุคคลใดที่ผู้ให้บริการการเงินมีข้อมูลพันทางการเงินด้วย หรือเพื่อรักษาความน่าเชื่อถือและเสถียรภาพของระบบการเงิน ทั้งนี้ ในกรณีที่มาตรการดังกล่าวไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้ มาตรการเหล่านั้นต้องไม่ถูกใช้เพื่อหลีกเลี่ยงข้อมูลพันหรือพันธกรณีของประเทศภาคีภายใต้ความตกลงฉบับนี้

ข้อ 4

การปฏิบัติต่อข้อมูลบางประเภท

ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้ที่ต้องได้รับการตีความให้ประเทศภาคีเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมและบัญชีของลูกค้ารายบุคคล หรือข้อมูลลับใด ๆ ก็ตาม หรือข้อมูลที่มีเจ้าของที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานภาครัฐ

ข้อ 5

การยอมรับ

1. ประเทศภาคีอาจยอมรับในมาตรการกำกับดูแลด้านเสถียรภาพขององค์กรกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศของอีกประเทศภาคีหนึ่ง หรือของประเทศที่ไม่ใช่ประเทศภาคีในการกำหนดการใช้มาตรการที่เกี่ยวข้องกับบริการการเงินของประเทศภาคี³ โดยการยอมรับ

² ประเทศภาคีเข้าใจว่า “เหตุผลด้านเสถียรภาพ” รวมถึง การคงไว้ซึ่งความปลอดภัย ความมั่นคง ความน่าเชื่อถือ หรือความรับผิดชอบทางการเงินของสถาบันการเงินหรือผู้ให้บริการการเงินแต่ละแห่ง และรวมถึงความปลอดภัยและความมั่นคง ทั้งในด้านการเงินและการดำเนินการของระบบการจ่ายเงิน และชำระราคา

³ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ไม่มีความใดในข้อ 9 (การประคับประคองชาติที่ได้รับคำแนะนำหรือ) ของบทที่ 8 (การดำเนินการ) ต้องได้รับการตีความเพื่อบังคับให้ประเทศภาคียอมรับในการใช้มาตรการกำกับดูแลด้านเสถียรภาพของประเทศภาคีอื่นใด

ดังกล่าวซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการประสานระเบียบข้อบังคับกันหรือการตกลงอย่างอื่น อาจอยู่บนพื้นฐานของความตกลงหรือข้อตกลงกับองค์การกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ ประเทศภาคีอื่นหรือประเทศที่ไม่ใช่ประเทศภาคี หรืออาจจะต่างฝ่ายต่างให้การยอมรับมาตรฐานดังกล่าวเองก็ได้

2. ประเทศภาคีที่เป็นประเทศภาคีของความตกลงหรือข้อตกลงที่ระบุในวรรค 1 ไม่ว่าจะประเทศภาคีในอนาคตหรือที่เป็นประเทศภาคีอยู่ ต้องเปิดโอกาสตามความเหมาะสมให้ประเทศภาคีอื่นที่สนใจได้เจรจาเข้าร่วมในความตกลงหรือข้อตกลงดังกล่าว หรือเปิดโอกาสให้เจรจาเข้าร่วมความตกลงหรือข้อตกลงที่ใกล้เคียงกัน ภายใต้สภาวะการณ์ที่มีการกำกับดูแลและการบังคับใช้ที่เท่าเทียมกัน และหากมีความเหมาะสม อาจกำหนดวิธีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างคู่สัญญาในความตกลงหรือข้อตกลงที่เท่าเทียมกัน

3. ในกรณีที่ประเทศภาคีต่างฝ่ายต่างให้การยอมรับ ประเทศภาคีนั้นต้องเปิดโอกาสตามความเหมาะสมให้ประเทศภาคีอื่นใดแสดงให้เห็นว่ามีการดำเนินการตามสภาวะการณ์ที่อ้างถึงในวรรค 2 จริง

ข้อ 6

ความโปร่งใส

1. กลุ่มประเทศภาคีตระหนักว่า ความโปร่งใสของมาตรการกำกับดูแลกิจกรรมของผู้ให้บริการการเงินมีความสำคัญต่อการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงและการประกอบ การในตลาดของแต่ละประเทศภาคี ทั้งนี้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายมุ่งหมายที่จะส่งเสริมให้เกิดความโปร่งใสในการกำกับดูแลบริการการเงิน

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องทำให้มั่นใจว่าทุกมาตรการที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับภาคผนวกนี้มีการบริหารจัดการอย่างสมเหตุสมผล อยู่บนข้อเท็จจริง และเป็นกลาง

3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องทำให้มั่นใจว่ามาตรการที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไปที่นำมาใช้หรือคงไว้โดยประเทศภาคีได้รับการเผยแพร่ หรือมีเช่นนั้นจัดให้มีไว้แก่สาธารณะโดยพลัน⁴
4. หากมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้อง
 - (เอ) เผยแพร่หรือจัดให้มีไว้แก่ผู้ที่มีความสนใจ⁵ เป็นการล่วงหน้าเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับใด ๆ ที่ใช้เป็นการทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับภาคผนวกนี้ที่ประเทศภาคีเสนอให้มีการนำมาใช้ และวัตถุประสงค์ของระเบียบข้อบังคับดังกล่าว และ
 - (บี) จัดให้มีโอกาสอันสมควรให้ผู้ที่มีความสนใจและประเทศภาคีอื่น ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับที่จะมีการบังคับใช้ดังกล่าว
5. หากมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายควรกำหนดให้มีการเว้นระยะเวลาอันสมควรระหว่างวันที่เผยแพร่ระเบียบข้อบังคับที่ใช้เป็นการทั่วไปฉบับสมบูรณ์และวันที่ระเบียบข้อบังคับดังกล่าวมีผลใช้บังคับ
6. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องใช้มาตรการอันสมควรเท่าที่พึงมี เพื่อทำให้มั่นใจว่าระเบียบข้อบังคับที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไปที่นำมาใช้หรือคงไว้โดยองค์กรกำกับดูแลตนเอง⁶ ของประเทศภาคีจะได้รับการเผยแพร่โดยพลัน หรือมีเช่นนั้นจัดให้มีระเบียบข้อบังคับดังกล่าว⁷
7. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องคงไว้หรือจัดให้มีกลไกที่เหมาะสมเพื่อตอบข้อซักถามจากผู้ที่สนใจจากประเทศภาคีอื่นเกี่ยวกับมาตรการที่ใช้เป็นการทั่วไปภายใต้ภาคผนวกนี้

⁴ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายอาจเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวในภาษาที่ประเทศภาคีเลือก

⁵ เพื่อวัตถุประสงค์ของข้อนี้ ประเทศภาคียืนยันถึงความเข้าใจร่วมกันว่า “ผู้ที่มีความสนใจ” คือบุคคลซึ่งมีผลประโยชน์ทางการเงินโดยตรงที่อาจได้รับผลกระทบจากการใช้บังคับระเบียบข้อบังคับที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไปนั้น

⁶ บทบัญญัติในวรรคนี้นี้ให้ใช้กับประเทศภาคีที่ได้จัดตั้งองค์กรกำกับดูแลตนเองแล้วเท่านั้น

⁷ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายอาจเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวในภาษาที่ประเทศภาคีเลือก

8. หากประเทศภาคีต้องการการอนุญาตสำหรับการให้บริการการเงิน ประเทศภาคีนั้นต้องพยายามทำให้มั่นใจว่าตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีหน่วยงานกำกับดูแลของตน

(เอ) จัดให้มีไว้แก่สาธารณชนซึ่งข้อมูลที่เป็นสำหรับการให้บริการการเงิน เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดและกระบวนการสำหรับการได้มา คงไว้ แก่ไข และต่ออายุการอนุญาตดังกล่าว หากมีข้อมูลนั้นจริง ข้อมูลดังกล่าวต้องรวมถึง

(หนึ่ง) ค่าธรรมเนียม

(สอง) รายละเอียดการติดต่อหน่วยงานกำกับดูแล

(สาม) กรอบเวลาสำหรับการประมวลคำขอ

(สี่) ข้อกำหนดและกระบวนการที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ หากมี

(บี) อนุญาตให้ยื่นคำขอได้ทุกช่วงเวลาตลอดทั้งปี⁸ หากมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ หากมีการกำหนดช่วงเวลาเฉพาะ ประเทศภาคีต้องทำให้แน่ใจว่าหน่วยงานกำกับดูแลได้กำหนดระยะเวลาอันเหมาะสมสำหรับการยื่นคำขอ

(ซี) โดยคำนึงถึง การแย่งลำดับความสำคัญและการขาดแคลนทรัพยากร หน่วยงานกำกับดูแลต้องพยายามยอมรับคำขอในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

(ดี) ยอมรับสำเนาของเอกสารที่รับการรับรองความถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคี แทนการรับเอกสารฉบับจริง เว้นแต่หน่วยงานกำกับดูแลต้องการเอกสารฉบับจริงเพื่อปกป้องความน่าเชื่อถือของกระบวนการขออนุญาต

⁸ หน่วยงานกำกับดูแลไม่ต้องการเริ่มการพิจารณาคำขออนอกเหนือเวลาทำงานหรือนอกเวลางาน

- (อี) เมื่อผู้ยื่นคำขอได้มีหนังสือขอสอบถามสถานะของคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรต้องมีการแจ้งสถานะของคำขอแก่ผู้ยื่นคำขอนั้น และในกรณีที่หน่วยงานกำกับดูแลต้องการข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ยื่นคำขอ หน่วยงานนั้นต้องแจ้งผู้ยื่นคำขอให้ทราบโดยไม่ล่าช้า

9. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องพยายามทำให้มั่นใจว่าตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคี ค่าธรรมเนียม⁹ การขออนุญาตที่เรียกเก็บโดยหน่วยงานกำกับดูแลของตนมีความเหมาะสม โปร่งใส และไม่เป็นการจำกัดการให้บริการที่เกี่ยวข้อง

10. หน่วยงานกำกับดูแลของประเทศภาคีต้องมีคำตัดสินต่อคำขอที่สมบูรณ์ของผู้ให้บริการการเงินของประเทศภาคีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการการเงิน ภายใน 180 วัน และต้องแจ้งผล การพิจารณาให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยไม่ล่าช้า ทั้งนี้ คำขอต้องไม่ถือว่าสมบูรณ์จนกว่าจะผ่านกระบวนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องและได้รับข้อมูลที่จำเป็นครบถ้วนแล้ว และในกรณีที่ในทางปฏิบัติไม่อาจแจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวได้ภายใน 180 วัน หน่วยงานกำกับดูแลต้องแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยไม่ล่าช้า และต้องพยายามพิจารณาคำขอให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาอันสมควรต่อจากนั้น

11. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องพยายามทำให้มั่นใจว่าตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคี เมื่อมีการอนุญาตแล้ว การอนุญาตดังกล่าวต้องมีผลใช้บังคับโดยไม่ล่าช้า โดยจะต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่เหมาะสม

ข้อ 7

⁹ ค่าธรรมเนียมการขออนุญาตไม่รวมถึงค่าธรรมเนียมสำหรับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ การชำระค่าธรรมเนียมการประกวดราคา หรือวิธีการไม่เลือกปฏิบัติอื่น ๆ สำหรับการให้สัมปทาน หรือการให้เงินสะสมตามคำสั่งตามบทบัญญัติการบริการทั่วไป

ข้อยกเว้นสำหรับการบริการการเงิน

1. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ไม่มีความใดในภาคผนวกนี้ที่ต้องได้รับการตีความให้เป็น การห้ามประเทศภาคีออกหรือบังคับใช้มาตรการที่จำเป็นในการดำเนินการให้เป็นไปตาม กฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับที่ไม่ขัดกับภาคผนวกนี้ รวมถึงมาตรการที่เกี่ยวกับการห้าม การปฏิบัติที่หลอกลวงและฉ้อฉล หรือมาตรการเพื่อจัดการกับผลกระทบจากการผิดสัญญา บริการการเงิน โดยจะต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดว่ามาตรการเหล่านั้นจะไม่นำมาใช้ในลักษณะ ของการดำเนินการที่ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติระหว่างกลุ่มประเทศภาคี หรือระหว่าง กลุ่มประเทศภาคีและประเทศที่ไม่ได้เป็นประเทศภาคี โดยไม่มีเหตุผล หรือไม่อาจอธิบายได้ เมื่ออยู่ภายใต้สถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน หรือเป็นการแอบแฝงการจำกัดการลงทุนในสถาบัน การเงินหรือจำกัดบริการการเงิน
2. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น บทบัญญัติตามข้อ 1.2 (เอ) (ขอบเขต) ของภาคผนวกนี้ บทที่ 8 (การค้าบริการ) และบทที่ 11 (การลงทุน) ต้องไม่ใช่บังคับกับกิจกรรมที่ดำเนินการโดย ธนาคารกลาง หรือองค์กรการเงิน หรือหน่วยงานภาครัฐที่ดำเนินการตามนโยบายการเงินหรือ อัตราแลกเปลี่ยนภายในอาณาเขตของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย
3. ไม่มีความใดในบทที่ 8 (การค้าบริการ) และบทที่ 11 (การลงทุน) ต้องบังคับใช้ มาตรการไม่เลือกปฏิบัติที่ใช้เป็นการทั่วไปโดยหน่วยงานภาครัฐที่ดำเนินการตามนโยบาย สิ้นเชื้อ บทบัญญัติตามวรรคนี้ต้องไม่กระทบต่อพันธกรณีของประเทศภาคีภายใต้ข้อ 6 (การห้ามข้อกำหนดให้ปฏิบัติ) ของบทที่ 11 (การลงทุน) ที่ครอบคลุมในส่วนที่เกี่ยวข้องมาจาก มาตรการตามบทที่ 11 (การลงทุน) ภายใต้ข้อ 9 (การโอน) ของบทที่ 11 (การลงทุน) หรือ ข้อ 21 (การชำระและการโอนเงิน) ของบทที่ 8 (การค้าบริการ)
4. โดยไม่คำนึงถึงข้อ 9 (การโอน) ของบทที่ 11 (การลงทุน) และข้อ 21 (การชำระและ การโอนเงิน) ของบทที่ 8 (การค้าบริการ) ประเทศภาคีอาจห้ามหรือจำกัดการโอนเงินโดย สถาบันการเงินหรือผู้ให้บริการการเงิน ไปยังหรือเพื่อเป็นประโยชน์แก่ตัวแทนหรือบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันหรือผู้ให้บริการนั้น ผ่านการใช้มาตรการที่เกี่ยวข้องกับการคงไว้ซึ่ง ความปลอดภัย ความมั่นคง ความน่าเชื่อถือ หรือความรับผิดชอบทางการเงินของสถาบัน การเงินหรือผู้ให้บริการการเงินแต่ละแห่ง ที่เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และโดยสุจริต บทบัญญัติ วรรคนี้ปราศจากอคติต่อพันธกรณีอื่นของความตกลงนี้ที่อนุญาตให้ประเทศภาคีจำกัด การโอนเงินได้

ข้อ 8

การถ่ายโอนข้อมูลและการประมวลผลข้อมูล

1. ประเทศภาคีต้องไม่ใช้มาตรการใด ๆ ที่เป็นการห้าม
 - (เอ) ถ่ายโอนข้อมูล รวมถึงการถ่ายโอนข้อมูลด้วยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีอื่น ๆ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจตามปกติของผู้ให้บริการการเงิน
 - (บี) ประมวลข้อมูลที่จำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจตามปกติของผู้ให้บริการการเงิน หรือ
 - (ซี) การโอนอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจตามปกติของผู้ให้บริการการเงิน โดยจะต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดที่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ
2. ไม่มีข้อความใดในวรรค 1
 - (เอ) จำกัดสิทธิของประเทศภาคีในการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคล รักษาความเป็นส่วนตัว ส่วนตัว และความลับส่วนบุคคลในเรื่องธุรกรรมและบัญชี รวมถึงการปฏิบัติที่เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคี ตราบเท่าที่สิทธิดังกล่าวต้องไม่ถูกใช้เพื่อการหลีกเลี่ยงข้อผูกพันหรือพันธกรณีของประเทศภาคีภายใต้ความตกลงฉบับนี้
 - (บี) ห้ามมิให้หน่วยงานกำกับดูแลของประเทศภาคีกำหนดให้ผู้ให้บริการการเงินในอาณาเขตของตนต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการข้อมูล การเก็บ และการรักษาระบบข้อมูล รวมถึงการกำหนดให้เก็บสำเนาของข้อมูลภายในอาณาเขตของประเทศภาคี หรือ

- (ซี) ต้องถูกตีความให้ประเทศภาคีต้องอนุญาตการบริการข้ามพรมแดนหรือการบริโภคในต่างประเทศในบริการที่ประเทศภาคนั้นยังมิได้ระบุเป็นข้อผูกพัน รวมถึงการอนุญาตให้ผู้ให้บริการเงินที่มีได้มีถิ่นพำนักในประเทศ ให้บริการในฐานะกิจการหลัก หรือผ่านตัวกลางรายอื่น หรือในฐานะตัวกลางเอง ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดหาและการถ่ายโอนข้อมูลทางการเงินและการประมวลผลข้อมูลทางการเงินตามที่อ้างถึงในอนุวรรค (บี) (15) ของข้อ 1 (คานียาม)

ข้อ 9

การระงับข้อพิพาท

1. บทที่ 20 (การปรึกษาและการระงับข้อพิพาท) ต้องใช้บังคับตามที่ได้แก้ไขโดยข้อนี้เพื่อการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นภายใต้บทนี้
2. อนุญาโตตุลาการซึ่งเป็นสมาชิกของคณะอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นตามบทที่ 20 (การปรึกษาและการระงับข้อพิพาท) สำหรับข้อพิพาทในประเด็นเรื่องการกำกับควบคุมเพื่อความมั่นคงและเรื่องการเงินอื่น ๆ ต้องมีความเชี่ยวชาญเฉพาะซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริการการเงินเฉพาะเรื่องที่เป็นกรณีพิพาท
3. หากประเทศภาคีเรียกร้องว่าข้อพิพาทเกิดขึ้นภายใต้บทนี้ ให้ใช้บังคับข้อ 11 (การจัดตั้งและการนั่งพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ) ของบทที่ 20 (การปรึกษาและการระงับข้อพิพาท) เว้นแต่
 - (เอ) หากกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตกลง อนุญาโตตุลาการแต่ละคนต้องมีคุณสมบัติตามวรรค 4 และ
 - (บี) ในกรณีอื่น
 - (หนึ่ง) ประเทศภาคีที่พิพาทแต่ละฝ่ายต้องเลือกอนุญาโตตุลาการที่มีคุณสมบัติตามที่ระบุในวรรค 4 หรือข้อ 11 (9) (การจัดตั้งและการนั่งพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ) ของบทที่ 20 (การปรึกษาและการระงับข้อพิพาท) และ

(สอง) หากประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องเกี่ยวข้องกับข้อ 3 (มาตรการกำกับดูแลด้านเสถียรภาพ) หรือข้อ 7 (ข้อยกเว้นสำหรับการบริการการเงิน) ประธานคณะอนุญาโตตุลาการต้องมีคุณสมบัติตามที่ระบุในวรรค 4 เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตกลงเป็นอย่างอื่น

4. นอกจากข้อกำหนดที่ระบุในข้อ 11.9 (บี) ถึง (อี) (การจัดตั้งและการนั่งพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ) ของบทที่ 20 (การปรึกษาและการระงับข้อพิพาท) อนุญาโตตุลาการในข้อพิพาทที่เกิดภายใต้บทนี้ต้องมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านกฎหมายหรือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการบริการการเงิน ซึ่งอาจรวมถึงกฎระเบียบของสถาบันการเงินด้วย

5. ประเทศภาคีอาจร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการตามข้อ 12.2 (ซี) (ข้อพิพาทด้านการลงทุนในบริการการเงิน) เพื่อพิจารณาบทบัญญัติตามข้อ 3 (มาตรการกำกับดูแลด้านเสถียรภาพ) หรือข้อ 7 (ข้อยกเว้นสำหรับการบริการการเงิน) ว่าเป็นคำแก้ต่างที่มีผลทางกฎหมายในการเรียกร้องสิทธิโดยไม่ต้องร้องขอให้มีการปรึกษาหารือภายใต้ข้อ 6 (การปรึกษาหารือ) ของบทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท) คณะอนุญาโตตุลาการต้องพยายามเสนอรายงานฉบับชั่วคราวตามกรอบระยะเวลาในข้อ 13 (กระบวนการของคณะอนุญาโตตุลาการ) ของบทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท)

6. หากประเทศภาคีต้องการระงับการให้สิทธิประโยชน์ในสาขาสถาบันการเงินตามวรรคที่ 7 และข้อ 17 (การชดเชยค่าเสียหายและการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น) ของบทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท) คณะอนุญาโตตุลาการที่นั่งพิจารณาคำร้องให้ระงับการให้สิทธิดังกล่าวต้องสอบถามความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญด้านบริการการเงินหากจำเป็น

7. ในการพิจารณาสหสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นที่ระงับ ตามข้อ 17.6 (การชดเชยค่าเสียหายและการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น) ของบทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท)

- (เอ)(หนึ่ง) หากมาตรการส่งผลกระทบต่อสาขาบริการการเงินและสาขาอื่น ๆ ประเทศภาคีผู้ฟ้องอาจจะรับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นของตนในสาขาบริการการเงินที่ได้รับผลกระทบในระดับที่เทียบเท่ากับผลกระทบที่เกิดจากมาตรการในสาขาบริการการเงิน และ
- (สอง) หากมาตรการส่งผลกระทบต่อสาขาอื่นนอกเหนือจากสาขาบริการการเงิน ประเทศภาคีผู้ฟ้องต้องไม่ระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นในสาขาบริการการเงิน และ¹⁰
- (บี) ประเทศภาคีผู้ฟ้องต้องบังคับใช้หลักการและกระบวนการดังต่อไปนี้
- (หนึ่ง) ประเทศภาคีผู้ฟ้องควรพิจารณาจะรับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นในสาขาเดียวกับสาขาที่คณะอนุญาโตตุลาการตัดสินว่ามีการทำให้เสียไปหรือทำให้เสื่อมลงซึ่งประโยชน์จริง เป็นลำดับแรก
- (สอง) หากประเทศภาคีผู้ฟ้องพิจารณาแล้วเห็นว่าการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นในสาขาเดียวกันไม่สามารถกระทำได้หรือไม่มีประสิทธิภาพ และหากผลที่ตามมามีผลกระทบมากเพียงพอ ประเทศภาคีผู้ฟ้องอาจจะรับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นในสาขาอื่นได้รวมถึงสาขาบริการการเงิน การแจ้งตามที่ระบุในข้อ 17.3 ของบทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท) ประเทศภาคีผู้ฟ้องต้องระบุเหตุผลที่ตัดสินใจระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นในสาขาอื่นด้วย และ
- (สาม) ในการบังคับใช้หลักการตามที่ระบุในอนุวรรค (บี)(หนึ่ง) และ (สอง) ประเทศภาคีผู้ฟ้องต้องคำนึงถึง

¹⁰ อนุวรรค (เอ) ต้องบังคับใช้กับกลุ่มประเทศภาคีทุกประเทศ ยกเว้นเวียดนามและนิวซีแลนด์ อนุวรรค (บี) ต้องใช้บังคับเฉพาะในสภาวะการณ์ที่เวียดนามหรือนิวซีแลนด์เป็นประเทศภาคีผู้ฟ้อง หรือประเทศภาคีผู้ถูกฟ้อง ในกรณีเช่นว่า จะต้องบังคับใช้บทบัญญัติดังกล่าวกับกลุ่มประเทศภาคีที่มีเกี่ยวข้องกับทั้งหมด

- (เอ) การค้าสินค้า การให้บริการการเงิน ประเด็นอื่นใด ที่คณะอนุญาโตตุลาการพบว่ามีการทำให้เสียไปหรือการทำให้เสื่อมลงซึ่งประโยชน์ และมีความสำคัญต่อการค้าของประเทศภาคีผู้ฟ้อง
- (บี) สินค้า บริการการเงิน ที่ครอบคลุมภายใต้ภาคผนวกนี้ และบริการอื่นใดนอกเหนือจากบริการการเงินภายใต้บทที่ 8 (การค้าบริการ) ล้วนเป็นประเด็นที่สำคัญ
- (ซี) องค์ประกอบทางเศรษฐกิจภาพกว้างที่เกี่ยวข้องกับการทำให้เสียไปหรือการทำให้เสื่อมลงซึ่งประโยชน์ และผลของการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นที่เกิดแก่เศรษฐกิจในภาพกว้าง

ข้อ 10

องค์กรกำกับดูแลตนเอง

หากประเทศภาคีใดกำหนดให้สถาบันการเงินของประเทศภาคีอื่นเข้าเป็นสมาชิก เข้าร่วมหรือเข้าถึงองค์กรกำกับดูแลตนเอง เพื่อที่จะสามารถให้บริการการเงินในอาณาเขตของตน ประเทศภาคีนั้นต้องทำให้มั่นใจว่าองค์กรกำกับดูแลตนเองดังกล่าวจะปฏิบัติตามพันธกรณีของประเทศภาคีนั้นภายใต้ข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ของบทที่ 8 (การค้าบริการ)

ข้อ 11

ระบบการจ่ายเงินและชำระราคา

ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขการประติบัติเยี่ยงคนชาติ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องอนุญาตให้สถาบันการเงินของประเทศภาคีอื่นที่เข้ามาจัดตั้งในอาณาเขตของตนสามารถเข้าถึงระบบการจ่ายเงินและชำระราคาที่ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐ และสามารถเข้าถึงการสนับสนุนเงินทุนอย่างเป็นทางการ และกลไกการชดเชยหนี้ที่มีอยู่สำหรับการดำเนินการธุรกิจปกติ อย่างไรก็ตาม ข้อนี้มีได้ประสงค์ให้รวมถึงการอนุญาตให้เข้าถึงแหล่งให้เงินกู้ยืมสุดท้ายของประเทศภาคี¹¹

ข้อ 12

ข้อพิพาทด้านการลงทุนในบริการการเงิน¹²

1. หากผู้ลงทุนของประเทศภาคียื่นข้อเรียกร้องสิทธิต่อการอนุญาตตลาดการภายใต้ส่วน บี ของบทที่ 11 (การลงทุน) ต่อมาตรการที่เกี่ยวข้องกับระเบียบข้อบังคับหรือการดูแลของสถาบันการเงิน ตลาด หรือตราสาร ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านกฎหมายหรือวิธีปฏิบัติด้านการบริการการเงินของผู้สมัครต้องถูกใช้พิจารณาในการแต่งตั้งอนุญาตตลาดการในคณะอนุญาโตตุลาการ

2. หากผู้ลงทุนของประเทศภาคียื่นข้อเรียกร้องสิทธิต่อการอนุญาตตลาดการภายใต้ส่วน บี ของบทที่ 11 (การลงทุน) และประเทศภาคีผู้พิพาทใช้ข้อ 3 (มาตรการกำกับดูแลด้านเสถียรภาพ) หรือข้อ 7 (ข้อยกเว้นบริการการเงิน) เป็นคำแก้ต่าง สิ่งต่อไปต้องถูกบังคับใช้

(เอ) ประเทศภาคีผู้พิพาทต้องยื่นคำร้องสำหรับการพิจารณาความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ของประเทศภาคีผู้พิพาทและประเทศภาคีผู้ไม่พิพาทในประเด็นว่าบทบัญญัติ

¹¹ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ประเทศภาคีไม่จำเป็นต้องให้สิทธิการเข้าถึงภายใต้ข้อนี้แก่สถาบันการเงินของประเทศภาคีอื่นที่จัดตั้งขึ้นในอาณาเขตของตน หากไม่ได้ให้สิทธิการเข้าถึงหรือการปฏิบัติดังกล่าวแก่สถาบันการเงินของตนเองที่มีลักษณะเดียวกัน

¹² ข้อนี้ต้องใช้บังคับเฉพาะกับมาตรการที่ส่งผลกระทบต่อให้บริการการเงินผ่านการจัดตั้งทางพาณิชย์ในอาณาเขตประเทศภาคีใดภาคีหนึ่งในกลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องกับกลระเมิดพันธกรณีตามข้อ 26.2 (การปฏิบัติและการคุ้มครองการจัดตั้งทางพาณิชย์) ของบทที่ 8 (การค้าบริการ)

ตามข้อ 3 (มาตรการกำกับดูแลด้านเสถียรภาพ) หรือข้อ 7 (ข้อยกเว้นบริการการเงิน) เป็นคำแก้ต่างที่มีผลทางกฎหมายในการเรียกร้องสิทธิ โดยทำเป็นลายลักษณ์อักษรต่อเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านบริการการเงินของประเทศภาคีผู้ไม่พิพาทซึ่งระบุตามข้อ 16 (จุดติดต่อ) ไม่เกินกว่าวันที่คณะอนุญาโตตุลาการซึ่งก่อตั้งภายใต้บทที่ 11 (การลงทุน) (อนุญาโตตุลาการไอเอสดีเอส) กำหนดให้ประเทศภาคีผู้พิพาทยื่นเอกสารโต้แย้งคำฟ้องหรือ ในกรณีมีการแก้ไขคำขอเริ่มต้นคดีด้วยอนุญาโตตุลาการ วันที่อนุญาโตตุลาการไอเอสดีเอสกำหนดให้ประเทศภาคีผู้พิพาทยื่นความเห็นต่อการแก้ไข ประเทศภาคีผู้พิพาทต้องจัดให้สำเนาคำร้องต่ออนุญาโตตุลาการไอเอสดีเอส หากมีการก่อตั้ง และกลุ่มประเทศภาคีที่ไม่ใช่ภาคีในข้อพิพาทการลงทุน โดยไม่ล่าช้า คณะอนุญาโตตุลาการอาจดำเนินการตามสิทธิเรียกร้องเท่าที่บัญญัติตามวรรค 4¹³ ได้

(บี) หากภายใน 14 วันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำร้องสำหรับการพิจารณาร่วม ประเทศภาคีอื่นส่งหนังสือแจ้งเจตจำนงค์เป็นลายลักษณ์อักษรถึงประเทศภาคีผู้พิพาทและประเทศภาคีผู้ไม่พิพาทแจ้งถึงการที่ตนมีผลประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญในประเด็นดังกล่าว เจ้าหน้าที่ด้านบริการการเงินของประเทศภาคีอื่นนั้นอาจเข้าร่วมการหารือภายใต้ประเด็นดังกล่าว การพิจารณาร่วมต้องดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านบริการการเงินของประเทศภาคีผู้พิพาทและประเทศภาคีผู้ไม่พิพาท

(ซี) เจ้าหน้าที่ของประเทศภาคีผู้พิพาทและประเทศภาคีผู้ไม่พิพาทต้องทำโดยสุจริตในการพิจารณาร่วมที่ระบุในอนุวรรค (เอ) การพิจารณาอื่นต้องถูกส่งโดยไม่ล่าช้าให้แก่ประเทศภาคีผู้พิพาท คณะกรรมการด้านบริการ และอนุญาโตตุลาการไอเอสดีเอส หากมีการก่อตั้ง การพิจารณาต้องผูกพันต่ออนุญาโตตุลาการไอเอสดีเอส และคำตัดสินหรือคำชี้ขาดอื่นใดของอนุญาโตตุลาการไอเอสดีเอสต้องสอดคล้องกับการพิจารณานั้น

¹³ เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ “การพิจารณาร่วม” หมายถึง การพิจารณาโดยเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านบริการการเงินของประเทศภาคีผู้พิพาทและประเทศภาคีผู้ไม่พิพาทที่ระบุตามข้อ 16 (จุดติดต่อ) การพิจารณาร่วมต้องดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านบริการการเงินของประเทศภาคีผู้พิพาทและประเทศภาคีผู้ไม่พิพาท

(ดี) หากเจ้าหน้าที่ที่ระบุตามอนุวรรค (เอ) และ (ซี) ไม่มีการพิจารณาภายใน 150 วันนับจากวันที่ได้รับแจ้งถึงคำร้องเพื่อการพิจารณาร่วมเป็นลายลักษณ์อักษรจากประเทศภาคีผู้พิพาทตามอนุวรรค (เอ) ประเทศภาคีผู้พิพาทหรือประเทศภาคีผู้ไม่พิพาทอาจร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการภายใต้บทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท) (“บทที่ 20 อนุญาโตตุลาการ”)¹⁴ เพื่อพิจารณาว่าบทบัญญัติตามข้อ 3 (มาตรการกำกับดูแลด้านเสถียรภาพ) หรือข้อ 7 (ข้อยกเว้นบริการการเงิน) เป็นคำแก้ต่างที่มีผลทางกฎหมายในการเรียกร้องสิทธิ บทที่ 20 อนุญาโตตุลาการต้องถูกจัดตั้งตามข้อ 11 (การจัดตั้งและการนั่งพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ) ของบทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท) นอกจากนี้ ข้อ 13.15 และข้อ 13.16 (กระบวนการของคณะอนุญาโตตุลาการ) ของบทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท) บทที่ 20 อนุญาโตตุลาการ ต้องนำเสนอรายงานฉบับของตนต่อคู่พิพาท

3. รายงานฉบับสุดท้ายของบทที่ 20 อนุญาโตตุลาการที่อ้างถึงในวรรค 2(ดี) ต้องผูกพันต่ออนุญาโตตุลาการไอเอสดีเอส และคำตัดสินหรือคำชี้ขาดอื่นใดของอนุญาโตตุลาการไอเอสดีเอส ต้องสอดคล้องกับรายงานฉบับสุดท้ายของบทที่ 20 คณะอนุญาโตตุลาการ

4. หากไม่มีการร้องขอเพื่อจัดตั้งบทที่ 20 อนุญาโตตุลาการตามวรรค 2(ดี) ภายใน 10 วันนับจากช่วงเวลา 150 วัน ตามที่อ้างถึงในวรรค 2(ดี) หมดอายุลง อนุญาโตตุลาการไอเอสดีเอส อาจดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้องสิทธินั้น

(เอ) อนุญาโตตุลาการไอเอสดีเอสต้องไม่อนุমানการบังคับใช้ข้อ 3 (มาตรการกำกับดูแลด้านเสถียรภาพ) หรือข้อ 7 (ข้อยกเว้นบริการการเงิน) จากข้อมูลที่เจ้าหน้าที่ยังไม่ได้พิจารณาตามที่ระบุในวรรค 2(เอ) (ซี) และ (ดี)

¹⁴ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น บทที่ 20 อนุญาโตตุลาการที่อ้างถึงอาจตัดสินเป็นการเฉพาะว่าข้อ 3 (มาตรการกำกับดูแลด้านเสถียรภาพ) หรือข้อ 7 (ข้อยกเว้นบริการการเงิน) เป็นคำแก้ต่างที่มีผลทางกฎหมายในการเรียกร้องสิทธิ

(บี) ประเทศภาคีผู้ไม่พิพาทอาจให้การหรือยื่นเป็นลายลักษณ์อักษรต่ออนุญาโตตุลาการไอเอสดีเอสในการพิจารณาว่าบทบัญญัติข้อ 3 (มาตรการกำกับดูแลด้านเสถียรภาพ) หรือข้อ 7 (ช้อยกเว้นบริการการเงิน) เป็นคำแก้ต่างที่มีผลทางกฎหมายในการเรียกร้องสิทธิ เพื่อเป้าประสงค์ของการอนุญาโตตุลาการ แม้ว่าจะมีการยืนยันดังกล่าว ประเทศภาคีผู้ไม่พิพาทต้องถูกสันนิษฐานว่ามีทำที่ตามข้อ 3 (มาตรการกำกับดูแลด้านเสถียรภาพ) หรือข้อ 7 (ช้อยกเว้นบริการการเงิน) ซึ่งไม่สอดคล้องกับทำที่ของประเทศภาคีผู้พิพาท

5. เพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อนี้ คำนิยามของคำต่อไปนี้ให้ใช้บังคับโดยอนุโลมกับข้อ 19 (ขอบเขตและคำนิยาม) ของบทที่ 11 (การลงทุน) ได้แก่ ผู้ลงทุนผู้พิพาท คู่พิพาท ประเทศภาคีผู้พิพาท และประเทศภาคีผู้ไม่พิพาท

ข้อ 13

บริการการเงินรูปแบบใหม่

1. ประเทศภาคีเจ้าภาพแต่ละฝ่ายต้องพยายามอนุญาตให้สถาบันการเงินของประเทศภาคีอื่นที่จัดตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศภาคีเจ้าภาพสามารถให้บริการการเงินรูปแบบใหม่ในอาณาเขตของประเทศภาคีเจ้าภาพ ซึ่งเป็นบริการการเงินรูปแบบใหม่ที่ประเทศภาคีเจ้าภาพจะอนุญาตให้กับสถาบันการเงินของตนภายใต้สภาวะการณ์ที่คล้ายคลึงกัน โดยไม่ต้องมีการออกกฎหมายใหม่หรือแก้ไขกฎหมายที่มีอยู่¹⁵

2. เมื่อคำขออนุญาตได้รับอนุมัติแล้ว การให้บริการการเงินรูปแบบใหม่ต้องเกี่ยวข้องกับ การให้ใบอนุญาต การกำหนดรูปแบบของการจัดตั้งหน่วยธุรกิจ หรือข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีเจ้าภาพ

¹⁵ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ประเทศภาคีอาจกำหนดหลักเกณฑ์การกำกับดูแลใหม่หรือมาตรการรองอื่นในการอนุญาตการให้บริการการเงินรูปแบบใหม่ได้

ข้อ 14

ระบบชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์

1. ตระหนักถึงความเติบโตอย่างรวดเร็วของการชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มประเทศภาคีต้องสนับสนุนในทางปฏิบัติต่อการพัฒนาการชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ข้ามแดนเพื่อให้มีประสิทธิภาพ ปลอดภัย และเชื่อถือได้

- (เอ) สนับสนุนการยอมรับและการใช้มาตรฐานการชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับการยอมรับจากนานาชาติ
- (บี) ส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการเชื่อมโยงระหว่างกันของสาธารณูปโภคพื้นฐานสำหรับการชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์
- (ซี) สนับสนุนนวัตกรรมและการแข่งขันในบริการการชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์

2. เพื่อการนี้และเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องพยายามในทางปฏิบัติ

- (เอ) จัดให้มีกฎระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ไว้แก่สาธารณะภายในระยะเวลาที่เหมาะสม รวมถึงที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติตามกฎหมาย ข้อกำหนด กระบวนการ และพื้นฐานทางเทคนิคในการออกใบอนุญาต
- (บี) สรุปผลการตัดสินใจต่อการอนุมัติกฎหมายและใบอนุญาตภายในระยะเวลาที่เหมาะสม
- (ซี) ไม่เลือกปฏิบัติโดยปราศจากเหตุผลหรือไม่เป็นธรรมระหว่างสถาบันการเงินและผู้ให้บริการการชำระเงินอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงการบริการและสาธารณูปโภคพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำเนินการของระบบชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์

- (ดี) โดยคำนึงถึงพันธกรณีที่เกี่ยวข้องกับระบบชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ มาตรฐานระหว่างประเทศสำหรับข้อความการชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างสถาบันการเงินและผู้ให้บริการการเงิน เพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างระบบชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์
- (อี) อำนวยความสะดวกในการใช้แพลตฟอร์มและโครงสร้างแบบเปิด เช่น เครื่องมือและโปรโตคอลผ่านการเชื่อมโยงต่อระบบ (“เอพีไอ”) และสนับสนุนสถาบันการเงินและผู้ให้บริการการเงินในการสร้างเอพีไอเพื่อให้บริการและเสนอผลิตภัณฑ์ต่อประเทศภาคีฝ่ายที่สามอย่างปลอดภัยและเชื่อถือได้ หากกระทำได้ อำนวยความสะดวกร่วมกันต่อนวัตกรรมและการแข่งขันในระบบชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์
- (เอฟ) อำนวยความสะดวกต่อนวัตกรรมและการแข่งขัน และตระหนักถึงความสำคัญ of ความสามารถในการริเริ่มผลิตภัณฑ์และบริการชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์รูปแบบใหม่ในระยะเวลาที่เหมาะสม เช่น การยอมรับระบบสำหรับทดสอบด้านกฎหมายและอุตสาหกรรม

3. ตามวรรค 1 กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาไว้ซึ่งความปลอดภัย ความมีประสิทธิภาพ ความน่าเชื่อถือ และความเชื่อมั่น ในระบบชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระเบียบข้อบังคับ และการยอมรับและบังคับใช้ในทางปฏิบัติต่อระเบียบข้อบังคับและนโยบายในสัดส่วนเดียวกับความเสี่ยงที่ผู้ให้บริการการเงินประสบ

ข้อ 15

การปรึกษาหารือ

1. ประเทศภาคีอาจขอให้มีการปรึกษาหารือกับประเทศภาคีอื่นในประเด็นใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นภายใต้ความตกลงฉบับนี้ที่ส่งผลกระทบต่อบริการการเงิน โดยประเทศภาคีอื่นต้องพิจารณาคำขอดังกล่าว
2. การปรึกษาหารือภายใต้ข้อนี้ต้องรวมถึงผู้แทนที่เกี่ยวข้องจากจุดติดต่อตามที่ระบุในข้อ 16 (จุดติดต่อ)

ข้อ 16

จุดติดต่อ

1. หน่วยงานกำกับดูแลของประเทศภาคีแต่ละฝ่ายที่มีหน้าที่ด้านบริการการเงิน (“จุดติดต่อ”) คือ
 - (เอ) สำหรับออสเตรเลีย คือ กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศและการค้า และเท่าที่จำเป็น เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องรวมถึงหน่วยงานกำกับดูแลด้านเสถียรภาพทางการเงินออสเตรเลีย ธนาคารกลางออสเตรเลีย และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ออสเตรเลีย
 - (บี) สำหรับบรูไนดารุสซาลาม คือ กระทรวงการคลังและเศรษฐกิจ และธนาคารกลางบรูไนดารุสซาลาม
 - (ซี) สำหรับกัมพูชา คือ กระทรวงเศรษฐกิจและการเงิน สำนักงานคณะกรรมการกำกับตลาดหลักทรัพย์กัมพูชา หน่วยงานกำกับดูแลด้านประกันภัยกัมพูชา ธนาคารกลางกัมพูชา และกระทรวงพาณิชย์

- (ด) สำหรับอินโดนีเซีย คือ กระทรวงการค้า กระทรวงการคลัง หน่วยงานกำกับดูแลการค้าบริการการเงินอินโดนีเซีย (โอเจเค) และธนาคารกลางอินโดนีเซีย
- (อี) สำหรับ สปป.ลาว คือ ธนาคารกลาง สปป.ลาว กระทรวงการคลัง และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ลาว
- (เอฟ) สำหรับมาเลเซีย คือ ธนาคารกลางมาเลเซีย และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์มาเลเซีย
- (จี) สำหรับเมียนมา คือ กระทรวงยุทธศาสตร์และการคลัง ธนาคารกลางเมียนมา สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เมียนมา และกระทรวงพาณิชย์
- (เอช) สำหรับนิวซีแลนด์ คือ กระทรวงการต่างประเทศและการค้า ประสานงานร่วมกับหน่วยงานกำกับดูแลการค้าบริการการเงิน
- (ไอ) สำหรับฟิลิปปินส์ คือ กระทรวงการคลัง ธนาคารกลางฟิลิปปินส์ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และสำนักงานกำกับ การประกันภัย
- (เจ) สำหรับสิงคโปร์ คือ หน่วยงานกำกับดูแลด้านการเงินสิงคโปร์
- (เค) สำหรับไทย คือ กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงาน คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และสำนักงาน คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย และ
- (แอล) สำหรับเวียดนาม คือ กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า ธนาคารกลาง เวียดนามและกระทรวงการคลัง

2. ประเทศภาคีต้องแจ้งให้ประเทศภาคีอื่น ๆ ทราบโดยพลันเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ของจุดติดต่อ

ภาคผนวก 8 บี โทรคมนาคม

ข้อ 1

ขอบเขต

1. ภาคผนวกนี้ใช้บังคับกับมาตรการของประเทศภาคีที่มีผลต่อบริการโทรคมนาคมสาธารณะ รวมถึง

(เอ) มาตรการที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงและการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือบริการโทรคมนาคมสาธารณะ และ

(บี) มาตรการที่เกี่ยวข้องกับพันธกรณีในเรื่องผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะ

2. ภาคผนวกนี้ไม่ใช้บังคับกับมาตรการที่มีผลต่อบริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ ยกเว้นเพื่อประกันว่าผู้ให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์สามารถเข้าถึงและใช้โครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะและบริการโทรคมนาคมสาธารณะได้

3. ห้ามมิให้ตีความข้อกำหนดในภาคผนวกนี้ในลักษณะที่เป็นการ

(เอ) กำหนดให้ประเทศภาคีต้องอนุญาตผู้ให้บริการของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งในการจัดตั้ง สร้าง ได้มา เช่า ดำเนินการ หรือให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมหรือบริการโทรคมนาคม นอกเหนือจากพันธกรณีที่ประเทศภาคีได้ผูกพันไว้ภายใต้บทที่ 8 (การค้าบริการ) หรือ

(บี) กำหนดให้ประเทศภาคี หรือกำหนดให้ประเทศภาคีต้องบังคับผู้ให้บริการที่อยู่ภายใต้ขอบเขตอำนาจทางกฎหมายของตน ต้องจัดตั้ง สร้าง ได้มา เช่า ดำเนินการ หรือให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมหรือบริการโทรคมนาคมซึ่งมิได้ให้บริการแก่สาธารณชนเป็นการทั่วไป

ข้อ 2

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของภาคผนวกนี้

- (เอ) **สะท้อนต้นทุน** หมายถึง อยู่บนพื้นฐานของต้นทุน และอาจรวมถึงผลกำไรที่สมเหตุสมผล และอาจเกี่ยวข้องกับวิธีการคำนวณต้นทุนที่แตกต่างกันสำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกหรือบริการที่ต่างกัน
- (บี) **ผู้ใช้บริการปลายทาง** หมายถึง ผู้ใช้บริการหรือลูกค้าของบริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือบริการโทรคมนาคมสาธารณะ ซึ่งรวมถึงผู้ให้บริการอื่น ๆ นอกเหนือจากผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะ
- (ซี) **สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น** หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกของโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือบริการโทรคมนาคมสาธารณะซึ่ง
 - (หนึ่ง) ให้บริการโดยได้เอกสิทธิ์หรือมีอำนาจเหนือตลาดโดยผู้ให้บริการเพียงรายเดียวหรือผู้ให้บริการที่มีจำนวนจำกัด และ
 - (สอง) ไม่สามารถสร้างทดแทนได้ด้วยเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์หรือทางเทคนิคเพื่อให้บริการ
- (ดี) **การเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม** หมายถึง การเชื่อมต่อกับผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะเพื่อให้ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการรายหนึ่งสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้ให้บริการของผู้ให้บริการอีกรายหนึ่งและเพื่อเข้าถึงบริการของผู้ให้บริการอีกรายหนึ่งได้
- (อี) **บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ข้ามแดนระหว่างประเทศ** หมายถึง การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เชิงพาณิชย์ ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงทางการค้าระหว่าง

ผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะ เพื่อให้ผู้ใช้บริการปลายทางสามารถใช้เครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่ เครื่องที่ใช้ในประเทศของตนหรืออุปกรณ์อื่น ในการใช้บริการเสียง ข้อมูล หรือข้อความ ในขณะที่อยู่นอกอาณาเขตที่โครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะของตนตั้งอยู่

(เอฟ) **วงจรเช่า** หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกทางโทรคมนาคมระหว่างจุดที่กำหนดสองจุดหรือมากกว่า ซึ่งถูกกำหนดให้ใช้หรือมีไว้สำหรับการใช้งานของผู้ใช้เฉพาะราย

(จี) **ใบอนุญาต** หมายถึง การอนุญาตใด ๆ ที่ประเทศภาคีอาจกำหนดตามกฎหมายและกฎระเบียบของตนแก่บุคคล เพื่อให้บุคคลนั้นสามารถให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือบริการโทรคมนาคมสาธารณะ ซึ่งรวมถึงสัมปทานการอนุญาต หรือการลงทะเบียน

(เอช) **ผู้ให้บริการรายใหญ่** หมายถึง ผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะ หรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะ ที่มีความสามารถในการส่งผลกระทบต่อเงินเข้าตลาด ในด้านราคาและอุปทาน ในตลาดที่เกี่ยวข้องกับบริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะและบริการโทรคมนาคมสาธารณะ ซึ่งเป็นผลจาก

(หนึ่ง) การควบคุมสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น หรือ

(สอง) การใช้สถานะของตนในตลาด

(ไอ) **ไม่เลือกปฏิบัติ** หมายถึง การปฏิบัติที่ไม่ด้อยไปกว่าที่ให้แก่ผู้ใช้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะอื่นใดที่เหมือนกัน ในสภาวะการณ์ที่เหมือนกัน

- (เจ) **การคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์** หมายถึง การที่ผู้ใช้บริการปลายทางของบริการโทรคมนาคมสาธารณะสามารถรักษาไว้ซึ่งเลขหมายโทรศัพท์เดิมเมื่อเปลี่ยนผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะที่เป็นผู้ให้บริการประเภทเดียวกัน
- (เค) **การให้เข้าพื้นที่เพื่อติดตั้งอุปกรณ์เชิงกายภาพ** หมายถึง การเข้าถึงพื้นที่เพื่อติดตั้ง บำรุงรักษา หรือซ่อมแซมอุปกรณ์ ณ อาคารสถานที่ซึ่งเป็นกรรมสิทธิหรือครอบครองและใช้งานโดยผู้ให้บริการรายใหญ่ เพื่อบริการโทรคมนาคมสาธารณะ
- (แอล) **โครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะ** หมายถึง โครงสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคมสาธารณะที่ใช้สำหรับการให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะ ระหว่างจุดหมายปลายทางของโครงข่ายที่กำหนดไว้สองจุดหรือมากกว่า
- (เอ็ม) **บริการโทรคมนาคมสาธารณะ** หมายถึง บริการโทรคมนาคมใด ๆ ที่ประเทศกําคําหนดให้มีการให้บริการ แก่สาธารณชนเป็นการทั่วไป โดยชัดแจ้งหรือโดยผลในทางปฏิบัติ ทั้งนี้ การบริการดังกล่าว อาจรวมถึงบริการโทรเลข โทรศัพท์ เทเล็กซ์ และการส่งผ่านข้อมูลแบบทันทีของของลูกค้าระหว่างจุดสอง (2) จุด หรือมากกว่า โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบหรือเนื้อหาข้อมูลของลูกค้าระหว่างต้นทางและปลายทางแต่ประการใด
- (เอ็น) **โทรคมนาคม** หมายถึง การส่งและการรับสัญญาณผ่านสื่อแม่เหล็กไฟฟ้าใด ๆ
- (โอ) **หน่วยงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม** หมายถึง หน่วยงานใด ๆ หนึ่งหน่วยงานหรือมากกว่าซึ่งมีหน้าที่ภายใต้กฎหมายและกฎระเบียบของภาคในการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม และ
- (พี) **ผู้ใช้บริการ** หมายถึง ผู้ใช้บริการปลายทางหรือผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะ

ข้อ 3

แนวทางการกำกับดูแล

1. กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงความสำคัญของตลาดที่มีการแข่งขัน เพื่อให้มีทางเลือกสำหรับบริการโทรคมนาคมที่หลากหลาย และเพื่อส่งเสริมสวัสดิการของผู้บริโภค และตระหนักว่าการกำกับดูแลอาจไม่มีความจำเป็นหากมีการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพแล้ว ทั้งนี้ กลุ่มประเทศภาคีตระหนักว่าความจำเป็นและแนวทางในการกำกับดูแลมีความแตกต่างกันในแต่ละตลาด และประเทศภาคีแต่ละฝ่ายสามารถกำหนดวิธีการในการปฏิบัติตามพันธกรณีของตนภายใต้ภาคผนวกนี้ได้
2. ในการนี้ กลุ่มประเทศภาคีตระหนักว่าประเทศภาคีอาจ
 - (เอ) ดำเนินการกำกับดูแลทางตรง ทั้งต่อปัญหาที่ประเทศภาคีคาดการณ์ว่าอาจเกิดขึ้น หรือเพื่อแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นแล้วในตลาด หรือ
 - (บี) อาศัยบทบาทของกลไกตลาด โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับส่วนของตลาดที่มีการแข่งขันหรือมีแนวโน้มว่าจะมีการแข่งขัน หรือที่มีอุปสรรคต่อการเข้าสู่ตลาดน้อย อาทิ บริการของผู้ให้บริการโทรคมนาคมที่ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโครงข่ายเป็นของตนเอง หรือ
 - (ซี) ใช้ช่องทางที่เหมาะสมอื่น ๆ ที่จะให้ผลประโยชน์ในระยะยาวแก่ผู้ใช้บริการปลายทาง
3. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ประเทศภาคีที่งดเว้นการกำกับดูแลตามข้อบ่งชี้ยังคงต้องอยู่ภายใต้ข้อบังคับของพันธกรณีภายใต้ภาคผนวกนี้

ข้อ 4

การเข้าถึงและใช้โครงข่ายโทรคมนาคม¹

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องประกันว่าผู้ให้บริการใด ๆ ของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งสามารถเข้าถึงและใช้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือบริการโทรคมนาคมสาธารณะ รวมถึงวงจรเช่าที่มีการให้บริการในอาณาเขต หรือข้ามพรมแดนของตน ภายในเวลาอันสมควร บนข้อกำหนดและเงื่อนไขที่สมเหตุสมผล ไม่เลือกปฏิบัติ และโปร่งใส รวมถึง วิธีการตามที่กำหนดไว้ในวรรค 2 ถึง 6

2. ภายในวรรค 5 และ 6 ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องประกันว่าผู้ให้บริการของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งจะได้รับอนุญาตให้

(เอ) ซื้อหรือเช่าและติดตั้งอุปกรณ์ปลายทางหรืออุปกรณ์อื่นสำหรับการต่อประสานกับโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะซึ่งจำเป็นต่อการให้บริการของผู้ให้บริการเหล่านั้น

(บี) ต่อวงจรที่ตนเช่าหรือเป็นเจ้าของ เข้ากับโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะและบริการโทรคมนาคมสาธารณะ หรือต่อเข้ากับวงจรที่ผู้ให้บริการอีกรายหนึ่ง²เช่า หรือเป็นเจ้าของ และ

(ซี) ใช้ระบบปฏิบัติการโปรโตคอลที่ผู้ให้บริการเหล่านั้นเลือก

¹ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ข้อบทนี้ไม่ห้ามประเทศภาคีใดในการกำหนดให้ผู้ให้บริการต้องได้รับใบอนุญาตในการประกอบกิจการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือบริการโทรคมนาคมสาธารณะภายในอาณาเขตของประเทศภาคี

² สำหรับเวียดนาม โครงข่ายที่ได้รับอนุญาต เพื่อวัตถุประสงค์ที่ไม่ใช่เพื่อการพาณิชย์ ในบริการเสียงและข้อมูลทางโทรคมนาคมระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มผู้ใช้บริการแบบปิด สามารถเชื่อมต่อโดยตรงระหว่างกันได้ เมื่อได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากหน่วยงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม เวียดนามประกันว่าเมื่อมีการร้องขอ ผู้ขออนุญาตจะได้รับทราบถึงเหตุแห่งการปฏิเสธการให้อนุญาต เวียดนามจะทบทวนข้อกำหนดเรื่องการได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรดังกล่าว ภายในสอง (2) ปีนับจากวันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับ

3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องประกันว่าผู้ให้บริการของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งอาจใช้โครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะและบริการโทรคมนาคมสาธารณะ สำหรับการเคลื่อนย้ายข้อมูลภายในอาณาเขต หรือข้ามพรมแดนของตน รวมถึงสำหรับการสื่อสารภายในองค์กรของผู้ให้บริการเหล่านั้น และสำหรับการเข้าถึงข้อมูลที่มีการบรรจุอยู่ในฐานข้อมูลหรือมีฉะนั้นก็เป็นข้อมูลที่จัดเก็บไว้ในรูปแบบที่สามารถอ่านได้ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ในอาณาเขตของประเทศภาคีใด ๆ

4. แม้จะมีวรรค 3 กำหนดไว้ แต่ประเทศภาคีอาจใช้มาตรการตามที่จำเป็นเพื่อประกันความปลอดภัยและความลับของข้อมูลข่าวสาร และเพื่อคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการปลายทางของบริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือบริการโทรคมนาคมสาธารณะ ภายใต้เงื่อนไขว่ามาตรการเหล่านั้นจะไม่นำมาใช้ในลักษณะที่เป็นเครื่องมือในการเลือกปฏิบัติโดยพลการ หรือปราศจากเหตุผลหรือเป็นข้อจำกัดแบบแฝงต่อการค้าบริการ

5. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องประกันว่าไม่มีการกำหนดเงื่อนไขในการเข้าถึงและการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะและบริการโทรคมนาคมสาธารณะ นอกเหนือจากที่จำเป็นเพื่อ

(เอ) คุ้มครองความรับผิดชอบด้านบริการสาธารณะของผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะและผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความสามารถของผู้ให้บริการเหล่านั้นที่จะให้บริการโครงข่ายหรือบริการแก่สาธารณชนโดยทั่วไป หรือ

(บี) ปกป้องความปลอดภัยด้านเทคนิคของโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือบริการโทรคมนาคมสาธารณะ

6. ในกรณีที่นำไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรค 5 เงื่อนไขในการเข้าถึงและใช้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะและบริการโทรคมนาคมสาธารณะอาจรวมถึง

- (เอ) ข้อกำหนดในการต่อประสานทางเทคนิคเฉพาะ รวมถึงระบบปฏิบัติการ โปรโตคอลในการต่อประสานอุปกรณ์ สำหรับการต่อเข้ากับโครงข่าย โทรคมนาคมสาธารณะและบริการโทรคมนาคมสาธารณะ
- (บี) ข้อกำหนดทางเทคนิค ในกรณีที่จำเป็น สำหรับการทำงานร่วมกันได้ของ โครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะและบริการโทรคมนาคมสาธารณะและ เพื่อส่งเสริมให้บรรลุตามเป้าหมายที่ระบุไว้ในข้อ 17 (ความสัมพันธ์กับองค์กร ระหว่างประเทศ)
- (ซี) การรับรองตัวอย่างอุปกรณ์ปลายทางหรืออุปกรณ์อื่นซึ่งต่อประสานกับ โครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะและข้อกำหนดทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการติดตั้งอุปกรณ์เหล่านั้นเข้ากับโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะ
- (ดี) ข้อกำหนดในการต่อวงจรที่ตนเช่าหรือเป็นเจ้าของ เข้ากับโครงข่ายโทรคมนาคม สาธารณะหรือบริการโทรคมนาคมสาธารณะ หรือต่อเข้ากับวงจรที่ผู้ให้บริการ รายอื่นเช่าหรือเป็นเจ้าของ หรือ
- (อี) ข้อกำหนดสำหรับการแจ้งและการอนุญาต

ข้อ 5

การให้บริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์³

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายประกันว่าผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะในอาณาเขตของตน จัดให้มีบริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ในขอบเขตที่มีความเป็นไปได้ทางเทคนิคและทางเศรษฐศาสตร์ ภายในเวลาอันสมควร และบนข้อกำหนดและเงื่อนไขที่สมเหตุสมผลและไม่เลือกปฏิบัติ

³ ข้อบทนี้ไม่ใช้บังคับกับกัมพูชา อินโดนีเซีย สปป. ลาว และเมียนมา

ข้อ 6

การปกป้องการแข่งขัน

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการที่เหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้ผู้ให้บริการซึ่งเป็นผู้ให้บริการรายใหญ่ โดยลำพังหรือร่วมกัน เข้าร่วมหรือกระทำการอย่างต่อเนื่องในพฤติกรรมกีดกันการแข่งขัน
2. พฤติกรรมกีดกันการแข่งขันที่อ้างถึงในวรรค 1 รวมถึงพฤติกรรม ดังต่อไปนี้ โดยเฉพาะ
 - (เอ) การมีส่วนร่วมในการอุดหนุนข้ามประเภทบริการซึ่งเป็นการกีดกันการแข่งขัน
 - (บี) การใช้ข้อมูลที่ได้จากคู่แข่งโดยก่อให้เกิดผลที่เป็นการกีดกันการแข่งขัน และ
 - (ซี) การทำให้ผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะรายอื่นไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลทางเทคนิคเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นและข้อมูลเชิงพาณิชย์ที่เกี่ยวข้อง ภายในเวลาอันสมควร ซึ่งข้อมูลเช่นนั้นจำเป็นต่อผู้ให้บริการเหล่านั้นในการให้บริการ

ข้อ 7

การปฏิบัติของผู้ให้บริการรายใหญ่

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องประกันว่าผู้ให้บริการรายใหญ่ในอาณาเขตของตน ให้การปฏิบัติต่อผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ไม่ด้อยไปกว่าที่ผู้ให้บริการรายใหญ่นั้นให้แก่บริษัทลูกและบริษัทในเครือของตน หรือผู้ให้บริการที่มีอยู่ในเครือ ในสภาวะการณ์ที่เหมือนกัน เกี่ยวกับ

- (เอ) การจัดให้มีการให้บริการ เงื่อนไขการให้บริการ อัตราค่าตอบแทน หรือคุณภาพของบริการโทรคมนาคมสาธารณะที่เหมือนกัน และ
- (บี) การจัดให้มีการต่อประสานทางเทคนิคที่จำเป็นสำหรับการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม

ข้อ 8

การขายต่อบริการ

1. ต้องไม่มีประเทศภาคีใดห้ามมิให้ขายต่อบริการโทรคมนาคมสาธารณะ
2. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น วรรค 1 ไม่ได้จำกัดสิทธิของประเทศภาคีในการกำกับดูแลการขายต่อบริการ รวมถึงสิทธิในการอนุญาตการกำหนดเงื่อนไขในการขายต่อบริการ
3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายอาจกำหนด โดยสอดคล้องกับกฎหมายและกฎระเบียบของตน ว่าบริการโทรคมนาคมสาธารณะประเภทใดต้องจัดให้มีการขายต่อบริการโดยผู้ให้บริการรายใหญ่ โดยอยู่บนพื้นฐานความจำเป็นเพื่อส่งเสริมการแข่งขันหรือเพื่อประโยชน์ในระยะยาวของผู้ใช้บริการปลายทาง หากประเทศภาคีใดได้กำหนดว่าบริการประเภทใดต้องจัดให้มีการขายต่อบริการโดยผู้ให้บริการรายใหญ่แล้ว ประเทศภาคีนั้นต้องประกันว่าผู้ให้บริการรายใหญ่ในอาณาเขตของตน จะไม่กำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดอันไม่สมเหตุสมผลหรือเป็นการเลือกปฏิบัติต่อการขายต่อบริการนั้น

ข้อ 9

การเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม⁴

พันธกรณีที่เกี่ยวข้องกับผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะและผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะ

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องประกันว่าผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะในอาณาเขตของตน จัดให้มีการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมแก่ผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

⁴ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น คำว่า “การเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม” ในภาคผนวกนี้ ไม่รวมถึงการเข้าถึงส่วนประกอบโครงข่ายสายแบบแยกส่วน

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องประกันว่าผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะในอาณาเขตของตน จะไม่ใช่หรือให้ข้อมูลที่มีความอ่อนไหวทางการค้าหรือเป็นข้อมูลลับที่เกี่ยวข้องหรือเป็นของผู้ให้บริการ ซึ่งได้จากการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม เพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากเพื่อการให้บริการดังกล่าว

พันธกรณีที่เกี่ยวข้องกับผู้ให้บริการรายใหญ่

3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องประกันว่าผู้ให้บริการรายใหญ่ในอาณาเขตของตน จัดให้มีการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมสำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ของผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะและผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ณ จุดเชื่อมต่อใด ๆ ที่มีความเป็นไปได้ทางเทคนิคในโครงข่ายของผู้ให้บริการรายใหญ่ ซึ่งการให้เชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมดังกล่าวจะต้องดำเนินการโดย

- (เอ) อยู่ภายใต้ข้อกำหนด เงื่อนไข (รวมถึงมาตรฐานและข้อกำหนดทางเทคนิค) และอัตราค่าตอบแทนที่ไม่เลือกปฏิบัติ⁵
- (บี) มีคุณภาพไม่ด้อยไปกว่าการให้บริการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมที่ตนให้บริการ หรือที่ให้แก่ผู้ให้บริการที่มีบริษัทในเครือ หรือที่ให้แก่บริษัทลูกหรือบริษัทในเครืออื่นของตนในบริการที่เหมือนกัน
- (ซี) ภายในเวลาอันสมควร และบนข้อกำหนดและเงื่อนไข (รวมถึงมาตรฐานและข้อกำหนดทางเทคนิค) และอัตราค่าตอบแทนที่สะท้อนต้นทุน ที่โปร่งใส สมเหตุสมผล และคำนึงถึงความเป็นไปได้ทางเศรษฐศาสตร์ และให้บริการโครงข่ายสายแบบแยกส่วนอย่างเพียงพอ เพื่อที่ผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องชำระค่าใช้จ่ายสำหรับส่วนประกอบหรือสิ่งอำนวยความสะดวกทางโครงข่ายซึ่งไม่จำเป็นสำหรับการให้บริการ และ

⁵ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น อัตราค่าตอบแทนการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมอาจเป็นการเจรจาทางธุรกิจระหว่างผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะ

- (ดี) เมื่อมีการร้องขอให้จัดจุดเชื่อมต่อโครงข่ายเพิ่มเติมจากจุดเชื่อมต่อที่มีการเสนอให้แก่ผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะและผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะส่วนใหญ่ โดยขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่ายที่สะท้อนต้นทุนในการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมเท่าที่จำเป็น

4. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องประกันว่าผู้ให้บริการรายใหญ่ในอาณาเขตของตนเปิดโอกาสให้ผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง สามารถเชื่อมต่อสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ของตนเข้ากับสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ของผู้ให้บริการรายใหญ่ได้ ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้อย่างน้อยหนึ่งวิธี

- (เอ) ข้อเสนอการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมที่ได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมของประเทศภาคี หรือข้อเสนอการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมอื่นใด ซึ่งประกอบด้วย อัตราค่าตอบแทนข้อกำหนดและเงื่อนไข ซึ่งผู้ให้บริการรายใหญ่เสนอให้แก่ผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะเป็นการทั่วไป
- (บี) ข้อกำหนดและเงื่อนไขของสัญญาการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมที่มีผลใช้บังคับอยู่ หรือ
- (ซี) สัญญาการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมฉบับใหม่ที่ทำขึ้นจากการเจรจาเชิงพาณิชย์

5. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องประกันว่ากระบวนการสำหรับการเชื่อมต่อกับโครงข่ายโทรคมนาคมของผู้ให้บริการรายใหญ่ได้มีการเผยแพร่ต่อสาธารณะ

6. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องประกันว่าผู้ให้บริการรายใหญ่ในอาณาเขตของตนจัดให้ข้อตกลงการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมของตน หรือข้อเสนอการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมของตน หรือข้อเสนอการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมอื่นใดของตน มีการเผยแพร่ต่อสาธารณะ

ข้อ 10

การให้บริการและการกำหนดราคาสำหรับการให้บริการวงจรเช่า

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องประกันว่าผู้ให้บริการรายใหญ่ในอาณาเขตของตน ให้บริการวงจรเช่าซึ่งเป็นบริการโทรคมนาคมสาธารณะ แก่ผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะ หรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ภายในเวลาอันสมควร และบนข้อกำหนดและเงื่อนไข และอัตราค่าตอบแทนที่สมเหตุสมผล ไม่เลือกปฏิบัติ และโปร่งใส

ข้อ 11

การให้เข้าพื้นที่เพื่อติดตั้งอุปกรณ์

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องประกันว่าผู้ให้บริการรายใหญ่ในอาณาเขต/พื้นที่ของตน ซึ่งควบคุมสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น อนุญาตให้ผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเข้าพื้นที่เพื่อติดตั้งอุปกรณ์เชิงกายภาพของผู้ให้บริการเหล่านั้น ซึ่งจำเป็นต้องการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม ในเวลาอันสมควร และบนข้อกำหนดและเงื่อนไข (โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ทางเทคนิคและการมีพื้นที่ว่าง) และอัตราค่าตอบแทนที่สมเหตุสมผล ไม่เลือกปฏิบัติ และโปร่งใส

2. ในกรณีที่การให้เข้าพื้นที่เพื่อติดตั้งอุปกรณ์เชิงกายภาพไม่สามารถดำเนินการได้ด้วยเหตุผลทางเทคนิค หรือข้อจำกัดด้านพื้นที่ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องพยายามที่จะประกันว่าผู้ให้บริการรายใหญ่ในอาณาเขตของตนได้จัดเตรียมทางเลือกอื่นในการแก้ไขปัญหา ในเวลาอันสมควร บนข้อกำหนดและเงื่อนไขรวมทั้งอัตราค่าตอบแทนที่สมเหตุสมผล ไม่เลือกปฏิบัติ และโปร่งใส

3. ประเทศภาคีอาจกำหนดตามกฎหมายและกฎระเบียบของตนว่า อาคารสถานที่ใดที่เป็นกรรมสิทธิ์หรือครอบครองโดยผู้ให้บริการรายใหญ่ในอาณาเขตของตน ต้องอยู่ภายใต้บังคับของวรรค 1 และ 2 ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ อาทิ สภาพการแข่งขันในตลาด ที่การให้เข้าพื้นที่เพื่อติดตั้งอุปกรณ์มีความจำเป็น และอาคารสถานที่นั้นสามารถถูกสร้างทดแทนในเชิงเศรษฐศาสตร์หรือเชิงเทคนิคได้หรือไม่ เพื่อให้สามารถให้บริการที่แข่งขันได้

ข้อ 12

หน่วยงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมที่เป็นอิสระ

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องประกันว่าหน่วยงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมของตนเป็นอิสระจากผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะ และต้องไม่รับผิดชอบต่อผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะใด ๆ
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องประกันว่าคำวินิจฉัยและกระบวนการด้านการกำกับดูแลโดยหน่วยงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมของตน ปราศจากความลำเอียงต่อผู้มีส่วนร่วมในตลาดทั้งหมด

ข้อ 13

บริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึง

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายมีสิทธิที่จะกำหนดประเภทของการให้บริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงซึ่งตนประสงค์ที่จะดำเนินการ ทั้งนี้ บริการเช่นนั้นต้องไม่ถือเป็นการกีดกันการแข่งขัน โดยเนื้อหานั้นเอง บนเงื่อนไขที่มีการบริหารจัดการในลักษณะที่โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ เป็นกลางทางการแข่งขัน และไม่เป็นการเกินความจำเป็นต่อการให้บริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงตามที่กำหนดโดยประเทศภาคี

ข้อ 14

การอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม

1. ในกรณีที่ใบอนุญาตจำเป็นสำหรับการให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือการให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องจัดให้มีการเผยแพร่ต่อสาธารณะ ดังนี้

- (เอ) หลักเกณฑ์และวิธีการทั้งหมดที่ใช้ในการอนุญาต⁶
- (บี) ระยะเวลาตามปกติที่ใช้ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาต
- (ซี) ข้อกำหนดและเงื่อนไขทั่วไปของใบอนุญาต

2. ประเทศภาคีต้องแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบถึงผลของการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาต โดยไม่ชักช้าหลังจากสิ้นสุดการพิจารณาแล้ว

3. ประเทศภาคีต้องประกันว่า เมื่อมีการร้องขอ ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตจะได้รับการแจ้งให้ทราบถึงเหตุผลของ

- (เอ) การปฏิเสธการออกใบอนุญาต
- (บี) การกำหนดเงื่อนไขเฉพาะของผู้ให้บริการในใบอนุญาต
- (ซี) การปฏิเสธการต่ออายุใบอนุญาต หรือ
- (ดี) การเพิกถอนใบอนุญาต

⁶ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น อนุวรรคนี้นี้ รวมถึงค่าธรรมเนียมใด ๆ ในการขอรับหรือได้มาซึ่งใบอนุญาต

ข้อ 15

การจัดสรรและการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องจัดการกระบวนการของตนในการจัดสรรและการใช้ทรัพยากรด้านโทรคมนาคมที่มีอยู่จำกัด ซึ่งรวมถึงคลื่นความถี่ และเลขหมายโทรคมนาคมอย่างมีหลักเกณฑ์ ภายในเวลาอันสมควร โปร่งใส และไม่เลือกปฏิบัติ

คลื่นความถี่

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องเปิดเผยสถานะปัจจุบันของคลื่นความถี่ตามตารางกำหนดคลื่นความถี่ ทั้งนี้ ไม่จำเป็นต้องเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับคลื่นความถี่ที่กำหนดให้ใช้สำหรับกิจการของรัฐ
3. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น มาตรการของประเทศภาคีในการกำหนดและการจัดสรรคลื่นความถี่ รวมถึงการบริหารจัดการคลื่นความถี่ไม่ถือเป็นมาตรการ ที่โดยเนื้อหานั้นเองไม่ขัดหรือแย้งกับข้อ 5 (การเข้าสู่ตลาด) ของบทที่ 8 (การค้าบริการ) ด้วยเหตุนี้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจึงคงไว้ซึ่งสิทธิที่จะกำหนดและดำเนินนโยบายการบริหารจัดการคลื่นความถี่ ซึ่งอาจส่งผลให้มีการจำกัดจำนวนผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะบนเงื่อนไขว่า ประเทศภาคีกระทำการดังกล่าวโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติอื่น ๆ ภายใต้บทที่ 8 (การค้าบริการ) สิทธิเช่นนี้นั้นรวมถึงความสามารถในการกำหนดย่านความถี่ โดยคำนึงถึงความต้องการใช้ในปัจจุบันและอนาคต และจำนวนคลื่นความถี่ที่มีอยู่
4. ในการกำหนดคลื่นความถี่สำหรับบริการโทรคมนาคมเชิงพาณิชย์ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามดำเนินขั้นตอนที่เปิดกว้างและโปร่งใส โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ รวมทั้งการส่งเสริมการแข่งขัน ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับบริการโทรคมนาคมภาคพื้นดินเชิงพาณิชย์โดยวิธีการที่เน้นกลไกตลาดหากมีความเหมาะสม ในกรณีนี้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ในการจัดสรรคลื่นความถี่เพื่อการใช้งานเชิงพาณิชย์ เช่น การประมูล การกำหนดราคาด้วยแรงจูงใจเชิงนโยบาย หรือการใช้คลื่นความถี่ที่อนุญาตให้มีการใช้งานเป็นการทั่วไป หากมีความเหมาะสม

เลขหมายโทรคมนาคม

5. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องประกันว่าผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ที่จัดตั้งในอาณาเขตของประเทศภาคีนั้นได้รับการปฏิบัติในการเข้าถึงเลขหมายโทรศัพท์บนหลักการไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อ 16

ความโปร่งใส

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามที่จะประกันว่าเมื่อหน่วยงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมของตนเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างกฎหมายหรือกฎระเบียบ หน่วยงานดังกล่าวจะต้องให้โอกาสแก่ผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะที่เกี่ยวข้องของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งประกอบกิจการในอาณาเขตของตน ได้แสดงความคิดเห็น

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องประกันว่าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขที่มีผลต่อการเข้าถึงและการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือบริการโทรคมนาคมสาธารณะ จัดให้มีการเผยแพร่ต่อสาธารณะ รวมถึง

- (เอ) อัตราค่าตอบแทน และข้อกำหนดและเงื่อนไขอื่น ๆ ของการบริการ
- (บี) ข้อกำหนดทางเทคนิคเพื่อการต่อประสานเข้ากับโครงข่ายและบริการดังกล่าว
- (ซี) ข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานที่รับผิดชอบในการเตรียมการและการกำหนดมาตรฐานที่มีผลต่อการเข้าถึงและการใช้โครงข่ายดังกล่าว
- (ดี) เงื่อนไขการติดตั้งเครื่องปลายทางหรืออุปกรณ์อื่น และ
- (อี) ข้อกำหนดสำหรับการแจ้งหรือการอนุญาต หากมี

ข้อ 17

ความสัมพันธ์กับองค์กรระหว่างประเทศ

กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงความสำคัญของมาตรฐานสากลในการเชื่อมโยงกันในระดับโลก และการทำงานร่วมกันได้ของอุปกรณ์โครงข่ายโทรคมนาคมและบริการโทรคมนาคม และรับรองว่าจะส่งเสริมมาตรฐานเช่นนั้นผ่านการทำงานของหน่วยงานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน

ข้อ 18

ระบบเคเบิลใต้น้ำระหว่างประเทศ

1. หากประเทศภาคีอนุญาตให้ผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะภายในอาณาเขตของตนประกอบกิจการระบบเคเบิลใต้น้ำระหว่างประเทศ ในลักษณะที่เป็นโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือบริการโทรคมนาคมสาธารณะ ประเทศภาคีนั้นจะต้องประกันว่าผู้ให้บริการ ดังกล่าวปฏิบัติต่อผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งอย่างสมเหตุสมผลและไม่เลือกปฏิบัติ ในเรื่องการเข้าถึงระบบเคเบิลใต้น้ำระหว่างประเทศ^{7 8 9}

⁷ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ประเทศภาคีอาจกำหนดจุดที่จัดไว้ให้มีการเข้าถึงระบบเคเบิลใต้น้ำระหว่างประเทศได้

⁸ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ข้อนี้ไม่ห้ามประเทศภาคีในการกำหนดให้ผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรการที่เกี่ยวข้อง (รวมถึงข้อกำหนดเรื่องการอนุญาต) ตราบเท่าที่มาตรการดังกล่าวไม่ถูกนำมาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการหลีกเลี่ยงพันธกรณีของประเทศภาคีภายใต้ข้อนี้

⁹ สำหรับเวียดนาม

- (เอ) ข้อนี้ใช้บังคับกับสถานีเคเบิลใต้น้ำระหว่างประเทศในอาณาเขตของตนเท่านั้น
- (บี) ข้อนี้ใช้บังคับกับผู้ให้บริการรายใหญ่ที่เป็นเจ้าของหรือควบคุมหรือประกอบกิจการระบบเคเบิลใต้น้ำระหว่างประเทศรวมถึงสถานีเคเบิลใต้น้ำในอาณาเขตของตนเท่านั้น
- (ซี) การให้เข้าพื้นที่เพื่อติดตั้งอุปกรณ์สำหรับสถานีเคเบิลใต้น้ำระหว่างประเทศที่เป็นกรรมสิทธิ์หรือครอบครองหรือประกอบกิจการโดยผู้ให้บริการรายใหญ่ในอาณาเขตของตนจะไม่รวมถึงการให้เข้าพื้นที่เพื่อติดตั้งอุปกรณ์เชิงกายภาพ

2. กลุ่มประเทศภาคีต้องพยายามที่จะเผยแพร่ข้อมูล และร่วมมือบนข้อริเริ่มและเป็นพันธมิตรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน การปรับตัว การเสริมสร้าง และความมีประสิทธิภาพของระบบเคเบิลใต้น้ำระหว่างประเทศ โดยสอดคล้องกับกฎหมายและกฎระเบียบของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย

ข้อ 19

การแยกส่วนของส่วนประกอบโครงข่าย

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องพยายามที่จะประกันว่าผู้ให้บริการรายใหญ่ภายในอาณาเขตของตนจัดให้มีการเข้าถึงส่วนประกอบโครงข่ายสายแบบแยกส่วน บนข้อกำหนดและเงื่อนไขที่สมเหตุสมผล ไม่เลือกปฏิบัติ และโปร่งใส สำหรับการให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะ ประเทศภาคีอาจกำหนดส่วนประกอบโครงข่ายสายที่ต้องจัดให้มีไว้ให้บริการภายในอาณาเขตของตน รวมทั้งผู้ให้บริการที่สามารถเข้าถึงส่วนประกอบดังกล่าวได้ โดยสอดคล้องกับกฎหมายและกฎระเบียบของตน¹⁰

2. เมื่อมีการกำหนดให้ส่วนประกอบโครงข่ายสายแบบแยกส่วนที่ต้องจัดให้มีไว้ให้บริการภายในอาณาเขตของตน ประเทศภาคีอาจพิจารณาปัจจัย เช่น ผลกระทบต่อการแข่งขัน หากไม่มีการเข้าถึงดังกล่าว และสิ่งอำนวยความสะดวกหรือส่วนประกอบโครงข่ายสามารถทดแทนได้โดยมีความเป็นไปได้ทางเศรษฐศาสตร์หรือทางเทคนิคหรือไม่ เพื่อให้สามารถให้บริการที่แข่งขันได้

(ด) ข้อนี้ไม่เป็นการห้ามเวียดนามในการกำหนดให้ผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรการที่เกี่ยวข้องรวมถึงข้อกำหนดเรื่องการอนุญาตรบกวนที่มาตรการดังกล่าวไม่ถูกนำมาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการกีดกันการเข้าถึงระบบเคเบิลใต้น้ำระหว่างประเทศ

¹⁰ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยสอดคล้องกับข้อ 3 (แนวทางทางการกำกับดูแล) ประเทศภาคีอาจกำหนดแนวทางการดำเนินการเพื่อปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ข้อนี้ได้

ข้อ 20

การเข้าถึงเสา สาย และท่อ

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องพยายามที่จะประกันว่าผู้ให้บริการรายใหญ่ภายในอาณาเขตของตนจัดให้มีการเข้าถึงเสา สาย ท่อ หรือโครงสร้างอื่นใดตามที่ภาคีกำหนด ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์หรือครอบครองโดยผู้ให้บริการรายใหญ่ให้แก่ผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งภายในอาณาเขตของประเทศภาคีในเวลาอันสมควร และบนข้อกำหนดและเงื่อนไข และอัตราค่าตอบแทนที่สมเหตุสมผล ไม่เลือกปฏิบัติและโปร่งใส โดยขึ้นอยู่กับความเป็นไปได้ทางเทคนิค
2. ประเทศภาคีอาจกำหนดตามกฎหมายและกฎระเบียบของตนได้ว่า เสา สาย ท่อ หรือโครงสร้างอื่นใดที่ผู้ให้บริการรายใหญ่ในอาณาเขตของตน ต้องจัดให้มีการเข้าถึง ตามวรรค 1 ในการกำหนดเช่นนั้น ประเทศภาคีจะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ เช่น ผลกระทบต่อการแข่งขันหากไม่มีการเข้าถึงดังกล่าว หรือ โครงสร้างนั้นสามารถทดแทนได้โดยมีความเป็นไปได้ทางเศรษฐศาสตร์หรือทางเทคนิคหรือไม่ เพื่อให้สามารถให้บริการที่แข่งขันได้ หรือเพื่อปัจจัยด้านประโยชน์สาธารณะที่เฉพาะเจาะจงอื่น ๆ

ข้อ 21

ความยืดหยุ่นในทางเลือกด้านเทคโนโลยี

1. ต้องไม่มีประเทศภาคีใดกีดกันผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะจากการเลือกใช้เทคโนโลยีสำหรับการให้บริการของตน
2. แม้จะมีวรรค 1 กำหนดไว้ ประเทศภาคีอาจดำเนินการที่เป็นการจำกัดเทคโนโลยีที่ผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะประสงค์จะใช้สำหรับการให้บริการได้ ภายใต้เงื่อนไขที่ว่ามาตรการดังกล่าวมีขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้านนโยบายสาธารณะโดยชอบด้วยกฎหมาย และโดยที่ไม่เป็นการจัดเตรียม นำมาใช้หรือดำเนินการในลักษณะที่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการค้าโดยไม่จำเป็น

ข้อ 22

บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ข้ามแดนระหว่างประเทศ

1. กลุ่มประเทศภาคีต้องพยายามที่จะร่วมมือเพื่อส่งเสริมความโปร่งใสและอัตราค่าบริการที่สมเหตุสมผลในการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ข้ามแดนระหว่างประเทศ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเจริญเติบโตทางการค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคี รวมทั้งส่งเสริมสวัสดิการของผู้บริโภค
2. ประเทศภาคีอาจดำเนินการเพื่อส่งเสริมความโปร่งใสและการแข่งขันในการโทรศัพท์เคลื่อนที่ข้ามแดนระหว่างประเทศ เช่น
 - (เอ) ประกันว่าผู้บริโภคสามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับอัตราค่าบริการค่าบริการได้โดยง่าย
 - (บี) ลดอุปสรรคในการโทรศัพท์ข้ามแดนระหว่างประเทศ โดยเมื่อผู้บริโภคของประเทศภาคีหนึ่งเดินทางไปยังอาณาเขตของอีกประเทศภาคีหนึ่ง ผู้บริโภคสามารถใช้บริการโทรคมนาคมโดยใช้อุปกรณ์ที่ผู้บริโภคนั้นเป็นผู้เลือก
3. กลุ่มประเทศภาคีตระหนักว่า กรณีที่ประเทศภาคีมีอำนาจในการดำเนินการ ประเทศภาคีอาจเลือกที่จะส่งเสริมการแข่งขันในเรื่องอัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ข้ามแดนระหว่างประเทศ ทั้งด้วยวิธีการเข้าร่วมทำข้อตกลงทางการค้า หรือด้วยการใช้บังคับหรือการคงไว้ซึ่งมาตรการที่มีผลต่ออัตราค่าบริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศในระดับค้าส่ง หรือ ค่าปลีก เพื่อเป็นการประกันว่าอัตราค่าบริการนั้นมีความสมเหตุสมผล หากประเทศภาคีพิจารณาว่ามีความเหมาะสม ประเทศภาคีอาจมีความร่วมมือในการใช้กลไกร่วมกับประเทศภาคีอื่นเพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้มาตรการดังกล่าว ซึ่งรวมถึงการเข้าร่วมทำข้อตกลงกับประเทศภาคีดังกล่าวเหล่านั้น
4. หากประเทศภาคี (“ประเทศภาคีที่หนึ่ง”) เลือกที่จะกำกับดูแลอัตราค่าบริการหรือเงื่อนไขสำหรับบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ข้ามแดนระหว่างประเทศทั้งในระดับค้าส่งหรือค่าปลีก ประเทศภาคีนั้นต้องประกันว่าผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะของประเทศ

ประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง (“ประเทศภาคีที่สอง”) สามารถเข้าถึงอัตราค่าบริการหรือเงื่อนไขในบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ข้ามแดนระหว่างประเทศทั้งในระดับค่าส่ง หรือค่าปลีกตามที่ได้มีการกำกับดูแล สำหรับให้ลูกค้าของตนที่เดินทางไปยังอาณาเขตของประเทศภาคีที่หนึ่ง ในกรณีที่ประเทศภาคีที่สองได้เข้าร่วมทำข้อตกลงกับประเทศภาคีที่หนึ่งเพื่อกำกับดูแลผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ข้ามแดนระหว่างประเทศของทั้งสองประเทศภาคีในลักษณะต่างตอบแทนในเรื่องอัตราค่าบริการและเงื่อนไขการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ข้ามแดนระหว่างประเทศ¹¹ ทั้งในระดับค่าส่ง หรือค่าปลีก ประเทศภาคีที่หนึ่งอาจกำหนดให้ผู้ให้บริการของประเทศภาคีที่สองจะต้องมีการเจรจาทางการค้าเพื่อให้สามารถบรรลุข้อตกลงที่มีรายละเอียดข้อกำหนดในการเข้าถึงอัตราค่าบริการและเงื่อนไขดังกล่าวด้วย

5. ประเทศภาคีที่ได้ประกันการเข้าถึงอัตราค่าบริการหรือเงื่อนไขในบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ข้ามแดนระหว่างประเทศทั้งในระดับค่าส่ง หรือค่าปลีกตามที่ได้มีการกำกับดูแล ตามวรรค 4 ถือว่าได้ปฏิบัติตามข้อ 9 (การประคับคองเชิงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง) ของบทที่ 8 (การค้าบริการ) ข้อ 4 (การเข้าถึงและใช้โครงข่ายโทรคมนาคม) และข้อ 7 (การปฏิบัติของผู้ให้บริการรายใหญ่) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ข้ามแดนระหว่างประเทศ

¹¹ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น

(เอ) ห้ามประเทศภาคีอ้างพื้นฐานของหลักเกณฑ์ที่ประเทศภาคีที่หนึ่งพึงปฏิบัติภายใต้หลักการประคับคองเชิงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง หรือภายใต้หลักการไม่เลือกปฏิบัติที่เกี่ยวกับข้อบทโทรคมนาคม โดยเฉพาะ ไม่ว่าภายใต้ความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศฉบับใดในการแสวงหาหรือได้มาเพื่อให้ผู้ให้บริการของตนสามารถเข้าถึงอัตราค่าบริการหรือเงื่อนไขการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ข้ามแดนระหว่างประเทศทั้งในระดับค่าส่ง หรือในระดับค่าปลีกตามที่ได้มีการกำกับดูแลซึ่งมีการให้ตามข้อนี้

(บี) ผู้ให้บริการของประเทศภาคีที่สองจะสามารถเข้าถึงอัตราค่าบริการและเงื่อนไขตามที่ได้มีการกำกับดูแลโดยประเทศภาคีที่หนึ่งได้เฉพาะในกรณีที่อัตราค่าบริการและเงื่อนไขการกำกับดูแลในลักษณะต่างตอบแทนภายใต้ข้อตกลงดังกล่าวและความสมเหตุสมผลในเชิงเปรียบเทียบ ในกรณีที่ไม่สามารถตกลงกันได้ หน่วยงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมของประเทศภาคีที่หนึ่งจะเป็นผู้ตัดสินว่าอัตราค่าบริการและเงื่อนไขมีความสมเหตุสมผลในเชิงเปรียบเทียบหรือไม่ เพื่อความมุ่งประสงค์ของเชิงรณนี้ “อัตราค่าบริการและเงื่อนไขที่มีความสมเหตุสมผลในเชิงเปรียบเทียบ” หมายถึง อัตราค่าบริการหรือเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกันระหว่างผู้ให้บริการที่เกี่ยวข้อง หรือในกรณีที่ไม่สามารถตกลงกันได้ หน่วยงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมของประเทศภาคีที่หนึ่งจะเป็นผู้ตัดสิน

6. ไม่มีความใดในข้อนี้กำหนดให้ประเทศภาคีต้องกำกับดูแลตราค่าบริการหรือเงื่อนไขในบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ข้ามแดนระหว่างประเทศ

ข้อ 23

การระงับข้อพิพาทในกิจการโทรคมนาคม

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องประกันว่าผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง มีสิทธิภายในระยะเวลาที่กำหนดที่จะร้องขอต่อหน่วยงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมหรือหน่วยงานระงับข้อพิพาทของตน เพื่อให้ดำเนินการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นภายใต้ภาคผนวกนี้ ตามกฎหมายและกฎระเบียบของตน
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องประกันว่าผู้ให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะหรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมสาธารณะใด ๆ ที่ได้รับความเสียหายจากคำตัดสินหรือคำวินิจฉัยอันเป็นที่สุดของหน่วยงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้องของตน มีสิทธิร้องขอให้ทบทวนคำตัดสินหรือคำวินิจฉัยดังกล่าวตามกฎหมายและกฎระเบียบของตน
3. ห้ามมิให้ประเทศภาคีถือว่าการยื่นคำขอให้มีการทบทวนเช่นนั้นเป็นเหตุแห่งการไม่ปฏิบัติตามคำตัดสินหรือคำวินิจฉัยของหน่วยงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมของตน เว้นแต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของตนได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น
4. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องประกันว่าข้อมูลที่เกี่ยวข้องหรือกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการระงับข้อพิพาทในกิจการโทรคมนาคม ตามที่บัญญัติไว้ในวรรค 1 และ 2 ข้างต้น ได้มีการเผยแพร่ต่อสาธารณะ¹²

¹² สำหรับเวียดนาม ข้อมูลที่เกี่ยวข้องหรือกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการระงับข้อพิพาทในกิจการโทรคมนาคม ถูกบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยโทรคมนาคมและกฎระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้อง เวียดนามต้องพยายามที่จะประกันว่าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง หรือกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการระงับข้อพิพาทในกิจการโทรคมนาคมอื่น ๆ ได้มีการเผยแพร่ต่อสาธารณะ หากกระทำได้

ภาคผนวก ซี 8

บริการวิชาชีพ

วัตถุประสงค์

1. วัตถุประสงค์ของภาคผนวกนี้ คือ
 - (เอ) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาระบบการรับรองด้านคุณสมบัติวิชาชีพ การออกใบอนุญาต หรือการจดทะเบียนของผู้ประกอบวิชาชีพ
 - (บี) เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรับรอง หน่วยงานกำกับดูแล และองค์กรวิชาชีพของประเทศภาคีสองฝ่ายหรือมากกว่า เพื่อแบ่งปันความรู้และความเชี่ยวชาญในการพัฒนาแนวปฏิบัติที่ดีในการรับรองและกำกับดูแลวิชาชีพ และ
 - (ซี) เพื่อส่งเสริมให้วิชาชีพมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเปิดเสรีการค้าระหว่างประเทศในด้านบริการวิชาชีพ

หลักการกำกับดูแลบริการวิชาชีพ

2. กลุ่มประเทศภาคียอมรับว่าบริการวิชาชีพมีบทบาทสำคัญในการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน ทั้งในภาคสินค้าและบริการ และในการส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจและความเชื่อมั่นของธุรกิจ
3. ขึ้นอยู่กับข้อผูกพันที่เกี่ยวข้องกับบริการของประเทศภาคีแต่ละฝ่ายในภาคผนวก 2 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะสำหรับบริการ) หรือภาคผนวก 3 (ตารางข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีสำหรับการลงทุนและบริการ) และในกรณีที่มีผลประโยชน์ร่วมกันในการดำเนินการดังกล่าว ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องสนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของตนในการพิจารณาความเป็นไปได้ในการจัดทำกรอบงาน ที่อาจรวมถึงหนึ่งหรือมากกว่าในองค์ประกอบต่าง ๆ โดยขึ้นอยู่กับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน ดังต่อไปนี้

- (เอ) อนุญาตให้ผู้ประกอบวิชาชีพของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเข้าเยือนประเทศปลายทางเพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจได้เป็นการชั่วคราว เพื่อให้บริการวิชาชีพบนพื้นฐานของสิทธิของตนในการให้บริการเหล่านั้นในอาณาเขตประเทศต้นทางของตน
- (บี) ให้มีการใช้มาตรฐานจริยธรรม จรรยาบรรณ และวินัย กับผู้ประกอบวิชาชีพของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ในกรณีที่เกี่ยวข้อง ในลักษณะที่ไม่เป็นภาระแก่ผู้ประกอบวิชาชีพของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเกินไปกว่าข้อกำหนดที่ใช้กับผู้ประกอบวิชาชีพของประเทศปลายทางในสาขาย่อยของบริการวิชาชีพนั้น
- (ซี) ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพของประเทศภาคีอื่นไม่สามารถเข้าถึงการประกันภัยความรับผิดทางวิชาชีพในประเทศปลายทาง ให้มีความยืดหยุ่นเพียงพอในการให้สิทธิแก่ผู้ประกอบวิชาชีพของประเทศภาคีอื่น ไม่ว่าจะในการใช้การประกันภัยความรับผิดทางวิชาชีพจากประเทศต้นทางของตน หรือในการเปิดเผยสถานะของตนต่อผู้ใช้บริการในฐานะผู้ประกอบวิชาชีพของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งและขอบเขตของการประกันภัยความรับผิดทางวิชาชีพของตน หรือในการเปิดเผยว่าตนไม่มีการประกันภัยดังกล่าว
- (ดี) อนุญาตให้มีการให้บริการวิชาชีพในทุกรูปแบบ รวมถึง
- (หนึ่ง) บนพื้นฐานของการบินเข้าและบินออก เป็นการชั่วคราว
 - (สอง) บนพื้นฐานของการข้ามพรมแดนโดยการใช้เทคโนโลยีโทรคมนาคม
 - (สาม) โดยการจัดตั้งเชิงพาณิชย์ และ
 - (สี่) โดยการผสมผสานของการบินเข้าและบินออก และหนึ่งหรือทั้งสองของรูปแบบอื่นที่เหลื่อมตามที่ระบุไว้ในวรรคย่อย (สอง) และ (สาม)

(อี) อนุญาตให้ผู้ประกอบวิชาชีพของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งหรือหลายฝ่าย และของประเทศปลายทางในการทำงานร่วมกันเพื่อให้บริการวิชาชีพ และ

(เอฟ) อนุญาตให้บริษัทผู้ให้บริการวิชาชีพของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งหรือหลายฝ่าย ในการใช้ชื่อบริษัทตามที่ดินเลือก โดยขึ้นอยู่กับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศปลายทาง

4. หากเป็นไปได้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายอาจพิจารณาดำเนินการขั้นตอนสำหรับการออกใบอนุญาตที่เป็นการชั่วคราว แบบจำกัด หรือเป็นการเฉพาะในแต่ละโครงการ แก่ผู้ให้บริการวิชาชีพของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งหรือหลายฝ่าย โดยไม่จำเป็นต้องมีการสอบข้อเขียนเพิ่มเติม โดยหลักการดังกล่าวไม่ควรดำเนินการเพื่อที่จะขัดขวางผู้ประกอบการวิชาชีพของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งจากการได้รับใบอนุญาตท้องถิ่น หากผู้ประกอบการวิชานั้นมีคุณสมบัติเป็นไปตามข้อกำหนดการออกใบอนุญาตท้องถิ่นที่สามารถใช้ได้

การยอมรับคุณสมบัติวิชาชีพ การออกใบอนุญาต และการจดทะเบียน

5. หากการเข้าถึงหรือการแสวงหาวิชาชีพที่กำกับโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศปลายทางขึ้นอยู่กับคุณสมบัติหรือประสบการณ์ทางวิชาชีพเฉพาะ ประเทศปลายทางดังกล่าวจะต้องสนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของตนบริหารจัดการกับระบบที่เกี่ยวข้องในลักษณะที่โปร่งใสและลดขั้นตอนมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และไม่ซับซ้อนหรือเป็นภาระมากจนเกินความจำเป็นต่อผู้ให้บริการวิชาชีพของภาคีอื่นที่ต้องการเข้าถึงหรือแสวงหาวิชาชีพนั้นในเขตอำนาจของตน

6. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของตนเจรจากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งหรือหลายฝ่าย เกี่ยวกับรูปแบบใดของข้อตกลงสำหรับการยอมรับร่วมในคุณสมบัติวิชาชีพ การออกใบอนุญาต หรือการจดทะเบียนในสาขาบริการวิชาชีพที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน

7. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของตนในการระบุบริการวิชาชีพที่ประเทศภาคีสองฝ่ายหรือมากกว่ามีความสนใจร่วมกัน ในการจัดตั้งเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับการยอมรับคุณสมบัติวิชาชีพ การออกใบอนุญาต หรือการจดทะเบียน

8. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องสนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของตนคำนึงถึงข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีอยู่ที่เกี่ยวข้องกับบริการวิชาชีพในการพัฒนาการยอมรับร่วมหรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงในการยอมรับคุณสมบัติวิชาชีพ การออกใบอนุญาต หรือการจดทะเบียน
9. ไม่มีความใดในภาคผนวกนี้ที่จะขัดขวางภาคีจากการกำหนดให้บุคคลธรรมดาที่ต้องการให้บริการวิชาชีพต้องมีคุณสมบัติหรือประสบการณ์ทางวิชาชีพที่จำเป็นตามที่ระบุไว้ในเขตอำนาจของประเทศภาคีซึ่งจะมีการให้บริการ

คณะกรรมการบริการวิชาชีพ

10. ในการนี้ กลุ่มประเทศภาคีจัดตั้งคณะกรรมการบริการวิชาชีพ (“คณะทำงาน”) ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย เพื่อขับเคลื่อนวัตถุประสงค์ของภาคผนวกนี้
11. คณะทำงานจะสนับสนุนให้หน่วยงานกำกับดูแลและหน่วยงานวิชาชีพที่เกี่ยวข้องของกลุ่มประเทศภาคีดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของภาคผนวกนี้ตามความเหมาะสม การสนับสนุนนี้อาจรวมถึงการมีช่องทางการติดต่อ การอำนวยความสะดวกการประชุม และการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระเบียบข้อบังคับของบริการวิชาชีพในอาณาเขตของภาคีแต่ละฝ่าย
12. คณะทำงานอาจพิจารณาการพัฒนาแนวปฏิบัติสำหรับข้อตกลงการยอมรับร่วม โดยเฉพาะเพื่ออำนวยความสะดวกการนำข้อตกลงการยอมรับร่วมมาใช้โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีข้อจำกัดด้านทรัพยากร
13. คณะทำงานจะพยายามจัดให้มีการประชุมภายใน เดือนนับจากวันที่พิธีสาร 12 ฉบับที่ 2 มีผลบังคับใช้และจากนั้นให้เป็นไปตามที่ตกลงร่วมกันโดยคณะทำงาน สำหรับการประชุมที่จะจัดขึ้น ต้องมีอย่างน้อยสองภาคีเข้าร่วม โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้แทนของทุกประเทศภาคีเข้าร่วมเพื่อจัดการประชุม
14. คณะทำงานจะต้องรายงานต่อคณะกรรมการร่วมเขตการค้าเสรี ถึงความคืบหน้าและทิศทางการทำงานของตนในอนาคต

15. คำตัดสินใจต่างๆ ของคณะทำงานจะมีผลกับเฉพาะเหล่าประเทศภาคีที่เข้าร่วมประชุมเท่านั้น เว้นแต่หาก

(เอ) มีการตกลงเป็นอย่างอื่นโดยประเทศภาคีทุกฝ่าย หรือ

(บี) ประเทศภาคีที่ไม่ได้เข้าร่วมการประชุมเรียกร้องให้ตนอยู่ภายใต้คำตัดสินใจ และประเทศภาคีทุกฝ่ายที่เดิมอยู่ภายใต้คำตัดสินใจเห็นชอบด้วย

ภาคผนวก 8 ดี

ความร่วมมือด้านบริการการศึกษา

1. กลุ่มประเทศภาคียอมรับว่าบริการด้านการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุน เสริมสร้างการเติบโตและความเจริญรุ่งเรือง และความเข้าใจร่วมกันที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น และการเชื่อมโยงเชิงสถาบันและประชาชนสู่ประชาชนระหว่างกลุ่มประเทศภาคี

2. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องส่งเสริมความร่วมมือด้านบริการการศึกษาในสาขาที่มีความสนใจร่วมกัน ตามความเหมาะสม และเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของแต่ละประเทศภาคี ซึ่งรวมถึงในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(เอ) การพัฒนาระบบคุณวุฒิและกระบวนการประกันคุณภาพ

(บี) การรับรองคุณวุฒิ

(ซี) การศึกษาดิจิทัล การเรียนรู้แบบผสมผสาน และรูปแบบการจัดการการศึกษาที่หลากหลายอื่น ๆ

(ดี) การเคลื่อนย้ายของนักศึกษาที่เข้าถึงให้มากขึ้น โดยจัดตั้งกลไกและขั้นตอนที่สนับสนุนการยอมรับและการโอนหน่วยกิตการศึกษา หรือ

(อี) ความร่วมมือด้านการศึกษาสาขาอื่นใดที่อาจกำหนดร่วมกันโดยกลุ่มประเทศภาคี

3. ขึ้นอยู่กับข้อตกลงร่วมกัน และเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย กลุ่มประเทศภาคีจะต้องส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษา องค์กร และหน่วยงานอื่น ๆ ของตนตามความเหมาะสม และการสรุปผลของข้อตกลงระหว่างหน่วยงานดังกล่าว เพื่อดำเนินความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ที่อ้างถึงในวรรค 2 ซึ่งสามารถทำได้โดย

- (เอ) การพัฒนาการฝึกอบรมร่วมกัน การริเริ่มด้านการวิจัยและพัฒนา การถ่ายทอดเทคโนโลยีและการร่วมทุนระหว่างหน่วยงานที่เหมาะสม
- (บี) การสร้างการศึกษาผู้ใหญ่และโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อตอบสนองความต้องการการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ของผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ ซึ่งสถาบันการศึกษาสามารถดำเนินการร่วมกันได้
- (ซี) การดำเนินโครงการเสริมสร้างขีดความสามารถ ขอรืเริ่มการสร้างเครือข่ายและการเชื่อมโยง และกิจกรรมการพัฒนานโยบาย ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งการศึกษาระดับอุดมศึกษาข้ามชาติ (ทีเอ็นเอชอี) และการประกันคุณภาพทีเอ็นเอชอี เพื่อให้มีโครงการที่มีคุณภาพโดยสถาบันต่าง ๆ
- (ดี) การแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ผู้สอน ฝ่ายธุรการ นักวิจัย และนักเรียน โดยสถาบันการศึกษา
- (อี) การโอนหน่วยกิตการศึกษา และการรับรองวุฒิของการศึกษา อาชีวศึกษา และการฝึกอบรม ระหว่างสถาบันการศึกษาและสถาบันการฝึกอบรม
- (เอฟ) การเสริมสร้างเครือข่ายและความร่วมมือสำหรับการฝึกงานในบริษัทหรือสถานที่ทำงานในประเทศภาคีหนึ่งที่สามารถเข้าถึงได้โดยนักเรียนจากประเทศภาคีอื่น
- (จี) การสร้างระบบนิเวศสำหรับการใช้หลักสูตรออนไลน์แบบเปิด แหล่งข้อมูลออนไลน์และการเรียนรู้ทางไกล และการจัดการศึกษา แบบเฉพาะเจาะจงที่เน้นความสามารถผู้เรียนเป็นตัวตั้ง มีความยืดหยุ่นสูงและไม่จำกัดวัยของผู้เรียน
- (เอช) การพัฒนากลไกการแบ่งปันข้อมูลระหว่างศูนย์ข้อมูลแห่งชาติและหน่วยงานของรัฐ รวมถึงผ่านทางเวทีระดับพหุภาคีและระดับภูมิภาคตามความเหมาะสม เพื่ออำนวยความสะดวกในการรับรองคุณวุฒิ หรือ

(ไอ) การส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในประเด็น

(หนึ่ง) ทุนการศึกษา รางวัล ทุนศึกษาวิจัย และโอกาสทางการศึกษาอื่น ๆ
ในประเทศภาคีแต่ละฝ่าย

(สอง) ระบบและมาตรฐานการศึกษา รวมถึงการจัดการด้านการประกัน
คุณภาพ

(สาม) การยอมรับคุณค่า โดยเวทีระดับพหุภาคีและภูมิภาค หรือ

(สี่) รูปแบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลอื่นใด ที่อาจกำหนดร่วมกันโดย
กลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง

4. ความร่วมมือที่ดำเนินการตามภาคผนวกนี้จะขึ้นอยู่กับความพร้อมของเงินทุนและ
ทรัพยากรของกลุ่มประเทศภาคี ที่เกี่ยวข้องและจะได้รับทุนตามที่ได้มีการกำหนดร่วมกัน
โดยกลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง

9. แทนที่บทที่ 9 ด้วย (การเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา)

บทที่ 9
การเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา

ข้อ 1
วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของบทนี้ คือ

- (เอ) ให้สิทธิและพันธกรณีที่เกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดาระหว่างกลุ่มประเทศภาคีเพื่อความมุ่งประสงค์ทางธุรกิจ
- (บี) อำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดาที่ดำเนินการด้านการค้าและการลงทุนระหว่างกลุ่มประเทศภาคี
- (ซี) สร้างวิธีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใสในการใช้สิทธิการเข้าเมืองสำหรับการเข้าเมืองเป็นการชั่วคราวของบุคคลธรรมดาที่อยู่ภายใต้บังคับของบทนี้ และ
- (ดี) ปกป้องบูรณภาพของเขตแดนของกลุ่มประเทศภาคีและคุ้มครองแรงงานภายในประเทศและการจ้างงานถาวรในอาณาเขตของกลุ่มภาคี

ข้อ 2
ขอบเขต

1. ตามที่ระบุไว้ในตารางข้อผูกพันเฉพาะของภาคีแต่ละฝ่ายในภาคผนวก 4 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะว่าด้วยการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา) บทนี้ใช้กับมาตรการที่มีผลต่อการเข้าเมืองเป็นการชั่วคราวของบุคคลธรรมดาของประเทศภาคีหนึ่งเพื่อเข้าไปในอาณาเขตของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง โดยบุคคลดังกล่าวอาจรวมถึง

- (เอ) นักธุรกิจ

- (บ) ผู้ติดตั้งและผู้ให้บริการ
- (ซี) ผู้บริหารของธุรกิจที่มีสำนักงานใหญ่ในภาคที่ได้จัดตั้งสาขาหรือบริษัทลูกหรือการจัดตั้งทางพาณิชย์อื่นของธุรกิจนั้นในประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง
- (ดี) ผู้โอนย้ายภายในบริษัท หรือ
- (อี) ผู้ให้บริการตามสัญญา

2. บทนี้จะไม่ใช้บังคับกับมาตรการที่มีผลต่อบุคคลธรรมดาซึ่งพยายามเข้าสู่ตลาดการจ้างงานของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งและจะไม่ใช้บังคับกับมาตรการที่เกี่ยวกับสัญชาติ ถิ่นที่อยู่ หรือการจ้างงานแบบถาวร

3. ไม่มีความใดในความตกลงนี้ที่จะขัดขวางประเทศภาคีจากการใช้มาตรการในการควบคุมดูแลการเข้าเมืองของบุคคลธรรมดาของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อเข้าไปหรือการพำนักชั่วคราวของบุคคลเหล่านั้น ในอาณาเขตประเทศภาคีนั้น ซึ่งรวมถึงเหล่ามาตรการที่จำเป็นต่อการปกป้องบูรณภาพของพรมแดนของตนและเพื่อประกันการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดาข้ามพรมแดนของตนอย่างเป็นระเบียบ โดยมีเงื่อนไขว่ามาตรการเหล่านั้นต้องไม่นำมาใช้ในทางที่จะลบล้างหรือทำให้สิทธิประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับภาคีใดๆ ภายใต้บทนี้เสื่อมลง

4. เพียงข้อเท็จจริงที่ว่าประเทศภาคีกำหนดให้บุคคลธรรมดาของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งต้องผ่านพิธีการตรวจคนเข้าเมือง ไม่ถือเป็นการลบล้างหรือทำให้สิทธิประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับประเทศภาคีใดๆ ภายใต้บทนี้เสื่อมลง

ข้อ 3

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

- (เอ) **ประเทศภาคีผู้ให้อนุญาต** หมายถึง ประเทศภาคีที่ได้รับคำขอการเข้าเมือง เป็นการชั่วคราวจากบุคคลธรรมดาของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของข้อ 2.1 (ขอบเขต)
- (บี) **พิธีการเข้าเมือง** หมายถึง การตรวจลงตรา ใบอนุญาต ใบผ่าน หรือเอกสารอื่น ๆ หรือหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ให้สิทธิแก่บุคคลธรรมดาของประเทศภาคีฝ่ายหนึ่งในการเข้าเมือง พำนักอาศัย หรือทำงาน หรือจัดตั้งทางพาณิชย์ ในอาณาเขตของประเทศภาคีผู้ให้อนุญาต
- (ซี) **บุคคลธรรมดาของประเทศภาคี** หมายถึง บุคคลธรรมดาของประเทศภาคีหนึ่งตามที่ได้นิยามไว้ในข้อ 1 (เจ) (คำนิยาม) ของบทที่ 8 (การค้าบริการ) และ
- (ดี) **การเข้าเมืองเป็นการชั่วคราว** หมายถึง การเข้าเมืองของบุคคลธรรมดาซึ่งอยู่ภายในบังคับของบทนี้ โดยมีได้มีจุดประสงค์เพื่อได้ถิ่นที่อยู่ถาวร

ข้อ 4

การอนุญาตเข้าเมืองชั่วคราว

1. ตามตารางข้อผูกพันเฉพาะของประเทศภาคีนั้นในภาคผนวก 4 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะว่าด้วยการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา) ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องอนุญาตการเข้าเมืองชั่วคราวหรือการขยายระยะเวลาการพำนักอยู่เป็นการชั่วคราวแก่บุคคลธรรมดาของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ตามที่กำหนดไว้ในบทนี้ โดยมีเงื่อนไขว่าบุคคลธรรมดาเหล่านั้นจะต้อง

- (เอ) ปฏิบัติตามวิธีการยื่นคำขอที่กำหนดไว้สำหรับพิธีการเข้าเมือง และ

- (ปี) มีคุณสมบัติตามข้อกำหนดความเหมาะสมที่เกี่ยวข้องทั้งหมดสำหรับการเข้าเมืองชั่วคราว หรือการขยายระยะเวลาพำนักอยู่เป็นการชั่วคราวในประเทศภาคีผู้ให้อนุญาต
2. ค่าธรรมเนียมใดๆ ที่กำหนดไว้ใน การดำเนินการตามพิธีการเข้าเมือง จะต้องสมเหตุสมผลและเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย
3. ประเทศภาคีอาจปฏิเสธการเข้าเมืองชั่วคราวหรือการขยายระยะเวลาพำนักอยู่เป็นการชั่วคราวแก่บุคคลธรรมดาของประเทศภาคีอีกฝ่ายผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามวรรค 1 (เอ) และ (บี)
4. เพียงข้อเท็จจริงที่ว่าประเทศภาคีฝ่ายหนึ่งให้การเข้าเมืองชั่วคราวแก่บุคคลธรรมดาของประเทศภาคีอีกฝ่ายตามบทนี้จะต้องไม่ถูกตีความเพื่อให้การยกเว้นบุคคลธรรมดานั้นจากการมีคุณสมบัติตามข้อกำหนดการขอรับใบอนุญาตหรือข้อกำหนดอื่นที่บังคับใช้ได้ใด รวมถึงจรรยาบรรณภาคบังคับใด เพื่อที่จะฝึกปฏิบัติในวิชาชีพ หรือมีฉะนั้น เข้าร่วมกิจกรรมทางธุรกิจ

ข้อ 5

ตารางข้อผูกพันเฉพาะว่าด้วยการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องระบุในตารางของตนในภาคผนวก 4 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะว่าด้วยการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา) ถึงข้อผูกพันของตนสำหรับการเข้าเมืองและการพำนักอยู่เป็นการชั่วคราวในอาณาเขตของตนของบุคคลธรรมดาของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งที่อยู่ภายใต้บังคับของข้อ 2.1 (ขอบเขต) ตารางดังกล่าวจะระบุเงื่อนไขและข้อจำกัดเฉพาะสำหรับข้อผูกพันเหล่านั้น รวมถึงระยะเวลาของการพำนักอยู่ สำหรับบุคคลธรรมดาแต่ละประเภทซึ่งรวมอยู่ในตารางข้อผูกพันของภาคีแต่ละฝ่าย

ข้อ 6

กระบวนการเกี่ยวกับคำขอ

1. เมื่อการยื่นคำขอสำหรับพิธีการเข้าเมืองถูกกำหนดโดยประเทศภาคี ประเทศภาคีนั้นจะต้องดำเนินการกับคำขอที่ครบถ้วนสมบูรณ์สำหรับพิธีการเข้าเมือง หรือการขยายระยะเวลาพำนักรที่ได้รับจากบุคคลธรรมดาของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของข้อ 2.1 (ขอบเขต) โดยทันที
2. เมื่อได้รับคำร้องขอและภายในระยะเวลาอันสมควรหลังจากได้รับคำขอสำหรับพิธีการเข้าเมืองที่ครบถ้วนสมบูรณ์จากบุคคลธรรมดาของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งอยู่ภายในบังคับของข้อ 2.1 ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึง (ขอบเขต)
 - (เอ) การได้รับคำขอ
 - (บี) สถานะของคำขอ และ
 - (ซี) คำตัดสินเกี่ยวกับคำขอ รวมถึงระยะเวลาการพำนักรอยู่และเงื่อนไขอื่น หากคำขอได้รับการอนุมัติ
3. เท่าที่กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตนอนุญาตให้ทำได้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะพยายามยอมรับการยื่นคำขอสำหรับพิธีการเข้าเมืองในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ภายใต้เงื่อนไขของความถูกต้องแท้จริงที่เทียบเท่ากับการยื่นเอกสารกระดาษ
4. หากเหมาะสม ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องยอมรับสำเนาเอกสารที่ได้รับการรับรองความถูกต้องแท้จริงตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน เพื่อทดแทนเอกสารต้นฉบับในขอบเขตที่กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตนให้อนุญาตไว้

ข้อ 7

ความโปร่งใส

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้อง
 - (เอ) เผยแพร่ หรือมิฉะนั้นจัดให้มีไว้แก่สาธารณะ ซึ่งข้อมูลเชิงอธิบายของพิธีการเข้าเมืองที่เกี่ยวข้องทั้งหมดซึ่งเกี่ยวข้อง หรือมีผลต่อการดำเนินการของบพนี้
 - (บี) เผยแพร่ เช่น บนเว็บไซต์การเข้าเมืองของตน หรือมิฉะนั้นจัดให้มีไว้แก่สาธารณะในอาณาเขตของตนและต่อบุคคลในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่น ซึ่งข้อกำหนดสำหรับการเข้าเมืองชั่วคราวภายใต้บพนี้ รวมถึงข้อมูลเชิงอธิบายและแบบฟอร์มและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งจะทำให้บุคคลธรรมดาของประเทศภาคีอื่นได้รับทราบถึงข้อกำหนดเหล่านั้น ไม่ช้ากว่าหกเดือนภายหลังจากวันที่ความตกลงนี้มีผลบังคับใช้
 - (ซี) ทำให้มั่นใจว่าข้อมูลที่เผยแพร่ หรือมิฉะนั้นมีไว้ให้ต่อสาธารณะตามอนุวรรค (บี) ได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ภายใน 90 วัน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขมาตรการการเข้าเมืองใดที่มีผลต่อการเข้าเมืองชั่วคราวของบุคคลธรรมดา และ
 - (ดี) สร้างหรือดำรงไว้ซึ่งกลไกในการตอบสนองต่อข้อซักถามจากผู้สนใจเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตนที่มีผลต่อการเข้าเมืองชั่วคราวและการพำนักอยู่ชั่วคราวของบุคคลธรรมดา
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะพยายามเผยแพร่ข้อมูลตามที่อ้างถึงในวรรค 1 เป็นภาษาอังกฤษเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้

ข้อ 8

การใช้บังคับบทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท)

1. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องพยายามระงับความขัดแย้งใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้บทนี้ผ่านทาง การปรึกษาหารือ
2. ประเทศภาคีจะต้องไม่ใช้บทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท) ในการปฏิเสธที่จะให้เข้าเมืองเป็นการชั่วคราวภายใต้บทนี้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้
 - (เอ) ในเรื่องเกี่ยวกับแบบแผนการปฏิบัติในส่วนของประเทศภาคีผู้ให้อนุญาต และ
 - (บี) บุคคลธรรมดาที่ได้รับผลกระทบได้ใช้วิธีเยียวยาภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเฉพาะที่มีอยู่ทั้งหมดแล้ว

ข้อ 9

ความสัมพันธ์กับบทอื่น

1. ไม่มีความใดในความตกลงนี้ที่จะตีความเพื่อกำหนดภาระผูกพันใดกับภาคีเกี่ยวกับมาตรการตรวจคนเข้าเมืองของตน เว้นแต่บทที่ 1 (การจัดตั้งเขตการค้าเสรี วัตถุประสงค์และคำนิยามทั่วไป) บทที่ 19 (บทบัญญัติเกี่ยวกับสถาบัน) บทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท) และบทที่ 21 (บทบัญญัติสุดท้าย)
2. ไม่มีความใดในบทนี้ที่จะตีความเพื่อกำหนดภาระผูกพันหรือข้อผูกพันที่เกี่ยวกับบทอื่นในความตกลงนี้

10. ให้แทนบทที่ 10 (พจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์) ด้วย

บทที่ 10
พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

ส่วน เอ
บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ 1
คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

(เอ) **อุปกรณ์ประมวลผล** หมายถึง เซิร์ฟเวอร์คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์จัดเก็บข้อมูลสำหรับประมวลผลหรือเก็บข้อมูลเพื่อการใช้ในเชิงพาณิชย์

(บี) **บุคคลที่เกี่ยวข้อง** หมายถึง

(หนึ่ง) “การลงทุนที่ได้รับการคุ้มครอง” ตามที่ได้ให้ความหมายไว้ในข้อ 1 (เอ) (คำนิยาม) ของบทที่ 11 (การลงทุน)

(สอง) “นักลงทุนของประเทศภาคี” ตามที่ได้ให้ความหมายไว้ในข้อ 1 (ดี) (คำนิยาม) ของบทที่ 11 (การลงทุน) แต่ไม่รวมถึงนักลงทุนในสถาบันการเงิน หรือนักลงทุนในผู้ให้บริการการเงิน¹ หรือ

(สาม) ผู้ให้บริการของประเทศภาคี ตามที่ได้ให้ความหมายไว้ในข้อ 1 (คำนิยาม) ของบทที่ 8 (การค้าบริการ)

แต่ไม่รวมถึง “สถาบันการเงิน”, “หน่วยงานสาธารณะ” หรือ “ผู้ให้บริการการเงิน” ตามที่ได้ให้ความหมายไว้ในข้อ 1 (คำนิยาม) ของภาคผนวก 8 เอ (บริการการเงิน)

¹ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น นักลงทุนในสถาบันการเงิน หรือนักลงทุนในผู้ให้บริการการเงิน อาจยังคงเป็น “บุคคลที่เกี่ยวข้อง” ในความสัมพันธ์กับการลงทุนอื่น ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน หรือผู้ให้บริการการเงิน

- (ซี) **การยืนยันตัวบุคคลทางอิเล็กทรอนิกส์** หมายถึง กระบวนการในการพิสูจน์หรือตรวจสอบการแสดงผลข้อมูลหรือการเรียกร้องสิทธิทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อที่จะสร้างระดับความมั่นใจต่อความน่าเชื่อถือของการแสดงผลหรือการเรียกร้องสิทธินั้น
- (ดี) **ใบแจ้งหนี้อิเล็กทรอนิกส์** หมายถึง การสร้าง การแลกเปลี่ยน และการประมวลผลโดยอัตโนมัติ สำหรับขอเรียกร้องการชำระเงินระหว่างผู้ค้าและผู้ขาย โดยใช้รูปแบบดิจิทัลที่มีโครงสร้าง
- (อี) **ข้อความอิเล็กทรอนิกส์เชิงพาณิชย์ที่ไม่พึงประสงค์** หมายถึง ข้อความอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกส่ง เพื่อวัตถุประสงค์เชิงพาณิชย์และการตลาด ไปยังที่อยู่อิเล็กทรอนิกส์ โดยมิได้รับความยินยอมจากผู้รับ หรือทั้งที่ได้รับการปฏิเสธโดยตรงจากผู้รับ²
- (เอฟ) **เอกสารการดำเนินการทางการค้า** หมายถึง แบบฟอร์มที่ออก หรือควบคุมโดยประเทศภาคี ที่ต้องกรอกให้สมบูรณ์โดย หรือสำหรับผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออก ซึ่งเกี่ยวกับการนำเข้าหรือส่งออกสินค้า

² ประเทศภาคีอาจใช้คำนิยามนี้กับข้อความอิเล็กทรอนิกส์เชิงพาณิชย์ที่ไม่พึงประสงค์ ที่ถูกส่งผ่านช่องทางการส่ง ในหนึ่งช่องทาง หรือมากกว่าหนึ่งช่องทาง รวมถึง บริการข้อความสั้น (เอส เอ็ม เอส) หรือไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ โดยไม่คำนึงถึงเชิงอรรถนี้ กลุ่มประเทศภาคีจะต้องพยายามนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการ ที่สอดคล้องกับข้อ 11 (ข้อความอิเล็กทรอนิกส์เชิงพาณิชย์ที่ไม่พึงประสงค์) ซึ่งใช้กับช่องทางการส่งข้อความอิเล็กทรอนิกส์เชิงการค้าที่ไม่พึงประสงค์อื่น ๆ

ข้อ 2

หลักการและวัตถุประสงค์

1. กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงการเติบโตทางเศรษฐกิจและโอกาสจากพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์สำคัญของกรอบที่ส่งเสริมความมั่นใจของผู้บริโภคในพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และความสำคัญของการอำนวยความสะดวกให้กับการใช้และพัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
2. ในการพัฒนาและการส่งเสริมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ประเทศแต่ละฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมทางกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เอื้ออำนวย การสร้างสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เอื้ออำนวยและแข่งขันทางธุรกิจได้ และการปกป้องผลประโยชน์ของสาธารณะ
3. กรอบกฎหมายและระเบียบข้อบังคับในประเทศภาคีแต่ละฝ่ายเพื่อสนับสนุนพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ จะต้องคำนึงถึงกฎหมายแม่แบบ อนุสัญญา หลักการ หรือแนวทาง ขององค์กร หรือหน่วยระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
4. กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงความสำคัญของหลักการของความเป็นกลางทางเทคโนโลยี และประโยชน์ของการทำนโยบายและแนวทางของระเบียบข้อบังคับ สอดคล้องกันระหว่างกลุ่มรัฐสมาชิกมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่ออำนวยความสะดวกพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ข้ามพรมแดน
5. วัตถุประสงค์ของบทนี้ ได้แก่
 - (เอ) ส่งเสริมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ระหว่างกลุ่มประเทศภาคีและการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ข้ามพรมแดนให้มากขึ้น
 - (บี) สนับสนุนการสร้างสภาพแวดล้อมแห่งความเชื่อมั่นและความมั่นใจในการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และ
 - (ซี) พัฒนาความร่วมมือระหว่างกลุ่มประเทศภาคี เกี่ยวกับการพัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

ข้อ 3

ขอบเขต³

1. บทนี้ใช้กับมาตรการที่ประเทศภคินำมาใช้หรือคงไว้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
2. บทนี้จะไม่ใช่บังคับกับการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ
3. บทนี้จะไม่ใช่บังคับกับข้อมูลที่เก็บรักษาหรือประมวลผลโดยประเทศภาคี หรือในนามของประเทศภาคี หรือมาตรการที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลเหล่านั้น รวมถึงมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการเก็บรักษาข้อมูลเหล่านั้น ยกเว้นข้อ 15 (ข้อมูลเปิดภาครัฐ)
4. ข้อ 17 (ตำแหน่งของอุปกรณ์ประมวลผล) และข้อ 18 (การโอนข้อมูลข้ามพรมแดนด้วยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์) จะไม่ใช่บังคับกับแง่มุมของมาตรการของประเทศภาคีที่ไม่สอดคล้องกับข้อผูกพันในบทที่ 8 (การค้าบริการ) หรือบทที่ 11 (การลงทุน) ในขอบเขตซึ่งมาตรการดังกล่าวจะถูกนำมาใช้บังคับหรือคงไว้ ตามที่
 - (เอ) ข้อ 12 (ตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้อง) ของบทที่ 8 (การค้าบริการ) หรือข้อ 11.8 (ข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้อง) ของบทที่ 11 (การลงทุน)
 - (บี) ข้อกำหนด ข้อจำกัด คุณสมบัติ และเงื่อนไขใด ที่กำหนดไว้ในข้อผูกพันของประเทศภาคี หรือในส่วนของสาขา ซึ่งไม่ได้ขึ้นกับข้อผูกพันของประเทศภาคี ซึ่งจัดทำขึ้นตามข้อ 9 (การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) หรือข้อ 11 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะ) ของบทที่ 8 (การค้าบริการ) หรือ
 - (ซี) ข้อยกเว้นใด ซึ่งใช้บังคับกับข้อผูกพันในบทที่ 8 (การค้าบริการ) หรือบทที่ 11 (การลงทุน)

³ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น กลุ่มประเทศภาคียืนยันว่าข้อผูกพันภายใต้บทนี้จะไม่ส่งผลต่อท่าทีของประเทศภาคีใดในองค์การการค้าโลก

5. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น มาตรการที่ส่งผลกระทบต่อการใช้บริการ ที่นำเสนอทางอิเล็กทรอนิกส์ จะขึ้นกับข้อผูกพัน ซึ่งบรรจุในบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องใน

(เอ) บทที่ 8 (การค้าบริการ) และ

(บี) บทที่ 11 (การลงทุน)

รวมถึงภาคผนวก 2 (ตารางข้อผูกพันเฉพาะ สำหรับบริการ) ภาคผนวก 3 (ตารางข้อสงวน และมาตรการที่ไม่สอดคล้อง สำหรับบริการและการลงทุน) รวมทั้งข้อยกเว้นใด ๆ ซึ่งใช้กับข้อผูกพันเหล่านั้น

ข้อ 4

ความร่วมมือ

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะร่วมมือกันตามความเหมาะสมเพื่อ:

(เอ) ทำงานร่วมกันเพื่อช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้ก้าวข้ามอุปสรรคต่อการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

(บี) ระบุสาขาสำหรับความร่วมมือเฉพาะระหว่างกลุ่มประเทศภาคี ซึ่งจะช่วยเหลือกลุ่มประเทศภาคีใช้บังคับหรือส่งเสริมกรอบกฎหมายด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของกลุ่มประเทศภาคี เช่น การวิจัยและกิจกรรมอบรม การเสริมสร้างความสามารถ และการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค

(ซี) แลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ และการปฏิบัติที่เป็นเลิศ ในการจัดการกับความท้าทายเกี่ยวกับการพัฒนาและการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

(ดี) ส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือเพื่อส่งเสริมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงกิจกรรมที่จะช่วยการปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิภาพของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

- (อี) ส่งเสริมภาคธุรกิจเพื่อพัฒนากระบวนการหรือการปฏิบัติ ที่เสริมความน่าเชื่อถือและความมั่นใจของผู้บริโภค เพื่อส่งเสริมการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และ
 - (เอฟ) เข้าร่วมอย่างแข็งขันในเวทีภูมิภาคและพหุภาคี เพื่อส่งเสริมการพัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
2. กลุ่มประเทศภาคีจะพยายามใช้รูปแบบของความร่วมมือ ซึ่งตั้งอยู่บนและไม่ซ้ำซ้อนกับข้อริเริ่มความร่วมมือที่มีอยู่แล้วในเวทีระหว่างประเทศ

ส่วน บี

การอำนวยความสะดวกทางการค้า

ข้อ 5

การค้าไร้กระดาษ

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะ
- (เอ) ทำงานไปสู่การใช้ข้อริเริ่ม ซึ่งเอื้ออำนวยต่อการค้าไร้กระดาษ โดยคำนึงถึงกระบวนการที่ได้รับความเห็นชอบภายใต้องค์การระหว่างประเทศ รวมทั้งองค์การศุลกากรโลก⁴
 - (บี) พยายามที่จะยอมรับเอกสารการดำเนินการทางการค้าที่ส่งทางอิเล็กทรอนิกส์ว่ามีสถานะทางกฎหมายเท่าเทียมกับเอกสารการดำเนินการทางการค้าดังกล่าวในรูปแบบกระดาษ และ
 - (ซี) พยายามที่จะจัดทำเอกสารการดำเนินการทางการค้าในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ให้แพร่หลายต่อสาธารณชน
2. กลุ่มภาคีจะร่วมมือกันในเวทีระหว่างประเทศ เพื่อส่งเสริมการยอมรับเอกสารการดำเนินการทางการค้าในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

⁴ กัมพูชา สปป.ลาว และเมียนมา จะยังไม่ผูกพันกับอนุวรรค (เอ) ก่อนวันที่ 1 มกราคม 2570

ข้อ 6

การยืนยันตัวบุคคลทางอิเล็กทรอนิกส์และลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

1. ยกเว้นในกรณีที่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ประเทศภาคีจะไม่ปฏิเสธความถูกต้องทางกฎหมายของลายมือชื่อเพียงเพราะว่าลายมือชื่อนั้นอยู่ในรูปอิเล็กทรอนิกส์⁵
2. โดยคำนึงถึงบรรทัดฐานระหว่างประเทศสำหรับการยืนยันตัวบุคคลทางอิเล็กทรอนิกส์ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะ
 - (เอ) อนุญาตให้ผู้มีส่วนร่วมในธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์กำหนดเทคโนโลยีและรูปแบบการบังคับใช้การยืนยันตัวบุคคลทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสม สำหรับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ของตน
 - (บี) ไม่จำกัดการยอมรับเทคโนโลยีและรูปแบบการบังคับใช้การยืนยันตัวบุคคลทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และ
 - (ซี) อนุญาตให้ผู้มีส่วนร่วมในธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์มีโอกาสพิสูจน์ว่าธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ของตนสอดคล้องกับกฎหมายและกฎระเบียบของประเทศภาคี ในเรื่องการยืนยันตัวบุคคลทางอิเล็กทรอนิกส์
3. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 2 ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายอาจกำหนดว่าสำหรับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์บางประเภท กระบวนการยืนยันตัวบุคคลจะต้องได้มาตรฐานในการปฏิบัติในระดับหนึ่ง หรือได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่มีอำนาจในการให้การรับรองตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคี
4. กลุ่มประเทศภาคีจะส่งเสริมการใช้การยืนยันตัวบุคคลทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ทำงานร่วมกันได้

⁵ กัมพูชา สปป.ลาว และเมียนมา จะยังไม่ผูกพันกับวรรค 1 ก่อนวันที่ 1 มกราคม 2570

ข้อ 7

ใบแจ้งหนี้อิเล็กทรอนิกส์

1. กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงความสำคัญของใบแจ้งหนี้อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ความแม่นยำ และความน่าเชื่อถือของธุรกรรม
2. กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงประโยชน์ของระบบใบแจ้งหนี้อิเล็กทรอนิกส์ที่ทำงานร่วมกันได้ เมื่อพัฒนามาตรการเกี่ยวกับใบแจ้งหนี้อิเล็กทรอนิกส์ประเทศภาคีจะพยายามคำนึงถึงมาตรฐานสากลเท่าที่จะเป็นไปได้ และเป็นไปตามความพร้อมของประเทศภาคีในด้านความสามารถ กฎระเบียบ และโครงสร้าง
3. กลุ่มประเทศภาคีตกลงที่จะร่วมมือและประสานงานในข้อริเริ่มที่จะส่งเสริม กระตุ้น สนับสนุน หรือ อำนวยความสะดวกในการนำมาใช้ซึ่งใบแจ้งหนี้อิเล็กทรอนิกส์

ส่วน ซี

การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยสำหรับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

ข้อ 8

มาตรฐานการค้าดิจิทัล และการตรวจสอบและรับรอง

1. กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงบทบาทสำคัญของมาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้องในการลดอุปสรรคทางการค้า และส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลที่ทำงานได้เป็นอย่างดี รวมถึงศักยภาพของมาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้องในการลดต้นทุนการปฏิบัติตามการค้า และเพิ่มการทำงานร่วมกันได้ ความน่าเชื่อถือ และประสิทธิภาพ
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะพยายามเท่าที่จะเป็นไปได้ในการนำมาใช้ซึ่งมาตรฐานสากลที่สนับสนุนการค้าดิจิทัล
3. กลุ่มประเทศภาคีจะพยายามหาข้อริเริ่มด้านความร่วมมือ แบ่งปันการปฏิบัติที่เป็นเลิศ และแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐาน กฎระเบียบด้านเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง ในสาขาที่สนใจร่วมกัน โดยมุ่งหมายที่จะอำนวยความสะดวกพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และการค้าดิจิทัล

ข้อ 9

การคุ้มครองผู้บริโภคออนไลน์

1. กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงความสำคัญของการนำมาใช้และการคงไว้ซึ่งมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคที่โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ สำหรับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และมาตรการอื่น ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นของผู้บริโภค
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ เพื่อให้มีความคุ้มครองแก่ผู้บริโภคที่ใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ต่อการดำเนินการที่ฉ้อฉลและทำให้เข้าใจผิด ซึ่งสามารถก่อให้เกิดความเสียหายหรืออาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค⁶
3. กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงความสำคัญของความร่วมมือระหว่างหน่วยงานผู้มีความจที่รับผิดชอบในการคุ้มครองผู้บริโภคจากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อส่งเสริมการคุ้มครองผู้บริโภค
4. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ตนจัดให้แก่ผู้ใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงวิธีการซึ่ง
 - (เอ) ผู้บริโภคสามารถติดตามการเยียวยา และ
 - (บี) ธุรกิจสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมาย
5. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะพยายามในการส่งเสริมความตระหนักรู้และการเข้าถึงกลไกการเยียวยาผู้บริโภค รวมถึงกลไกสำหรับธุรกรรมข้ามพรมแดน
6. กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงประโยชน์ของการแก้ไขข้อพิพาททางเลือก เพื่ออำนวยความสะดวกการแก้ไขข้อร้องเรียนเกี่ยวกับธุรกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อการนี้ กลุ่มประเทศภาคีจะพยายามเท่าที่จะเป็นไปได้ในการแบ่งปันการปฏิบัติที่เป็นเลิศ และร่วมมือเกี่ยวกับการแก้ไขข้อพิพาททางเลือก

⁶ กัมพูชา สปป.ลาว และเมียนมา จะยังไม่ผูกพันกับวรรค 2 ก่อนวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2027

ข้อ 10

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลออนไลน์

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งกรอบกฎหมายที่ให้ความมั่นใจต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์⁷ ⁸

2. ในการพัฒนากรอบกฎหมายสำหรับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะคำนึงถึงมาตรฐานระหว่างประเทศ หลักการ แนวทาง และคุณสมบัติ ขององค์กร หรือหน่วยระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ที่ตนจัดให้กับผู้ใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงวิธีการซึ่ง

(เอ) ปึงเจกบุคคลสามารถติดตามการเยียวยา และ

(บี) ธุรกิจสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมาย

4. ตระหนักว่ากลุ่มประเทศภาคีอาจใช้แนวทางทางกฎหมายที่แตกต่างกันในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะพยายามพัฒนาและนำมาใช้ซึ่งกลไกในการสนับสนุนความเข้ากันได้ และการทำงานร่วมกันเท่าที่จะเป็นไปได้ ระหว่างกรอบกฎหมายที่แตกต่างกันสำหรับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล กลุ่มประเทศภาคียังตระหนักว่าตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีมีมาตรการอื่น ๆ ซึ่งรวมถึงข้อกำหนดในสัญญาสำหรับการส่งผ่านข้อมูลส่วนบุคคลข้ามพรมแดนเพื่อทำให้มั่นใจว่ามีการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

⁷ กัมพูชา สปป.ลาว และเมียนมา จะยังไม่ผูกพันกับวรรค 1 ก่อนวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2027

⁸ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ประเทศภาคีอาจปฏิบัติตามพันธกรณีในวรรค 1 โดยการนำมาใช้หรือการคงไว้ซึ่งมาตรการ เช่น กฎหมายและกฎระเบียบด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือความเป็นส่วนตัวที่ครอบคลุมกฎหมายและกฎระเบียบรายสาขาที่ครอบคลุมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หรือกฎหมายและกฎระเบียบที่ใช้ในการบังคับใช้ข้อมูลพินทางสัญญาณของนิติบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

5. กลุ่มภาคีจะส่งเสริมให้นิติบุคคลเผยแพร่นโยบายและกระบวนการของตน ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงการเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต
6. กลุ่มภาคีจะร่วมมือกันเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่โอนมาจากประเทศภาคี

ข้อ 11

ข้อความอิเล็กทรอนิกส์เชิงพาณิชย์ที่ไม่พึงประสงค์

1. กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมความมั่นใจและความเชื่อมั่นในพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงผ่านความโปร่งใสและมาตรการได้ผลซึ่งจำกัดข้อความอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่ถึงประสงค์ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการเกี่ยวกับข้อความอิเล็กทรอนิกส์เชิงพาณิชย์ที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่ง
 - (เอ) กำหนดให้ผู้ส่งข้อความอิเล็กทรอนิกส์เชิงพาณิชย์ที่ไม่พึงประสงค์อำนวยความสะดวกความสามารถของผู้รับในการหยุดรับข้อความดังกล่าว
 - (บี) กำหนดให้มีการขอความยินยอมจากผู้รับเพื่อรับข้อความอิเล็กทรอนิกส์เชิงพาณิชย์ ตามที่ระบุไว้ตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน หรือ
 - (ซี) มิฉะนั้น กำหนดให้มีข้อความอิเล็กทรอนิกส์เชิงพาณิชย์ที่ไม่พึงประสงค์น้อยที่สุด
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามทำให้มั่นใจว่าข้อความอิเล็กทรอนิกส์เชิงพาณิชย์ที่ไม่พึงประสงค์สามารถระบุตัวตนได้อย่างชัดเจน เปิดเผยอย่างชัดเจนว่าส่งในนามของใคร และเท่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายและกฎระเบียบของประเทศภาคี ประกอบด้วยข้อมูลที่จำเป็นที่เปิดให้ผู้รับร้องขอการหยุดรับโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และตลอดเวลา

3. ต้องมีการไต่เบี่ยงกับผู้ให้บริการที่ส่งข้อความอิเล็กทรอนิกส์เชิงพาณิชย์ที่ไม่พึงประสงค์ ที่มีได้ปฏิบัติตามมาตรการในการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้วรรค 1⁹
4. กลุ่มประเทศภาคีจะพยายามที่จะร่วมมือกัน ในกรณีที่เหมาะสมเกี่ยวกับข้อห่วงกังวลที่เกี่ยวข้องกับระเบียบข้อบังคับด้านข้อความอิเล็กทรอนิกส์เชิงพาณิชย์ที่ไม่พึงประสงค์

ข้อ 12

กรอบกฎระเบียบภายในประเทศ

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะคงไว้หรือนำมาใช้ซึ่งกรอบกฎหมายที่กำกับดูแลธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยคำนึงถึงกฎหมายแม่แบบของคณะกรรมการสิทธิการสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศเรื่องพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ค.ศ. 1996 อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในสัญญาระหว่างประเทศ ซึ่งจัดทำ ณ นครนิวยอร์ก เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน ค.ศ. 2005 หรืออนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องและกฎหมายแม่แบบที่เกี่ยวข้องกับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ¹⁰
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะพยายามที่จะหลีกเลี่ยงภาระด้านกฎระเบียบที่เกินความจำเป็นต่อธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และคำนึงถึงข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย¹¹ ในการพัฒนารอบกฎหมายสำหรับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศภาคี

⁹ กัมพูชา สปป.ลาว และเมียนมา จะยังไม่ผูกพันกับวรรค 3 ก่อนวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2027 บรูไนดารุสซาลามจะยังไม่ผูกพันกับวรรค 3 ก่อนวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2025

¹⁰ กัมพูชาจะยังไม่ผูกพันกับวรรค 1 ก่อนวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2027

¹¹ เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรค 2 ประเทศภาคีอาจจำกัดผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกลุ่มบุคคลที่ระบุไว้ และสอดคล้องกับกฎหมายและกฎระเบียบของประเทศภาคี

ข้อ 13

อาการศุลกากร

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะคงไว้ซึ่งการปฏิบัติในปัจจุบันของการไม่จัดเก็บอาการศุลกากรสำหรับการส่งผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างกลุ่มภาคี
2. การปฏิบัติที่อ้างถึงในวรรค 1 สอดคล้องกับข้อตัดสินใจของรัฐมนตรีว่าการการค้าโลก ณ วันที่ 17 มิถุนายน ค.ศ. 2022 ในความสัมพันธ์กับแผนการทำงานเรื่องพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ดับบลิว ที/เอ็ม ไอ เอ็น (22)/32)
3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายอาจปรับเปลี่ยนการปฏิบัติที่อ้างถึงในวรรค 1 ให้สอดคล้องกับผลลัพธ์ของข้อตัดสินใจของรัฐมนตรีว่าการการค้าโลกในอนาคต เรื่องอาการศุลกากรสำหรับสิ่งที่ส่งผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ ภายในกรอบของแผนการทำงานเรื่องพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
4. กลุ่มประเทศภาคีจะทบทวนข้อบทในแง่ของข้อตัดสินใจของรัฐมนตรีว่าการการค้าโลกในอนาคตในความสัมพันธ์กับแผนการทำงานเรื่องพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
5. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น วรรค 1 จะไม่ห้ามประเทศภาคีจากการจัดเก็บภาษีค่าธรรมเนียม หรือค่าธรรมเนียมอื่นใด สำหรับการส่งผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีเงื่อนไขว่าภาษีค่าธรรมเนียม และค่าธรรมเนียมอื่น จะต้องจัดเก็บให้สอดคล้องกับความตกลงนี้

ข้อ 14

ความโปร่งใส

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะเผยแพร่มาตรการทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการใช้หรือมีผลกระทบต่อการปฏิบัติตามบทนี้ โดยทันทีเท่าที่จะเป็นไปได้ หรือหากไม่สามารถดำเนินการได้ ก็ให้เผยแพร่ไว้ รวมถึงการเผยแพร่บนอินเทอร์เน็ตหากเป็นไปได้
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะตอบสนองโดยทันทีเท่าที่จะเป็นไปได้ ต่อคำร้องขอที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีอื่น สำหรับข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับมาตรการใด ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หรือมีผลกระทบต่อการปฏิบัติตามบทนี้

ข้อ 15

ข้อมูลเปิดภาครัฐ¹²

1. กลุ่มประเทศภาคีตระหนักว่าการอำนวยความสะดวกการเข้าถึงและใช้สารสนเทศและข้อมูลภาครัฐของสาธารณะอาจส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ความสามารถในการแข่งขัน และนวัตกรรม
2. เท่าที่ประเทศภาคีทำให้สารสนเทศและข้อมูลของรัฐสามารถเข้าถึงได้โดยสาธารณะ ประเทศภาคีจะต้องพยายามเท่าที่จะปฏิบัติได้ให้มั่นใจว่าสารสนเทศนั้นถูกทำให้เข้าถึงได้ในรูปแบบเปิดหรือรูปแบบที่เครื่องสามารถอ่านได้
3. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องพยายามร่วมมือในหัวข้อที่อำนวยความสะดวกและขยายขอบเขตการเข้าถึงและใช้งานสารสนเทศและข้อมูลภาครัฐของสาธารณะ รวมถึงการแลกเปลี่ยนสารสนเทศและประสบการณ์ในการปฏิบัติและนโยบาย โดยมุ่งหมายที่จะส่งเสริมการพัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และสร้างโอกาสให้ภาคธุรกิจ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
4. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ข้อนี้จะไม่ส่งผลกระทบต่อกฎหมายและกฎระเบียบของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย รวมถึงกฎหมายและกฎระเบียบในด้านทรัพย์สินทางปัญญา และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

¹² กัมพูชา สปป.ลาว และเมียนมา จะยังไม่ผูกพันกับข้อบทนี้ เป็นช่วงเวลาห้าปี หลังจากพิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับ

ข้อ 16

ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงความสำคัญของ:

- (เอ) การสร้างขีดความสามารถของหน่วยงานผู้มีอำนาจที่รับผิดชอบต่อการตอบสนองต่อเหตุการณ์ความมั่นคงปลอดภัยคอมพิวเตอร์ รวมถึงผ่านการแลกเปลี่ยนการปฏิบัติที่เป็นเลิศ และ
- (บี) การใช้กลไกความร่วมมือที่มีอยู่แล้วเพื่อร่วมมือในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

ส่วน ดี

การส่งเสริมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ข้ามพรมแดน

ข้อ 17

ตำแหน่งของอุปกรณ์ประมวลผล

1. กลุ่มประเทศภาคีตระหนักว่าภาคีแต่ละฝ่ายอาจมีมาตรการของตนเกี่ยวกับการใช้หรือตำแหน่งของอุปกรณ์ประมวลผล รวมถึงข้อกำหนดเพื่อความมั่นคงและความลับของการสื่อสาร
2. ไม่มีประเทศภาคีใดกำหนดให้บุคคลที่เกี่ยวข้องใช้หรือระบุตำแหน่งของอุปกรณ์ประมวลผลไว้ในอาณาเขตของประเทศภาคีนั้น ในฐานะเงื่อนไขสำหรับการประกอบธุรกิจ ในอาณาเขตของประเทศภาคีนั้น¹³
3. ไม่มีความใดในข้อนี้ที่จะขัดขวางประเทศภาคีจากการนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่ง

¹³ กัมพูชา สปป.ลาว และเมียนมา จะยังไม่ผูกพันกับวรรค 2 ก่อนวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2027 และต่อไปได้จนถึงวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2030 หากมีความจำเป็น เวียดนามจะยังไม่ผูกพันกับวรรค 2 ก่อนวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2027

- (เอ) มาตรการที่ไม่สอดคล้องกับวรรค 2 ซึ่งประเทศภาคีพิจารณาว่าจำเป็นต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายสาธารณะที่ขอบด้วยกฎหมาย¹⁴ โดยมีเงื่อนไขว่ามาตรการจะต้องไม่ใช้ในทางที่จะก่อให้เกิดวิธีการของการเลือกปฏิบัติตามอำเภอใจหรือไม่มีเหตุผล หรือเป็นข้อจำกัดต่อการค้า หรือ
- (บี) มาตรการใดที่ประเทศภาคีพิจารณาว่าจำเป็นสำหรับการคุ้มครองผลประโยชน์ด้านความมั่นคงที่จำเป็น มาตรการนั้นจะไม่ถูกโต้แย้งโดยกลุ่มประเทศภาคีอื่น

ข้อ 18

การโอนข้อมูลข้ามพรมแดนด้วยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์

1. กลุ่มประเทศภาคีตระหนักว่าภาคีแต่ละฝ่ายอาจมีมาตรการของตนเกี่ยวกับการโอนข้อมูลด้วยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์
2. ประเทศภาคีจะไม่ขัดขวางการโอนข้อมูลข้ามพรมแดนด้วยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์เมื่อกิจกรรมนั้นเป็นไปเพื่อการประกอบธุรกิจของบุคคลที่เกี่ยวข้อง¹⁵
3. ไม่มีความใดในข้อนี้ที่จะขัดขวางประเทศภาคีจากการนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่ง

- (เอ) มาตรการที่ไม่สอดคล้องกับวรรค 2 ซึ่งประเทศภาคีพิจารณาว่าจำเป็นต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายสาธารณะที่ขอบด้วยกฎหมาย¹⁶ โดยมีเงื่อนไขว่ามาตรการจะต้องไม่ใช้ในทางที่จะก่อให้เกิดวิธีการของการเลือกปฏิบัติตามอำเภอใจหรือไม่มีเหตุผล หรือเป็นข้อจำกัดต่อการค้า หรือ

¹⁴ เพื่อวัตถุประสงค์ของอนุวรรค (เอ) กลุ่มประเทศภาคียืนยันว่าความจำเป็นในการใช้นโยบายสาธารณะที่ขอบด้วยกฎหมายนั้นจะตัดสินโดยประเทศภาคีที่ใช้อย่าง

¹⁵ กัมพูชา สปป.ลาว และเมียนมา จะยังไม่ผูกพันกับวรรค 2 ก่อนวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2027 และต่อไปได้จนถึงวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2030 หากมีความจำเป็น เวียดนามจะยังไม่ผูกพันกับวรรค 2 ก่อนวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2027

¹⁶ เพื่อวัตถุประสงค์ของอนุวรรค (เอ) กลุ่มประเทศภาคียืนยันว่าความจำเป็นในการใช้นโยบายสาธารณะที่ขอบด้วยกฎหมายนั้นจะตัดสินโดยประเทศภาคีที่ใช้อย่าง

- (ปี) มาตรการใดที่ประเทศภาคีพิจารณาว่าจำเป็นสำหรับการคุ้มครองผลประโยชน์ด้านความมั่นคงที่จำเป็น มาตรการนั้นจะไม่ถูกโต้แย้งโดยกลุ่มประเทศภาคีอื่น

ส่วน อี บทบัญญัติอื่น ๆ

ข้อ 19

ความเท่าเทียมทางดิจิทัลสำหรับพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

1. กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงความสำคัญของความเท่าเทียมทางดิจิทัล และทุกคนและภาคธุรกิจรวมถึงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถมีส่วนร่วม ช่วยเหลือ และรับประโยชน์จากพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และการค้าดิจิทัล เพื่อการนี้ กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงความสำคัญในการขยายและอำนวยความสะดวกโอกาสในพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และการค้าดิจิทัล โดยระบุถึงอุปสรรค และสนับสนุนการมีส่วนร่วมในพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และการค้าดิจิทัล กลุ่มประเทศภาคียังตระหนักว่าสิ่งนี้อาจจำเป็นต้องใช้แนวทางที่จัดทำเป็นการเฉพาะพัฒนาจากการหารือกับปัจเจกหรือกลุ่มใด ๆ ที่ต้องเผชิญกับอุปสรรคอย่างไม่ได้สัดส่วน และผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

2. การส่งเสริมความเท่าเทียมทางดิจิทัล กลุ่มประเทศภาคีจะต้องพยายามร่วมมือในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความเท่าเทียมทางดิจิทัล โดยอาจรวมถึง
 - (เอ) การค้นหาและระบุอุปสรรคในการเข้าถึงโอกาสของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และการค้าดิจิทัล

 - (บี) การพัฒนาโครงการเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกกลุ่มในพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และการค้าดิจิทัล

 - (ซี) การแบ่งปันประสบการณ์และการปฏิบัติที่เป็นเลิศ รวมถึงการแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญ ที่เกี่ยวข้องกับ ความเท่าเทียมทางดิจิทัล และ

 - (ดี) ความร่วมมือในสาขาอื่น ๆ ที่ตกลงร่วมกันโดยกลุ่มประเทศสมาชิก

ข้อ 20

การระงับข้อพิพาท

1. นอกจากจะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในบทนี้ บทที่ 20 (การพิจารณาหรือและการระงับข้อพิพาท) จะใช้บังคับกับบทนี้ ภายใต้เงื่อนไขต่อไปนี้

(เอ) บทที่ 20 (การพิจารณาหรือและการระงับข้อพิพาท) จะไม่บังคับใช้กับข้อ 17 (ตำแหน่งของอุปกรณ์ประมวลผล) และข้อ 18 (การโอนข้อมูลข้ามพรมแดนด้วยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์) จนถึง 3 ปีหลังจากวันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับ

(บี) สำหรับกัมพูชา สปป.ลาว และเมียนมา บทที่ 20 (การพิจารณาหรือและการระงับข้อพิพาท) จะไม่ถูกนำมาใช้บังคับกับทุกประเด็นที่เกิดขึ้นภายใต้บทนี้

2. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1(บี) บทที่ 20 (การพิจารณาหรือและการระงับข้อพิพาท) อาจนำมาใช้บังคับกับกัมพูชา สปป.ลาว และเมียนมา ภายหลังจากการทบทวนการใช้บังคับบทที่ 20 (การพิจารณาหรือและการระงับข้อพิพาท) กับบทนี้สำหรับกัมพูชา สปป.ลาว และเมียนมา ซึ่งจะต้องเริ่มภายใน 10 ปี หลังจากวันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับกับประเทศภาคีนั้น ในระหว่างการทบทวน ซึ่งจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 3 ปี หลังจากวันที่เริ่มทำการทบทวน กัมพูชา สปป.ลาว และเมียนมา จะต้องพิจารณาอย่างเหมาะสมว่าจะใช้บังคับบทที่ 20 (การพิจารณาหรือและการระงับข้อพิพาท) กับทั้งหมดหรือบางส่วนของบทนี้

3. เมื่อมีเหตุการณ์ของความแตกต่างระหว่างกลุ่มประเทศภาคีเกี่ยวกับการดำเนินงาน การตีความและการปฏิบัติของข้อ 17 (ตำแหน่งของอุปกรณ์ประมวลผล) หรือข้อ 18 (การโอนข้อมูลข้ามพรมแดนด้วยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์) กลุ่มประเทศภาคีจะต้องใช้การหาข้อยุติในลำดับแรกก่อน และใช้ความพยายามทุกอย่างเพื่อที่จะหาทางออกที่ทั้งสองฝ่ายพอใจ

4. เมื่อมีเหตุการณ์ของความแตกต่างระหว่างกัมพูชา สปป.ลาว หรือเมียนมา หรือระหว่างกัมพูชา สปป.ลาว หรือเมียนมากับประเทศภาคีอื่นเกี่ยวกับการดำเนินงาน การตีความ และการปฏิบัติของบทนี้ ในขณะที่ บทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท) ไม่มีการใช้บังคับกับกัมพูชา สปป.ลาว และเมียนมา กลุ่มประเทศภาคีจะต้องใช้การหารืออย่างสุจริตในลำดับแรกก่อน และใช้ความพยายามทุกอย่างเพื่อที่จะหาทางออกที่ทั้งสองฝ่ายพอใจ
5. ในกรณีที่การหารือในวรรค 3 หรือ 4 ล้มเหลวในการการจัดความแตกต่างนั้น ประเทศภาคีใดที่เกี่ยวข้องกับหารือนั้นอาจยกเรื่องดังกล่าวขึ้นต่อคณะกรรมการสิทธิการร่วมของความตกลงการค้าเสรี

11. แทนที่บทที่ 11 (การลงทุน) ด้วย

บทที่ 11

การลงทุน

ส่วน เอ

ข้อ 1

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้:

- (เอ) **การลงทุนที่ครอบคลุม** หมายถึง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเทศภาคี การลงทุนในอาณาเขตของตนโดยผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งมีอยู่ ณ วันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ หรือที่มีการจัดตั้ง ได้มา หรือขยาย ในภายหลัง และที่ประเทศภาคีผู้รับการลงทุนได้ยอมรับให้เข้ามา¹ โดยเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและนโยบายที่เกี่ยวข้องของตน;
- (บี) **สกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรี** หมายถึง สกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรีตามที่กำหนดโดยไอเอ็มเอฟ ที่สอดคล้องกับข้อบ่งชี้ของความตกลงของไอเอ็มเอฟและที่แก้ไขใดหลังจากนั้น;
- (ซี) **การลงทุน**² หมายถึง สินทรัพย์ทุกประเภทที่เป็นเจ้าของหรือควบคุมโดยผู้ลงทุน โดยตรงหรือโดยอ้อม และที่มีคุณลักษณะของการลงทุน รวมถึงคุณลักษณะ เช่น พันธสัญญาของเงินทุนหรือทรัพยากรอื่น การคาดหวังในผลตอบแทนหรือกำไร หรือการยอมรับความเสี่ยง รูปแบบที่การลงทุนอาจเป็น รวมถึง:

¹ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น

(เอ) ในกรณีของไทย การคุ้มครองภายใต้บทนี้จะต้องให้กับการลงทุนที่ครอบคลุม ที่ได้รับความเห็นชอบเป็นการเฉพาะเป็นลายลักษณ์อักษรโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจ

(บี) ในกรณีของเวียดนาม “ที่ได้ออมรับให้เข้ามา” หมายถึง “ที่ได้รับการลงทะเบียนหรือเห็นชอบอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ตามแต่กรณี”

² คำว่า “การลงทุน” ไม่รวมถึงคำสั่งหรือคำพิพากษาที่เป็นผลมาจากการฟ้องร้องทางตุลาการหรือการกระทำทางปกครอง

- (หนึ่ง) สंहกรมทรรพ์และอสังหกรมทรรพ์ และสิทธิในทรรพ์สินอื่น ๆ อาทิ การจํานองสิทธิยิตหน่วง หรือการค้ำประกัน³;
- (สอง) ทุนส่วน ทุน และรูปแบบอื่นของการมีส่วนร่วมในเงินทุนในนิติบุคคล รวมถึงสิทธิที่เกิดขึ้นจากสิ่งเหล่านั้น;
- (สาม) พันธบัตร ทุนกู้ เงินกู้⁴ และตราสารหนี้สินอื่นของนิติบุคคล และสิทธิที่เกิดขึ้นจากสิ่งเหล่านั้น;
- (สี่) สิทธิในทรรพ์สินทางปัญญา และค่าความนิยม ซึ่งได้รับการยอมรับตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีผู้รับการลงทุน;
- (ห้า) สิทธิเรียกร้องในเงินหรือในการปฏิบัติตามสัญญาใดที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ และที่มีมูลค่าทางการเงิน⁵;
- (หก) สิทธิภายใต้สัญญา รวมถึงการจ้างเหมาแบบเบ็ดเสร็จ การก่อสร้าง การจัดการการผลิต หรือสัญญาแบ่งปันรายได้; และ
- (เจ็ด) สัมปทานทางธุรกิจที่กำหนดให้มีการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและมีมูลค่าทางการเงิน ตามกฎหมายหรือภายใต้สัญญา รวมถึงสัมปทานใดสำหรับการแสวงหาเพื่อเพาะปลูก สกัด หรือใช้ ทรรพยากรธรรมชาติ

³ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ส่วนแบ่งการตลาด การเข้าสู่ตลาด ผลตอบแทนที่คาดหวัง และโอกาสในการทำกำไร ไม่เป็นการลงทุนโดยตัวเอง

⁴ เงินกู้ที่ออกโดยภาคีให้แก่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งไม่ถือเป็นการลงทุน

⁵ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น การลงทุนไม่ได้หมายถึง สิทธิเรียกร้องในเงินซึ่งเกิดจากเพียงแค่

(เอ) สัญญาเชิงพาณิชย์สำหรับการขายสินค้าหรือการบริการ; หรือ

(บี) การขายเวลาของสินเชื่อกับสัญญาเชิงพาณิชย์เช่นว่านั้น

เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำหนดค่านิยมของการลงทุนในอนาคตนี้ ผลตอบแทนที่นำมาลงทุนจะต้องได้รับการปฏิบัติเหมือนการลงทุน และการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในรูปแบบซึ่งสินทรัพย์นั้นได้ถูกนำไปลงทุน หรือนำกลับมาลงทุนใหม่ จะต้องไม่กระทบต่อคุณสมบัติของสินทรัพย์ที่ถือเป็นการลงทุน

- (ติ) **ผู้ลงทุนของประเทศภาคี** หมายถึง บุคคลธรรมดาของประเทศภาคี หรือนิติบุคคลของประเทศภาคี ซึ่งจะดำเนินการลงทุน⁶ กำลังลงทุน หรือได้ลงทุนแล้วในอาณาเขตของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง;
- (อี) **นิติบุคคล** หมายถึง องค์กรใดซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยชอบหรือมิเช่นนั้นก็จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ ไม่ว่าจะมิวัตถุประสงค์เพื่อกำไรหรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่น และไม่ว่าจะเป็นของเอกชนหรือรัฐบาล รวมถึงบริษัท การจัดการสินทรัพย์เพื่อบุคคลอื่น ห้างหุ้นส่วน การร่วมทุน การเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว สมาคมหรือองค์กรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน;
- (เอฟ) **นิติบุคคลของประเทศภาคี** หมายถึง นิติบุคคลซึ่งก่อตั้งขึ้นหรือจัดตั้งภายใต้กฎหมายของประเทศภาคีนั้น;
- จี) **มาตรการ** หมายถึง มาตรการใดของประเทศภาคี ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ กฎ วิธีการ คำตัดสิน การกระทำทางปกครอง หรือรูปแบบอื่นใด;
- (เอช) **มาตรการของประเทศภาคี** รวมถึงมาตรการที่ใช้โดย:
- (หนึ่ง) รัฐบาลส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานผู้มีอำนาจ; และ
- (สอง) หน่วยงานที่มีใช้ของรัฐบาลซึ่งใช้อำนาจที่ได้รับมอบจากรัฐบาลส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานผู้มีอำนาจ;

⁶ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น กลุ่มประเทศภาคีเข้าใจร่วมกันว่าผู้ลงทุนที่ “จะดำเนินการ” ลงทุน หมายถึง ผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายที่ได้ดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมว่าจะทำการลงทุน ในกรณีที่มีการกำหนดให้ทำการแจ้งหรือการขอความเห็นชอบในการทำการลงทุน ผู้ลงทุนที่ “จะดำเนินการ” ลงทุน หมายถึง ผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายซึ่งได้เริ่มดำเนินการในขั้นตอนการแจ้งหรือการขอความเห็นชอบนั้นแล้ว

- (ไอ) **บุคคลธรรมดาของประเทศไทย** หมายถึง บุคคลธรรมดาใดที่มีสัญชาติ หรือมีความเป็นพลเมือง หรือมีสิทธิพำนักถาวรในภานานั้น โดยเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน; และ
- (เจ) **ผลตอบแทน** หมายถึง จำนวนเงินซึ่งเป็นผลหรือได้มาจากการลงทุน รวมถึงกำไร เงินปันผล ดอกเบี้ย ส่วนเกินทุน ค่าสิทธิ และรายได้อื่น ๆ ที่ถูกต้องตามกฎหมายทั้งหมด

ข้อ 2

ขอบเขต

1. บทนี้ใช้บังคับกับมาตรการที่นำมาใช้หรือคงไว้โดยประเทศไทย ที่เกี่ยวข้องกับ
 - (เอ) ผู้ลงทุนของประเทศไทยอื่นใด; และ
 - (บี) การลงทุนที่ครอบคลุม
2. บทนี้ไม่ใช้บังคับกับ:
 - (เอ) การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ;
 - (บี) การอุดหนุนหรือการให้โดยประเทศไทย;
 - (ซี) บริการที่ให้บริการใช้อำนาจหน้าที่ของรัฐบาลโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงานของประเทศไทย เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ บริการที่ให้จากการใช้อำนาจหน้าที่ของรัฐบาล หมายถึง บริการใดที่ให้โดยไม่ได้อยู่บนพื้นฐานเชิงพาณิชย์ หรือไม่อยู่ในการแข่งขันกับผู้ให้บริการรายหนึ่งหรือมากกว่านั้น;
 - (ดี) มาตรการที่นำมาใช้หรือคงไว้โดยประเทศไทยในขอบเขตที่มาตรการเหล่านั้นถูกรวมโดยบทที่ 8 (การค้าบริการ); และ
 - (อี) มาตรการที่นำมาใช้หรือคงไว้โดยประเทศไทยในขอบเขตที่มาตรการเหล่านั้นถูกรวมโดยบทที่ 9 (การเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดา)

3. โดยไม่คำนึงถึงอนุวรรค 2 (ติ) ข้อ 5 (ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร)⁷ ข้อ 7 (การประติบัติต่อการลงทุน) ข้อ 8 (การชดเชยค่าเสียหาย) ข้อ 9 (การโอน) ข้อ 10 (การเวนคืนและการชดเชย) ข้อ 11 (การรับช่วงสิทธิ) และส่วน บี (ข้อพิพาทด้านการลงทุน ระหว่างภาคีกับผู้ลงทุน) จะนำมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับมาตรการใดที่กระทบต่อการให้บริการ โดยผู้ให้บริการของประเทศภาคี ผ่านการจัดตั้งทางพาณิชย์ในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่นใด ภายในนิยามของบทที่ 8 (การค้าบริการ) แต่เพียงเท่าที่มาตรการเช่นนั้นใดเกี่ยวข้องกับ การลงทุนที่ครอบคลุม และพันธกรณีภายใต้บทนี้

ข้อ 3 การประติบัติเยี่ยงคนชาติ⁸

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การประติบัติต่อผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายและ ต่อการลงทุนที่ครอบคลุม ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดตั้ง การได้มา การขยาย การจัดการ การดำเนินการ การปฏิบัติการ การชำระบัญชี การขาย การโอน หรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่น ๆ ของการลงทุน ที่เป็นการอนุเคราะห์ที่ไม่ด้อยไปกว่าที่ตนให้ต่อผู้ลงทุนของตนและต่อการลงทุน ของผู้ลงทุนเหล่านั้นในสภาวะการณ์ที่คล้ายคลึงกัน⁹

2. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น การประติบัติที่ให้โดยประเทศภาคีภายใต้วรรค 1 หมายถึง สำหรับรัฐบาลที่นอกเหนือจากรัฐบาลส่วนกลาง การประติบัติที่ไม่ด้อยไปกว่าการประติบัติ ที่เป็นการอนุเคราะห์ที่ยังที่ให้ในสภาวะการณ์ที่คล้ายคลึงกัน โดยรัฐบาลนั้นต่อผู้ลงทุน และต่อ การลงทุนของผู้ลงทุน ซึ่งรัฐบาลนั้นเป็นส่วนหนึ่งของประเทศภาคี

⁷ ข้อ 5 (ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร) จะใช้บังคับกับมาตรการที่กระทบต่อการให้บริการ เฉพาะสำหรับประเทศภาคีที่จัดทำข้อผูกพันที่สอดคล้องกับข้อ 12 (ตารางมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับ พันธกรณี) ของบทที่ 8 (การค้าบริการ)

⁸ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น การพิจารณาว่ามีการให้การประติบัติใน “สภาวะการณ์ที่คล้ายคลึงกัน” ภายใต้ข้อนี้ หรือไม่ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของสภาวะการณ์ทั้งหมด ซึ่งรวมถึงการประติบัติที่เกี่ยวข้องมีความแตกต่างระหว่าง ผู้ลงทุน หรือการลงทุนบนพื้นฐานของวัตถุประสงค์การสาธารณะที่ชอบธรรมหรือไม่

⁹ โดยไม่คำนึงถึงข้อ 21 (การเรียกร้องสิทธิโดยผู้ลงทุนของประเทศภาคี) หรือสิ่งอื่นใดที่ตรงข้ามในบทนี้ ผู้ลงทุนผู้พิพาทภายใต้ข้อ 21 (การเรียกร้องสิทธิโดยผู้ลงทุนของภาคี) ไม่อาจยื่นข้อเรียกร้องต่อ การประนีประนอม หรือการอนุญาโตตุลาการข้อเรียกร้องภายใต้ข้อนี้ว่าประเทศภาคีคู่พิพาทได้ละเมิด พันธกรณีภายใต้ข้อ 3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ในกรณีที่การละเมิดที่ถูกกล่าวหาเกิดขึ้นภายใน 30 เดือน นับจากวันที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับ

ข้อ 4

การประคับประคองชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์^{10, 11}

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะให้การประคับประคองผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายที่เป็น การอนุเคราะห์ให้ไม่ต้องไปกว่าที่ตนให้ในสภาวะการณ์ที่คล้ายคลึงกันต่อผู้ลงทุนของประเทศภาคี อื่นใด หรือของนอกประเทศภาคีในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดตั้ง การได้มา การขยาย การจัดการ การดำเนินการ การปฏิบัติการ และการขาย หรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่น ๆ ของการลงทุน ในอาณาเขตของตน
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะให้การประคับประคองการลงทุนที่ครอบคลุมที่เป็น การอนุเคราะห์ให้ไม่ต้องไปกว่าที่ตนให้ในสภาวะการณ์ที่คล้ายคลึงกันต่อการลงทุนของผู้ลงทุนของ ประเทศภาคีอื่นใด หรือของนอกประเทศภาคีในอาณาเขตของตน ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดตั้ง การได้มา การขยาย การจัดการ การดำเนินการ การปฏิบัติการ และการขาย หรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่น ๆ ของการลงทุน
3. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น การปฏิบัติที่อ้างถึงในวรรค 1 และ 2 ไม่รวมถึงกระบวนการ หรือกลไกการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศใดภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศที่มีอยู่หรือ ในอนาคตอื่น

ข้อ 5

ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร

1. ห้ามประเทศภาคีกำหนดให้นิติบุคคลของประเทศภาคีนั้นซึ่งเป็นการลงทุนที่ครอบคลุม แต่งตั้งบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติใดเป็นการเฉพาะให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารอาวุโส

¹⁰ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น การพิจารณาว่ามีการให้การประคับประคองใน “สถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน” ภายใต้ข้อนี้ หรือไม่ ขึ้นอยู่กับองค์รวมของสถานการณ์ทั้งหมด ซึ่งรวมถึงการประคับประคองที่เกี่ยวข้องมีความแตกต่างระหว่าง ผู้ลงทุน หรือการลงทุน บนพื้นฐานของวัตถุประสงค์สวัสดิการสาธารณะที่ชอบธรรมหรือไม่

¹¹ ข้อนี้จะไม่ใช่กับกัมพูชา สปป. ลาว เมียนมา และเวียดนาม การปฏิบัติภายใต้ข้อนี้จะไม่ใช่กับผู้ลงทุนของ กัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา และเวียดนาม และการลงทุนที่ครอบคลุมของผู้ลงทุนเหล่านั้น

2. ประเทศภาคีอาจกำหนดให้สัดส่วนใหญ่ของคณะกรรมการผู้บริหาร หรือคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องอื่นใด ของนิติบุคคลของประเทศภาคนั้นซึ่งเป็นการลงทุนที่ครอบคลุม เป็นบุคคลที่มีสัญชาติใดเป็นการเฉพาะ หรือเป็นผู้มีถิ่นพำนักในอาณาเขตของประเทศภาคนั้น โดยมีเงื่อนไขว่าข้อกำหนดดังกล่าวไม่ทำให้ความสามารถของผู้ลงทุนในการใช้อำนาจควบคุมการลงทุนของตนเสื่อมถอยไปอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อ 6

การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ

1. ห้ามประเทศภาคีกำหนดหรือบังคับใช้ข้อกำหนดเพื่อเป็นเงื่อนไขสำหรับการจัดตั้ง การได้มา การขยาย การจัดการ การดำเนินการ การปฏิบัติการ หรือการขาย หรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่น ๆ ของการลงทุนในอาณาเขตของตนของผู้ลงทุนของประเทศภาคีอื่นใด โดยข้อกำหนดใด ดังต่อไปนี้¹²

- (เอ) ให้ส่งออกสินค้าในระดับหรือสัดส่วนตามที่กำหนด;
- (บี) ให้ใช้วัตถุดิบภายในประเทศให้ได้ระดับหรือสัดส่วนตามที่กำหนด;
- (ซี) ให้ซื้อ ใช้ หรือให้สิทธิพิเศษแก่สินค้าที่ผลิตในอาณาเขตของตน หรือซื้อสินค้าจากบุคคลในอาณาเขตของตน;
- (ดี) ให้ผูกโยงปริมาณ หรือมูลค่าการนำเข้ากับปริมาณ หรือมูลค่าการส่งออก หรือกับจำนวนการไหลเข้าของเงินตราต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนของผู้ลงทุนนั้น;

¹² เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายอาจคงไว้ซึ่งมาตรการที่มีอยู่ หรือนำมาใช้ซึ่งมาตรการใหม่ หรือมาตรการที่มีข้อกำหนดมากขึ้นซึ่งไม่สอดคล้องกับพันธกรณีภายใต้ข้อนี้ ตามที่ระบุไว้ในบัญชี เอ และบัญชี บี ของรายการข้อสงวนของตนในภาคผนวกสาม (รายการข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีสำหรับการลงทุนและบริการ)

- (อี) ให้จำกัดการขายสินค้าในอาณาเขตของตนที่การลงทุนนั้นได้ผลิตขึ้น โดยผูกโยงการขายดังกล่าวกับปริมาณ หรือมูลค่าการส่งออกหรือรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ;
- (เอฟ) ให้ถ่ายโอนเทคโนโลยีเฉพาะ กระบวนการผลิต หรือความรู้ที่เป็นกรรมสิทธิ์อื่นให้แก่บุคคลในอาณาเขตของตน;
- (จี) ให้จัดหาสินค้าที่การลงทุนนั้นผลิตเฉพาะจากอาณาเขตของภาคีไปยังตลาดภูมิภาคเฉพาะ หรือไปยังตลาดโลก; หรือ
- (เอช) ให้ใช้อัตรา หรือจำนวนค่าสิทธิที่กำหนด ภายใต้สัญญาการอนุญาตให้ใช้สิทธิ สำหรับสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิใด ที่มีอยู่ ณ เวลาที่ข้อกำหนดได้ถูกกำหนด หรือบังคับใช้ หรือสัญญาการอนุญาตให้ใช้สิทธิในอนาคตใด ซึ่งผู้ลงทุนและบุคคลในอาณาเขตของประเทศภาคีเข้าเป็นคู่สัญญาโดยอิสระ โดยมีเงื่อนไขว่าข้อกำหนดถูกกำหนดหรือบังคับใช้ในลักษณะที่ก่อให้เกิดการแทรกแซงโดยตรงกับสัญญาการอนุญาตให้ใช้สิทธิดังกล่าวโดยการใช้อำนาจที่ไม่ใช่ทางยุติธรรมของรัฐบาลของประเทศภาคี¹³ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น อนูวรรคนี้ไม่นำมาใช้เมื่อสัญญาการอนุญาตให้ใช้สิทธิเป็นการตกลงกันระหว่างผู้ลงทุนกับประเทศภาคี

โดยไม่คำนึงถึงข้อนี้ อนูวรรค (เอฟ) และ (เอช) จะไม่ใช้กับกัมพูชา สปป. ลาว และเมียนมา

2. ห้ามประเทศภาคีกำหนดเงื่อนไขในการได้รับหรือการได้รับต่อเนื่องไปซึ่งความได้เปรียบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้ง การได้มา การขยาย การจัดการ การดำเนินการ การปฏิบัติการ หรือการขาย หรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่น ๆ ของการลงทุนในอาณาเขตของตนของผู้ลงทุนของประเทศภาคีอื่นใด ให้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดใด ดังต่อไปนี้:

¹³ เพื่อวัตถุประสงค์ของอนูวรรคนี้ “สัญญาการอนุญาตให้ใช้สิทธิ” หมายถึง สัญญาใดที่เกี่ยวกับการอนุญาตให้ใช้เทคโนโลยี กระบวนการการผลิต หรือความรู้ที่เป็นกรรมสิทธิ์อื่น

- (เอ) ให้ใช้วัตถุดิบภายในประเทศให้ได้ระดับหรือสัดส่วนตามที่กำหนด;
- (บี) ให้ซื้อ ใช้ หรือให้สิทธิพิเศษแก่สินค้าที่ผลิตในอาณาเขตของตน หรือซื้อสินค้าจากบุคคลในอาณาเขตของตน;
- (ซี) ให้ผูกโยงปริมาณ หรือมูลค่าการนำเข้ากับปริมาณ หรือมูลค่าการส่งออก หรือกับจำนวนการไหลเข้าของเงินตราต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนของผู้ลงทุนนั้น; หรือ
- (ดี) ให้จำกัดการขายสินค้าในอาณาเขตของตนที่การลงทุนนั้นได้ผลิตขึ้น โดยผูกโยงการขายดังกล่าวกับปริมาณ หรือมูลค่าการส่งออกหรือรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศของผู้ลงทุน;
3. (เอ) ไม่มีความใดในวรรค 2 จะถูกตีความเพื่อขัดขวางประเทศภาคีจากการกำหนดเงื่อนไขในการได้รับหรือการได้รับต่อไปซึ่งความได้เปรียบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในอาณาเขตของตนของผู้ลงทุนของประเทศภาคีอื่นใด เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในการกำหนดที่ตั้งการผลิต จัดหาบริการ ผิกอบรม หรือว่าจ้างพนักงาน ก่อสร้าง หรือขยายสิ่งอำนวยความสะดวกเฉพาะ หรือดำเนินการวิจัยและพัฒนา ในอาณาเขตของตน
- (บี) อนุวรรค 1 (เอฟ) และ (เอช) จะไม่นำมาใช้
- (หนึ่ง) หากประเทศภาคีอนุญาตการใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาโดยสอดคล้องกับข้อ 31 หรือข้อ 31 ทวิของความตกลงทริปส์¹⁴ หรือกับมาตรการซึ่งกำหนดให้มีการเปิดเผยข้อมูลที่มีกรรมสิทธิ์ที่เข้าข่ายในขอบเขตของและที่สอดคล้องกับข้อ 39 ของความตกลงทริปส์ หรือ

¹⁴ สิ่งนี้รวมถึงการแก้ไขเพิ่มเติมใดต่อความตกลงทริปส์ในการดำเนินการตามวรรค 6 ของปฏิญญาโดยอาศัยด้วยความตกลงทริปส์และสารานุกรม (WT/MIN)(01)/DEC/2) ที่ได้รับการรับรอง ณ กรุงโดฮา เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2544

- (สอง) หากข้อกำหนดถูกกำหนด หรือบังคับใช้โดยศาล ศาลปกครอง หรือหน่วยงานผู้มีอำนาจด้านการแข่งขันเพื่อเยียวยาการปฏิบัติที่ถูกตัดสินหลังจากกระบวนการทางยุติธรรมหรือทางปกครองว่าเป็นพฤติกรรมที่กีดกันการแข่งขัน ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับด้านการแข่งขันของประเทศไทย¹⁵
- (ซี) อนุวรรค 1 (เอช) จะไม่บังคับใช้หากข้อกำหนดถูกกำหนดหรือบังคับใช้โดยศาล หรือหน่วยงานผู้มีอำนาจในสถานะที่เทียบเท่ากับการตอบแทนภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับด้านลิขสิทธิ์ของประเทศไทย
- (ดี) อนุวรรค 1 (เอ) ถึง (ซี) 2 (เอ) และ (บี) จะไม่นำมาใช้กับข้อกำหนดคุณสมบัติสำหรับสินค้าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการส่งออก และโครงการความช่วยเหลือของต่างชาติ
- (อี) อนุวรรค 2 (เอ) และ (บี) จะไม่นำมาใช้กับข้อกำหนดที่กำหนดโดยประเทศภาคีผู้นำเข้าที่เกี่ยวข้องกับสัดส่วนของสินค้าที่จำเป็นเพื่อให้มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การได้รับสิทธิพิเศษภาษีศุลกากร หรือสิทธิพิเศษโควตา
4. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น วรรค 1 และ 2 จะไม่บังคับใช้กับข้อกำหนดใดที่นอกเหนือจากข้อกำหนดตามที่ระบุไว้ในวรรคเหล่านั้น

¹⁵ ประเทศภาคีตระหนักว่าสิทธิบัตรไม่จำเป็นต้องมอบอำนาจทางการตลาดเสมอไป

ข้อ 7

การปฏิบัติต่อการลงทุน¹⁶

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การปฏิบัติที่เป็นธรรมและเท่าเทียมต่อการลงทุนที่ครอบคลุม และให้ความคุ้มครองและความมั่นคงอย่างครบถ้วนโดยสอดคล้องกับมาตรฐานในการปฏิบัติขั้นต่ำต่อคนต่างชาติตามกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศ
2. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น:
 - (เอ) การปฏิบัติที่เป็นธรรมและเท่าเทียมกำหนดให้ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องไม่ปฏิเสธการให้ความยุติธรรมในกระบวนการทางกฎหมายหรือทางปกครองใด;
 - (บี) ความคุ้มครองและความมั่นคงอย่างครบถ้วนกำหนดให้ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายใช้มาตรการต่าง ๆ ตามที่จำเป็นด้วยความสมเหตุสมผล เพื่อทำให้มั่นใจถึงความคุ้มครองและความมั่นคงทางกายภาพของการลงทุนที่ครอบคลุม; และ
 - (ซี) แนวคิดของการปฏิบัติที่เป็นธรรมและเท่าเทียมและความคุ้มครองและความมั่นคงอย่างครบถ้วน ไม่ได้กำหนดให้มีการให้การปฏิบัติต่อการลงทุนที่ครอบคลุมเพิ่มเติมหรือเกินไปกว่าสิ่งที่ได้กำหนดภายใต้มาตรฐานการปฏิบัติขั้นต่ำต่อคนต่างชาติตามกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศ และไม่ได้นำไปก่อให้เกิดสิทธิที่มีนัยสำคัญเพิ่มเติม
3. การตัดสินว่ามีการละเมิดบทบัญญัติอื่นของความตกลงนี้ หรือของความตกลงระหว่างประเทศที่แยกต่างหาก ไม่ถือว่ามีการละเมิดข้อนี้

¹⁶ ข้อนี้ให้ตีความตามภาคผนวก 11 เอ (กฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศ)

ข้อ 8

การชดเชยความเสียหาย

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การประคับคองผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่าย และต่อการลงทุนที่ครอบคลุม ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการที่ตนได้นำมาใช้ หรือคงไว้ ที่เกี่ยวกับความสูญเสียต่อการลงทุนในอาณาเขตของตน ที่เป็นผลมาจากความขัดแย้งด้วยอาวุธ การจลาจลทางพลเรือน หรือสถานการณ์ฉุกเฉิน ที่เป็นการประคับคองที่ไม่ด้อยไปกว่าที่ตนให้ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันกับ:

- (เอ) ผู้ลงทุนของตนและการลงทุนของผู้ลงทุนเหล่านั้น; และ
- (บี) ผู้ลงทุนของประเทศภาคีอื่นใด หรือนอกภาคี และการลงทุนของผู้ลงทุนเหล่านั้น

ข้อ 9

การโอน

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องอนุญาตให้การโอนทั้งหมดที่เกี่ยวกับการลงทุนที่ครอบคลุมสามารถทำได้โดยเสรีและไม่ล่าช้าเพื่อเข้ามาและออกไปจากอาณาเขตของตน การโอนเช่นว่านั้นรวมถึง:

- (เอ) ทรัพย์สินที่นำมาร่วมลงทุน รวมถึงการร่วมลงทุนเบื้องต้น;
- (บี) กำไร ส่วนเกินทุน เงินปันผล ค่าสิทธิ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ความช่วยเหลือทางเทคนิคและค่าธรรมเนียมด้านการจัดการและทางเทคนิค ดอกเบี้ย และรายได้ประจําอื่นที่เกิดขึ้นจากการลงทุนที่ครอบคลุม;
- (ซี) ผลจากการขายหรือการชำระบัญชีของการลงทุนที่ครอบคลุมทั้งหมดหรือบางส่วน;

- (ดี) การชำระเงินที่ทำภายใต้สัญญา รวมถึงข้อตกลงเงินกู้;
 - (อี) การชำระเงินที่ทำตามข้อ 8 (การชดเชยความเสียหาย) และข้อ 10 (การเวนคืนและการชดเชย);
 - (เอฟ) การชำระเงินที่เกิดจากการระงับข้อพิพาทโดยวิธีการใด รวมถึงการวินิจฉัยข้อพิพาท การอนุญาโตตุลาการ หรือข้อตกลงระหว่างคู่กรณีในข้อพิพาท; และ
 - (จี) รายได้และค่าตอบแทนอื่นของบุคลากรที่เกี่ยวข้องจากต่างประเทศที่มีความเกี่ยวเนื่องกับการลงทุนนั้น
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องอนุญาตการโอนซึ่งเกี่ยวข้องกับการลงทุนที่ครอบคลุมให้ทำได้ในสกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรีในอัตราแลกเปลี่ยนตลาดที่มีอยู่ ณ เวลาที่มีการโอน
3. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 และ 2 ประเทศภาคีอาจขัดขวางหรือชะลอการโอน โดยการใช้บังคับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตนอย่างเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และโดยสุจริตในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ:
- (เอ) การล้มละลาย การมีหนี้สินล้มพันตัว หรือการคุ้มครองสิทธิของเจ้าหนี้ รวมถึงพนักงาน;
 - (บี) การออก การค้า หรือการซื้อขายหลักทรัพย์ การซื้อขายล่วงหน้า การซื้อขายสิทธิการซื้อ/ขายล่วงหน้า หรืออนุพันธ์;
 - (ซี) การกระทำผิดที่เกี่ยวกับอาชญากรรม หรือทางอาญา และการส่งคืนทรัพย์สินที่มาจากอาชญากรรม;
 - (ดี) การรายงานทางการเงิน หรือการจัดเก็บรายการการโอน เมื่อจำเป็นเพื่อสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมาย หรือหน่วยงานผู้มีอำนาจกำกับดูแลด้านการเงิน;

- (อี) การทำให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามคำชี้ขาด หรือคำสั่ง หรือคำพิพากษา ในกระบวนการทางยุติธรรม หรือทางปกครอง;
- (เอฟ) มาตรการด้านภาษี;¹⁷
- (จี) การประกันสังคม การเกษียณราชการ เงินสำรองเลี้ยงชีพ แผนการออมเงิน ภาควังคับ หรือข้อตกลงอื่นเพื่อให้เงินบำนาญ หรือผลตอบแทน การเกษียณอายุที่คล้ายกัน;
- (เอช) สิทธิในค่าชดเชยของลูกจ้าง; และ
- (ไอ) ข้อกำหนดเพื่อขึ้นทะเบียน และเพื่อปฏิบัติตามพิธีการอื่น ที่กำหนดโดย ธนาคารกลางและหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องอื่นของประเทศภาคินั้น

4. ไม่มีความใดในบทนี้ที่จะกระทบกับสิทธิและพันธกรณีของประเทศภาคีแต่ละฝ่ายใน ฐานะสมาชิกของไอ เอ็ม เอฟ ภายใต้ข้อบทของไอ เอ็ม เอฟ ตามที่อาจมีการแก้ไข รวมถึง การใช้การปริวรรต ซึ่งสอดคล้องกับข้อบทของไอ เอ็ม เอฟ ตามที่อาจมีการแก้ไข โดยมีเงื่อนไข ว่าประเทศภาคีจะต้องไม่กำหนดข้อจำกัดต่อธุรกรรมเงินทุนใดที่ไม่สอดคล้องกับข้อผูกพัน ของตนภายใต้บทนี้ที่เกี่ยวกับธุรกรรมดังกล่าว เว้นแต่จะเป็นไปตามข้อ 4 (มาตรการเพื่อ คุ้มครองดุลการชำระเงิน) ของบทที่ 18 (บทบัญญัติทั่วไปและข้อยกเว้น) หรือตามคำร้องขอของ ไอ เอ็ม เอฟ

¹⁷ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น สิ่งนี้รวมถึงการนำมาใช้ หรือการบังคับใช้มาตรการด้านภาษีใดที่มุ่งหมายเพื่อให้ มั่นใจว่าการกำหนดให้มีหรือการจัดเก็บภาษีมียุติธรรมหรือมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ รวมถึงมาตรการด้าน ภาษีใดซึ่งแยกความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยอยู่บนพื้นฐานของสถานที่อยู่อาศัย หรือสถานที่กิจการของ พวกเขา

ข้อ 10

การเวนคืนและการชดเชย¹⁸

1. ประเทศภาคีจะต้องไม่เวนคืน หรือทำให้เป็นของรัฐ ซึ่งการลงทุนที่ครอบคลุม ไม่ว่าโดยทางตรง หรือโดยมาตรการใด ๆ ที่เทียบเท่ากับการเวนคืน หรือการทำให้เป็นของรัฐ (การเวนคืน) ยกเว้น:

- (เอ) เพื่อความมุ่งประสงค์ทางสาธารณะ;¹⁹
- (บี) ในลักษณะที่ไม่เลือกปฏิบัติ;
- (ซี) มีการชำระค่าชดเชยโดยพลัน เพียงพอ และมีประสิทธิภาพ และ;
- (ดี) เป็นไปตามกระบวนการโดยชอบตามกฎหมาย

2. ค่าชดเชยที่อ้างถึงในวรรค 1 (ซี) จะต้อง:

- (เอ) ชำระโดยไม่ล่าช้า;²⁰
- (บี) เทียบเท่ากับมูลค่าตลาดที่เป็นธรรมของการลงทุนที่ถูกเวนคืน ณ เวลาหรือก่อนหน้าทันทีที่ได้ประกาศเรื่องการเวนคืนต่อสาธารณชน²¹ หรือเมื่อเกิดการเวนคืนขึ้น แล้วแต่ว่ากรณีใดนำมาปรับใช้ได้;

¹⁸ ข้อนี้จะต้องถูกตีความโดยสอดคล้องกับภาคผนวก 11 ปี (การเวนคืนและการชดเชย)

¹⁹ เพื่อหลีกเลี่ยงข้อสงสัย เมื่อมาเลเซียเป็นประเทศภาคีผู้ทำการเวนคืน มาตรการเวนคืนใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับที่ดินจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการยึดครองที่ดินของมาเลเซีย

²⁰ กลุ่มประเทศภาคีเข้าใจว่าจะจำเป็นต้องมีกระบวนการทางกฎหมายและทางปกครองที่ต้องปฏิบัติ ก่อนที่จะมีการชำระค่าชดเชย

²¹ ในกรณีของฟิลิปปินส์ ณ เวลาหรือก่อนหน้าทันทีที่ได้ประกาศเรื่องการเวนคืนต่อสาธารณชน หมายถึงวันที่มีการยื่นคำร้องขอสำหรับการเวนคืน

- (ซี) ไม่สะท้อนการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในมูลค่าเพราะการเวนคืนที่เจตนา
ได้ถูกรับรู้ก่อนหน้านั้น; และ
- (ดี) สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถโอนได้โดยเสรี
ระหว่างอาณาเขตของกลุ่มประเทศภาคี

3. ค่าชดเชยที่กล่าวถึงในวรรค 1 (ซี) จะต้องรวมถึงดอกเบี้ยในอัตราที่เหมาะสม
ค่าชดเชยที่รวมถึงดอกเบี้ยใด ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นจะต้องชำระ ไม่ว่าในสกุลเงินตราของประเทศภาคี
ผู้ทำการเวนคืน หรือหากถูกร้องจากผู้ลงทุน ในสกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรี
4. หากผู้ลงทุนร้องขอให้มีการชำระเงินในสกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรี ค่าชดเชยที่กล่าวถึง
ในวรรค 1 (ซี) รวมถึงดอกเบี้ยใด ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น จะต้องเปลี่ยนเป็นสกุลเงินตราที่มีการชำระ
เงินตามอัตราแลกเปลี่ยนตลาด ณ วันที่มีการชำระเงิน
5. ข้อนี้จะไม่ใช้บังคับกับการออกมาตรการบังคับใช้สิทธิที่ได้รับจากสิทธิในทรัพย์สินทาง
ปัญญาโดยสอดคล้องกับความตกลงทริปส์
6. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 ถึง 4 ในกรณีที่สิงคโปร์หรือเวียดนามเป็นประเทศภาคีผู้ทำการ
เวนคืน มาตรการเวนคืนใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับที่ดิน ซึ่งจะต้องนิยามไว้ในกฎหมายและระเบียบ
ข้อบังคับที่มีอยู่ของประเทศภาคีผู้ทำการเวนคืนในวันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ จะเป็นไป
ตามวัตถุประสงค์และให้มีการชำระค่าชดเชยที่สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ
ดังกล่าว ค่าชดเชยนั้นจะต้องอยู่ภายใต้การแก้ไขใด ๆ ที่ตามมาของกฎหมายและระเบียบ
ข้อบังคับดังกล่าวที่เกี่ยวกับจำนวนค่าชดเชยซึ่งการแก้ไขดังกล่าวนั้นเป็นไปตามแนวโน้มทั่วไป
ของมูลค่าตลาดของที่ดิน

ข้อ 11

การรับช่วงสิทธิ

1. หากประเทศภาคีหรือหน่วยงานของประเทศภาคีชำระเงินแก่ผู้ลงทุนของประเทศภาคีนั้นภายใต้การค้ำประกัน สัญญาประกันภัย หรือรูปแบบอื่นของการชดเชยค่าเสียหายที่ตนได้ให้ ที่เกี่ยวกับการลงทุนที่ครอบคลุม ประเทศภาคีอีกฝ่ายจะต้องยอมรับการรับช่วงสิทธิหรือการโอนของสิทธิหรือสิทธิเรียกร้องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุนดังกล่าว สิทธิหรือสิทธิเรียกร้องที่รับช่วงหรือที่โอนจะต้องไม่มากกว่าสิทธิหรือสิทธิเรียกร้องเดิมของผู้ลงทุน
2. เมื่อประเทศภาคีหรือหน่วยงานของประเทศภาคีชำระเงินแก่ผู้ลงทุนของประเทศภาคีนั้น และได้รับสิทธิหรือสิทธิเรียกร้องจากผู้ลงทุน ผู้ลงทุนนั้นจะต้องไม่ดำเนินการเกี่ยวกับสิทธิหรือสิทธิเรียกร้องเหล่านั้นต่อประเทศภาคีอีกฝ่าย เว้นแต่จะได้รับมอบอำนาจให้กระทำการในนามของประเทศภาคีหรือหน่วยงานที่เป็นผู้ชำระเงิน
3. ในกระบวนการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทการลงทุน ประเทศภาคีจะต้องไม่อ้างเพื่อเป็นคำแก้ต่าง คำฟ้องแย้ง สิทธิหักล้าง หรืออื่นใด ว่าผู้ลงทุนหรือการลงทุนที่ครอบคลุมได้รับแล้วหรือจะได้รับ ซึ่งการชดเชยค่าเสียหายหรือการชดเชยอื่นใดสำหรับความเสียหายใด ๆ ที่กล่าวอ้างว่ามีทั้งหมดหรือบางส่วน ตามสัญญาประกันภัยหรือสัญญาค้ำประกัน

ข้อ 12

การปฏิเสธการให้สิทธิประโยชน์²²

1. ภายหลังจากที่มีการแจ้ง ประเทศภาคีอาจปฏิเสธการให้สิทธิประโยชน์ของบทนี้
 - (เอ) ต่อผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งที่เป็นนิติบุคคลของประเทศภาคีอื่น ดังกล่าวนั้น และต่อการลงทุนของผู้ลงทุนดังกล่าว ในกรณีที่ผู้ลงทุนของนอกประเทศภาคีเป็นเจ้าของหรือควบคุมนิติบุคคลนั้น และนิติบุคคลนั้นไม่มีการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่นนั้น

²² สิทธิของภาคีในการปฏิเสธการให้สิทธิประโยชน์ของบทนี้ตามที่ได้ให้ไว้ในข้อนี้อาจถูกใช้เมื่อใดก็ได้

(บี) ต่อผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายที่เป็นนิติบุคคลของประเทศภาคีอื่นดังกล่าว นั้น และต่อการลงทุนของผู้ลงทุนดังกล่าว ในกรณีที่ผู้ลงทุนของประเทศภาคี ผู้ปฏิเสธเป็นเจ้าของหรือควบคุมนิติบุคคลนั้น และนิติบุคคลนั้นไม่มีการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญในอาณาเขตของประเทศภาคีใดนอกเหนือจากประเทศภาคีผู้ปฏิเสธ

2. ประเทศภาคีอาจปฏิเสธการให้สิทธิประโยชน์ต่อผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายที่เป็นนิติบุคคลของประเทศภาคีอื่นดังกล่าว นั้น และต่อการลงทุนของผู้ลงทุนนั้น ในกรณีที่บุคคลของนอกประเทศภาคีเป็นเจ้าของหรือควบคุมนิติบุคคล และประเทศภาคี ผู้ปฏิเสธนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการที่เกี่ยวข้องกับนอกประเทศภาคี หรือบุคคลของนอกประเทศภาคีซึ่งห้ามการทำการธุรกรรมกับนิติบุคคลหรือที่จะเป็นการละเมิด หรือหลีกเลี่ยงการดำเนินมาตรการดังกล่าว หากมีการให้สิทธิประโยชน์ต่อนิติบุคคล หรือต่อการลงทุนของนิติบุคคลนั้น

3. ประเทศภาคีอาจปฏิเสธการให้สิทธิประโยชน์ต่อผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง หรือของนอกประเทศภาคี และต่อการลงทุนของผู้ลงทุนนั้น ในกรณีที่ผู้ลงทุนดังกล่าวได้ทำการลงทุน โดยละเมิดบทบัญญัติของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีผู้ปฏิเสธ ซึ่งดำเนินการตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน

4. ประเทศภาคีอาจปฏิเสธการให้สิทธิประโยชน์ต่อผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งที่เป็นนิติบุคคลของประเทศภาคีอื่นดังกล่าว นั้น และต่อการลงทุนของผู้ลงทุนนั้น ในกรณีที่บุคคลของนอกประเทศภาคีเป็นเจ้าของหรือควบคุมนิติบุคคล และประเทศภาคี ผู้ปฏิเสธไม่รักษาความสัมพันธ์ทางการทูตกับนอกประเทศภาคี

5. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 และภายใต้การแจ้งและการปรึกษาหารือก่อนหน้ากับประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง ไทยอาจปฏิเสธการให้สิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวกับการอนุญาตให้เข้ามาการจัดตั้ง การได้มา และการขยายการลงทุน ต่อผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นนิติบุคคลของประเทศภาคีนั้น และต่อการลงทุนของผู้ลงทุนดังกล่าว ในกรณีที่ไทยพิสูจน์ได้ว่านิติบุคคลนั้นเป็นเจ้าของหรือถูกควบคุมโดยบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลของนอกประเทศภาคี หรือประเทศภาคีผู้ปฏิเสธ ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่นำมาปรับใช้ได้ของตน

6. สำหรับไทย นิติบุคคล คือ:

(เอ) “เป็นเจ้าของ” โดยบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลของประเทศภาคี หรือของนอกประเทศภาคี หากบุคคลนั้นเป็นเจ้าของเงินทุนมากกว่าร้อยละ 50; และ

(บี) “ถูกควบคุม” โดยบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลของประเทศภาคี หรือของนอกภาคี หากบุคคลนั้นมีอำนาจในการเสนอชื่อกรรมการส่วนใหญ่ หรือมีฉะนั้น ก็เป็นผู้มีอำนาจโดยถูกต้องตามกฎหมายในการกำกับการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น

7. หลังจากที่มีการแจ้ง และโดยไม่มีผลต่อวรรค 1 พิธีปณินสออาจปฏิเสธการให้สิทธิประโยชน์ของบนี้ต่อผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง และต่อการลงทุนของผู้ลงทุนนั้น ในกรณีที่พิสูจน์ได้ว่าผู้ลงทุนนั้นได้ทำการลงทุนโดยละเมิดข้อบทของกฎหมายแห่งเครื่องจักรภาพ เลขที่ 108 ที่มีชื่อว่า “กฎหมายเพื่อลงโทษพฤติกรรมที่หลีกเลี่ยงกฎหมายว่าด้วยการทำให้เป็นของรัฐซึ่งสิทธิพื้นฐาน สัมปทานหรือสิทธิประโยชน์” ตามที่ได้แก้ไขโดยพระราชกฤษฎีกา เลขที่ 715 หรือมีฉันทันที่รู้จักกันในนาม “ดิแอนโตมมีลอว์” ตามที่อาจมีการแก้ไข

ข้อ 13

ข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี

1. ข้อ 3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) ข้อ 5 (ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร) และข้อ 6 (การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ) จะไม่ใช้บังคับกับ:

(เอ) มาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีที่มีอยู่ใดซึ่งคงไว้โดยประเทศภาคี ในระดับ

(หนึ่ง) รัฐบาลส่วนกลาง ตามที่ระบุไว้โดยภาคีนั้นในรายการ เอ ของตารางของตนในภาคผนวก 3 (ตารางข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีสำหรับการลงทุนและบริการ);

(สอง) รัฐบาลส่วนภูมิภาค ตามที่ระบุไว้โดยภาคีนั้นในรายการ เอ ของตารางของตนในภาคผนวก 3 (ตารางข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีสำหรับการลงทุนและบริการ); หรือ

(สาม) รัฐบาลส่วนท้องถิ่น

(บี) การดำเนินการอย่างต่อเนื่อง หรือการเริ่มใหม่ทันทีของมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีใดที่อ้างถึงไว้ในอนุวรรค (เอ); หรือ

(ซี) การแก้ไขมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีใดที่อ้างถึงไว้ในอนุวรรค (เอ) ในขอบเขตที่การแก้ไขนั้นไม่ได้ลดความสอดคล้องของมาตรการ

(หนึ่ง) ตามที่มาตรการนั้นมีอยู่ ณ วันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับ สำหรับ กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป. ลาว เมียนมา และฟิลิปปินส์ และ

(สอง) ตามที่มาตรการนั้นมียุ่กันก่อนการแก้ไข สำหรับออสเตรเลีย บรูไน
ดารุสซาลาม มาเลเซีย นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

กับข้อ 3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) ข้อ 5 (ผู้บริหารอาวุโสและกรรมการผู้บริหาร) และข้อ 6 (การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ)

2. ข้อ 3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) ข้อ 5 (ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร) และข้อ 6 (การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ) จะไม่ใช้บังคับกับมาตรการใดที่ประเทศภาคีนำมาใช้หรือคงไว้ที่เกี่ยวกับสาขา สาขาย่อย หรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในภาคีนั้นในรายการ บี ของตารางของตนในภาคผนวก 3 (ตารางข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีสำหรับการลงทุนและบริการ)

3. โดยไม่คำนึงถึงอนุวรรค 1(ซี)(สอง) สำหรับ 5 ปี หลังจากวันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับ ข้อ 3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) ข้อ 5 (ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร) และข้อ 6 (การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ) จะไม่ใช้บังคับกับการแก้ไขมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีใดที่อ้างถึงไว้ในอนุวรรค 1 (เอ) ในขอบเขตที่การแก้ไขนั้นไม่ได้ลดความสอดคล้องของมาตรการตามที่มาตรการนั้นมียู่ ณ วันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับกับข้อ 3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) ข้อ 5 (ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร) และข้อ 6 (การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ)

4. ภายใต้มาตรการใดที่นำมาใช้หลังจากวันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับ และถูกรวบรวมโดยรายการ บี ของตารางของตนในภาคผนวก 3 (ตารางข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีสำหรับการลงทุนและบริการ) ห้ามประเทศภาคีกำหนดให้ผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ขาย หรือมีเช่นนั้น จำหน่ายจ่ายโอนการลงทุนที่มีอยู่ ณ เวลาที่มาตรการมีผลใช้บังคับ ด้วยเหตุผลของสัญชาติของผู้ลงทุน เว้นแต่ได้ระบุไว้เป็นการเฉพาะ โดยได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5. ข้อ 3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) และข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับ ความอนุเคราะห์ยิ่ง) จะไม่นำมาใช้บังคับกับมาตรการใดที่ตกอยู่ภายในข้อ 5 ของความตกลงทริปส์ และมาตรการใดที่ครอบคลุมโดยข้อยกเว้น หรือการเบี่ยงเบนจากพันธกรณีที่ถูกกำหนดโดย ข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ของบทที่ 14 (ทรัพย์สินทางปัญญา) หรือถูกกำหนดโดยข้อ 3 หรือ 4 ของความตกลงทริปส์

ข้อ 14

ความโปร่งใส

1. ยกเว้นในกรณีฉุกเฉิน ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องเผยแพร่มาตรการที่เกี่ยวข้อง ทั้งปวงซึ่งใช้บังคับเป็นการทั่วไปที่ครอบคลุมโดยบทนี้โดยทันทีและอย่างช้าที่สุด ก่อนที่ มาตรการนั้นจะมีผลใช้บังคับ ความตกลงระหว่างประเทศที่ซึ่งประเทศภาคีร่วมลงนามด้วย ที่เกี่ยวกับหรือมีผลต่อผู้ลงทุน หรือกิจกรรมการลงทุน จะต้องเผยแพร่ด้วยเช่นกัน
2. ในขอบเขตเท่าที่เป็นไปได้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องเผยแพร่มาตรการและ ความตกลงระหว่างประเทศต่าง ๆ ในประเภทตามที่กล่าวถึงในวรรค 1 ทางอินเทอร์เน็ต
3. ในกรณีที่การเผยแพร่ที่กล่าวอ้างถึงในวรรค 1 และ 2 ไม่สามารถปฏิบัติได้ ข้อมูล ดังกล่าว²³ จะต้องเปิดเผยต่อสาธารณชนโดยทางอื่น
4. ในขอบเขตเท่าที่ครอบคลุมภายในของตนกำหนด ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้อง พยายามเปิดโอกาสอันสมเหตุสมผลให้ผู้มีส่วนได้เสียให้ข้อคิดเห็นต่อมาตรการต่าง ๆ ที่กล่าวถึง ในวรรค 1 ก่อนที่จะนำมาใช้
5. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดจุดติดต่อเพื่ออำนวยความสะดวกในการ ติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่มภาคีในเรื่องใด ๆ ที่ครอบคลุมโดยบทนี้ เมื่อมีการร้องขอของประเทศ ภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ให้จุดติดต่อ

²³ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ข้อมูลดังกล่าวอาจเผยแพร่ในภาษาที่ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายเลือก

- (เอ) ระบุสำนักงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในเรื่องที่เกี่ยวข้อง และ
- (บี) ช่วยเหลือเท่าที่จำเป็นในการอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารกับประเทศภาคีผู้ร้องขอเกี่ยวกับเรื่องนั้น
6. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องตอบสนองภายในระยะเวลาที่สมเหตุสมผลต่อคำร้องขอทั้งหมดโดยประเทศภาคีอื่นได้สำหรับข้อมูลเฉพาะในเรื่อง
- (เอ) มาตรการหรือความตกลงระหว่างประเทศใดที่อ้างถึงในวรรค 1 และ
- (บี) มาตรการหรือแนวปฏิบัติทางปกครองใหม่ใด หรือการเปลี่ยนแปลงใดต่อมาตรการหรือแนวปฏิบัติทางปกครองที่มีอยู่ ซึ่งมีผลกระทบอย่างมากต่อผู้ลงทุน หรือการลงทุนที่ครอบคลุม ไม่ว่าได้แจ้งประเทศภาคีอื่นก่อนหน้านี้ถึงมาตรการหรือแนวปฏิบัติทางปกครองใหม่หรือที่เปลี่ยนแปลงดังกล่าวหรือไม่ก็ตาม
7. การแจ้งหรือการติดต่อสื่อสารใดภายใต้ข้อนี้จะต้องจัดให้แก่ภาคีอื่นผ่านทางจุดติดต่อที่เกี่ยวข้องเป็นภาษาอังกฤษ
8. ไม่มีความใดในข้อนี้ที่จะถูกตีความเพื่อกำหนดให้ประเทศภาคีต้องให้ข้อมูลที่เป็นความลับ ซึ่งการเปิดเผยนั้นจะขัดขวางการบังคับใช้กฎหมาย หรือมีเช่นนั้นจะขัดต่อประโยชน์สาธารณะ หรือซึ่งจะทำให้เสื่อมเสียประโยชน์ในทางพาณิชย์ที่ขอบด้วยกฎหมายของนิติบุคคลใดโดยเฉพาะ ไม่ว่าจะเป็นิติบุคคลมหาชนหรือนิติบุคคลเอกชน
9. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่า กระบวนการพิจารณาทางปกครองของตนที่เกี่ยวข้องกับการใช้มาตรการต่าง ๆ ที่อ้างถึงในวรรค 1 ต่อผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง หรือการลงทุนของนักลงทุนนั้นในกรณีเฉพาะจะต้อง

- (เอ) แจ้งให้บุคคลของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรงจากกระบวนการได้รับทราบตามสมควรเมื่อกระบวนการได้เริ่มขึ้น ในขอบเขตเท่าที่กรอบกฎหมายภายในของตนกำหนดและเมื่อเป็นไปได้
- (บี) พยายามเปิดโอกาสที่สมเหตุสมผลให้บุคคลดังกล่าวแสดงท่าทีของตนก่อนหน้าการกระทำทางปกครองใดจะเป็นที่สุด เมื่อเวลาที่ลักษณะของกระบวนการและผลประโยชน์สาธารณะเอื้อให้ทำได้ ในขอบเขตเท่าที่กรอบกฎหมายภายในของตนกำหนด และ
- (ซี) กระบวนการของตนมีความสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน

10. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องคงไว้ซึ่งระบบศาลหรือกระบวนการทางยุติธรรมหรือทางปกครอง เพื่อความมุ่งประสงค์ให้มีการทบทวนโดยเร็ว²⁴ และในกรณีที่มีเหตุอันควรในการแก้ไขการกระทำทางปกครองอันเป็นที่สุดในเรื่องที่ครอบคลุมโดยบทนี้ ในกรณีที่กระบวนการหรือคณะผู้พิจารณาดังกล่าวไม่เป็นอิสระจากหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำการทางปกครองดังกล่าว ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่าคณะผู้พิจารณาหรือกระบวนการนั้นเป็นการทบทวนอย่างมีหลักเกณฑ์และไม่ลำเอียง

11. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่าในระบบศาลหรือกระบวนการดังกล่าวใด ๆ คุกรณีของกระบวนการพิจารณาจะได้รับสิทธิใน

- (เอ) โอกาสที่สมเหตุสมผลในการสนับสนุนหรือปกป้องท่าทีของตน และ
- (บี) คำตัดสินที่สอดคล้องกับกฎหมายของประเทศภาคี

12. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่าคำตัดสินใด ๆ ที่อ้างถึงในวรรค 11 (บี) จะต้องได้รับการปฏิบัติที่สอดคล้องกับกฎหมายของตน โดยอยู่ภายใต้การอุทธรณ์หรือการทบทวนเพิ่มเติมดังที่กำหนดไว้ในกฎหมายของตน

²⁴ เพื่อหลีกเลี่ยงข้อสงสัย รูปแบบของ "การทบทวน" จะเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายของประเทศภาคี

ข้อ 15

พิธีการพิเศษและการเปิดเผยข้อมูล

1. ไม่มีความใดในข้อ 3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ที่จะตีความเพื่อขัดขวางประเทศภาคีจากการนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการที่กำหนดพิธีการพิเศษที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่ครอบคลุม รวมถึงข้อกำหนดให้การลงทุนที่ครอบคลุมก่อตั้งโดยถูกกฎหมายภายใต้กฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคี โดยมีเงื่อนไขว่าพิธีการเช่นนั้นจะไม่ทำให้ความคุ้มครองที่ให้โดยประเทศภาคีแก่ผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งและการลงทุนที่ครอบคลุมตามบทนี้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ
2. โดยไม่คำนึงถึงข้อ 3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ประเทศภาคีอาจกำหนดให้ผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง หรือการลงทุนที่ครอบคลุม ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนนั้น เฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ทางข้อมูลหรือทางสถิติ ประเทศภาคีจะต้องให้ความคุ้มครองในขอบเขตเท่าที่เป็นไปได้ต่อข้อมูลที่เป็นความลับใดที่ได้รับจากการเปิดเผยใด ซึ่งจะมีผลต่อผลประโยชน์ทางพาณิชย์ที่ขบด้วยกฎหมาย ไม่มีความใดในวรรคนั้นจะถูกตีความเพื่อขัดขวางภาคีจากมิเช่นนั้นการได้รับหรือการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายของตนอย่างเท่าเทียมและสุจริต

ข้อ 16

การประติบัติเป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่

เพื่อเพิ่มสิทธิประโยชน์ของบทนี้สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และอารัมภบทของความตกลงนี้ และวัตถุประสงค์ของบทที่ 12 (ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ) ประเทศภาคียอมรับความสำคัญของการให้การประติบัติเป็นพิเศษและแตกต่างแก่ประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ภายใต้บทนี้ ผ่านวิธี

- (เอ) การช่วยเหลือทางเทคนิคเพื่อเสริมสร้างความสามารถของภาคีเหล่านั้นในส่วนที่เกี่ยวกับนโยบายการลงทุนและการส่งเสริมการลงทุน รวมถึงในด้านต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

- (บี) การเข้าถึงข้อมูลในเรื่องนโยบายการลงทุนของประเทศภาคีอื่น ๆ ข้อมูลทางธุรกิจ
ฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และจุดติดต่อสำหรับหน่วยงานส่งเสริมการลงทุน
- (ซี) ข้อมูลพื้นฐานในด้านที่มีผลประโยชน์แก่ประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ และ
- (ดี) การยอมรับว่าข้อมูลพื้นฐานของประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่แต่ละประเทศอาจทำตาม
ระดับการพัฒนาของแต่ละประเทศ

ข้อ 17

แผนงาน

1. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องเริ่มการทบทวนส่วน บี (ข้อพิพาทด้านการลงทุนระหว่าง
ประเทศภาคีกับผู้ลงทุน) ไม่ช้ากว่า 18 เดือนหลังจากวันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับ
กลุ่มประเทศภาคีจะต้องสรุปผลการทบทวนภายใน 12 เดือนจากวันที่เริ่มการหารือ เว้นแต่
กลุ่มประเทศภาคีตกลงเป็นอย่างอื่น
2. ควบคู่ไปกับการทบทวนในวรรค 1 กลุ่มประเทศภาคีจะต้องเข้าร่วมการหารือในเรื่อง
การแนะนำองค์ประกอบเพิ่มเติม 2 ประการต่อข้อ 6.1 (การห้ามกำหนดเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติ)
ดังนี้
 - (เอ) ชื่อ ใช้ หรือให้สิทธิพิเศษแก่เทคโนโลยีของประเทศภาคี หรือของบุคคลของ
ประเทศภาคีในอาณาเขตของตน และ
 - (บี) ห้ามชื่อ ใช้ หรือให้สิทธิพิเศษแก่เทคโนโลยีใดเป็นการเฉพาะในอาณาเขตของตน

โดยไม่มีผลต่อภาคีประเทศพัฒนาน้อยที่สุด การหารือดังกล่าวจะพิจารณาความยืดหยุ่นสำหรับ
สปป. ลาว และเมียนมา กลุ่มภาคีจะสรุปผลการหารือดังกล่าวภายใน 36 เดือนจากวันที่
เริ่มการหารือ เว้นแต่ว่ากลุ่มประเทศภาคีตกลงเป็นอย่างอื่น

3. การหาหรือในวรรค 1 และ 2 ไม่มีผลต่อหน้าที่ของกลุ่มประเทศภาคี และผลของการหาหรือขึ้นอยู่กับข้อตกลงของประเทศภาคีทั้งหมด การหาหรือดังกล่าวจะถูกควบคุมดูแลโดยคณะกรรมการด้านการลงทุน (“คณะกรรมการการลงทุน”) ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อ 18 (คณะกรรมการด้านการลงทุน)

ข้อ 18

คณะกรรมการด้านการลงทุน

1. โดยการนี้ กลุ่มประเทศภาคีจัดตั้งคณะกรรมการด้านการลงทุน ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนของกลุ่มประเทศภาคี
2. คณะกรรมการด้านการลงทุนจะต้องมีการประชุมภายใน 1 ปีจากวันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ และตามที่กำหนดร่วมกันหลังจากนั้นโดยกลุ่มประเทศภาคี การประชุมอาจกระทำได้โดยการพบปะระหว่างบุคคล หรือโดยวิธีการอื่นใดตามที่กลุ่มประเทศภาคีกำหนดร่วมกัน
3. หน้าที่ของคณะกรรมการด้านการลงทุน คือ
 - (เอ) ควบคุมดูแลการหาหรือที่อ้างถึงในข้อ 17.1 และ 17.2 (แผนงาน);
 - (บี) ทบทวนการปฏิบัติตามบทนี้
 - (ซี) พิจารณาเรื่องอื่นใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบทนี้ที่ระบุโดยกลุ่มประเทศภาคี และ
 - (ดี) รายงานต่อคณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ ตามที่กำหนดไว้

ส่วน บี

ข้อพิพาทด้านการลงทุนระหว่างประเทศภาคีกับผู้ลงทุน

ข้อ 19

ขอบเขตและคำนิยาม

1. ส่วนนี้จะใช้บังคับกับข้อพิพาทระหว่างประเทศภาคีกับผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเกี่ยวกับการละเมิดพันธกรณีภายใต้ส่วนเอที่กล่าวอ้างว่ามีโดยประเทศภาคีนั้น ซึ่งก่อความสูญเสียหรือความเสียหายต่อการลงทุนที่ครอบคลุมของผู้ลงทุน
2. ส่วนนี้จะไม่ใช้บังคับกับข้อพิพาทด้านการลงทุนที่เกิดขึ้นก่อนหน้าที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ
3. บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติหรือมีความเป็นพลเมืองของประเทศภาคีไม่อาจเรียกร้องสิทธิต่อประเทศภาคีนั้นภายใต้ส่วนนี้
4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของส่วนนี้

(เอ) **ผู้มีอำนาจแต่งตั้ง** หมายถึง

(หนึ่ง) เลขานุการของอภิสิต ในกรณีของการอนุญาโตตุลาการภายใต้ข้อ 22.1 (บี) หรือ (ซี) (การยื่นข้อเรียกร้องสิทธิ)

(สอง) เลขานุการใหญ่ของศาลอนุญาโตตุลาการถาวร ในกรณีของการอนุญาโตตุลาการภายใต้ข้อ 22.1 (ดี) หรือ (อี) (การยื่นข้อเรียกร้องสิทธิ)

(สาม) บุคคลใดตามที่ตกลงกันระหว่างคู่พิพาท

(บี) **ประเทศภาคีผู้พิพาท** หมายถึง ประเทศภาคีซึ่งถูกเรียกร้องสิทธิภายใต้ส่วนนี้

- (ซี) **ประเทศภาคีผู้พิพาท** หมายถึง ผู้ลงทุนผู้พิพาทหรือประเทศภาคีผู้พิพาท
- (ดี) **คู่พิพาท** หมายถึง ผู้ลงทุนผู้พิพาทและประเทศภาคีผู้พิพาท
- (อี) **ผู้ลงทุนผู้พิพาท** หมายถึง ผู้ลงทุนของประเทศภาคี ที่เรียกร้องสิทธิต่อประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งในนามของตนภายใต้ส่วนนี้ และหากเกี่ยวข้อง รวมถึงผู้ลงทุนของประเทศภาคีที่เรียกร้องสิทธิในนามของนิติบุคคลของประเทศภาคีผู้พิพาทที่ผู้ลงทุนเป็นเจ้าของหรือควบคุม
- (เอฟ) **อิกลิต** หมายถึง ศูนย์ระหว่างประเทศว่าด้วยการระงับข้อพิพาทด้านการลงทุนระหว่างรัฐและคนชาติของรัฐอื่น
- (จี) **อนุสัญญาอิกลิต** หมายถึง อนุสัญญาว่าด้วยการระงับข้อพิพาทด้านการลงทุนระหว่างรัฐและคนชาติของรัฐอื่น ที่ทำที่กรุงวอชิงตัน เมื่อวันที่ 18 มีนาคม ค.ศ. 1965
- (เอช) **กฎการอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมของอิกลิต** หมายถึง กฎที่ใช้กับกลไกเพิ่มเติมสำหรับการบริหารจัดการกระบวนการพิจารณาคดีโดยฝ่ายเลขาธิการของศูนย์ระหว่างประเทศว่าด้วยการระงับข้อพิพาทการลงทุนระหว่างรัฐและคนชาติของรัฐอื่น
- (ไอ) **ประเทศภาคีผู้ไม่พิพาท** หมายถึง ประเทศภาคีของผู้ลงทุนผู้พิพาท
- (เจ) **อนุสัญญานิวยอร์ค** หมายถึง อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการยอมรับและการบังคับคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ ที่ทำที่นครนิวยอร์ก เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน ค.ศ.1958 และ
- (เค) **กฎว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการของอังกฤษ** หมายถึง กฎอนุญาโตตุลาการของคณะกรรมการสิทธิแห่งสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ เห็นชอบโดยสมัชชาใหญ่ของสหประชาชาติเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม ค.ศ. 1976

ข้อ 20

การปรึกษาหารือ

1. ในกรณีที่มิใช่ข้อพิพาทด้านการลงทุนตามที่อ้างถึงในข้อ 19.1 (ขอบเขตและคำนิยาม) คู่พิพาทจะต้องแก้ไขปัญหาคู่พิพาทด้วยวิธีการปรึกษาหารือ โดยมุ่งที่จะระงับข้อพิพาทอย่างฉันทมิตรเท่าที่จะเป็นไปได้ การปรึกษาหารือดังกล่าว ซึ่งอาจรวมถึงการใช้กระบวนการที่มีบุคคลที่สามโดยไม่มีผลผูกพัน จะต้องเริ่มดำเนินการโดยการที่ผู้ลงทุนผู้พิพาทยื่นคำร้องขอปรึกษาหารือเป็นลายลักษณ์อักษรส่งไปให้ภาคีผู้พิพาท
2. ด้วยวัตถุประสงค์ที่จะแก้ไขข้อพิพาทการลงทุนด้วยวิธีการปรึกษาหารือ ผู้ลงทุนผู้พิพาทจะต้องจัดเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับมูลฐานทางกฎหมายและทางข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อพิพาทด้านการลงทุนให้ประเทศภาคีผู้พิพาท ก่อนหน้าการเริ่มการปรึกษาหารือ

ข้อ 21

การเรียกร้องสิทธิโดยผู้ลงทุนของประเทศภาคี

หากข้อพิพาทด้านการลงทุนไม่ได้รับการแก้ไขภายใน 180 วันนับจากวันที่ประเทศภาคีผู้พิพาทได้รับคำร้องขอปรึกษาหารือ ผู้ลงทุนผู้พิพาทอาจจะยื่นภายใต้ข้อบังคับของข้อนี้ ต่อการระงับข้อพิพาท หรือการอนุญาโตตุลาการซึ่งข้อเรียกร้องสิทธิ

- (เอ) ว่าประเทศภาคีผู้พิพาทได้ละเมิดพันธกรณีซึ่งเกิดขึ้นภายใต้ข้อ 3 (การปฏิบัติเยี่ยงชาติ) ข้อ 7 (การปฏิบัติต่อการลงทุน) ข้อ 8 (การชดเชยความเสียหาย) ข้อ 9 (การโอน) และข้อ 10 (การเวนคืนและการชดเชย) ที่เกี่ยวกับการจัดการ การควบคุม การดำเนินการ หรือการขาย หรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่น ๆ ซึ่งการลงทุนที่ครอบคลุม
- (บี) ว่าผู้ลงทุนผู้พิพาทหรือการลงทุนที่ครอบคลุมได้รับความสูญเสียหรือความเสียหายด้วยเหตุผลจาก หรือเป็นผลมาจากการละเมิดนั้น

ข้อ 22

การยื่นข้อเรียกร้องสิทธิ

1. ผู้ลงทุนผู้พิพาทอาจยื่นข้อเรียกร้องสิทธิที่อ้างถึงในข้อ 21 (การเรียกร้องสิทธิโดยผู้ลงทุนของประเทศภาคี) โดยทางเลือกของผู้ลงทุนผู้พิพาท

- (เอ) ต่อศาลหรือคณะผู้พิจารณาของภาคีนั้น โดยมีเงื่อนไขว่าศาลหรือคณะผู้พิจารณาดังกล่าวมีเขตอำนาจเหนือข้อเรียกร้องสิทธินั้น เมื่อฟิลิปปินส์หรือเวียดนามเป็นภาคีผู้พิพาท หรือ
- (บี) ภายใต้อนุสัญญาอิกสิตและกฎว่าด้วยขั้นตอนในกระบวนการอนุญาโตตุลาการของอิกสิต²⁵ โดยมีเงื่อนไขว่าทั้งประเทศภาคีผู้พิพาทและประเทศภาคีผู้ไม่พิพาทเป็นภาคีของอนุสัญญาอิกสิต หรือ
- (ซี) ภายใต้กฎการอำนวยความสะดวกของอิกสิตโดยมีเงื่อนไขว่าประเทศภาคีผู้พิพาทหรือประเทศภาคีผู้ไม่พิพาท ประเทศภาคีใดประเทศภาคีหนึ่งเป็นประเทศภาคีของอนุสัญญาอิกสิต หรือ
- (ดี) ภายใต้กฎว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการของอังสิทริล หรือ
- (อี) ต่อสถาบันการอนุญาโตตุลาการอื่นใด หรือภายใต้กฎของการอนุญาโตตุลาการอื่นใด หากคู่พิพาทตกลงกัน

โดยมีเงื่อนไขว่าเมื่อมีการใช้เวทีหนึ่งเวทีใดภายใต้อนุวรรค จะต้องยกเว้นซึ่งการใช้ (อี) ถึง (เอ) วิธีอื่นที่เหลือ

²⁵ ในกรณีของฟิลิปปินส์ การยื่นข้อเรียกร้องสิทธิภายใต้ อนุสัญญาอิกสิตและกฎว่าด้วยขั้นตอนในกระบวนการอนุญาโตตุลาการของอิกสิต จะต้องอยู่ภายใต้ข้อตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างคู่พิพาทในข้อพิพาท ในกรณีที่ข้อพิพาทด้านการลงทุนนั้นเกิดขึ้น

2. ให้ถือว่าข้อเรียกร้องสิทธิได้ยื่นต่อการอนุญาตตุลาการภายใต้ข้อนี้แล้ว เมื่อได้รับหนังสือแจ้งเจตจำนงค์หรือคำร้องขอการอนุญาตตุลาการของผู้ลงทุนผู้พิพาท ที่ทำโดยสอดคล้องกับส่วนนี้ (หนังสือแจ้งการอนุญาตตุลาการ) ภายใต้กฎว่าด้วยการอนุญาตตุลาการที่นำมาปรับใช้ได้
3. กฎว่าด้วยการอนุญาตตุลาการที่นำมาปรับใช้ได้ภายใต้วรรค 1 (บี) ถึง (อี) ตามที่มีผลอยู่ในวันที่ข้อเรียกร้องสิทธิหนึ่งหรือหลายข้อเรียกร้องสิทธิถูกยื่นต่อการอนุญาตตุลาการภายใต้ข้อนี้จะต้องบังคับการอนุญาตตุลาการนั้น เว้นแต่ในขอบเขตที่มีการแก้ไขในส่วนนี้
4. โดยเกี่ยวข้องกับข้อพิพาทด้านการลงทุนเฉพาะหรือกลุ่มของข้อพิพาท คู่พิพาทอาจสละสิทธิ เปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขกฎว่าด้วยการอนุญาตตุลาการที่นำมาปรับใช้ได้โดยการตกลงกันเป็นลายลักษณ์อักษร กฎดังกล่าวจะต้องผูกพันผู้พิจารณาหรือคณะผู้พิจารณาที่เกี่ยวข้องที่จัดตั้งขึ้นตามส่วนนี้และกับอนุญาตตุลาการแต่ละรายที่อยู่ในคณะผู้พิจารณา
5. ผู้ลงทุนผู้พิพาทจะต้องให้ในหนังสือแจ้งการอนุญาตตุลาการ
 - (เอ) ชื่อของอนุญาตตุลาการที่ผู้ลงทุนผู้พิพาทแต่งตั้ง หรือ
 - (บี) การยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรของผู้ลงทุนผู้พิพาทให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งอนุญาตตุลาการนั้น

ข้อ 23

เงื่อนไขและข้อจำกัดในการยื่นข้อเรียกร้องสิทธิ

1. การยื่นข้อพิพาทตามที่กำหนดตามข้อ 21 (การเรียกร้องสิทธิโดยผู้ลงทุนของภาคี) ต่อการประณอมข้อพิพาท หรือการอนุญาตตุลาการภายใต้ข้อ 22.1 (บี) ถึง (อี) (การยื่นข้อเรียกร้องสิทธิ) โดยสอดคล้องกับส่วนนี้ จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังนี้
 - (เอ) การยื่นข้อพิพาทด้านการลงทุนต่อการประณอมข้อพิพาทหรือการอนุญาตตุลาการดังกล่าว เกิดขึ้นภายในสามปีนับจากเมื่อผู้ลงทุนผู้พิพาทได้รู้ หรือมีเหตุผล

อันสมควรว่าจะต้องรู้ถึงการละเมิดพันธกรณีที่อ้างถึงในข้อ 21 (เอ) (การเรียกร้องสิทธิโดยนักลงทุนของประเทศภาคี) ที่ก่อให้เกิดความสูญเสียหรือความเสียหายต่อผู้ลงทุนผู้พิพาทหรือการลงทุนที่ครอบคลุม

- (บี) ผู้ลงทุนผู้พิพาทส่งหนังสือแจ้งเจตจำนงอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งต้องยื่นอย่างน้อย 90 วัน ก่อนที่จะยื่นข้อเรียกร้องสิทธิแก่ประเทศภาคีผู้พิพาทถึงเจตนาของตนที่จะยื่นข้อพิพาทด้านการลงทุนต่อการประณอมข้อพิพาทหรือการอนุญาโตตุลาการนั้น และสรุปโดยย่อถึงการละเมิดที่กล่าวอ้างว่ามีของ ประเทศภาคีผู้พิพาท (รวมถึงข้อหรือบทบัญญัติต่าง ๆ ที่ได้กล่าวอ้างว่าถูกละเมิด) และความสูญเสียหรือความเสียหายที่อ้างว่าเกิดแก่ผู้ลงทุนผู้พิพาทหรือการลงทุนที่ครอบคลุม
- (ซี) หนังสือแจ้งการอนุญาโตตุลาการพร้อมกับการสละสิทธิเป็นลายลักษณ์อักษรของ ตนที่ผู้ลงทุนผู้พิพาทจะเริ่มหรือดำเนินการต่อไปซึ่งกระบวนการใด ๆ ต่อศาลหรือ คณะผู้พิจารณาทางปกครองของประเทศภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือกระบวนการ รับข้อพิพาทอื่นของกระบวนการใด ๆ ที่เกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ที่ถูกกล่าวอ้างว่า เป็นการละเมิดที่กล่าวถึงในข้อ 21 (การเรียกร้องสิทธิโดยผู้ลงทุนของประเทศ ภาคี)

2. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 (ซี) ห้ามประเทศภาคีขัดขวางผู้ลงทุนผู้พิพาทจากการเริ่มหรือ ดำเนินการต่อไปซึ่งการแสวงหามาตรการชั่วคราวเพื่อการคุ้มครองด้วยความมุ่งประสงค์เดียว คือการรักษาสิทธิและผลประโยชน์ของตน และไม่เกี่ยวข้องกับการชำระเงินต่อความเสียหาย หรือการแก้ไขสาระในข้อพิพาทต่อศาลหรือคณะผู้พิจารณาทางปกครองของประเทศภาคี ผู้พิพาท

3. ห้ามประเทศภาคีให้การคุ้มครองทางการทูต หรือยื่นข้อเรียกร้องสิทธิระหว่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทซึ่งได้ยื่นต่อการประณอมข้อพิพาทหรือการอนุญาโตตุลาการภายใต้ ข้อนี้เว้นแต่ประเทศภาคีอื่นนั้นไม่สามารถปฏิบัติตามและทำให้สอดคล้องกับคำชี้ขาดที่ตัดสิน ออกมาในข้อพิพาทนั้น และเพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ การคุ้มครองทางการทูตจะต้องไม่ รวมถึงการแลกเปลี่ยนทางการทูตที่ไม่เป็นทางการด้วยความมุ่งประสงค์เดียวคือเพื่ออำนวยความสะดวกในกระบวนการรับข้อพิพาท

4. ประเทศภาคีผู้พิพาทจะต้องไม่อ้างเป็นคำแก้ต่าง คำฟ้องแย้ง สิทธิหักล้าง หรืออื่นใดว่าผู้ลงทุนผู้พิพาทหรือการลงทุนที่ครอบคลุมนั้นได้รับแล้วหรือจะได้รับการชดใช้ค่าเสียหายหรือการชดเชยอื่นใดสำหรับความเสียหายใด ๆ ที่กล่าวอ้างว่ามีทั้งหมดหรือบางส่วนตามสัญญาประกันภัยหรือสัญญาค้ำประกัน

ข้อ 24

การเลือกอนุญาโตตุลาการ

1. เว้นแต่คู่พิพาทตกลงเป็นอย่างอื่น คณะผู้พิจารณาจะต้องประกอบด้วยอนุญาโตตุลาการ 3 คน ได้แก่

(เอ) อนุญาโตตุลาการที่แต่งตั้งโดยคู่พิพาทแต่ละฝ่ายฝ่ายละหนึ่งคน และ

(บี) อนุญาโตตุลาการคนที่สาม ซึ่งจะต้องเป็นอนุญาโตตุลาการผู้เป็นประธานที่ได้รับแต่งตั้งโดยการตกลงกันระหว่างคู่พิพาทนั้น จะต้องมีสัญชาติของประเทศนอกประเทศภาคี ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศภาคีผู้พิพาทและประเทศภาคีผู้ไม่พิพาท และจะต้องไม่มีถิ่นพำนักถาวรในประเทศภาคีผู้พิพาทหรือประเทศภาคีผู้ไม่พิพาท

2. อนุญาโตตุลาการจะต้องมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ในด้านกฎหมายระหว่างประเทศ การค้าระหว่างประเทศ หรือกฎการลงทุนระหว่างประเทศ และจะต้องเป็นอิสระจากและไม่ขึ้นกับ หรือได้รับคำสั่งจากประเทศภาคีผู้พิพาท ประเทศภาคีผู้ไม่พิพาท หรือผู้ลงทุนผู้พิพาท

3. ผู้มีอำนาจแต่งตั้งจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้แต่งตั้งการอนุญาโตตุลาการภายใต้ข้อนี้

4. หากคณะผู้พิจารณาไม่ได้รับการแต่งตั้งภายใน 75 วันจากวันที่มีการยื่นข้อเรียกร้องสิทธิต่อการอนุญาโตตุลาการภายใต้ส่วนนี้ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งจะต้องแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการหนึ่งคนหรือมากกว่า ที่ยังไม่มีการแต่งตั้งตามดุลพินิจของตน เมื่อมีการร้องขอจากประเทศภาคีผู้พิพาท

5. คู่พิพาทอาจจัดตั้งกฎเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากคณะผู้พิจารณา รวมทั้งค่าตอบแทนของอนุญาโตตุลาการ
6. เมื่ออนุญาโตตุลาการคนใดที่ได้รับการแต่งตั้งตามข้อนี้ลาออกหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ อนุญาโตตุลาการผู้ที่มาแทนจะต้องได้รับการแต่งตั้งด้วยวิธีเดียวกันตามที่ได้กำหนดไว้สำหรับการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการเดิม และให้อนุญาโตตุลาการที่แต่งตั้งแทนมีอำนาจและหน้าที่ทั้งหมดของอนุญาโตตุลาการเดิม

ข้อ 25

การรวมข้อเรียกร้องสิทธิ

เมื่อมีข้อเรียกร้องสิทธิสองข้อหรือมากกว่านั้นยื่นโดยแยกกันต่อการอนุญาโตตุลาการภายใต้ข้อ 21 (การเรียกร้องสิทธิโดยผู้ลงทุนของประเทศภาคี) และข้อเรียกร้องสิทธิเหล่านั้นมีปัญหาข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงร่วมกันและเกิดจากกรณีหรือสถานการณ์ที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกัน คู่พิพาทที่เกี่ยวข้องทั้งหมดอาจตกลงที่จะรวมข้อเรียกร้องสิทธิเหล่านั้นโดยวิธีที่เห็นว่าเหมาะสม

ข้อ 26

การดำเนินการของการอนุญาโตตุลาการ

1. เมื่อมีการยกประเด็นเกี่ยวกับเขตอำนาจหรือการยอมรับพิจารณาตีมาเป็นข้อคัดค้านเบื้องต้น คณะผู้พิจารณาจะต้องตัดสินเรื่องนี้ก่อนการดำเนินไปถึงสาระของคดี
2. โดยไม่ช้ากว่า 30 วันหลังจากการตั้งคณะผู้พิจารณา ประเทศภาคีผู้พิพาทอาจยื่นคัดค้านว่าข้อเรียกร้องสิทธิไม่มีสาระของคดีอย่างเห็นได้ชัด ประเทศภาคีผู้พิพาทยังอาจคัดค้านได้เช่นกันว่าข้อเรียกร้องสิทธินั้นอยู่นอกเหนือเขตอำนาจหรือความสามารถของคณะผู้พิจารณา ประเทศภาคีผู้พิพาทจะต้องระบุโดยจำเพาะเจาะจงเท่าที่จะเป็นไปได้ถึงมูลฐานของการคัดค้าน

3. คณะผู้พิจารณาจะต้องพิจารณาการคัดค้านดังกล่าวใด ๆ เป็นข้อสงสัยแรก โดยแยกจากการพิจารณาสาระของคดี คู่พิพาทจะต้องมีโอกาสอย่างสมเหตุสมผลในการแสดงความเห็น และข้อสังเกตของตนต่อคณะผู้พิจารณา หากคณะผู้พิจารณาตัดสินว่าข้อเรียกร้องสิทธิไม่มีสาระของคดีอย่างเห็นได้ชัด หรือมีเช่นนั้นอยู่นอกเหนือเขตอำนาจหรือความสามารถของคณะผู้พิจารณา คณะผู้พิจารณาจะต้องออกคำชี้ขาดที่มีผลเช่นนั้น
4. หากมีเหตุอันสมควร คณะผู้พิจารณาอาจชี้ขาดแก่ประเทศภาคีที่ชนะถึงราคาและค่าธรรมเนียมที่สมเหตุสมผลที่เกิดขึ้นในการยื่นหรือการโต้แย้งข้อคัดค้าน ในการกำหนดว่าคำชี้ขาดนั้นมีเหตุอันสมควรหรือไม่ คณะผู้พิจารณาจะต้องพิจารณาว่าข้อเรียกร้องสิทธิหรือข้อคัดค้านนั้นเล็กน้อยหรือไม่มีสาระของคดีอย่างเห็นได้ชัดหรือไม่ และจะต้องให้โอกาสที่สมเหตุสมแก่คู่พิพาทในการแสดงความเห็นด้วย
5. เว้นแต่ว่าคู่พิพาทตกลงเป็นอย่างอื่น คณะผู้พิจารณาจะต้องกำหนดสถานที่ของการอนุญาตโตตุลาการโดยสอดคล้องกับกฎว่าด้วยอนุญาโตตุลาการที่นำมาปรับใช้ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าสถานที่นั้นจะต้องอยู่ในอาณาเขตของรัฐซึ่งเป็นประเทศภาคีของอนุสัญญานิวยอร์ก
6. เมื่อผู้ลงทุนอ้างว่าประเทศภาคีผู้พิพาทได้ละเมิดข้อ 9 (การเวนคืนและการชดเชย) โดยการนำมาใช้หรือบังคับใช้มาตรการทางภาษี ประเทศภาคีผู้พิพาทและภาคีผู้ไม่พิพาทจะต้องทำการปรึกษาหารือเมื่อมีคำร้องขอจากประเทศภาคีผู้พิพาท โดยมุ่งที่จะตัดสินว่ามาตรการทางภาษีที่สงสัยดังกล่าวนั้นมีผลเทียบเท่ากับการเวนคืนหรือการทำให้เป็นของรัฐหรือไม่ คณะผู้พิจารณาใดที่ได้จัดตั้งตามส่วนนี้จะต้องพิจารณาอย่างจริงจังถึงคำตัดสินของประเทศภาคีทั้งสองภายใต้วรรคนี้
7. หากประเทศภาคีทั้งสองไม่สามารถทั้งเริ่มการปรึกษาหารือตามที่อ้างถึงในวรรค 6 หรือไม่สามารถตัดสินว่ามาตรการทางภาษีนั้นมีผลเทียบเท่ากับการเวนคืนหรือการทำให้เป็นของรัฐภายในเวลา 180 วันจากวันที่ได้รับคำร้องขอให้ปรึกษาหารือตามที่อ้างถึงในข้อ 20 (การปรึกษาหารือ) ผู้ลงทุนผู้พิพาทจะต้องไม่ถูกขัดขวางจากการยื่นข้อเรียกร้องสิทธิของตนต่อการอนุญาตโตตุลาการโดยสอดคล้องกับส่วนนี้

ข้อ 27

ความโปร่งใสของกระบวนการอนุญาตตุลาการ

1. โดยอยู่ภายใต้วรรค 2 และ 3 ประเทศภาคีผู้พิพากษาอาจมีไว้เป็นการทั่วไปซึ่งคำชี้ขาดและคำตัดสินทั้งหมดที่ได้จากคณะผู้พิจารณา
2. คู่พิพาทฝ่ายใดที่มีเจตนาจะใช้ข้อมูลที่กำหนดให้เป็นข้อมูลความลับในการพิจารณาคดีจะต้องแจ้งแก่คณะผู้พิจารณาถึงเรื่องดังกล่าว คณะผู้พิจารณาจะต้องจัดการอย่างเหมาะสมเพื่อคุ้มครองข้อมูลจากการถูกเปิดเผย
3. ข้อมูลใด ๆ ซึ่งกำหนดให้เป็นการเฉพาะเจาะจงว่าเป็นความลับและได้ยื่นต่อคณะผู้พิจารณาหรือต่อคู่พิพาท จะต้องได้รับการคุ้มครองจากการเปิดเผยสู่สาธารณะชน
4. ประเทศภาคีผู้พิพากษาอาจเปิดเผยข้อมูลลับนั้นให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกระบวนการอนุญาตตุลาการ เมื่อพิจารณาเห็นว่าจำเป็นสำหรับการเตรียมการในคดี แต่จะต้องกำหนดว่าข้อมูลลับนั้นต้องได้รับการคุ้มครอง
5. คณะผู้พิจารณาจะต้องไม่ร้องขอให้ประเทศภาคีจัดเตรียมหรืออนุญาตการเข้าถึงข้อมูลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นอุปสรรคต่อการบังคับใช้กฎหมาย หรือขัดแย้งกับกฎหมายของประเทศภาคีที่ใช้คุ้มครองความลับของคณะรัฐมนตรี ความลับส่วนบุคคลหรือธุรกิจการเงินและบัญชีรายบุคคลของลูกค้านับการเงิน หรือสิ่งซึ่งเห็นว่าขัดแย้งกับความมั่นคงที่จำเป็น
6. ประเทศภาคีผู้ไม่พิพาทจะต้องมีสิทธิที่จะได้รับ ด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง สำเนาหนังสือแจ้งการอนุญาตตุลาการจากประเทศภาคีผู้พิพาทไม่ช้าไปกว่า 30 วันหลังจากวันที่เอกสารนั้นได้ถูกส่งไปยังประเทศภาคีผู้พิพาท ประเทศภาคีผู้พิพาทจะต้องแจ้งการได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตตุลาการไปยังประเทศภาคีอื่น ๆ ทั้งหมด ภายใน 30 วัน

ข้อ 28

กฎหมายที่ใช้บังคับ

1. โดยอยู่ภายใต้วรรค 2 และ 3 เมื่อมีการยื่นข้อเรียกร้องสิทธิภายใต้ข้อ 21 (การเรียกร้องสิทธิโดยผู้ลงทุนของประเทศภาคี) คณะผู้พิจารณาจะต้องตัดสินประเด็นในข้อพิพาทโดยสอดคล้องกับความตกลงนี้ ความตกลงอื่นใด ระหว่างกลุ่มประเทศภาคีที่นำมาปรับใช้ได้ กฎที่เกี่ยวข้องใด ๆ ว่าด้วยกฎหมายระหว่างประเทศที่นำมาปรับใช้ได้ซึ่งเกี่ยวกับกลุ่มประเทศภาคี และกฎหมายที่เกี่ยวข้องใดของประเทศภาคีผู้พิพาท หากนำมาปรับใช้ได้

2. โดยตนเองหรือโดยการร้องขอจากประเทศภาคีผู้พิพาท คณะผู้พิจารณาจะต้องร้องขอให้การตีความร่วมกันซึ่งบทบัญญัติใด ๆ ของความตกลงนี้เป็นประเด็นในข้อพิพาท กลุ่มประเทศภาคีจะต้องยื่นข้อตัดสินร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษรแสดงถึงการตีความของตนต่อคณะผู้พิจารณาภายใน 60 วันนับแต่มีการส่งคำร้องขอ ทั้งนี้ โดยไม่กระทบถึงความในวรรค 3 หากกลุ่มประเทศภาคีไม่สามารถมีข้อตัดสินดังกล่าวได้ภายใน 60 วัน การตีความใด ๆ ที่ยื่นไปแล้วโดยประเทศภาคี จะต้องถูกส่งต่อไปยังคู่พิพาทและคณะผู้พิจารณา ซึ่งจะต้องตัดสินประเด็นดังกล่าวด้วยตนเอง

3. ข้อตัดสินร่วมของกลุ่มประเทศภาคีที่แสดงถึงการตีความของตนต่อบทบัญญัติของความตกลงนี้จะต้องมีผลผูกพันคณะผู้พิจารณา และการตัดสินหรือคำชี้ขาดใด ๆ ซึ่งออกโดยคณะผู้พิจารณาจะต้องสอดคล้องกับข้อตัดสินร่วมดังกล่าว

ข้อ 29

คำชี้ขาด

1. เมื่อคณะผู้พิจารณาได้ออกคำชี้ขาดอันเป็นที่สุดต่อคู่พิพาทฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด คณะผู้พิจารณาอาจจะออกคำชี้ขาดแยกกันหรือรวมกัน เฉพาะในส่วนต่อไปนี้ก็ได้

(เอ) ค่าเสียหายที่เป็นเงินและดอกเบี้ยใด ๆ ที่พึงเกิดขึ้น และ

(บี) การชดเชยสินทรัพย์อื่น ซึ่งในกรณีนี้คำชี้ขาดจะต้องกำหนดว่าให้ประเทศภาคีผู้พิพาทอาจจะชดเชยค่าเสียหายเป็นเงินและดอกเบี้ยใด ๆ ที่พึงเกิดขึ้นแทนการชดเชยสินได้

2. คณะผู้พิจารณาอาจจะออกคำชี้ขาดในส่วนของการใช้จ่ายและกำหนดความเป็นไปตามความตกลงในส่วนนี้และกฎการอนุญาโตตุลาการที่ใช้ได้

3. คณะผู้พิจารณาไม่อาจออกคำชี้ขาดให้มีการชดเชยค่าเสียหายในเชิงลงโทษได้

4. คำชี้ขาดของคณะผู้พิจารณาจะต้องถือเป็นที่สุดและมีผลผูกพันคู่พิพาท คำชี้ขาดจะต้องไม่มีผลผูกพัน เว้นแต่ระหว่างคู่พิพาทและในกรณีที่เกี่ยวข้องนั้นโดยเฉพาะ

5. โดยอยู่ภายใต้วรรค 6 และกระบวนการทบทวนสำหรับการออกคำชี้ขาดชั่วคราวที่นำมาปรับใช้ได้ ประเทศภาคีผู้พิพาทจะต้องยอมรับและปฏิบัติตามคำชี้ขาดโดยไม่ล่าช้า²⁶

6. ประเทศภาคีผู้พิพาทไม่อาจขอบังคับตามคำชี้ขาดอันเป็นที่สุดได้จนกว่า

(เอ) ในกรณีเป็นการออกคำชี้ขาดอันเป็นที่สุดท้ายได้อนุญาตอีกสัด

²⁶ กลุ่มประเทศภาคีเข้าใจร่วมกันว่าอาจจะมีการกระบวนการทางกฎหมายภายในและทางปกครองที่ต้องปฏิบัติ ก่อนที่จะปฏิบัติตามคำชี้ขาดได้

(หนึ่ง) เวลาผ่านพ้นไป 120 วัน นับจากวันที่มีการออกคำชี้ขาดและไม่มีประเทศภาคีผู้พิพาทฝ่ายใดร้องขอให้มีการทบทวนหรือร้องว่าคำชี้ขาดเป็นโมฆะ หรือ

(สอง) การขอทบทวนหรือกระบวนการร้องขอให้คำชี้ขาดตกเป็นเป็นโมฆะได้เสร็จสิ้นลง

(บี) ในกรณีที่เป็นการออก คำชี้ขาดอันเป็นที่สุดภายใต้ กฎการอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมของอิกสิต กฎว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการขององค์สิทธิหรือกฎอื่นใดที่ได้เลือกใช้ตามข้อ 2.21 การยื่นข้อเรียกร้องสิทธิ) (อี)อี

(หนึ่ง) เวลาผ่านพ้นไป 90 วัน นับจากวันที่มีการออกคำชี้ขาดและไม่มีประเทศภาคีผู้พิพาทฝ่ายใด เริ่มต้นกระบวนการขอทบทวนหรือฟ้องร้องให้ยกเลิกคำชี้ขาดหรือร้องขอให้คำชี้ขาดตกเป็นเป็นโมฆะ หรือ

(สอง) ศาลยกคำร้องหรือรับคำร้องขอทบทวนหรือฟ้องร้องให้ยกเลิกคำชี้ขาดตามหรือร้องขอให้คำชี้ขาดตกเป็นเป็นโมฆะและไม่มีการอุทธรณ์ต่อไปอีก

7. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดให้มีการบังคับตามคำชี้ขาดในอาณาเขตของตน

ภาคผนวก 11 เอ
กฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศ

กลุ่มประเทศภาคียืนยันความเข้าใจร่วมกันของตนว่า “กฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศ” โดยทั่วไปและตามที่อ้างถึงเป็นการเฉพาะในข้อ 7 (การประติบัติต่อการลงทุน) ของบทที่ 11 (การลงทุน) รวมถึงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานขั้นต่ำของการปฏิบัติต่อต่างชาติ ตามกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศ เป็นผลจากวิธปฏิบัติโดยทั่วไปและโดยสม่ำเสมอของรัฐที่รัฐเหล่านั้นดำเนินการตามความหมายของพันธกรณีตามกฎหมาย

ภาคผนวก 10 ปี

การเวนคืนและการชดเชย

กลุ่มประเทศภาคียืนยันความเข้าใจร่วมกันของตนว่า

1. การกระทำหนึ่งหรือการกระทำที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องโดยประเทศภาคีไม่อาจถือเป็นการเวนคืนได้ เว้นแต่การกระทำนั้นมีผลแทรกแซงต่อสิทธิในทรัพย์สินที่จับต้องได้ หรือที่จับต้องไม่ได้ หรือประโยชน์ในทรัพย์สิน¹ ในการลงทุนที่ครอบคลุม
2. ข้อ 10 (การเวนคืนและการชดเชย) ของบทที่ 11 (การลงทุน) กล่าวถึงสองสถานการณ์:
 - (เอ) สถานการณ์ที่หนึ่ง เป็นการเวนคืนทางตรง ซึ่งการลงทุนที่ครอบคลุมถูกทำให้เป็นของรัฐ หรือมีเช่นนั้นถูกเวนคืนโดยตรงโดยการโอนกรรมสิทธิ์อย่างเป็นทางการหรือการยึดทรัพย์สินโดยพลัน; และ
 - (บี) สถานการณ์ที่สอง เป็นสถานการณ์ที่การกระทำหนึ่งหรือการกระทำที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องโดยประเทศภาคีมีผลเทียบเท่ากับการการเวนคืนทางตรง โดยไม่มี การโอนกรรมสิทธิ์อย่างเป็นทางการ หรือการยึดทรัพย์สินโดยพลัน
3. การตัดสินว่าการกระทำหนึ่งหรือการกระทำที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องโดยประเทศภาคีในสถานการณ์ข้อเท็จจริงเฉพาะ ถือเป็นการเวนคืนตามประเภทที่อ้างถึงในอนุวรรค 2 (บี) หรือไม่ จำเป็นต้องมีการสอบสวนบนพื้นฐานของข้อเท็จจริง เป็นรายกรณี ซึ่งต้องพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

¹ เพื่อความมุ่งประสงค์ของภาคผนวกนี้ “ประโยชน์ในทรัพย์สิน” หมายถึง ประโยชน์ในทรัพย์สินซึ่งอาจได้รับการยอมรับภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีนั้น

- (เอ) ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการกระทำของรัฐบาล ถึงแม้ข้อเท็จจริงที่ว่า การกระทำหนึ่งหรือการกระทำที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องโดยประเทศภาคี มีผลกระทบทางลบต่อมูลค่าทางเศรษฐกิจของการลงทุนเพียงอย่างเดียว ไม่ได้ พิสูจน์ว่าการเวนคืนดังกล่าวได้เกิดขึ้นแล้ว;
- (บี) การกระทำของรัฐบาลเป็นการละเมิดข้อผูกพันที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่มีผลผูกพันก่อนหน้านี้ของรัฐบาลต่อผู้ลงทุน ไม่ว่าโดยทางสัญญา ใบอนุญาต หรือเอกสารทางกฎหมายอื่น หรือไม่; และ
- (ซี) ลักษณะของการกระทำของรัฐบาล รวมถึงวัตถุประสงค์ของการกระทำ และการกระทำไม่สมส่วนกับความมุ่งประสงค์ทางสาธารณะหรือไม่²

4. การกระทำด้านข้อบังคับโดยไม่เลือกปฏิบัติโดยประเทศภาคีที่ถูกรื้อถอนและใช้บังคับเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสวัสดิการสาธารณะโดยชอบด้วยกฎหมาย เช่น การคุ้มครอง สาธารณสุข ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม ไม่ถือเป็นการเวนคืนในประเภทที่อ้างถึงในอนุวรรค 2 (บี)

² “ความมุ่งประสงค์ทางสาธารณะ” ให้ถือเป็นการอ้างอิงถึงข้อ 10.1 (เอ) และ 10.6 (การเวนคืนและการชดเชย) ของบทที่ 11 (การลงทุน)

12. แผนที่บพที่ 12 (ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ) ด้วย

บทที่ 12

ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

ข้อ 1

ขอบเขตและวัตถุประสงค์

1. กลุ่มประเทศอาเซียนยืนยันอีกครั้งถึงความสำคัญของโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องระหว่างอาเซียน ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ และตกลงที่จะกระชับความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่มีอยู่ในด้านที่กลุ่มประเทศภาคีมีผลประโยชน์ร่วมกัน โดยคำนึงถึงระดับการพัฒนาที่แตกต่างกันของกลุ่มประเทศภาคี
2. กลุ่มประเทศภาคีรับรู้ถึงบทบาทสำคัญเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่รวมอยู่ในบทต่าง ๆ ของความตกลงฉบับนี้
3. ความร่วมมือทางเศรษฐกิจภายใต้บทนี้จะต้องสนับสนุนการปฏิบัติตามความตกลงฉบับนี้ผ่านกิจกรรมความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการค้าหรือการลงทุน ตามที่ได้ระบุไว้ในแผนงาน

ข้อ 2

นิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

- (เอ) **ประเทศภาคีที่ดำเนินการ** หรือ**กลุ่มประเทศภาคีที่ดำเนินการ** หมายถึง ประเทศภาคี หรือกลุ่มประเทศภาคีที่มีความรับผิดชอบหลักต่อการปฏิบัติตามแต่ละองค์ประกอบของแผนงาน และ
- (บี) **แผนงาน** หมายถึง แผนสำหรับกิจกรรมความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ได้จัดเป็น องค์ประกอบ ซึ่งกลุ่มประเทศภาคีกำหนดร่วมกันก่อนที่ความตกลงฉบับนี้ จะมีผลใช้บังคับ

ข้อ 3

ทรัพยากร

1. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องมีส่วนรับผิดชอบอย่างเหมาะสมต่อการปฏิบัติตามแผนงาน โดยยอมรับถึงช่องว่างของการพัฒนาระหว่างกลุ่มรัฐสมาชิกอาเซียนและระหว่างกลุ่มประเทศภาคี
2. ในการกำหนดระดับการมีส่วนรับผิดชอบที่เหมาะสมต่อแผนงานกลุ่มประเทศภาคีจะต้องคำนึงถึง
 - (เอ) ระดับการพัฒนาและศักยภาพที่แตกต่างในกลุ่มประเทศภาคี
 - (บี) การมีส่วนร่วมสนับสนุนในรูปแบบใด ๆ ที่กลุ่มประเทศภาคีสามารถจะทำให้องค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนงาน และ
 - (ซี) ระดับของการมีส่วนร่วมสนับสนุนที่เหมาะสมจะเสริมสร้างความเกี่ยวข้องและความยั่งยืนของความร่วมมือ ความเป็นหุ้นส่วนที่เข้มแข็งระหว่างกลุ่มประเทศภาคี และเสริมสร้างความมั่นใจสัญญาของกลุ่มประเทศภาคีในการปฏิบัติตาม และกำกับดูแลองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ 4

แผนงานความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

1. แต่ละองค์ประกอบของแผนงานจะต้อง
 - (เอ) เกี่ยวข้องกับการค้าหรือการลงทุน และสนับสนุนการปฏิบัติตามความตกลงฉบับนี้
 - (บี) ถูกระบุไว้ในแผนงาน

- (ซี) มีส่วนร่วมโดยประเทศรัฐสมาชิกอาเซียนอย่างน้อยสองประเทศกับ
ออสเตรเลียหรือนิวซีแลนด์
- (ดี) กล่าวถึงสิ่งที่ประเทศภาคีที่มีส่วนร่วมให้ความสำคัญ และ
- (อี) หากเป็นไปได้ ให้หลีกเลี่ยงการดำเนินการที่ซ้ำซ้อนกับกิจกรรมความร่วมมือ
ทางเศรษฐกิจที่มีอยู่แล้ว

2. คำอธิบายของแต่ละองค์ประกอบของแผนงานจะต้องระบุรายละเอียดที่จำเป็นเพื่อให้
ความชัดเจนแก่กลุ่มประเทศภาคีเกี่ยวกับขอบเขตและความมุ่งประสงค์ขององค์ประกอบ
ดังกล่าว

ข้อ 5

จุดติดต่อเพื่อการปฏิบัติตามแผนงาน

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดจุดติดต่อสำหรับทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
การปฏิบัติตามแผนงาน และจะต้องให้ประเทศภาคีทั้งหมดทราบรายละเอียดที่เป็นปัจจุบันของ
จุดติดต่อของตน
2. จุดติดต่อจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลและรายงานผลการปฏิบัติตามแผนงาน
ที่สอดคล้องกับข้อ 6 (การปฏิบัติตามและการประเมินองค์ประกอบของแผนงาน) และข้อ 7
(การทบทวนแผนงาน) และตอบข้อซักถามจากประเทศภาคีใดเกี่ยวกับแผนงาน

ข้อ 6

การปฏิบัติตามและการประเมินองค์ประกอบของแผนงาน

1. ก่อนการเริ่มดำเนินการในแต่ละองค์ประกอบของแผนงาน ประเทศภาคีหรือ
กลุ่มประเทศภาคีที่ดำเนินการจะต้องจัดทำแผนปฏิบัติการสำหรับองค์ประกอบของแผนงานนั้น ๆ
โดยปรึกษาร่วมกับประเทศภาคีที่มีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องและจัดส่งแผนปฏิบัตินั้นให้
ประเทศภาคีแต่ละฝ่าย

2. ประเทศภาคีหรือกลุ่มประเทศภาคีที่มีการดำเนินการสำหรับองค์ประกอบของแผนงานหนึ่ง อาจใช้กลไกที่มีอยู่ในการปฏิบัติตามองค์ประกอบนั้น
3. ประเทศภาคีหรือกลุ่มประเทศภาคีที่ดำเนินการจะต้องติดตามและประเมินองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องเป็นประจำและส่งรายงานผลเป็นระยะ ๆ รวมถึงรายงานการดำเนินการแล้วเสร็จขององค์ประกอบ ให้ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจนกว่าการดำเนินการขององค์ประกอบของแผนงานนั้นจะแล้วเสร็จ

ข้อ 7

การทบทวนแผนงาน

เมื่อคณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ มอบแนวทางการดำเนินงาน จะต้องมีการทบทวนแผนงานเพื่อประเมินประสิทธิภาพโดยรวม และอาจมีข้อเสนอแนะ คณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ อาจแก้ไขแผนงานโดยคำนึงถึงผลการทบทวนและทรัพยากรที่มีอยู่

ข้อ 8

การไม่ใช้บังคับบทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท)

บทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท) จะต้องไม่ใช้บังคับกับเรื่องใด ๆ ที่เกิดขึ้นภายใต้บทนี้

13. แผนที่ บทที่ 13 (ทรัพยากรสินทางปัญญา) ด้วย

บทที่ 13

การค้าและการพัฒนาที่ยั่งยืน

ข้อ 1

หลักการพื้นฐาน

1. กลุ่มประเทศภาคีระลึกถึงข้อมติสมัชชาสหประชาชาติที่ 70/1 เรื่อง “การเปลี่ยนแปลงโลกของเรา: วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030” รับรองเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2558 (“วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030”) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
2. กลุ่มประเทศภาคีระลึกถึงพันธสัญญาของตนที่มีต่อความตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อมและแรงงานที่แต่ละประเทศเป็นภาคีอยู่ รวมถึงวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030
3. กลุ่มประเทศภาคียอมรับว่าการค้าและการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นประเด็นใหม่สำหรับความร่วมมือทางเศรษฐกิจภายใต้ความตกลงนี้ กลุ่มประเทศภาคียอมรับความสำคัญของความร่วมมือในฐานะกลไกเพื่อเสริมสร้างความพยายามและความสามารถร่วมกันและของตนเองของกลุ่มประเทศภาคีในการปกป้องสิ่งแวดล้อม และการทำงานร่วมกันในประเด็นแรงงานและประเด็นการเสริมบทบาทด้านเศรษฐกิจของสตรี ขณะที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ด้านการค้าและการลงทุนของตน
4. กลุ่มประเทศภาคียอมรับว่าการพัฒนาที่ยั่งยืนหมายถึงการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคม และการปกป้องสิ่งแวดล้อม โดยทั้งสามพึงพาและสนับสนุนกันและกัน และยืนยันความปรารถนาของตนในการส่งเสริมการพัฒนาการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศในวิถีที่สนับสนุนวัตถุประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืน
5. กลุ่มประเทศภาคีเคารพสิทธิอธิปไตยของประเทศภาคีแต่ละฝ่ายในการพัฒนา กำหนดบริหารจัดการ และใช้บังคับกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายของตน ในประเด็นด้านการค้าและการพัฒนาที่ยั่งยืน

6. กลุ่มประเทศภาคีมีปณิธานร่วมกันในการส่งเสริมมาตรฐานระดับสูงของการปกป้องสิ่งแวดล้อมและแรงงาน ตามความต้องการ ชีตความสามารถ และสถานการณ์ภายในของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย และสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย และส่งเสริมเรื่องดังกล่าวในบริบทของการพัฒนาที่ยั่งยืน

7. กลุ่มประเทศภาคีเห็นว่าเป็นการไม่เหมาะสมในการใช้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและแรงงานเป็นข้อกีดกันทางการค้าที่แอบแฝง กลุ่มประเทศภาคียังเห็นว่าการไม่เหมาะสมที่จะผ่อนปรนหรือลดระดับมาตรฐานการปกป้องสิ่งแวดล้อมหรือแรงงานของตนเพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุน

ข้อ 2

ความร่วมมือ

1. กลุ่มประเทศภาคีอาจเข้าร่วมกิจกรรมความร่วมมือทางเศรษฐกิจตามข้อ 1 (หลักการพื้นฐาน) ในประเด็นการค้าและการพัฒนาที่ยั่งยืน

2. ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอาจดำเนินการผ่านวิธีและหนทางที่คณะกรรมการเอฟ ที เอ พิจารณาว่าเหมาะสม

3. ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอาจรวมถึงหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับ

(เอ) สภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม

(บี) เศรษฐกิจสีเขียวและสินค้าน้ำเงิน

(ซี) เศรษฐกิจหมุนเวียนในการผลิต¹

¹ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ความร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจหมุนเวียนในการผลิตต้องรวมถึงการเสริมสร้างขีดความสามารถบนแนวคิดของการผลิตซ้ำและการซ่อมแซมหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขสินค้า

(ดี) พลังงาน

(อี) แรงงาน

(เอฟ) ประเด็นภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และ

(จี) ประเด็นอื่น ๆ ที่กลุ่มประเทศภาคีตกลงร่วมกัน

4. ความร่วมมือทางเศรษฐกิจภายใต้บทนี้ขึ้นอยู่กับงบประมาณ และทรัพยากรบุคคล และทรัพยากรอื่น ๆ ที่มีอยู่ และกฎหมายและระเบียบของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย

5. หากการปฏิบัติตามบทนี้ถูกยับยั้งอันเนื่องมาจากข้อจำกัดด้านศักยภาพ กลุ่มประเทศภาคีอาจร่วมมือกันภายใต้บทที่ 12 (ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ) เพื่อช่วยเหลือประเทศสมาชิกอาเซียนในการปฏิบัติดังกล่าว ความร่วมมือดังกล่าวขึ้นอยู่กับการระบุความต้องการที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการค้าและการพัฒนาที่ยั่งยืน งบประมาณ และทรัพยากรบุคคล และทรัพยากรอื่น ๆ ที่มีอยู่ และกฎหมายและระเบียบของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย

ข้อ 3

จุดติดต่อ

เพื่อให้มั่นใจว่าความร่วมมือทางเทคนิคภายใต้บทนี้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องกำหนดหนึ่งจุดติดต่อหรือหลายจุดติดต่อสำหรับการให้ความร่วมมือทางเทคนิค และการแลกเปลี่ยนข้อมูลภายใต้บทนี้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องแจ้งประเทศภาคีอื่น ๆ ถึงหนึ่งจุดติดต่อหรือหลายจุดติดต่อของตน และการเปลี่ยนแปลงหนึ่งจุดติดต่อหรือหลายจุดติดต่อของตน

ข้อ 4

การไม่ใช้บังคับบทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท)

บทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท) ต้องไม่ใช้บังคับกับเรื่องใด ๆ ที่เกิดขึ้น

14. แผนที่บทที่ 14 (การแข่งขันทางการค้า) ด้วย

บทที่ 14 ทรัพย์สินทางปัญญา

ข้อ 1 วัตถุประสงค์

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายยืนยันถึงพันธกรณีของตนในการลดอุปสรรคต่อการค้าและการลงทุน โดยการส่งเสริมให้มีการรวมตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น ผ่านการสร้างสรรคการใช้การคุ้มครอง และการบังคับใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและศักยภาพ และความแตกต่างของระบบกฎหมายของแต่ละประเทศและความจำเป็นที่จะคงไว้ซึ่งสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสิทธิของเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญา และผลประโยชน์อันชอบธรรมของผู้ใช้ในเนื้อหาสาระที่ได้รับ การคุ้มครองภายใต้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

ข้อ 2 คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

- (เอ) **สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา** หมายถึง ลิขสิทธิ์และสิทธิข้างเคียง สิทธิในเครื่องหมายการค้า สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สิทธิบัตรและแบบผังภูมิ (ภาพผังภูมิ) ของวงจรรวม สิทธิในการคุ้มครองพันธุ์พืช และสิทธิในข้อมูลที่เป็นความลับ ตามที่กล่าวถึงในความตกลงทริปส์ และ
- (บี) **ดับบลิว ไอ พี โอ** หมายถึง องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก

ข้อ 3

การยืนยันความตกลงทริปส์

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายยืนยันสิทธิและพันธกรณีของตนที่มีต่อประเทศภาคีอื่นแต่ละฝ่ายภายใต้ความตกลงทริปส์

ข้อ 4

การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การปฏิบัติต่อคนชาติของประเทศภาคีอื่นแต่ละฝ่ายไม่ด้อยไปกว่าที่ให้การปฏิบัติต่อคนชาติของตนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา¹ โดยอยู่ภายใต้ข้อบังคับของข้อยกเว้นที่กำหนดไว้ในความตกลงทริปส์และความตกลงพหุภาคีทั้งหลายที่ได้กระทำภายใต้ฉบับลิว ไอ พี โอ

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายอาจใช้ประโยชน์จากข้อยกเว้นที่กล่าวถึงในวรรค 1 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางตุลาการและกระบวนการทางปกครอง รวมถึงการกำหนดให้คนชาติของประเทศภาคีอื่นใดกำหนดที่ตั้งสำหรับการให้บริการของกระบวนการในอาณาเขตของตน หรือแต่งตั้งตัวแทนในอาณาเขตของตน เฉพาะในกรณีที่ข้อยกเว้นดังต่อไปนี้

(เอ) จำเป็นเพื่อคุ้มครองการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่ไม่ขัดต่อบทนี้ และ

(บี) ไม่ใช่ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดการจำกัดทางการค้าโดยแอบแฝง

¹ เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ “คุ้มครอง” หมายรวมถึง เรื่องที่ส่งผลกระทบต่อกรรมอยู่ การได้มา ขอบเขต การคงอยู่และการบังคับใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา เช่นเดียวกับเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อการใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่ครอบคลุมเป็นการเฉพาะภายใต้บทนี้ นอกจากนี้ เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ “คุ้มครอง” ยังหมายรวมถึงการห้ามการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพตามที่ระบุไว้ในข้อ 5 (ลิขสิทธิ์)

ข้อ 5 ลิขสิทธิ์

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้อง
 - (เอ) ให้ผู้สร้างสรรค์งาน² มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะอนุญาตให้มีการเผยแพร่งานของตนสู่สาธารณะโดยวิธีผ่านสายหรือไร้สาย
 - (บี) จัดให้มีกระบวนการทางอาญาและบทลงโทษ อย่างน้อยที่สุดในกรณีที่มีการจงใจละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อความได้เปรียบในเชิงพาณิชย์หรือผลประโยชน์ที่เป็นตัวเงิน และ
 - (ซี) ส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรที่เหมาะสมเพื่อการรวมศูนย์การบริหารจัดการลิขสิทธิ์และกระตุ้นให้องค์กรเหล่านั้นดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ เปิดเผยต่อสาธารณชน และเป็นไปเพื่อประโยชน์ของสมาชิกขององค์กรนั้น
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามที่จะ
 - (เอ) ให้ผู้สร้างสรรค์สิ่งบันทึกเสียง³ มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะอนุญาตให้มีการเผยแพร่สิ่งบันทึกเสียงของตนสู่สาธารณะโดยวิธีผ่านสายหรือไร้สาย

² เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ “งาน” หมายรวมถึงภาพยนตร์ด้วย

³ เมื่อประเทศภาคีเป็นหรือกลายเป็นสมาชิกของสนธิสัญญาขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกว่าด้วยการแสดง และสิ่งบันทึกเสียง (ฉบับลิว ปีพื้) พันธกรณีของประเทศภาคีนั้นภายใต้วรรคนี้จะต้องอยู่ภายใต้บังคับของพันธกรณีและข้อสงวนใด ๆ ที่ประเทศภาคีนั้นได้ทำไว้ภายใต้ฉบับลิว ปีพื้

- (ปี) ให้การคุ้มครองทางกฎหมายที่เพียงพอและให้การเยียวยาทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพเพื่อต่อต้านการหลอกล่ยมมาตรการทางเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ⁴ ที่ใช้โดยเจ้าของลิขสิทธิ์ในการใช้สิทธิในลิขสิทธิ์ของตน และที่จำกัดการกระทำเกี่ยวกับงานซึ่งไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับอนุญาตโดยกฎหมาย และ
- (ซี) ให้มีกระบวนการทางอาญาหรือบทลงโทษ อย่างน้อยที่สุดในกรณีที่มีการจงใจละเมิดลิขสิทธิ์อย่างมีนัยสำคัญที่ไม่ได้กระทำไปเพื่อการค้าได้เปรียบในเชิงพาณิชย์หรือผลประโยชน์ที่เป็นตัวเงิน และที่ไม่ได้อนุญาตโดยกฎหมาย แต่มีผลกระทบอย่างรุนแรงโดยทำให้เจ้าของลิขสิทธิ์เสียเปรียบ

ข้อ 6

การใช้ซอฟต์แวร์โดยรัฐ

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายยืนยันข้อผูกพันของตนที่จะ

- (เอ) คงไว้ซึ่งกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือนโยบายที่เหมาะสม ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐบาลกลางใช้เฉพาะซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ที่ถูกกฎหมายต่อไปในลักษณะที่ได้รับอนุญาตโดยกฎหมายและสอดคล้องกับบทนี้ และ
- (บี) กระตุ้นให้รัฐบาลส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นของตน คงไว้หรือนำมาตรการที่คล้ายคลึงกันมาใช้

⁴ เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ “มาตรการทางเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ” หมายถึง เทคโนโลยีเครื่องมือหรือส่วนประกอบใด ๆ ที่ใช้โดยเจ้าของลิขสิทธิ์ในการใช้สิทธิในลิขสิทธิ์ของตน และที่จำกัดการกระทำเกี่ยวกับงานหรือสิ่งบันทึกเสียงซึ่งไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับอนุญาตโดยกฎหมาย

ข้อ 7

เครื่องหมายการค้าและสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องคงไว้ซึ่งระบบการจำแนกเครื่องหมายการค้าที่สอดคล้องกับความตกลงในซีในเรื่องการจำแนกสินค้าและบริการระหว่างประเทศ เพื่อวัตถุประสงค์ของการจดทะเบียนเครื่องหมาย ตามที่แก้ไขเป็นระยะ ๆ
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดให้มีการให้สิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีประสิทธิภาพสูงผ่านการทำการตรวจสอบส่วนผสมและรูปลักษณ์ และผ่านกระบวนการคัดค้านและเพิกถอน
3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องคุ้มครองเครื่องหมายการค้า ในกรณีที่เครื่องหมายการค้านั้นมีอยู่ก่อนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในเขตอาณาของตน โดยสอดคล้องกับกฎหมายภายในและความตกลงทริปส์
4. ประเทศภาคีและฝ่ายยอมรับว่าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อาจได้รับความคุ้มครองผ่านทางระบบเครื่องหมายการค้า

ข้อ 8

ทรัพยากรทางพันธุกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมพื้นบ้าน

ภายใต้ข้อบังคับของพันธกรณีระหว่างประเทศของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายอาจกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองทรัพยากรทางพันธุกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมพื้นบ้าน

ข้อ 9

ความร่วมมือ

1. กลุ่มประเทศภาคีรับรู้ถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มประเทศภาคีในด้านทรัพยากรทางปัญญา เมื่อคำนึงถึงเรื่องดังกล่าว หากการปฏิบัติตามพันธันของประเทศภาคีใดถูกจำกัดด้วยข้อจำกัดด้านศักยภาพ ประเทศภาคีอื่นแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามให้ความร่วมมือแก่ประเทศภาคีนั้นเพื่อช่วยเหลือในการปฏิบัติตามพันธันตามที่เหมาะสม และเมื่อมีการร้องขอ
2. เมื่อได้รับการร้องขอจากประเทศภาคีประเทศภาคีอื่นใดอาจให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศภาคีผู้ร้องขอเท่าที่จะกระทำได้ และตามที่เหมาะสม ในการเสริมสร้างกรอบการทำงานระดับชาติของประเทศภาคีผู้ร้องขอสำหรับการได้มาซึ่งการคุ้มครอง การบังคับใช้ การใช้ประโยชน์ และการสร้างสรรค์ซึ่งทรัพยากรทางปัญญาโดยมุ่งที่จะพัฒนาระบบทรัพยากรทางปัญญาเพื่อส่งเสริมนวัตกรรมภายในประเทศภาคีผู้ร้องขอนั้น
3. กลุ่มประเทศภาคีตกลงที่จะส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องทรัพยากรทางปัญญาซึ่งรวมถึง
 - (เอ) การกำหนดจุดติดต่อในหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงจุดติดต่อสำหรับการบังคับใช้สิทธิในทรัพยากรทางปัญญาที่จุดผ่านแดน
 - (บี) การกระตุ้นให้เกิดการติดต่อระหว่างผู้เชี่ยวชาญด้านทรัพยากรทางปัญญาเพื่อที่จะเพิ่มความเข้าใจในระบบทรัพยากรทางปัญญาของกันและกัน และ
 - (ซี) การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิในทรัพยากรทางปัญญาโดยสอดคล้องกับกฎหมายภายใน
4. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องพยายามร่วมมือกันเพื่อที่จะส่งเสริมความมีประสิทธิภาพและความโปร่งใสของการบริหารจัดการทรัพยากรทางปัญญาและระบบจดทะเบียน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาการในระบบดังกล่าว และการพัฒนาฐานข้อมูลสิทธิที่ได้รับการจดทะเบียนที่เข้าถึงได้เป็นการทั่วไป

5. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องพยายามร่วมมือกันเพื่อที่จะส่งเสริมการศึกษาและตระหนักถึงประโยชน์ของการคุ้มครองและการบังคับใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพ

6. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องร่วมมือกันในเรื่องมาตรการ ณ จุดผ่านแดน โดยมุ่งที่จะขจัดการค้าที่ละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา กลุ่มประเทศที่เป็นสมาชิกของดับบลิว ที โอ จะต้องร่วมมือซึ่งกันและกันในการสนับสนุนการปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรการ ณ จุดผ่านแดนที่กำหนดไว้ในข้อ 51 ถึง 60 ของความตกลงทริบส์อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

7. ยอมรับถึงความสำคัญของการบรรลุซึ่งวัตถุประสงค์ของบทนี้หากประเทศภาคีใดประสงค์ที่จะเข้าร่วมในสนธิสัญญาใดต่อไปนี้เป็นประเทศภาคีนั้นสามารถขอความร่วมมือจากประเทศภาคีอื่นเพื่อสนับสนุนการเข้าเป็นภาคีของตน และการปฏิบัติตามสนธิสัญญาต่อไปนี้

(เอ) สนธิสัญญาความร่วมมือด้านสิทธิบัตร ค.ศ. 1970

(บี) ข้อตกลงสตราบูร์กว่าด้วยระบบการจดจำแนกสิทธิบัตรระหว่างประเทศ ค.ศ. 1971

(ซี) สนธิสัญญาบูดาเปสต์ว่าด้วยการยอมรับระหว่างประเทศในการฝากเก็บจุลินทรีย์ สำหรับรองรับขั้นตอนการจดสิทธิบัตร ค.ศ. 1977

(ดี) พิธีสารเกี่ยวกับความตกลงกรุงมาดริดเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ ค.ศ. 1989

(อี) สนธิสัญญากฎหมายสิทธิบัตร ค.ศ. 2000

(เอฟ) อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ ค.ศ. 1991

(จี) ความตกลงทริบส์

(เอช) สนธิสัญญาสิงคโปร์ว่าด้วยกฎหมายเครื่องหมายการค้า ค.ศ. 2006

(ไอ) สนธิสัญญาองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกว่าด้วยลิขสิทธิ์ ค.ศ. 1996 และ

(เจ) สนธิสัญญาองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกว่าด้วยการแสดงและสิ่งบันเทิงเสียง ค.ศ. 1996

8. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะให้ความร่วมมือเพื่อสนับสนุนความพยายามของประเทศภาคีใด ๆ ในการใช้ระบบการจดทะเบียนรวม⁵ ทุกลักษณะของเครื่องหมายการค้า เมื่อมีการร้องขอ และตามที่เห็นว่าเหมาะสม

9. ความร่วมมือทั้งหมดภายใต้ข้อนี้จะขึ้นอยู่กับการพิจารณาที่มีอยู่

ข้อ 10

ความโปร่งใส

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่าได้ทำให้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่ใช้บังคับในลักษณะทั่วไปของตนที่เกี่ยวกับการมีอยู่ ขอบเขต การได้มา การบังคับใช้ และการป้องกันการใช้สิทธิทรัพย์สินทางปัญญาโดยมิชอบ ที่เปิดเผยต่อสาธารณชน อย่างน้อยที่สุดเป็นภาษาประจำชาติของประเทศภาคีนั้น หรือเป็นภาษาอังกฤษ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามที่จะทำให้คำพิพากษาของศาลหรือคำสั่งทางปกครองอันเป็นที่สุดเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวข้างต้นเป็นที่เปิดเผยต่อสาธารณชน อย่างน้อยที่สุดเป็นภาษาประจำชาติของประเทศภาคีนั้น หรือเป็นภาษาอังกฤษ

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามที่จะทำให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องถึงในวรรค 1 ซึ่งมีไว้เป็นการทั่วไปสามารถเข้าถึงได้เป็นภาษาอังกฤษและปรากฏทางอินเทอร์เน็ต

3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามที่จะทำให้ฐานข้อมูลเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้ว และที่อยู่ระหว่างการจดทะเบียนในเขตอาณาของตนปรากฏทางอินเทอร์เน็ต

⁵ ระบบที่รวมทุกลักษณะของเครื่องหมายการค้าไม่ได้จำกัดอยู่เพียงขอบเขตของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนได้ ดังนั้น จึงอนุญาตให้มีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าทั้งหมดที่สามารถทำให้เห็นความแตกต่างของสินค้าหรือบริการได้ เช่น รูปทรงลักษณะ หีบห่อที่ปรากฏเครื่องหมายที่มีสีเดียวหรือหลายสี เสียง และกลิ่น

ข้อ 11

การยอมรับถึงช่วงระยะเวลาปรับเปลี่ยนภายใต้ความตกลงทริปส์

ไม่มีความใดในบทนี้ที่จะกระทบต่อช่วงระยะเวลาปรับเปลี่ยนสำหรับการปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงทริปส์ที่ได้ตกลง หรืออาจตกลงกันในคณะมนตรีทริปส์ที่ได้จัดตั้งขึ้นตามข้อ 4 ของความตกลงฉบับลิวี ที่ โอ ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังการมีผลใช้บังคับของความตกลงฉบับนี้

ข้อ 12

คณะกรรมการว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญา

1. ตระหนักถึงความสำคัญของการบรรลุซึ่งวัตถุประสงค์ของบทนี้ ด้วยเหตุนี้ กลุ่มประเทศภาคีจึงตั้งคณะกรรมการว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญา (คณะกรรมการไอ พี) ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากกลุ่มประเทศภาคีเพื่อควบคุมดูแลการปฏิบัติตามและการบริหารจัดการบทนี้
2. คณะกรรมการไอ พี จะต้องประชุมทุกปี หรือตามที่กำหนดร่วมกันโดยกลุ่มประเทศภาคี การประชุมอาจมีขึ้นโดยการพบปะระหว่างบุคคล หรือโดยวิธีการอื่นใดตามที่กำหนดร่วมกันโดยกลุ่มประเทศภาคี
3. คณะกรรมการไอ พี จะต้องกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตนที่สอดคล้องกับบทนี้
4. คณะกรรมการไอ พี จะต้องกำหนดแผนงานของตนโดยตอบสนองต่องานตามความสำคัญที่กำหนดโดยกลุ่มประเทศภาคี
5. ในการปฏิบัติตามหน้าที่ของตน คณะกรรมการไอ พี อาจตกลงให้ใช้ หรือพัฒนากลไกที่มีอยู่ หรือกลไกใหม่เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มประเทศภาคีในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งรวมถึงการเปิดโอกาสให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าไปมีส่วนร่วมในเรื่องดังกล่าว
6. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแจ้งคณะกรรมการไอ พี ทุกปีถึงความก้าวหน้าในการปฏิบัติตามข้อผูกพันของตนภายใต้ข้อ 5 (ลิขสิทธิ์) และความคืบหน้าในการเข้าเป็นภาคีในสนธิสัญญาที่ระบุไว้ในข้อ 9.7 (ความร่วมมือ) การแจ้งเหล่านี้จะต้องยื่นต่อคณะกรรมการไอ พี อย่างน้อยที่สุด 30 วันก่อนการประชุมครั้งแรกของปี

15. แทนที่บทที่ 15 (บทบัญญัติทั่วไปและข้อยกเว้น) ด้วย

บทที่ 15 การแข่งขันทางการค้า

ข้อ 1 วัตถุประสงค์

บทนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการแข่งขันทางการค้าในตลาด และเสริมสร้างประสิทธิภาพเชิงเศรษฐกิจตลอดจนสวัสดิภาพของผู้บริโภคผ่านการบัญญัติและคงไว้ซึ่งกฎหมายและระเบียบข้อบังคับเพื่อป้องกันกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน รวมถึงผ่านความร่วมมือในภูมิภาคเพื่อการพัฒนาและบังคับใช้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับด้านการแข่งขันทางการค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคี การดำเนินการตามวัตถุประสงค์เหล่านี้จะช่วยสร้างประโยชน์แก่กลุ่มประเทศภาคีตามความตกลงฉบับนี้ รวมถึงอำนวยความสะดวกการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศภาคี

ข้อ 2 หลักการพื้นฐาน

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องปฏิบัติตามบทนี้โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์แห่งบทนี้
2. ด้วยรับทราบถึงสิทธิและพันธกรณีของประเทศภาคีแต่ละฝ่ายภายใต้บทนี้ กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึง
 - (เอ) สิทธิอธิปไตยของประเทศภาคีแต่ละฝ่ายในการพัฒนา กำหนด บริหารจัดการ และบังคับใช้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และนโยบายด้านการแข่งขันทางการค้าของตน และ
 - (บี) ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มประเทศภาคีในด้านขีดความสามารถและระดับการพัฒนาในด้านกฎหมายและนโยบายการแข่งขันทางการค้า

ข้อ 3

มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน¹

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องบัญญัติหรือคงไว้ซึ่งกฎหมายและระเบียบข้อบังคับด้านการแข่งขันทางการค้าเพื่อป้องกันกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน² และต้องบังคับใช้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับดังกล่าวด้วย
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องจัดตั้งหรือคงไว้ซึ่งหน่วยงานเพื่อบังคับใช้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับด้านการแข่งขันทางการค้าอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องทำให้มั่นใจถึงความเป็นอิสระในการตัดสินใจของหน่วยงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับด้านการแข่งขันทางการค้าของตน
4. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องบังคับใช้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับด้านการแข่งขันทางการค้าของตนโดยไม่เลือกปฏิบัติโดยอาศัยเหตุแห่งสัญชาติ
5. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องบังคับใช้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับด้านการแข่งขันทางการค้าแก่ทุกองค์กรที่ดำเนินกิจกรรมทางพาณิชย์โดยไม่คำนึงถึงผู้เป็นเจ้าของการยกเว้นการบังคับใช้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับด้านการแข่งขันทางการค้าต้องเป็นไปโดยโปร่งใสและตั้งอยู่บนพื้นฐานของนโยบายหรือประโยชน์สาธารณะ

¹ ข้อนี้อ้างอิงตาม

- (เอ) ภาคผนวก 15 เอ (การบังคับใช้ข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) แก่บรูไนดารุสซาลาม)
- (บี) ภาคผนวก 15 บี (การบังคับใช้ข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) แก่กัมพูชา)
- (ซี) ภาคผนวก 15 ซี (การบังคับใช้ข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) แก่สปป.ลาว) และ
- (ดี) ภาคผนวก 15 ดี (การบังคับใช้ข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) แก่เมียนมา)

² ตัวอย่างของกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขันอาจรวมถึงการตกลงร่วมกันอันเป็นการผูกขาด ลด หรือจำกัดการแข่งขันทางการค้าการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบ และการควบรวมและซื้อกิจการอันเป็นการผูกขาด ลด หรือจำกัดการแข่งขันทางการค้า

6. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องเผยแพร่กฎหมายและระเบียบข้อบังคับด้านการแข่งขันทางการค้าของตน และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่ออกตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับดังกล่าวต่อสาธารณะเว้นแต่เป็นกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการดำเนินงานภายใน

7. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องเผยแพร่เหตุผลของคำตัดสินหรือคำสั่งลงโทษหรือเยียวยาใด ๆ ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับด้านการแข่งขันทางการค้าของตนต่อสาธารณะ รวมทั้งการอุทธรณ์ใด ๆ สืบเนื่องจากคำตัดสินหรือคำสั่งดังกล่าว ทั้งนี้ ภายใต้

(เอ) (หนึ่ง) กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ

(สอง) ความจำเป็นในการคุ้มครองข้อมูลอันเป็นความลับ หรือ

(สาม) ความจำเป็นในการคุ้มครองข้อมูลบนพื้นฐานของนโยบายสาธารณะ หรือประโยชน์สาธารณะ และ

(บี) การปกปิดข้อมูลของคำตัดสินหรือคำสั่งตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในอนุวรรค (เอ) (หนึ่ง) ถึง (สาม)

8. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องทำให้มั่นใจว่า ก่อนที่จะมีการลงโทษหรือใช้มาตรการเยียวยาแก่บุคคลหรือองค์กรใด สำหรับการฝ่าฝืนกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับด้านการแข่งขันทางการค้า บุคคลหรือองค์กรดังกล่าวจะต้องได้รับทราบเหตุผลแห่งข้อกล่าวหาที่ว่าตนได้ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับด้านการแข่งขันทางการค้า ทั้งนี้ หากเป็นไปได้ควรทำเป็นลายลักษณ์อักษร และต้องได้รับโอกาสตามสมควรในการชี้แจงและแสดงพยานหลักฐาน

9. ภายใต้ความจำเป็นในการปกปิดข้อมูลเพื่อคุ้มครองข้อมูลอันเป็นความลับ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายเผยแพร่เหตุผลของคำตัดสินหรือคำสั่งลงโทษหรือเยียวยาใด ๆ ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับด้านการแข่งขันทางการค้าของตน รวมทั้งการอุทธรณ์ใด ๆ สืบเนื่องจากคำตัดสินหรือคำสั่งดังกล่าวต่อบุคคลหรือองค์กรที่จะตกอยู่ภายใต้คำสั่งลงโทษหรือเยียवादังกล่าว³

³ วรรคนี้ไม่ใช่บังคับแก่การตัดสินของคณะลูกขุนในการพิจารณาคดีอาญา

10. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องทำให้มั่นใจว่า บุคคลหรือองค์กรที่จะตกอยู่ภายใต้คำสั่งลงโทษหรือเยียวยาตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับด้านการแข่งขันทางการค้าของตนนั้นมีสิทธิได้รับการทบทวนโดยอิสระหรือมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษหรือเยียวยานั้นได้
11. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญของความรวดเร็วในการดำเนินคดีด้านการแข่งขันทางการค้า

ข้อ 4

ความร่วมมือ⁴

กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงความสำคัญของการร่วมมือระหว่างองค์กรกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าในการเสริมสร้างการบังคับใช้กฎหมายทางการค้าอย่างมีประสิทธิภาพ ในการนี้ กลุ่มประเทศภาคีอาจร่วมมือกันในประเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายการแข่งขันทางการค้าผ่านองค์กรกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าภายใต้กฎระเบียบ ระเบียบข้อบังคับ และผลประโยชน์อันสำคัญของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย ในขอบเขตทรัพยากรที่มีอยู่ของแต่ละฝ่าย รูปแบบของความร่วมมือดังกล่าวอาจรวมถึง

- (เอ) การแจ้งโดยประเทศภาคีฝ่ายหนึ่งไปยังประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายของตนซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์อันสำคัญของภาคีอีกฝ่ายนั้น โดยเร็วเท่าที่จะเป็นไปได้ตามสมควร

⁴ ขอนี้ใช้บังคับตาม

- (เอ) ภาคผนวก 15 เอ (การบังคับใช้ข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) แก่บรูไนดารุสซาลาม)
- (บี) ภาคผนวก 15 บี (การบังคับใช้ข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) แก่กัมพูชา)
- (ซี) ภาคผนวก 15 ซี (การบังคับใช้ข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) แก่ สปป.ลาว) และ
- (ดี) ภาคผนวก 15 ดี (การบังคับใช้ข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) แก่เมียนมา)

- (บี) เมื่อมีการร้องขอ การปรึกษาหารือกันระหว่างกลุ่มประเทศภาคีเพื่อพิจารณาถึงเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวเนื่องกับการบังคับใช้กฎหมายการแข่งขันทางการค้าซึ่งส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลประโยชน์อันสำคัญของภาคีผู้ร้อง
- (ซี) เมื่อมีการร้องขอ การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกลุ่มภาคีเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจหรือเพื่ออำนวยความสะดวกในการบังคับใช้กฎหมายการแข่งขันทางการค้าอย่างมีประสิทธิภาพ และ
- (ดี) เมื่อมีการร้องขอการประสานงานการปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายระหว่างกลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน ซึ่งเป็นการกระทำเดียวกันหรือเกี่ยวข้องกัน

ข้อ 5

ความลับของข้อมูล

1. บทนี้ไม่บังคับให้ประเทศภาคีหนึ่งต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยขัดต่อกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และผลประโยชน์อันสำคัญของประเทศภาคีนั้น
2. ในกรณีที่ประเทศภาคีหนึ่งร้องขอข้อมูลอันเป็นความลับตามบทนี้ ประเทศภาคีผู้ร้องขอจะต้องแจ้งต่อประเทศภาคีที่ได้รับการร้องขอเกี่ยวกับ
 - (เอ) วัตถุประสงค์แห่งการร้องขอนั้น
 - (บี) เจตนารมณ์ในการนำข้อมูลที่ร้องขอไปใช้ และ
 - (ซี) กฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับใด ๆ ของประเทศภาคีผู้ร้องขอซึ่งอาจกระทบต่อความลับของข้อมูล หรือซึ่งอาจบังคับให้นำข้อมูลนั้นไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่นที่ประเทศภาคีที่ได้รับการร้องขอไม่ได้ตกลงไว้

3. การแลกเปลี่ยนข้อมูลอันเป็นความลับระหว่างกลุ่มประเทศภาคีใด ๆ และการใช้ข้อมูลดังกล่าวจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อตกลงและเงื่อนไขซึ่งได้ตกลงกันโดยประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง

4. หากข้อมูลที่ได้รับการแลกเปลี่ยนกันภายใต้บทนี้เป็นข้อมูลที่ได้รับการแลกเปลี่ยนกันบนพื้นฐานอันเป็นความลับ ในกรณีเช่นนี้ เว้นแต่จะสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ประเทศภาคีที่รับข้อมูลนั้นต้อง

- (เอ) รักษาความลับของข้อมูลที่ได้รับมานั้น
- (บี) ใช้ข้อมูลที่ได้รับมานั้นตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ ณ เวลาที่มีการร้องขอเท่านั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตโดยประเทศภาคีที่ให้ข้อมูลนั้นเป็นอย่างอื่น
- (ซี) ไม่ใช้ข้อมูลที่ได้รับมานั้นเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีอาญาโดยศาล หรือผู้พิพากษา เว้นแต่ข้อมูลดังกล่าวนั้นได้จัดหามาเพื่อใช้ในการพิจารณาคดีอาญาผ่านช่องทางการทูตหรือช่องทางอื่นที่กำหนดไว้ในกฎหมายของประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง
- (ดี) ไม่เปิดเผยข้อมูลที่ได้รับมานั้นให้แก่หน่วยงาน องค์กร หรือบุคคลอื่นที่ไม่ได้รับอนุญาตจากประเทศภาคีที่ให้ข้อมูลนั้น และ
- (อี) ปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่นใดที่ภาคีที่ให้ข้อมูลนั้นได้กำหนดไว้

ข้อ 6

ความร่วมมือทางเทคนิคและการสร้างขีดความสามารถ

กลุ่มประเทศภาคีตกลงกันว่า เป็นผลประโยชน์ร่วมกันในอันที่จะทำงานร่วมกัน ทั้งในระดับพหุภาคีและทวิภาคีในกิจกรรมความร่วมมือทางเทคนิค เพื่อสร้างขีดความสามารถที่จำเป็นในการเสริมสร้างการพัฒนา นโยบายด้านการแข่งขันทางการค้าและการคุ้มครองผู้บริโภค และการบังคับใช้กฎหมายการแข่งขันทางการค้าและการคุ้มครองผู้บริโภคโดยคำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่ของกลุ่มประเทศภาคี กิจกรรมความร่วมมือทางเทคนิคอาจรวมถึง

- (เอ) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์และข้อมูลที่ไม่เป็นความลับในการพัฒนาและการบังคับใช้กฎหมายและนโยบายการแข่งขันทางการค้าและการคุ้มครองผู้บริโภค
- (บี) การแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่เพื่อวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรม
- (ซี) การแลกเปลี่ยนที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายและกฎหมายการแข่งขันทางการค้าและการคุ้มครองผู้บริโภค
- (ดี) การเข้าร่วมหลักสูตรการฝึกอบรมด้านนโยบายและกฎหมายการแข่งขันทางการค้าและการคุ้มครองผู้บริโภคของเจ้าหน้าที่ในฐานะวิทยากร ที่ปรึกษา หรือผู้เข้าร่วมหลักสูตรดังกล่าว
- (อี) การเข้าร่วมโครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ และ
- (เอฟ) รูปแบบกิจกรรมความร่วมมือทางเทคนิคอื่นใดที่กลุ่มประเทศภาคีได้ตกลงกัน

ข้อ 7

การคุ้มครองผู้บริโภค

1. กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงความสำคัญของกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคและการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว ตลอดจนความร่วมมือระหว่างกลุ่มภาคีในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของบทนี้
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งกฎหมายหรือระเบียบในการห้ามใช้แนวปฏิบัติทางการค้าที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิด หรือข้อความที่เป็นเท็จ หรือจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญ
3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องจัดตั้งหรือคงไว้ซึ่งหน่วยงานที่มีอำนาจในการดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบด้านการคุ้มครองผู้บริโภคของตนอย่างมีประสิทธิภาพ
4. กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงความสำคัญในการประกาศคำแนะนำหรือคำเตือนสาธารณะต่อแนวปฏิบัติทางการค้าที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิด หรือข้อความที่เป็นเท็จ หรือจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญ ภายใต้กฎหมายและระเบียบของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย
5. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญในการส่งเสริมความตระหนักรู้ให้กับผู้บริโภคเกี่ยวกับสิทธิของผู้บริโภค และการเข้าถึงกลไกการเยียวยาผู้บริโภค รวมทั้งบทบาทขององค์กรของผู้บริโภค และการกำกับดูแลตนเองของภาคอุตสาหกรรมในการสร้างความตระหนักรู้ถึงสิทธิของผู้บริโภค และภาคีแต่ละฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนรู้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศระหว่างประเทศ
6. กลุ่มประเทศภาคีอาจร่วมมือและประสานงานกันในเรื่องที่ได้รับประโยชน์ร่วมกันในด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ความร่วมมือและการประสานงานเช่นว่านั้นจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีตามทรัพยากรที่มีอยู่

7. กลุ่มประเทศภาคีอาจแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลและการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคของตนผ่านหน่วยงานคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย การแลกเปลี่ยนข้อมูลใด ๆ จะต้องสอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ และประโยชน์อันสำคัญของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย ในขอบเขตทรัพยากรที่มีอยู่ของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย และเป็นไปตามข้อกำหนดและความคุ้มครองในข้อ 5 (การจัดการกับข้อมูลที่เป็นความลับ)

ข้อ 8

การปรึกษาหารือ

เพื่อสร้างเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันในระหว่างกลุ่มประเทศภาคี หรือเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายใต้บทนี้ เมื่อมีการร้องขอ ประเทศภาคีที่ได้รับการร้องขอต้องเข้าสู่กระบวนการปรึกษาหารือกับประเทศภาคีผู้ร้องขอ ในการร้องขอดังกล่าว ประเทศภาคีผู้ร้องขอต้องชี้แจง หากเกี่ยวข้องว่าเรื่องนั้นกระทบต่อผลประโยชน์สำคัญ รวมถึงการค้าหรือการลงทุนระหว่างกลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องอย่างไร ประเทศภาคีที่ได้รับการร้องขอต้องให้การพิจารณาอย่างเต็มที่และเต็มใจ ต่อข้อกังวลของประเทศภาคีผู้ร้องขอ

ข้อ 9

จุดติดต่อ

เพื่อให้มั่นใจว่า ความร่วมมือทางเทคนิคภายใต้บทนี้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง กลุ่มประเทศภาคีต้องแต่งตั้งผู้ประสานงานสำหรับความร่วมมือทางเทคนิคและการแลกเปลี่ยนข้อมูลภายใต้บทนี้

ข้อ 10

การไม่ใช้บังคับบทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท)

บทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท) ต้องไม่ใช้บังคับแก่เรื่องใดที่เกิดขึ้นภายใต้บทนี้

ภาคผนวก 15 เอ

**การใช้บังคับข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน)
และข้อ 4 (ความร่วมมือ) แก่บรูไนดารุสซาลาม**

1. ในกรณีที่บรูไนดารุสซาลามยังมิได้ปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้วรรค 1 และ 2 ของข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) ในวันที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับ บรูไนดารุสซาลามต้องปฏิบัติตามพันธกรณีดังกล่าวไม่ช้ากว่าสาม (3) ปีนับแต่วันที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับ
2. วรรค 3 ถึง 11 ของข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) ใช้บังคับกับบรูไนดารุสซาลามโดยเร็วที่สุดเท่าที่บรูไนดารุสซาลามปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้วรรค 1 และ 2 ของข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม ไม่ช้ากว่าสาม (3) ปีนับแต่วันที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับ
3. ในช่วงระยะเวลาเปลี่ยนผ่านสาม (3) ปีดังกล่าว บรูไนดารุสซาลามต้องดำเนินการที่จำเป็น เพื่อให้มั่นใจว่าจะสามารถปฏิบัติตามข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) ได้เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสาม (3) ปีดังกล่าว และจะต้องพยายามปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ข้อเหล่านั้นก่อนสิ้นสุดระยะเวลานั้น
4. ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอจากประเทศภาคีหนึ่ง บรูไนดารุสซาลามต้องแจ้งให้กลุ่มประเทศภาคีทราบถึงความก้าวหน้าในการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีภายใต้ข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) ตั้งแต่วันที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับจนถึงก่อนที่ห้วงระยะเวลาสาม (3) ปีจะสิ้นสุดลง

ภาคผนวก 15 ปี

การใช้บังคับข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน)

และข้อ 4 (ความร่วมมือ) แก่กัมพูชา

1. ในกรณีที่กัมพูชายังไม่ได้ปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้วรรค 1 และ 2 ของข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) ในวันที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับ กัมพูชาต้องปฏิบัติตามพันธกรณีดังกล่าวไม่ช้ากว่าห้า (5) ปีนับแต่วันที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับ
2. วรรค 3 ถึง 11 ของข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) ใช้บังคับกับกัมพูชาโดยเร็วที่สุดเท่าที่กัมพูชาปฏิบัติตาม พันธกรณีภายใต้วรรค 1 และ 2 ของข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม ไม่ช้ากว่าห้า (5) ปีนับแต่วันที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับ
3. ในช่วงระยะเวลาเปลี่ยนผ่านเปลี่ยนผ่านห้า (5) ปีดังกล่าว กัมพูชาต้องดำเนินการที่จำเป็นเพื่อประกันว่าจะสามารถปฏิบัติตามข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) ได้เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาห้า (5) ปีดังกล่าว และจะต้องพยายามปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ข้อเหล่านั้นก่อนสิ้นสุดระยะเช่นว่านั้น
4. ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอจากประเทศภาคีหนึ่ง กัมพูชาต้องแจ้งให้กลุ่มประเทศภาคีทราบถึงความก้าวหน้าในการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีภายใต้ข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) ตั้งแต่วันที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับจนถึงก่อนที่ห้วงระยะเวลาห้า (5) ปีจะสิ้นสุดลง

ภาคผนวก 15 ซี

การใช้บังคับข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน)

และข้อ 4 (ความร่วมมือ) แก่ สปป.ลาว

1. ในกรณีที่ สปป.ลาว ยังมิได้ปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้วรรค 1 และ 2 ของข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) ในวันที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับ สปป.ลาว ต้องปฏิบัติตามพันธกรณีดังกล่าวไม่ช้ากว่าสาม (3) ปีนับแต่วันที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับ
2. วรรค 3 ถึง 11 ของข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) ใช้บังคับกับ สปป.ลาว โดยเร็วที่สุดเท่าที่ สปป.ลาว ปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้วรรค 1 และ 2 ของข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม ไม่ช้ากว่าสาม (3) ปีนับแต่วันที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับ
3. ในช่วงระยะเวลาเปลี่ยนผ่านสาม (3) ปีดังกล่าว สปป.ลาว ต้องดำเนินการที่จำเป็นเพื่อประกันว่าจะสามารถปฏิบัติตามข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) ได้เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสาม (3) ปีดังกล่าว และจะต้องพยายามปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ข้อเหล่านั้นก่อนสิ้นสุดระยะเวลานั้น
4. ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอจากประเทศภาคีหนึ่ง สปป.ลาว ต้องแจ้งให้กลุ่มประเทศภาคีทราบถึงความก้าวหน้าในการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีภายใต้ข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) ตั้งแต่วันที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับจนถึงก่อนที่ห้วงระยะเวลาสาม (3) ปีจะสิ้นสุดลง

ภาคผนวก 15 ดี

การใช้บังคับข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน)

และข้อ 4 (ความร่วมมือ) แก่ เมียนมา

1. ในกรณีที่เมียนมายังมิได้ปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้วรรค 1 และ 2 ของข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) ในวันที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับ เมียนมาต้องปฏิบัติตามพันธกรณีดังกล่าวไม่ช้ากว่าสาม (3) ปีนับแต่วันที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับ
2. วรรค 3 ถึง 11 ของข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) ใช้บังคับกับเมียนมาโดยเร็วที่สุดเท่าที่เมียนมาปฏิบัติตาม พันธกรณีภายใต้วรรค 1 และ 2 ของข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม ไม่ช้ากว่าสาม (3) ปีนับแต่วันที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับ
3. ในช่วงระยะเวลาเปลี่ยนผ่านสาม (3) ปีดังกล่าว เมียนมาต้องดำเนินการที่จำเป็นเพื่อประกันว่าจะสามารถปฏิบัติตามข้อ 3 (มาตรการที่เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จำกัดการแข่งขัน) และข้อ 4 (ความร่วมมือ) ได้เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสาม (3) ปีดังกล่าว และจะต้องพยายามปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ข้อเหล่านั้นก่อนสิ้นสุดระยะเวลานั้น
4. ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอจากประเทศภาคีหนึ่ง เมียนมาต้องแจ้งให้กลุ่มภาคีทราบถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาและใช้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับด้านการแข่งขันทางการค้า และจัดตั้งหน่วยงานหนึ่ง (1) แห่ง หรือมากกว่า เพื่อการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับอย่างมีประสิทธิภาพ ตั้งแต่วันที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับ

16. แทนที่บทที่ 16 (บทบัญญัติเกี่ยวกับสถาบัน) ด้วย

บทที่ 16

วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย

ข้อ 1

วัตถุประสงค์

1. กลุ่มประเทศภาคียอมรับว่าวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย มีบทบาทสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ การจ้างงาน และนวัตกรรม และมุ่งส่งเสริมการแบ่งปันข้อมูลและการทำงานร่วมกันเพื่อเพิ่มความสามารถของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อยในการใช้ประโยชน์จากสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากความตกลงนี้
2. กลุ่มประเทศภาคีรับรู้ว่ามีวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉินสาธารณะมากกว่าวิสาหกิจขนาดใหญ่อย่างไม่ได้สัดส่วน บทนี้จึงมุ่งส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มประเทศภาคี เพื่ออำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย ในด้านการค้าระหว่างประเทศและในการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการค้า
3. กลุ่มประเทศภาคีรับรู้ว่ามีหลายบทในความตกลงนี้ประกอบด้วยข้อบทที่ช่วยส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย ในความตกลงนี้

ข้อ 2

การแบ่งปันข้อมูล

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องส่งเสริมการแบ่งปันข้อมูลของความตกลงนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย ซึ่งรวมถึงการจัดตั้งและการบำรุงรักษาแพลตฟอร์มข้อมูลที่เข้าถึงได้โดยสาธารณะ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ และแนวปฏิบัติที่ดีระหว่างกลุ่มประเทศภาคี

2. ข้อมูลที่เข้าถึงได้โดยสาธารณะดังที่กล่าวถึงในวรรค 1 จะรวมถึง
 - (เอ) ถ้อยคำแบบเต็มของความตกลง
 - (บี) ข้อมูลด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการค้าและการลงทุนที่ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายเห็นว่าเกี่ยวข้องกับวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย และ
 - (ซี) ข้อมูลเกี่ยวกับภาคธุรกิจอื่น ๆ ที่ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายเห็นว่ามิใช่ประโยชน์ต่อวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย ที่สนใจจะรับสิทธิประโยชน์จากโอกาสที่เกิดตามความตกลงนี้
3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องทำให้ข้อมูลที่กล่าวถึงในวรรค 1 เข้าถึงได้โดยสาธารณะไม่ว่าจะผ่านเว็บไซต์ AANZFTA¹ หรือเว็บไซต์ที่สร้างโดยประเทศภาคี
4. ช่องทางตามวรรค 3 ที่ประเทศภาคีทำให้ข้อมูลเข้าถึงได้โดยสาธารณะ ซึ่งรวมถึงช่องทางออนไลน์ ข้อมูลดังกล่าวให้รวมถึงลิงก์ไปสู่เว็บไซต์ของประเทศภาคีอื่น ๆ หรือลิงก์ไปสู่เว็บไซต์ AANZFTA
5. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องทบทวนข้อมูลทีกล่าวถึงในวรรค 2 และลิงก์ที่กล่าวถึงในวรรค 4 เป็นประจำหรือตามที่ประเทศภาคีอื่นร้องขอ เพื่อให้มั่นใจว่าข้อมูลที่เผยแพร่ถูกต้องและทันสมัย
6. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องทำงานเพื่อให้มั่นใจว่าข้อมูลที่ทำให้เข้าถึงได้โดยสาธารณะตามข้อนี้ในรูปแบบที่ง่ายต่อการนำไปใช้โดยวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย หากเป็นไปได้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องพยายามทำให้ข้อมูลที่กล่าวถึงในวรรค 2 สามารถเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ

¹ เว็บไซต์ AANZFTA สามารถเข้าถึงได้ที่ <https://aanzfta.asean.org>

ข้อ 3

ความร่วมมือ

1. กลุ่มประเทศภาคีต้องสร้างความเข้มแข็งในการร่วมมือกันภายใต้บทนี้ผ่านการแข่งขันและแลกเปลี่ยนข้อมูลจากแนวปฏิบัติที่ดีที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย ความร่วมมือดังกล่าวรวมถึง

- (เอ) สนับสนุนการบังคับใช้กฎระเบียบทางการค้าที่อำนวยความสะดวกและมีความโปร่งใส อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ
- (บี) ยกกระตักการเข้าถึงตลาดและการมีส่วนร่วมในห่วงโซ่มูลค่าโลกของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย รวมถึงการส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจ
- (ซี) ส่งเสริมการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์โดยวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย
- (ดี) ค้นหาโอกาสเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการสำหรับผู้ประกอบการของกลุ่มประเทศภาคี
- (อี) ส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อยเข้าสู่ระบบ
- (เอฟ) สนับสนุนนวัตกรรมและการใช้เทคโนโลยี ซึ่งรวมถึงการสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัลและวิสาหกิจเริ่มต้นที่ใช้นวัตกรรม
- (จี) ส่งเสริมความตระหนักรู้ ความเข้าใจ และการใช้ระบบทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพโดยวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย

- (เอช) ส่งเสริมหลักปฏิบัติที่ดีด้านกฎระเบียบและเสริมสร้างขีดความสามารถในการออกและบังคับใช้ระเบียบและนโยบาย รวมทั้งโครงการที่ช่วยพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย
- (ไอ) ช่วยให้วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย พัฒนาขีดความสามารถด้านความยั่งยืน
- (เจ) สนับสนุนระบบนิเวศน์ที่ไม่หยุดนิ่งและนำไปสู่ความยั่งยืนสำหรับวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อยในภูมิภาค
- (เค) ให้ข้อมูลด้านการส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อยที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการในแต่ละระดับการเติบโต
- (แอล) สนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย ใช้โอกาสที่เกิดจากประเด็นและแนวโน้มใหม่ๆ ซึ่งรวมถึงประเด็นเศรษฐกิจสีเขียว
- (เอ็ม) สร้างความเข้มแข็งของทุนมนุษย์และความสามารถในการบริหารพนักงานที่มีศักยภาพสูงของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย
- (เอ็น) สนับสนุนการยกระดับขีดความสามารถและการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย
- (โอ) สนับสนุนองค์ความรู้และความสามารถของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย ในการใช้ความตกลงการค้าเสรี

2. การดำเนินกิจกรรมความร่วมมือภายใต้บันทึกนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมด้านทรัพยากร ขอบเขตงาน และเงื่อนไข ตามที่กลุ่มประเทศภาคีตกลงร่วมกัน

ข้อ 4

จุดติดต่อ

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องแจ้งต่อประเทศภาคีอื่นถึงจุดติดต่อของตนภายใน 30 วัน นับจากวันที่พิธีสารฉบับที่ 2 ของประเทศภาคีนั้นมีผลบังคับใช้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องแจ้งประเทศภาคีอื่นทันทีถึงการเปลี่ยนแปลงจุดติดต่อของตน

ข้อ 5

คณะกรรมการด้านวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย

1. ในการนี้ กลุ่มประเทศภาคีได้แต่งตั้งคณะกรรมการด้านวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย (คณะกรรมการด้านเอ็มเอสเอ็มอี) ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่รัฐของกลุ่มประเทศภาคี
2. คณะกรรมการด้านเอ็มเอสเอ็มอี ต้องทำหน้าที่
 - (เอ) ระบุช่องทางในการช่วยวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อยของกลุ่มประเทศภาคี เพื่อให้ได้ประโยชน์จากโอกาสทางการค้าและสิทธิประโยชน์ภายใต้ความตกลงนี้ ซึ่งอาจรวมถึงการแลกเปลี่ยนและการแบ่งปันข้อมูลผ่านการสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การให้คำปรึกษาด้านการส่งออกที่ดำเนินการโดยกลุ่มประเทศภาคี
 - (บี) พิจารณาประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อยตามความเหมาะสมและตามที่กลุ่มประเทศภาคีตกลงร่วมกัน รวมถึงประเด็นที่ถูกหยิบยกรื้อขึ้นโดยวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย ที่เกี่ยวกับความสามารถในการได้สิทธิประโยชน์จากความตกลง และ
 - (ซี) รายงานต่อคณะกรรมการการร่วมความตกลงการค้าเสรีตามที่กำหนด และให้ข้อเสนอแนะแก่คณะกรรมการการร่วมความตกลงการค้าเสรีตามความเหมาะสม

3. คณะกรรมการด้านเอ็มเอสเอ็มอี ต้องประสานงานแผนงานของตนกับคณะกรรมการอื่นที่เกี่ยวข้องที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ความตกลงนี้ และต้องส่งรายงานการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ต่อคณะกรรมการร่วมความตกลงการค้าเสรีตามความเหมาะสม
4. คณะกรรมการด้านเอ็มเอสเอ็มอี อาจทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญที่เหมาะสม องค์การระหว่างประเทศ และภาคเอกชน เพื่อดำเนินการตามแผนงานและกิจกรรมของตน รวมถึงผ่านการปรึกษาหารือและการสนทนาแลกเปลี่ยนกับวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย ตามที่กลุ่มประเทศภาคีจะได้ตกลงกัน
5. คณะกรรมการด้านเอ็มเอสเอ็มอี ต้องประชุมภายใน 1 ปี นับจากวันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลบังคับใช้และหลังจากนั้นประชุมตามที่กลุ่มประเทศภาคีกำหนด

ข้อ 6

การไม่ใช้บังคับการระงับข้อพิพาท

กลไกการระงับข้อพิพาทในความตกลงนี้ต้องไม่ใช้บังคับกับเรื่องใด ๆ ที่เกิดขึ้นภายใต้บทนี้

17. แทนที่บทที่ 17 (การปรึกษาและกลไกการระงับข้อพิพาท) ด้วย

บทที่ 17 การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ

ข้อ 1 วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของบทนี้คือการตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมความโปร่งใสของกฎหมายระเบียบ และกระบวนการ การอำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย มีความเที่ยงธรรม ส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างด้านสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และการใช้การจัดซื้อจัดจ้างแบบอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือของกลุ่มประเทศภาคีภายใต้การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ

ข้อ 2 ขอบเขต

1. บทนี้จะใช้บังคับกับกฎหมาย ระเบียบ และกระบวนการของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย ภายใต้การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐของหน่วยงานภาครัฐในส่วนกลาง ตามกำหนดหรือประกาศของแต่ละประเทศภาคีแต่ละฝ่ายเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะบทนี้
2. บทนี้ไม่บังคับใช้กับประเทศภาคีที่เป็นประเทศด้อยพัฒนาในการดำเนินการตามข้อบังคับดังกล่าวในเรื่อง ความโปร่งใสและความร่วมมือ โดยประเทศภาคีที่เป็นประเทศด้อยพัฒนาอาจได้รับประโยชน์จากความร่วมมือระหว่างประเทศภาคี

ข้อ 3 หลักการทั่วไป

กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงบทบาทของการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐในการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของภูมิภาคในอนาคต เพื่อให้เป็นการส่งเสริมการเจริญเติบโตและการจ้างงาน การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐเป็นการเปิดแข่งขันระหว่างประเทศ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายควรต้องพิจารณาถึงวิธีการส่งเสริมและการดำเนินการตามหลักการสำคัญของความโปร่งใส ความคุ้มค่า และความรับผิดชอบ และกระบวนการอันชอบธรรมในการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ และสอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ และขั้นตอนของประเทศภาคีตามความเหมาะสม

ข้อ 4

ความโปร่งใส

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายควรมีกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้างที่เผยแพร่สู่สาธารณะ รวมถึงขอบเขตการจัดซื้อจัดจ้าง และถ้าเป็นไปได้ต้องมีการเผยแพร่ข้อมูลที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เสนอราคาทราบ และเผยแพร่ประกาศผลผู้ชนะการคัดเลือก
2. ถ้าประเทศภาคีมีกฎหมาย ระเบียบ หรือกระบวนการที่ให้สิทธิพิเศษแก่สินค้า บริการ หรือผู้ประกอบการ รวมถึงวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย ประเทศภาคีต้องพยายามปรับปรุง กฎหมาย ระเบียบ หรือกระบวนการ รวมทั้งหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคุณสมบัติให้เผยแพร่ต่อสาธารณะ
3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายพยายามที่จะเปิดเผยและปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยโดยอ้างอิงจากย่อหน้า 1. และย่อหน้า 2. ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ เท่าที่กระทำได้และเหมาะสม
4. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดในภาคผนวก เอ (เอกสารหรือวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ที่กลุ่มประเทศภาคีใช้สำหรับการเผยแพร่ข้อมูลให้เกิดความโปร่งใส) ซึ่งเป็นเอกสารหรือวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่ประเทศภาคีใช้สำหรับการเผยแพร่ข้อมูลอ้างอิงในย่อหน้า 1. และย่อหน้า 2.
5. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องพยายามที่จะทำข้อมูลอ้างอิงในย่อหน้า 1. และย่อหน้า 2. ให้อยู่ในรูปแบบของภาษาอังกฤษ
6. เมื่อมีข้อเรียกร้องของผู้ประกอบการที่ไม่ชนะการประมูล หน่วยงานจัดซื้อของประเทศภาคีต้องสนับสนุนให้มีการชี้แจงข้อมูล เหตุผล คำอธิบายแก่ผู้ประกอบการที่ไม่ชนะการประกวดราคา หรืออธิบายเหตุผลของผู้ประกอบการที่ไม่ชนะการประมูลเท่าที่กระทำได้และเหมาะสม

ข้อ 5

การใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์

ในส่วนการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานที่ดำเนินการภายใต้ข้อบทการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ กลุ่มประเทศสมาชิกต้องพยายามใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ให้ครอบคลุมขอบเขตกว้างขวางที่สุดเท่าที่ปฏิบัติได้ เพื่อเผยแพร่ประกาศ เอกสารประกวดราคา การแลกเปลี่ยนข้อมูล การสื่อสาร และการเสนอราคา

ข้อ 6

การจัดซื้อจัดจ้างสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลุ่มประเทศภาคีควรตระหนักว่ารัฐสามารถอุดหนุนสินค้า บริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ดังนั้น กลุ่มประเทศภาคีต้องพยายามรวบรวมนโยบายและแนวทางปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนให้ครอบคลุมที่เป็นไปได้และเหมาะสม

ข้อ 7

ความถูกต้องและเป็นธรรมในการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องแน่ใจว่ามีกฎหมายอาญาและกฎหมายปกครอง ระเบียบและกระบวนการที่ว่าด้วยเรื่องการทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ ซึ่งรวมถึงการตัดสินใจในการเข้าร่วมการจัดซื้อจัดจ้างของประเทศภาคีทั้งที่กำหนดระยะเวลาหรือไม่กำหนดระยะเวลา กับผู้ค้าที่ประเทศภาคีพิจารณาแล้วว่ามีส่วนร่วมในการฉ้อโกงหรือกระทำความผิดกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐในอาณาเขตของประเทศภาคี
2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายควรต้องมีกฎหมาย ระเบียบหรือกระบวนการที่มีศักยภาพในการจัดการปัญหาความขัดแย้งกันด้านผลประโยชน์ทับซ้อน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการมีอิทธิพลเหนือการจัดซื้อจัดจ้าง

ข้อ 8

การอำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย

กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงความสำคัญของการอุดหนุนวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย ให้มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการจ้างงาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการอำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย ในการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ

ข้อ 9

ความร่วมมือ

กลุ่มประเทศภาคีต้องพยายามที่จะร่วมมือในเรื่องที่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ เพื่อให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้นเกี่ยวกับระบบการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย ความร่วมมือดังกล่าวอาจรวมถึง

- (เอ) การแลกเปลี่ยนข้อมูลของกลุ่มประเทศภาคีด้านกฎหมาย ระเบียบ และ กระบวนการ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันข้างต้น
- (บี) การดำเนินการอบรมให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคหรือการเสริมสร้าง ความสามารถของกลุ่มประเทศภาคีและการแบ่งปันของข้อมูล
- (ซี) การแบ่งปันข้อมูลเรื่องแนวทางปฏิบัติที่ดี รวมถึงในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจ ขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย
- (ดี) การแบ่งปันข้อมูลบนแพลตฟอร์มอิเล็กทรอนิกส์
- (อี) การแบ่งปันข้อมูลบนพื้นฐานการพัฒนาและขยายการใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ในระบบการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ

ข้อ 10

การทบทวน

กลุ่มประเทศภาคีอาจทบทวนข้อบทนี้โดยการอ้างอิงจากข้อบทที่ 10 (การทบทวน) ของบทที่ 21 (บทบัญญัติสุดท้าย) รวมทั้งตั้งใจจะปรับปรุงบทนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐซึ่งต้องเห็นพ้องร่วมกันโดยกลุ่มประเทศภาคี

ข้อ 11

จุดติดต่อ

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดจุดติดต่อจำนวนหนึ่งจุดหรือมากกว่า เพื่ออำนวยความสะดวก ความร่วมมือ และการแบ่งปันข้อมูลภายใต้บทนี้ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับ และแจ้งให้ประเทศภาคีอื่นทราบรายละเอียดการติดต่อของจุดติดต่อนั้น โดยประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแจ้งประเทศภาคีอื่นในทันทีที่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดของจุดติดต่อของตน

ข้อ 12

การไม่บังคับใช้กับกลไกการระงับข้อพิพาท

กลไกการระงับข้อพิพาทในความตกลงนี้ต้องไม่ใช้บังคับกับเรื่องใด ๆ ที่เกิดขึ้นภายใต้บทนี้

ภาคผนวก 17A

เอกสารหรือระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้งานโดยประเทศสมาชิก
สำหรับการเผยแพร่ข้อมูลความโปร่งใส

ออสเตรเลีย:

ประกาศทั่วไปของกฎหมาย ระเบียบ

- www.legislation.gov.au

ประกาศของกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง

- www.finance.gov.au

ประกาศของผู้ชนะการประมูลและโอกาสของผู้เสนอราคา

- www.tenders.gov.au

บรูไน ดารุสซาลาม:

ประกาศกฎและระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ

- www.mofe.gov.bn/divisions/state-tenders-board-general-information.aspx
- www.mofe.gov.bn/divisions/state-tender-board-downloads.aspx

ประกาศประกวดราคา

- www.pelitabrunei.gov.bn/Lists/IklanIklan/Iklan%20Tawaran.aspx

อินโดนีเซีย:

ประกาศกฎหมาย ระเบียบ และกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ ประกาศผู้เสนอราคา

- <https://inaproc.id>

มาเลเซีย:

ประกาศกฎหมายทั่วไป ระเบียบ และกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ

- <https://www.mof.gov.my/portal/ms>

นิวซีแลนด์:

ประกาศกฎหมายทั่วไปและระเบียบด้านการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ

- www.legislation.govt.nz

ประกาศกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ

- www.procurement.govt.nz

ประกาศผู้เสนอราคา

- www.gets.govt.nz

ฟิลิปปินส์:

ประกาศกฎหมายทั่วไป ระเบียบ และกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ

- www.officialgazette.gov.ph
- www.gppb.gov.ph

ประกาศผู้เสนอราคา

- www.philgeps.gov.ph

สิงคโปร์:

ประกาศกฎหมายทั่วไปและระเบียบ

- <http://sso.agc.gov.sg>

ประกาศกระบวนการและผู้เสนอราคาการจัดซื้อจัดจ้าง

- www.gebiz.gov.sg

ไทย:

ประกาศกฎหมายทั่วไป ระเบียบ กระบวนการ และผู้เสนอราคา

- www.gprocurement.go.th

เวียดนาม:

ประกาศกฎหมายทั่วไป ระเบียบ กระบวนการ และผู้เสนอราคา

- <https://muasamcong.mpi.gov.vn>

18. แทนที่บทที่ 18 (บทบัญญัติสุดท้าย) ด้วย

บทที่ 18

บทบัญญัติและข้อยกเว้นทั่วไป

ข้อ 1

ข้อยกเว้นทั่วไป

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทที่ 2 (การคำสินค้า) บทที่ 3 (กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า) บทที่ 4 (พิธีการศุลกากรและการอำนวยความสะดวกทางการค้า) บทที่ 5 (มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช) บทที่ 6 (มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง) บทที่ 10 (พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์) และบทที่ 11 (การลงทุน) ให้ผนวกรวมข้อ 20 ของแกตต์ 1994 เข้ามาไว้และเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้โดยอนุโลม
2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทที่ 8 (การค้าบริการ) บทที่ 9 (การเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา) บทที่ 10 (พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์) และบทที่ 11 (การลงทุน) ให้ผนวกรวมข้อ 14 ของแกตส์ รวมถึงส่วนเชิงบรรทัดเข้ามาไว้และเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้โดยอนุโลม
3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงฉบับนี้ กลุ่มประเทศภาคีเข้าใจว่ามาตรการที่กล่าวถึงในข้อ 20 (เอฟ) ของแกตต์ 1994 รวมถึงมาตรการที่จำเป็นเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินบัติของชาติ หรือสถานที่เฉพาะที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์หรือโบราณคดี หรือมาตรการที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนภูมิทัศน์ที่มีคุณค่าแห่งชาติ¹

¹ “นฤมิตศิลป์” หมายรวมถึง นาฏกรรม – ซึ่งรวมถึงการละคร การเต้น และการดนตรี – ทัศนศิลป์และงานฝีมือ งานวรรณกรรม ภาพยนตร์และวิดีโอ ภาษาศิลป์ เนื้อหาสร้างสรรค์ที่ปรากฏออนไลน์ ประเพณีปฏิบัติท้องถิ่น และการแสดงออกทางวัฒนธรรมแบบร่วมสมัย และ สื่อดิจิทัลแบบตอบสนองได้ และงานศิลป์แบบผสมผสาน ซึ่งรวมถึงงานศิลป์อื่นๆ ที่ใช้เทคโนโลยีใหม่เพื่อทำให้เหนือไปกว่าการแบ่งประเภทงานศิลป์ออกจากกัน คำดังกล่าวให้ขยายความรวมไปถึงกิจกรรมทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอ การดำเนินการ และการตีความซึ่งงานศิลป์และการศึกษาและพัฒนาการทางด้านเทคนิคของรูปแบบและกิจกรรมของงานศิลป์เหล่านี้

4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทที่ 8 (การค้าบริการ) และบทที่ 11 (การลงทุน) ไม่มีความใดในบทเหล่านี้ที่จะตีความว่า ห้ามประเทศภาคีนำมาใช้หรือบังคับใช้ซึ่งมาตรการที่จำเป็นเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินสมบัติของชาติ หรือสถานที่เฉพาะที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์หรือโบราณคดี หรือมาตรการที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนนวัตศิลป์ที่มีคุณค่าแห่งชาติ² โดยให้อยู่ภายใต้บังคับของข้อกำหนดว่า มาตรการดังกล่าวจะต้องไม่ใช่บังคับในลักษณะที่จะก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติตามอำเภอใจหรืออย่างไม่มีเหตุผลระหว่างกลุ่มประเทศภาคีซึ่งอยู่ในสภาพการณ์เดียวกัน หรือก่อให้เกิดข้อจำกัดทางการค้าบริการหรือการลงทุนโดยแอบแฝง

5. ประเทศภาคีจะต้องจัดให้มีการปรึกษาหารือเพื่อที่จะบรรลุข้อตกลงในการปรับเปลี่ยนที่จำเป็นใด ๆ เพื่อคงไว้ซึ่งความสมดุลในภาพรวมของข้อผูกพันของกลุ่มประเทศภาคีภายใต้บทที่ 8 (การค้าบริการ) และบทที่ 11 (การลงทุน) หากประเทศภาคีที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการที่กล่าวถึงในวรรค 4 ร้องขอ

ข้อ 2

ข้อยกเว้นด้านความมั่นคง

ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้ที่จะตีความไปในทางที่จะ

(เอ) กำหนดให้ประเทศภาคีใดให้หรืออนุญาตให้มีการเข้าถึงซึ่งข้อมูลใด ๆ ที่ตนพิจารณาว่า การเปิดเผยข้อมูลนั้นจะขัดต่อผลประโยชน์ในเรื่องความมั่นคงที่จำเป็นของตน หรือ

(บี) ขัดขวางประเทศภาคีในการใช้มาตรการที่ตนเห็นว่ามีความจำเป็นสำหรับ

² “นวัตศิลป์” หมายรวมถึง นาฏกรรม – ซึ่งรวมถึงการละคร การเต้น และการดนตรี – ทัศนศิลป์และงานฝีมือ งานวรรณกรรม ภาพยนตร์และวิดีโอ ภาษาศิลป์ เนื้อหาสร้างสรรค์ที่ปรากฏออนไลน์ ประเพณีปฏิบัติท้องถิ่น และการแสดงออกทางวัฒนธรรมแบบร่วมสมัย และ สื่อดิจิทัลแบบตอบสนองได้ และงานศิลป์แบบผสมผสาน ซึ่งรวมถึงงานศิลป์อื่นๆ ที่ใช้เทคโนโลยีใหม่เพื่อทำให้เหนือไปกว่าการแบ่งประเภทงานศิลป์ออกจากกัน คำดังกล่าวให้ขยายความรวมไปถึงกิจกรรมทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอ การดำเนินการ และการตีความซึ่งงานศิลป์และการศึกษาและพัฒนาการทางด้านเทคนิคของรูปแบบและกิจกรรมของงานศิลป์เหล่านี้

(หนึ่ง) การปฏิบัติตามพันธกรณีของตนภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติ
เพื่อการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ หรือ

(สอง) การปกป้องผลประโยชน์ในเรื่องความมั่นคงที่จำเป็นของตน

ข้อ 3

มาตรการทางภาษี

1. ไม่มีควมใดในความตกลงฉบับนี้ที่จะใช้บังคับกับมาตรการทางภาษี เว้นแต่จะได้กำหนดไว้ในข้อนี้
2. ความตกลงฉบับนี้จะให้สิทธิหรือกำหนดพันธกรณีเกี่ยวกับมาตรการทางภาษีเฉพาะในกรณีนี้
 - (เอ) สิทธิและพันธกรณีดังกล่าว ได้ให้หรือกำหนดไว้ภายใต้ความตกลงฉบับลิวี ที่ โอ;
 - (บี) สิทธิและพันธกรณี ได้ให้หรือกำหนดไว้ภายใต้ข้อ 9 (การโอน) ของบทที่ 11 (การลงทุน); หรือ
 - (ซี) สิทธิและพันธกรณี ได้ให้หรือกำหนดไว้ภายใต้บทที่ 10 (การเวนคืนและการชดเชย) ของบทที่ 11 (การลงทุน)
3. ในกรณีที่ใช้วรรค 2(บี) หรือ (ซี) จะต้องใช้ส่วนบี (ข้อพิพาทด้านการลงทุนระหว่างประเทศภาคีกับผู้ลงทุน) ของบทที่ 11 (การลงทุน) กับมาตรการทางภาษีด้วย
4. ในกรณีที่ไม่มีพิพาทตามที่ระบุไว้ในข้อ 19.1 (ขอบเขตและนิยาม) ของบทที่ 11 (การลงทุน) ที่อาจเกี่ยวข้องกับมาตรการทางภาษี กลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงผู้แทนของหน่วยงานบริหารด้านภาษีของตน จะต้องจัดให้มีการปรึกษาหารือกัน คณะผู้พิจารณาใด ๆ ที่จัดตั้งขึ้นตามส่วนบี (ข้อพิพาทด้านการลงทุนระหว่างประเทศภาคีกับผู้ลงทุน) ของบทที่ 11

(การลงทุน) จะต้องพิจารณาอย่างจริงจังต่อคำตัดสินร่วมของกลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องว่า มาตรการตามปัญหานั้น เป็นมาตรการทางภาษีหรือไม่ อนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ให้ใช้บังคับข้อ 26.7 (การดำเนินการอนุญาโตตุลาการ) ของบทที่ 11 (การลงทุน) โดยอนุโลม

5. ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้ที่จะส่งผลกระทบต่อสิทธิและพันธกรณีของประเทศภาคีใด ๆ ที่มีอยู่ภายใต้อนุสัญญาทางภาษีซึ่งเกี่ยวข้องกับการหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อนที่ใช้บังคับระหว่างกลุ่มประเทศภาคีใด ๆ ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้องซึ่งเกี่ยวข้องกับมาตรการทางภาษีระหว่างความตกลงฉบับนี้และอนุสัญญาทางภาษีดังกล่าว ให้ถือตามอย่างหลัง การปรึกษาหารือใด ๆ ระหว่างกลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องว่า ความไม่สอดคล้องซึ่งเกี่ยวข้องกับมาตรการทางภาษีหรือไม่ จะต้องดำเนินการโดยหน่วยงานด้านภาษีที่มีอำนาจตามที่ระบุไว้ ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในของกลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง อนึ่ง การร้องขอให้มีการปรึกษาหารือดังกล่าวจะต้องดำเนินการผ่านจุดติดต่อที่กำหนดขึ้นตามข้อ 2 (การติดต่อสื่อสาร) ของบทที่ 19 (บทบัญญัติเกี่ยวกับสถาบัน)

6. ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้ที่จะก่อให้เกิดพันธกรณีให้ประเทศภาคีขยายสิทธิประโยชน์จากการประดับติ สิทธิพิเศษ หรือเอกสิทธิใด ๆ ที่เกิดจากความตกลงใด ๆ ที่มีอยู่หรือที่จะมีในอนาคตซึ่งเกี่ยวข้องกับการหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อน หรือจากข้อกำหนดว่าด้วยการหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อนในความตกลงหรือการดำเนินการระหว่างประเทศอื่นใด ที่ผูกพันประเทศภาคีนั้น ให้แก่ประเทศภาคีอื่นใด

7. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ มาตรการทางภาษีไม่รวมถึงอากรการนำเข้าหรืออากรศุลกากรใด ๆ

ข้อ 4

มาตรการคุ้มครองดุลการชำระเงิน

1. ในกรณีที่ประเทศภาคีอยู่ในภาวะปัญหาดุลการชำระเงินและปัญหาทางการเงินภายนอกที่ร้ายแรงหรือภายใต้การคุกคามจากภาวะดังกล่าว ประเทศภาคีอาจ

- (เอ) ในกรณีการค้าสินค้า ที่สอดคล้องกับเกณฑ์ 1994 และความเข้าใจว่าด้วย บทบัญญัติเรื่องดุลการชำระเงิน ของความตกลงทั่วไปด้านภาษีและการค้า ค.ศ.1994 ในภาคผนวก 1เอ ภายใต้ความตกลงดับบลิว ที โอ นำมาใช้หรือ คงไว้ซึ่งมาตรการจำกัดการนำเข้า
- (บี) ในกรณีการค้าบริการ นำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งข้อจำกัดทางการค้าบริการที่ได้ ยอมรับข้อผูกพันไว้รวมถึงการชำระเงินหรือการโอนเงินสำหรับธุรกรรม ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับข้อผูกพันนั้น ๆ
2. ในกรณีการลงทุน เมื่อประเทศภาคีอยู่ในภาวะปัญหาดุลการชำระเงินและปัญหา ทางการเงินภายนอกที่ร้ายแรงหรือภายใต้การคุกคามจากภาวะดังกล่าว หรือในกรณีพฤติการณ์ พิเศษ การชำระเงินหรือการโอนเงินที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายของเงินทุน ซึ่งก่อให้เกิด หรือคุกคามที่จะก่อให้เกิดปัญหาร้ายแรงต่อการจัดการเศรษฐกิจมหภาค ประเทศภาคีนั้น สามารถนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งข้อจำกัดการชำระเงินหรือการโอนเงินที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ที่ได้รับความคุ้มครอง ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 1 (คานียาม) ของบทที่ 11 (การลงทุน)
3. ข้อจำกัดที่นำมาใช้หรือคงไว้ภายใต้วรรค 1 (บี) หรือวรรค 2 จะต้อง
- (เอ) สอดคล้องกับข้อบทต่าง ๆ ในข้อบทของข้อตกลงของไอ เอ็ม เอฟ
- (บี) หลีกเลี่ยงความเสียหายอันไม่จำเป็นต่อผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ทางเศรษฐกิจ และทางการเงินของประเทศภาคีอื่นใด
- (ซี) ไม่ใช่เกินกว่าความจำเป็นเพื่อแก้ไขพฤติการณ์ที่ได้บรรยายไว้ในวรรค 1 (บี) หรือวรรค 2
- (ดี) ใช้เป็นการชั่วคราวและค่อย ๆ ยกเลิกแบบก้าวหน้าเป็นลำดับ เมื่อสถานการณ์ ตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 (บี) หรือวรรค 2 ดีขึ้น และ

- (อี) ใช้บนพื้นฐานของการไม่เลือกปฏิบัติ กล่าวคือ จะไม่มีประเทศภาคีใดได้รับการปฏิบัติที่ต่ำกว่าประเทศภาคีอื่นใดหรือประเทศที่ไม่ใช่ภาคี

4. ในกรณีการค้าบริการ และการลงทุน

- (เอ) เป็นที่ยอมรับว่า ความกดดันในบางกรณีต่อตุลาการชำระเงินของประเทศภาคีในระหว่างขั้นตอนการพัฒนาเศรษฐกิจหรือช่วงปรับเปลี่ยนทางเศรษฐกิจ อาจก่อให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้ข้อจำกัด เพื่อทำให้มั่นใจในเรื่องต่าง ๆ อาทิ การรักษาไว้ซึ่งระดับการสำรองทางการเงินที่เพียงพอสำหรับการดำเนินการตามแผนการพัฒนาทางเศรษฐกิจหรือการปรับเปลี่ยนทางเศรษฐกิจ;

- (บี) ในการกำหนดเหตุการณ์เพื่อใช้ข้อจำกัดดังกล่าว ประเทศภาคีอาจให้ลำดับความสำคัญต่อภาคเศรษฐกิจซึ่งมีความจำเป็นมากกว่าต่อแผนเศรษฐกิจหรือการพัฒนาของตน อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดดังกล่าวจะไม่นำมาใช้หรือคงไว้เพื่อความมุ่งประสงค์ ในการปกป้องภาคเศรษฐกิจใดเป็นการเฉพาะ

5. ข้อจำกัดใดที่นำมาใช้หรือคงไว้โดยประเทศภาคีภายใต้วรรค 1 หรือ 2 หรือการเปลี่ยนแปลงข้อจำกัดใดนั้น จะต้องแจ้งให้ประเทศภาคีอื่นทราบโดยพลัน

6. ประเทศภาคีที่นำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งข้อจำกัดใด ๆ ภายใต้วรรค 1 หรือ 2 จะต้อง

- (เอ) ในกรณีการลงทุน ตอบสนองต่อการร้องขอของประเทศภาคีอื่นใดให้มีการปรึกษาหารือเกี่ยวกับข้อจำกัดที่ตนนำมาใช้ หากการปรึกษาหารือดังกล่าวไม่ได้ดำเนินอยู่นอกความตกลงฉบับนี้;

- (บี) ในกรณีการค้าบริการ หากไม่มีการดำเนินการปรึกษาหารือที่ดับบลิว ที โอ เกี่ยวกับข้อจำกัดที่ตนนำมาใช้ ประเทศภาคีจะต้องเริ่มการปรึกษาหารือกับประเทศภาคีใด ๆ ที่มีส่วนได้เสียโดยทันที หากถูกร้องขอ

ข้อ 5

สนธิสัญญาไวแทงกิ

1. ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้ที่จะขัดขวางการใช้มาตรการโดยนิวซีแลนด์ที่เห็นว่าจำเป็นในการให้การประคับคองที่ดีกว่าแก่ชนเผ่าเมารีในเรื่องที่ครอบคลุมโดยความตกลงฉบับนี้ ซึ่งรวมถึงการปฏิบัติให้เป็นไปตามพันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาไวแทงกิ หากมาตรการดังกล่าวไม่ได้ใช้ในลักษณะที่ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติตามอำเภอใจหรืออย่างไม่มีเหตุผลต่อบุคคลของประเทศภาคีอื่น หรือก่อให้เกิดข้อจำกัดทางการค้าสินค้าและบริการโดยอ้อมแฝง
2. กลุ่มประเทศภาคีตกลงว่าการตีความสนธิสัญญาไวแทงกิ ซึ่งรวมถึงลักษณะของสิทธิและพันธกรณีที่เกิดขึ้นจากสนธิสัญญาดังกล่าว จะต้องไม่ตกอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติว่าด้วยการระงับข้อพิพาทของความตกลงฉบับนี้ นอกจากกรณีนี้แล้ว ให้บทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท) ใช้บังคับกับข้อนี้ คณะอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อ 11 (การจัดตั้งและการจัดตั้งอีกครั้งของคณะอนุญาโตตุลาการ) อาจได้รับการร้องขอให้พิจารณาได้เพียงแค่ว่า มาตรการใด ๆ (ที่กล่าวถึงในวรรค 1) นั้น ไม่สอดคล้องกับสิทธิของตนภายใต้ความตกลงฉบับนี้หรือไม่

ข้อ 6

ระบบการคัดกรองและการรับข้อพิพาท

คำตัดสินโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจ รวมถึงหน่วยงานด้านการลงทุนต่างชาติของประเทศภาคี^{3 4} ว่าจะอนุญาตหรือยอมรับหรือไม่ซึ่งข้อเสนอของการลงทุนต่างชาติ และการบังคับใช้เงื่อนไข

³ เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ “หน่วยงานผู้มีอำนาจ รวมถึงหน่วยงานด้านการลงทุนต่างชาติ” หมายถึง ณ วันที่ที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับ

- (เอ) สำหรับออสเตรเลีย กระทรวงการคลังของเครือจักรภพออสเตรเลีย ภายใต้กรอบการลงทุนต่างชาติของออสเตรเลีย รวมถึง*กฎหมายว่าด้วยการซื้อและการเข้าครอบครองกิจการต่างชาติ ค.ศ. 1975* (เครือจักรภพ) และการแก้ไขใด ๆ ในนั้น
- (บี) สำหรับบรูไน ดาลุสซาลาม หน่วยงานที่มีอำนาจรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งภายใต้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและนโยบายที่เกี่ยวข้องใด ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม
- (ซี) สำหรับกัมพูชา หน่วยงานผู้มีอำนาจที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและนโยบายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงคณะกรรมการสำหรับการพัฒนาแห่งกัมพูชาซึ่งแต่งตั้งภายใต้พระราชกฤษฎีกา เลขที่ เอ็นเอส/อาร์เคเอ็ม/1021/014 ลงวันที่ 15 ตุลาคม ค.ศ. 2021 ประกาศ*กฎหมายว่าด้วยการลงทุนของราชอาณาจักรกัมพูชา* คณะอนุกรรมการด้านการลงทุนเทศบาล-จังหวัดที่แต่งตั้งภายใต้*อนุสัญญาฯ* เลขที่ 120 เอเอ็นเค/ปีเค ลงวันที่ 20 มิถุนายน ค.ศ. 2022 ว่าด้วยการจัดตั้งและการบริหารคณะอนุกรรมการด้านการลงทุนเมืองหลวง-จังหวัด ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม
- (ดี) สำหรับอินโดนีเซีย หน่วยงานผู้มีอำนาจ รวมถึงหน่วยงานการลงทุนต่างชาติที่แต่งตั้งภายใต้กฎหมาย เลขที่ 25 ปี ค.ศ. 2007 ว่าด้วยการลงทุน กฎหมาย เลขที่ 8 ปี ค.ศ. 1995 ว่าด้วยตลาดทุน กฎหมาย เลขที่ 21 ปี ค.ศ. 2011 ว่าด้วยหน่วยงานบริการด้านการเงิน กฎหมาย เลขที่ 7 ปี ค.ศ. 1992 ว่าด้วยการเงินธนาคาร กฎหมาย เลขที่ 40 ปี ค.ศ. 2014 ว่าด้วยประกันภัย กฎหมาย เลขที่ 11 ปี ค.ศ. 1992 ว่าด้วยกองทุนบำนาญบำนาญ กฎหมาย เลขที่ 1 ปี ค.ศ. 2013 ว่าด้วยสถาบันการเงินขนาดเล็ก ระเบียบข้อบังคับของรัฐบาลแทนที่กฎหมาย เลขที่ 2 ปี ค.ศ. 2022 ว่าด้วยการสร้างงาน และกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและนโยบายอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม
- (อี) สำหรับสปป. ลาว กระทรวงแผนงานและการลงทุนภายใต้กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ภายใต้กฎหมายการลงทุนเมียนมา *กฎหมายรัฐสภา* เลขที่ 40/2016 ลงวันที่ 18 ตุลาคม ค.ศ. 2016 (เลขที่ 14/เอ็นเอ ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน ค.ศ. 2016) และกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าภายใต้*กฎหมายว่าด้วยวิสาหกิจ* (เลขที่ 46 ลงวันที่ 26 ธันวาคม ค.ศ. 2013) กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และนโยบายอื่นที่เกี่ยวข้อง และการแก้ไขใด ๆ ในนั้น
- (เอฟ) สำหรับมาเลเซีย รัฐมนตรีที่ทำหน้าที่และใช้อำนาจภายใต้กฎหมาย ซึ่งไม่จำกัดแค่พระราชบัญญัติการส่งเสริมการลงทุน ปี ค.ศ. 1986 [กฎหมาย 327] พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ ปี ค.ศ. 1967 [กฎหมาย 53] พระราชบัญญัติการพัฒนาปิโตรเลียม ปี ค.ศ. 1974 [กฎหมาย 144] และพระราชบัญญัติความเชื่อมโยงทางอุตสาหกรรม ปี ค.ศ. 1975 [กฎหมาย 156] และการแก้ไขใด ๆ ในนั้น
- (จี) สำหรับเมียนมา คณะกรรมการการลงทุนเมียนมาและคณะกรรมการการลงทุนภูมิภาค/รัฐ และกฎการลงทุนเมียนมา *คำประกาศ* เลขที่ 35/2017 ลงวันที่ 30 มีนาคม ค.ศ. 2017 และคณะกรรมการต่าง ๆ ภายใต้*กฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษเมียนมา กฎหมายรัฐสภา* เลขที่ 1/2014

หรือข้อบังคับใดของการอนุญาตหรือยอมรับนั้น จะไม่อยู่ภายใต้บทบัญญัติเรื่องการรับข้อพิพาทภายใต้ ส่วน บี (ข้อพิพาทด้านการลงทุนระหว่างประเทศากับผู้ลงทุน) ของบทที่ 11 (การลงทุน) หรือบทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท)

ลงวันที่ 23 มกราคม ค.ศ. 2014 และกฎหมายเขตอุตสาหกรรม กฎหมายรัฐสภา เลขที่ 7/2020 ลงวันที่ 26 พฤษภาคม ค.ศ. 2020 และกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และนโยบายอื่นที่เกี่ยวข้อง และการแก้ไขใด ๆ ในนั้น

- (เอช) สำหรับนิวซีแลนด์ รัฐมนตรีที่มีอำนาจตัดสินใจภายใต้กรอบการลงทุนต่างชาติของนิวซีแลนด์ รวมถึงพระราชบัญญัติการลงทุนต่างชาติ ค.ศ. 2005 และพระราชบัญญัติประมง ค.ศ. 1996 และการแก้ไขใด ๆ ในนั้น
- (ไอ) สำหรับสิงคโปร์ หน่วยงานผู้มีอำนาจรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับการแต่งตั้งภายใต้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและนโยบายที่เกี่ยวข้องใด ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม;
- (เจ) สำหรับไทย หน่วยงานผู้มีอำนาจที่รับผิดชอบภายใต้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและนโยบาย ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม สำหรับสาขาหรือกิจกรรมที่มีการเสนอหรืออนุญาตการลงทุนต่างชาติ และ
- (เค) สำหรับเวียดนาม หน่วยงานผู้มีอำนาจตามที่นิยามในกฎหมายว่าด้วยการลงทุน และกฎหมายและระเบียบข้อบังคับอื่นที่เกี่ยวข้อง อาทิ กฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ กฎหมายว่าด้วยสถาบันเครดิต กฎหมายว่าด้วยธุรกิจประกันภัย และกฎหมายว่าด้วยน้ำมันและก๊าซ และนโยบาย ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม

หากประเทศอาศัยจัดตั้งหน่วยงานผู้มีอำนาจ รวมถึงหน่วยงานการลงทุนต่างชาติภายหลังวันที่ที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับ ให้ใช้บังคับข้อนี้กับหน่วยงานผู้มีอำนาจนั้นด้วย

⁴ เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ “คำตัดสินโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจ รวมถึงหน่วยงานการลงทุนต่างชาติ” หมายถึง (สำหรับฟิลิปปินส์ คำตัดสินโดยคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ภายใต้กฎหมายสาธารณรัฐเลขที่ 11232 หรือที่รู้จักในนามว่า ประมวลกฎหมายบริษัทฉบับแก้ไขของฟิลิปปินส์ คณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติภายใต้คำสั่งฝ่ายบริหารเลขที่ 292 หรือที่รู้จักในนามว่า ประมวลกฎหมายปกครอง ปี ค.ศ. 1987 ตามที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการการลงทุนภายใต้คำสั่งฝ่ายบริหาร เลขที่ 226 หรือที่รู้จักในนามว่า ประมวลกฎหมายการลงทุนภาพรวม ปี ค.ศ. 1987 ตามที่แก้ไขเพิ่มเติม สำนักงานประธานาธิบดีและคณะกรรมการประสานงานการส่งเสริมการลงทุนระหว่างหน่วยงาน (ไอโอพีซีซี) ภายใต้กฎหมายแห่งสาธารณรัฐ เลขที่ 11647 หรือที่รู้จักในนามว่า กฎหมายส่งเสริมการลงทุนต่างชาติ ที่แก้ไขหลังจาก กฎหมายแห่งสาธารณรัฐ เลขที่ 7042 หรือที่รู้จักในนามว่า กฎหมายการลงทุนต่างชาติ ปี ค.ศ. 1991 ตามที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายแห่งสาธารณรัฐ เลขที่ 11659 หรือที่รู้จักในนามว่า กฎหมายแก้ไขเศรษฐกิจ เลขที่ 146 หรือที่รู้จักในนามว่า กฎหมายบริการสาธารณะ ตามที่แก้ไขเพิ่มเติม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐบาลฟิลิปปินส์ที่มีเขตอำนาจและหน้าที่ในการกำกับดูแลสาขาหรือกิจกรรมเฉพาะภายใต้กฎหมายอื่นเหล่านั้น และการแก้ไขใด ๆ ในนั้น

19. เนื้อหาต่อไปนี้เป็น บทที่ 19

บทที่ 19
บทบัญญัติเกี่ยวกับสถาบัน

ข้อ 1
คณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ

1. โดยการนี้กลุ่มประเทศภาคีจัดตั้งคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความตกลงการค้าเสรี (คณะกรรมการร่วม เอฟ ที เอ) ประกอบด้วยผู้แทนจากกลุ่มประเทศภาคี
2. หน้าที่ของคณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ คือ
 - (เอ) ทบทวนการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามความตกลงฉบับนี้
 - (บี) พิจารณาและเสนอแนะการแก้ไขใด ๆ ในความตกลงฉบับนี้แก่กลุ่มประเทศภาคี
 - (ซี) กำกับดูแลและประสานการทำงานขององค์กรย่อยทั้งหมดที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ความตกลงฉบับนี้
 - (ดี) นำคำตัดสินและข้อเสนอแนะขององค์กรย่อยที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ความตกลงฉบับนี้มาใช้ตามที่เหมาะสม
 - (อี) พิจารณาเรื่องอื่นใดที่อาจมีผลกระทบต่อการดำเนินการตามความตกลงฉบับนี้หรือที่กลุ่มประเทศภาคีมอบหมายให้แก่คณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ และ
 - (เอฟ) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่กลุ่มประเทศภาคีอาจตกลงกัน

3 ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน คณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ อาจจัดตั้งองค์กรย่อยขึ้นเพิ่มเติม ซึ่งรวมถึงองค์กรเฉพาะกิจและมอบหมายให้ทำงานเฉพาะเรื่อง หรือมอบหน้าที่ความรับผิดชอบของตนไปให้แก่องค์กรย่อยใด ๆ ที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ความตกลงฉบับนี้ซึ่งรวมถึง

(เอ) คณะกรรมการสินค้า ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อ 19 (คณะกรรมการการค้าสินค้า) ของบทที่ 2 (การค้าสินค้า):

(หนึ่ง) คณะอนุกรรมการว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อ 18 (คณะอนุกรรมการกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า) ของบทที่ 3 (กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า)

(สอง) คณะอนุกรรมการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อ 10 (การประชุมระหว่างกลุ่มประเทศภาคีเกี่ยวกับเรื่องสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช) ของบทที่ 5 (มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช) และ

(สาม) คณะอนุกรรมการมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิคและกระบวนการตรวจสอบและรับรองซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อ 13 (คณะอนุกรรมการว่าด้วยมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง) ของบทที่ 6 (มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิคและกระบวนการตรวจสอบและรับรอง);

(บี) คณะกรรมการว่าด้วยการค้าบริการ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อ 28 (คณะกรรมการว่าด้วยการค้าบริการ) ของบทที่ 8 (การค้าบริการ)

(ซี) คณะกรรมการว่าด้วยการลงทุน ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อ 18 (คณะกรรมการว่าด้วยการลงทุน) ของบทที่ 11 (การลงทุน) และ

(ดี) คณะกรรมการว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งจัดตั้งขึ้นตามข้อ 12 (คณะกรรมการว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญา) ของบทที่ 14 (ทรัพย์สินทางปัญญา)

4. คณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ จะต้องกำหนดกฎเกณฑ์และกระบวนการของตน ในการประชุมครั้งแรก

5. คณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ จะต้องมีการประชุมครั้งแรกภายในหนึ่งปีหลังจากที่ ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และมีการประชุมครั้งต่อ ๆ ไปตามความถี่ที่กลุ่มประเทศภาคี อาจกำหนดร่วมกัน และตามที่ต้องการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ภายใต้ความตกลงฉบับนี้ไว้วันแต่ กลุ่มประเทศภาคีจะตกลงเป็นอย่างอื่น คณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ จะต้องมีการประชุม โดยหมุนเวียนกันจัดระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์เว้นแต่ กลุ่มประเทศภาคีจะตกลงเป็นอย่างอื่น การประชุมวิสามัญของคณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ อาจมีขึ้นภายใน 30 วัน เมื่อมีการร้องขอโดยประเทศภาคีตามทีกลุ่มประเทศภาคีได้ตกลงกัน

6. คณะกรรมการร่วมเอฟ ที เอ จะต้องรายงานเป็นประจำต่อที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจ ของอาเซียน รัฐมนตรีการค้าของออสเตรเลีย และรัฐมนตรีการค้าของนิวซีแลนด์ผ่านทาง การประชุมของเจ้าหน้าที่อาวุโสทางเศรษฐกิจของตน

ข้อ 2

การติดต่อสื่อสาร

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดจุดติดต่อเพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร ระหว่างกลุ่มประเทศภาคีในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความตกลงฉบับนี้การติดต่อสื่อสาร อย่างเป็นทางการทั้งหมดจะต้องกระทำเป็นภาษาอังกฤษ

20. เนื้อหาต่อไปนี้เป็นข้อบทที่ 20

บทที่ 20
การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท

ส่วน เอ
บทบัญญัติเบื้องต้น

ข้อ 1
วัตถุประสงค์

บทนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดให้มีกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ มีประสิทธิภาพ และโปร่งใส สำหรับการปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นภายใต้ความตกลงฉบับนี้

ข้อ 2
คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ ให้ใช้คำนิยามดังต่อไปนี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

- (เอ) **ประเทศภาคีผู้ฟ้อง** หมายถึง ประเทศภาคีหรือกลุ่มประเทศภาคีใด ๆ ที่มีคำร้องขอให้มีการปรึกษาหารือภายใต้ข้อ 6 (การปรึกษาหารือ)
- (บี) **ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นภายใต้ความตกลงฉบับนี้** หมายถึง คำฟ้องที่ยื่นโดยประเทศภาคีเกี่ยวกับมาตรการใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการปฏิบัติตาม หรือการใช้บังคับความตกลงฉบับนี้ ซึ่งทำให้ผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดแก่ประเทศภาคีผู้ฟ้องโดยตรงหรือทางอ้อมภายใต้ความตกลงฉบับนี้เสียหายหรือเสื่อมลง หรือขัดขวางการบรรลุซึ่งวัตถุประสงค์ใด ๆ ของความตกลงฉบับนี้ อันเป็นผลมาจากการที่ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีของตน¹ ภายใต้ความตกลงฉบับนี้²

¹ การไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีของตน รวมถึงการใช้มาตรการใด ๆ ที่ขัดต่อพันธกรณีภายใต้ความตกลงฉบับนี้ โดยประเทศภาคีผู้ถูกฟ้อง

² คำฟ้องประเภทที่มีใช้เรื่องละเมิดพันธกรณีไม่อนุญาตให้กระทำภายใต้ความตกลงฉบับนี้

- (ซี) **กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท** หมายถึง ประเทศภาคีผู้ฟ้องและประเทศภาคีผู้ถูกฟ้อง
- (ดี) **ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้อง** หมายถึง ประเทศภาคีใด ๆ ที่ได้รับคำร้องขอเพื่อปรึกษาหารือภายใต้ข้อ 6 (การปรึกษาหารือ) และ
- (อี) **ประเทศภาคีฝ่ายที่สาม** หมายถึง ประเทศภาคีใด ๆ ที่ได้แจ้งถึงการที่ตนมีผลประโยชน์ทางการค้าอย่างมีนัยสำคัญหรือผลประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญตามข้อ 6.7 (การปรึกษาหารือ) หรือข้อ 10.1 (กลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สาม) ตามลำดับ

ข้อ 3

ขอบเขตและความครอบคลุม

1. เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงฉบับนี้ ให้ใช้บทนี้กับการหลีกเลี่ยงหรือการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ทั้งนี้ ไม่ให้ใช้บทนี้กับการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นภายใต้บทที่ 5 (มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช) บทที่ 12 (ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ) บทที่ 13 (การค้าและการพัฒนาที่ยั่งยืน) บทที่ 15 (การแข่งขันทางการค้า) บทที่ 16 (วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย) และบทที่ 17 (การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ)
2. ให้ใช้บทนี้โดยอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติพิเศษและบทบัญญัติเพิ่มเติมว่าด้วยเรื่องการระงับข้อพิพาทที่อยู่ในบทอื่น ๆ ของความตกลงฉบับนี้
3. ภายใต้บังคับข้อ 5 (การเลือกเวทีระงับข้อพิพาท) บทนี้จะไม่เป็นการกระทบสิทธิของประเทศภาคีในการเข้าสู่กระบวนการระงับข้อพิพาทที่มีอยู่ภายใต้ความตกลงอื่น ๆ ที่ตนเป็นภาคี
4. บทนี้อาจใช้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการที่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติตามความตกลงฉบับนี้ ซึ่งนำมาใช้โดยรัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น ภายในอาณาเขตของประเทศภาคี

ข้อ 4

บทบัญญัติทั่วไป

1. ให้ตีความความตกลงฉบับนี้โดยสอดคล้องกับกฎจารีตประเพณีของการตีความสนธิสัญญาภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง
2. การแจ้ง คำร้องขอ และการตอบทั้งหมดที่ได้กระทำขึ้นตามบทนี้ จะต้องกระทำเป็นลายลักษณ์อักษร
3. กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทย่อมได้รับการส่งเสริมในทุกขั้นตอนของข้อพิพาทให้พยายามทุกวิถีทางเพื่อบรรลุถึงข้อยุติที่เป็นที่พอใจร่วมกัน ทั้งนี้ หากได้มีการบรรลุถึงข้อยุติที่เป็นที่พึงพอใจร่วมกันแล้ว ให้แจ้งข้อกำหนดและเงื่อนไขของข้อตกลงดังกล่าวต่อกลุ่มประเทศภาคีอื่น ๆ
4. เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่น ระยะเวลาใด ๆ ที่กำหนดไว้ในบทนี้อาจแก้ไขได้โดยการตกลงร่วมกันของกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท โดยมีเงื่อนไขว่าการแก้ไขใด ๆ จะต้องไม่กระทบถึงสิทธิของกลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สามตามข้อ 10 (กลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สาม)

ข้อ 5

การเลือกเวทีระงับข้อพิพาท

1. เมื่อข้อพิพาทเกี่ยวกับเรื่องใด ๆ เกิดขึ้นภายใต้ความตกลงฉบับนี้และภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศอื่นที่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทเป็นภาคีอยู่ ประเทศภาคีผู้ฟ้องอาจเลือกเวทีการระงับข้อพิพาทเพื่อแก้ไขเรื่องนั้นได้ และต้องใช้เวทีระงับข้อพิพาทนั้นเพียงเวทีเดียวในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น โดยไม่ใช้เวทีระงับข้อพิพาทอื่นอีก
2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ ให้ถือว่าประเทศภาคีผู้ฟ้องได้เลือกเวทีระงับข้อพิพาทแล้ว เมื่อประเทศภาคีผู้ฟ้องได้มีคำร้องขอให้มีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการตามข้อ 8 (การร้องขอให้มีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ) หรือคำร้องขอให้มีการจัดตั้งหรือส่งเรื่องไปยังคณะพิจารณาข้อพิพาทที่มีลักษณะคล้ายกันภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศอื่น

3. ไม่ให้ใช้ข้อนี้กับกรณีที่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตกลงกันเป็นลายลักษณ์อักษรว่าไม่ให้ นำข้อนี้ไปใช้กับข้อพิพาทเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ส่วน บี

บทบัญญัติว่าด้วยการประนีประนอม

ข้อ 6

การประนีประนอม

1. ประเทศภาคีใด ๆ อาจมีคำร้องขอให้มีการประนีประนอมกับประเทศภาคีอื่นใดเกี่ยวกับข้อพิพาทใด ๆ ที่เกิดขึ้นภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ประเทศภาคีผู้ร้องจะต้องให้การพิจารณาอย่างเหมาะสมแก่คำร้องขอให้มีการประนีประนอมซึ่งกระทำโดยประเทศภาคีผู้ร้อง และจะต้องให้โอกาสเพียงพอสำหรับการประนีประนอมดังกล่าว
2. คำร้องขอใด ๆ ให้มีการประนีประนอมจะต้องให้เหตุผลสำหรับคำร้องขอ ซึ่งรวมถึงการระบุดำเนินการที่เป็นประเด็นพิพาทและพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับคำร้องขอ
3. ให้ส่งสำเนาของคำร้องขอดังกล่าวทั้งหมดให้แก่ประเทศภาคีทั้งหมดในเวลาเดียวกัน ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องจะต้องรับรองการได้รับคำร้องขอโดยทันทีโดยการแจ้งไปยังประเทศภาคีทั้งหมด โดยระบุวันที่ได้รับคำร้องขอ
4. ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องจะต้องตอบคำร้องขอภายในเจ็ดวันหลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอ เว้นแต่จะตกลงร่วมกันเป็นอย่างอื่น และจะต้องเข้าสู่การประนีประนอมภายในระยะเวลาไม่เกินกว่า
 - (เอ) 10 วันหลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอในกรณีเร่งด่วน ซึ่งรวมถึงสินค้าที่เน่าเสียได้ หรือ
 - (บี) 30 วันหลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอสำหรับกรณีอื่น ๆ ทั้งหมด

5. ถ้าประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องไม่เข้าสู่การปรึกษาหารือภายในระยะเวลาที่ระบุในวรรค 4 หรือระยะเวลาที่ตกลงร่วมกันเป็นอย่างอื่น ประเทศภาคีผู้ฟ้องอาจดำเนินการร้องขอให้มีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการตามข้อ 8 (การร้องขอให้มีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ) ได้โดยตรง

6. กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะต้องพยายามทุกวิถีทางเพื่อบรรลุถึงข้อยุติที่เป็นที่พอใจร่วมกันผ่านทางปรึกษาหารือ เพื่อการนี้ กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะต้อง

- (เอ) ให้ข้อมูลที่เพียงพอเพื่อให้สามารถมีการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องที่พิพาทโดยสมบูรณ์ รวมถึงว่ามาตรการที่เป็นประเด็นพิพาทมีผลกระทบต่อการปฏิบัติตามหรือการใช้บังคับความตกลงฉบับนี้อย่างไร
- (บี) ปฏิบัติต่อข้อมูลที่เป็นความลับหรือที่มีกรรมสิทธิ์ที่ได้แลกเปลี่ยนระหว่างที่มีการปรึกษาหารือบนพื้นฐานเดียวกันกับประเทศภาคีผู้ให้ข้อมูล และ
- (ซี) พยายามจัดให้มีบุคลากรของหน่วยงานรัฐบาลหรือองค์กรกำกับดูแลอื่น ๆ ของตน ซึ่งรับผิดชอบ และ/หรือ มีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่อยู่ภายใต้การปรึกษาหารือ อยู่ในการปรึกษาหารืออื่น

7. เมื่อใดก็ตามที่ประเทศภาคีนอกเหนือไปจากกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทเห็นว่าตนมีผลประโยชน์ทางการค้าอย่างมีนัยสำคัญในการปรึกษาหารือ ประเทศภาคีดังกล่าวอาจแจ้งไปยังกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทว่าต้องการที่จะเข้าร่วมในการปรึกษาหารือภายในเจ็ดวันหลังจากที่มีการแจ้งเกี่ยวกับคำร้องขอให้มีการปรึกษาหารือ การแจ้งดังกล่าวจะต้องส่งให้แก่ประเทศภาคีทั้งหมดในเวลาเดียวกัน ทั้งนี้ ให้ประเทศภาคีดังกล่าวเข้าร่วมในการปรึกษาหารือ หากกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตกลง

ข้อ 7

การประสานท่าที การประนอมข้อพิพาท และการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

1. กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทอาจตกลงให้มีการประสานท่าที การประนอมข้อพิพาท หรือการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเมื่อใดก็ได้ กระบวนการสำหรับการประสานท่าที การประนอมข้อพิพาท หรือการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท อาจเริ่มเมื่อใดก็ได้และอาจสิ้นสุดเมื่อใดก็ได้
2. หากกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตกลง กระบวนการสำหรับการประสานท่าที การประนอมข้อพิพาท หรือการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท อาจดำเนินต่อไปในขณะที่เรื่องดังกล่าว กำลังถูกพิจารณาวินิจฉัยโดยคณะอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นหรือที่จัดตั้งขึ้นอีกครั้งภายใต้ บทนี้
3. กระบวนการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับการประสานท่าที การประนอมข้อพิพาท และการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท และท่าทีของกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทระหว่างกระบวนการพิจารณาเหล่านี้ จะต้องเป็นความลับและไม่เป็นการกระหน่ำถึงสิทธิของกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทใด ในกระบวนการพิจารณาต่อไป หรือกระบวนการพิจารณาอื่น ๆ

ส่วน ซี

บทบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัย

ข้อ 8

การร้องขอให้มีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ

1. ประเทศภาคีผู้ฟ้องอาจร้องขอให้มีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการเพื่อพิจารณาเรื่องที่พิพาท ถ้า
 - (เอ) ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องไม่เข้าสู่การปรีกษาหารือโดยสอดคล้องกับข้อ 6.4 (การปรีกษาหารือ) หรือ
 - (บี) การปรีกษาหารือไม่สามารถระงับข้อพิพาทได้ภายใน

(หนึ่ง) 20 วันหลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอให้มีการปรึกษาหารือในกรณีเร่งด่วน ซึ่งรวมถึงสินค้าที่เน่าเสียได้

(สอง) 60 วันหลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอให้มีการปรึกษาหารือเกี่ยวกับกรณีอื่นใด หรือ

(สาม) ระยะเวลาอื่นตามที่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทอาจตกลงกัน

2. คำร้องขอตามวรรค 1 จะต้องระบุมาตรการเฉพาะเจาะจงที่เป็นประเด็นพิพาท และให้รายละเอียดของพื้นฐานข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายของคำฟ้อง (ซึ่งรวมถึงบทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้ที่คณะอนุญาโตตุลาการจะกล่าวถึง) ที่เพียงพอในการแสดงให้เห็นปัญหาอย่างชัดเจน

3. ให้ส่งสำเนาของคำร้องขอดังกล่าวทั้งหมดให้แก่ประเทศภาคีทั้งหมดในเวลาเดียวกัน ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องจะต้องรับรองการได้รับคำร้องขอโดยทันทีโดยการแจ้งไปยังประเทศภาคีทั้งหมด โดยระบุวันที่ได้รับคำร้องขอ

4. เมื่อมีการร้องขอตามวรรค 1 ให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ โดยสอดคล้องกับข้อ 11 (การจัดตั้งและการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการอีกครั้ง)

ข้อ 9

กระบวนการสำหรับกรณีมีผู้ฟ้องหลายคน

1. ในกรณีที่มียุทธศาสตร์มากกว่าหนึ่งประเทศร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ โดยเกี่ยวข้องกับเรื่องเดียวกัน กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาททั้งหมดอาจตกลงกันให้มีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการคณะเดียวเพื่อพิจารณาวินิจฉัยคำฟ้องได้ ทั้งนี้ กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทควรพยายามจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการคณะเดียวหากเป็นไปได้

2. คณะอนุญาโตตุลาการคณะเดียวนั้นจะต้องจัดการพิจารณาวินิจฉัยและเสนอคำตัดสินของตนในลักษณะที่ไม่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียซึ่งสิทธิที่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทพึงมี หากคณะอนุญาโตตุลาการต่างคณะพิจารณาวินิจฉัยคำฟ้องในเรื่องเดียวกัน
3. ถ้ามีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการมากกว่าหนึ่งคณะเพื่อพิจารณาวินิจฉัยคำฟ้องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเดียวกัน กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะต้องพยายามทำให้มั่นใจว่าบุคคลเดียวกันทำหน้าที่เป็นอนุญาโตตุลาการในแต่ละคณะ คณะอนุญาโตตุลาการเหล่านี้จะต้องปรึกษาหารือเพื่อทำให้มั่นใจว่า ตารางเวลาสำหรับกระบวนการทำงานของคณะอนุญาโตตุลาการนั้นสอดคล้องกันให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ข้อ 10

กลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สาม

1. ประเทศภาคีใดที่มีผลประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญในเรื่องที่อยู่ในการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการอาจแจ้งต่อกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท ไม่ช้ากว่า 10 วัน หลังจากวันที่ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องได้รับคำร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ หรือวันที่มีคำร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการทบทวนการปฏิบัติตามคำชี้ขาดตามข้อ 16 (การทบทวนการปฏิบัติตามคำชี้ขาด) ให้ส่งการแจ้งดังกล่าวให้แก่ประเทศภาคีทั้งหมดในเวลาเดียวกัน ให้ประเทศภาคีใดซึ่งแจ้งว่าตนมีผลประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญมีสิทธิและพันธกรณีของประเทศภาคีฝ่ายที่สาม
2. ประเทศภาคีฝ่ายที่สามจะต้องได้รับคำให้การของกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทในการนั่งพิจารณาเชิงสารัตถะของคณะอนุญาโตตุลาการกับกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทครั้งแรก
3. ประเทศภาคีฝ่ายที่สามจะต้องมีโอกาสอย่างน้อยหนึ่งครั้งในการยื่นคำให้การที่เป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะอนุญาโตตุลาการและจะต้องมีโอกาสในการถูกรับฟังจากคณะอนุญาโตตุลาการในการนั่งพิจารณาเชิงสารัตถะกับกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทครั้งแรก ทั้งนี้ คำคู่ความหรือเอกสารอื่น ๆ ใดก็ตามที่กลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สามได้ยื่นจะต้องนำเสนอให้แก่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทและกลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สามอื่น ๆ ในเวลาเดียวกัน

4. กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทอาจตกลงให้สิทธิเพิ่มเติมหรือเสริมแก่กลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สามเกี่ยวกับการเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ ทั้งนี้ ในการให้สิทธิเพิ่มเติมหรือเสริม กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทอาจกำหนดเงื่อนไขได้ อนึ่ง คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องไม่ให้สิทธิเพิ่มเติมหรือเสริมแก่กลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สามใดเกี่ยวกับการเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น
5. ถ้าประเทศภาคีฝ่ายที่สามเห็นว่า มาตรการที่อยู่ภายใต้กระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการทำให้เกิดผลประโยชน์ที่เกิดแก่นักภายใต้ความตกลงฉบับนี้เสียไปหรือเสื่อมลง ประเทศภาคีดังกล่าวอาจเข้าสู่กระบวนการระงับข้อพิพาทภายใต้บทนี้ได้

ข้อ 11

การจัดตั้งและการจัดตั้งอีกครั้งของคณะอนุญาโตตุลาการ

1. ให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการที่มีการร้องขอตามข้อ 8 (การร้องขอให้มีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ) โดยสอดคล้องกับข้อนี้
2. เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะตกลงเป็นอย่างอื่น คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องประกอบด้วยอนุญาโตตุลาการจำนวนสามคน การแต่งตั้งและการเสนอชื่ออนุญาโตตุลาการทั้งหมดภายใต้ข้อนี้จะต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดในวรรค 9 และ 10
3. ภายในห้าวันนับจากวันที่ได้รับคำร้องขอตามข้อ 8 (การร้องขอให้มีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ) กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะต้องเข้าสู่การปรึกษาหารือเพื่อที่จะบรรลุข้อตกลงเกี่ยวกับกระบวนการสำหรับการจัดองค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์แวดล้อมด้านข้อเท็จจริง ด้านเทคนิค และด้านกฎหมายของข้อพิพาท กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทอาจตกลงใช้กระบวนการทางเลือกใด ๆ ที่ระบุไว้ในภาคผนวก 20 บี (กระบวนการทางเลือกสำหรับการจัดองค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการ) ให้ใช้กระบวนการสำหรับการจัดองค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการใดซึ่งได้ตกลงกันภายใต้วรรคนี้ในการจัดองค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการและให้ใช้กระบวนการดังกล่าวเพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 12 และ 13 ด้วย

4. ถ้ากลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทไม่สามารถบรรลุข้อตกลงเกี่ยวกับกระบวนการสำหรับการจัดองค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการได้ภายใน 15 วันนับจากวันที่ได้รับคำร้องขอที่กล่าวถึงในวรรค 3 เมื่อใดก็ได้หลังจากนั้น ประเทศภาคีที่พิพาทใดอาจแจ้งต่อประเทศภาคีที่พิพาทอื่น ๆ ว่าประสงค์จะใช้กระบวนการที่ระบุไว้ในวรรค 5 ถึง 7 เมื่อมีการแจ้งดังกล่าวให้มีการจัดองค์ประกอบคณะอนุญาโตตุลาการโดยสอดคล้องกับวรรค 5 ถึง 7

5. ประเทศภาคีผู้ฟ้องหรือกลุ่มประเทศภาคีผู้ฟ้องจะต้องแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการหนึ่งคนภายในสิบวันนับจากวันที่ได้รับการแจ้งที่กล่าวถึงในวรรค 4 ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องจะต้องแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการหนึ่งคนภายใน 20 วันนับจากวันที่ได้รับการแจ้งที่กล่าวถึงในวรรค 4

6. หลังจากการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการโดยสอดคล้องกับวรรค 5 กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะต้องตกลงแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สาม ซึ่งจะต้องทำหน้าที่เป็นประธานคณะอนุญาโตตุลาการ ประเทศภาคีที่พิพาทแต่ละฝ่ายอาจให้รายชื่อผู้ได้รับการเสนอชื่อเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานคณะอนุญาโตตุลาการไม่เกินสามคนแก่ประเทศภาคีที่พิพาทอื่น ๆ เพื่อช่วยในการบรรลุข้อตกลง ถ้ากลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทไม่สามารถตกลงกันเรื่องประธานคณะอนุญาโตตุลาการได้ภายใน 15 วันนับจากการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สอง อนุญาโตตุลาการที่ได้รับแต่งตั้งทั้งสองคนจะต้องแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สามซึ่งจะต้องทำหน้าที่เป็นประธานคณะอนุญาโตตุลาการโดยการตกลงร่วมกัน

7. ถ้าไม่มีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการทั้งสามคนภายใน 45 วันนับจากวันที่ได้รับการแจ้งที่กล่าวถึงในวรรค 4 ประเทศภาคีที่พิพาทใดอาจร้องขอต่อผู้อำนวยการใหญ่ขององค์การการค้าโลกให้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการส่วนที่เหลือภายในระยะเวลา 15 วัน ให้ส่งรายชื่อผู้ได้รับการเสนอชื่อซึ่งได้ให้ไว้ภายในวรรค 6 แก่ผู้อำนวยการใหญ่ขององค์การการค้าโลกและอาจใช้รายชื่อดังกล่าวในการแต่งตั้งที่กำหนด

8. วันที่จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องเป็นวันที่มีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนสุดท้าย

9. อนุญาโตตุลาการทั้งหมดจะต้อง

- (เอ) มีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านกฎหมาย การค้าระหว่างประเทศ เรื่องอื่น ๆ ที่ครอบคลุมโดยความตกลงฉบับนี้ หรือการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นภายใต้ความตกลงการค้าระหว่างประเทศ
- (บี) ได้รับคัดเลือกบนพื้นฐานของกาวีสัย ความเชื่อถือได้ และการพิจารณาตัดสินที่สมเหตุสมผล
- (ซี) มีความเป็นอิสระ และไม่เกี่ยวข้องหรือปฏิบัติตามคำสั่งของประเทศภาคีที่พิพาทใด
- (ดี) ไม่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่พิพาทไม่ว่าในฐานะใด และ
- (อี) เปิดเผยข้อมูลซึ่งอาจทำให้เกิดข้อสงสัยที่มีเหตุผลเกี่ยวกับความเป็นอิสระหรือความเป็นกลางของตนแก่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท

10. เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะตกลงเป็นอย่างอื่น อนุญาโตตุลาการจะต้องไม่เป็นคนชาติของประเทศภาคีที่พิพาท นอกจากนี้ประธานคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องไม่ถิ่นที่อยู่โดยปกติในอาณาเขตของประเทศภาคีที่พิพาท

11. อนุญาโตตุลาการจะต้องทำหน้าที่ในฐานะปัจเจกชน และไม่ใช่ในฐานะผู้แทนของรัฐบาล หรือผู้แทนขององค์การใด ๆ กลุ่มประเทศภาคีต้องไม่ให้คำสั่งหรือพยายามที่จะมีอิทธิพลเหนืออนุญาโตตุลาการในฐานะที่เป็นปัจเจกชนในเรื่องที่อยู่ในการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ

12. ถ้าอนุญาโตตุลาการที่ได้รับการแต่งตั้งภายใต้ข้อนี้ลาออกหรือไม่สามารถปฏิบัติงานได้ อนุญาโตตุลาการที่รับช่วงต่อจะต้องได้รับการแต่งตั้งด้วยวิธีเดียวกันตามที่ได้กำหนดไว้สำหรับการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนเดิม และจะต้องมีอำนาจและหน้าที่ทั้งหมดของอนุญาโตตุลาการคนเดิม ทั้งนี้ ให้ระงับงานของคณะอนุญาโตตุลาการในระหว่างการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการที่รับช่วงต่อ

13. เมื่อมีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการอีกครั้งตามข้อ 16 (การทบทวนการปฏิบัติตามคำชี้ขาด) หรือข้อ 17 (การชดเชยค่าเสียหายและการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น) หากเป็นไปได้ ให้คณะอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นอีกครั้งต้องประกอบด้วยอนุญาโตตุลาการคนเดียวกันกับคณะอนุญาโตตุลาการเดิม หากเป็นไปได้ ให้อนุญาโตตุลาการที่มาแทนที่ได้รับการแต่งตั้งด้วยวิธีเดียวกันตามที่ได้กำหนดไว้สำหรับการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนเดิม และให้มีอำนาจและหน้าที่ทั้งหมดของอนุญาโตตุลาการคนเดิม

ข้อ 12

หน้าที่ของคณะอนุญาโตตุลาการ

1. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องประเมินเรื่องที่อยู่ในการพิจารณาของตนอย่างไม่ลำเอียง ซึ่งรวมถึงการประเมินอย่างไม่ลำเอียงเกี่ยวกับ

(เอ) ข้อเท็จจริงของคดี

(บี) ความใช้บังคับได้ซึ่งบัพัญญูติของความตกลงฉบับนี้ที่อ้างโดยกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท และ

(ซี) ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีของตนภายใต้ความตกลงฉบับนี้หรือไม่

2. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่นภายใน 20 วันนับจากวันที่จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ

“พิจารณาวินิจฉัยเรื่องที่ระบุไว้ในคำร้องขอให้มีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการตามข้อ 8 (การร้องขอให้มีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ) โดยคำนึงถึงบัพัญญูติที่เกี่ยวข้องของความตกลงฉบับนี้ และจัดทำคำตัดสินดังกล่าว และถ้าสามารถใช้บังคับได้ ข้อเสนอแนะที่กำหนดไว้ในความตกลงฉบับนี้”

ให้คณะอนุญาโตตุลาการจัดทำคำตัดสินโดยสอดคล้องกับความตกลงฉบับนี้

3. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องระบุในรายงานของตน

- (เอ) ส่วนอธิบายที่สรุปข้อต่อสู้ของกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทและกลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สาม
- (บี) คำตัดสินในส่วนข้อเท็จจริงของคดีและความใช้บังคับได้ซึ่งบทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้
- (ซี) คำตัดสินว่า ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีของตนภายใต้ความตกลงฉบับนี้หรือไม่ และ
- (ดี) เหตุผลของตนสำหรับคำตัดสินของตนในอนุวรรค (บี) และ (ซี)

4. นอกจากวรรค 3 คณะอนุญาโตตุลาการอาจระบุคำตัดสินอื่นใดที่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทหรือขอร่วมกันในรายงานของตน คณะอนุญาโตตุลาการอาจเสนอแนะวิธีที่ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องจะสามารถปฏิบัติตามผลการพิจารณา

5. เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น รายงานของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องอยู่บนพื้นฐานของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของความตกลงฉบับนี้ คำคู่ความและข้อต่อสู้ของกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทเท่านั้น ให้คณะอนุญาโตตุลาการจัดทำคำตัดสินและข้อเสนอแนะตามที่กำหนดไว้ในความตกลงฉบับนี้เท่านั้น

6. ให้คำนึงถึงผลประโยชน์ของกลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สามและผลประโยชน์ของประเทศภาคีอื่นโดยสมบูรณ์ระหว่างกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ รายงานของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องสะท้อนถึงคำคู่ความของกลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สาม

7. คำตัดสินและข้อเสนอแนะของคณะอนุญาโตตุลาการไม่อาจเพิ่มหรือลดสิทธิและพันธกรณีที่กำหนดไว้ในความตกลงฉบับนี้หรือความตกลงระหว่างประเทศอื่นใด

8. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องปรึกษาหารือเป็นประจำกับกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท และให้โอกาสอย่างเพียงพอเพื่อหาข้อยุติข้อพิพาทที่เป็นที่พอใจร่วมกัน

9. คณะอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นอีกครั้งภายใต้บทนี้ จะต้องทำหน้าที่ในการทบทวน การปฏิบัติตามคำชี้ขาดภายใต้ข้อ 16 (การทบทวนการปฏิบัติตามคำชี้ขาด) และการทบทวน ระดับการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นภายใต้ข้อ 17 (การชดเชยค่าเสียหายและการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น) ทั้งนี้ ไม่ให้ใช้วรรค 1 ถึง 3 กับคณะอนุญาโตตุลาการ ที่จัดตั้งขึ้นอีกครั้งภายใต้ข้อ 16 (การทบทวนการปฏิบัติตามคำชี้ขาด) และข้อ 17 (การชดเชย ค่าเสียหายและการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น)

10. ให้คณะอนุญาโตตุลาการจัดทำคำตัดสินโดยฉันทามติ โดยมีเงื่อนไขว่า คณะอนุญาโตตุลาการอาจมีคำตัดสินโดยคะแนนเสียงข้างมากเมื่อไม่สามารถบรรลุฉันทามติได้

ข้อ 13

กระบวนการของคณะอนุญาโตตุลาการ

1. คณะอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นตามข้อ 11 (การจัดตั้งและการจัดตั้งคณะ อนุญาโตตุลาการอีกครั้ง) จะต้องยึดถือตามบทนี้ คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องใช้บังคับ กฎแห่งวิธีพิจารณาที่ระบุไว้ในภาคผนวก 20 เอ (กฎแห่งวิธีพิจารณาสำหรับกระบวนการ อนุญาโตตุลาการ) (“ภาคผนวกว่าด้วยกฎแห่งวิธีพิจารณา”) เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท จะตกลงกันเป็นอย่างอื่น คณะอนุญาโตตุลาการอาจนำกฎแห่งวิธีพิจารณาเพิ่มเติมที่ไม่ขัด ต่อบทบัญญัติของบทนี้หรือภาคผนวกว่าด้วยกฎแห่งวิธีพิจารณามาใช้ เมื่อประเทศภาคีที่ พิพาทร้องขอ หรือโดยการริเริ่มของคณะอนุญาโตตุลาการเอง

2. คณะอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นอีกครั้งภายใต้ข้อ 16 (การทบทวนการปฏิบัติตาม คำชี้ขาด) หรือข้อ 17 (การชดเชยค่าเสียหายและการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น) อาจกำหนดกระบวนการของตนเองที่ไม่ขัดต่อบทนี้หรือภาคผนวกว่าด้วยกฎแห่งวิธีพิจารณา โดยการปรึกษาหารือกับกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท โดยนำบทนี้หรือภาคผนวกว่าด้วยกฎ แห่งวิธีพิจารณาไปปรับใช้ตามที่เห็นว่าเหมาะสม

ตารางเวลา

3. หลังจากการปรึกษาหารือกับกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องกำหนดตารางเวลาสำหรับกระบวนการทำงานของคณะอนุญาโตตุลาการโดยเร็วเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้ และหากเป็นไปได้ภายใน 15 วันหลังจากการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ ทั้งนี้ ตามกฎทั่วไปแล้ว กระบวนการทำงานของคณะอนุญาโตตุลาการจากวันที่จัดตั้งจนถึงวันที่มีรายงานฉบับสุดท้ายจะต้องไม่เกินระยะเวลาเก้าเดือน เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

4. ในทำนองเดียวกัน คณะอนุญาโตตุลาการทบทวนการปฏิบัติตามคำชี้ขาดที่จัดตั้งขึ้นอีกครั้งตามข้อ 16 (การทบทวนการปฏิบัติตามคำชี้ขาด) จะต้องกำหนดตารางเวลาสำหรับกระบวนการทบทวน การปฏิบัติตามคำชี้ขาดโดยเร็วเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้ และหากเป็นไปได้ภายใน 15 วันหลังจากการจัดตั้งขึ้นอีกครั้ง โดยคำนึงถึงระยะเวลาที่ระบุไว้ในข้อ 16 (การทบทวนการปฏิบัติตามคำชี้ขาด)

กระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ

5. กระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการควรมีความยืดหยุ่นที่เพียงพอเพื่อให้มั่นใจว่ารายงานจะมีคุณภาพสูง ในขณะที่เดียวกันไม่ทำให้กระบวนการทำงานของคณะอนุญาโตตุลาการล่าช้าโดยไม่สมควร

6. การพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องเป็นไปโดยลับ กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทและกลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สามจะต้องปรากฏตัวต่อคณะอนุญาโตตุลาการเมื่อได้รับเชิญจากคณะอนุญาโตตุลาการให้ปรากฏต่อหน้าตนเท่านั้น คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องจัดให้มีการรับฟังแบบปิด เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น การนำเสนอและคำถามทั้งหมดที่ได้กระทำในระหว่างการพิจารณาคดีจะต้องกระทำต่อหน้ากลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท ห้ามไม่ให้มีการติดต่อสื่อสารฝ่ายเดียวกับคณะอนุญาโตตุลาการเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ภายใต้การพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ

คำคู่ความ

7. ประเทศภาคีที่พิพาทแต่ละฝ่ายจะต้องมีโอกาสนำข้อเท็จจริงของคดี ข้อต่อสู้และข้อต่อสู้กลับเป็นลายลักษณ์อักษร ตารางเวลาที่กำหนดไว้โดยคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องรวมถึงกำหนดเวลาสุดท้ายที่ชัดเจนสำหรับการยื่นคำคู่ความโดยกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทและกลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สาม

การพิจารณาคดี

8. ตารางเวลาที่กำหนดไว้โดยคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องจัดให้มีการพิจารณาคดีสำหรับกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทเพื่อนำเสนอคดีต่อคณะอนุญาโตตุลาการอย่างน้อยหนึ่งครั้ง ทั้งนี้ ตามกฎทั่วไป ไม่ให้จัดให้มีการพิจารณาคดีมากกว่าสองครั้ง เว้นแต่จะมีพฤติการณ์พิเศษ

9. ให้กำหนดสถานที่นั่งพิจารณาโดยการตกลงร่วมกันระหว่างกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท ถ้าไม่มีการตกลง สถานที่จะต้องหมุนเวียนระหว่างเมืองหลวงของกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท โดยการพิจารณาคดีครั้งแรกจะจัดขึ้นที่เมืองหลวงของประเทศภาคีผู้ถูกฟ้อง

ความลับ

10. คำคู่ความเป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องได้รับการปฏิบัติเป็นความลับ แต่จะต้องจัดให้กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทเข้าถึงได้ จะต้องไม่มีการขัดขวางประเทศภาคีที่พิพาทใดในการเปิดเผยค่าแถลงเกี่ยวกับท่าทีของตนต่อสาธารณะ หากไม่มีการเปิดเผยข้อมูลใดที่ประเทศภาคีที่พิพาทหรือประเทศภาคีฝ่ายที่สามกำหนดว่าเป็นความลับ ทั้งนี้ กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท กลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สาม และคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องถือเป็นความลับซึ่งข้อมูลที่ประเทศภาคีที่พิพาทยื่นต่อคณะอนุญาโตตุลาการ โดยกำหนดว่าเป็นความลับ เมื่อมีการร้องขอจากประเทศภาคี ประเทศภาคีที่พิพาทจะต้องให้บทสรุปที่ไม่เป็นความลับเกี่ยวกับข้อมูลในคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษรของตน ซึ่งสามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้

ข้อมูลเพิ่มเติมและคำแนะนำทางเทคนิค

11. กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทและกลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สามจะต้องแจ้งตอบคำร้องขอข้อมูลของคณะอนุญาโตตุลาการโดยทันทีและโดยสมบูรณ์ตามที่คณะอนุญาโตตุลาการเห็นว่าจำเป็นและเหมาะสม

12. คณะอนุญาโตตุลาการอาจแสวงหาข้อมูลและคำแนะนำทางเทคนิคจากบุคคลหรือหน่วยงานใด ๆ ซึ่งคณะอนุญาโตตุลาการเห็นว่าเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ก่อนกระทำการดังกล่าวคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องถามความเห็นของกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท โดยหากกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตกลงว่าคณะอนุญาโตตุลาการไม่ควรแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมหรือคำแนะนำทางเทคนิค คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องไม่กระทำการดังกล่าว คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องให้ข้อมูลหรือคำแนะนำทางเทคนิคใด ๆ ที่ตนได้รับแก่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทและให้โอกาสในการให้ความคิดเห็น

รายงาน

13. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องให้รายงานฉบับชั่วคราวแก่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในข้อ 12.3 (หน้าที่ของคณะอนุญาโตตุลาการ)

14. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องให้รายงานฉบับชั่วคราวอย่างน้อยสี่สัปดาห์ก่อนกำหนดเวลาสุดท้าย สำหรับการทำให้รายงานฉบับสุดท้ายเสร็จสมบูรณ์ ทั้งนี้ คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องให้โอกาสที่เพียงพอแก่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทในการทบทวนรายงานฉบับชั่วคราวทั้งหมดก่อนการจัดทำให้แล้วเสร็จและจะต้องรวมการหารือเกี่ยวกับความคิดเห็นใด ๆ ที่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทให้ไว้ในรายงานฉบับสมบูรณ์

15. รายงานฉบับชั่วคราวและฉบับสุดท้ายของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องร่างโดยปราศจากกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท ความเห็นที่แสดงไว้ในรายงานดังกล่าวโดยอนุญาโตตุลาการแต่ละคนจะต้องไม่ระบุชื่ออนุญาโตตุลาการรายนั้น ๆ

16. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องให้รายงานฉบับสุดท้ายแก่ประเทศภาคีอื่นทั้งหมด เจ็ดวันหลังจากที่มีการเสนอรายงานดังกล่าวต่อกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท และประเทศภาคีที่พิพาทอาจเผยแพร่รายงานดังกล่าวต่อสาธารณะเมื่อใดก็ได้หลังจากนั้น ภายใต้เงื่อนไขการคุ้มครองข้อมูลที่เป็นความลับใด ๆ ในรายงาน

ข้อ 14

การระงับและการยุติกระบวนการพิจารณา

1. กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทอาจตกลงกันให้คณะอนุญาโตตุลาการระงับการทำงานของตนเมื่อใดก็ได้ เป็นระยะเวลาไม่เกิน 12 เดือนนับจากวันที่ตกลงกัน ภายในระยะเวลาดังกล่าวให้กลับเริ่มกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการที่ระงับไปอีกครั้งเมื่อมีคำร้องขอจากประเทศภาคีที่พิพาทใด ๆ ทั้งนี้ ถ้าการทำงานของคณะอนุญาโตตุลาการถูกระงับติดต่อกันเกินกว่า 12 เดือน ให้อำนาจของคณะอนุญาโตตุลาการสิ้นสุดลง เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น
2. กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทอาจตกลงกันเพื่อยุติกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการในกรณีที่สามารถหาข้อยุติข้อพิพาทที่เป็นที่พอใจร่วมกันได้แล้ว
3. ก่อนที่คณะอนุญาโตตุลาการเสนอรายงานฉบับสุดท้าย คณะอนุญาโตตุลาการอาจเสนอต่อกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทให้ระงับข้อพิพาทโดยฉันทมิตร ในขั้นตอนใด ๆ ของกระบวนการพิจารณาก็ได้
4. ให้กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทแจ้งต่อกลุ่มประเทศภาคีอื่นว่าคณะอนุญาโตตุลาการได้ถูกระงับ หรือยุติ หรืออำนาจของคณะอนุญาโตตุลาการได้สิ้นสุดลงแล้วตามวรรค 1

ส่วน ดี
บทบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติตามคำชี้ขาด

ข้อ 15
การปฏิบัติตามคำชี้ขาด

1. หากคณะอนุญาโตตุลาการตัดสินว่าประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องไม่ได้ปฏิบัติตามพันธกรณีของตนภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ให้ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องปฏิบัติตามพันธกรณีของตนภายใต้ความตกลงฉบับนี้
2. ภายใน 30 วันนับจากวันที่มีการเสนอรายงานฉบับสุดท้ายของคณะอนุญาโตตุลาการต่อกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องจะต้องแจ้งต่อประเทศภาคีผู้ฟ้อง
 - (เอ) ความตั้งใจของตนในการปฏิบัติตามคำชี้ขาด ซึ่งรวมถึงการระงับการกระทำที่เป็นไปได้ที่ตนอาจกระทำเพื่อปฏิบัติตามพันธกรณีในวรรค 1
 - (บี) การปฏิบัติตามคำชี้ขาดจะสามารถกระทำได้โดยทันทีหรือไม่ และ
 - (ซี) ระยะเวลาที่สมเหตุสมผลซึ่งประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องต้องการในการปฏิบัติตามคำชี้ขาด หากการปฏิบัติตามคำชี้ขาดไม่สามารถเกิดขึ้นได้โดยทันที
3. ถ้าการปฏิบัติตามพันธกรณีในวรรค 1 ไม่อาจกระทำได้โดยทันที ให้ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องมีระยะเวลาที่สมเหตุสมผลเพื่อกระทำการดังกล่าว
4. ถ้าจะต้องมีระยะเวลาที่สมเหตุสมผล หากเป็นไปได้ให้กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตกลงระยะเวลาที่สมเหตุสมผลนั้นร่วมกัน ในกรณีที่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทไม่สามารถตกลงระยะเวลาที่สมเหตุสมผลกันได้ภายใน 45 วันนับจากการเสนอรายงานฉบับสุดท้ายของคณะอนุญาโตตุลาการต่อกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท ประเทศภาคีที่พิพาทใดอาจร้องขอให้ประธานคณะอนุญาโตตุลาการพิจารณาตัดสินระยะเวลาที่สมเหตุสมผลนั้น คำร้องขอดังกล่าวจะต้องกระทำไม่ช้ากว่า 120 วันนับจากวันที่มีการเสนอรายงานฉบับสุดท้ายของ

คณะอนุญาโตตุลาการต่อกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

5. เมื่อมีการร้องขอตามวรรค 4 ประธานคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องเสนอรายงานซึ่งประกอบด้วยผลการพิจารณาตัดสินระยะเวลาที่สมเหตุสมผลและเหตุผลในการพิจารณาตัดสินเช่นนั้นต่อกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท ภายใน 45 วันนับจากวันที่มีการร้องขอ

6. เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ระยะเวลาที่สมเหตุสมผลที่พิจารณาตัดสินโดยประธานคณะอนุญาโตตุลาการไม่ควรเกิน 15 เดือนนับจากวันที่มีการเสนอรายงานฉบับสุดท้ายของคณะอนุญาโตตุลาการต่อกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาที่สมเหตุสมผลดังกล่าวอาจสั้นกว่าหรือยาวกว่านั้น ขึ้นอยู่กับพฤติการณ์เฉพาะ

ข้อ 16

การทบทวนการปฏิบัติตามคำชี้ขาด

1. หากกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทไม่เห็นด้วยกับการมีอยู่ หรือความสอดคล้องกับความตกลงฉบับนี้ของมาตรการที่ใช้เพื่อปฏิบัติตามพันธกรณีในข้อ 15.1 (การปฏิบัติตามคำชี้ขาด) ให้ตัดสินข้อพิพาทดังกล่าวโดยนำเข้าสู่คณะอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นอีกครั้งเพื่อความมุ่งประสงค์นี้ (คณะอนุญาโตตุลาการทบทวนการปฏิบัติตามคำชี้ขาด)³ คณะอนุญาโตตุลาการทบทวนการปฏิบัติตามคำชี้ขาดอาจนั่งพิจารณาเมื่อมีการร้องขอของประเทศภาคีที่พิพาทใด เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในบทนี้

2. การร้องขอดังกล่าวอาจกระทำได้ภายหลังข้อใดต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อน

(เอ) การสิ้นสุดของระยะเวลาที่สมเหตุสมผล หรือ

(บี) การแจ้งต่อประเทศภาคีผู้ฟ้องโดยประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องว่าตนได้ปฏิบัติตามพันธกรณีในข้อ 15.1 (การปฏิบัติตามคำชี้ขาด) แล้ว

³ ไม่มีการกำหนดให้มีการปรึกษาหารือภายใต้ข้อ 6 (การปรึกษาหารือ) สำหรับกระบวนการนี้

3. คณะอนุญาโตตุลาการทบทวนการปฏิบัติตามคำชี้ขาดจะต้องประเมินเรื่องที่อยู่ในการพิจารณาของตนอย่างไม่ลำเอียง ซึ่งรวมถึงการประเมินอย่างไม่ลำเอียงเกี่ยวกับ

(เอ) ข้อเท็จจริงของการปฏิบัติตามคำชี้ขาดที่กระทำโดยประเทศภาคีผู้ถูกฟ้อง และ

(บี) ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องได้ปฏิบัติตามพันธกรณีในข้อ 15.1 (การปฏิบัติตามคำชี้ขาด) หรือไม่

4. คณะอนุญาโตตุลาการทบทวนการปฏิบัติตามคำชี้ขาดจะต้องระบุในรายงานของตน

(เอ) ส่วนอธิบายที่สรุปข้อต่อสู้ของกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทและกลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สาม

(บี) คำตัดสินในส่วนข้อเท็จจริงของคดี และ

(ซี) คำตัดสินว่า ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องได้ปฏิบัติตามพันธกรณีในข้อ 15.1 (การปฏิบัติตามคำชี้ขาด) หรือไม่

5. หากเป็นไปได้ ให้คณะอนุญาโตตุลาการทบทวนการปฏิบัติตามคำชี้ขาดให้รายงานฉบับชั่วคราวต่อกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทภายใน 75 วันนับจากวันที่ยื่นพิจารณาและรายงานฉบับสุดท้าย 15 วันหลังจากนั้น เมื่อคณะอนุญาโตตุลาการทบทวนการปฏิบัติตามคำชี้ขาดเห็นว่าไม่สามารถให้รายงานภายในกรอบเวลาที่กำหนดได้ ให้คณะอนุญาโตตุลาการแจ้งให้กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาททราบเป็นลายลักษณ์อักษรถึงเหตุแห่งความล่าช้า พร้อมกับระยะเวลาที่คาดว่าจะนำส่งรายงานได้

6. เมื่อคณะอนุญาโตตุลาการถูกร้องขอให้จัดตั้งขึ้นอีกครั้งตามวรรค 1 คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องนั่งพิจารณาภายใน 15 วันนับจากวันที่มีการร้องขอ ระยะเวลาจากวันที่มีการร้องขอให้คณะอนุญาโตตุลาการที่จัดตั้งขึ้นอีกครั้งจนถึงวันที่ยื่นรายงานฉบับสุดท้ายจะต้องไม่เกิน 120 วัน เว้นแต่จะใช้บังคับข้อ 11.12 (การจัดตั้งและการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการอีกครั้ง) หรือกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ข้อ 17

การชดเชยค่าเสียหายและการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น

1. การชดเชยค่าเสียหายและการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นเป็นมาตรการชั่วคราวที่จะใช้ได้ในกรณีที่ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีของตนภายใต้ข้อ 15.1 (การปฏิบัติตามคำชี้ขาด) อย่างไรก็ตาม ทั้งการชดเชยค่าเสียหายและการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นจะไม่ใช้สิ่งที่พึงประสงค์มากไปกว่าการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ข้อ 15.1 (การปฏิบัติตามคำชี้ขาด) การชดเชยเป็นไปตามความสมัครใจ และถ้ามีการให้ จะต้องสอดคล้องกับความตกลงฉบับนี้

2. หากพฤติกรรมใดดังต่อไปนี้เกิดขึ้น

(เอ) ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องได้แจ้งต่อประเทศภาคีผู้ฟ้องว่าไม่ประสงค์จะปฏิบัติตามพันธกรณีในข้อ 15.1 (การปฏิบัติตามคำชี้ขาด) หรือ

(บี) ปรากฏว่ามีการไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีในข้อ 15.1 (การปฏิบัติตามคำชี้ขาด) ตามข้อ 16 (การทบทวนการปฏิบัติตามคำชี้ขาด)

ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องจะต้องเข้าสู่การเจรจาเพื่อที่จะหาการชดเชยที่ยอมรับได้ร่วมกัน ถ้าประเทศภาคีผู้ฟ้องร้องขอ

3. ถ้าไม่สามารถตกลงการชดเชยที่เป็นที่พอใจได้ภายใน 30 วันนับจากวันที่มีการร้องขอภายใต้วรรค 2 ประเทศภาคีผู้ฟ้องอาจแจ้งต่อประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องและประเทศภาคีอื่น ๆ เมื่อใดก็ได้หลังจากนั้น ว่าตนประสงค์จะระงับการให้สิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นแก่ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องเทียบเท่ากับระดับการทำให้เสียไปหรือการทำให้เสื่อมลงซึ่งผลประโยชน์ และให้มีสิทธิที่จะเริ่มการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น 30 วันหลังจากวันที่ได้รับการแจ้ง

4. ห้ามไม่ให้ใช้สิทธิในการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นที่เกิดขึ้นภายใต้วรรค 3 หาก

(เอ) อยู่ระหว่างดำเนินการทบทวนตามวรรค 8 หรือ

(บี) ได้มีการบรรลุข้อยุติข้อพิพาทร่วมกัน

5. การแจ้งซึ่งกระทำภายใต้วรรค 3 จะต้องระบุระดับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นที่ประเทศภาคีผู้ฟ้องเสนอที่จะระงับ และบทและสาขาที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นดังกล่าว

6. ในการพิจารณาว่าจะระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นใด ประเทศภาคีผู้ฟ้องจะต้องใช้บังคับหลักการดังต่อไปนี้

(เอ) ประเทศภาคีผู้ฟ้องควรพยายามระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นในสาขาหรือบรรดาสาขาเดียวกันกับสาขาที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการเป็นลำดับแรก และ

(บี) ประเทศภาคีผู้ฟ้องอาจระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นในสาขาอื่นถ้าเห็นว่าการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นในสาขาเดียวกันไม่สามารถกระทำได้หรือไม่มีประสิทธิผล

7. ระดับการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นจะต้องเทียบเท่ากับระดับการทำให้เสียไปหรือการทำให้เสื่อมลงซึ่งผลประโยชน์

8. ภายใน 30 วันจากวันที่ได้รับการแจ้งที่กระทำภายใต้วรรค 3 ถ้าประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องคัดค้านระดับการระงับที่มีการเสนอหรือเห็นว่าไม่ได้มีการปฏิบัติตามหลักการที่กำหนดไว้ในวรรค 6 ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องอาจร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการขึ้นอีกครั้งเพื่อมีคำตัดสินในเรื่องนี้ ทั้งนี้ ให้คณะอนุญาโตตุลาการให้ผลการประเมินแก่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทภายใน 30 วันนับจากวันที่จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการขึ้นอีกครั้ง เมื่อคณะอนุญาโตตุลาการถูกร้องขอให้จัดตั้งขึ้นอีกครั้งตามวรรคนี้ คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องจัดตั้งขึ้นอีกครั้งภายใน 15 วันนับจากวันที่มีการร้องขอ เว้นแต่จะใช้บังคับข้อ 11.12 (การจัดตั้งและการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการอีกครั้ง)

9. การระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นจะต้องเป็นการชั่วคราว และจะต้องใช้บังคับเพียงจนกระทั่งมีการปฏิบัติตามพันธกรณีในข้อ 15.1 (การปฏิบัติตามคำชี้ขาด) หรือได้มีการบรรลุข้อยุติข้อพิพาทที่เป็นที่พอใจร่วมกัน

10. เมื่อมีการใช้สิทธิในการระงับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นภายใต้ข้อนี้ ถ้าประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องเห็นว่า

(เอ) ระดับสิทธิประโยชน์หรือพันธกรณีอื่นที่ถูกระงับโดยประเทศภาคีผู้ฟ้องไม่เทียบเท่ากับระดับที่ทำให้เสียไปหรือการทำให้เสื่อมลงซึ่งผลประโยชน์หรือ

(บี) ตนได้ปฏิบัติตามพันธกรณีในข้อ 15.1 (การปฏิบัติตามคำชี้ขาด) แล้ว

ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องอาจร้องขอให้คณะอนุญาโตตุลาการจัดตั้งขึ้นอีกครั้งเพื่อพิจารณาวินิจฉัยเรื่องดังกล่าว⁴

11. หากคณะอนุญาโตตุลาการจัดตั้งขึ้นอีกครั้งตามวรรค 10 (เอ) ให้ใช้บังคับไปตามวรรค 8 ทั้งนี้ หากคณะอนุญาโตตุลาการจัดตั้งขึ้นอีกครั้งตามวรรค 10 (บี) ให้ใช้บังคับไปตามข้อ 16.3 ถึง 16.5 (การทบทวนการปฏิบัติตามคำชี้ขาด)

⁴ ในกรณีที่คณะอนุญาโตตุลาการทบทวนการปฏิบัติตามคำชี้ขาดพิจารณาตัดสินว่ามาตรการที่ใช้เพื่อปฏิบัติตามคำชี้ขาดไม่สอดคล้องกับความตกลงฉบับนี้ หากมีการร้องขอ คณะอนุญาโตตุลาการทบทวนการปฏิบัติตามคำชี้ขาดอาจประเมินว่าระดับการระงับสิทธิประโยชน์ที่มีอยู่นั้นยังคงเหมาะสมหรือไม่ และถ้าไม่เหมาะสม อาจประเมินระดับที่เหมาะสม

ส่วน อี

บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ 18

การประติบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน

1. ในทุกขั้นตอนของการพิจารณาตัดสินเหตุแห่งข้อพิพาทและของกระบวนการระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน จะต้องคำนึงถึงสถานการณ์พิเศษของกลุ่มประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียนอย่างเห็นอกเห็นใจเป็นการเฉพาะ ในการนี้ กลุ่มประเทศภาคีจะต้องใช้การระงับยับยั้งอันควรในการเสนอเรื่องภายใต้กระบวนการเหล่านี้ที่เกี่ยวข้องกับประเทศภาคีที่เป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทั้งนี้ หากพบว่าทำให้เสียไปหรือการทำให้เสื่อมลงซึ่งผลประโยชน์เป็นผลมาจากมาตรการที่ประเทศภาคีที่เป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุดใช้ ให้ประเทศภาคีผู้ฟ้องใช้การระงับยับยั้งอันควรเกี่ยวกับเรื่องที่ครอบคลุมภายใต้ข้อ 17 (การชดเชยค่าเสียหายและการระงับสิทธิ ประโยชน์หรือพันธกรณีอื่น) หรือพันธกรณีอื่น ๆ ตามกระบวนการเหล่านี้

2. เมื่อประเทศภาคีที่พิพาทประเทศใดประเทศหนึ่งหรือมากกว่านั้นเป็นประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน รายงานของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องระบุอย่างชัดเจนถึงรูปแบบการคำนึงถึงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องว่าด้วยการประติบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้ ซึ่งประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียนดังกล่าวได้ยกขึ้นอ้างในระหว่างกระบวนการระงับข้อพิพาท

ข้อ 19

ค่าใช้จ่าย

1. ประเทศภาคีที่พิพาทแต่ละฝ่ายจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของอนุญาโตตุลาการที่ตนแต่งตั้งและค่าใช้จ่ายทางกฎหมายของตน เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

2. กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของประธานคณะอนุญาโตตุลาการ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นส่วนเท่า ๆ กัน เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ข้อ 20

จุดติดต่อ

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดจุดติดต่อสำหรับบทนี้ และจะต้องแจ้งรายละเอียดของจุดติดต่อนี้แก่ประเทศภาคีอื่น ๆ ภายใน 30 วันนับจากวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในจุดติดต่อของตนต่อประเทศภาคีอื่น ๆ
2. คำร้องขอ คำคู่ความซึ่งเป็นลายลักษณ์อักษร หรือเอกสารอื่นใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาใด ๆ ตามบทนี้จะต้องนำเสนอต่อประเทศภาคีหรือกลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องผ่านทางจุดติดต่อที่กำหนดไว้ ซึ่งจะต้องยืนยันการได้รับเอกสารดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ 21

ภาษา

1. กระบวนการพิจารณาทั้งหมดตามบทนี้จะต้องดำเนินการเป็นภาษาอังกฤษ
2. เอกสารใดที่ยื่นเพื่อใช้ในการพิจารณาตามบทนี้จะต้องเป็นภาษาอังกฤษ ถัดต้นฉบับของเอกสารใดไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ประเทศภาคีผู้ยื่นเอกสารเพื่อใช้ในการพิจารณาจะต้องให้คำแปลภาษาอังกฤษของเอกสารนั้น

ภาคผนวก 20 เอ
กฎแห่งวิธีพิจารณาสำหรับกระบวนการอนุญาตตุลาการ

1. การอ้างใด ๆ ในกฎแห่งวิธีพิจารณาเหล่านี้ถึงข้อใดข้อหนึ่งเป็นการอ้างถึงข้อที่เหมาะสมในบทที่ 20 (การปรึกษาหารือและการระงับข้อพิพาท)

ตารางเวลา

2. หลังจากการปรึกษาหารือกับกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท คณะอนุญาตตุลาการจะต้องกำหนดตารางเวลาสำหรับกระบวนการทำงานของคณะอนุญาตตุลาการโดยเร็วเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้ และหากเป็นไปได้ภายใน 15 วันหลังจากการจัดตั้งคณะอนุญาตตุลาการ ทั้งนี้ ตามกฎทั่วไปแล้ว กระบวนการทำงานของคณะอนุญาตตุลาการ จากวันที่จัดตั้งจนถึงวันที่มีรายงานฉบับสุดท้ายจะต้องไม่เกินระยะเวลาเก้าเดือน เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

3. ในการพิจารณาตัดสินตารางเวลาสำหรับกระบวนการทำงานของคณะอนุญาตตุลาการ คณะอนุญาตตุลาการจะต้องให้เวลาที่เพียงพอแก่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทเพื่อเตรียมคำคู่ความของตน คณะอนุญาตตุลาการจะต้องกำหนดเวลาสุดท้ายที่ชัดเจนสำหรับการยื่นคำคู่ความเป็นลายลักษณ์อักษรโดยกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท และจะต้องปฏิบัติตามกำหนดเวลาสุดท้ายเหล่านั้น คณะอนุญาตตุลาการจะต้องให้รายงานฉบับชั่วคราวอย่างน้อยสี่สัปดาห์ก่อนกำหนดเวลาสุดท้าย สำหรับการทำให้รายงานฉบับสุดท้ายเสร็จสมบูรณ์

4. คณะอนุญาตตุลาการจะต้องเสนอรายงานฉบับสุดท้ายต่อกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทภายใน 180 วันนับจากวันที่มีการจัดตั้งคณะอนุญาตตุลาการ ในกรณีเร่งด่วน ซึ่งรวมถึงกรณีที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่เน่าเสียได้ คณะอนุญาตตุลาการจะต้องมุ่งที่จะเสนอรายงานของตนต่อกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทภายใน 90 วันนับจากวันที่มีการจัดตั้งคณะอนุญาตตุลาการ เมื่อคณะอนุญาตตุลาการเห็นว่าไม่สามารถเสนอรายงานฉบับสุดท้ายได้ภายใน 180 วันหรือภายใน 90 วันในกรณีเร่งด่วน จะต้องแจ้งให้กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาททราบเป็นลายลักษณ์อักษรถึงเหตุแห่งความล่าช้า พร้อมกับระยะเวลาที่คาดว่าจะยื่นรายงานได้

5. ให้หยุดนับระยะเวลาใด ๆ ที่ใช้บังคับกับกระบวนการคณะอนุญาโตตุลาการ ในระยะเวลาเริ่มจากวันที่สมาชิกของคณะอนุญาโตตุลาการลาออกหรือไม่สามารถปฏิบัติงานได้ และสิ้นสุดในวันที่มีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการที่รับช่วงต่อ

6. เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น คณะอนุญาโตตุลาการ อาจแก้ไขระยะเวลาใด ๆ ที่ใช้บังคับกับกระบวนการอนุญาโตตุลาการ โดยการปรึกษาหารือ กับกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท และกระทำการปรับเปลี่ยนด้านกระบวนการพิจารณาหรือ ด้านบริหารซึ่งอาจจำเป็นในกระบวนการวิธีพิจารณา

การดำเนินการของคณะอนุญาโตตุลาการ

7. ประธานคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องนั่งเป็นประธานในการประชุมทั้งหมดของ คณะอนุญาโตตุลาการ คณะอนุญาโตตุลาการอาจมอบให้ประธานมีอำนาจในการตัดสินใจ ด้านบริหารและด้านกระบวนการวิธีพิจารณา

8. เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในภาคผนวกนี้ คณะอนุญาโตตุลาการ อาจดำเนินงานของตนโดยวิธีใด ๆ ซึ่งรวมถึงโทรศัพท์ การส่งโทรสาร และวิธีติดต่อสื่อสาร ทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นใด

9. สมาชิกคณะอนุญาโตตุลาการเท่านั้นอาจเข้าร่วมในการพิจารณาของคณะ อนุญาโตตุลาการ

10. โดยการปรึกษาหารือกับกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท คณะอนุญาโตตุลาการอาจจ้าง ผู้ช่วย ล่ามหรือนักแปล หรือผู้จัดบันทึกที่ได้รับมอบหมายซึ่งอาจจำเป็นสำหรับกระบวนการ พิจารณา และอนุญาตให้บุคคลเหล่านี้ปรากฏตัวระหว่างการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ การจัดการดังกล่าวใด ๆ โดยคณะอนุญาโตตุลาการอาจถูกแก้ไขได้โดยการตกลงของ กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท

11. การพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องเป็นความลับ สมาชิกของคณะอนุญาโตตุลาการและบุคคลที่คณะอนุญาโตตุลาการจ้างจะต้องรักษาความลับของกระบวนการพิจารณาและการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ
12. ห้ามไม่ให้มีการติดต่อสื่อสารฝ่ายเดียวกับคณะอนุญาโตตุลาการเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ภายใต้การพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ
13. ให้คำนึงถึงผลประโยชน์ของกลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สามและผลประโยชน์ของประเทศภาคีอื่น ๆ โดยสมบูรณระหว่างกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ

คำคู่ความเป็นลายลักษณ์อักษรและเอกสารอื่น

14. ประเทศภาคีที่พิพาทแต่ละฝ่ายจะต้องส่งคำคู่ความฉบับแรกเป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งระบุข้อเท็จจริงของคดีและข้อต่อสู้ของตนต่อคณะอนุญาโตตุลาการ ทั้งนี้ เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ประเทศภาคีผู้ฟ้องจะต้องยื่นคำคู่ความฉบับแรกต่อคณะอนุญาโตตุลาการและประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องภายใน 14 วันหลังจากวันที่มีการจัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ ประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องจะต้องยื่นคำคู่ความฉบับแรกของตนต่อคณะอนุญาโตตุลาการและประเทศภาคีผู้ฟ้องภายใน 21 วันหลังจากวันที่ได้รับคำให้การฉบับแรกของประเทศภาคีผู้ฟ้อง ส่วนคำคู่ความเป็นลายลักษณ์อักษรฉบับใด ๆ ภายหลังจากนั้น ให้ยื่นในเวลาเดียวกัน
15. ประเทศภาคีที่พิพาทจะต้องยื่นสำเนาคำคู่ความเป็นลายลักษณ์อักษรของตนไม่น้อยกว่าสี่ฉบับต่อคณะอนุญาโตตุลาการและสำเนาจำนวนหนึ่งฉบับต่อประเทศภาคีที่พิพาทอื่น ทั้งนี้ ให้กลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สามได้รับคำคู่ความของกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทในการนั่งพิจารณาเชิงสารัตถะครั้งแรก
16. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคำร้องขอ หนังสือแจ้ง หรือเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ ซึ่งไม่ครอบคลุมโดยกฎข้อ 14 และ 15 ประเทศภาคีที่พิพาทแต่ละฝ่ายอาจยื่นสำเนาเอกสารดังกล่าวต่อประเทศภาคีที่พิพาทอื่นทางโทรสารไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีส่งผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ

17. ประเทศภาคีที่พิพาทอาจแก้ไขข้อผิดพลาดเล็กน้อยที่ไม่ใช่สาระสำคัญในคำร้องขอหนังสือแจ้ง คำคู่ความเป็นลายลักษณ์อักษร หรือเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการโดยการยื่นเอกสารฉบับใหม่ที่ระบุการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน

การพิจารณาคดี

18. ในการนั่งพิจารณาเชิงสารัตถะครั้งแรกกับกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท ประเทศภาคีที่พิพาทแต่ละฝ่ายจะต้องนำเสนอข้อเท็จจริงของคดีและข้อต่อสู้ของตน ประเทศภาคีผู้ฟ้องจะต้องนำเสนอท่าทีของตนก่อน กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะต้องได้รับโอกาสในการนำเสนอคำแถลงสุดท้าย โดยประเทศภาคีผู้ฟ้องจะเสนอคำแถลงของตนก่อน

19. ให้เชิญกลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สามทั้งหมดมาเพื่อนำเสนอความคิดเห็นของตนในช่วงที่แยกต่างหากของการนั่งพิจารณาเชิงสารัตถะครั้งแรกของคณะอนุญาโตตุลาการซึ่งกำหนดไว้เพื่อความมุ่งประสงค์นั้น กลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สามทั้งหมดอาจปรากฏตัวตลอดการนั่งพิจารณานี้

20. กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทและกลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สามจะต้องจัดให้คณะอนุญาโตตุลาการมีคำแถลงด้วยวาจาและคำตอบคำถามในการรับฟังกับคณะอนุญาโตตุลาการเป็นลายลักษณ์อักษร

การมีอยู่ของข้อมูล

21. ให้คำคู่ความเป็นลายลักษณ์อักษรที่ต่อคณะอนุญาโตตุลาการถือเป็นความลับ แต่จะต้องจัดให้กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทเข้าถึงได้ จะต้องไม่มีการขัดขวางประเทศภาคีที่พิพาทใดในการเปิดเผยคำแถลงเกี่ยวกับท่าทีของตนต่อสาธารณะ หากไม่มีการเปิดเผยข้อมูลใดที่ประเทศภาคีที่พิพาทหรือประเทศภาคีฝ่ายที่สามกำหนดว่าเป็นความลับ กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท กลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สาม และคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องถือเป็นความลับซึ่งข้อมูลที่ประเทศภาคีที่พิพาทยื่นต่อคณะอนุญาโตตุลาการ โดยกำหนดว่าเป็นความลับ เมื่อมีการร้องขอจากประเทศภาคี ประเทศภาคีที่พิพาทจะต้องให้บทสรุปที่ไม่เป็นความลับเกี่ยวกับข้อมูลในคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษรของตน ซึ่งสามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้

การรวบรวมข้อมูล

22. กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทและกลุ่มประเทศภาคีฝ่ายที่สามจะต้องแจ้งตอบคำร้องขอข้อมูลของคณะอนุญาโตตุลาการโดยทันทีและโดยสมบูรณ์ตามที่คณะอนุญาโตตุลาการเห็นว่าจำเป็นและเหมาะสม

23. คณะอนุญาโตตุลาการอาจแสวงหาข้อมูลและคำแนะนำทางเทคนิคจากบุคคลหรือหน่วยงานใด ๆ ซึ่งคณะอนุญาโตตุลาการเห็นว่าเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ก่อนกระทำการดังกล่าว คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องถามความเห็นของกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท โดยหากกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตกลงว่าคณะอนุญาโตตุลาการไม่ควรแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมหรือคำแนะนำทางเทคนิค คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องไม่กระทำการดังกล่าว คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องให้ข้อมูลหรือคำแนะนำทางเทคนิคใด ๆ ที่ตนได้รับแก่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทและให้โอกาสในการให้ความคิดเห็น

รายงาน

24. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องให้รายงานฉบับชั่วคราวแก่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในข้อ 12.3 (หน้าที่ของคณะอนุญาโตตุลาการ)

25. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องให้รายงานฉบับชั่วคราวอย่างน้อยสี่สัปดาห์ก่อนกำหนดเวลาสุดท้ายสำหรับการทำให้รายงานฉบับสุดท้ายเสร็จสมบูรณ์ ทั้งนี้ คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องให้โอกาสที่เพียงพอแก่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทในการทบทวนรายงานฉบับชั่วคราวทั้งหมดก่อนการสรุปขั้นสุดท้ายและจะต้องรวมการหารือเกี่ยวกับความคิดเห็นใด ๆ ที่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทให้ไว้ในรายงานฉบับสมบูรณ์

26. รายงานฉบับชั่วคราวและรายงานฉบับสุดท้ายของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องร่างโดยปราศจากกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท ความเห็นที่แสดงไว้ในรายงานดังกล่าวโดยอนุญาโตตุลาการแต่ละคนจะต้องไม่ระบุชื่ออนุญาโตตุลาการรายนั้น ๆ

สถานที่

27. ให้กำหนดสถานที่สำหรับการพิจารณาคดีของคณะอนุญาโตตุลาการโดยการตกลงร่วมกันระหว่างกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท ถ้าไม่มีการตกลง สถานที่ที่ต้องหมิ่นเวียนระหว่างเมืองหลวงของกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาท โดยการพิจารณาครั้งแรกจะจัดขึ้นที่เมืองหลวงของประเทศภาคีผู้ถูกฟ้อง

ค่าตอบแทนและการชำระค่าใช้จ่าย

28. คณะอนุญาโตตุลาการจะต้องบันทึกและส่งมอบบัญชีสุดท้ายของค่าใช้จ่ายทั่วไปทั้งหมดที่เกิดขึ้นโดยเกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณา ซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายที่จ่ายให้แก่ผู้ช่วยผู้จดบันทึกที่ได้รับมอบหมาย หรือบุคคลอื่น ๆ ซึ่งจ้างตามกฎหมายข้อ 10

ภาคผนวก 20 ปี

กระบวนการทางเลือกสำหรับการจัดองค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการ

ตามที่ระบุไว้ในข้อ 11.3 (การจัดตั้งและการจัดตั้งของคณะอนุญาโตตุลาการอีกครั้ง) กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทอาจตกลงใช้กระบวนการทางเลือกใดดังต่อไปนี้ หรือการผสมผสานกระบวนการดังกล่าวเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดองค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการ

กระบวนการทางเลือก เอ

1. ประเทศภาคีผู้ฟ้องและประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องจะต้องแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายละหนึ่งคน ภายใน *(ระยะเวลาที่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตกลง)* นับจากวันที่ได้รับคำร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ ถ้าประเทศภาคีประเทศใดประเทศหนึ่งไม่แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการภายในระยะเวลาดังกล่าว อนุญาโตตุลาการที่ประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งแต่งตั้งจะต้องปฏิบัติงานเป็นอนุญาโตตุลาการคนเดียวในคณะอนุญาโตตุลาการ

2. เมื่อมีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการสองคนโดยสอดคล้องกับวรรค 1 แล้ว กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะต้องแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สามโดยการตกลงร่วมกัน ซึ่งจะต้องทำหน้าที่ประธานคณะอนุญาโตตุลาการ ถ้ากลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทไม่แต่งตั้งประธานคณะอนุญาโตตุลาการภายใน *(ระยะเวลาที่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตกลง)* นับจากการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สอง อนุญาโตตุลาการสองคนที่ได้รับแต่งตั้งโดยสอดคล้องกับวรรค 1 จะต้องแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สามโดยการตกลงร่วมกัน ซึ่งจะต้องทำหน้าที่ประธานคณะอนุญาโตตุลาการ ถ้าประธานคณะอนุญาโตตุลาการไม่ได้รับการแต่งตั้งภายใน *(ระยะเวลาที่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตกลง)* นับจากการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สอง เมื่อมีการร้องขอจากประเทศภาคีที่พิพาทใด ให้ผู้อำนวยการใหญ่ขององค์การการค้าโลกแต่งตั้งประธานคณะอนุญาโตตุลาการภายใน *(ระยะเวลาที่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตกลง)* นับจากที่มีการร้องขอ

กระบวนการทางเลือก บี

1. ประเทศภาคีผู้ฟ้องและประเทศภาคีผู้ถูกฟ้องจะต้องแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายละหนึ่งคนภายใน (ระยะเวลาที่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตกลง) นับจากวันที่ได้รับคำร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ
2. กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะต้องตกลงเกี่ยวกับการจัดตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สามภายใน (ระยะเวลาที่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตกลง) นับจากการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สามซึ่งจะต้องทำหน้าที่เป็นประธานคณะอนุญาโตตุลาการ ถ้าการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการทั้งสามคนมิได้กระทำภายใน (ระยะเวลาที่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตกลง) เมื่อมีการร้องขอจากประเทศภาคีที่พิพาทใดให้ผู้อำนวยความสะดวกการการค้าโลกแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการที่จำเป็นภายใน (ระยะเวลาที่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตกลง) ต่อไป

กระบวนการทางเลือก ซี

1. ภายใน (ระยะเวลาที่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตกลง) นับจากวันที่ได้รับคำร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ ประเทศภาคีที่พิพาทแต่ละฝ่ายจะต้องให้รายชื่อผู้ได้รับการเสนอชื่อเพื่อแต่งตั้งเป็นอนุญาโตตุลาการไม่เกิน (จำนวนตามที่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตกลง) ซึ่งรวมถึงอย่างน้อยสองบุคคลที่เหมาะสมสำหรับการแต่งตั้งเป็นประธาน จากนั้นกลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทจะต้องปรึกษาหารือซึ่งกันและกันเกี่ยวกับการจัดองค์ประกอบของคณะอนุญาโตตุลาการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการโดยเลือกจากรายชื่อผู้ได้รับการเสนอชื่อตามความเหมาะสม
2. ถ้าอนุญาโตตุลาการทั้งหมดไม่ได้รับการแต่งตั้งภายใน (ระยะเวลาที่กลุ่มประเทศภาคีที่พิพาทตกลง) นับจากที่มีการร้องขอให้จัดตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ เมื่อมีการร้องขอจากประเทศภาคีที่พิพาทใด ๆ ให้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการส่วนที่เหลือโดยการสุ่มจากรายชื่อผู้ได้รับการเสนอชื่อ ซึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์นี้ แยกออกเป็นรายชื่อผู้ได้รับการเสนอชื่อเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานและรายชื่อผู้ได้รับการเสนอชื่อเพื่อแต่งตั้งเป็นอนุญาโตตุลาการทั่วไป

21. เนื้อหาต่อไปนี้เป็นข้อ บทที่ 21

บทที่ 21 บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ 1

ภาคผนวก เอกสารแนบท้าย และเชิงอรรถ

ภาคผนวก เอกสารแนบท้าย และเชิงอรรถของความตกลงนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้

ข้อ 2

ความสัมพันธ์กับความตกลงอื่น

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายยืนยันอีกครั้งถึงสิทธิและพันธกรณีของตนภายใต้ความตกลงฉบับลิวี ที่ โอ และความตกลงอื่น ๆ ซึ่งกลุ่มประเทศภาคีนั้นเป็นภาคีอยู่
2. ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้ที่จะตีความเพื่อทำให้สิทธิหรือพันธกรณีใดของประเทศภาคีภายใต้ความตกลงฉบับลิวี ที่ โอ และความตกลงอื่น ๆ ซึ่งประเทศภาคีเหล่านั้นเป็นภาคีอยู่เสื่อมลงไป
3. ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้องกันระหว่างความตกลงฉบับนี้และความตกลงอื่นใด ซึ่งกลุ่มประเทศภาคีสองประเทศหรือมากกว่านั้นเป็นภาคีอยู่ กลุ่มประเทศภาคีดังกล่าวจะต้องปรึกษารื้อโดยทันทีเพื่อที่จะหาข้อยุติที่เป็นที่พึงพอใจร่วมกัน
4. ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้ที่จะห้ามประเทศสมาชิกอาเซียนใดจัดทำความตกลงที่เกี่ยวข้องกับการค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน และ/หรือความร่วมมือทางเศรษฐกิจด้านอื่น ๆ กับประเทศสมาชิกอาเซียนประเทศใดประเทศหนึ่งหรือมากกว่านั้น และ/หรือ ออสเตรเลีย และ/หรือ นิวซีแลนด์
5. บทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้จะต้องไม่ใช้บังคับกับความตกลงใด ๆ ระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน บทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้จะต้องไม่ใช้บังคับกับความตกลงใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าสมาชิกอาเซียนใด และ/หรือ ออสเตรเลีย และ/หรือ นิวซีแลนด์เช่นกัน เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีของความตกลงนั้นจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น¹

¹ วรรคนี้ไม่ใช้บังคับกับความตกลงในอนาคตใด ๆ ที่จัดทำขึ้นโดยสอดคล้องกับความตกลงฉบับนี้

ข้อ 3

ความตกลงระหว่างประเทศที่ได้รับการแก้ไขหรือที่สืบทอด

ถ้าความตกลงระหว่างประเทศใด หรือบทบัญญัติในความตกลงระหว่างประเทศนั้น ซึ่งถูกกล่าวถึงในความตกลงฉบับนี้ (หรือรวมเข้าไว้ในความตกลงฉบับนี้) ได้ถูกแก้ไข กลุ่มประเทศภาคีจะต้องปรึกษาหารือว่าจำเป็นต้องแก้ไขความตกลงฉบับนี้หรือไม่ เว้นแต่ความตกลงฉบับนี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ 4

การเปิดเผยข้อมูล

เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงฉบับนี้ ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้ ที่กำหนดให้ประเทศภาคีให้ข้อมูลที่เป็นความลับ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะขัดขวางการบังคับใช้กฎหมาย หรือขัดต่อผลประโยชน์สาธารณะ หรือทำให้ผลประโยชน์เชิงพาณิชย์อันชอบธรรมของวิสาหกิจของรัฐหรือเอกชนแห่งหนึ่งเสื่อมไป

ข้อ 5

ความลับ

เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงฉบับนี้ เมื่อประเทศภาคีให้ข้อมูลแก่ประเทศภาคีอีกฝ่ายโดยสอดคล้องกับความตกลงฉบับนี้ และกำหนดว่าเป็นข้อมูลที่เปิดเผยเป็นความลับ ประเทศภาคีอีกฝ่ายจะต้องรักษาความลับของข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ ให้ใช้ข้อมูลดังกล่าวเพื่อความมุ่งประสงค์ที่กำหนดไว้เท่านั้น และจะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยปราศจากความยินยอมที่เฉพาะเจาะจงของประเทศภาคีผู้ให้ข้อมูล ยกเว้นกรณีที่กฎหมายภายในของประเทศภาคีผู้รับข้อมูลกำหนดให้ประเทศภาคีนั้นต้องให้ข้อมูลดังกล่าวแก่กระบวนการตุลาการ

ข้อ 6

การแก้ไข

ความตกลงฉบับนี้อาจถูกแก้ไขโดยการตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรของกลุ่มประเทศภาคี และให้การแก้ไขดังกล่าวมีผลใช้บังคับตามที่อาจมีการตกลงกันในระหว่างกลุ่มประเทศภาคี

ข้อ 7

ผู้เก็บรักษาสันติสัญญา

1. กำหนดให้เลขาธิการอาเซียนเป็นผู้เก็บรักษาสันติสัญญาสำหรับความตกลงฉบับนี้
2. ผู้เก็บรักษาสันติสัญญาจะต้องแจ้งแต่ละประเทศภาคีโดยพลัน พร้อมทั้งแจ้งวันที่มีการถอนตัวและจัดส่งสำเนาการถอนตัวตามข้อบทที่ 9.1 (การถอนตัวและการสิ้นสุด)

ข้อ 8

การมีผลใช้บังคับ

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแจ้งประเทศภาคีอื่นแต่ละฝ่ายเป็นลายลักษณ์อักษรว่าได้ดำเนินการตามข้อกำหนดภายในของตน² ซึ่งจำเป็นสำหรับการมีผลใช้บังคับของความตกลงฉบับนี้ ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับในวันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 2009 สำหรับประเทศภาคีใดที่ได้ทำการแจ้งดังกล่าวแล้ว หากออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างน้อยสี่ประเทศได้ทำการแจ้งภายในวันนั้น
2. ถ้าความตกลงฉบับนี้ไม่ได้มีผลใช้บังคับในวันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 2009 ความตกลงฉบับนี้จะมามีผลใช้บังคับสำหรับประเทศภาคีใดที่ได้ทำการแจ้งตามที่กล่าวถึงในวรรค 1 60 วันหลังจากวันที่ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างน้อยสี่ประเทศได้แจ้งที่กล่าวถึงในวรรค 1

² เพื่อให้มีความแน่นอนยิ่งขึ้น คำว่า “ข้อกำหนดภายใน” อาจหมายรวมถึงการได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลหรือความเห็นชอบจากรัฐสภา ตามที่กฎหมายภายในกำหนด

3. ภายหลังการมีผลใช้บังคับของความตกลงฉบับนี้ตามวรรค 1 หรือ 2 ความตกลงฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับสำหรับประเทศภาคีใด 60 วันหลังจากวันที่ประเทศภาคนั้นทำการแจ้งที่กล่าวถึงในวรรค 1

ข้อ 9

การถอนตัว และการสิ้นสุด

1. ประเทศภาคีใดอาจถอนตัวจากความตกลงฉบับนี้โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าเป็นระยะเวลาหกเดือนต่อผู้เก็บรักษาสันธิสัญญา
2. ความตกลงนี้จะสิ้นสุดถ้า ตามวรรค 1
 - (เอ) ออสเตรเลียถอนตัว
 - (บี) นิวซีแลนด์ถอนตัว หรือ
 - (ซี) ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับสำหรับกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนน้อยกว่าสี่ประเทศ

ข้อ 10

การทบทวน

กลุ่มประเทศภาคีจะต้องดำเนินการทบทวนความตกลงฉบับนี้โดยมุ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของความตกลงต่อไป ในปี ค.ศ. 2016 และทุก ๆ ห้าปีหลังจากนั้น เว้นแต่กลุ่มประเทศภาคีจะตกลงเป็นอย่างอื่น

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการประติบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพนักเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น

I. ข้อมูลพนักที่ใช้เป็นการทั่วไป

ทุกสาขาที่อยู่ในตารางนี้	(1)(2)(3)(4) พันธกรณีของไทยภายใต้ความตกลงนี้ที่เกี่ยวกับผู้มีถิ่นพำนักถาวรของประเทศภาคีอื่น: ไม่ผูกพัน ไทยยืนยันถึงสิทธิและพันธกรณีของตนที่เกี่ยวข้องกับผู้มีถิ่นพำนักถาวรตามที่ได้ระบุไว้ในตารางข้อมูลพนักของตนในความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (แอกตส์) อย่างไรก็ตาม ในกรณีประเทศภาคีใช้สิทธิเหล่านั้นแล้ว ประเทศภาคีนั้นจะไม่สามารถใช้สิทธินั้นผ่านความตกลงนี้ (1) - สาขาใดที่ผูกพันในรูปแบบที่ 1 (โหนด 1) ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศไทย - ข้อจำกัดนี้จะมีการปรับปรุงตามสมควรหลังจากที่กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์มีผลใช้บังคับเพื่อสะท้อนไม่เกินกว่าข้อกำหนดของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับเหล่านั้น	(1)(2)(3)(4) พันธกรณีของไทยภายใต้ความตกลงนี้ที่เกี่ยวกับผู้มีถิ่นพำนักถาวรของประเทศภาคีอื่น: ไม่ผูกพัน ไทยยืนยันถึงสิทธิและพันธกรณีของตนที่เกี่ยวข้องกับผู้มีถิ่นพำนักถาวรตามที่ได้ระบุไว้ในตารางข้อมูลพนักของตนในความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (แอกตส์) อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ประเทศภาคีใช้สิทธิเหล่านั้นแล้ว ประเทศภาคีนั้นจะไม่สามารถใช้สิทธินั้นผ่านความตกลงนี้		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อกำหนดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อกำหนดด้านการ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(3) เฉพาะบริษัทจำกัดหรือนิติบุคคลในประเภทตามที่ระบุไว้ในตารางนี้ที่จัดตั้งขึ้นและจดทะเบียนในประเทศไทยตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศไทยเท่านั้นที่ได้รับอนุญาต การจัดตั้งเชิงพาณิชย์ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้ ดังที่ได้ระบุไว้ในข้อมูลพื่นเฉพาะรายสาขา: 3.1 สัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติต้องไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียน หรือมีฉะนันตามที่ได้ระบุไว้ในข้อมูลพื่นเฉพาะรายสาขาและจำนวนผู้ถือหุ้นต่างชาติต้องน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด 3.2 สัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติต้องไม่เกินร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน หรือมีฉะนันตามที่ได้ระบุไว้ในข้อมูลพื่นเฉพาะรายสาขา 3.3 สัดส่วนหุ้นต่างชาติต้องไม่เกินร้อยละ 70 ของทุนจดทะเบียน หรือมีฉะนันตามที่ได้ระบุไว้ในข้อมูลพื่นเฉพาะรายสาขา	(3) สำหรับบริษัทจำกัดหรือนิติบุคคลในประเภทตามที่ระบุไว้ในตารางนี้ซึ่งมีคนต่างชาติเป็นเจ้าของหรือควบคุมต้องเป็นไปตามข้อกำหนดตามที่ระบุไว้ในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวกับการลงทุนจากต่างชาติ สำหรับ 3.1 นิติบุคคลในประเภทตามที่ระบุไว้ในตารางนี้ที่ถูกจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศไทยโดยมีสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียน: ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	สำหรับ 3.2 และ 3.3 บริษัทจำกัดหรือนิติบุคคลในประเภทตามที่ระบุไว้ในตารางนี้ที่มีเจ้าของหรือถูกควบคุมโดยคนต่างชาติต้องเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้ เอ. ต้องดำเนินธุรกิจผ่านการร่วมทุนกับนิติบุคคลสัญชาติไทย; บี. ก่อนที่จะได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรอง นิติบุคคลในประเภทตามที่ระบุไว้ในตารางนี้ที่มีเจ้าของหรือถูกควบคุมโดยคนต่างชาติต้องผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง; ซี. ข้อกำหนดอัตราเงินทุนขั้นต่ำตามที่อ้างถึงในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่ใช้ได้ของประเทศไทยจะใช้บังคับกับบริษัทจำกัดหรือนิติบุคคลในประเภทตามที่ระบุไว้ในตารางนี้; ดี. คณะกรรมการบริหาร รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร และผู้บริหารระดับสูงหรือ	สำหรับ 3.2 และ 3.3 บริษัทจำกัดหรือนิติบุคคลในประเภทตามที่ระบุในตารางนี้ต้องยื่นขอหนังสือรับรองการ ประกอบธุรกิจตามที่ระบุไว้ในมาตรา 11 ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (ค.ศ.1999) และประกาศกระทรวงซึ่งอธิบายกฎและวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2546 (ค.ศ.2003) ไม่ผูกพัน สำหรับมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการอุดหนุน หรือสิทธิพิเศษ ข้อกำหนดเงินทุนขั้นต่ำ มาตรการภาษี การได้มาซึ่งและการใช้ที่ดิน และข้อกำหนดเรื่องสัญชาติ		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อกำหนดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อกำหนดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	ที่คล้ายคลึงกันในบริษัทจำกัด หรือ นิติบุคคลต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยและมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย และ อี. บุคคลหรือผู้แทนของบริษัทจำกัดหรือ นิติบุคคลที่เป็นผู้ยื่นขอใบอนุญาตต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย การจัดตั้งเชิงพาณิชย์ในสาขาหรือสาขาย่อย ในตารางนี้ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขเพิ่มเติม (หากมี) ตามที่ระบุไว้ในข้อมูลพื่นเฉพาะสาขาคด้วย (4) มาตรการทั้งหมดที่เกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายชั่วคราวของบุคคลธรรมดาไม่ผูกพัน เว้นแต่สำหรับข้อกำหนด เงื่อนไข ข้อจำกัด หรือ คุณสมบัติที่เกี่ยวกับการเข้าเมืองและการพำนัถชั่วคราวของบุคคลธรรมดา ผู้ซึ่งเข้าช่วยอยู่ในหนึ่งในประเภทของบุคคลธรรมดาตามที่อ้างถึงในตารางของประเทศไทยในภาคผนวก 10 (ตารางข้อมูลพื่นการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา)	นอกเหนือจากที่ระบุเพิ่มเติมหรือมีฉะนั้นระบุไว้ในข้อมูลพื่นเฉพาะ เกณฑ์และข้อกำหนดตามที่ระบุไว้โดยข้อ 14 และข้อ 14 ทวิ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (แกตส์) และมาตรา 5 มาตรา 7 และมาตรา 8 ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (ค.ศ.1999) และตามที่ระบุไว้ในกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนของต่างชาติของประเทศไทยจะนำมาใช้บังคับ (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุไว้ในคอลัมน์ การเข้าสู่ตลาด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(4) การเคลื่อนย้ายชั่วคราวของบุคคลธรรมดาจะต้องไม่รวมถึงชนิดหรือประเภทใดของบุคคลธรรมดาต่างชาติที่ต้องห้ามหรือไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 (ค.ศ. 2017) ตามที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับอื่นที่เกี่ยวข้องของไทย บุคคลธรรมดาจะต้องผ่านหลักเกณฑ์¹ ตามที่กำหนดโดยกระทรวงแรงงานและหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องในการได้รับใบอนุญาตหรือการอนุญาตในสาขาหรือสาขาย่อยใดก็ตามตามที่กำหนดโดยกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับเฉพาะของไทย (3) (4) บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลของประเทศภาคีอื่นที่ได้มาหรือได้รับกรรมสิทธิ์ในที่ดิน จะไม่สามารถใช้สิทธิและสิทธิพิเศษตามความตกลงนี้ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ได้รับสิทธิพิเศษหรือสิ่งจูงใจอื่นจากหน่วยงานผู้มีอำนาจของ	(3) (4) บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลของประเทศภาคีอื่นไม่ได้รับอนุญาตให้ซื้อหรือเป็นเจ้าของที่ดินในประเทศไทย		

¹ หลักเกณฑ์เช่นว่านั้นอาจรวมถึงขนาดของทุนที่ชำระแล้วเต็มจำนวน การสร้างการจ้างงาน ขอบเขตของการลงทุนต่างชาติ การส่งเสริมการส่งออก การถ่ายทอดเทคโนโลยี ความจำเป็นเฉพาะของการบริหารจัดการ การทดสอบความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และการทดสอบความจำเป็นของตลาดแรงงาน

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	ไทยเพื่อให้บริการไม่อาจเรียกร้องผลประโยชน์ ภายใต้ความตกลงนี้	ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 ใช้บังคับ สำหรับการได้มาและการใช้ที่ดินของบุคคล ธรรมดา บริษัทจำกัด หรือนิติบุคคลใน ประเภทตามระบุไว้ในตารางนี้		

II ตารางข้อมูลพันธเฉพาะ				
1.บริการด้านธุรกิจ				
เอ. บริการด้านวิชาชีพ				
เอ) บริการด้านกฎหมาย	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
- (ซีพีซี 86111+86119+86120+86130+ 86190)				
- บริการให้คำปรึกษาด้านกฎหมายในการร่าง เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเฉพาะกฎหมายการค้า ระหว่างประเทศ ไม่รวมกฎหมายและระเบียบ ข้อบังคับในประเทศ (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 1.1: 82119)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการ ทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
บี) บริการด้านบัญชี การสอบบัญชี และการจัดทำ บัญชี	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด	(1) การสอบบัญชีต้องได้รับการรับรองโดยผู้สอบ บัญชีที่ได้รับอนุญาตในไทย (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		
- (ซีพีซี 86211 ถึง 86213+ 86219+86220)				

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อผูกพันเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อผูกพันที่ใช้เป็นการ ทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(4) ไม่ผูกพัน		
- บริการจัดทำบัญชี เฉพาะสำหรับการคืนภาษี สำหรับบริษัทในกลุ่มในเครือ (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 1.1: 82220)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อผูกพันที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
ซี) บริการด้านภาษีอากร: - บริการจัดเตรียมและวางแผนภาษีบุคคลให้กับ พนักงานของบริษัทในกลุ่มในเครือ (ส่วนหนึ่ง ของ ซีพีซี 1.1: 82330)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.2 ของข้อผูกพันที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
ดี) บริการด้านสถาปัตยกรรม - (ซีพีซี 86711 -86714+86719)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อผูกพันที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) บริการต้องได้รับการรับรองโดยสถาปนิก ที่ได้รับอนุญาตในไทย (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
อี) บริการด้านวิศวกรรม (ซีพีซี 8672)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด	(1) บริการต้องได้รับการรับรองโดยวิศวกรที่ได้รับ อนุญาตในไทย (2) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อผูกพันเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(3) ตามที่ได้รับใน 3.2 ของข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป; (4) (เอ) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป (บี) ไม่ผูกพันวิศวกรรมโยธา	(3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป		
เอฟ) บริการด้านวิศวกรรมแบบครบวงจร - บริการด้านวิศวกรรมแบบครบวงจรสำหรับระบบควบคุมสัญญาณไฟจราจร (ซีพีซี 1.1: 83319)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้รับใน 3.3 ของข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) บริการต้องได้รับการรับรองโดยวิศวกรที่ได้รับอนุญาตในไทย (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
จี) บริการด้านสถาปัตยกรรมผังเมืองและภูมิสถาปัตยกรรม - (ซีพีซี 86741 -86742)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้รับใน 3.1 ของข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) บริการต้องได้รับการรับรองโดยสถาปนิกที่ได้รับอนุญาตในไทย (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
- บริการด้านสถาปัตยกรรมผังเมือง: บริการพัฒนาโปรแกรมเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน การเลือกทำเลที่ตั้ง การควบคุมและการใช้ประโยชน์ ระบบถนน และบริการด้านที่ดินโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการสร้างและ	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้รับใน 3.2 ของข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) บริการต้องได้รับการรับรองโดยสถาปนิกที่ได้รับอนุญาตในไทย (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
การบำรุงรักษาการพัฒนาเมืองอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกัน (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 1.1: 83221)				
ไอ) บริการสัตว์แพทย์ - บริการสัตว์แพทย์สำหรับปศุสัตว์ (ซีพีซี 1.1: 93220)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
เจ) บริการที่ให้โดยบุคลากรด้านผดุงครรภ์ พยาบาล นักรักษาพยาบาล และแพทย์ แผนกการพยาบาลของ บริการด้านอายุรเวชและทางการแพทย์ที่ให้บริการ ในโรงพยาบาล - บริการด้านกายภาพบำบัดและบริการ โดยบุคลากรทางการแพทย์ในโรงพยาบาล เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับแผนกพยาบาล (ส่วนหนึ่ง ของซีพีซี 1.1: 93191)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
เค) บริการวิชาชีพอื่น ๆ - บริการด้านพยากรณ์อากาศและ อุตุนิยมวิทยา (ซีพีซี 1.1: 83550)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
- บริการออกแบบอุตสาหกรรม (ซีพีซี 2.1: 83912)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		เอฟแอล
บี. บริการคอมพิวเตอร์และที่เกี่ยวข้อง				
เอ) บริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการติดตั้งอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ (ซีพีซี 841)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้ เป็นการทั่วไป		เอ็มเอฟเอ็น
- บริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ (ซีพีซี 1.1: 83141**)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
บี) บริการสนับสนุนการใช้งานซอฟต์แวร์ (ซีพีซี 842)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		เอ็มเอฟเอ็น

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการให้คำปรึกษาด้านซอฟต์แวร์ (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 1.1: 83142**)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
ซี) บริการประมวลผลข้อมูล - (ไม่รวมบริการที่ให้บริการโดยโทรคมนาคมสาธารณะ) (ซีพีซี 843)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		เอ็มเอฟเอ็น
- บริการประมวลผลข้อมูล (ไม่รวมบริการที่ให้บริการโดยโทรคมนาคมสาธารณะ) (ซีพีซี 1.1: 85960)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
ดี) บริการฐานข้อมูล - (ไม่รวมบริการที่ให้บริการโดยโทรคมนาคมสาธารณะ) (ซีพีซี 844)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป		
อี) บริการด้านคอมพิวเตอร์อื่นๆ - บริการอบรมซอฟต์แวร์สำหรับพนักงานของลูกค้า (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 849)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการบำรุงรักษา และซ่อมแซมอุปกรณ์สำนักงาน และเครื่องมือรวมถึงคอมพิวเตอร์ (ซีพีซี 845)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น

ซี. บริการด้านการวิจัยและพัฒนา				
เอ) บริการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ: - บริการวิจัยและพัฒนาในเชิงทดลองด้านวิทยาศาสตร์กายภาพ (ซีพีซี 1.1 : 81110)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
- บริการวิจัยและพัฒนาพื้นฐานด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยี (ซีพีซี 2.1 : 81114)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป		เอ็มเอฟเอ็น เอฟแอล
บี) บริการวิจัยและพัฒนาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์: - บริการวิจัยและพัฒนาในเชิงทดลองด้านภาษาศาสตร์ (ซีพีซี 1.1 : 81240)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
ซี) บริการวิจัยและพัฒนาด้านสหวิทยาการ - บริการวิจัยและพัฒนาในเชิงทดลองด้านสหวิทยาการ (ซีทีซี 1.1: 81300)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
ดี. บริการด้านอสังหาริมทรัพย์				
เอ) ที่เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นของตนเองหรือเช่าจากผู้อื่น - บริการให้เช่าหรือเช่าซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่ออยู่อาศัยโดยผู้เป็นเจ้าของหรือผู้เช่าซื้อ (ซีทีซี 82101)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
บี) ที่เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่กระทำโดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง - บริการบริหารจัดการอสังหาริมทรัพย์เพื่ออยู่อาศัยโดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง (ซีทีซี 82201)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
- บริการบริหารจัดการคอนโดมิเนียมเพื่ออยู่อาศัยที่กระทำโดยได้รับคำตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 1.1: 72211)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
อี. บริการให้เช่า/เช่าซื้อแบบไม่มีผู้ดำเนินการ				
ซี) ที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ขนส่งอื่นๆ : - บริการให้เช่ารถยนต์ส่วนบุคคล (ซีพีซี 73240)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
ดี) ที่เกี่ยวกับเครื่องใช้และอุปกรณ์อื่นๆ - บริการให้เช่าและเช่าซื้อที่เกี่ยวกับเครื่องใช้และอุปกรณ์ทางการเกษตร เครื่องใช้และอุปกรณ์ก่อสร้าง เครื่องใช้และอุปกรณ์สำนักงาน และเครื่องใช้และอุปกรณ์อื่นๆที่ไม่มีผู้ดำเนินการ (ซีพีซี 83106- 83109)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
อี) อื่นๆ: - บริการเช่าซื้อหรือให้เช่าที่เกี่ยวกับอุปกรณ์การบันเทิงและสันทนาการ (ซีพีซี 83204)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลเพิ่มเติ่ม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น

เอฟ. บริการธุรกิจอื่นๆ				
เอ) บริการด้านโฆษณา - (ซีพีซี 87110+87120+87190)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการขายพื้นที่โฆษณาบนอินเทอร์เน็ต (ไม่รวมที่ได้รับค่าตอบแทนเป็นค่านายหน้า) (ซีพีซี 1.1: 83633)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
บี) บริการวิจัยตลาดและบริการสำรวจความคิดเห็น สาธารณะ - (ซีพีซี 86401 -86402)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
ซี) บริการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการ: - บริการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการ ทั่วไป (ซีพีซี 86501)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) (เอ) ไม่ผูกพื่น เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (บี) ไม่ผูกพื่นสำหรับที่ปรึกษาด้านกฎหมายและการสอบบัญชี	(4) ไม่ผูกพื่น เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการ การค้าเนนการและการบริหารจัดการห่วงโซ่ อุปทาน ไม่รวมบริการให้คำปรึกษาด้าน การบริหารจัดการอื่นๆ (ซีพีซี 2.1: 83115+83116**)	(1) ไม่ผูกพื่น (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพื่น	(1) ไม่ผูกพื่น (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพื่น		FL
ติ) บริการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการ: - บริการบริหารโครงการที่ไม่ใช่โครงการก่อสร้าง (ซีพีซี 86601)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพื่น	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพื่น		
อี) บริการทดสอบและวิเคราะห์ทางเทคนิค - (ซีพีซี 86761+86769)	(1) ไม่ผูกพื่น (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพื่น เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพื่น เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
- บริการทดสอบและวิเคราะห์องค์ประกอบและความบริสุทธิ์ รวมถึงการทดสอบผลิตภัณฑ์เพื่อได้รับใบรับรอง (ซีพีซี 2.1: 83441)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		FL
เอฟ) บริการที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร ลำสัตว์และป่าไม้ : บริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเกษตรต่อเนื่อง: - การเตรียมดิน - การผลิตเมล็ดพันธุ์ - การป้องกันพืช - การเก็บเกี่ยว - การคัดแยก - การบรรจุ - การจัดเก็บ	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุไว้ในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- ห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ดิน	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
- การสำรวจดิน และการวางแผนการใช้ที่ดิน	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้ เป็นการทั่วไป		
- การขายพื่นอู่เมล็ดพืชคลุมดิน	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้ เป็นการทั่วไป		
- บริการให้คำปรึกษาด้านป่าไม้	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้ เป็นการทั่วไป		
จ) บริการที่เกี่ยวข้องกับการประมง (ซีพีซี 882) - บริการซื้อขายระหว่างประเทศและบริการ ส่งออกสินค้า (นายหน้า)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อกำหนดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อกำหนดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการวิเคราะห์คุณภาพ	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการวิเคราะห์ขั้นตอนการบรรจุกระป๋อง	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
บริการทางเทคนิค - การให้คำปรึกษา - การวิจัยการตลาด - การควบคุมคุณภาพ	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
เอช) บริการที่เกี่ยวข้องกับการทำเหมืองแร่ในแหล่ง น้ำมันและก๊าซ	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) (เอ) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (บี) ไม่ผูกพันวิศวกรรมโยธา	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
(ไอ) บริการที่เกี่ยวข้องกับการผลิต - บริการการผลิตผลิตภัณฑ์โลหะพื้นฐาน และโลหะประดิษฐ์ บริการการผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ (ซีพีซี 2.1: 886+887)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		FL
(แอล) การสืบสวนและการรักษาความปลอดภัย - บริการการตรวจสอบสัญญาณเตือนภัยสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 87303)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.2 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
(เอ็ม) บริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี - บริการให้คำปรึกษาทางวิทยาศาสตร์โดยนักคณิตศาสตร์และนักสถิติ	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.2 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการให้คำปรึกษาทางเทคนิคเกี่ยวกับมาตรฐานขององค์กรระหว่างประเทศเพื่อ	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
การกำหนดมาตรฐาน (ไอเอสโอ) (ซีพีซี 8675**)	(3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
- บริการที่ปรึกษาด้านการสำรวจน้ำมันและก๊าซ	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) (เอ) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (บี) ไม่ผูกพันวิศวกรรมโยธา	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
เอ็น) บริการบำรุงรักษาและซ่อมแซมอุปกรณ์ (ไม่รวมเรือ เครื่องบิน หรืออุปกรณ์ขนส่งอื่นๆ) : - เครื่องจักรและอุปกรณ์โดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง (ส่วนหนึ่งของซีพีซี 88620)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการบำรุงรักษาและซ่อมแซมเครื่องจักรเชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรม (ไม่รวมเครื่องจักรทางการเกษตรและป่าไม้ เครื่องจักรสำหรับการทำเหมืองแร่ เหมืองหิน และการก่อสร้าง เครื่องจักร	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		FL

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
สำหรับการผลิตยาสูบ อาวุธและระเบิดอาวุธ รถแทรกเตอร์ทางการเกษตร ป่าไม้ และ สำหรับการทำสวน และเครื่องตัดหญ้า (ซี พีซี 2.1: 87156**)				
โอ) บริการทำความสะอาดอาคาร - บริการฆ่าเชื้อและกำจัดแมลง (ซีพีซี 87401)	(1) ไม่ผูกพัน* (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่ผูกพัน* (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
พี) บริการเกี่ยวกับการถ่ายภาพ - บริการถ่ายภาพพิเศษเฉพาะทาง ยกเว้น ภาพถ่ายทางอากาศ	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
คิว) บริการด้านบรรจุภัณฑ์ (ซีพีซี 87600)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
อาร์) บริการด้านการพิมพ์และสิ่งพิมพ์ - ยกเว้น การพิมพ์หนังสือพิมพ์ (ซีพีซี 88442)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(4) ไม่ผูกพัน		
เอส) บริการจัดประชุม - ศูนย์การประชุมขนาด 2,000 คนขึ้นไป (การพัฒนาอาคารที่ประกอบด้วยห้องแสดง สินค้าห้องประชุม หอประชุมที่มีขนาด ความจุมากกว่า 2,000 ที่นั่ง ห้องจัดเลี้ยง และศูนย์บริการธุรกิจที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการสื่อสารและการประชุม ทางไกล เพื่อรองรับความต้องการของ อุตสาหกรรมการจัดประชุม โดยศูนย์ จะต้องมีที่จอดรถเพียงพอ ร้านค้าและ ร้านอาหาร หรือคาเฟ่สำหรับผู้แสดงสินค้า ผู้เข้าร่วม และผู้เยี่ยมชมด้วย)	(1) ไม่ผูกพัน* (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่ผูกพัน* (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
ที) อื่นๆ - บริการล่ามและแปลเอกสาร (ซีพีซี 1.1: 83910)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้ เป็นการทั่วไป		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น

2.บริการด้านการสื่อสาร

ซี.บริการด้านโทรคมนาคม

ข้อมูลพันธที่ยอมรับในตารางนี้ให้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขทั่วไปดังต่อไปนี้

- นิติบุคคลใดผู้ซึ่งต้องการดำเนินธุรกิจโทรคมนาคมในประเทศไทยจะต้องได้รับใบอนุญาตจากหน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา 7 (1) ของ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 (2001)
- ใบอนุญาตจะออกให้กับเฉพาะผู้ให้บริการที่จัดตั้งขึ้นโดยชอบตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศไทย

บริการทางไกลภายในประเทศและระหว่างประเทศ ที่เป็นสาธารณะ	(1) - การใช้วงจรบนเครือข่ายจะต้องผ่านชุมสายในประเทศ ไทยที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาต โดยชอบ - การให้บริการดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตโดย ผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบทั้งสองฝ่าย (2) - การใช้วงจรบนเครือข่ายจะต้องผ่านชุมสายใน ประเทศไทยโดยผู้ให้บริการที่ได้รับอนุญาตโดยชอบ - การให้บริการดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตโดย ผู้ให้บริการที่ได้รับอนุญาตโดยชอบทั้งสองฝ่าย (3) ตามที่ 3.2 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการ ทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้ เป็นการทั่วไป	ประเทศไทยจะนำเสนอ การปฏิบัติของตน เกี่ยวกับบริการ โทรคมนาคมพื้นฐานไว้ ในตารางนี้ ในเรื่อง ที่เกี่ยวกับการคุ้มครอง การแข่ขัน การเชื่อมโยงเครือข่าย การบริการที่ทั่วถึง การเผยแพร่หลักเกณฑ์ การได้รับใบอนุญาตต่อ สาธารณะ การแยกกัน ของหน้า ที่ ด้าน กฎระเบียบและหน้าที่ ด้านการดำเนินการ และการจัดสรรและการ ใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด	

บริการโทรคมนาคมพื้นฐาน

เอ) บริการโทรศัพท์พื้นฐาน

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อมูลผู้เพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
ดี) บริการโทรศัพท์ (ซีพีซี 7523**) อี) บริการโทรเลข (ซีพีซี 7522) เอฟ) บริการโทรสาร (ซีพีซี 7521**+7529**)	(1) – การใช้วงจรบนเครือข่ายจะต้องผ่านชุมสายในประเทศไทยที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบ - การให้บริการดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบของทั้งสองฝ่าย (2) - การใช้วงจรบนเครือข่ายจะต้องผ่านชุมสายในประเทศไทยที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบ - การให้บริการดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบของทั้งสองฝ่าย (3) ตามที่ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน	ประเทศไทยจะนำเสนอการปฏิบัติของตนเองเกี่ยวกับบริการโทรคมนาคมพื้นฐานไว้ในตารางนี้ ในเรื่องเกี่ยวกับการคุ้มครองการเข้าถึง การเชื่อมโยงเครือข่าย การบริการที่ทั่วถึง การเผยแพร่หลักเกณฑ์การได้รับใบอนุญาตต่อสาธารณะ การแยกกันของหน้าที่ด้านกฎระเบียบและหน้าที่ด้านการดำเนินการ และการจัดสรรและการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด	

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อผูกพันเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
จ) บริการให้เช่าวงจรเอกชน - บริการเครือข่ายเฉพาะ (ซีพีซี 75222)	(1) - การใช้วงจรบนเครือข่ายจะต้องผ่านชุมสายในประเทศไทยที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบ - การให้บริการดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบของทั้งสองฝ่าย (2) - การใช้วงจรบนเครือข่ายจะต้องผ่านชุมสายในประเทศไทยที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบ - การให้บริการดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบของทั้งสองฝ่าย (3) (เอ) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป (บี) ต้องใช้เครือข่ายที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบ (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป	ประเทศไทยจะนำเสนอการปฏิบัติของตนเกี่ยวกับบริการโทรคมนาคมพื้นฐานไว้ในตารางนี้ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองการแข่งขัน การเชื่อมโยงเครือข่าย การบริการที่ทั่วถึง การเผยแพร่หลักเกณฑ์การได้รับใบอนุญาตต่อสาธารณะ การแยกกันของหน้าที่ด้านกฎระเบียบและหน้าที่ด้านการดำเนินการและการจัดสรรและการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด	

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียงคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
บริการที่มีมูลค่าเพิ่ม (เอช) บริการประโยชน์อิเล็กทรอนิกส์ (ซีพีซี 7523**) (ไอ) บริการรับฝากข้อความเสียง (ซีพีซี 7523**)	(1) - การใช้วงจรมนเครือข่ายจะต้องผ่านชุมสายในประเทศไทยที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบ - การให้บริการดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบของทั้งสองฝ่าย (2) - การใช้วงจรมนเครือข่ายจะต้องผ่านชุมสายในประเทศไทยที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบ - การให้บริการดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบของทั้งสองฝ่าย (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป	ประเทศไทยจะนำเสนอการปฏิบัติของตนเกี่ยวกับบริการโทรคมนาคมพื้นฐานไว้ในตารางนี้ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองการแข่งขัน การเชื่อมโยงเครือข่าย การบริการที่ทั่วถึง การเผยแพร่หลักเกณฑ์การได้รับใบอนุญาตต่อสาธารณะ การแยกกันของหน้าที่ด้านกฎระเบียบและหน้าที่ด้านการดำเนินการและการจัดสรรและการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด	

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อผูกพันเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
เจ) บริการข้อมูลออนไลน์และการสืบค้นฐานข้อมูล (ซีพีซี 7523**)	(1) – การใช้วงจรมนุษย์จะผ่านขุมสายในประเทศไทยที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบ - การให้บริการดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบของทั้งสองฝ่าย (2) – การใช้วงจรมนุษย์จะผ่านขุมสายในประเทศไทยที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบ - การให้บริการดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบของทั้งสองฝ่าย (3) (เอ) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป (บี) ต้องใช้เครือข่ายที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบ (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป	ประเทศไทยจะนำเสนอการปฏิบัติของตนเกี่ยวกับบริการโทรคมนาคมพื้นฐานไว้ในตารางนี้ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองการแข่งขัน การเชื่อมโยงเครือข่ายบริการที่ทั่วถึง การเผยแพร่หลักเกณฑ์การได้รับใบอนุญาตต่อสาธารณะ การแยกกันของหน้าที่ด้านกฎระเบียบและหน้าที่ด้านการดำเนินการและการจัดสรรและการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด	
เจ) บริการการเข้าถึงฐานข้อมูล (ส่วนหนึ่งของซีพีซี 7523)	(1) ผู้ให้บริการต้องใช้โครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบ (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ต้องเป็นบริษัทจดทะเบียนไทยที่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติไม่เกินร้อยละ 40 ของทุนจดทะเบียน (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
แอล) บริการเสริมหรือบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสำหรับ โทรสารซึ่งรวมถึงการจัดเก็บและส่งต่อ บริการจัดเก็บและสืบค้นภายหลัง (ซีพีซี 7523*)	(1) – การใช้วงจรมนเครือข่ายจะต้องผ่านชุมสาย ในประเทศไทยที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับ ใบอนุญาตโดยชอบ - การให้บริการดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตโดยผู้ ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบของ ทั้งสองฝ่าย (2) - การใช้วงจรมนเครือข่ายจะต้องผ่านชุมสายใน ประเทศไทยที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับ ใบอนุญาตโดยชอบ - การให้บริการดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตโดย ผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบของ ทั้งสองฝ่าย (3) (เอ) ตามที่ได้รับนุใน 3.2 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการ ทั่วไป (บี) ต้องใช้เครือข่ายที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ ได้รับใบอนุญาตโดยชอบ (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
เอ็ม) บริการเปลี่ยนรหัสหรือรูปแบบของข้อมูลเพื่อใช้ ในระบบการรับ-ส่งข้อมูลที่แตกต่างกัน	(1) - การใช้วงจรมนเครือขายจะต้องผ่านชุมสายใน ประเทศไทยที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับ ใบอนุญาตโดยชอบ - การให้บริการดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตโดย ผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบของ ทั้งสองฝ่าย (2) - การใช้วงจรมนเครือขายจะต้องผ่านชุมสายใน ประเทศไทยที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับ ใบอนุญาตโดยชอบ - การให้บริการดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาต โดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบของ ทั้งสองฝ่าย (3) ตามที่ไ้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อผูกพันเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
เอ็น) บริการประมวลผลข้อมูลออนไลน์ผ่านทาง เครือข่ายโทรคมนาคมสาธารณะ (ส่วนหนึ่งของ ซีทีซี 843 ไม่รวมการประมวลผลการทำ ธุรกรรม)	(1) – การใช้วงจรมบนเครือข่ายจะต้องผ่านชุมสาย ในประเทศไทยที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับ ใบอนุญาตโดยชอบ - การให้บริการดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาต โดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบของ ทั้งสองฝ่าย (2) – การใช้วงจรมบนเครือข่ายจะต้องผ่านชุมสาย ในประเทศไทยที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับ ใบอนุญาตโดยชอบ - การให้บริการดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาต โดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบของ ทั้งสองฝ่าย (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่สิ่งที่ผูกพันไว้ในข้อผูกพันที่ใช้เป็น การทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่สิ่งที่ผูกพันไว้ในข้อผูกพันที่ ใช้เป็นการทั่วไป	ประเทศไทยจะนำเสนอ การปฏิบัติของตน เกี่ยวกับบริการ โทรคมนาคมพื้นฐานไว้ ในตารางนี้ ในเรื่อง เกี่ยวกับการคุ้มครอง การเข้าถึง การเชื่อมโยงเครือข่าย การบริการที่ทั่วถึง การเผยแพร่หลักเกณฑ์ การได้รับใบอนุญาตต่อ สาธารณะ การแยกกัน ของหน้าที่ด้าน กฎระเบียบและหน้าที่ ด้านการดำเนินการ และการจัดสรรและ การใช้ทรัพยากรที่มี จำกัด	
โอ) อื่นๆ - บริการให้เช่าอุปกรณ์ปลายทาง โทรคมนาคม (ซีทีซี 75410)	(1) ขึ้นอยู่กับความตกลงเชิงพาณิชย์กับผู้ดำเนินการ ที่ได้รับใบอนุญาต (2) ไม่มีข้อจำกัด	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(3) (เอ) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (บี) ต้องใช้เครือข่ายที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาต (4) (เอ) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (บี) ไม่ผูกพันวิศวกรรมโยธา	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการขายอุปกรณ์โทรคมนาคม (ส่วนหนึ่งของ ซีทีซี 75420)	(1) ขึ้นอยู่กับความตกลงเชิงพาณิชย์กับผู้ดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาต (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) (เอ) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (บี) ไม่ผูกพันวิศวกรรมโยธา	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการให้คำปรึกษาด้านโทรคมนาคม (ซีทีซี 75440)	(1) ต้องมีการจัดตั้งเชิงพาณิชย์ (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) (เอ) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (บี) ไม่ผูกพันวิศวกรรมโยธา	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
- บริการวีดีโอเท็กซ์ - บริการการประชุมทางไกล	(1) ผู้ให้บริการต้องใช้โครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบ (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ต้องเป็นบริษัทจดทะเบียนไทยที่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติไม่เกินร้อยละ 40 ของทุนจดทะเบียนและจำนวนผู้ถือหุ้นต่างชาติต้องไม่เกินร้อยละ 40 ของจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมดของบริษัท (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการวงจรให้เช่าภายในประเทศ (ส่วนหนึ่งของซีพีซี 75299)	(1) ผู้ให้บริการต้องใช้โครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบ (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ต้องเป็นบริษัทจดทะเบียนไทยที่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติไม่เกินร้อยละ 40 ของทุนจดทะเบียน (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป		
ดี. บริการสารสนเทศ				
เอ) บริการการผลิตและจัดจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลผู้เพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
- บริการการผลิตและจัดจำหน่ายฟิล์มหรือวีดีโอ ไม่รวมบริการการส่งเสริมการขายหรือโฆษณา (ซีพีซี 96112**+96113**)	(3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลผู้ที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลผู้ที่ใช้เป็นการทั่วไป	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลผู้ที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการการผลิตวีดิทัศน์เพื่อการศึกษาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ (ซีพีซี 1.1: 96121**)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลผู้ที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
ปี) บริการฉายวีดิทัศน์ - บริการฉายวีดีโอในห้องฉายส่วนบุคคล ไม่รวมการออกอากาศและบริการไฮเทคทัศน์ทั้งหมด (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 96122)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.2 ของข้อมูลผู้ที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
ซี) บริการวิทยุและโทรทัศน์ (ซีพีซี 9613) - บริการวิทยุหรือโทรทัศน์ เฉพาะการผลิตรายการวิทยุหรือโทรทัศน์ (ซีพีซี 96131**+96132**)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลผู้ที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลผู้ที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลผู้ที่ใช้เป็นการทั่วไป		
อี) บริการการบันทึกเสียง	(1) ไม่มีข้อจำกัด	(1) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการประติบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
- เฉพาะการผลิตการบันทึกเสียง (ไม่รวมการออกอากาศและบริการโสตทัศนทั้งปวง)	(2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
อี) อื่นๆ - บริการเกมออนไลน์โดยมีจุดประสงค์เพื่อการศึกษา (ส่วนหนึ่งของซีทีซี 2.1: 84391)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
3. บริการก่อสร้างและวิศวกรรมที่เกี่ยวข้อง				
เอ) บริการงานก่อสร้างด้านอาคาร (ซีทีซี 512)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) (เอ) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (บี) ไม่ผูกพันวิศวกรรมโยธา	(1) ไม่ผูกพัน* (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการก่อสร้างเหมืองและโรงงานอุตสาหกรรม (ซีทีซี 1.1 54260)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัดเฉพาะที่ปรึกษา (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
บี) บริการงานก่อสร้างด้านวิศวกรรมโยธา (ซีพีซี 513)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) (เอ) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (บี) ไม่ผูกพันวิศวกรรมโยธา	(1) ไม่ผูกพัน* (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการก่อสร้างท่าเรือ คลอง เขื่อน ระบบชลประทานและงานก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับน้ำอื่นๆ (ซีพีซี 1.1: 54230)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด เฉพาะที่ปรึกษา (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
ซี) บริการงานประกอบและติดตั้ง (ซีพีซี 514+516)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) (เอ) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (บี) ไม่ผูกพันวิศวกรรมโยธา	(1) ไม่ผูกพัน* (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการงานประกอบ และติดตั้งชิ้นส่วนสำเร็จรูป (ซีพีซี 1.1 : 54400)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด	(1) ไม่มีข้อจำกัด เฉพาะที่ปรึกษา (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบ็ดเยียงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(3) ตามที่ได้รับบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(4) ไม่ผูกพัน		
ติ) บริการงานก่อสร้างอาคารขั้นสุดท้ายและงานเก็บความเรียบร้อย - บริการติดตั้งงานกระเบื้อง (ซีพีซี 1.1 : 54710)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้รับบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด เฉพาะที่ปรึกษา (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
อี) อื่นๆ - งานเตรียมการ ณ สถานที่ก่อสร้าง (ซีพีซี 511) - งานก่อสร้างเฉพาะทาง (ซีพีซี 515) - บริการให้เช่าอุปกรณ์ก่อสร้างหรือรื้อถอนอาคารหรืองานโยธา พร้อมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน (ซีพีซี 518)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้รับบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) (เอ) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (บี) ไม่ผูกพันวิศวกรโยธา	(1) ไม่ผูกพัน* (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
อี) อื่นๆ - บริการรื้อถอนอาคาร เฉพาะวิธีการรื้อถอนอาคารสูงที่เกี่ยวข้องกับการรื้อถอนภายในพื้นที่ปิด โดยใช้หลังคาที่มีอยู่และเป็นวิธีการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 2.1: 54310)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้รับบุใน 3.2 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด เฉพาะที่ปรึกษา (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียงคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น

4.บริการจัดจำหน่าย

เอ) บริการตัวแทนผู้เป็นนายหน้า - (ซีพีซี 62111 ถึง 62118)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
- บริการตัวแทนขายเวชภัณฑ์โดยได้รับ ค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 1.1:62117)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
บี) บริการค้าส่ง - บริการค้าส่งเครื่องกีฬา (รวมถึงจักรยาน) (ซีพีซี 62266)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
- บริการค้าส่งที่ได้รับค่าธรรมเนียมหรือตามสัญญา เฉพาะสารเคมีและยาที่ใช้ในอุตสาหกรรมการผลิตอาหาร (ซีพีซี 2.1:6127**)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		FL
ซี) บริการค้าปลีก	(1) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
- บริการค้าปลีกสินค้าที่ผู้ขายเป็นผู้ผลิตเอง ในไทยภายใต้ยี่ห้อของตนเอง (ส่วนหนึ่งซีพีซี 1.1:622)	(2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
ดี) บริการแฟรนไชส์ - ทรัพย์สินอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับทางการเงิน และไม่สามารถจับต้องได้ (ซีพีซี 8929)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
อี) อื่นๆ - บริการขายปลีกสินค้าทางไปรษณีย์สำหรับ หนังสือ หนังสือพิมพ์ นิตยสารและ เครื่องเขียน (ส่วนหนึ่งของซีพีซี 1.1: 623)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
5. บริการด้านการศึกษา (ไม่รวมบริการการศึกษาสาธารณะ) <u>ข้อมูลพื่นภายใต้สาขานี้จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้:</u> - ข้อมูลพื่นเฉพาะด้านการเข้าสู่ตลาดและการ प्रतिเบียดคนชาติผ่านรูปแบบใดของการให้บริการจะไม่ถูกตีความให้นำมาใช้ในการยอมรับด้านคุณสมบัติเพื่อวัตถุประสงค์ของการรับเข้า การลงทะเบียน และ คุณสมบัติสำหรับการศึกษาขั้นที่สูงขึ้น การจ้างงาน หรือการประกอบวิชาชีพในไทย - ผู้ให้บริการทางการศึกษาจะต้องแจ้งหรือขึ้นทะเบียนกับหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง				
เอ) บริการการศึกษาระดับประถมศึกษา (ซีพีซี 921**)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ

3) การจัดตั้งธุรกิจ

4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อกำหนดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อกำหนดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
- บริการการศึกษาโรงเรียนนานาชาติและ แห่งชาติ (ซีพีซี 9219)	(3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) บุคคลธรรมดาต่างชาติอาจเข้ามาในประเทศไทย เพื่อให้บริการการศึกษาได้ โดยมีเงื่อนไขว่า (เอ) บุคคลธรรมดาได้รับเชิญหรือได้รับการจ้าง งานโดยสถาบันการศึกษาที่จัดตั้งและจัด ทะเบียนโดยชอบในประเทศไทย และ (บี) บุคคลธรรมดามีคุณสมบัติและประสบการณ์ ตามที่กำหนดโดยสถาบันการศึกษาดังกล่าว รวมทั้งมีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์อื่นที่ อาจกำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ ใน กรณีที่สามารถบังคับใช้ได้ ระยะเวลาในการพำนักเบื้องต้น คือ 1 ปี หรือตาม ระยะเวลาของการจ้างงาน แล้วแต่ระยะเวลาใดจะ สั้นกว่า โดยสามารถขยายเวลาได้ บุคคลธรรมดาต่างชาติประเภทอื่นๆ : ให้เป็นไป ตามข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป	(4) ไม่ผูกพัน		
บี) บริการการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา (ซีพีซี 922**)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
- บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ซีพีซี 9221) - บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ซีพีซี 9222) - บริการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา (ซีพีซี 9223) - บริการการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษาสำหรับผู้พิการ (ซีพีซี 9224)	(3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) บุคคลธรรมดาต่างชาติอาจเข้ามาในประเทศไทย เพื่อให้บริการการศึกษาได้ โดยมีเงื่อนไขว่า (เอ) บุคคลธรรมดาได้รับเชิญหรือได้รับการจ้างงานโดยสถาบันการศึกษาที่จัดตั้งและจดทะเบียนโดยชอบในประเทศไทย และ (บี) บุคคลธรรมดามีคุณสมบัติและประสบการณ์ตามที่กำหนดโดยสถาบันการศึกษาดังกล่าว รวมทั้งมีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์อื่นที่อาจกำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ ในกรณีที่สามารถบังคับใช้ได้ ระยะเวลาในการพำนักเบื้องต้น คือ 1 ปี หรือตามระยะเวลาของการจ้างงาน แล้วแต่ระยะเวลาใดจะสั้นกว่า โดยสามารถขอขยายเวลาได้ บุคคลธรรมดาต่างชาติประเภทอื่นๆ : ให้เป็นไปตามข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป	(4) ไม่มีผู้กพันธ		
ซี) บริการการศึกษาระดับอุดมศึกษา:	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อผูกพันเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
- บริการการศึกษาระดับหลังอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา (ซีพีซี 9231)	(3) (เอ) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป (บี) อย่างน้อยก็หนึ่งของผู้อำนวยการของนิติบุคคล และในกรณีที่ สามารถบังคับใช้ได้ ผู้อำนวยการบริหารของนิติบุคคลต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย (4) ไม่ผูกพัน	(3) (เอ) ผู้แทนของนิติบุคคลผู้ซึ่งขอรับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย (บี) ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการโรงเรียนต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย (ซี) ผู้จัดการโรงเรียน หรือ ผู้จัดการฝ่ายบริหารต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย (4) ไม่ผูกพัน		
- คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 9239)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ต่างชาติสามารถถือหุ้นได้ร้อยละ 100 และจะต้องผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนี้ (1) นิติบุคคลซึ่งมีเจ้าของหรือถูกควบคุมโดยต่างชาติต้องผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้โดยหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง ก่อนที่จะสามารถได้รับใบอนุญาต หรือ หนังสือรับรองในการจัดตั้งธุรกิจ และ (2) อัตราข้อกำหนดเงินทุนขั้นต่ำตามที่อ้างถึงในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของไทยที่สามารถบังคับใช้ได้จะต้องถูกนำมาใช้กับบริษัทจำกัดหรือนิติบุคคล	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) อย่างน้อยก็หนึ่งของสมาชิกของกรรมการมหาวิทยาลัยต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทยและผู้ให้บริการในสาขานี้ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. 2546 (2003) และตามที่อาจมีการแก้ไข		MFN

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(4) บุคคลธรรมดาต่างชาติอาจเข้ามาในประเทศไทย เพื่อให้บริการการศึกษาได้ โดยมีเงื่อนไขว่า (เอ) บุคคลธรรมดาได้รับเชิญหรือได้รับการจ้างงานโดยสถาบันการศึกษาที่จัดตั้งและจดทะเบียนโดยชอบในประเทศไทย (บี) บุคคลธรรมดามีคุณสมบัติและประสบการณ์ตามที่กำหนดโดยสถาบันการศึกษาดังกล่าว รวมทั้งมีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์อื่นที่อาจกำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ ในกรณีที่สามารถบังคับใช้ได้ ระยะเวลาในการพำนักระยะต้น คือ 1 ปี หรือตามระยะเวลาการจ้างงาน แล้วระยะเวลาใดจะสั้นกว่า โดยสามารถขอขยายเวลาได้ บุคคลธรรมดาต่างชาติประเภทอื่นๆ : ให้เป็นไปตามข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(4) ไม่ผูกพัน		
- คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรม สาขาวิชาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์ และเทคโนโลยีชีวภาพ (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 9239)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) อย่างน้อยกึ่งหนึ่งของสมาชิกของกรรมการสภามหาวิทยาลัยต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทยและผู้ให้บริการในสาขานี้จะต้องปฏิบัติ		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(4) บุคคลธรรมดาต่างชาติอาจเข้ามาในประเทศไทย เพื่อให้บริการการศึกษาได้ โดยมีเงื่อนไขว่า (เอ) บุคคลธรรมดาได้รับเชิญหรือได้รับการจ้างงาน โดยสถาบันการศึกษาที่จัดตั้งและจดทะเบียน โดยชอบในประเทศไทย (บี) บุคคลธรรมดามีคุณสมบัติและประสบการณ์ตามที่กำหนดโดยสถาบันการศึกษาดังกล่าว รวมทั้งมีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์อื่นที่อาจกำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ ในกรณีที่สามารถบังคับใช้ได้ ระยะเวลาในการพำนักระยะต้น คือ 1 ปี หรือตามระยะเวลาการจ้างงาน แล้วแต่ระยะเวลาใดจะสั้นกว่า โดยสามารถขอขยายเวลาได้ บุคคลธรรมดาต่างชาติประเภทอื่นๆ : ให้เป็นไปตามข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	ตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. 2546 (2003) และตามที่อาจมีการแก้ไข (4) ไม่ผูกพัน		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
- บริการการศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่นๆ (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) (ซีพีซี 9239)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.2 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) บุคคลธรรมดาต่างชาติอาจเข้ามาในประเทศไทยเพื่อให้บริการการศึกษาได้ โดยมีเงื่อนไขว่า (เอ) บุคคลธรรมดาได้รับเชิญหรือได้รับการจ้างงานโดยสถาบันการศึกษาที่จัดตั้งและจดทะเบียนโดยชอบในประเทศไทย (บี) บุคคลธรรมดามีคุณสมบัติและประสบการณ์ตามที่กำหนดโดยสถาบันการศึกษาดังกล่าว รวมทั้งมีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์อื่นที่อาจกำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ ในกรณีที่สามารถบังคับใช้ได้ ระยะเวลาในการพำนักระยะต้น คือ 1 ปี หรือตามระยะเวลาการจ้างงาน แล้วแต่ระยะเวลาใดจะสั้นกว่า โดยสามารถขอขยายเวลาได้	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) อย่างน้อยกึ่งหนึ่งของสมาชิกของกรรมการสภามหาวิทยาลัยต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทยและผู้ให้บริการในสาขานี้จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. 2546 (2003) และตามที่อาจมีการแก้ไข (4) ไม่ผูกพัน		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อมูลพื้นที่เพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น

	บุคคลธรรมดาต่างชาติประเภทอื่นๆ : ให้เป็นไปตามข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป			
ติ) บริการการศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ - บริการการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพ และ/หรือหลักสูตรระยะสั้น (ซีพีซี 92400)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) บุคคลธรรมดาต่างชาติอาจเข้ามาในประเทศไทยเพื่อให้บริการการศึกษาได้ โดยมีเงื่อนไขว่า (เอ) บุคคลธรรมดาได้รับเชิญหรือได้รับการจ้างงานโดยสถาบันการศึกษาที่จัดตั้งและจดทะเบียนโดยชอบในประเทศไทย (บี) บุคคลธรรมดามีคุณสมบัติและประสบการณ์ตามที่กำหนดโดยสถาบันการศึกษาดังกล่าว รวมทั้งมีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์อื่นที่อาจกำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ ในกรณีที่สามารถบังคับใช้ได้ ระยะเวลาในการพำนักเบื้องต้น คือ 1 ปี หรือตามระยะเวลาการจ้างงาน แล้วแต่ระยะเวลาใดจะสั้นกว่า โดยสามารถขอขยายเวลาได้	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	บุคคลธรรมดาต่างชาติประเภทอื่นๆ : ให้เป็นไปตามข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป			
อี) บริการการศึกษาอื่น (จีพีซี 92900) - โรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศ (จีพีซี 92900**)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) (เอ) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (บี) อย่างน้อยกึ่งหนึ่งของผู้อำนวยความสะดวกของนิติบุคคล และในกรณีที่สามารถบังคับใช้ได้ ผู้อำนวยความสะดวกของนิติบุคคลต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย (4) บุคคลธรรมดาต่างชาติอาจเข้ามาในประเทศไทยเพื่อให้บริการการศึกษาได้ โดยมีเงื่อนไขว่า (เอ) บุคคลธรรมดาได้รับเชิญหรือได้รับการจ้างงานโดยสถาบันการศึกษาที่จัดตั้งและจดทะเบียนโดยชอบในประเทศไทย (บี) บุคคลธรรมดามีคุณสมบัติและประสบการณ์ตามที่กำหนดโดยสถาบันการศึกษาดังกล่าว รวมทั้งมีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์อื่นที่อาจกำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ ในกรณีที่สามารถบังคับใช้ได้	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	ระยะเวลาในการพำนั๊กเบื้องต้น คือ 1 ปี หรือตามระยะเวลาการจ้างงาน แล้วแต่ระยะเวลาใดจะสั้นกว่า โดยสามารถขอขยายเวลาได้ บุคคลธรรมดาต่างชาติประเภทอื่นๆ : ให้เป็นไปตามข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป			
6. บริการด้านสิ่งแวดล้อม				
เอ) บริการบำบัดน้ำเสีย: - บริการให้คำปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับระบบน้ำเสีย การกำจัดขยะ การจัดการของเสียอันตราย การจัดการมลภาวะทางอากาศและทางเสียง สุขาภิบาลและการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอื่นๆ (ซีพีซี 9401**)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและการลดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม (ซีพีซี 9401**)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการบำบัดน้ำเสีย (รวมถึงระบบบำบัดน้ำเสียจากอุตสาหกรรม) (ซีพีซี 9401**)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อมูลพื้นที่เพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
บี) บริการการจัดขยะ - (รวมถึงการจัดการและกำจัดของเสียอันตรายและเตาเผาขยะ) (ซีพีซี 9402)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.2 ของข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการจัดการของเสียอันตรายและกำจัดขยะ (ซีพีซี 1.1: 94222)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
ซี) บริการด้านสุขภาพและบริการที่คล้ายคลึงกัน (ซีพีซี 9403)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.2 ของข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการทำความสะอาดชายหาดและบริการจัดการท่อน้ำทิ้งอุดตัน (ซีพีซี 1.1: 94390**)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
ติ) อื่นๆ - บริการบำบัดก๊าซเสีย (รวมถึงการลดปัญหาจากก๊าซที่ปล่อยจากโรงงานอุตสาหกรรม) (ซีพีซี 9404) - บริการลดมลภาวะทางเสียง (ซีพีซี 9405) - บริการปกป้องธรรมชาติและภูมิทัศน์ (ซีพีซี 9406) - บริการปกป้องสิ่งแวดล้อมอื่นๆ (ซีพีซี 9409)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.2 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด สำหรับบริการให้คำปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อมเท่านั้น (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
7. บริการด้านการเงิน ข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไปที่สามารถบังคับใช้กับบริการด้านการเงิน				
ทุกสาขาและสาขาย่อยที่อยู่ในตารางนี้	(1), (2), (3) สำหรับขอบเขตของการดำเนินการและประเภทของบริการด้านการเงินที่สามารถให้บริการได้นั้น สถาบันการเงินแต่ละประเภทจะได้รับอนุญาตให้ดำเนินการในสาขาหรือสาขาย่อยของภาคการธนาคารและบริการด้านการเงินอื่น ๆ ตามขอบเขตที่กฎหมายที่กำหนดอนุญาตให้ทำเท่านั้น	(1), (2), (3) สำหรับขอบเขตของการดำเนินการ และประเภทของบริการด้านการเงินที่สามารถให้บริการได้นั้น สถาบันการเงินแต่ละประเภทจะได้รับอนุญาตให้ดำเนินการในสาขาหรือสาขาย่อยของภาคการธนาคารและบริการด้านการเงินอื่น ๆ ตามขอบเขตที่กฎหมายที่กำหนดอนุญาตให้ทำเท่านั้น		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ

3) การจัดตั้งธุรกิจ

4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(3) ยกเว้นสำนักงานตัวแทนและสาขา การจัดตั้งเชิงพาณิชย์ในสาขาบริการด้านการเงินในตารางนี้ จะได้รับอนุญาตเฉพาะในรูปแบบบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่จดทะเบียนในประเทศไทยเท่านั้น การจัดตั้งเชิงพาณิชย์ในสาขาบริการด้านการเงินในตารางนี้จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องของไทย หากมิได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในข้อมูลพันธเฉพาะ สัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติ ต้องไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียน (4) มาตรการทั้งหมดเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายชั่วคราวของบุคคลธรรมดาไม่ผูกพัน ยกเว้นสำหรับข้อกำหนด เงื่อนไข ข้อจำกัด หรือคุณสมบัติเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการพำนักชั่วคราวของบุคคลธรรมดาผู้ซึ่งอยู่ในหนึ่งในประเภทของบุคคลธรรมดาตามที่ตั้งอยู่ในตาราง	(3) สำหรับนิติบุคคลที่จัดตั้งตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของไทยโดยมีสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียน : ไม่มีข้อจำกัด การจัดตั้งเชิงพาณิชย์ที่มีเจ้าของหรือถูกควบคุมโดยต่างชาติ อาจต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดตามที่ระบุไว้ในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องของไทย อื่นๆ: ไม่ผูกพัน รวมถึงการอุดหนุน (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ที่ระบุไว้ในข้อจำกัดการเข้าสู่ตลาด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ

3) การจัดตั้งธุรกิจ

4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื้นที่เพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น

	ของประเทศไทยในภาคผนวก 4 (ตารางข้อมูลพื้นที่เฉพาะว่าด้วยการเคลื่อนย้ายชั่วคราวของบุคคลธรรมดา) (3) (4) การได้มาซึ่งและการใช้ประโยชน์จากที่ดิน: ตามประมวลกฎหมายที่ดินของไทย บุคคลต่างชาติหรือบริษัทในประเทศที่ถือเป็นต่างชาติจะไม่ได้รับอนุญาตให้ซื้อหรือเป็นเจ้าของที่ดินในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม บุคคลดังกล่าวอาจเช่าที่ดินหรือเป็นเจ้าของอาคารได้	(3) (4) การได้มาซึ่งและการใช้ประโยชน์จากที่ดิน: ตามประมวลกฎหมายที่ดินของไทย บุคคลต่างชาติหรือบริษัทในประเทศที่ถือเป็นต่างชาติจะไม่ได้รับอนุญาตให้ซื้อหรือเป็นเจ้าของที่ดินในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม บุคคลดังกล่าวอาจเช่าที่ดินหรือเป็นเจ้าของอาคารได้		

เอ ประกันภัย รวมถึงประกันภัยต่อการประกันภัยต่อช่วง

เอ) บริการประกันชีวิต (ซีทีซี 81211)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) เอ) สัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติจำกัดไม่เกินร้อยละ 25 ของทุนจดทะเบียน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ค่าเบี้ยประกันชีวิตสามารถนำมาหักลดหย่อนภาษีได้จำนวนหนึ่ง สำหรับผู้ทำประกันกับบริษัทประกันภัยในประเทศ (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	ปี) การจัดตั้งกิจการใหม่ต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี 4) เฉพาะบุคลากรในระดับผู้บริหารระดับสูง ผู้เชี่ยวชาญ และที่ปรึกษาทางเทคนิค โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนประกันภัย	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป		
ปี) บริการประกันวินาศภัย (ซีพีซี 8129)	(1) ไม่ผูกพัน ยกเว้นสำหรับการประกันภัยทางทะเลทางอากาศ และการขนส่งผ่านแดนระหว่างประเทศ และการประกันภัยต่อทุกประเภท (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) (เอ) สัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติจำกัดไม่เกินร้อยละ 25 ของทุนจดทะเบียน (ปี) การจัดตั้งกิจการใหม่ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี (4) เฉพาะบุคลากรในระดับผู้บริหารระดับสูง ผู้เชี่ยวชาญ และที่ปรึกษาทางเทคนิค โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนประกันภัย	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป		
ติ) บริการเสริมของการประกันภัย (ไม่รวมบริการกองทุนบำนาญ) - บริการนายหน้าและตัวแทนประกันภัย (ซีพีซี 81401) (นายหน้าประกันภัยจะต้อง	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่ผูกพัน (3) สัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติจำกัดไม่เกินร้อยละ 25 ของทุนจดทะเบียน	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่ผูกพัน (3) ไม่มีข้อจำกัดตราบโดที่สัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติไม่เกินร้อยละ 25 ของทุนจดทะเบียน		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อกำหนดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อกำหนดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
ไม่ชักชวน แนะนำ หรือทำการใดๆ ที่เป็นเหตุให้บุคคลใดทำสัญญาประกันภัยกับผู้รับประกันในต่างประเทศ ยกเว้นสำหรับสัญญาประกันภัยต่อ)	(4) เฉพาะบุคลากรในระดับผู้บริหารระดับสูง ผู้เชี่ยวชาญ และที่ปรึกษาทางเทคนิค โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนประกันภัย (ปี) ไม่ผูกพันสำหรับนายหน้าและตัวแทนประกันภัยประเภทบุคคลทั่วไป	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการให้คำปรึกษาด้านประกันภัย (ซีพีซี 81402)	(1) ไม่มีข้อกำหนด (2) ไม่มีข้อกำหนด (3) ไม่มีข้อกำหนด (4) เฉพาะบุคลากรในระดับผู้บริหารระดับสูง ผู้เชี่ยวชาญ และที่ปรึกษาทางเทคนิค โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนประกันภัย	(1) ไม่มีข้อกำหนด (2) ไม่มีข้อกำหนด (3) ไม่มีข้อกำหนดตราบโดที่สัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียน (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการการประเมันภัย (ซีพีซี 81403)	(1) ไม่มีข้อกำหนด (2) ไม่มีข้อกำหนด (3) ไม่มีข้อกำหนด (4) เฉพาะบุคลากรในระดับผู้บริหารระดับสูง ผู้เชี่ยวชาญ และที่ปรึกษาทางเทคนิค โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนประกันภัย	(1) ไม่มีข้อกำหนด (2) ไม่มีข้อกำหนด (3) ไม่มีข้อกำหนดตราบโดที่สัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียน (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการคณิตศาสตร์ประกันภัย (ซีพีซี 81404)	(1) ไม่มีข้อกำหนด (2) ไม่มีข้อกำหนด	(1) ไม่มีข้อกำหนด (2) ไม่มีข้อกำหนด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น

	(3) ไม่มีข้อจำกัด	(3) ไม่มีข้อจำกัดตราใบโคที่สัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียน		
	(4) เฉพาะบุคลากรในระดับผู้บริหารระดับสูง ผู้เชี่ยวชาญ และที่ปรึกษาทางเทคนิค โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนประกันภัย	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		

บี. การธนาคารและบริการด้านการเงินอื่นๆ

เอ) การรับฝากเงินและเงินที่กู้ยืมจากสาธารณชน บี) การให้สินเชื่อประเภทต่างๆ ทั้งปวง รวมถึงสินเชื่อผู้บริโภค สินเชื่อจำนอง แฟคตอริง และการให้กู้เพื่อการพาณิชย์ ซี) การให้เข้าทรัพย์สินแบบลิสซิงทางการเงิน ดี) การบริการชำระเงินและการส่งเงิน รวมถึงบัตรเครดิต บัตรชำระหนี้ และบัตรเครดิต เช็คเดินทาง และดราฟท์ธนาคาร อี) การค้าประกันและการผูกพัน เอฟ) การค้าในบัญชีของตนหรือบัญชีของลูกค้าดังต่อไปนี้	(1) ไม่มีข้อจำกัดสำหรับบริการให้คำแนะนำทางการเงินและการประมวลผลข้อมูลทางการเงิน ไม่ผูกพันสำหรับบริการอื่นทั้งปวง (2) ไม่มีข้อจำกัดสำหรับบริการให้คำแนะนำทางการเงินและการประมวลผลข้อมูลทางการเงิน ไม่ผูกพันสำหรับบริการอื่นทั้งปวง (3) (เอ) <u>สำนักงานตัวแทนของธนาคาร:</u>ไม่มีข้อจำกัด (บี) <u>สาขาของธนาคารต่างชาติ</u> I. ไม่มีข้อจำกัดสำหรับสาขาธนาคารต่างชาติที่มีอยู่แล้วภายใต้โครงสร้างการถือหุ้นในปัจจุบัน การจัดตั้งกิจการใหม่ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี II. การให้บริการเอทีเอ็มจะได้รับอนุญาตให้ดำเนินการภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้เท่านั้น (i) เข้าร่วมให้บริการเอทีเอ็มแบบเอทีเอ็มพูล ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารของไทย หรือ	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) (เอ) <u>สำนักงานตัวแทนของธนาคาร:</u>ไม่มีข้อจำกัด (บี) <u>สาขาของธนาคารต่างชาติ:</u> ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื้นฐานเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
(เอ) ตราสารตลาดเงิน (บี) การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (ซี) ตราสารเกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยนและอัตราดอกเบี้ย (ดี) หลักทรัพย์ที่เปลี่ยนมือได้ (จี) การมีส่วนร่วมในการออกและเสนอขายหลักทรัพย์ทุกประเภท รวมถึงการจัดจำหน่ายและการจำหน่ายในฐานะตัวแทน (ไม่ว่าจำหน่ายทั่วไปหรือเฉพาะกลุ่ม) และการเสนอบริการที่เกี่ยวข้องกับการออกและเสนอขายดังกล่าว² (ไอ) การจัดการสินทรัพย์ ดังต่อไปนี้ - การจัดการเงินสด หรือหลักทรัพย์ - การจัดการการลงทุนรวม - บริการดูแลและรับฝากหลักทรัพย์ (เค) บริการให้คำแนะนำ การเป็นตัวกลาง และบริการเสริมทางการเงินอื่น³ (แอล) การจัดหาและการให้บริการข่าวสารทางการเงินและการประมวลข้อมูลทางการเงินและซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้อง	(ii) ดำเนินการในธนาคารของตนหรือใช้เครื่องเอทีเอ็มร่วมกับธนาคารพาณิชย์อื่นในไทย III. สาขาของธนาคารต่างชาติจะได้รับอนุญาตในดำเนินการได้มากถึง 3 จุดบริการ IV. ไม่มีข้อจำกัดสำหรับการมีส่วนร่วมในระบบการหักบัญชีเช็คและการชำระดุล (ซี) <u>ธนาคารพาณิชย์ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย</u> I. การเข้าสู่ตลาดจำกัดให้กับการเข้าถือหุ้นของธนาคารที่ประกอบกิจการอยู่แล้วเท่านั้น II. (i) สัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติสูงสุดจากไม่เกินร้อยละ 25 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว โดยการถือหุ้นของแต่ละบุคคลและผู้ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้นรวมกันต้องไม่เกินร้อยละห้าของทุนจดทะเบียนชำระแล้วของธนาคาร (ii) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยข้อเสนอแนะของธนาคารแห่งประเทศไทย อาจผ่อนผันข้อจำกัดเรื่องสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติและการถือหุ้นของแต่ละบุคคลและผู้ที่เกี่ยวข้องของบุคคลนั้นรวมกันดังกล่าวข้างต้นได้ โดยขึ้นอยู่กับ	(ซี) <u>ธนาคารพาณิชย์ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยไม่มีข้อจำกัด</u>		

² ข้อมูลพื้นฐานสำหรับบริษัทหลักทรัพย์ภายใต้สาขาย่อยนี้ ถูกแยกไว้ต่างหากข้างล่าง

³ ข้อมูลพื้นฐานของการให้คำแนะนำด้านการลงทุนสำหรับบริษัทหลักทรัพย์ภายใต้สาขาย่อยนี้ ถูกแยกไว้ต่างหากข้างล่าง

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ

3) การจัดตั้งธุรกิจ

4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น

	ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ประกาศโดยรัฐมนตรีว่ากระทรวงการคลัง รวมถึงเงื่อนไขดังต่อไปนี้ - มีเหตุจำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์ - สัดส่วนการถือหุ้นดังกล่าวจะได้รับอนุญาตสำหรับระยะเวลาไม่เกิน 10 ปี โดยผู้ถือหุ้นต่างชาติที่เข้าถือหุ้นในช่วงเวลานี้จะยังสามารถถือหุ้นได้เต็มจำนวนตามที่ตนถืออยู่ต่อไปหลังจากนั้น III. อย่างน้อยสามในสี่ของจำนวนผู้บริหารทั้งหมดต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยข้อเสนอแนะของธนาคารแห่งประเทศไทยอาจอนุญาตให้มีกรรมการที่เป็นบุคคลต่างชาติเกินกว่าที่กำหนดไว้ข้างต้นได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดและเงื่อนไขเช่นเดียวกับที่ระบุอยู่ใน II (ii) (ค) <u>บริการสีสซิ่งทางการเงิน</u> สามารถดำเนินการได้โดยบริษัทสีสซิ่งที่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติสูงสุดไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้วเท่านั้น (จ) <u>บริการแพคตอริง</u> สามารถดำเนินการได้โดยบริษัทแพคตอริงที่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติสูงสุดไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้วเท่านั้น	(ค) <u>บริการสีสซิ่งทางการเงิน</u>:ไม่มีข้อจำกัด (จ) <u>บริการแพคตอริง</u>:ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อกำหนดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อกำหนดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(เอฟ) บัตรเครดิต บัตรชำระหนี้ และบัตรเดบิต บัตรเครดิต บัตรชำระหนี้ และบัตรเดบิต สามารถดำเนินการได้โดยบริษัทที่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติสูงสุดไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว หรือธนาคารพาณิชย์ซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย และสาขาของธนาคารต่างชาติเท่านั้น การดำเนินธุรกิจภายใต้ข้อ (ดี) (อี) และ (เอฟ) จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขการให้ใบอนุญาตและระเบียบข้อบังคับที่จะประกาศในภายหลัง (4) ไม่ผูกพัน ยกเว้นข้อจำกัดเรื่องจำนวนบุคลากรต่างชาติต่อสำนักงานของธนาคารต่างชาติ (เอ) สองคนสำหรับธนาคารที่ดำเนินการในฐานะสำนักงานตัวแทน (บี) หกคนสำหรับแต่ละสาขาของธนาคารต่างชาติ	(เอฟ) บัตรเครดิต บัตรชำระหนี้ และบัตรเดบิต: ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
สำหรับบริษัทหลักทรัพย์⁴ - การเป็นนายหน้าและการค้าหลักทรัพย์ การค้าในบัญชีของตนเองหรือบัญชีของลูกค้าตั้งต่อไปนี้: (อี) หลักทรัพย์ที่เปลี่ยนมือได้	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่ผูกพัน ยกเว้น I: สำหรับสำนักงานตัวแทน: ไม่มีข้อจำกัด II: การเข้าสู่ตลาดจำกัดเฉพาะการได้มาซึ่งหุ้นของบริษัทที่มีอยู่แล้วเท่านั้น ไม่ผูกพันสำหรับการขอรับใบอนุญาตใหม่	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

⁴ เพื่อความมุ่งประสงค์ของรายการนี้ “บริษัทหลักทรัพย์” หมายถึง บริษัทหลักทรัพย์ที่มีธนาคารพาณิชย์และบริษัทประกันภัย

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	III: สำหรับบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับใบอนุญาต: อนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นได้ถึงร้อยละ 100 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว IV: สำหรับบริษัทหลักทรัพย์ที่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติไม่เกินร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว กึ่งหนึ่งของคณะกรรมการบริหารต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย V: : สำหรับบริษัทหลักทรัพย์ที่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติเท่ากับหรือเกินกว่าร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว กรรมการผู้จัดการและผู้อำนวยการบริหารระดับสูงที่เป็นต่างชาติต้องอยู่ในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 60 วัน ต่อปี (4) ไม่ผูกพัน ยกเว้นสองคนสำหรับสำนักงานตัวแทน	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป		
สำหรับบริษัทหลักทรัพย์ - การจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ การมีส่วนร่วมในการออกและเสนอขายหลักทรัพย์ทุกประเภท รวมถึงการจัดจำหน่าย และการจำหน่ายในฐานะตัวแทน (ไม่ว่าจำหน่ายทั่วไปหรือเฉพาะกลุ่ม) และการเสนอบริการที่เกี่ยวข้องกับการออกและเสนอขายดังกล่าว	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่ผูกพัน ยกเว้น I: สำหรับสำนักงานตัวแทน: ไม่มีข้อจำกัด II: การเข้าสู่ตลาดจำกัดเฉพาะการได้มาซึ่งหุ้นของบริษัทที่มีอยู่แล้วเท่านั้น ไม่ผูกพันสำหรับการขอรับใบอนุญาตใหม่	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ

3) การจัดตั้งธุรกิจ

4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อมูลพันเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น

	III: สำหรับบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับใบอนุญาต: อนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นได้ถึงร้อยละ 100 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว IV: สำหรับบริษัทหลักทรัพย์ที่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติไม่เกินร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว กึ่งหนึ่งของคณะกรรมการบริหารต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย V: สำหรับบริษัทหลักทรัพย์ที่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติเท่ากับหรือเกินกว่าร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว กรรมการผู้จัดการและผู้อำนวยการบริหารระดับสูงที่เป็นต่างชาติต้องอยู่ในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 60 วัน ต่อปี (4) ไม่ผูกพัน ยกเว้นสองคนสำหรับสำนักงานตัวแทน	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันที่ใช้เป็นการทั่วไป		
สำหรับบริษัทหลักทรัพย์ - การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุน	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) I. ไม่มีข้อจำกัดสำหรับสำนักงานตัวแทน II. อาจให้ใบอนุญาตแก่สถาบันการเงินที่ได้รับใบอนุญาตภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของไทย และบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนซึ่งจัดตั้งขึ้นใหม่	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	III. : สำหรับบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับใบอนุญาต: อนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นได้ถึงร้อยละ 100 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว IV. สำหรับบริษัทหลักทรัพย์ที่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติไม่เกินร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว กึ่งหนึ่งของคณะกรรมการบริหารต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย V. สำหรับบริษัทหลักทรัพย์ที่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติเท่ากับหรือเกินกว่าร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว กรรมการผู้จัดการและผู้อำนวยการบริหารระดับสูงที่เป็นต่างชาติต้องอยู่ในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 60 วัน ต่อปี (4) ไม่ผูกพัน ยกเว้นสองคนสำหรับสำนักงานตัวแทน	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
สำหรับบริษัทจัดการสินทรัพย์ - แผนการจัดการกองทุนรวม	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) I. ไม่มีข้อจำกัดสำหรับสำนักงานตัวแทน II. การเข้าสู่ตลาดจำกัดเฉพาะการได้มาซึ่งหุ้นของบริษัทที่มีอยู่แล้วเท่านั้น ไม่ผูกพันสำหรับการขอรับใบอนุญาตใหม่	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	III. สำหรับบริษัทการจัดการสินทรัพย์: อนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นได้ถึงร้อยละ 100 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว อย่างไรก็ดี ในช่วงเวลา 5 ปีแรกหลังจากที่ได้รับใบอนุญาต อย่างน้อยร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้วของบริษัทการจัดการสินทรัพย์ต้องถือโดยสถาบันการเงินที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของไทย⁵ IV. สำหรับบริษัทการจัดการสินทรัพย์ที่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติไม่เกินร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว กึ่งหนึ่งของคณะกรรมการบริหารกึ่งหนึ่งต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย V. สำหรับบริษัทการจัดการสินทรัพย์ที่มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติเท่ากับหรือเกินกว่าร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว กรรมการผู้จัดการและผู้อำนวยการบริหารระดับสูงที่เป็นต่างชาติต้องอยู่ในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 60 วัน ต่อปี (4) - สำหรับสำนักงานตัวแทน จำนวนบุคลากรต่างชาติจำกัดไม่เกินสองคน - สำหรับบริษัทการจัดการสินทรัพย์ ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		

⁵ เพื่อความมุ่งประสงค์ของรายงานนี้ “สถาบันการเงินที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของไทย” หมายถึง บริษัทหลักทรัพย์ ธนาคารพาณิชย์ บริษัทประกันชีวิต และสถาบันการเงินเฉพาะที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับเฉพาะของไทย

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น

บริการทางการเงินเสริมอื่น ๆ

บริการบัตรเครดิต (ซีพีซี 81133) (ห้ามไม่ให้มีการระดมทุนจากสาธารณะชน เว้นแต่ได้รับอนุญาตภายใต้กฎหมายทาง การเงิน)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) (เอ) ตามที่ระบุใน ปี (3)(เอฟ) (บัตรเครดิต บัตรชำระ หนี้ และบัตรเครดิต) ข้างต้นภายใต้ประเภทปี (บี) สถาบันการเงินต้องได้รับอนุญาตจากธนาคาร แห่งประเทศไทยก่อน (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการ ทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัดตราใบที่สัดส่วนผู้ถือหุ้น ต่างชาติ ไม่เกินร้อยละ 49 (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้ เป็นการทั่วไป		
บริการให้คำปรึกษาทางการเงิน (ซีพีซี 81332)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการ ทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด ตราใบที่สัดส่วนผู้ถือหุ้น ต่างชาติ ไม่เกินร้อยละ 49 (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้ เป็นการทั่วไป		

8. บริการด้านสุขภาพและสังคม

เอ) บริการโรงพยาบาล บริการด้านการแพทย์เฉพาะทางในโรงพยาบาล เอกชน (ซีพีซี 1.1: 93122**) รวมถึง: - บริการให้คำปรึกษาด้านกุมารเวช สูติ-นรี เวช ประสาทวิทยา และจิตวิทยา	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็น การทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลผู้เพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
- บริการให้คำปรึกษาด้านการผ่าตัด - บริการวิเคราะห์และแปลผลภาพถ่ายทาง การแพทย์ (เอ็กซเรย์ คลื่นไฟฟ้าหัวใจ กล้องผ่าตัดขนาดเล็ก และสิ่งที่คล้ายกัน) ไม่รวมถึงบริการห้องวิจัยทางการแพทย์ (CPC 93199)				
บี) บริการเกี่ยวกับสุขภาพคนอื่นๆ (ซีทีซี 1.1 93199**) สถานพักฟื้นที่นอกเหนือจากโรงพยาบาล (ไม่รวม ประเภทไม่ค้างคืน) (ซีทีซี 1.1 93193**)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการ ทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน	บุคคลผู้ซึ่งผู้ขอรับ ใบอนุญาตดำเนินการ จะต้องมีถิ่นที่อยู่ใน ประเทศไทย ใบอนุญาต หนึ่งฉบับสามารถ ดำเนินการ สถานพยาบาลประเภท ค้างคืนได้หนึ่งแห่ง เท่านั้น มาตรการนี้ บังคับใช้กับทั้งคน ต่างชาติและคนไทย	
ซี) บริการด้านสังคม สถานรับเลี้ยงเด็ก (แบบไม่ค้างคืน) เฉพาะเด็ก พิการ (ซีทีซี 1.1: 93321**)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการ ทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
ดี) อื่น ๆ	(1) ไม่มีข้อจำกัด	(1) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
บริการถ่ายภาพรังสีที่ไม่มีการวิเคราะห์หรืออ่านผล อาทิ เอ็กซเรย์ อัลตราซาวด์ และ เอ็กซเรย์ด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (เอ็มอาร์ไอ)	(2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
9. บริการด้านการท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง				
เอ) บริการโรงแรมและกิตติาคาร - บริการโรงแรมที่พัก (ซีพีซี 64110) - บริการสถานที่สำหรับกางเต็นท์พักแรมและคาราวาน (ซีพีซี 64195) - บริการร้านอาหาร (ซีพีซี 64210) - บริการจัดเลี้ยง (ซีพีซี 64230)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป		
บี) บริการตัวแทนท่องเที่ยวและจัดการท่องเที่ยว (ซีพีซี 74710) บริการตัวแทนท่องเที่ยวและจัดการท่องเที่ยว (ซีพีซี 74710)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) (เอ) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (บี) อย่างน้อยกึ่งหนึ่งของคณะกรรมการบริหารของบริษัทต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป		FL
ดี) อื่นๆ	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
บริการจัดการโรงแรม (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 1.1: 63110)	(3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
10. บริการด้านนันทนาการ วัฒนธรรมและการกีฬา				
เอ) บริการด้านการบันเทิง สวนสนุก (ซีพีซี 1.1: 96910**)	(1) ไม่ผูกพัน* (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน* (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
บริการด้านการนำเสนอและการส่งเสริมศิลปะการแสดงและการแสดงสดอื่นๆ - บริการด้านการส่งเสริมและการจัดงานศิลปะการแสดง (ซีพีซี 2.1:96210) - บริการด้านการผลิตและการนำเสนองานศิลปะการแสดง (ซีพีซี 2.1:96220) - บริการด้านการดำเนินการสิ่งอำนวยความสะดวกศิลปะการแสดง (ซีพีซี 2.1:96230) - บริการด้านศิลปะการแสดงอื่นๆ และการแสดงสดโดยมีจุดประสงค์เพื่อความบันเทิง (ซีพีซี 2.1:96290)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
- บริการด้านการแสดงโดยศิลปิน (ซีพีซี 2.1:96310)				
บี) บริการตัวแทนหรือสำนักข่าว - บริการภาพข่าว (ซีพีซี 96212)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้รับระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
ซี) บริการห้องสมุด ห้องเก็บเอกสารสำคัญ พิพิธภัณฑ์ และบริการด้านวัฒนธรรมอื่น ๆ บริการห้องสมุดเอกชน (ซีพีซี 96311**)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้รับระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
ดี) บริการด้านกีฬา (ไม่รวมบริการด้านกีฬาอื่นๆที่ระบุใน ซีพีซี 96419) (ซีพีซี 96411+96412+96413)	(1) ไม่ผูกพัน* (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้รับระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพันเว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน* (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้ เป็นการทั่วไป		
อี) บริการด้านสนันทนาการอื่นๆ (ซีพีซี 9649**) บริการสวนนันทนาการและชายหาด	(1) ไม่ผูกพัน* (2) ไม่มีข้อจำกัด	(1) ไม่ผูกพัน* (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อผูกพันเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป		
11.บริการด้านการขนส่ง				
เอ. บริการขนส่งทางน้ำ				
เอ) บริการขนส่งผู้โดยสาร - (ซีพีซี 7211 ไม่รวมขนส่งทางน้ำภายในประเทศ: ตามคำจำกัดความในเอกสารอ้างอิงข้อ 3.1 ข้างท้าย)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) (เอ) ไม่ผูกพันสำหรับการจัดตั้งนิติบุคคลเพื่อ ความมุ่งประสงค์ในการดำเนินการกองเรือชกธงไทย (บี) สำหรับการจัดตั้งเชิงพาณิชย์ในรูปแบบอื่น เพื่อให้บริการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศ (ตามคำจำกัดความในเอกสารอ้างอิงข้อ 3.2 ข้างท้าย) ยกเว้นสำนักงานสาขา: ตามที่ได้ระบุ ใน 3.1 ของข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) (เอ) ลูกเรือ: ไม่ผูกพัน (บี) บุคลากรอื่น: ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุใน ข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) (เอ) ไม่ผูกพัน (บี) ไม่มีข้อจำกัด (4) (เอ) ไม่ผูกพัน (บี) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อ ผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป	บริการที่ทำเรือที่จัดให้ โดยรัฐหรือกิจการของ ภาครัฐดังต่อไปนี้ จะ ให้บริการแก่ผู้ให้บริการ ขนส่งทางทะเลด้วย ข้อกำหนดและเงื่อนไข ที่สมเหตุสมผลและไม่ เลือกปฏิบัติ 1. การนำร่อง ⁶ 2. การลากจูงและการ ช่วยเหลือในการ ลากจูง 3. การเติมน้ำมัน เชื้อเพลิงและน้ำจืด	

⁶ กับต้นไทยของเรือไทยซึ่งมีความชำนาญในการเดินเรือในช่องทางการเดินเรือจำเพาะอาจจะได้รับอนุญาตจากทางราชการให้นำร่องเรือได้

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
			4. การเก็บขยะและน้ำ อับเฉาจากเรือ 5. บริการกำกับดูแล และจัดการเรือ 6. บริการเครื่องหมาย ช่วยในการเดินเรือ 7. บริการจัดการบน ชายฝั่งที่จำเป็นต่อ การดำเนินการของ เรือ บริการ น้ำประปา และ ไฟฟ้า 8. บริการซ่อมบำรุง เรือฉุกเฉิน 9. บริการที่ทอดสมอ ที่จอดเรือ และ บริการจอดเรือ 10. บริการขนส่ง ภายในประเทศ (บริการขนส่งทาง น้ำภายในประเทศ บริการขนส่งทาง ราง และบริการ ขนส่งทางบก)	

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อผูกพันเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
(ปี) บริการขนส่งสินค้า (ซีพีซี 7212) - ไม่รวมการขนส่งทางน้ำในประเทศ : ตามคำจำกัดความในเอกสารอ้างอิงข้อ 3.1 ข้างท้าย	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) (เอ) ไม่ผูกพันสำหรับการจัดตั้งนิติบุคคลเพื่อความมุ่งประสงค์ในการดำเนินการกองเรือชกธงไทย (ปี) สำหรับการจัดตั้งเชิงพาณิชย์ในรูปแบบอื่นเพื่อให้บริการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศ (ตามคำจำกัดความในเอกสารอ้างอิงข้อ 3.2 ข้างท้าย) ยกเว้นสำนักงานสาขา: ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) (เอ) ลูกเรือ: ไม่ผูกพัน (ปี) บุคลากรอื่น: ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) (เอ) ไม่ผูกพัน (ปี) (i) ผู้ถือหุ้นของบริษัทขนส่งทางทะเลไทยที่เป็นเจ้าของเรือชกธงไทยอาจได้รับการยกเว้นหรือได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้จากเงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทดังกล่าว (ii) ผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้าสินค้าจากหรือมายังประเทศไทยโดยเรือชกธงไทยอาจได้รับสิทธิลดหย่อนพิเศษไม่เกินร้อยละ 50 ของมูลค่าราคาสินค้าหรือค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่จ่ายในกรณีปกติสำหรับการขนส่งสินค้าดังกล่าวจากรายได้สุทธิของตนเพื่อความมุ่งประสงค์ในการคำนวณภาษีเงินได้ (4) (เอ) ไม่ผูกพัน (ปี) บุคลากรอื่น: ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป	1) ตามเอกสารอ้างอิงข้างท้าย 2) ตามเอกสารอ้างอิงข้างท้าย	

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
ดี) บริการบำรุงรักษาและซ่อมแซมเรือ - ขนาดมากกว่า 100,000 DWT (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 8868)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
อี) บริการลากจูงระหว่างประเทศ (ซีพีซี 7214)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) (เอ) ไม่ผูกพันสำหรับการจัดตั้งนิติบุคคลเพื่อความมุ่งประสงค์ในการดำเนินการกองเรือชักธงไทย (บี) สำหรับการจัดตั้งเชิงพาณิชย์ในรูปแบบอื่นเพื่อให้บริการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศ (ตามคำจำกัดความในเอกสารอ้างอิงข้อ 3.2 ข้างท้าย) ยกเว้นสำนักงานสาขา: ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) (เอ) ลูกเรือ: ไม่ผูกพัน (บี) บุคลากรอื่น: ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) (เอ) ไม่ผูกพัน (บี) ไม่มีข้อจำกัด (4) (เอ) ไม่ผูกพัน (บี) บุคลากรอื่น: ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
เอฟ) บริการสนับสนุนสำหรับการขนส่งทางทะเล (CPC 745**):	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिบัตียกคนชาติ	ข้อมูลพื้นที่เพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
- บริการรับถ่ายน้ำมันจากเรือ (การจัดการสิ่งปฏิกูล หรือน้ำที่ปนเปื้อน น้ำมันจากเรือ)	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
เอฟ) บริการสนับสนุนสำหรับการขนส่งทางทะเล (CPC 745**): - การบริการด้านการเรือต่างประเทศที่มี ทำในประเทศ	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
ซี. บริการการขนส่งทางอากาศ				
ดี) บริการซ่อมแซมและบำรุงรักษาอากาศยาน (CPC 8868) - อากาศยาน (รวมถึงเครื่องยนต์ทั้งปวงที่ สนับสนุนการขับเคลื่อนในชั้นบรรยากาศ จากปฏิกิริยาแห่งอากาศของวัตถุ ซึ่งได้รับ การยกเว้นภายใต้กฎกระทรวง)	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		FL
- ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน (เครื่องยนต์ ใบพัด และส่วนประกอบอื่น ของอากาศยาน ตามที่กำหนดโดย คณะกรรมการด้านเทคนิค)	(1) ไม่ผูกพัน* (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.2 ของข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื้นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน* (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
- บริษัท (เครื่องวัด กลไก ชิ้นส่วน อุปกรณ์ และส่วนประกอบที่ใช้หรือมุ่งหมายที่จะใช้ในการทำงานหรือในการควบคุมอากาศยานในระหว่างการบิน ไม่ว่าจะติดตั้งหรือประกอบอยู่ภายในหรือภายนอกอากาศยาน) - ชิ้นส่วนของอากาศยาน (ลำตัวอากาศยาน ชิ้นส่วนของลำตัวอากาศยาน หรือชิ้นส่วนของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน)				
อี) บริการสนับสนุนเกี่ยวกับการขนส่งทางอากาศ (ซีพีซี 746**) - บริการการขายและการตลาดของบริการขนส่งทางอากาศ	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้รับระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
อี. บริการขนส่งทางราง				
ดี) บริการบำรุงรักษาและซ่อมแซมอุปกรณ์การขนส่งทางราง โดยได้รับคำตอบแทนหรือตามสัญญา (ซีพีซี 8868)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้รับระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดเบียนคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(4) (เอ) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (บี) ไม่ผูกพันวิศวกรรมโยธา	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
อี) บริการสนับสนุนสำหรับการขนส่งทางราง (ซีพีซี 743**) - บริการทำความสะอาดตู้โดยสารรถไฟขนส่งผู้โดยสารและสินค้า - บริการรักษาความปลอดภัยที่สถานีรถไฟ	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
เอฟ. บริการขนส่งทางบก (บริการขนส่งผู้โดยสารแบบไม่ประจำทาง)				
(บี) บริการขนส่งสินค้า - เฉพาะสินค้าแห้งแข็งหรือแช่เย็น ของเหลวหรือก๊าซ และตู้คอนเทนเนอร์ (ซีพีซี 71231 ถึง 71233)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไปและอย่างน้อยก็หนึ่งของคณะกรรมการบริหารของบริษัทต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
ซี) บริการให้เช่ารถพร้อมคนขับ (ซีพีซี 71222) - บริการให้เช่ารถพร้อมคนขับ (ซีพีซี 71222)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไปและอย่างน้อยก็หนึ่งของคณะกรรมการบริหารต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการ प्रतिเบียดคนชาติ	ข้อมูลพื่นเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการให้เช่ารถบัสและรถโค้ชพร้อมคนขับ (ซีพีซี 71223)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไปและอย่างน้อยก็หนึ่งของคณะกรรมการบริหารต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
ติ) บริการซ่อมบำรุงและซ่อมแซมอุปกรณ์ขนส่งทางบก - บริการให้ความช่วยเหลือรถยนต์ฉุกเฉิน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน		
เอช. บริการที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสินค้าในทุกรูปแบบ				
เอ) บริการขนถ่ายสินค้าทางทะเล - (ตามคำจำกัดความในเอกสารอ้างอิงข้อ 3.6 -ข้างท้าย) ในท่าเรือส่วนบุคคล	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่มีข้อจำกัด (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพื่นที่ใช้เป็นการทั่วไป		
บี) บริการเก็บสินค้าและคลังสินค้าสำหรับการขนส่งทางทะเล (ซีพีซี 742)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด		

รูปแบบการให้บริการ : 1) การให้บริการแบบข้ามพรมแดน 2) การเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) การจัดตั้งธุรกิจ 4) การให้บริการโดยบุคคลธรรมดา

สาขา หรือ สาขาย่อย	ข้อจำกัดด้านการเข้าสู่ตลาด	ข้อจำกัดด้านการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	ข้อมูลพันธเพิ่มเติม	เอฟแอล /เอ็มเอฟเอ็น
	(3) ตามที่ได้ระบุใน 3.1 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป	(3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป		
- บริการเก็บสินค้าและคลังสินค้าสำหรับ สินค้าแช่เย็นและแช่แข็ง (จีพีซี 74210)	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ตามที่ได้ระบุใน 3.3 ของข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป	(1) ไม่ผูกพัน (2) ไม่มีข้อจำกัด (3) ไม่มีข้อจำกัด (4) ไม่ผูกพัน เว้นแต่ตามที่ระบุในข้อมูลพันธที่ใช้เป็นการทั่วไป		

ภาคผนวก 3

ตารางข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีสำหรับการลงทุน

ประเทศไทย

รายการ เอ

คำอธิบาย

1. รายการ เอ นี้จัดทำขึ้นตามข้อ 13 (ข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี) ของบทที่ 11 (การลงทุน) มาตรการที่คงไว้ของประเทศไทยที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีบางส่วนหรือทั้งหมดที่กำหนดโดย:

- (เอ) ข้อ 3 (การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ) ของบทที่ 11 (การลงทุน);
- (บี) ข้อ 4 (การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) ของบทที่ 11 (การลงทุน);
- (ซี) ข้อ 5 (ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร) ของบทที่ 11 (การลงทุน); หรือ
- (ดี) ข้อ 6 (การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ) ของบทที่ 11 (การลงทุน)

2. แต่ละบัญชีในรายการนี้กำหนดต่อไปนี้;

- (เอ) สาขา หมายถึง สาขาสำหรับบัญชีที่จัดทำขึ้น
- (บี) สาขาย่อย หากมีการอ้างถึง หมายถึง สาขาย่อยเฉพาะสำหรับบัญชีที่จัดทำขึ้น
- (ซี) การจัดประเภทอุตสาหกรรม หากมีการอ้างถึง อ้างถึงกิจกรรมที่ครอบคลุมโดยบัญชีตามการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมสากล (ไอซิก) ฉบับปรับปรุง 3 การจัดประเภทผลิตภัณฑ์กลาง (ซีพีซี) หรือตามที่อธิบายไว้อย่างชัดเจนเป็นอย่างอื่นในบัญชีนั้น

ไอซิก ฉบับปรับปรุง 3 หมายถึง การจัดประเภทอุตสาหกรรมตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจทุกประเภทตามมาตรฐานสากลที่กำหนดไว้ในเอกสารสถิติ ซีรีส์ เอ็ม หมายเลข 4 ไอซิก ฉบับปรับปรุง 3 สำนักงานสถิติแห่งสหประชาชาติ นิวยอร์ก ปี 1989 และ

ซีพีซี หมายถึง การจัดประเภทผลิตภัณฑ์กลางมาตรฐานสากลที่กำหนดไว้ในเอกสารสถิติ ซีรีส์ เอ็ม หมายเลข 77 สำนักงานกิจการเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานสถิติแห่งสหประชาชาติ นิวยอร์ก ปี 1991

(ดี) **ระดับของรัฐบาล** ระดับของรัฐบาลที่มีการใช้มาตรการที่ระบุในบัญชี

(อี) **พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง** ระบุพันธกรณีที่เกี่ยวข้องถึงในวรรค 1 ตามข้อ 13 (ข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี) ของบทที่ 11 (การลงทุน) ซึ่งไม่ได้ใช้กับมาตรการที่ระบุไว้

(เอฟ) **คำอธิบาย** กำหนดมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีสำหรับบัญชีที่จัดทำขึ้น และ

(จี) **แหล่งที่มาของมาตรการ** หมายถึง กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีสำหรับบัญชีที่จัดทำขึ้น มาตรการที่อ้างถึงในแหล่งที่มาของมาตรการ:

(หนึ่ง) หมายถึง มาตรการที่ได้รับการแก้ไข ต่อเนื่อง หรือต่ออายุ ณ วันที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับ และ

(สอง) รวมถึงมาตรการย่อยใด ๆ ที่นำมาใช้หรือคงไว้ภายใต้อำนาจของและสอดคล้องกับมาตรการ

3. ตามข้อ 13 (ข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี) ของบทที่ 11 (การลงทุน) ข้อบทของความตกลงนี้ที่ระบุในพันธกรณีที่เกี่ยวข้องของบัญชีไม่นำไปใช้กับมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีตามที่ระบุไว้ในคำอธิบายของบัญชีนั้น

4. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น คำอธิบายของแต่ละบัญชีในรายการ เอ นี้ เป็นการตีความตามแหล่งอ้างอิงที่เกี่ยวข้องของมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ตามขอบเขตของความขัดแย้งใด ๆ ระหว่างคำอธิบายกับองค์ประกอบอื่น ๆ ในรายการ คำอธิบายจะมีผลเหนือกว่า

5. ตารางของภาคีอื่นจะไม่ถูกนำมาใช้เพื่อตีความข้อผูกพันของไทยหรือพันธกรณีภายใต้บทที่ 11 (การลงทุน)

6. ประเทศไทยอาจเพิ่มเติม ถอน หรือแก้ไขข้อสงวนใด ๆ ของตนตามที่ได้ระบุไว้ในรายการนี้ภายในระยะเวลา 24 เดือนนับจากวันที่ตารางนี้มีผลใช้บังคับ หากมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีที่เกี่ยวข้องนั้นมีอยู่ ณ วันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับ การเพิ่มเติม ถอน หรือแก้ไขข้อสงวนใด ๆ จะถูกจัดส่งไปให้ผู้รับฝากซึ่งเป็นผู้แจ้งต่อประเทศ

ภาคอื่น รวมถึงกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ข้อสงวนดังกล่าวจะถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของตารางนี้เมื่อมีการแจ้งต่อประเทศภาคอื่น

7. คำอธิบายนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของรายการนี้

1.	สาขา	:	การผลิต
	สาขาย่อย	:	ไฟ
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธมิตรที่เกี่ยวข้อง	:	การประติบัติเยี่ยงคนชาติ ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร
	คำอธิบาย	:	ไม่อนุญาตให้บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลผลิตหรือนำเข้าไฟ ยกเว้นในกรณีที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมสรรพสามิต
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	- พระราชบัญญัติไฟ พ.ศ. 2486 (1943) ตามที่ได้แก้ไข และ กฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ - พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 (2017) ตามที่ได้ แก้ไข และกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

2.	สาขา	:	การผลิต
	สาขาย่อย	:	การผลิตธนบัตรและเหรียญกษาปณ์
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธมิตรที่เกี่ยวข้อง	:	การประติบัติเยี่ยงคนชาติ ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร
	คำอธิบาย	:	ธนาคารแห่งประเทศไทยเท่านั้นที่มีสิทธิและอำนาจในการพิมพ์ จัดการ และออกธนบัตรของรัฐบาลไทยภายใต้กฎหมายที่กำหนด ดูแลธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงการคลังเท่านั้นที่มีสิทธิและอำนาจในการผลิตและนำ เหรียญออกใช้หมุนเวียน ห้ามมิให้ผู้ใดทำ ออก ใช้ หรือนำออกใช้วัตถุหรือเครื่องหมายใดๆ แทนเงินตรา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลัง
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	พระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. 2501 (1958) ตามที่ได้แก้ไข

3.	สาขา	:	การผลิต
	สาขาย่อย	:	การผลิตสลากกินแบ่งรัฐบาล
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธมิตรที่เกี่ยวข้อง	:	การประติบัติเยี่ยงคนชาติ ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร
	คำอธิบาย	:	สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลเท่านั้นที่ได้รับอนุญาตให้ผลิต จัดการ และจำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาลในประเทศไทย
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	พระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ. 2517 (1974) ตามที่ได้แก้ไข

4.	สาขา	:	เกษตร
	สาขาย่อย	:	การเพาะพันธุ์เมล็ดหอมหัวใหญ่
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประคับคองเลี้ยงคนชาติ
	คำอธิบาย	:	สัดส่วนหุ้นต่างชาติต้องไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียนของธุรกิจในการเพาะพันธุ์เมล็ดหอมหัวใหญ่
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (1999) ตามที่ได้แก้ไข และกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

5.	สาขา	:	ประมง
	สาขาย่อย	:	การเพาะเลี้ยงปลาพุน้ำในกระชังน้ำลึกและการเพาะพันธุ์กุ่มกร สายพันธุ์พื้นเมือง
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประติบัติเยี่ยงคนชาติ
	คำอธิบาย	:	สัดส่วนหุ้นต่างชาติต้องไม่เกินร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียนของ ธุรกิจในการเพาะเลี้ยงปลาพุน้ำในกระชังน้ำลึกและการเพาะพันธุ์ กุ่มกรสายพันธุ์พื้นเมือง สายพันธุ์: <i>Panulirus versicolor</i> , <i>P. homarus</i> , <i>P. ornatus</i> , <i>P. longipes</i> , <i>P. penicillatus</i> และ <i>P. polyphagus</i>
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (1999) ตามที่ได้แก้ไข และกฎหมายลำดับรองที่ออกตาม พระราชบัญญัติฉบับนี้

6.	สาขา	:	การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน
	สาขาย่อย	:	เหมืองหินอ่อน
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประติบัติเยี่ยงคนชาติ
	คำอธิบาย	:	สัดส่วนหุ้นต่างชาติต้องไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียนของธุรกิจในการทำเหมืองหินอ่อน และต้องได้รับสัมปทานจากรัฐบาล
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (1999) ตามที่ได้แก้ไข และกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

7.	สาขา	:	การสกัดที่เกี่ยวกับน้ำมันและก๊าซ
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การปรับตัวিয়েงคนชาติ
	คำอธิบาย	:	สัดส่วนหุ้นต่างชาติต้องไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียนของธุรกิจในการสกัดที่เกี่ยวกับน้ำมันและก๊าซ และต้องได้รับสัมปทานจากรัฐบาล
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (1999) ตามที่ได้แก้ไข และกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

8.	สาขา	:	การผลิต
	สาขาย่อย	:	การผลิตผลิตภัณฑ์ยาสูบ
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประคับคองคนชาติ
	คำอธิบาย	:	การยาสูบแห่งประเทศไทยเท่านั้นที่ได้รับอนุญาตให้ผลิตผลิตภัณฑ์ยาสูบ
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	พระราชบัญญัติการยาสูบแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2561 (2018) ตามที่ได้แก้ไข

9.	สาขา	:	ประมง
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	ไอซิก 0500
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประมงที่ยั่งยืน
	คำอธิบาย	:	คนต่างด้าว ¹ หรือเรือประมงที่มีธงต่างประเทศไม่ได้รับอนุญาตในการขอใบอนุญาตสำหรับการทำประมง หรือทำประมงในน่านน้ำไทย เขตต่อเนื่อง และเขตเศรษฐกิจจำเพาะ
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	- พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 (2015) - พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พ.ศ. 2482 (1939) - พระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481 (1938)

¹ เพื่อวัตถุประสงค์ของบัญชีนี้ คำนิยามของ “คนต่างด้าว” ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (1999)

10.	สาขา	:	เกษตร
	สาขาย่อย	:	การทำฟาร์มปศุสัตว์ (วัว ควาย แพะ แกะ)
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประติบัติเยี่ยงคนชาติ
	คำอธิบาย	:	สัดส่วนหุ้นต่างชาติต้องไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียนของธุรกิจในการทำฟาร์มปศุสัตว์ (วัว ควาย แพะ แกะ)
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (1999) ตามที่ได้แก้ไข และกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

รายการ ปี

คำอธิบาย

1. รายการ ปี นี้จัดทำขึ้นตามข้อ 13 (ข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี) ของบทที่ 11 (การลงทุน) สาขา สาขาย่อย หรือกิจกรรมเฉพาะ ที่ประเทศไทยอาจคงไว้ซึ่งมาตรการที่มีอยู่ หรือใช้มาตรการใหม่หรือเข้มงวดมากขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับพันธกรณีที่กำหนดโดย:

- (เอ) ข้อ 3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ของบทที่ 11 (การลงทุน);
- (บี) ข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) ของบทที่ 11 (การลงทุน);
- (ซี) ข้อ 5 (ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร) ของบทที่ 11 (การลงทุน); หรือ
- (ดี) ข้อ 6 (การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ) ของบทที่ 11 (การลงทุน)

2. แต่ละบัญชีในรายการนี้กำหนดต่อไปนี้;

- (เอ) **สาขา** หมายถึง สาขาสำหรับบัญชีที่จัดทำขึ้น
- (บี) **สาขาย่อย** หากมีการอ้างถึง หมายถึง สาขาย่อยเฉพาะสำหรับบัญชีที่จัดทำขึ้น
- (ซี) **การจัดประเภทอุตสาหกรรม** หากมีการอ้างถึง อ้างถึงกิจกรรมที่ครอบคลุมโดยบัญชีตามการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมสากล (ไอซิก) ฉบับปรับปรุง 3 การจัดประเภทผลิตภัณฑ์กลาง (ซีพีซี) หรือตามคำอธิบายไว้อย่างชัดเจนเป็นอย่างอื่นในบัญชีย่อยนั้น

ไอซิก ฉบับปรับปรุง 3 หมายถึง การจัดประเภทอุตสาหกรรมตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจทุกประเภทตามมาตรฐานสากลที่กำหนดไว้ในเอกสารสถิติ ซีรีส์ เอ็ม หมายเลข 4 ไอซิก ฉบับปรับปรุง 3 สำนักงานสถิติแห่งสหประชาชาติ นิวยอร์ก ปี 1989 และ

ซีพีซี หมายถึง การจัดประเภทผลิตภัณฑ์กลางมาตรฐานสากลที่กำหนดไว้ในเอกสารสถิติ ซีรีส์ เอ็ม หมายเลข 77 สำนักงานกิจการเศรษฐกิจและสังคมระหว่างประเทศ สำนักงานสถิติแห่งสหประชาชาติ นิวยอร์ก ปี 1991

(ดี) **ระดับของรัฐบาล** ระบุระดับของรัฐบาลที่มีการใช้มาตรการที่ระบุในบัญชี

(อี) **พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง** ระบุพันธกรณีที่อ้างถึงในวรรค 1 ตามข้อ 13 (ข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี) ซึ่งไม่ได้ใช้กับสาขา สาขาย่อย หรือกิจกรรมที่ระบุในบัญชี

(เอฟ) **คำอธิบาย** กำหนดขอบเขตของสาขา สาขาย่อย หรือกิจกรรมที่ครอบคลุมโดยบัญชี และ

(จี) **มาตรการที่มีอยู่** หากมีการระบุไว้ เพื่อความมุ่งประสงค์ของความโปร่งใส ระบุถึงตัวอย่างของรายการ มาตรการที่มีอยู่ซึ่งนำมาใช้กับสาขา สาขาย่อย หรือกิจกรรมที่ครอบคลุมโดยบัญชี

3. ตามข้อ 13 (ข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี) ของบทที่ 11 (การลงทุน) ข้อบทของความตกลงนี้ ที่ระบุในพันธกรณีที่เกี่ยวข้องของบัญชีไม่นำไปใช้กับสาขา สาขาย่อย และกิจกรรมที่ระบุไว้ในคำอธิบายของบัญชีนั้น

4. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ในกรณีที่ประเทศไทยมีมากกว่าหนึ่งบัญชีในรายการ ปี นี้ ที่สามารถใช้ได้กับมาตรการหนึ่ง แต่ละบัญชีจะต้องอ่านแยกกัน และไม่ส่งผลกระทบต่อการใช้บัญชีอื่นใดกับมาตรการนั้น

5. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น คำอธิบายของแต่ละบัญชีในรายการ ปี นี้ เป็นการตีความตามแหล่งอ้างอิงที่เกี่ยวข้องของมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณี เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ตามขอบเขตของความขัดแย้งใด ๆ ระหว่างคำอธิบาย กับองค์ประกอบอื่น ๆ ในรายการ คำอธิบายจะมีผลเหนือกว่า

6. ตารางของประเทศภาคีอื่นจะไม่ถูกนำมาใช้เพื่อตีความข้อผูกพันของประเทศไทยหรือพันธกรณีภายใต้บทที่ 11 (การลงทุน)

7. คำอธิบายนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของรายการนี้

1.	สาขา	:	ทุกสาขา
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประติบัติเยี่ยงคนชาติ ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ
	คำอธิบาย	:	ในกรณีหัวหน้ารักษาสงบแห่งชาติมีความเห็นว่า มีความจำเป็นในการปฏิรูปเพื่อประโยชน์ในสาขาใดๆ และเพื่อเสริมสร้างความเป็นเอกภาพสาธารณะและความสมานฉันท์ หรือเพื่อป้องกัน ชัดขวาง หรือ ระงับการกระทำใดๆ ซึ่งบั่นทอนความสงบและความเรียบร้อยสาธารณะ หรือความมั่นคงของชาติ พระมหากษัตริย์ เศรษฐกิจของประเทศ หรือ การบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ว่าเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นภายในหรือภายนอกประเทศไทย หัวหน้ารักษาสงบแห่งชาติ จะมีอำนาจออกคำสั่งใดๆ เพื่อหยุดยั้ง หรือ ปรามปราม โดยไม่คำนึงถึงอำนาจนิติบัญญัติ บริหาร หรือตุลาการของคำสั่งนั้น ในกรณีนี้ให้ถือว่าคำสั่ง การกระทำ หรือการปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ชอบด้วยกฎหมาย รัฐธรรมนูญ และเด็ตขาด และให้รายงานต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และนายกรัฐมนตรีทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน และนายกรัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควรให้ใช้กำลังเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือน หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร ร่วมกันให้ความช่วยเหลือป้องกัน แก้ไข ระงับ ยับยั้ง สถานการณ์ฉุกเฉิน การฟื้นฟูหรือให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชน นายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่ใช้บังคับทั่วประเทศหรือบางท้องที่ได้ตามความจำเป็นแก่สถานการณ์
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 (2017) - กฎัยการศึกษา พ.ศ. 2457 (1914) ตามที่ได้แก้ไข

		- พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (2005) ตามที่ได้แก้ไข - พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 (2008) ตามที่ได้แก้ไข

2.	สาขา	:	เกษตร
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประติบัติเยี่ยงคนชาติ ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ
	คำอธิบาย	:	ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักลงทุนหรือการลงทุนในกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร ยกเว้น: - <u>การเพาะพันธุ์เมล็ดหอมหัวใหญ่</u> – สัดส่วนหุ้นต่างชาติต้องไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียนของธุรกิจ ตามที่ระบุในบัญชี 4 ของรายการ เอ; และ - <u>การทำฟาร์มปศุสัตว์ (วัว ควาย แพะ แกะ)</u> – สัดส่วนหุ้นต่างชาติต้องไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียนของธุรกิจ ตามที่ระบุในบัญชี 10 ของรายการ เอ
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	-

3.	สาขา	:	ประมง
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประติบัติเยี่ยงคนชาติ ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ
	คำอธิบาย	:	ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักลงทุนหรือการลงทุนในกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประมง ยกเว้น: - การเพาะเลี้ยงปลาในกระชังน้ำลึก: สัตว์ส่วนพันธุ์ต่างชาติ ต้องไม่เกินร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียนของธุรกิจ ตามที่ ร ะ บ ู ในบัญชี 5 ของรายการ เอ; และ - การเพาะพันธุ์กุ้งมังกรสายพันธุ์พื้นเมือง สายพันธุ์: <i>Panulirus versicolor</i>, <i>P. homarus</i>, <i>P. ornatus</i>, <i>P. longipes</i>, <i>P. penicillatus</i> และ <i>P. polyphagus</i>: สัตว์ส่วนพันธุ์ต่างชาติ ต้องไม่เกินร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียนของธุรกิจ ตามที่ระบุในบัญชี 5 ของรายการ เอ
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	-

4.	สาขา	:	ป่าไม้
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประติบัติเยี่ยงคนชาติ ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ
	คำอธิบาย	:	ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักลงทุนหรือการลงทุนในกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการปลูกป่าและอุตสาหกรรมป่าไม้
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	- พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (1999) ตามที่ได้แก้ไข และกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ - พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 (1946) ตามที่ได้แก้ไข - พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535 (1992) ตามที่ได้แก้ไข

5.	สาขา	:	การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน และพลังงาน
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประติบัติเยี่ยงคนชาติ ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ
	คำอธิบาย	:	ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักลงทุนหรือการลงทุนในกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน และพลังงาน ยกเว้น: - <u>การทำเหมืองหินอ่อน</u> - สัดส่วนหุ้นต่างชาติต้องไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียนของธุรกิจ ตามที่ระบุในบัญชี 6 ของรายการ เอ และ - <u>การสกัดที่เกี่ยวกับน้ำมันและก๊าซ</u> - สัดส่วนหุ้นต่างชาติต้องไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียนของธุรกิจ ตามที่ระบุในบัญชี 7 ของรายการ เอ
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	-

6.	สาขา	:	การผลิต
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ
	คำอธิบาย	:	ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักลงทุนหรือการลงทุนในกิจกรรมใด ๆ ในสาขาการผลิตทุกสาขา ยกเว้นสำหรับสาขาย่อยด้านล่างนี้ ที่ให้คนต่างด้าว² ถือหุ้นได้ถึงร้อยละ 100 ของทุนจดทะเบียนของธุรกิจ: - การผลิตยานยนต์ (ไอซิก 3410); - การผลิตส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบสำหรับยานยนต์และเครื่องยนต์ (ไอซิก 3430); - การผลิตเฟอร์นิเจอร์ (ไอซิก 3610) ยกเว้นเฟอร์นิเจอร์จากไม้แกะสลัก; - การผลิตการแต่งสำเร็จสิ่งทอ (ไอซิก 1712) ยกเว้นกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การทอ หรือการพิมพ์ผ้าไหมไทย; - การผลิตการจัดเตรียมและการปั่นเส้นใยสิ่งทอ รวมทั้งการทอสิ่งทอ (ไอซิก 1711) ยกเว้นกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การทอ หรือการพิมพ์ผ้าไหมไทย; - การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก (ไอซิก 2520); - การผลิตหลอดไฟแอลอีดี และไฟส่องสว่าง; - การผลิตแผงวงจรพิมพ์ (ไอซิก ปรับปรุง 4 - 2610 การผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และแผงวงจร); - การผลิตเครื่องใช้ในบ้านเรือน (ไอซิก 2930); - การผลิตเครื่องจักรสำนักงาน เครื่องทำบัญชีและเครื่องคำนวณ (ไอซิก 3000);

² เพื่อวัตถุประสงค์ของบัญชีนี้ คำนิยามของ “คนต่างด้าว” ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (1999)

7.	สาขา	:	สาขาใหม่ทั้งหมด
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประติบัติเยี่ยงคนชาติ ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ
	คำอธิบาย	:	ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาหรือสาขาย่อยที่ระบุว่า “ไม่ได้จัดประเภท ไว้ที่อื่น (เอ็น.อี.ซี.)” ในไอซิก ฉบับปรับปรุง 3 ณ วันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับสำหรับประเทศไทย
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	-

8.	สาขา	:	ทุกสาขา ³
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประคับคองตลาดที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง
	คำอธิบาย	:	ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่เป็นการประคับคองที่ดีกว่าต่อผู้ลงทุนหรือการลงทุนภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศหรือข้อตกลงใด ๆ ที่มีผลใช้บังคับ หรือลงนามก่อนวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น สิ่งนี้ขยายไปถึง: (เอ) การประคับคองพิเศษใด ๆ ตามการทบทวนหรือการแก้ไขความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง หรือรูปแบบใด ๆ ของความร่วมมือทางเศรษฐกิจหรือความร่วมมือระดับภูมิภาคกับประเทศภาคีใด ๆ หรือประเทศนอกภาคี; และ (บี) การประคับคองพิเศษใด ๆ ที่มีอยู่หรือในอนาคตตามความตกลงหรือข้อตกลงใด ๆ ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่เป็นการประคับคองที่ดีกว่าต่อผู้ลงทุนหรือการลงทุนภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศหรือข้อตกลงใด ๆ ที่มีผลใช้บังคับ หรือลงนามก่อนวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับในสาขาดังต่อไปนี้: - การเกษตร ยกเว้นการทำปศุสัตว์; - การประมงและการเดินเรือ; และ - ป่าไม้

³เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ทุกสาขารวมถึงสาขาใหม่ในทุกสาขา

			ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการและการปฏิบัติใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการระบอบการแก้ไขข้อพิพาทด้านการลงทุนระหว่างผู้ลงทุนกับรัฐตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาการลงทุนระหว่างประเทศอื่น ๆ และความตกลงทางการค้าอื่น ๆ
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	-

9.	สาขา	:	ทุกสาขา
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ
	คำอธิบาย	:	คนต่างด้าวหรือบริษัทในประเทศที่ถือว่าเป็นคนต่างด้าว⁴ ไม่ได้รับอนุญาตให้ซื้อหรือเป็นเจ้าของที่ดินในประเทศไทย แต่อาจเช่าหรือเช่าที่ดินและอาคารของตนเอง ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการได้มาหรือการใช้ที่ดินในประเทศไทย รวมถึงการพัฒนาหรือการใช้ที่ดินหรือประเภทของกิจกรรมที่อาจดำเนินการบนที่ดินตามนโยบายการแบ่งเขตพื้นที่ การใช้ที่ดิน การวางผังเมือง การควบคุมการพัฒนา การอนุรักษ์ และการสงวนที่ดินของประเทศ ตลอดจนนโยบายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเขตอนุรักษ์ธรรมชาติ และอุทยานแห่งชาติ
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	- ประมวลกฎหมายที่ดิน - ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ - พระราชบัญญัติการเช่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม พ.ศ.2542 (1999) ตามที่ได้แก้ไข

⁴ เพื่อวัตถุประสงค์ของบัญชีนี้ คำนิยามของ “คนต่างด้าว” ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (1999)

		- พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518 (1975) ตามที่ได้แก้ไข - พระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 (2016) ตามที่ได้แก้ไข - พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 (1954) ตามที่ได้แก้ไข - ระเบียบคณะกรรมการการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการคัดเลือกเกษตรกรซึ่งจะมีสิทธิได้รับที่ดินจากการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2535 (1992) - ระเบียบคณะกรรมการการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตและการให้ผู้รับอนุญาต ถือปฏิบัติ ในการใช้ที่ดินหรือสิ่งหาริมทรัพย์ สำหรับกิจการที่สนับสนุนหรือเกี่ยวเนื่องกับการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2541 (1998)

10.	สาขา	:	ทุกสาขา
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประติบัติเยี่ยงคนชาติ ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร
	คำอธิบาย	:	ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ 1. การถ่ายโอนการลงทุนใดที่อยู่ในอำนาจของหน่วยงานรัฐให้แก่ภาคเอกชน ณ วันที่พิธีสารฉบับที่ 2 มีผลใช้บังคับ; 2. การแปรรูปกิจการหรือสินทรัพย์ที่รัฐบาลเป็นเจ้าของทั้งหมดหรือบางส่วน; และ 3. การจำหน่ายสินทรัพย์โดยการโอนหรือจำหน่ายส่วนความเป็นเจ้าของหรือสินทรัพย์ที่รัฐบาลเป็นเจ้าของทั้งหมดหรือบางส่วน
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	-

11.	สาขา	:	ทุกสาขา
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ
	คำอธิบาย	:	ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ลงทุนหรือการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ในหลักทรัพย์
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	-

12.	สาขา	:	ทุกสาขา
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกสาขา
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประติบัติเยี่ยงคนชาติ การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง
	คำอธิบาย	:	ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวกับผู้ลงทุนหรือการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับการปริวรรตเงินตราต่างประเทศโดยผู้ที่ไม่มีถิ่นที่อยู่ และมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมในและการถือครองสกุลเงินท้องถิ่นโดยผู้ที่ไม่มีถิ่นที่อยู่ เพื่อป้องกันการเก็งกำไรค่าเงินบาท หมายเหตุ: ตัวอย่างของมาตรการเพื่อป้องกันการเก็งกำไรค่าเงินบาทครอบคลุมมาตรการดังต่อไปนี้ - มาตรการจำกัดสภาพคล่องเงินบาท - มาตรการควบคุมเงินทุนไหลเข้า - มาตรการบัญชีเงินบาทของผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป (เอ็นอาร์บีโอ) และบัญชีเงินบาทของผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศเพื่อการลงทุนในหลักทรัพย์และตราสารทางการเงินอื่น (เอ็นอาร์บีเอส) - มาตรการเกี่ยวกับการส่งต่อที่ไม่สามารถส่งมอบได้
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	-

13.	สาขา	:	ทุกสาขา
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประคับคองเศรษฐกิจ ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติตาม
	คำอธิบาย	:	ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	- พระราชบัญญัติการส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 (1977) ตามที่ได้แก้ไข และกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ระเบียบข้อบังคับ และประกาศที่ออกตามนั้น - พระราชบัญญัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 (2000) และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2561 (2018) ตามที่ได้แก้ไข และกฎกระทรวง กฎหมายลำดับรอง และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ - พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560 (2017) ตามที่ได้แก้ไข และกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ระเบียบข้อบังคับ และประกาศที่ออกตามนั้น

14.	สาขา	:	ทุกสาขา
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกสาขา
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประติบัติเยี่ยงคนชาติ ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติตาม
	คำอธิบาย	:	ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่ให้สิทธิพิเศษหรือการปฏิบัติที่ดีกว่าแก่ชนกลุ่มน้อยหรือผู้ด้อยโอกาสใด ๆ
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	-

15.	สาขา	:	นิคมอุตสาหกรรม
	สาขาย่อย	:	- การจัดตั้งหรือการขยายนิคมอุตสาหกรรม - การให้สิทธิในที่ดินในเขตนิคมอุตสาหกรรม
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประคับคองเคียงคนชาติ ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติตาม
	คำอธิบาย	:	ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนิคมอุตสาหกรรม ผู้สมัครขอร่วมพัฒนาโครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมกับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ต้องมีคุณสมบัติดังนี้: - เป็นนิติบุคคลสัญชาติไทย; - เป็นผู้มีการมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองในที่ดินที่มีไว้สำหรับโครงการนิคมอุตสาหกรรม หรือหลักฐานแสดงการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดิน โดยความยินยอมจากเจ้าของที่ดิน เพื่อที่จะถูกพัฒนาเป็นนิคมอุตสาหกรรม ในกรณีที่ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการซึ่งเป็นคนต่างด้าว⁵ เลิกกิจการหรือโอนกิจการให้แก่ผู้อื่น ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการต้องจำหน่ายที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ และส่วนควบกับที่ดินนั้นให้แก่ กนอ. หรือผู้รับโอนกิจการ แล้วแต่กรณีภายในเวลาสามปีนับแต่วันที่เลิกหรือโอนกิจการ มิฉะนั้นให้อธิบดีกรมที่ดินจำหน่ายที่ดิน และส่วนควบกับที่ดินนั้นให้แก่ กนอ. หรือบุคคลอื่นตามประมวลกฎหมายที่ดิน

⁵ เพื่อวัตถุประสงค์ของบัญชีนี้ คำนิยามของ “คนต่างด้าว” ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (1999)

		การพิจารณาอนุญาตให้ผู้ประกอบกิจการนำคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรและทำงานในนิคมอุตสาหกรรมเป็นจำนวนเท่าใด ตลอดจนระดับ ตำแหน่งและระยะเวลาการอนุญาตให้ กนอ. พิจารณา จากประเภทกิจการ เงินทุนจดทะเบียน จำนวนคนงาน ไทย และพื้นที่ประกอบกิจการของผู้ประกอบกิจการ
แหล่งที่มาของมาตรการ	:	- พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2552 (1979) ตามที่ได้แก้ไข รวมทั้งระเบียบข้อบังคับ ประกาศ และแนวทางการบริหารที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ - พระราชบัญญัติการส่งเสริมและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 (1992) ตามที่ได้แก้ไข รวมทั้งระเบียบข้อบังคับ ประกาศ และแนวทางการบริหารที่ ออกตามพระราชบัญญัตินี้ - พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 (1992) ตามที่ได้แก้ไข รวมทั้งระเบียบข้อบังคับ ประกาศ และแนวทางการบริหารที่ ออกตามพระราชบัญญัตินี้ - พระราชบัญญัติระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 (2018) ตามที่ได้แก้ไข

16.	สาขา	:	ทุกสาขา
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ท้องถิ่น
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประติบัติเยี่ยงคนชาติ ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ
	คำอธิบาย	:	ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ลงทุนหรือการลงทุนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม สุขภาพ หรือวัฒนธรรม
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	-

17.	สาขา	:	ทุกสาขา
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ
	คำอธิบาย	:	ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักลงทุนหรือการลงทุนเกี่ยวกับข้อกำหนดของรัฐบาลในเรื่องการถ่ายทอดเทคโนโลยี กระบวนการผลิต หรือความรู้ที่เป็นกรรมสิทธิ์อื่น
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	-

18.	สาขา	:	ทุกสาขา
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ
	คำอธิบาย	:	ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักลงทุนหรือการลงทุนเกี่ยวกับข้อกำหนดของรัฐบาลในเรื่องค่าสิทธิที่เกี่ยวข้องกับภาษี
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	-

19.	สาขา	:	ทุกสาขา
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประคับคองเศรษฐกิจ
	คำอธิบาย	:	ในการประกอบธุรกิจในประเทศไทย คนต่างด้าว⁶ ต้องได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (1999)⁷ และกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ คนต่างด้าวต้องมีคุณสมบัติตามข้อกำหนดเรื่องทุนขั้นต่ำที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดทุนขั้นต่ำและระยะเวลาในการนำหรือส่งทุนขั้นต่ำเข้ามาในประเทศไทย พ.ศ. 2562 (2019) ทุนขั้นต่ำที่ต้องจดทะเบียนเมื่อเริ่มประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (1999) จะต้องไม่ต่ำกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งไม่ว่ากรณีใดจะต้องไม่ต่ำกว่าสามล้านบาทไทย ในกรณีอื่น ๆ ทุกกรณี ทุนขั้นต่ำที่ต้องจดทะเบียนเมื่อเริ่มประกอบธุรกิจจะต้องไม่ต่ำกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง และไม่ว่ากรณีใดจะต้องไม่ต่ำกว่าสองล้านบาทไทย
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	- พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (1999) ที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

⁶ เพื่อวัตถุประสงค์ของบัญชีนี้ คำนิยามของ “คนต่างด้าว” ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (1999)

⁷ เพื่อเป็นตัวอย่าง “เงื่อนไขที่กำหนดในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (1999)” อาจรวมถึงอัตราส่วนทุนกับเงินกู้ และจำนวนกรรมการที่เป็นคนต่างด้าวต้องมีภูมิลำเนาในประเทศไทย

		- กฎกระทรวงกำหนดทุนขั้นต่ำและระยะเวลาในการนำหรือส่ง ทุนขั้นต่ำเข้ามาในประเทศไทย พ.ศ. 2562 (2019)

20.	สาขา	:	ทุกสาขา
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประติบัติเยี่ยงคนชาติ ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ
	คำอธิบาย	:	คนต่างด้าว ⁸ ต้องมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์และข้อกำหนด ในมาตรา 5 ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (1999) ซึ่งกำหนดให้การอนุญาตให้คนต่างด้าว ประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้พิจารณาโดยคำนึงถึง ผลดีและผลเสียต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณี ของประเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การพลังงานและการ รักษาสีงแวดล้อม การคุ้มครองผู้บริโภค ขนาดของกิจการ การจ้าง แรงงาน การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (1999) ที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติ ฉบับนี้

⁸ เพื่อวัตถุประสงค์ของบัญชีนี้ คำนิยามของ “คนต่างด้าว” ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (1999)

21.	สาขา	:	ภาคบริการทุกสาขา
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การปรับตัวিয়েงคนชาติ การปรับตัวিয়েงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ
	คำอธิบาย	:	ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในภาคบริการ
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	-

22.	สาขา	:	ทุกสาขา
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประติบัติเยี่ยงคนชาติ การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ
	คำอธิบาย	:	ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 (1977) ที่ แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายลำดับรอง ระเบียบข้อบังคับ และ ป ร ะ ก ำ ศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ และพระราชบัญญัติการเพิ่ม ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรม เป้าหมาย พ.ศ. 2560 (2017) ที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายลำดับ รอง ระเบียบข้อบังคับ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติ ฉบับนี้
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	- พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 (1977) ที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายลำดับรอง ระเบียบข้อบังคับ และ ประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ - พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560 (2017) ที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายลำดับรอง ระเบียบข้อบังคับ และ ประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

23.	สาขา	:	ทุกสาขา
	สาขาย่อย	:	-
	การจัดประเภทอุตสาหกรรม	:	-
	ระดับของรัฐบาล	:	ทุกระดับ
	พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง	:	การประติบัติเยี่ยงคนชาติ การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการผู้บริหาร การห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติ
	คำอธิบาย	:	ประเทศไทยสงวนสิทธิที่จะนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้มีถิ่นพำนักถาวร
	แหล่งที่มาของมาตรการ	:	-

ภาคผนวก 4

ตารางข้อมูลพันธเฉพาะว่าด้วยการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา

ประเทศไทย

1. สิ่งดังต่อไปนี้กำหนดข้อมูลพันธของไทยโดยสอดคล้องตามบทที่ 9 (การเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลพันธของตนสำหรับการเข้าเมืองชั่วคราวและการพำนักชั่วคราวของบุคคลธรรมดาของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งที่ครอบคลุมภายใต้ข้อ 9.2 (ขอบเขต) ของบทที่ 9 (การเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา)
2. มาตรการใดในการได้รับใบอนุญาตหรือการอนุญาตในสาขาหรือสาขาย่อยที่ผูกพันใด จะถูกระบุไว้ในตารางของไทยในภาคผนวก 2 (ตารางข้อมูลพันธเฉพาะสำหรับบริการ)
3. พันธกรณีของไทยภายใต้ความตกลงฉบับนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของประเทศภาคีอื่นไม่ผูกพัน ไทยยืนยันสิทธิและพันธกรณีของตนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรตามที่ระบุไว้ในตารางข้อมูลพันธเฉพาะของตนในแกตส์ อย่างไรก็ตาม หากประเทศภาคีใช้สิทธิเช่นว่านั้น ประเทศภาคีนั้นจะต้องไม่ใช้สิทธิเหล่านั้นผ่านความตกลงฉบับนี้
4. ไทยยังคงไม่ผูกพันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเข้ามาชั่วคราวของบุคคลธรรมดาของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งหรือการพำนักชั่วคราวของบุคคลธรรมดาเหล่านั้นในอาณาเขตของไทยภายใต้บทที่ 9 (การเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา) เว้นแต่สาขาและสาขาย่อยที่ระบุในเอกสารแนบท้าย เอ (ข้อมูลพันธเฉพาะรายสาขา) และประเภทของบุคคลตามที่ระบุด้านล่าง

คำอธิบายประเภท	เงื่อนไขและข้อจำกัด (รวมถึงระยะเวลาการพำนัก)
เอ. ผู้เยี่ยมเยียนทางธุรกิจระยะสั้น (บีวี)	
คำนิยาม บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งต้องการเข้ามาหรือพำนักอยู่ในประเทศไทยเป็นการชั่วคราว ซึ่งค่าตอบแทนและการสนับสนุนทางการเงินสำหรับในช่วงระยะเวลาการเยือนของบุคคลธรรมดานั้น ได้รับมาจากภายนอกประเทศไทย (หนึ่ง) ในฐานะเป็นตัวแทนของผู้ขายสินค้า หรือผู้ให้บริการ เพื่อความมุ่งประสงค์ในการเจรจาขายสินค้าหรือให้บริการ หรือทำสัญญาขายสินค้าหรือให้บริการแก่ผู้ขายสินค้า หรือผู้ให้บริการรายนั้น ซึ่งการเจรจาดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับการขายสินค้าหรือการให้บริการโดยตรงแก่ประชาชนทั่วไป (สอง) ในฐานะเป็นลูกจ้างของนิติบุคคล¹ เพื่อความมุ่งประสงค์เพียงการจัดตั้งการลงทุนหรือการจัดตั้งเชิงพาณิชย์ในประเทศไทยสำหรับนิติบุคคลเท่านั้น (สาม) เพื่อความมุ่งประสงค์ในการมีส่วนร่วมในการเจรจาหรือการประชุมทางธุรกิจ หรือ (สี่) เพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดตั้งการลงทุนหรือการจัดตั้งเชิงพาณิชย์ในประเทศไทย	การเข้ามาชั่วคราวและการพำนักชั่วคราวสำหรับช่วงระยะเวลาไม่เกิน 90 วัน และอาจขยายสำหรับช่วงระยะเวลาเพิ่มเติมไม่เกินหนึ่งปีนับจากวันที่เดินทางมาถึง โดยมีเงื่อนไขหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองและกรมการจัดหางานได้รับการปฏิบัติตาม

¹ การอ้างถึงทั้งปวงต่อ “นิติบุคคล” ในตารางนี้ ให้เป็นไปตามที่นิยามไว้ในวรรคย่อย (ดี) ของข้อ 8.1 (คำนิยาม)

คำอธิบายประเภท	เงื่อนไขและข้อจำกัด (รวมถึงระยะเวลาการพำนัก)
ในส่วนของสาขาและสาขาย่อยของบริการด้านการเงินตามที่ระบุในเอกสารแนบท้าย เอ (ข้อผูกพันเฉพาะรายสาขา) ผู้เยี่ยมเยือนทางธุรกิจ ถูกนิยามว่าเป็นบุคคลธรรมดาผู้ซึ่งพำนักอยู่ในประเทศไทยโดยความมุ่งประสงค์ในการเข้าร่วมประชุมหรือทำสัญญาทางธุรกิจ การเข้ามาทำสัญญาขายหรือซื้อบริการ การเยี่ยมเยือนธุรกิจหรือกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันอื่น และการเข้ามาโดยมีความมุ่งประสงค์เพื่อจัดตั้งเชิงพาณิชย์ในประเทศไทย	การเข้ามาชั่วคราวดังกล่าวจะได้รับอนุญาตสำหรับช่วงระยะเวลาเบื้องต้นไม่เกิน 90 วันนับจากวันที่เดินทางมาถึง และอาจขยายสำหรับช่วงระยะเวลาเพิ่มเติมไม่เกินหนึ่งปี โดยมีเงื่อนไขว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองและการบริหารจัดการงานได้รับการปฏิบัติตาม
บี. ผู้โอนย้ายระหว่างบริษัทในเครือ (ไอซีที)	
<u>คำนิยาม</u> บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งเป็นลูกจ้างของนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นในอาณาเขตของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ผู้ซึ่งถูกโอนย้ายเป็นการชั่วคราว เพื่อการให้บริการโดยผ่านการจัดตั้งเชิงพาณิชย์ (ไม่ว่าโดยผ่านสำนักงานตัวแทนสาขา สำนักงานย่อย หรือ บริษัทในเครือ) ในประเทศไทย และผู้ซึ่งได้เป็นลูกจ้างของนิติบุคคลสำหรับช่วงระยะเวลาตามที่ระบุในคอลัมน์เงื่อนไขและข้อจำกัดของรายการนี้ และผู้ซึ่งเป็น (หนึ่ง) ผู้บริหาร หมายถึง บุคคลธรรมดาภายในองค์กรผู้ซึ่งมีหน้าที่หลักในการจัดการการบริหารงานขององค์กรและใช้อำนาจอย่างกว้างขวางในการตัดสินใจ และได้รับการกำกับดูแลหรือคำสั่งโดยทั่วไปเพียงเฉพาะจากผู้บริหารระดับที่สูงกว่า คณะกรรมการบริหาร หรือ ผู้ถือหุ้นของธุรกิจ ผู้บริหารจะต้องไม่ปฏิบัติงานโดยตรง	การเข้ามาชั่วคราวและการพำนักชั่วคราวสำหรับช่วงระยะเวลาเบื้องต้นไม่เกินหนึ่งปีนับจากวันที่เดินทางมาถึงจะได้รับการอนุญาต เมื่อบังคับใช้กับผู้โอนย้ายระหว่างบริษัทในเครือผู้ซึ่งได้รับการจ้างงานโดยนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องนอกประเทศไทยสำหรับช่วงระยะเวลาไม่ต่ำกว่าหนึ่งปีทันทีก่อนวันที่ยื่นขออนุญาตสำหรับการเข้ามา และได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดโดยสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองและถือหนังสือเดินทางประเภทคนอยู่ชั่วคราว และได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกรมการจัดหางาน หลักเกณฑ์เช่นว่านั้นอาจรวมถึงขนาดของทุนที่ชำระแล้วเต็มจำนวน การสร้างการจ้างงานขอบเขตของการลงทุนต่างชาติ การส่งเสริมการส่งออก การถ่ายทอดเทคโนโลยี และความจำเป็นเฉพาะของการบริหารจัดการ

คำอธิบายประเภท	เงื่อนไขและข้อจำกัด (รวมถึงระยะเวลาการพำนัก)
ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการจริงหรือการบริการขององค์กร (สอง) ผู้จัดการ หมายถึง บุคคลธรรมดาภายในองค์กร ผู้ซึ่งมีหน้าที่หลักในการจัดการในองค์กร แผนกหรือกลุ่มงาน และปฏิบัติหน้าที่ในด้านการกำกับดูแลและควบคุมเหนือพนักงานระดับหัวหน้า ระดับจัดการ หรือระดับวิชาชีพอื่น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้จัดการสายงานระดับต้น เว้นแต่ลูกจ้างภายใต้การกำกับดูแลเป็นนักวิชาชีพ ไม่รวมถึงลูกจ้างผู้ซึ่งปฏิบัติงานหลักที่จำเป็นสำหรับการให้บริการขององค์กร หรือ (สาม) ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง บุคคลธรรมดาภายในองค์กรผู้ซึ่งมีความรู้ในระดับเชี่ยวชาญขั้นสูงที่จำเป็นต่อการจัดตั้ง หรือ การให้บริการ หรือผู้ซึ่งมีความรู้ด้านการบริการ เครื่องมือวิจัยเทคนิค หรือการจัดการขององค์กร อาจรวมถึงสมาชิกของวิชาชีพที่ได้รับใบอนุญาต	การพำนักชั่วคราวดังกล่าวอาจขยายสำหรับช่วงเวลาเพิ่มเติมได้สามครั้ง ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี
ในส่วนของสาขาและสาขาย่อยของบริการด้านการเงินตามที่ระบุในเอกสารแนบท้าย เอ (ข้อผูกพันเฉพาะรายสาขา) ผู้โอนย้ายระหว่างบริษัทในเครือ ถูกนิยามว่าเป็นผู้โอนย้ายระหว่างบริษัทในระดับผู้จัดการ หรือระดับผู้บริหาร หรือผู้เชี่ยวชาญ โดยมีเงื่อนไขว่าบุคคลดังกล่าวได้รับการว่าจ้างโดยนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องนอกประเทศไทยสำหรับช่วงระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีทันทีก่อนวันที่ยื่นขออนุญาตการเข้ามา และได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดโดยสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองและหลักเกณฑ์	การพำนักชั่วคราวจำกัดไว้หนึ่งปีนับจากวันที่เดินทางมาถึง และอาจขยายสำหรับช่วงเวลาเพิ่มเติมได้สามครั้ง ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี

คำอธิบายประเภท	เงื่อนไขและข้อจำกัด (รวมถึงระยะเวลาการผ่าน)
สำหรับความจำเป็นของการบริหารจัดการ ² ตามที่กำหนดโดยกรมการจัดหางาน	

² ในการพิจารณาถึงความจำเป็นของการบริหารจัดการ ข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้จะถูกนำมาประกอบการพิจารณาโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (1) ขนาดของพื้นที่ชำระแล้วเต็มจำนวน (2) การสร้างการจ้างงาน (3) ขอบเขตของการลงทุนต่างชาติ (4) การส่งเสริมการส่งออก (5) การถ่ายทอดเทคโนโลยี (6) ความจำเป็นเฉพาะของการบริหารจัดการ

เอกสารแนบท้าย เอ
ข้อมูลพันธเฉพาะรายสาขา^{3, 4}

ไทยขยายข้อมูลพันธของตนภายใต้ข้อ 9.4 (การอนุญาตให้เข้าเมืองชั่วคราว) ของบทที่ 9 (การเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา) สำหรับการเข้ามาชั่วคราวและการพำนักรชั่วคราวของบุคคลธรรมดาเฉพาะสำหรับผู้เยี่ยมเยียนทางธุรกิจระยะสั้น (วีวี) และผู้โอนย้ายระหว่างบริษัทในเครือ (ไอซีที) ที่เกี่ยวข้องในสาขาย่อยดังต่อไปนี้เท่านั้น และขึ้นอยู่กับเงื่อนไขและข้อกำหนดที่ระบุไว้สำหรับแต่ละสาขาและสาขาย่อยเฉพาะ

สาขาหรือสาขาย่อย	เงื่อนไขและข้อจำกัด
1. บริการด้านธุรกิจ เอ. บริการวิชาชีพ • บริการด้านวิศวกรรม (ซีพีซี 8672)	ไม่ผูกพันวิศวกรรมโยธา
บี. บริการด้านคอมพิวเตอร์และที่เกี่ยวข้อง • บริการให้คำปรึกษาที่เกี่ยวกับการจัดตั้งอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ซีพีซี 841) • บริการสนับสนุนการใช้งานซอฟต์แวร์ (ซีพีซี 842) • บริการประมวลผลข้อมูล (ไม่รวมบริการที่ให้บนเครือข่ายโทรคมนาคมสาธารณะ) (ซีพีซี 843) • บริการฐานข้อมูล (ไม่รวมบริการที่ให้บนเครือข่ายโทรคมนาคมสาธารณะ ซีพีซี 844) • บริการคอมพิวเตอร์อื่นๆ: บริการจัดอบรมซอฟต์แวร์ให้แก่พนักงานของลูกค้า (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 849)	

³ การจำแนกประเภทของสาขาบริการในตารางนี้อยู่บนพื้นฐานของการจำแนกประเภทผลิตภัณฑ์กลาง (ซีพีซี) ฉบับปี ค.ศ. 1991 ซีพีซี เวอร์ชัน 1.1 และ ซีพีซี เวอร์ชัน 2.1 ของสำนักงานสถิติของสหประชาชาติ เว้นแต่จะบ่งชี้เป็นอย่างอื่นโดยการไม่มีหมายเลข ซีพีซี กำกับ การเรียงลำดับเป็นไปตามรายการจำแนกประเภทรายสาขาบริการตามที่ใช้ในเอกสารเกดต์ เอ็มทีเอ็น.จีเอ็นเอส/ดับเบิลยู/120 ลงวันที่ 10 กรกฎาคม ค.ศ. 1991 การจัดทำตารางข้อมูลพันธเฉพาะเป็นไปตามแนวทางที่ระบุในเอกสารเกดต์ เอ็มทีเอ็น.จีเอ็นเอส/ดับเบิลยู/164 ลงวันที่ 3 กันยายน ค.ศ. 1993 และเอกสารเกดต์ เอ็มทีเอ็น.จีเอ็นเอส/ดับเบิลยู/164/Add.1 ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน ค.ศ. 1993

⁴ การใช้ “*” กำกับรหัสในแต่ละ ซีพีซี บ่งชี้ว่าข้อมูลพันธเฉพาะสำหรับรหัสนั้นไม่ขยายให้ครอบคลุมบริการทั้งหมดที่อยู่ภายใต้รหัสนั้น

สาขาหรือสาขาย่อย	เงื่อนไขและข้อจำกัด
ซี. บริการด้านการวิจัยและพัฒนา • บริการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์กายภาพ: บริการวิจัยพื้นฐานด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยี (ซีพีซี 2.1: 8114) • บริการวิจัยและพัฒนาด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์: บริการวิจัยและพัฒนาในเชิงทดลองด้านภาษาศาสตร์และภาษา (ซีพีซี 1.1: 81240) อี. บริการให้เช่า/เช่าซื้อแบบไม่มีผู้ดำเนินการ • ที่เกี่ยวกับเครื่องจักรและอุปกรณ์อื่น: บริการให้เช่าและเช่าซื้อเครื่องจักรการเกษตร เครื่องจักรการก่อสร้าง เครื่องใช้สำนักงาน เครื่องจักรและอุปกรณ์อื่นๆ ที่ไม่มีผู้ดำเนินการ (ซีพีซี 83106-83109) เอฟ. บริการด้านธุรกิจอื่นๆ • บริการด้านโฆษณา (ซีพีซี 87110+87120+87190) • บริการด้านโฆษณา: การขายพื้นที่โฆษณาบนอินเทอร์เน็ต (ไม่รวมที่ได้รับค่าตอบแทนเป็นค่านายหน้า) (ซีพีซี 1.1:83633) • บริการวิจัยตลาด และบริการสำรวจความคิดเห็นสาธารณะ (ซีพีซี 86401 ถึง 86402)	
• บริการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการ:บริการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการทั่วไป (ซีพีซี 86501)	ไม่ผูกพันสำหรับที่ปรึกษาด้านกฎหมายและการสอบบัญชี
• บริการทดสอบและวิเคราะห์ทางเทคนิค (ซีพีซี 86761+86769) • บริการที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และป่าไม้ - บริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเกษตรต่อเนื่อง:	

สาขาหรือสาขาย่อย	เงื่อนไขและข้อจำกัด
▪ การเตรียมหน้าดิน ▪ การผลิตเมล็ดพันธุ์ ▪ การป้องกันพืช ▪ การเก็บเกี่ยว ▪ การคัดแยก ▪ การบรรจุ ▪ การจัดเก็บ - ห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ดิน - การสำรวจหน้าดิน และการวางแผนการใช้ที่ดิน - การขยายพันธุ์เมล็ดพืชคลุมดิน - บริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับป่าไม้ • บริการที่เกี่ยวข้องกับประมง (ซีพีซี 882): - ตัวแทนซื้อขายระหว่างประเทศและบริการส่งออกสินค้า (นายหน้า) - บริการวิเคราะห์คุณภาพ - บริการวิเคราะห์ขั้นตอนการบรรจุกระป๋อง - บริการทางเทคนิค ▪ การให้คำปรึกษา ▪ การวิจัยการตลาด ▪ การควบคุมคุณภาพ	
• บริการที่เกี่ยวข้องกับการทำเหมืองแร่ในแหล่งน้ำมันและก๊าซ	ไม่ผูกพันวิศวกรโยธา
• บริการให้คำปรึกษาทางวิทยาศาสตร์และทางเทคนิคที่เกี่ยวข้อง: บริการให้คำปรึกษาทางวิทยาศาสตร์จากนักคณิตศาสตร์และนักสถิติ	
• บริการให้คำปรึกษาทางวิทยาศาสตร์และทางเทคนิคที่เกี่ยวข้อง: บริการให้คำปรึกษาด้านการสำรวจน้ำมันและก๊าซ	ไม่ผูกพันวิศวกรโยธา

สาขาหรือสาขาย่อย	เงื่อนไขและข้อจำกัด
• บริการบำรุงรักษาและซ่อมแซมเครื่องใช้และอุปกรณ์สำนักงาน รวมถึงคอมพิวเตอร์ (ซีพีซี 84500) • การบำรุงรักษาและซ่อมแซมอุปกรณ์ (ไม่รวมเรือ เครื่องบิน หรืออุปกรณ์ขนส่งอื่นๆ): เครื่องจักรและอุปกรณ์บนพื้นฐานของค่าตอบแทนหรือสัญญาจ้าง (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 88620) • อื่น ๆ : บริการล้างและการแปล (ซีพีซี 1.1 83910) 2. บริการด้านการสื่อสาร ซี. บริการโทรคมนาคม • บริการโทรศัพท์พื้นฐาน • บริการวงจรให้เช่าชื่อของเอกชน: บริการเครือข่ายเฉพาะ (ซีพีซี 75222) • บริการโปรเซสย้อยเล็กทรอนิกส์ (ซีพีซี 7523**) • บริการรับฝากข้อความเสียง (ซีพีซี 7523**) • บริการข้อมูลออนไลน์และการสืบค้นฐานข้อมูล (ซีพีซี 7523**) • บริการเข้าถึงฐานข้อมูล (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 7523) • บริการข้อมูลออนไลน์ หรือ บริการประมวลผลข้อมูลบนเครือข่ายโทรคมนาคมสาธารณะ (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 843 ไม่รวมการประมวลผลการทำธุรกรรม)	
• อื่นๆ : บริการให้เช่าชื่ออุปกรณ์ปลายทางโทรคมนาคม (ซีพีซี 75410) • บริการขายอุปกรณ์โทรคมนาคม (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 75420) • บริการให้คำปรึกษาด้านโทรคมนาคม (ซีพีซี 75440) • บริการวงจรให้เช่าภายในประเทศ (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 75299)	ไม่ผูกพันวิศวกรรมโยธา

สาขาหรือสาขาย่อย	เงื่อนไขและข้อจำกัด
• บริการวิดีโอเท็กซ์ • บริการการประชุมทางไกล • ดี. บริการโสตทัศน • บริการการผลิตและจัดจำหน่ายภาพเคลื่อนไหวและวิดีโอ:บริการการผลิตและจัดจำหน่ายฟิล์ม หรือ วิดีโอ ไม่รวมบริการส่งเสริมการขายหรือการโฆษณา (ซีพีซี 96112**+96113**) • บริการวิทยุและโทรทัศน์ (ซีพีซี 9613): บริการวิทยุ หรือ โทรทัศน์ สำหรับการผลิตรายการวิทยุ หรือ โทรทัศน์ เท่านั้น (ซีพีซี 96131**+96132**)	
3. บริการก่อสร้างและวิศวกรรมที่เกี่ยวข้อง เอ. บริการงานก่อสร้างด้านอาคาร (ซีพีซี 512) บี. บริการงานก่อสร้างด้านวิศวกรรมโยธา (ซีพีซี 513)	ไม่ผูกพันวิศวกรรมโยธา
ซี. บริการงานประกอบและติดตั้ง (ซีพีซี 514+516) อี. อื่น ๆ • งานเตรียมการ ณ สถานที่ก่อสร้าง (ซีพีซี 511) • งานก่อสร้างเฉพาะทาง (ซีพีซี 515) • บริการให้เช่าอุปกรณ์ก่อสร้างหรือรถถอนอาคารหรืองานโยธา พร้อมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน (ซีพีซี 518)	

สาขาหรือสาขาย่อย	เงื่อนไขและข้อจำกัด
เอกสารอ้างอิง หมายเหตุเอกสารแนบท้าย เพื่อความมุ่งประสงค์ของภาคผนวกนี้ 1. การขนส่งภายในประเทศ หมายถึง การขนส่ง หรือการลากจูง ผู้โดยสาร หรือสินค้า ระหว่างท่าเรือหรือสถานที่ที่ตั้งอยู่ในน่านน้ำไทยแห่งหนึ่งกับท่าเรือหรือสถานที่ที่ตั้งอยู่ในน่านน้ำไทยอีกแห่งหนึ่ง 2. บริการบริหารจัดการสินค้าทางทะเล หมายถึง กิจกรรมที่กระทำโดยบริษัทกรรมกรเรือ รวมถึง ผู้จัดการปลายทาง แต่ไม่ได้รับรวมถึงกิจกรรมโดยตรงของพนักงานท่าเรือซึ่งลักษณะงานนี้ได้มีการกระทำอย่างอิสระจากบริษัทกรรมกรเรือหรือบริษัทจัดการปลายทาง กิจกรรมดังกล่าวรวมถึง การจัดการและการตรวจตรา - การบรรทุก หรือ การขนถ่าย สินค้า ไปยัง หรือ จาก เรือ - การผูกเชือกโยง หรือการปลดเชือกโยงสินค้า - การต้อนรับ หรือการส่ง และการเก็บรักษาสินค้า ก่อนการส่งสินค้า หรือภายหลังการนำสินค้าลง	

สาขาหรือสาขาย่อย	เงื่อนไขและข้อจำกัด
5.บริการด้านการศึกษา (ไม่รวมบริการการศึกษาสาธารณะ) เอ. บริการการศึกษาระดับประถมศึกษา (ซีพีซี 921**) • บริการการศึกษาโรงเรียนนานาชาติและแห่งชาติ (ซีพีซี 9219) บี. บริการการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ซีพีซี 922**) • ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ซีพีซี 9221) • ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ซีพีซี 9222) • ระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา (ซีพีซี 9223) • ระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษาสำหรับผู้พิการ (ซีพีซี 9224) ซี. บริการด้านศึกษาระดับอุดมศึกษา (ซีพีซี 923) • คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 9239) • คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรม สาขาวิชาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์ และเทคโนโลยีชีวภาพ (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) (ส่วนหนึ่งของ ซีพีซี 9239) • บริการการศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่นๆ (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) (ซีพีซี 9239) ดี. บริการด้านการศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ • หลักสูตรวิชาชีพ หรือหลักสูตรระยะสั้น (ซีพีซี 92400) อี. บริการด้านการศึกษาอื่น ๆ (ซีพีซี 92900) • โรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศ (ซีพีซี 92900**)	

สาขาหรือสาขาย่อย	เงื่อนไขและข้อจำกัด
6. บริการด้านสิ่งแวดล้อม <i>เอ. บริการบำบัดน้ำเสีย</i> • บริการให้คำปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับระบบน้ำเสีย การกำจัดขยะ การจัดการของเสียอันตราย การจัดการมลภาวะทางอากาศและทางเสียง บริการสุขาภิบาลและการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ (ซีพีซี 9401**) • บริการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและลดปัญหาสิ่งแวดล้อม (ซีพีซี 9401**) • บริการบำบัดน้ำเสีย (รวมถึงระบบบำบัดน้ำเสียจากอุตสาหกรรม) (ซีพีซี 9401**) <i>บี. บริการกำจัดขยะ</i> (รวมถึงการจัดการและกำจัดของเสียอันตรายและเตาเผาขยะ) (ซีพีซี 9402) <i>ซี. บริการด้านสุขาภิบาลและบริการที่คล้ายคลึงกัน</i> (ซีพีซี 9403) <i>ดี. อื่น ๆ</i> • บริการบำบัดก๊าซเสีย (รวมถึงการลดการปล่อยก๊าซจากอุตสาหกรรม) (ซีพีซี 9404) • บริการลดมลภาวะทางเสียง (ซีพีซี 9405) • บริการปกป้องธรรมชาติและภูมิทัศน์ (ซีพีซี 9406) • บริการปกป้องด้านสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ (ซีพีซี 9409)	

สาขาหรือสาขาย่อย	เงื่อนไขและข้อจำกัด
7. บริการด้านการเงิน เอ. บริการประกันภัย และการประกันภัยต่อช่วง • บริการประกันชีวิต (ซีพีซี 81211) • บริการประกันวินาศภัย (ซีพีซี 8129)	เฉพาะบุคลากรในระดับผู้บริหารระดับสูง ผู้เชี่ยวชาญ และที่ปรึกษาทางเทคนิค โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนประกันภัย
• บริการเสริมของการประกันภัย (ไม่รวมบริการกองทุนบำนาญ): บริการนายหน้าและตัวแทนประกันภัย (ซีพีซี 81401)	เฉพาะบุคลากรในระดับผู้บริหารระดับสูง ผู้เชี่ยวชาญ และที่ปรึกษาทางเทคนิค โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนประกันภัย ไม่ผูกพันสำหรับนายหน้าและตัวแทนประกันภัยประเภทบุคคลทั่วไป นายหน้าจะต้องไม่ชักชวน แนะนำ หรือทำการใดๆ อันเป็นเหตุให้บุคคลใดเข้าสู่การทำสัญญาประกันภัยกับผู้รับประกันในต่างประเทศ เว้นแต่สำหรับสัญญาประกันภัยต่อ
• บริการให้คำปรึกษาด้านประกันภัย (ไม่รวมบริการกองทุนบำนาญ) (ซีพีซี 81402) • บริการการประกันภัย (ซีพีซี 81403) • บริการคณิตศาสตร์ประกันภัย (ซีพีซี 81404)	เฉพาะบุคลากรในระดับผู้บริหารระดับสูง ผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษาทางเทคนิค โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนประกันภัย
บี. การธนาคารและบริการด้านการเงินอื่น ๆ • การรับฝากเงินและเงินที่กู้ยืมจากสาธารณชน • การให้สินเชื่อประเภทต่าง ๆ ทั้งปวง รวมถึงสินเชื่อผู้บริโภค สินเชื่อจำนอง แพลตฟอร์ม และการให้กู้เพื่อการพาณิชย์ • การให้เข้าทรัพย์สินแบบลิสซิงทางการเงิน	ข้อจำกัดจำนวนบุคลากรต่างชาติต่อนักงานของธนาคารต่างชาติ (เอ) สองคน สำหรับธนาคารที่ดำเนินการในฐานะสำนักงานตัวแทน (บี) หกคน สำหรับสาขาธนาคารต่างชาติแต่ละสาขา

สาขาหรือสาขาย่อย	เงื่อนไขและข้อจำกัด
• การบริการชำระเงินและการส่งเงิน รวมถึงบัตรเครดิต บัตรชำระหนี้ และบัตรเดบิต เช็คเดินทาง และดราฟท์ธนาคาร • การค้าประกันและการระดมทุน • การค้าสำหรับบัญชีของตนหรือสำหรับบัญชีของลูกค้าดังต่อไปนี้ - ตราสารตลาดเงิน - การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ - ตราสารเกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยนและอัตราดอกเบี้ย - หลักทรัพย์ที่สามารถเปลี่ยนมือได้ • การมีส่วนร่วมในการออกและเสนอขายหลักทรัพย์ทุกประเภท รวมถึงการจัดจำหน่าย และการจำหน่ายในฐานะตัวแทน (ไม่ว่าจำหน่ายทั่วไปหรือเฉพาะกลุ่ม) และการเสนอบริการที่เกี่ยวข้องกับการออกและเสนอขายดังกล่าว⁵ • การจัดการสินทรัพย์ ดังต่อไปนี้ - การจัดการเงินสด หรือหลักทรัพย์ - การจัดการการลงทุนรวม - การดูแลทรัพย์สินและการบริการรับฝาก • การให้คำแนะนำ การเป็นตัวกลาง และการบริการสนับสนุนทางการเงินอื่น⁶ • การจัดหาและการให้บริการข่าวสารทางการเงินและการประมวลข้อมูลทางการเงินและซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้อง	
• สำหรับบริษัทหลักทรัพย์⁷ - การเป็นนายหน้าและการค้าหลักทรัพย์	จำนวนบุคลากรต่างชาติจำกัดไว้ที่ สองคน สำหรับสำนักงานตัวแทน

⁵ข้อมูลพื้นฐานสำหรับบริษัทหลักทรัพย์ภายใต้สาขาย่อยนี้ ถูกแยกไว้ต่างหากด้านล่าง

⁶ข้อมูลพื้นฐานด้านการให้คำปรึกษาทางการเงินลงทุนสำหรับบริษัทหลักทรัพย์ภายใต้สาขาย่อยนี้ ถูกแยกไว้ต่างหากด้านล่าง

⁷บริษัทหลักทรัพย์ หมายถึง บริษัทหลักทรัพย์ที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์และบริษัทประกันภัย

สาขาหรือสาขาย่อย	เงื่อนไขและข้อจำกัด
- การค้าสำหรับบัญชีของตนหรือสำหรับบัญชีของลูกค้า: หลักทรัพย์ที่สามารถเปลี่ยนมือได้ - การประกันการจำหน่ายหลักทรัพย์: การมีส่วนร่วมในการออกและการเสนอขายหลักทรัพย์ทุกประเภท รวมถึงการประกันการจำหน่ายและการจำหน่ายในฐานะตัวแทน (ไม่ว่าจำหน่ายทั่วไปหรือเฉพาะกลุ่ม) - การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุน	
• สำหรับบริษัทจัดการสินทรัพย์ - บริการด้านการจัดการกองทุนรวม	เฉพาะสำหรับสำนักงานตัวแทน จำนวนบุคลากรต่างชาติจำกัดไว้ที่สองคน
• บริการบัตรเครดิต (ซีพีซี 81133)	ห้ามไม่ให้มีการระดมทุนจากสาธารณชน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตภายใต้กฎหมายการเงิน
• บริการให้คำปรึกษาทางการเงิน (ซีพีซี 81332)	
9. บริการด้านการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เอ. บริการโรงแรมและภัตตาคาร • บริการโรงแรมที่พัก (ซีพีซี 64110) • บริการสถานที่สำหรับกางเต็นท์พักแรมและคาราวาน (ซีพีซี 64195) • บริการร้านอาหาร (ซีพีซี 64210) • บริการจัดเลี้ยง (ซีพีซี 64230) บี. บริการตัวแทนท่องเที่ยวและจัดการท่องเที่ยว • บริการตัวแทนท่องเที่ยวและจัดการท่องเที่ยว (ซีพีซี 74710) ดี. อื่น ๆ : • บริการจัดการโรงแรม (ซีพีซี 1.1: ส่วนหนึ่งของ 63110)	
10. บริการด้านนันทนาการ วัฒนธรรมและกีฬา เอ. บริการด้านการบันเทิง: • สวนสนุก (ซีพีซี 1.1: 96910**)	

สาขาหรือสาขาย่อย	เงื่อนไขและข้อจำกัด
ซี. บริการห้องสมุด ห้องเก็บเอกสารสำคัญ พิพิธภัณฑสถาน และบริการด้านวัฒนธรรมอื่น ๆ : • บริการห้องสมุดเอกชน (ซีพีซี 96311**) ดี. บริการด้านกีฬา (ไม่รวมบริการด้านกีฬาอื่น ๆ ที่อยู่ภายใต้ ซีพีซี 96419) (ซีพีซี 96411+96412+96413) อี. บริการด้านนันทนาการอื่นๆ (ซีพีซี 9649**): • บริการสวนนันทนาการและชายหาด	
11. บริการด้านการขนส่ง เอ. บริการขนส่งทางทะเล • บริการขนส่งผู้โดยสาร (ซีพีซี 7211 ไม่รวมการขนส่งทางน้ำในประเทศ) • บริการขนส่งสินค้า (ซีพีซี 7212 ไม่รวมการขนส่งทางน้ำในประเทศ) • บริการขนส่งสินค้าประเภทลากจูงระหว่างประเทศ (ซีพีซี 7214)	ไม่ผูกพันลูกเรือ
• บริการสนับสนุนสำหรับการขนส่งทางทะเล (ซีพีซี 745**) - บริการรับถ่ายน้ำสกปรกจากเรือ (การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือน้ำที่ปนเปื้อนน้ำมันจากเรือ) - การบริการด้านการเรือต่างประเทศที่มีท่าในประเทศ	
ซี. บริการด้านการขนส่งทางอากาศ • บริการซ่อมแซมและบำรุงรักษาอากาศยาน (ซีพีซี 8868) - อากาศยาน (รวมถึงเครื่องยนต์ทั้งหมดที่สนับสนุนการขับเคลื่อนในชั้นบรรยากาศจากปฏิกิริยาแห่งอากาศของวัตถุ เว้นแต่วัตถุซึ่งระบุงกเว้นภายใต้กฎกระทรวง) - ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน (เครื่องยนต์ ใบพัดและส่วนประกอบอื่นของอากาศยานที่กำหนดโดยคณะกรรมการด้านเทคนิค)	

สาขาหรือสาขาย่อย	เงื่อนไขและข้อจำกัด
- บริภัณฑ์ (เครื่องวัด กลไก ชิ้นส่วน อุปกรณ์ และ ส่วนประกอบที่ใช้หรือมุ่งหมายที่จะใช้ในการทำงาน หรือในการควบคุมอากาศยานในระหว่างการบิน ไม่ว่าจะติดตั้งหรือประกอบอยู่ในหรือภายนอกอากาศยาน) - ชิ้นส่วนของอากาศยาน (ลำตัวอากาศยาน ชิ้นส่วนของลำตัวอากาศยาน หรือชิ้นส่วนของส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน) • บริการสนับสนุนเกี่ยวกับการขนส่งทางอากาศ (ซีพีซี 746**) - บริการการขายและการตลาดของบริการขนส่งทางอากาศ	
อี. บริการขนส่งทางราง • บริการบำรุงรักษาและซ่อมแซมอุปกรณ์การขนส่งทางรางโดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญา (ซีพีซี 8868) • บริการสนับสนุนเกี่ยวกับบริการขนส่งทางราง (ซีพีซี 743**) - บริการทำความสะอาดตู้โดยสารรถไฟสำหรับขนส่งผู้โดยสารและสินค้า - บริการรักษาความปลอดภัยที่สถานีรถไฟ	ไม่ผูกพันวิศวกรโยธา

สาขาหรือสาขาย่อย	เงื่อนไขและข้อจำกัด
เอฟ. บริการขนส่งทางบก (บริการขนส่งผู้โดยสารแบบไม่ประจำทาง) • บริการขนส่งสินค้าเฉพาะสินค้าแช่แข็งหรือแช่เย็นของเหลว หรือก๊าซ และตู้คอนเทนเนอร์ (ซีพีซี 71231 ถึง 71233) - การให้เช่ายานพาหนะเชิงพาณิชย์พร้อมคนขับ: บริการให้เช่ารถขนส่งผู้โดยสารพร้อมคนขับ (ซีพีซี 71222) - บริการให้เช่ารถบัสและรถโค้ชพร้อมคนขับ (ซีพีซี 71223) เอช. บริการที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสินค้าในทุกรูปแบบ - บริการขนถ่ายสินค้าทางทะเลในท่าเรือส่วนบุคคล - บริการจัดเก็บสินค้าและคลังสินค้าสำหรับการขนส่งทางทะเล (ซีพีซี 742)	

NOTE

This image shows a full page of a document template designed for handwritten notes or answers. It features approximately 20 evenly spaced horizontal dotted lines across the entire width of the page, providing a guide for letter height and placement. The background is plain white, and there are no margins, headers, or footers visible.

NOTE

[illegible]

NOTE

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary school handwriting practice paper. The lines are evenly spaced and run across the entire width of the page. There are no margins, text, or other markings present.

NOTE

[illegible]

NOTE

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary school handwriting practice paper. The lines are evenly spaced and run across the entire width of the page. There are no margins, text, or other markings present.

NOTE

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary school writing paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

(สำเนา)

เลขรับ ๒๐๖๔๖/๒๕๖๗ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๗

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๕๐๓๒

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง พิจารณาร่างที่ส่งเพื่อแก้ไขความตกลงเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน - ออสเตรเลีย - นิวซีแลนด์

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย พิจารณาฯ และเอกสารแนบท้ายในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอพิจารณาที่ส่งเพื่อแก้ไขความตกลงเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน - ออสเตรเลีย - นิวซีแลนด์ และเอกสารแนบท้าย ต่อรัฐสภาเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอพิจารณาและเอกสารแนบท้ายดังกล่าว มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอรัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

แพทองธาร ชินวัตร

(นางสาวแพทองธาร ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๕๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban@soc.go.th

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทร์เพ็ญ)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

นางวันนา สุภคต/พิมพ์

นางสาวสุริยา แสงทอง/ทาน

นางสาวกรรณิญา จางศิริ/ตรวจ